ΝΟΝΝΟΥ
ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΑ ΜΗ.

NONNI
PANOPOLITAE
DIONYSIACORVM
LIBRI XLVIII.

SVIS ET ALIORVM CONIECTVRIS

EMENDAVIT ET ILLVSTRAVIT

D. FRIDERICVS GRAEFE

IMP. ACADEMIAE SCIENTT. PETROPOL. SOCIVS ORD. LITT. GRAECC. ET LATT. IN VNIVERS. PETROPOL. PROF. ORD. DACTYLIOTHECAE ET NVMOPHYL. IN IMP. AVLA CVSTOS ADIVNCT. IMPERATORI ROSSORVM AVGVSTISS. A CONSILIIS PVBLICIS, DIVAE ANNAE ET DIVI WLADIMIRI EQVES.

VOLVMEN II.

LIBROS XXV — XLVIII. COMPLECTENS.

LIPSIAE 1826

SVMTIBVS FRID. CHRIST. GVIL. VOGELII.

PRAEFATIO.

Cum ante hos decem annos de Coniecturis in Nonni Dionysiaca edendis Hermannum, Praeceptorem Optimum, consuluissem, auctor ille mihi extitit, ut ad ipsum potius integrum Nonni carmen edendum me rite accingerem. Cuius Viri Incomparabilis paternae apud me auctoritati eo facilius obtemperabam, quo cupidius novam Dionysiacorum editionem iam diu desiderari, non semel ipse observaveram. Et, licet alienissimus ab ea vanitate, quasi is ego essem, qui prae caeteris huic desiderio satisfacere possem, tamen id videbar mihi praestiturus esse, ut editionem exhiberem et paulo correctiorem atque elegantiorem, quam principem Plantinianam anni 1569. et quae novissime, i. e. ante duo, et quod excurrit, saecula, anno 1605. vel, ut videri vult, 1610. Hanoviae prodiit, et vero multo facilius parabilem vel utraque hac editione, vel Lectii Corpore Poëtarum Graecorum, ubi Nonnus sub idem fere tempus anno 1606. tertium non emendatior lucem vidit, libris ita raro obviis, ut non magnopere mirandum sit, si qui VV. DD. Dionysiaca vix oculis usurpasse videantur, et, quod lepidum est, in commemorando librorum carminis numero passim iam parum inter se conveniant. Praeterea Viri Celeberrimi, qui novam poëtae recensionem, mea, ut sperari iure poterat, facile

doctiorem et elaboratiorem, iam diu promiserant, pertaesi, ut videbatur, laboris, melioribus sane scriptoribus utilius consecrandi, totum hoc Nonni edendi consilium aut plane abiecerant, aut ita certe in longe remotum tempus distulerant, ut post alia demum omnia rursus de Panopolitano vate cogitaturi viderentur.

Quae cum ita se haberent, equidem iam ante plures annos Nonnum ex editione principe describere coepi ita, ut, in subsidium vocatis emendationibus Falkenburgii, Cunaei, Canteri, Ios. Scaligeri et Dan. Heinsii, quemadmodum duabus, quae hucusque dabantur, editionibus subiectae inveniuntur; porro collectis aliunde aliorum coniecturis, ut Viri Docti in Villoisonii Epistolis Vimariensibus, Hermanni in Orphicis, Piersoni, Schraderi, Wakefieldii et si qui praeter hos circumspicienti se mihi obtulerant; meis denique tentaminibus, quae iterata Nonni lectio auxerat et firmaverat, diligenter et cum fide excussis, textum constituerem quam possem emendatissimum, laudato, si quis ante me aut mecum locum emendaverat, correctoris nomine, et, praeter leviora in accentibus peccata et perversam fere ubique distinctionem, omni ex utraque editione enotata lectionis varietate. Lectii enim lectiones, quas auctiore tantum vitiorum numero ab editione Hanoviana discrepare vel unius paginae comparatio demonstrat, non magis commemorandae videbantur, quam hallucinationes et somnia interpretationum, Latinae Lubini, in edit. Hanov. primum editae,

mox a Lectio repetitae, et Gallicae Boiteti, quae Parisiis anno 1625. lucem vidit, et omittendo, contrahendo, interpolando ita in Nonnum grassata est, ut vix umbra eius remansisse censenda sit. Qui vero Viri artis criticae peritissimi novissimo tempore egregiis emendationibus et observationibus lucem huic poëtae attulerunt, Spitznerus et Gerhardius, serius ad me pervenerunt, cum Volumen Nonni mei primum, iam diu Lipsiam transmissum, ibi prelum exspectaret, et res multis modis retardata identidem procrastrinaretur. Idem mihi accidit cum doctis Lobeckii dissertationibus de morte Bacchi, ubi eruditissimus auctor quaedam Nonni loca emendatius descripsit, et si quid postea, quod ad Dionysiaca faceret, passim a Bekkero, Wernickio, et Goettlingio, VV. CC., acute moneretur.

Sed maturius fere, quam voluissem, et cum maxime in illo Voluminis primi redigendi labore versarer, perlati ad me sunt Libri de Dionysiacis sex, editi illi Heidelbergae anno 1809. a Mosero, Viro Clarissimo, qui acerbius, quam decebat, a me iudicatus, hanc iudicii mei intemperantis iniquam προπέτειαν mox humanissima sua liberalitate ita fregit, ut fastus mihi in pudorem abiret. Cuius rei quo diutius me poeniteret, in fatis erat, ut prima haec Nonni pars — testem habeo Hermannum, — iam tum non amplius in manibus meis esset, cum Moserus, Vir Optimus, una cum Additamentis ad suam sex Nonni librorum editionem, Ulmae anno 1814. divulgatis, totum suum, quem ad hunc poëtam,

aliquando, nisi intervenissem, a se edendum, docte collegerat apparatum, per Creuzerum, Virum et ipsum summa humanitate insignem, liberalissime mihi utendum offerret. Accepi itaque Moseri beneficio varias lectiones et emendationes, manu Falkenburgii scriptas in editionis princ. exemplari, quod Lugduni Batavorum in bibliotheca Academica asservatur; proprias Moseri coniecturas, quas diligens et iterata Nonni lectio suppeditaverat; denique editionem illam sex Nonni librorum ipsam, diligenter correctam, et plurimis, quae ad Bacchi res facere posse viderentur, observationibus, et ex vasta lectione undecunque petitis notitiis ditatam, ut, si quid fortasse antea minus feliciter tentatum, id iam felicissime a diligentissimo auctore retractatum animadvertere non sine laetitia cogerer. Quibus omnibus in commentario eo maiore cum fide usurus sum, quo magis mihi enitendum esse sentio, ut hanc Viri Optimi humanitatem vere aliquando meruisse videar.

Ducit me Moserus ad Praeceptoris sui, Creuzeri, liberalissimam voluntatem, qui cum publice, post Dupuisium, et in Dionyso suo, et in egregiis de Mythologia commentariis, doctius nuper atque splendidius repeti coeptis, facem ad illustranda haec Bacchi orgia praetulisset, singulari favore varias mihi lectiones ex Cod. Nonni Palatino N. 85. chartaceo, saeculi, ut ait, decimi sexti, ultro pollicitus, priorum sex librorum varietatem, docta Roetheri manu enotatam, iam liberalissime transmisit. Cuius insignis benevolentiae documentum ut hic gratissima

mente publice agnosco, ita, nactus reliquum apparatum, de pretio codicis quid statuendum sit, in commentario disputaturus sum: ubi spes est fore, ut et aliis similibus subsidiis instructus, plura ea de re pracfanda habeam.

Aliud ornamentum commentario accedet Heynii, Viri cum viveret et post fata Celeberrimi, coniecturis et emendationibus, quas exemplari suo sex Nonni librorum, a Moscro editorum, plumbo alleverat: quod exemplar Kreyssigius meus Misnensis cum sibi comparasset, annotationes excerptas amicissime mihi perscripsit.

Ab eodem illo multis mihi nominibus coniunctissimo Kreyssigio Weichertus, Vir Clarissimus, qui Grimmam nunc ornat, rogatus, ut dissertationem suam de Nonno Panopolitano, Vitebergae anno 1810. editam, diu a me desideratam, benevole mecum communicaret, Vir eruditissimus non tantum ad id paratissimum sese ostendit, sed misit praeterea bonam copiam emendationum in Dionysiaca egregiarum, imo spem fecit de toto, quem in schedis haberet, apparatu mihi liberalissime permittendo. Quam spem ultro in me excitatam, ut ratam facere velit Vir egregius, etiam atque etiam rogo, et rogabunt mecum, satis scio, quicunque Nonno meo non invident.

Quibus subsidiis omnibus me non statim ab initio instructum fuisse ita, ut iam ad textum Voluminis primi constituendum uti iis potuissem, etsi ex parte dolendum esse sentio; multo tamen magis

habere mihi videor, cur de his plane ex insperato mihi oblatis copiis ex intimo animi sensu laeter. Etenim, ut ne sic quidem sine omni gratia atque decore prodiret Nonnus hic meus, id debeo unice singulari et vere paternae Hermanni mei curae, qui, quo est in me animo, non tantum felicissimas Rhodomanni emendationes, principi, quam possidet, editioni adscriptas, — quibuscum mea passim tentamina conspirasse non sine voluptate intellexi, — diligenter supplevit; sed et ipse, suo usus subtili et subacto iudicio, alia, quae a me aut plane neglecta, aut sine causa vel infeliciter tentata deprehendisset, divinitus restituit atque sanavit. Quae velut lumina editionis huius, cum sponte sua in oculos incurrant, ineptus sim et arrogans simul, si digito singula lectoribus monstrare suscipiam. Quam meam grati animi significationem Vir Optimus eo lubentius, spero, admittet, quo certius sibi persuadere potuit, me eum certe non esse, qui in summa, qua me sibi deditum scit, veneratione et admiratione plane nunquam meum mihi qualecunque iudicium reservandum existimem, quippe qui probe sciam, tantis discipulos magistris non ambigua perpetui obsequii testificatione, sed liberrimo demum et integerrimo veritatis indagandae studio, si quid placeant, unice placere posse.

Atque his quidem subsidiis e patria mea maiore frui mihi hucusque licuit, augendis fortasse, si quid amicorum meorum, Seidleri, Thierschii, Passovii, Weiskii, Handii, et Lingii, nondum, scio, extinctus

in absentem amor de suis suppeditare non detrectaturus sit.

Transeo iam ad ea, quae Nonno meo prospere, imo prosperrime, ceciderunt in hac, quam mihi fata dederunt, altera patria. Ubi quem tandem potiore atque antiquiore loco habeam, quam Illustrissimum illum *Uwarowium*, Academiae Scientiarum Praesidem et Universitatis Petropolitanae, quo non est habitura meliorem, Conditorem atque Curatorem, ob egregia in bonas literas merita non unius tantum patriae splendidum civem, sed desideratum totius cultioris terrarum orbis decus, vel seris posteris ad imitandum a natura propositum, qui, ut inter peregrinos patriam mihi reddidit, ita nominis sui celebritate in media quae me genuit patria commendatio mihi esse posset et patrocinium, quem ut praesens praesentem rerum mearum solatium atque ornamentum veneror, ita absentem absens, vel in medio patriae sinu constitutus, flebili desiderio lugerem! Hic Vir, antiquo generis splendore aeque atque ingenua animi nobilitate vere illustris, qui virtutum suarum laude et eruditionis fama non pauciores antecellit, quam fortunarum et dignitatis in quo constitutus est loco Nonno meo, mecum in has terras peregrinato, patronus extitit non tantum in orbe literario, ita ut, edito Petropoli anno 1817. in lingua mihi patria egregio de Panopolitano poëta libro, viam ei ad eruditos aperiret, et variis eum observationibus mecum communicatis tamquam totidem ingenii sui luminibus condecoraret; sed ut

in ipsam adeo *Caesaream Augustissimi Imperatoris aulam* commendationem ei et aditum pararet atque conciliaret.

Cum enim Illustrissimi *Uwarowii* auctoritate permotus, Celsissimus Princeps *Alexander Golytzin*, quae est eius mirifica in promovendis, quae putat, rei literariae commodis benignitas atque facilitas, benevole pro me intercessisset, *Imperator Clementissimus* atque *Humanissimus* non tantum munificentia sua res meas sustentavit, sed summa etiam indulgentia permisit, ut *Caesareae Suae Maiestati* Nonnus hic meus devote consecratus, amplissimum hoc et honorificentissimum nomen in fronte gestaret. Quam summam *Imperatoris* clementiam ut sentio quanti facere debeam, ita neque propensissimae illius voluntatis obliturus sum, qua tanti me beneficii participes reddiderunt, Princeps *Golytzin*, et qui suasor ei et auctor extitit, Illustrissimus *Uwarowius*.

Quibus Duumviris principibus tam bene mihi et poëtae meo cupientibus accensendus est tertius, Illustrissimus *Olenin*, Praeses Academiae artium eruditissimus, qui studia antiquitatis ipse magni faciens, et in explicandis artium antiquarum monumentis ingeniosissimus, aliis quoque circa has res occupatis lubentissimo animo adesse solet. Atque ita Vir Illustrissimus non contentus ex publica cui prospicit bibliotheca libros, quos desiderassem, rariores utendos benevole mihi concessisse, ex antiquis etiam Graecorum picturis aliisque monumentis, quae ad Nonnum, sibi non minus, quam Zoegae, cum vi-

veret, cognitum et familiarem, non nihil facere viderentur, amicissime mihi monstravit, frontemque editionis meae tabulis aeri incisis, novo rursus beneficio exornare decrevit.

Quo nomine et Koehlerum veneror, collegam honoratissimum, qui neque de instructissima, quam possidet, librorum suppellectile, neque de vastae lectionis et exquisitis circa Archaeologiam copiis quidquam, quo uti possem, mihi invidens, vel in itinere suo, nuper feliciter peracto, Nonni mei absens recordatus est. Denique Fraehnium habui amicissimum, qui nunc inter ipsos sexcentos, quos Praesidi suo debet Academia Petropolitana, Codices Arabicos, Persicos, Turcicos, et multa millia numorum orientalium delitias agens doctas, passim, ubi haerebam, orientis sui, mihi occlusi, repagula benevole aperiret.

Quibus tot atque tantis nominibus utinam ex parte saltem respondisse existimari possit id, quod in hac poëtae diu neglecti editione, nimis fortasse diu promissa, praestari nunc quidem a me potuit! In quo dum ab aequis iudicibus, tota ante, quod velim, editione absoluta, iusta feratur sententia, liceat mihi hic corrigere, quae editos hos XXIV. libros perlegenti se ultro obtulerunt peccata notabiliora, sive Schaeferi, Viri Eximii, et Hermanni, quos plagulas typographicas tam diligenter correxisse in acceptis refero, exercitatissimum acumen effugisse paucula, sive potius a me negligenter et oscitanter aut animo aut calamo concepta esse censenda sint,

reiectis ad commentarium, quae dubia videri possint, aut longiore demonstratione opus habere: cuius generis nonnulla tempus sane protulit, longius illud, quod scriptum hoc Volumen et typis impressum ut intercederet fatale erat.

Brevitatis causa sequor ordinem librorum et versuum, promiscue positis typographi et editoris erroribus. Sic in Inscriptionib. Libb. μβ'. et μδ'. p. 4. in ὕφῃνα iota subscriptum delendum. In ipso Carmine

Lib. I. 146. lege φυτεύσῃ, addito iota. V. 461. lege ἀστραίην pro ἀστραίαν. V. 476. sq. legendum iam suspicor οὐτιδανῇ γὰρ αἰγίδι θ. V. 504. κλεῖνε mutandum in κτεῖνε.

Lib. II. 101. Debebam: μὴ φυτὰ Δάφνης τέμνετε δειλαίης τετιημένα, non τετμημένα. V. 199. μακραὶ mutandum in μακροὶ, ut particip. συναιχμάζοντες v. 201. postulat. Quidni enim Nonnus δοκός pro masculino habere potuit? V. 423. Certissimum est, eum dedisse ἀῆται, non ἀλῆται. *Ventis* enim quatuor cardinalibus fertur Iupiter, et is est eius πτερόεις τετράζυξ δίφρος. V. 449. Lege χεύματα pro χείματα. V. 457. Pro πολύδειρος legendum εἰς ἑνοπὴν πάλι δεινὸς ἀγηνώρ. cf. vv. 451. 463. 466. 469. 471. Idem error erat v. 537. cf. 653. — V. 641. Verba φυλλοχόῳ ἅτε μηνί, ob productionem, sana habere non possum. Apud Ioan. Gaz. II. 293. est φυλλοχόῳ πρηστῆρι. Sed aliam viam monstrabo in Commentario.

Lib. III. 116. Voculae καὶ δὴ καὶ γαμ. certissima mutatione mutandae erant in νηῒ γλυκὺν γαμίων etc. et dativus quidem νηῒ necessarius est propter φόρτον, quod sequitur, et ἐμπορίην. V. 143. φοίνιξ legendum, quod φοῖνιξ excusum. V. 205. πέμπων mutandum in τέμνων. V. 226. excidit δ' ante ἐθελούσῃ, etsi vereor, ne σὺν Ἠλέκτρῃ δὲ ταφούσῃ verius fuisset, ut vv. 222. 224. θάμβεεν praece-

dit, et ταφών frequens est, ut IV. 357. — V. 339. Si sanum δίζυγι χαλκῷ de *cymbalis*, cf. IX. 117. XIV. 402. neque post hunc versum aliquid excidit, necessario recipi debebat v. seq. γεγηθότα κοῦρ. etsi non multo minus probabile est, eum scripsisse δίζυγι παλμῷ παιδοκόμων — ἀγοστῷ. — V. 388. Legend. διδυμητόκος pro διδυμαι.

Lib. IV. 115. Fortasse ἁγνὸν ὕδωρ. V. 281. Post διχόμηνις comma ponendum. V. 421. Lege αὐτὰρ pro αὐτά. V. 438. ἀράσσων mutandum erat in ἀφάσσων, quam formam N. habet XXIX. 154.

Lib. V. 43. Legend. ἐκυκλώθη pro ἐκυκλώδη. V. 77. Post αἴγλη commatis loco punctum in cornu ponendum. VV. 158. sqq. Locus hic transponendus: v. 158. 160. 159. 161. ubi legendum videtur πτερύγων διδύμων ἑτερόζυγι παλμῷ, cf. v. 148. Nam v. 161. imaginem volantis aquilae, v. 159. verbis ἅτε — τέμνων inchoatam, absolvit: quae imago cum ex natura ipsa desumta sit, de *quatuor* alis sermo esse *non* potest. Neque vero in monili illo quatuor alae aptae fuissent, quia *duo* tantum amphisbaenae capita, quae *duas* aquilae expansas alas tangebant. Cf. XXXIII. 192. ubi πτερύγων ἑτερόζυγι — ὁλκῷ. — V. 163. Lege πάνλευκον, ut VII. 218. — V. 193. ἔκυσε male excusum pro ἔλυσε. — V. 411. Scribere debebam ὄμμασιν ἁρπάξαντες ἀηδονίου πτερὸν ὕπνου, de somno *brevissimo*, vid. Bekk. Anecdd. grr. T. I. p. 349. l. 8. ἀηδόνειος ὕπνος κ. τ. λ. et Hesych. voc. ἀηδόνων (lege ἀηδόνιον), ἐπὶ μὲν ὕπνου τὸ ἐλάχιστον, quia par est, lusciniam, noctu canentem, perparum dormire.

Lib. VII. 31. Legend. ταχυφθιμένης, ut XI. 237. non ταχὺν φθιμ. V. 44. Usus Nonni postulabat ἠθάδι βάκτρῳ, et paulo ante v. 42. f. νεύοντι καρήνῳ. V. 108. Lege διέτμαγεν pro διέτμαγον. V. 240. Recipienda erat certissima Scaligeri emendatio Ἀονίῃσιν; non Rhodomanni Αἰγαίῃσιν: nam in Asopo Semele lavabatur, cf. 180. 212. 242. non in Aegaeo mari. Ad Ἀόνιος facit IV. 337. V. 37. XII. 151.

Lib. VIII. 73. Verba ἄξονα βαίνω interrogative accipienda; sequitur deinde responsio refutantis. Idem color, eadem structura XXXIV. 11. sqq.

Lib. IX. 77. Post ὀλλυμένοιο comma excidit, necessarium illud, ne quis κονίην Πενθέος iungat. — V. 176. Verum et integrum puto: ἁρπάξας δ' ἑὰ τέκνα etc. hoc versu ante versum 175. posito, ut tigridis catulos habeamus. V. 215. Ἀπόλλωμα corrige Ἀπόλλωνα. V. 279. Scribendum videtur φειδομέναις παλάμῃσι σοφῆς ἐπλήξατο Δάφνης, manus castae et sobriae Daphnes, in laurum mutatae, sunt *lauri frondes*, quibus Apollo leniter corpus Inus ferit, ut somnum inducat.

Lib. X. 94. Post δεδέξεται punctum in cornu; sed post ἀνάγκη comma ponendum. V. 305. post ἀείρειν signum interrogationis esse debebat, cf. I. 428. sq. Versus praecedens, si totum cum Hermanno refingere liceret ita, ut μοῦνον in κοῦρος mutaretur, puncto in fine posito, non inepte se haberet.

Lib. XI. 262. E corrupta editt. lectione στεφάνοις στέφος elicere debebam κεφαλῆς στέφος, ut haec vocc. sese excipiunt XXXII. 19. — V. 378. Legendum διδυμόχροϊ πυρσῷ; ut de ταρσῷ sermo esse posset, aliorum quoque membrorum descriptio requirebatur, ut IV. 131.

Lib. XII. 299. Lege πολυγνάμπτοισιν ἑλίνοις, non σελίνοις, cf. XVI. 278. XVII. 333. — V. 338. Voluit, puto, ὀξὺς ἔην τρυγάων.

Lib. XIII. 238. Lege ἀπὸ pro ἄπό. V. 341. Fort. Λιβύη, non Λιβύης.

Lib. XIV. 364. Usus eius postulabat κεχηνότι γείτονα μηρῷ.

Lib. XV. In nota ad v. 63. l. 3. scribe χερσὶν ἀφειδούσῃσι, pro ἀφειδήσασι.

Lib. XVI. 45. Restituenda optima lectio ed. pr. Ἵλαθι, Κέρνη· a Falkenburgio obscurata. Nicaea Astacia pulchritudine sua vincit Auroram, quae circa Cernen, vid. XXXIII.

183. XXXVI. 6. XXXVIII. 287. oritur. Ita Cerne decus suum amisit. — V. 273. Hic quoque Falkenburgius me decepit. Lectio ed. pr. κύμαζ non in κόμας mutanda erat, sed in κάμαξ, optimo sensu: πλεκτῷ βοτρυόεντι κάμαξ ἐβαρύνετο καρπῷ. Vocabulum habet Leonid. Tar. epigr. 79. Literae ζ et ξ permutatae in ed. pr. XVII. 6. XXVI. 317. XXXIII. 341. — V. 278. Male excusum ἑλικοφόρῳ pro ἑλινοφόρῳ, ut recte est XVII. 333.

Lib. XVII. 177. Lege πότε pro ποτέ, et v. 186. Ὀρόντῃ pro Ὀρόντη. V. 377. Lacunam esse inter ἐπαύσατο et Ἰνδὶς Ἐνυώ, parum mihi probabile videtur. Fort. scribendum Σινδὶς Ἐν. ut alia nunc taceam. V. 390. Excudi debebat κυανέῳ — λαῷ, ut vel ex subiecta varietate lectionis intelligitur. Deinde nullus dubito, reponendum esse ἑκὰς pro τηλόθεν: nimirum sensui reddendo unice intentus librarius inter duo quae idem dicebant vocabula erravit.

Lib. XIX. 265. Pro διαξεύξας lege διαζεύξας. V. 322. Nihil muto. Mox vero, v. 325. cum Hermannus, nimis scilicet ab audacia mea abhorrens, satis speciose reponeret μελιζομένου Διονύσῳ, non observavit, sermonem hic non esse de Sileno Bacchi, ad quem poëta v. 326. demum transit; sed de Marsya, qui, etsi vv. 315. 323. et ipse Silenus vocatur, tamen secundum fabulam et totam huius loci oeconomiam nihil commune habebat cum Baccho. Neque Marsyas μελιζόμενος Διονύσῳ dici nunc poterat, nisi et ante, cum contenderet cum Apolline, laudes Bacchi cecinerat. Praeterea participium μελιζομένου, vix satis apte ad genit. Σειληνοῦ v. 323. referendum, hic nude sic poni, duriusculum videtur. Itaque, nisi magnopere fallor, verum tamen erat, quod scripseram, μελιζομένοιο νομῆος, ut v. 320. cf. I. 44. siquidem certum est, in extremis versuum vocabulis Nonnum saepe alienissima habere. Bacchi autem nomina, cum sexcenties sic occurrant, quis miretur, alienis etiam locis passim illata esse, ut, cum Διονύσου errore apertissimo legitur pro Ἀχιλῆος XXIII. 223. coll. XXII. 387. aut Λυαίου

pro ἐλαίου, XXII. 26. ut mox videbimus. Similiter vulgatissimum illud Ἰνδὸς Ὑδάσπης intrusum pro Ἰνδὸς ὁδίτης XXXIII. 269. Alia alibi. — V. 346. pro πολυγράμπτου lege πολυγνάμπτου.

Lib. XX. 92. Commate tantum post μελάθρου posito, v. seq. legendum πηκτίδος αὖ ψαύουσιν ἐν. μ. ν. ubi dativ. particip. ψαύουσιν ab ἔστι v. 91. quod pro ἔξεστι positum, pendet. Post νίκην autem signum interrogandi muta in punctum. — V. 104. Suspicor ὤμοις ἀκαμάτοις λιπαρὴν κληῖδα φ. — V. 306. αὐτῆς sollicitari noluissem; idem σχῆμα vide XXXII. 94. sq.

Lib. XXI. 62. Post αὐχένα comma delendum. Participium, cui accusativi absoluti αὐχ. μέσον adduntur, μιτρωθέντα, Lycurgum respicit.

Lib. XXII. 22. In nota huic versui subiecta volebam ἀρτιτόμος, active, de sentinetis, quae paulo ante etiamnum pungebant. Mox v. 26. scribere debebam χυθέντος ἐπ' ἀκρεμόνεσσιν ἐλαίου pro Λυαίου, uti vers. seq. aperte postulat. Quod in aureae aetatis descriptionibus fieri solet, fluunt omnia lacte, vino, melle, oleo. — V. 68. Legend. ἔτρεμε pro ἔτρεχε. — Post v. 111. mihi nihil videtur deesse; sed scribendum erat ἐφ' ἡμείων in formula, aliquoties ita orationi subiecta, ut XXIX. 361. — V. 368. In editt. est σύρετο κυματόεντι etc. atque haec demum lectio, copula carens, lacunam probabilem reddebat. Recepta emendatione σύρετο δ' ὕδατ. asterisci poni non debebant. — V. 382. Scribe Ἀστεροπαῖον, maiore ab initio litera. Nimirum ut ante v. 379. alludit rursus ad Il. φ'. 140 — 204. Iam vere elegans est: οὐχ ἕνα Λυκάονα, καὶ πολὺν Ἀστεροπαῖον.

Lib. XXIII. 59. Lege Ὀρόντην pro Ὀρόντης. — V. 188. Pro absurdo ἔπλεον debebam ἔξεον — ἅρμασιν, cf. 159. 190. XXIV. 111. XXVI. 236. 238. XXVII. 188.

Lib. XXIV. 89. Pro ἠερίῳ δὲ lege ἠερίους δὲ ἀτραπιτούς. V. 264. Pro Ἀγλαΐῃ corrige Ἀγλαΐη, deleto ι dativ. Sed Ἀθήνῃ ut elegans videri potest, cf. XV. 178. necessa-

rium tamen minime est, neque dedit Falkenburgius. Nescio, quo eleganti errore ita excusum sit: equidem enim scripseram Ἀγλαΐη καινῇ (*mutatae*) ἀνάσσῃ, cui lectioni notula respondet versui subiecta.

Sed haec nunc sufficiant! Superest, ut verbum dicam de iis, quae in hac editione e consilio nostro praestanda supersint. Volumen itaque secundum, propediem divulgandum, reliquam carminis Graeci partem continet: in quo constituendo etsi maiorem addere potuissem apparatum criticum, malui tamen eamdem, ut in Volumine primo, rationem servare, ne, si quid nunc in medio opere novarem, sine omni utilitate sui dissimilis fieret editio, reiectis subsidiis omnibus ad uberiorem commentarium. Cuius commentarii, itidem duobus Voluminibus absolvendi, haec erit ratio, ut in praemissa dissertatione de Nonno, eius aetate, ingenio et scriptis, de carminis nostri natura, nexu et fontibus, de sermonis et metricae artis sive vitiis sive virtutibus, denique, collectis iis omnibus, quae semel in unum locum aptius coniici posse videantur, quam centies repeti, inprimis quae communem aliquam in crisi rationem spectent, ut de usu, quantitate et positione quorumdam vocabulorum, de lacunis et luxationibus, de corruptelis quibusdam solemnibus, et quae sunt huiusmodi, primum breviter disputetur, subiecta simul, quae de Nonni Codicibus, editionibus, omnique critico apparatu supplenda videantur, narratione succincta; deinde vero carmen ipsum commentariis perpetuis ita pertractetur, ut, in usum vocatis cri-

ticis, quibus uti contigit, subsidiis, lectionis veritas ostendatur, sermonis aut tumor aut elegantia explanetur, denique diligenter inquiratur in ipsam hanc rerum et fabularum, quam sibi poëta decantandam sumsit, multifariam molem. Finem operi imponent eiusmodi indices, qui lectorum eruditorum necessitatibus aliquo modo satisfacere posse videantur.

Caeterum si qui sunt, qui me sero, et Volumine hoc primo divendi iam diu coepto, haec praefatum esse mirentur, quod iure suo fecerint, sciant illi, longo, quo placidum Plissae flumen a glaciali Newa distat, itinere, sero ad me pervenisse, quod editum; noluisse vero me prius praefari, quam impressa fugitivo saltem oculo perlustrassem.

Scribebam Petropoli, mense Novembri anni 1819.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΕ.

Εἰκοστὸν κατὰ πέμπτον ἔχει Περσῆος ἀγῶνα
καὶ κρίσιν Ἡρακλῆος ἐϋ ἠνορέην Διονύσου.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΚΕ.

Μοῦσα, πάλιν πολέμιζε σοφὸν μῦθον ἔμφρονι θύρσῳ·
οὔπω γὰρ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνων Διονύσῳ,
φύλοπιν ἑπταέτηρον Ἑώϊος εὔνασεν Ἄρης·
ἀλλὰ δρακοντείοιο τεθηπότες ἄκρα γενείου,
Ἰνδῴης πλατάνοιο πάλιν κλάζουσι νεοσσοί,
Βακχείου πολέμοιο προμάντιες. οὐ μὲν ἀείσω
πρώτους ἓξ λυκάβαντας, ὅτε στρατὸς ἔνδοθι πύργων
Ἰνδὸς ἔην· τελέσας δὲ τύπον μιμηλὸν Ὁμήρου,
ὕστατον ὑμνήσω πολέμων ἔτος· ἑβδομάτης δὲ
ὑσμίνην ἰσάριθμον ἐμῆς στρουθοῖο χαράξω·
Θήβῃ δ' ἑπταπύλῳ κεράσω μέλος, ὅττι καὶ αὐτὴ
ἀμφ' ἐμὲ βακχευθεῖσα περιτρέχει· οἷα δὲ νύμφη
μαζὸν ἑὸν γύμνωσε κατηφέος ὑψόθι πέπλου,
μνησαμένη Πενθῆος· ἐποτρύνων δέ με μέλπειν,

v. 1. *πτολέμιζε* vulgo.
v. 3. *ἑώϊα εὔν.* ed. pr. emend. Falk.
v. 5. *Ἰνδώης — πάλιν κλάζουσα* ed. pr. Postremum correxit Falk. in ed. alt.
v. 6. *πτολέμοιο* editt.
v. 9. *πτολέμων* ed. pr. *πολέμων* ed. 2. ut forte scripserat Falk. Mox f. scribendum *ἑβδομάτην.*

πενθαλέην ἕο χεῖρα γέρων ὤρεξε Κιθαιρών,
αἰδόμενος, μὴ λέκτρον ἀθέσμιον, ἠὲ βοήσω
πατροφόνον πόσιν υἷα παρευνάζοντα τεκούσῃ.
Ἀονίης ἀΐω κιθάρης κτύπον· εἴπατε, Μοῦσαι,
τίς πάλιν Ἀμφίων λίθον ἄπνοον εἰς δρόμον ἕλκει;
οἶδα, πόθεν κτύπος οὗτος· ἀειδομένῃ τάχα Θήβῃ
Πινδαρέης φόρμιγγος ἐπέκτυπε Δώριος ἠχώ.
Ἀλλὰ πάλιν κτείνωμεν Ἐρυθραίων γένος Ἰνδῶν·
οὔποτε γὰρ μόθον ἄλλον ὁμοίϊον ἔδρακεν αἰών,
Ἠώου πρὸ μόθοιο, καὶ οὐ μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν
ἄλλην ὀψιτέλεστον ἰσόῤῥοπον εἶδεν Ἐνυώ·
οὐδὲ τόσος στρατὸς ἦλθεν ἐς Ἴλιον, οὐ στόλος ἀνδρῶν
τηλίκος· ἀλλὰ νέοισι καὶ ἀρχεγόνοισιν ἐρίζων,
εὐκαμάτους ἱδρῶτας ἀναστήσω Διονύσου,
κρίνων ἠγορέην τεκέων Διός, ὄφρα νοήσω,
τίς κάμε τοῖον ἀγῶνα, τίς εἴκελος ἔπλετο Βάκχου.
Περσεὺς μὲν ταχύγουνος, ἐΰπτερον ἴχνος ἐλίσσων,
ἀγχινεφῆ δρόμον εἶχεν, ἐν ἠέρι πεζὸς ὁδίτης,
εἰ ἐτεὸν πεπότητο. τί δὲ πλέον, εἰ σφυρὰ πάλλων,
ξείνην εἰρεσίην ἀνεμώδεϊ νήχετο ταρσῷ,
εὖτε βαθυνομένης παλάμης ληΐστορι καρπῷ
Φορκίδος ἀγρύπνοιο λαβὼν ὀφθαλμὸν ἀλήτην,

---

v. 20. ἀειδομένης — Θήβης editt. quae propior videri potuisset, forma dat. plur. in ῃς, a Nonno non usurpatur.

v. 22. ἐρυθραίνων ed. pr. emend. Falk.

v. 24. ἠώου vulgo.

v. 26. οὐ δὲ vulgo, et ἐς Ἴλιον· οὐ στόλος Ἰνδῶν.

v. 30. ἴκελος editt.

v. 35. ὅττι βαθυν. editt. sine sensu. Eadem structura verborum est vv. 50. 154. 156.

v. 36. Φορκύδος ed. alt. ex auctoritate Falk. qui in secundis curis praeterea λαθών proposuit. Recurrit h. v. XXXI. 16.

ἄψοφον ἀκροπόρων πεφυλαγμένος ἅλμα πεδίλων,
ὄγμον ἐχιδνήεντα μιῆς ἤμησε Μεδούσης,
ἧς ἔτι κυμαίνουσα γονῇς ἐθλίβετο γαστὴρ,
Πήγασον ὠδίνουσα, καὶ ἔγκυον αὐχένα νύμφης
Γοργόνος Εἰλείθυια μογοστόκος ἔθρισεν ἅρπη,
αὐχένος ἱπποτόκοιο θαλύσιον· ἀπτολέμου δὲ
Περσεὺς ὠκυπέδιλος ἐκούφισε σύμβολα νίκης
ἄπνοα, Γοργείης ὀφιώδεα λήϊα χαίτης,
αἱμαλέῃ ῥαθάμιγγι καταῤῥύτα λείψανα κόρσης,
ἡμιτελὲς σύριγμα νεοτμήτων ἀπὸ λαιμῶν
λεπτὸν ἀποτρύζοντα, καὶ οὐ στίχεν ἄρσενι χάρμῃ·
οὐ τότε χερσαίης ἐνοπῆς κτύπος· οὐδ᾽ ἐνὶ πόντῳ
Περσέϊ μαρναμένῳ πολεμήϊα λαίφεα νηῶν
ὑγρεμόθοις ἀνέμοισιν Ἄρης κολπώσατο ναύτης·
οὐ φονίῃ ῥαθάμιγγι Λίβυς φοινίσσετο Νηρεύς,
οὐ νέκυν αὐτοκύλιστον ἐδέξατο λοίγιον ὕδωρ·
ἀλλὰ δρακοντείης τρομέων συριγμὸν ἐθείρης,
Σθεινοῦς μαινομένης πτερόεις ἐλελίζετο Περσεύς·
καὶ κυνέην Ἀΐδαο φέρων καὶ Παλλάδος ἅρπην,
καὶ πτερὸν Ἑρμάωνος ἔχων καὶ Ζῆνα τοκῆα,
ὠκυτέρῳ φύξηλις ἀνηώρητο πεδίλῳ,

---

v. 37. *πεφυλαγμένον* ed. pr. emend. Falk.

v. 40. *πηγὰς ὠδ.* editt. ut in quatuor Codd. scriptum viderat Utenhovius, *πυγὰς* ineptissime corrigens. Sed verum vidit Falk. etsi vel *πηγὰς* explicari posse putaret. Res est apertissima. cf. XXXI. 19. 23.

v. 43. *σύμβολα νύμφης* e v. 40. editt.

v. 47. Malis f. *ἔτι τρύζοντα*.

v. 52. *αὐτοκίλιστον* ed. pr.

v. 54. *σθενοῦς* ed. pr. emend. Falk.

v. 57. *φυξήλις ἀνηώρητο* ed. pr. quorum prius in ed. 2. a Falk. emend.

Εὐρυάλης μύκημα καὶ οὐ σάλπιγγος ἀκούων,
συλήσας Λιβύης ὀλίγον σπέος· οὐ στρατὸν ἀνδρῶν
ἔκτανεν, οὐ φλογόεντι πόλιν τεφρώσατο δαλῷ.
Ἀλλ' οὐ τοῖος ἔην Βρομίου μόθος· οὐ ποσὶν ἕρπων
Βάκχος ἐθωρήχθη, δολόεις πρόμος· οὐδὲ λοχήσας
φρουρὸν ἀκοιμήτοιο μετήλυδα κύκλον ὀπωπῆς
Φορκίδος, ἀλλοπρόσαλλον ἀμειβομένης πτερὸν Ὕπνου,
ἤνυσε θῆλυν ἄεθλον ἀθωρήκτοιο Μεδούσης·
ἀλλὰ διατμήγων δηίων στίχα δίζυγι νίκη
χερσαίου πολέμοιο καὶ ὑγροπόροιο κυδοιμοῦ,
λύθρῳ γαῖαν ἔδευσε, καὶ αἵματι κῦμα κεράσσας,
Νηρεΐδας φοίνιξεν ἐρευθιόωντι ῥεέθρῳ,
κτείνων βάρβαρα φῦλα· πολὺς δὲ ἐπὶ μητέρι Γαίῃ
ὑψιλόφων ἀκάρηνος ἐτυμβεύθη στάχυς Ἰνδῶν·
πολλοὶ δ' ἐν πελάγεσσιν ὀλωλότες ὀξέϊ θύρσῳ,
αὐτόματοι πλωτῆρες ἐπορθμεύοντο θαλάσσῃ,
Ἰνδῶν νεκρὸς ὅμιλος· ἀνικήτῳ δὲ Λυαίῳ
ὕδασιν αἰχμάζοντος ἐγερσιμόθου ποταμοῖο
Ἄρεα κυματόεντα παρέρχομαι, ὁππότε πεύκη
Βακχιὰς αἰθαλόεσσα κατέφλεγε βάρβαρον ὕδωρ
μυδαλέῳ σπινθῆρι, καὶ ἔζεε κύματι θερμῷ,
καπνὸν ἀναβλύζων ποταμήϊον ὑγρὸς Ὑδάσπης.

---

v. 60. *τεφρώσατο δανάης* ed. pr. emend. Falk.
v. 63. *ἀκιμήτοιο* ed. pr. ab eod. Falk. emend.
v. 64. *φορκΐδος* ed. pr. *Φορκύδος* alt. ex emend. Falk.
v. 66. *δῄων στίχα* ed. pr. *δηΐων* ed. 2. ex conj. Falk.
v. 67. *πτολέμοιο* vulgo.
v. 70. *ἐπὶ μητέρι θείῃ* ed. pr. emend. recte Falk. Oppositio cum vv. 72. s. clare debebat exprimi. Et ne *ἐπί* in *ὑπό* mutes, cf. v. 72. *ἐν πελ.*
v. 75. *αἰχμάζοντες* ed. pr. emend. Falk.
v. 79. *ὑγρὸν* vulgo. An dedit *Ἰνδὸς Ὑδάσπης*, ut in multis alii locis?

Ἀλλ' ἐρέεις, ὅτι κῆτος ἁλίτροφον ἔκτανε Περσεύς· —
ὄμματι Γοργείῳ πετρώσατο θῆρα θαλάσσης. —
τί πλέον, εἰ φονίης δεδοκημένος ὄμμα Μεδούσης,
ἀνδρομέων μελέων ἑτερότροπον εἶδος ἀμείψας,
εἰς λίθον αὐτοτέλεστον ἐμορφώθη Πολυδέκτης;
Βάκχου δ' Ἰνδοφόνου βριαρὸς πόνος οὐ μία Γοργώ,
οὐ λίθος ἠερόφοιτος ἀλίκτυπος, ἢ Πολυδέκτης·
ἀλλὰ δρακοντοκόμων καλάμην ἤμησε Γιγάντων
Βάκχος ἀριστεύων ὀλίγῳ ῥηξήνορι θύρσῳ,
ὁππότε Πορφυρίωνι μαχήμονα κισσὸν ἰάλλων,
Ἐγκέλαδον στυφέλιξε, καὶ ἤλασεν Ἀλκυονῆα,
αἰχμάζων πετάλοισιν· ὀϊστεύοντο δὲ θύρσοι,
γηγενέων ὀλετῆρες, ἀοσσητῆρες Ὀλύμπου,
χερσὶ διηκοσίῃσιν ἕλιξ ὅτε λαὸς ἀρούρης,
θλίβων ἀστερόεσσαν ἴτυν πολυδειράδι κόρσῃ,
λεπταλέων γόνυ κάμψεν ἀκοντιστῆρι κορύμβων
ἔγχεϊ κισσήεντι· καὶ οὐ πυρόεντι κεραυνῷ
τηλίκος ἑσμὸς ἔπιπτεν, ὅσος ῥηξήνορι θύρσῳ.
Ἀλλά, φίλοι, κρίνωμεν· ἐν ἀντολίῃ μὲν ἀρούρῃ
Ἰνδοφόνους ἱδρῶτας ὀπιπεύων Διονύσου,
Ἥλιος θάμβησεν· ὑπὲρ δυτικοῖο δὲ κόλπου
ἑσπερίη Περσῆα τανύπτερον εἶδε Σελήνη,

---

v. 84. et 86. *Πολυδεύκης* ed. alt. nescio, unde. Sed fideliter dederunt Lubin. et interpres Gall. p. 397. Verum nomen redit XLVII. 554.

v. 85. *βριαροῦ* editt. Correxit etiam Rhodomannus.

v. 95. *λεπταλέῳ γ. κ. ἀκοντιστῆρα κορύμβῳ* ed. pr. *ἀκοντιστῆρι* dedit Falk. in ed. alt. *λεπταλέων γ. κ. ἀκοντιστῆρι κορύμβων* Rhodomannus.

v. 97. *ὅσον* editt.

v. 99. *ὀπιππεύων* ed. pr.

v. 101. *ἑσπερίη περαία* ed. pr. *Ἑσπερίη τε περαία* ed. 2. ex infelici conject. Falk. Mecum veram lect. invenerunt Cant. et Rhodom.

βαιὸν ἀεθλεύσαντα πόνον γαμψώνυχι χαλκῷ·
καὶ Φαέθων ὅσον εὖχος ὑπέρτερον ἔλλαχε Μήνης,
τόσσον ἐγὼ Περσῆος ἀρείονα Βάκχον ἐνίψω.
Ἴναχος ἀμφοτέρων πέλε μάρτυρος, ὁππότε κισσῷ
καὶ φονίῳ νάρθηκι Μυκηνίδες ἤρισαν αἰχμαὶ
χαλκοβαρεῖς· Σατύρων δὲ φιλεύϊον Ἄρεα φεύγων,
θυρσοφόρῳ Βρομίῳ δρεπανηφόρος εἴκαθε Περσεύς,
καὶ δόρυ θοῦρον ἔπεμπε, μαχήμονος ἀντὶ Λυαίου
οὐτιδανὴν ἀσίδηρον ἀκοντίζων Ἀριάδνην.
οὐκ ἄγαμαι Περσῆα, μίαν κτείναντα γυναῖκα,
εἵμασι νυμφιδίοισιν ἔτι πνείουσαν ἐρώτων.
Εἰ δὲ Διὸς χρυσέων μεγαλίζεται εἵνεκα λέκτρων· —
οὐ Δανάην ἐκόμισσεν ἐς οὐρανὸν ὑέτιος Ζεύς,
κυδαίνων γαμίης φιλοπάρθενον ὄμβρον ἐέρσης
βαιῆς κλεψιγάμου· Σεμέλη δ᾽ ἐπέβαινεν Ὀλύμπου,
σὺν Διΐ, σὺν μακάρεσσι μιῆς ψαύουσα τραπέζης,
υἱέϊ βοτρυόεντι παρεζομένη Διονύσῳ.
οὐ Δανάη λάχεν οἶκον Ὀλύμπιον· ὑγροπόρου δὲ
λάρνακος ἔνδον ἐοῦσα, Διὸς ναυτίλλετο νύμφη,
μεμφομένη ζυγίων ἀπατήλιον ὄμβρον Ἐρώτων,
ἄστατον ὄλβον ἔχοντα μινυνθαδίου νιφετοῖο.
Οἶδα μὲν Ἀνδρομέδην, ὅτι φαίνεται ἐντὸς Ὀλύμπου,
ἀλλὰ πάλιν μογέει καὶ ἐν αἰθέρι· καὶ τάχα δειλὴ
πολλάκι τοῖον ἔλεξεν ἔπος νεμεσήμονι φωνῇ·'
Τί πλέον, εἴ με κόμισσας ἐς αἰθέρα, νύμφιε Περσεῦ;
καλὸν ἐμοὶ πόρες ἕδνον Ὀλύμπιον· ἀστερόεν γὰρ

---

v. 103. ἔλλαχε μήρης vel Μήρης editt. mecum Cant. et Rhodom.
v. 105. βάκχος ἀμφοτ. ed. pr. Βάκχος δ᾽ ἀμφ. ed. 2. e conject. Falk. qui in curis secundis verum vidit.
v. 109. ἄντα Λυαίου editt. neglecta vi oppositionis.
v. 122. Fort. dedit paulo melius ἀστ. ὄλβον ἔχουσα μ. ν.

κῆτος ἔτι κλονέει με καὶ ἐνθάδε, καὶ νέον ἄλλον,
ἀντίτυπον προτέροιο, μετὰ χθόνα καὶ φόβον ἅλμης,
εἰσέτι δεσμὸν ἔχω καὶ ἐν ἄστρασιν· οὔ σέθεν ἅρπη
οὐρανίη με σάωσε· μάτην δέ μοι ἐντὸς Ὀλύμπου
μείλιχον ἀστραίης ἀμαρύσσεται ὄμμα Μεδούσης·
κῆτος ἔτι κλονέει με, καὶ οὐ πτερὰ κοῦφα τιταίνεις.
μήτηρ ἀχνυμένη με βιάζεται, ὅττι καὶ αὐτὴ
δειλὴ Κασσιέπεια δι᾽ αἰθέρος εἰς ἅλα δύνει,
Νηρεΐδας τρομέουσα, καὶ ὀλβίζει δρόμον ἄρκτου,
ἄβροχον Ὠκεανοῖο, καὶ οὐ ψαύοντα θαλάσσης·
καὶ φόβον Ἀνδρομέδης ὀρόων, καὶ κῆτος Ὀλύμπου,
γηραλέος μετὰ γαῖαν ὀδύρεται ἐνθάδε Κηφεύς.
Τοῖον ἔπος βαρύδεσμος ἀνίαχε πολλάκι νύμφη,
Περσέα κικλήσκουσα, καὶ οὐ χραίσμησεν ἀκοίτης.
Εἰ δὲ καὶ Ἀνδρομέδης ἐπαγάλλεται ἄστρασι Περσεύς·
δόχμιον ὄμμα τίταινε δι᾽ αἰθέρος, ἧχι φαείνει
αἰγλήεις Ὀφιοῦχος, ὄφιν δινωτὸν ἀείρων,
καὶ στέφανον περίκυκλον ἐσαθρήσεις Ἀριάδνης,
σύνδρομον Ἠελίοιο, συναντέλλοντα Σελήνῃ,
ἵμερον ἀγγέλλοντα φιλοστεφάνου Διονύσου.
Οἶδα μόθον Μίνωος, ὃν ὥπλισε θῆλυς Ἐνυώ,
κεστὸν ἐλαφρίζουσα καὶ οὐ τελαμῶνα βοείης,
ὁππότε Κύπρις ἔην κορυθαίολος, ὁππότε Πειθὼ
χάλκεον ἔγχος ἔπαλλε, καὶ ἔπλετο Παλλὰς Ἀθήνη,
μαρναμένῳ Μίνωϊ συνέμπορος· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
ἀπτολέμων τόξευε γαμοστόλος ἑσμὸς Ἐρώτων,
καὶ Πόθος ἱμερόεις πολιπόρθιος· ἡνίκα λαῷ

v. 133. καὶ οὐ πτ. i. e. *neque tu advolas in auxilium.* cf. 141.
v. 138. Ἀνδρομέδου ὀρ. ed. pr. em. Falk.
v. 148. ὃν ὥπασε editt.
v. 154. πτολιπόρθιος editt.

Νισαίῳ Μεγαρῆϊ Κυδωνιὰς ἔβρεμε σάλπιγξ·
εὖτε Φόβον καὶ Δεῖμον ἰδὼν συνάεθλον Ἐρώτων,
ἴχνεσιν αἰδομένοισιν ἐχάζετο χάλκεος Ἄρης,
ἀσπίδα κουφίζουσαν ὀπιπεύων Ἀφροδίτην,
καὶ Πόθον αἰχμάζοντα· καὶ εὐθώρηκι μαχητῇ
ἁβροχίτων ἐτέλεσσεν Ἔρως καλλίτριχα νίκην·
Σκύλλα γὰρ ὑπνώοντος ἀκερσεκόμοιο τοκῆος
ἥλικα πορφυρέης ἀπεκείρατο βότρυν ἐθείρης,
καὶ πόλιν ἔπραθε πᾶσαν ἑνὶ τμητῆρι σιδήρῳ
βόστρυχον ἀμήσασα πολισσούχοιο καρήνου.
Μίνως μὲν πτολίπορθος ἑῷ ποτὲ κάλλεϊ γυμνῷ
ὑσμίνης τέλος εὗρε, καὶ οὐ νίκησε σιδήρῳ,
ἀλλὰ πόθῳ καὶ ἔρωτι· κορυσσομένου δὲ Λυαίου,
οὐ Πόθος ἐπρήϋνεν ἀκοντοφόρων μόθον Ἰνδῶν,
οὐ Παφίη κεκόρυστο, συναιχμάζουσα Λυαίῳ,
κάλλεϊ νικήσασα μόθου βέλος· οὐ μία κούρη
οἰστρομανὴς χραίσμησεν, ἐρασσαμένη Διονύσου,
οὐ δόλος ἱμερόεις, οὐ βόστρυχα Δηριαδῆος·
ἀλλὰ πολυσπερέων πολέμων ἑτερότροπος Ἰνδὸς

---

v. 155. *Νησαίῳ* editt. etsi Falk. *Νισαίῳ* vel *Νισσαίῳ* in conjectt. proposuit.

v. 159. *μαχητὴ* ed. pr. emend. Falk.

v. 161. *σκῦλα γ. ὑ. ἀκερσικόμ.* editt.

v. 163. *πτόλιν* editt. Mox f. praestaret *ἕνα τμ.* sc. *βόστρυχον*, commate post *πᾶσαν* posito; vel *ἑῷ τμητ. σ.* Etenim in ed. pr. est *ἐνὶ τμ.* quod a Falk. in *ἑνὶ τμ.* mutatum.

v. 166. *καὶ ἐνίκησε* ed. pr. *καὶ οὐκ ἐνίκησε* ed. alt. etsi verum conjecerat Falk. ut et Cant.

v. 170. *μόθου τέλος* editt.

v. 171. *ἐρασαμένη* ed. pr. emend. Falk.

v. 172. Malis f. *οὐ Πόθος ἱμ.*

v. 173. *πτολέμων* editt. Caeterum verba *πολυσπ. πολέμων* pendent a *νίκης* et *ἑτερότροπος Ἰνδός* est Deriades a Niso discrepans. Aliter haec parum apta. Versu seq. si *ἔχων* sanum, ne-

νίκης εὖχος ἔχων παλιναυξέος. εἰ δὲ γεραίρεις
Ἴναχον Ἡρακλῆος, ὅλον πόνον αὐτὸς ἐλέγξω·
Οἶδα μὲν, ὅττι λέοντι βραχίονα λοξὸν ἑλίξας,
εὐπαλάμῳ πήχυνε περίπλοκον αὐχένα δεσμῷ,
πότμον ἄγων ἀσίδηρον, ὅπῃ ζωαρκέϊ λαιμῷ
ἔμπνοος ἀσφαράγοιο μέσος πορθμεύεται ἀήρ· —
οὐκ ἄγαμαι καὶ τοῦτο· παρ᾽ εὐπετάλῳ ποτὲ λόχμῃ
χερσὶ λεοντοφόνοισιν ἀριστεύουσα Κυρήνη,
παρθένος ἔργον ἔτευξεν ὁμοίϊον, ὅττι καὶ αὐτὴ
ἄρσενα θῆρα δάμασσεν ἀκαμπέϊ θήλεϊ δεσμῷ·
ἀρτιθαλὴς δ᾽ ἔτι κοῦρος ἐν οὔρεσι Βάκχος ἀθύρων,
χειρὶ μιῇ λασίου δεδραγμένος ἀνθερεῶνος,
φοίνιον εἷλκε λέοντα, καὶ ὤρεγε μητέρι Ῥείῃ,
αὐχενίου πλοκάμοιο κεχηνότα θῆρα πιέζων·
εἷλκεν ἔτι ζώοντα· περισφίγξας δὲ λεπάδνῳ
θῆρα κυβερνητῆρι διεσφήκωσε χαλινῷ,
ζεύξας δοῦλα γένεια, καὶ ἥμενος ὑψόθι δίφρου,
ἄγρια ταρβαλέων ἐπεμάστιε νῶτα λεόντων·
πορδαλίων δὲ γένεθλα καὶ ὠμοβόρων γένος ἄρκτων
νηπιάχοις παλάμῃσιν ἐδουλώθη Διονύσου.
Οἶδα καὶ Ἀρκάδα κάπρον ὀρίδρομον· ἀλλὰ Λυαίῳ

---

que deest aliquid, verba ἀλλὰ — παλιναυξέος respiciunt v. 169. οὐ Παφίη κεκόρυστο. Sed fortasse legendum πολυσπ. πολίων, clara oppositione inter urbes multas a Baccho captas, unam a Minoe expugnatam.

v. 176. λοξὸς ἑλ. ed. pr. em. Falk.

v. 178. ὅπη vulgo.

v. 183. ἀκαμπέα editt.

v. 189. χαληνῷ editt. Sed verum non ignoravit Falk.

v. 191. ταρβαρέων ed. pr. em. Falk.

v. 192. πορδαλίων τε γ. editt.

v. 194. οἶδα Ἀρκάδα ed. pr. omisso καί, quod Falk. et Rhodom. suppleverunt. Potuisset et μέν suppleri, ut v. 176.

παίγνια κουρίζοντι σύες καὶ φῦλα λεόντων.
Τί πλέον Ἡρακλέης θρασὺς ἤνυσεν, εἴ τινα πηγὴν
πολλὰ καμὼν, ὀλίγην ὀφιώδεα λύσατο Λέρνην,
τέμνων αὐτοτέλεστα θαλύσια φωλάδος ὕδρης,
φυταλίην πολύδειρον ἀνασταχύοντα δρακόντων.
αἴθε δὲ μοῦνος ἔπεφνε, καὶ οὐκ ἐκάλεσσε μογήσας
ἀρτιφύτων Ἰόλαον ἀλοιητῆρα καρήνων,
δαλὸν ἀερτάζοντα σελασφόρον, εἰσόκεν ἄμφω
θῆλυν ὄφιν πρήνιξαν· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα γεραίρειν
οὐτιδανῇ δύο φῶτας ἐριδμαίνοντας ἐχίδνῃ·
εἷς πόνος ἀμφοτέροισι μερίζετο· θυρσοφόρος δὲ
μοῦνος ἀποτμήξας ὀφιώδεας υἷας ἀρούρης,
Εὔϊος ἔχραε πᾶσι, Διὸς πρόμος· ὧν ὑπὲρ ὤμων
ἀμφιλαφεῖς ἑκάτερθεν ἀμοιβάδες ἔῤῥεον ὕδραι,
ὕδρης Ἰναχίης πολὺ μείζονες· ἀντὶ δὲ Λέρνης,
ἀσταθέες σύριζον ἐν αἰθέρι, γείτονες ἄστρων.
ἱλήκοις, Ἰόλαε· σὺ γὰρ δέμας ἔφλεγες ὕδρης,
καὶ μόνος Ἡρακλέης, μόνος ἥρπασεν οὔνομα νίκης.
οὐ Νεμέην ἐλάχειαν ἐμὸς πρόμος, οὔ τινα Λέρνην
Βάκχος ἀνεζώγρησε πολυσφαράγων ἀπὸ λαιμῶν,
θάμνον ἐχιδνήεντα ταμὼν παλιναυξέος ὕδρης·
ἀλλὰ Νότον καὶ ταρσὰ Βορήϊα καὶ πτερὸν Εὔρου

---

v. 197. *ὀφιώδεα λ. Λέρνῃ* editt. unde Wakef. Trag. Delect. T. I. p. 123. *πηγῇ π. καμ. ὀλκὴν ὀφ. λ. Λέρνῃ* tentavit. Male. cf. 213. s.

v. 204. *οὐτιδανῇ* sine jota editt.

v. 205. *ἀμφοτέροις ἐμερίζ.* editt.

v. 207. *Εὔϊος ἐπέχραε* edit. pr. simplex verbum posuit Falk. *υἱὸς ἐπέχραε* volebat Cant. minus bene: nam Bacchi nomen necessarium.

v. 216. *νότος* editt.

καὶ Ζέφυρον κήρυκα φέρων τετράζυγι νίκῃ,
Ὠκεανον, χθόνα; πόντον ἑῶν ἔπλησεν ἀέθλων.
εἰ κλέος ἀνθρώποισι δράκων, εἰ φωλάδες ὕδραι,
Βάκχου στέμματα ταῦτα, λεχώϊα ταῦτα Λυαίου
φρικτὰ δρακοντοκόμων ὀφιώδεα δεσμὰ κομάων,
ἐξότε πατρὸς ἔλειπε τελεσσιγόνου πτύχα μηροῦ.

Σιγήσω κεμάδος χρύσεον κέρας· οὔ τι καλέσσω
τηλίκον Ἡρακλῆα, μιῆς ἐλάφοιο φονῆα·
μὴ τρομερῆς ἐλάφου μιμνήσκεο· νεβροφόρῳ γὰρ
Θυιάδι βαιὸν ἄθυρμα πέλει κεμαδοσσόος ἄγρη.

Κνώσσιον Ἡρακλῆος ἔα πόνον· οἰστρομανῆ δὲ
οὐκ ἄγαμαί τινα ταῦρον, ὃν ἤλασεν, ὅττι τινάσσων
τοσσατίην κορύνην, ὀλίγην ἔτμηξε κεραίην·
πολλάκι τοῦτο τέλεσσε γυνὴ μία, πολλάκι Βάκχη
ἄσπετον εὐκεράων ἀγέλην δαιτρεύσατο ταύρων,
οὐτιδανὴ θεράπαινα βασκραίρου Διονύσου·
πολλάκι οἱ κεράεσσιν ἐμάρνατο μαινόμενος βοῦς,
θηγαλέην δ' ἐπίκυρτον ἀνειρύσσασα κεραίην,
εἰς γόνυ ταῦρον ἔκαμψεν, ἀκοντιστῆρα λεόντων.

Κάλλιπε καὶ τριλόφοιο καρήατα Γηρυονῆος·
καὶ γὰρ ἐμὸς Διόνυσος ἑῷ ταμεσίχροϊ κισσῷ

---

v. 217. *ζέφυρον κέρηκα* ed. pr. *ζέφυρος κύρηκα* ed. alt. ex corrupt. Falk. qui tamen in Curis secundd. e Cod. Oporini locum emendavit et duobus, qui sequuntur, versibus 218. 219. vulgo omissis, auxit et supplevit.

v. 222. *ἐξ ὅτε* ed. pr. *ἐξότε* ed. alt. per Falk.

v. 223. *ὅττι καλέσσω* editt. sine sensu.

v. 226. *Θυάδι* editt.

v. 233. *πολλάκις οἱ* scribunt Cun. et Scal. et ille quidem ac Rhodomannus versus 233—235. hoc, quo nos, ordine posuit; hic vero voluit: 234. 235. 233. cum in vulgatis exciperent sese ita: 234. 233. 235.

v. 234. *ἀγειρύσασα* vulgo.

Ἄλπον ἀπηλοίησε, θεημάχον υἱὸν ἀρούρης,
Ἄλπον ἐχιδναίοις ἑκατὸν κομόωντα καρήνοις,
Ἠελίου ψαύοντα καὶ αὖ ἐρύοντα Σελήνην,
ἀστραίην πλοκάμοισι περιθλίβοντα χορείην.
Ἆθλα μὲν Ἡρακλῆος, ὃν ἤροσεν ἀθάνατος Ζεύς,
Ἀλκμήνης τρισέληνον ἔχων παιδοσπόρον εὐνήν,
οὐτιδανὸς πόνος ἦεν ὀρίτροφος· ἔργα δὲ Βάκχου
ἠὲ Γίγας πολύπηχυς, ἢ ὑψιλόφων πρόμος Ἰνδῶν·
οὐ κεμάς, οὐ βοέης ἀγέλης στίχες, οὐ λάσιος σῦς,
οὐδὲ κύων, ἢ ταῦρος, ἢ αὐτόπρεμνος ὀπώρη
χρυσοφαὴς, ἢ κόπρος; ἢ ἄστατος ὄρνις ἀλήτης,
οὐτιδανὴν ἀσίδηρον ἔχων πτερόεσσαν ἀκωκήν,
ἢ γένυς ἱππείη ξεινοκτόνος, οὐ μία μίτρη
Ἱππολύτης ἐλαχεῖα· Διωνύσοιο δὲ νίκη
Δηριάδης ἀπέλεθρος, ἢ εἰκοσίπηχυς Ὀρόντης.
Παμφαὲς υἱὲ Μέλητος, Ἀχαιΐδος ἄφθιτε κῆρυξ,
ἱλήκοι σέο βίβλος, ὁμόχρονος Ἠριγενείη·
Τρῳάδος ὑσμίνης οὐ μνήσομαι· οὐ γὰρ ἐΐσκω
Αἰακίδῃ Διόνυσον, ἢ Ἕκτορι Δηριαδῆα.
ὑμνήσειν μὲν ὄφελλε τόσον καὶ τοῖον ἀγῶνα
Μοῦσα τεὴ, καὶ Βάκχον ἀκοντιστῆρα Γιγάντων,

---

v. 241. *χορείης* editt.

v. 248. *χρυσ. ἢ κάπρος* editt. at *σῦς* jam erat v. 246. igitur Falk. in curis secundis *καρπός* voluit; at ineptum *ὀπώρη ἢ καρπός*. Scripsi *κόπρος* de Augiae stabulo; sic duodecim Herculis labores adsunt, inde a v. 176. ss. brevius uberiusve descripti.

v. 250. *μίτρην* ed. pr. emend. Falk.

v. 251. *Διωνύσοιο δὲ μίτρη* e v. praeced. editt.

v. 254. *ἱλήκοις σέο* ed. pr. distinctione interposita ed. 2. Nostrum flagitat nexus.

v. 255. *τρωάδος* vulgo.

ἄλλοις δ' ὑμνοπόλοισι πόνους Ἀχιλῆος ἐᾶσαι,
εἰ μὴ τοῦτο Θέτις γέρας ἥρπασεν. ἀλλὰ λιγαίνειν
πνεῦσον ἐμοὶ τεὸν ἆσθμα θεόσσυτον· ὑμετέρης γὰρ
δεύομαι εὐεπίης, ὅτι τηλίκον Ἄρεα μέλπων,
Ἰνδοφόνους ἱδρῶτας ἀμαλδύνω Διονύσου.
Ἀλλά, θεά, με κόμιζε τὸ δεύτερον εἰς μέσον Ἰνδῶν,
ἔμπνοον ἔγχος ἔχοντα καὶ ἀσπίδα πατρὸς Ὁμήρου,
μαρνάμενον Μοῤῥῆϊ καὶ ἄφρονι Δηριαδῆϊ,
σὺν Διῒ καὶ Βρομίῳ κεκορυθμένον· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Βακχιάδος σύριγγος ἀγέστρατον ἦχον ἀκούσω,
καὶ κτύπον οὐ λήγοντα σοφῆς σάλπιγγος Ὁμήρου,
ὄφρα κατακτείνω τοξεῷ δορὶ λείψανον Ἰνδῶν.
Ὣς ὁ μὲν Ἰνδῴοιο περὶ ῥάχιν εὔβοτον ὕλης
ἕζετο, Βάκχος ὅμιλος, ἐρημάδος ἀστὸς ἐρίπνης,
ἀμβολίῃ πολέμοιο· φόβῳ δ' ἐλελίζετο Γάγγης,
οἰκτείρων ἑὰ τέκνα· νεοφθιμένων δ' ἐπὶ πότμῳ
πᾶσα πόλις δεδόνητο· φιλοθρήνων δὲ γυναικῶν
πενθαλέοις πατάγοισιν ἐπεσμαράγησαν ἀγυιαί.
Δηριάδην δ' ἐλέλιξε φόβος καὶ θαῦμα καὶ αἰδώς·
ἤδη γὰρ κλύε πάντα· τὸ δὲ πλέον ὄμματι λοξῷ
ὤχνυτο παπταίνων, ὅτι θέσκελον εἶδος ἀμείψας,
οἴνῳ κυματόεντι μέλας κελάρυζεν Ὑδάσπης.

---

v. 259. *ἐᾶσσαι* ed. pr. *ἐάσσας* ed. alt. Sed infinit. pendet ab *ὄφελλε* v. 257.

v. 260. *λιγαίνει* ed. pr. emend. Falk.

v. 261. *ἡμετέρης* editt. Sed nostrum voluit Falk. in conjecturis, (ubi male *ἐμὸν* pro *ἐμοὶ* excusum) voluit et Cuper. vid. Schrad. ad. Mus. p. 121.

v. 262. Pro *ὅτι* exspectares *μή*; ferri tamen poterit.

v. 268. *ἀκούσω* conjunct. aor. 1.

v. 273. *ἀμβολίῃ πτολ.* editt. Sed *ἀμβολίῃ* Falk. habet in conjectt.

κεῖθι καὶ εὐρυγένειος, ἑὸν πόδα νωθρὸν ἑλίσσων,
καὶ πάρος ἀχλυόεσσαν ἔχων ἀλαωπὸν ὁμίχλην,
ξανθὴν λυσιπόνοιο μέθης ἐῤῥαινεν ἐέρσην
ὄμμασι κολλητοῖσιν· ἀρυομένου δὲ προςώπου
οἰνωπὰς ῥαθάμιγγας, ἀνωΐχθησαν ὀπωπαί·
τερπομένοις δὲ πόδεσσι γέρων ἐχόρευε, λιγαίνων
ἰκμάδα φοινίσσουσαν ἀλεξικάκου ποταμοῖο.
χερσὶ δὲ γηραλέῃσι ῥόον νεφεληδὸν ἀφύσσων,
πορφυρέης ἔπλησε μέθης εὐώδεας ἀσκούς·
καὶ Διῒ βωμὸν ἀνῆψε καὶ οἰνοχύτῳ Διονύσῳ,
ἀθρήσας Φαέθοντος ἀηθέος ὄψιμον αἴγλην.
καὶ κύνας οἰνωθέντας ἐπ' ἠόνι κοῦρος ἐάσας,
λαρὸν ὕδωρ λάπτοντας ἐρευθομένου ποταμοῖο,
θηρητὴρ, ὁμόφοιτος ὀρειάδος Ἰοχεαίρης,
εἰς πόλιν ἴχνος ἔκαμψεν, ἀπειθέϊ Δηριαδῆϊ
ἀγγέλλων γλυκὺ χεῦμα μεθυσφαλέος ποταμοῖο.
Ἤδη δ' ἀμπελόεσσα δι' ἄστεος ἔτρεχεν ὀδμή,
καὶ λιγυροῖς ἀνέμοισιν ὅλας ἐμέθυσσεν ἀγυιάς,
νίκην Ἰνδοφόνοιο προθεσπίζουσα Λυαίου·
πύργοις δ' ἠλιβάτοισιν ἐναυλίζοντο πολῖται
δειδιότες, καὶ τεῖχος ἐμιτρώσαντο βοείαις
ἄστεος ὑψιλόφοιο φυλάκτορες. ἐν δὲ κολώναις

v. 282. καὶ πυρὸς ἀχλ. editt. quod nullo pacto explicari potest; nostro respondet v. 291. Mox edit. pr. habebat ἀγλαωπόν, quod Falk. emend.

v. 284. κολλητῇσιν editt.

v. 288. γηραλέοισι ῥ. editt. Sequens νεφεληδόν mirum quidem, Nonnicum tamen putandum.

v. 292. ἠόνι κ. ἐάσσας editt.

v. 295. πτόλιν editt.

v. 298. Pro λιγυροῖς malim γλυκεροῖς, quia non de sono, sed de odoris dulcedine quaeritur.

v. 300. πύργοις τ' ἠλιβ. editt.

ἀσχαλόων Διόνυσος ἐμέμφετο πολλάκις Ἥρῃ,
ὅττι πάλιν φθονέουσα μάχην ἀνεσείρασεν Ἰνδῶν,
πλησαμένης δέκα κύκλα παλιννόστοιο Σελήνης
μετρήσασα μόθοιο τριηκοστῆς δρόμον Ἠοῦς·
νίκης δ' ἐλπίδα πᾶσαν ἀνεῤῥίπιζον ἀῆται·
παπταίνων δὲ λέοντας ἀεργηλῇ παρὰ φάτνῃ,
οἷα λέων βρυχᾶτο, καὶ ἔστενεν ἔνδοθι λόχμης
ὄμμασιν ἀκλαύτοισι· κατηφιόωντι δὲ Βάκχῳ
ἑλκεχίτων Σκυθικοῖο δι' οὔρεος ἄσπορος Ἄττις
ἵκετο, μαστίζων μετανάστιον ἅρμα λεόντων,
Ῥείης θεσπεσίης ταχὺς ἄγγελος, ὅς ποτε χαλκῷ
φοινίξας γονόεντα τελεσσιγάμου στάχυν ἥβης,
ῥῖψεν ἀνυμφεύτων φιλοτήσιον ὄγκον ἀρότρων,
ἄρσενος ἀμητοῖο θαλύσιον· αἱμαλέῃ δὲ
παιδογόνῳ ῥαθάμιγγι περιῤῥαίνων πτύχα μηροῦ,
θερμὸν ἀλοιητῆρι δέμας θῆλυνε σιδήρῳ.
ὃς τότε διφρεύων Κυβεληΐδος ἅρμα θεαίνης,
ἄγγελος ἀσχαλόωντι παρήγορος ἦλθε Λυαίῳ.
καί μιν ἰδὼν Διόνυσος ἀνέδραμε, μὴ σχεδὸν ἔλθῃ,
Ῥείην πανδαμάτειραν ἄγων ἐπὶ φύλοπιν Ἰνδῶν.
Στήσας δ' ἄγριον ἅρμα, δι' ἄντυγος ἡνία τείνας,
καὶ ῥοδέης ἀχάρακτα γενειάδος ἄκρα φαείνων,
Βάκχῳ μῦθον ἔλεξε, χέων ὀξεῖαν ἰωήν·

---

v. 304. Post hunc versum leguntur vulgo versus 307. 308. Transposuit locum Heins. ap. Cun. ita: 307. 305. 306. 308. ἑα κύκλα et μετρήσαντα scribens.

v. 311. Ἄττης ed. alt. Nostram formam habet ed. pr. ut XX. 39.

v. 315. ὄγμον ἀρότρων editt. Cf. XXI. 254.

v. 316. αἱμαλέη editt.

v. 317. περιραίνων edit. pr. em. Falk.

v. 318. Potuisset oppositionem clarius exprimere, si ἄρσεν — δέμας dedisset; redit tamen θερμόν eodem, cf. XIV. 103.

Ἀμπελόεις Διόνυσε, Διὸς τέκος, ἔγγονε Ῥείης,
εἰπέ μοι εἰρομένῳ, πότε νόστιμος εἰς χθόνα Λυδῶν
ἵξεαι, οὐλοκάρηνον ἀϊστώσας γένος Ἰνδῶν;
οὔπω ληϊδίας κυανόχροας ἔδρακε Ῥείη,
οὔπω σοὶ μετὰ δῆριν, ὀρεσσαύλῳ παρὰ φάτνῃ,
Μυγδονίων ἔσμηξε τεῶν ἱδρῶτα λεόντων
Πακτωλοῦ παρὰ χεῦμα ῥυηφενές· ἀλλὰ κυδοιμοῦ
ἄψοφον ἀετάων ἐτέων στροφάλιγγα κυλίνδεις·
οὔπω θηροκόμῳ θεομήτορι σύμβολα νίκης,
Ἰνδῴων ἐκόμισσας ἑώϊα φῦλα λεόντων.
ἀλλὰ παρ' Ἡφαίστοιο καὶ ἀθανάτης σέο Ῥείης
δέχνυσο τεύχεα ταῦτα, τάπερ κάμε Λήμνιος ἄκμων,
σὺν χθονὶ πόντον ἔχοντα καὶ αἰθέρα καὶ χορὸν ἄστρων.
Οὔπω μῦθος ἔληγε, καὶ ἴαχε Βάκχος ἀγήνωρ·
Σχέτλιοί εἰσι θεοί, ζηλήμονες· ἐν πολέμοις μὲν
εἰς μίαν Ἠριγένειαν ἀϊστῶσαι πόλιν Ἰνδῶν
ἔγχεϊ κισσήεντι δυνήσομαι· ἀλλά με νίκης
μητρυιῆς ἀέκοντα παραπλάζει φθόνος Ἥρης.
ἀμφαδὰ Δηριάδῃ πρόμος ἵσταται ἄγριος Ἄρης
μαρνάμενος Σατύροισιν· ἐγὼ δέ ἑ πολλάκι θύρσῳ
οὐτῆσαι μενέαινον· ἀπειλήσας δὲ Κρονίων
βρονταίοις πατάγοισιν ἐμὴν ἀνεσείρασεν ὁρμήν.
ἀλλὰ βαρυσμαράγων νεφέων κτύπον οὐράνιος Ζεὺς
σήμερον εὐνήσειε, καὶ αὔριον Ἄρεα δήσω,

---

v. 326. ἔγγον' ἐρείης ed. pr. ἔκγονε Ῥείης ed. alt. etsi Falk. ἔγγονε in conjectt. dederat. Sed neque ἔκγονε absurdum.

v. 331. Ne quis ἔσμηξα, cf. 378. s. conjiciat, comparet v. 334. de θηροκόμῳ θεομήτορι.

v. 335. Ἰνδώων vulgo.

v. 343. Junge: φθόνος Ἡρ. μητρ. παραπλάζει με ἀέκ. νίκης.

v. 347. βροντείοις ed. pr. emend. Falk.

εἰσόκεν εὐπήληκα διατμήξω στάχυν Ἰνδῶν.
Ὣς φάμενον Διόνυσον ἀμείβετο Λύδιος Ἄττις·
Αἰθέρος ἀστερόεσσαν ἀνούτατον ἀσπίδα πάλλων,
ὦ φίλος, οὐ τρεμέεις χόλον Ἄρεος, οὐ φθόνον Ἥρης,
οὐ μακάρων στίχα πᾶσαν, ἔχων παμμήτορα Ῥείην,
οὐ στρατὸν ἀγκυλότοξον, ὅπως μὴ δούρατα πάλλων,
Ἠέλιον πλήξειεν, ἢ οὐτήσειε Σελήνην.
τίς ξίφος Ὠρίωνος ἀμαλδύνειε μαχαίρῃ,
ἢ χθονίοις βελέεσσιν ὀϊστεύσειε Βοώτην;
ἀλλ' ἐρέεις γενέτην κεραελκέα Δηριαδῆος·
Ὠκεανὸν φορέοντι, τί σοὶ ῥέξειεν Ὑδάσπης;
θαρσήεις πολέμιζε τὸ δεύτερον, ὅττι κυδοιμοῦ
νίκην ὀψιτέλεστον ἐμὴ μαντεύσατο Ῥείη·
οὐ γὰρ πρὶν πολέμου τέλος ἔσσεται, εἰσόκε χάρμης
ἕκτον ἀναπλήσωσιν ἔτος τετράζυγες Ὧραι·
οὕτω γὰρ Διὸς ὄμμα καὶ ἀτρέπτου λίνα Μοίρης
νεύμασιν Ἡραίοισιν ἐπέτρεπον· ἐσσομένῳ δὲ
ἑβδομάτῳ λυκάβαντι διαῤῥαίσεις πόλιν Ἰνδῶν.
Ὣς εἰπὼν, Βρομίῳ πόρεν ἀσπίδα· καὶ φρένα τέρπων
οἴνου λυσιπόνοιο φιλακρήτοισι κυπέλλοις,
εἰλαπίνης ἔψαυσεν· ἀρεσσάμενος δὲ τραπέζῃ
θυμὸν ἑὸν, παλίνορσος ἐμάστιε νῶτα λεόντων,
νόστιμον εἰς Φρυγίην ὀρεσίδρομον ἅρμα νομεύων.

---

v. 351. *Ἄττης* editt. cf. v. 311.

v. 353. *τρομέεις* editt. *τρομέοις* Rhodom.

v. 359. *σενέτην κεραελκέα* ed pr. Prius tantum emend. in ed. 2. per Falk.

v. 160. *φορέοντα* editt. An voluit *φορέοντα τί κεν ῥ.*? Ut nos, scriptum exhibet Cun.

v. 362. *θαρσείης πτολ.* editt. Prius correxit Rhodom.

v. 363. *πτολέμου* editt.

v. 369. *λυσιπόνοισι* editt.

Καυκασίων δ' ἤλαυνε παρὰ πρηῶνας ἐναύλων,
Ἀσσυρίων δὲ κάρηνα καὶ οὔρεα δύσβατα Βάκτρων,
καὶ σκοπιὰς Λιβάνοιο παρήλυθε καὶ ῥία Ταύρου,
εἰσόκε Μαιονίης ἐπέβη χθονός· αὐτοπαγῆ δὲ
Ῥείης ὀβριμόπαιδος ἐδύσατο θέσκελον αὐλήν·
ὠμοβόρους δὲ λέοντας ἀπεσφήκωσε λεπάδνων,
φάτνης δ' ἐγγὺς ἔδησε, καὶ ἀμβροσίην πόρε φορβήν.
Αὐτὰρ ὁ μητρῴην δεδαημένος ἔνθεον ὀμφήν,
θυρσομανὴς Διόνυσος, ὀρειάσι μίσγετο Βάκχαις,
καλλείψας ἀνέμοισι κατηφέος ὄγκον ἀνίης,
χειρὶ σάκος δονέων πολυδαίδαλον, ὅπλον Ὀλύμπου,
Ἡφαίστου σοφὸν ἔργον. ἀολλίζοντο δὲ λαοί,
ποικίλα παπταίνοντες Ὀλύμπια θαύματα τέχνης,
θαύματα μαρμαίροντα, τάπερ κάμεν οὐρανίη χείρ,
ἀσπίδα δαιδάλλουσα πολύχροον, ἧς ἐνὶ μέσσῳ
ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξε περίδρομον· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
οὐρανὸν ἐσφαίρωσε, χορῷ κεχαραγμένον ἄστρων,
καὶ χθονὶ πόντον ἔτευξεν ὁμόζυγον· αἰθέριον δὲ
χρυσῷ μὲν φλογέων ἐποχημένον ἄντυγι δίφρων
Ἠέλιον ποίκιλεν, ἐπ' ἀργυρέου δὲ μετάλλου
λευκαίνων τροχόεσσαν ὅλην κύκλωσε Σελήνην·
ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τάπερ πολυφεγγέϊ κόσμῳ
μιτρώσας στεφανηδὸν ἕλιξ ποικίλλεται αἰθὴρ
ἑπτὰ περὶ ζώνῃσι, καὶ ἀξονίῳ παρὰ κύκλῳ

---

v. 374. κατ' οὔρεα editt.

v. 377. ὀβριμόπεδος ed. pr. em. Falk.

v. 378. λεπάδνῳ editt. emendavit jam Rhodom.

v. 379. φατνῇ ταις ἐγγὺς ed. pr. φάτνης τ' ἐγγὺς ed. alt. ex emend. Falk.

v. 380. μιτρῴην editt. μητρῴην Falk. in conjectt.

v. 389. γαίην editt.

v. 392. ποίκιλλεν edd.

v. 394. ἐν δέ τε edd.

ἄβροχον οὐρανίης διδυμάονα ῥυμὸν ἁμάξης·
ἄμφω γὰρ παρὰ νύσσαν ὑπέρτερον Ὠκεανοῖο
ἀλλήλων στιχόωσιν ἐπ᾿ ἰξύϊ, καὶ τόσον αἰεὶ
νειόθι δυομένης κεφαλὴ κατακάμπτεται ἄρκτου,
ὅσσον ἀνερχομένης ἑτέρης ἀνατείνεται αὐχήν·
διχθαδίης δὲ δράκοντα μέσον ποίκιλεν ἁμάξης,
ὃς σχεδὸν ἀμφοτέρων μεμερισμένα γυῖα συνάπτων,
γαστέρος οὐρανίης ἑλικώδεϊ κάμπτεται ὁλκῷ,
ἂψ ἀνασειράζων δέμας αἰόλον, οἷά τε λοξοῦ
Μαιάνδρου κελάδοντος ἕλιξ ῥόος, ὃς διὰ γαίης,
δοχμώσας ἐπίκυρτον ὕδωρ, σπειρηδὸν ὁδεύει·
εἰς κεφαλὴν Ἑλίκης ἀντώπιον ὄμμα τιταίνων
ἀστραίαις φολίδεσσι δέμας μιτρούμενος, ἄρκτων
τείρεσιν ἀμφίζωστος· ἐπὶ γλώσσῃ δέ οἱ ἄκρῃ
φέγγος ἀποπτύων προτενὴς ἀμαρύσσεται ἀστήρ,
πέμπων πουλυόδοντα μέσῃν φλόγα, χείλεσι γείτων.
Τοῖα μὲν εἰς μέσα νῶτα σοφὸς τεχνώσατο χαλκεὺς
ἀσπίδος εὐτύκτοιο· χαριζόμενος δὲ Λυαίῳ,
τεῦξε λυροδμήτοιο βοόκτιτα τείχεα Θήβης,
ἑπταπόρων στοιχηδὸν ἀμοιβαίων πυλεώνων

---

v. 397. *ῥυθμὸν ἁμάξης* editt. Sed viderunt verum Scal. et Falk.

v. 402. *ποίκιλλεν* edd.

v. 404. *οὐρανίων* editt. ex superius scripto *ἀμφοτέρων* corrupta terminatione.

v. 407. *ἐπίκυρτον ὑπεροσπειρηδὸν* editt. Mecum Falk. in Curis sec.

v. 408. *εἰς κεφαλὴν δ᾿* editt. quod tum demum recte se habet, si aut periit versus seq. aut in seq. versu, quem habemus, verbum latet, ut: *ἀστράπτει*, *φολίδ.* vel simile quid.

v. 410. *ἀμφίζωστος* sc. *δράκων*. vid. v. 402. ss. serpens, ursorum signis circumvolutus, aut cinctus.

κτιζομένων· καὶ Ζῆθος ἔην περὶ πατρίδι κάμνων,
θλιβομένη πετραῖον ἐπωμίδι φόρτον ἀείρων·
Ἀμφίων δ' ἐλίγαινε λυρόκτυπος· ἀμφὶ δὲ μολπῇ
εἰς δρόμον αὐτοκύλιστον ἕλιξ ἐχόρευε κολώνη,
οἷά τε θελγομένη καὶ ἐν ἀσπίδι· καὶ τάχα φαίης
ποιητήν περ ἐοῦσαν, ὅτι σκιρτήματι παίζων,
κοῦφος ἀκινήτης ἐλελίζετο παλμὸς ἐρίπνης·
σιγαλέῃ δὲ λύρῃ μεμελημένον ἄνδρα δοκεύων,
κραιπνὸν ἀνακρούοντα μέλος ψευδήμονι νευρῇ,
ἀγχιμολεῖν ἔσπευδες, ὅπως τεὸν οὖας ἐρείσας,
πυργοδόμῳ φόρμιγγι καὶ ὑμετέρην φρένα τέρψῃ,
μολπῆς ἑπτατόνοιο λιθοσσόον ἦχον ἀκούων.
Καὶ σάκος εὐδίνητον, ὅπῃ χορὸς αἰόλος ἄστρων,
δαίδαλον ἄρμενον εἶχεν, ἐπεὶ Διὸς ἔνδοθεν αὐλῆς
Τρώϊος οἰνοχόος ζαθέῃ ποικίλλετο τέχνῃ,
αἰετὸν εὐποίητον ἔχων πτερόεντα φορῆα,
οἷα καὶ ἐν γραφίδεσσι, κατάσχετος ἅρπαγι ταρσῷ·
ταρβαλέος δ' ἤϊκτο δι' αἰθέρος ἱπτάμενος Ζεύς,

v. 417. *παρὰ πατρίδι* editt.

v. 419. *ἀμφίον* ed. pr. emend. Falk.

v. 422. *ποιητήν περ, ἰοῦσαν*, i. e. *φ. κολώνην, ποιητήν περ, ἰέναι*, Falk. in curis secundis non male conjecit. Videtur tamen vulgata noto Graecismo defendi posse. Debebat: *φ. ὅτι ποιητή περ ἐοῦσα, ἐλελίζετο ἐρίπνη.*

v. 423. *κωφὸς ἀκ.* editt.

v. 425. *ψευδήμονι πέτρῃ* editt. at lapis erat verissimus; fictitium id, quod in lapide expressum.

v. 426. *ἔσπευδεν ὅ. ἑὸν ο. ἐρίσσας* ed. pr. unum *ἐρείσας* in ed. alt. emend. a Falk.

v. 427. Fort. legendum *τέρψῃς* active. *ἱμερτὴν* conj. Rhodom.

v. 429. *ὅπη* editt.

v. 431. *πρώϊος* editt.

v. 434. Si *ἤϊκτο* sanum est, legendum *ταρβαλέῳ*: trepidanti similis erat, cum volaret, Jupiter. Sed videtur potius dedisse *ταρβαλέος δ' ἤσκητο*, ut v. 442. id ipsum est, et *κεχάρακτο* v. 552.

ἀδρύπτοις ὀνύχεσσι τεθηπότα κοῦρον ἀείρων,
ἠρέμα κινυμένων πτερύγων πεφιδημένος ὁρμῇ,
μὴ φονίοις ῥοθίοισι κατακρύπτοιτο θαλάσσης
ἠερόθεν προκάρηνος ὀλισθήσας Γανυμήδης·
Μοίρας δ' ἔτρεμε μᾶλλον, ὅπως μὴ πρῶτον ὀπάσσας
ἡβητῆς ἐρόεις ἐὸν οὔνομα γείτονι πόντῳ,
ὄψιμον ἁρπάξειε γέρας πεφυλαγμένον Ἕλλῃ·
οὐρανίης δ' ἤσκητο θεῶν παρὰ δαῖτα τραπέζης
κοῦρος, ἀφυσσομένῳ πανομοίιος· αὐτοχύτου δὲ
νεκταρέης κρητῆρα βεβυσμένον εἶχεν ἐέρσης,
καὶ Διὶ δαινυμένῳ δέπας ὤρεγεν· ἕζετο δ' Ἥρη
οἷα χολωομένη καὶ ἐν ἀσπίδι, μάρτυρι μορφῇ
ψυχῆς ζῆλον ἔχουσα· παρεζομένη δὲ θέαινα
Παλλάδι δείκνυε κοῦρον, ὅτι γλυκὺ νέκταρ Ὀλύμπου
βουκόλος ἀστερόφοιτος ἐῳνοχόει Γανυμήδης,
πάλλων χειρὶ κύπελλα, τάπερ λάχε παρθένος Ἥβη.
Μαιονίην δ' ἤσκησεν, ἐπεὶ τροφὸς ἔπλετο Βάκχου,
καὶ Μορίην καὶ στικτὸν ὄφιν καὶ θέσπιδα ποίην,
καὶ χθονὸς ἄπλετον υἷα δρακοντοφόνον Δαμασῆνα,
καὶ Τύλον, ἰοβόλῳ κεχαραγμένον ὀξέϊ πότμῳ,
Μαιονίης ναέτην μινυώριον, ὅς ποτε βαίνων
Μυγδονίου ποταμοῖο παρ' ὀφρύσι γείτονος Ἕρμου,
ἥψατο χειρὶ δράκοντος· ὃ δὲ πλατὺν αὐχένα τείνας,

---

v. 437. *κατακρύπτοιο* ed. pr. em. Falk.
v. 440. *ἐρόειν* editt. productione ap. Nonnum non usitata.
v. 441. *ἕλλῃ* et *Ἕλλῃ* editt.
v. 447. *παρεζομένη δὲ θεαίνῃ* editt. duos dativos volebat Falk.
v. 449. *ἐωνοχόει* editt.
v. 452. *Μορίην* habet utraque edit. Sed Falk. triplicem vidit nominis scripturam: *Μωρίη*, *Μερόη*, *Μορέη*. Cf. vv. 481. 538.
v. 453. *ναμασῆνα* ed. pr. emend. Falk.
v. 454. *Τύλος* editt. Emendavit jam Rhodom.

ὑψώσας δὲ κάρηνον ἀφειδέϊ χάσματι λαιμοῦ
ἀντίον ἀνδρὸς ὄρουσε, καὶ ἰσχία φωτὸς ἱμάσσων,
ὁλκαίην ἐλέλιξε θυελλήεσσαν ἱμάσθλην,
καὶ βροτέῳ στεφανηδὸν ἐπὶ χροῒ νῶτα συνάπτων,
ἁλλόμενος περὶ κύκλα νεότριχος ἀνθερεῶνος,
ὄγμῳ πουλυόδοντι παρηΐδος ἄκρα χαράξας,
ἰοβόλοις γενύεσσιν ἀπέπτυεν ἰκμάδα Μοίρης·
καί οἱ ἐπιθρώσκοντι βαρυνομένων ὑπὲρ ὤμων,
οὐρανίαις ἑλίκεσσιν ἐμιτρώθη μέσος αὐχήν,
Ἄϊδος ὅρμον ἔχων ὀφιώδεα, γείτονα Μοίρης,
καὶ νέκυς εἰς χθόνα πῖπτεν, ὁμοίϊος ἔρνεϊ γαίης.
Καὶ νέον οἰκτείρουσα, δεδουπότα μάρτυρι πότμῳ,
Νηϊὰς ἀκρήδεμνος ἐπέστενε γείτονι νεκρῷ,
καὶ τότε θῆρα πέλωρον ἐρήτυεν, ὄφρα δαμείη·
οὐ γὰρ ἕνα πρήνιζεν ὁδοιπόρον, οὐδὲ νομῆα,
καὶ Τύλον οὐ κτάνε μοῦνον ἀώριον· οὐδ᾽ ἐνὶ λόχμῃ
ἐνδιάων ὅγε θῆρας ἐδαίνυτο· πολλάκι δ᾽ ἕλκων
ὕστατον αὐτόῤῥιζον ὑπὸ πνοιῇσιν ὀδόντων
δένδρεον εὐρώεντι κατέκρυφεν ἀνθερεῶνι,
ἔμπαλιν αὖ ἐρύων βλοσυρὸν φύσημα γενείων·

---

v. 460. *θυελλήεσσαν ὁμίχλην* editt. Quod e conjectura dedi, probat v. antecedens.

v. 466. *οὐρανίαις ἑλίκεσσιν* ed. pr. jota addit ed. alt. praeterea nihil.

v. 469. *μάρσυρι* ed. pr. emend. Falk.

v. 471. *ὄφρα δαείη* editt. Nostrum dedit Falk. in curis secundis. Sed suspecta est brevitas, qua haec Naias draconem retinuisse dicitur, ut mox domaretur. Fortasse *δαείη* sanum; sed desunt plura.

v. 474. *ἐν διάων* ed. pr. *ἐνδιάων* ed. alt. ex em. Falk. Mox scripsi *ὅγε θῆρας* pro *οὐ θῆρας*.

v. 475. *αὐτόῤῥιζον* editt. De *πνοιῇσιν ὀδ.* cf. v. 479. 477.

πολλάκι δ' ἑλκυσθέντα παλινδίνητον ὁδίτην,
ἄσθμασιν ἐνδομύχοις πεφορημένον, εἰς στόμα σύρων,
τηλεφανὴς ὅλον ἄνδρα κεχηνότι δέξατο λαιμῷ.
Καὶ Μορίη σκοπίαζε κασιγνήτοιο φονῆα,
τηλόθι παπταίνουσα· φόβῳ δ' ἐλελίζετο νύμφη,
ἰοβόλων ὁρόωσα πολύστιχον ὄγμον ὀδόντων,
καὶ θανάτου στέφος εἶδε, περίπλοκον ἀνθερεῶνι·
πυκνὰ δὲ κοκκύουσα δρακοντοβότῳ παρὰ λόχμῃ,
ἠλιβάτῳ Δαμασῆνι συνήντεεν, υἱέϊ Γαίης,
ὃν πάρος αὐτογόνοισι τόκοις μαιώσατο μήτηρ,
ἐκ γενετῆς μεθέποντα δασύτριχα κύκλα γενείου·
τικτομένῳ δέ οἱ ἦεν Ἔρις τροφός· ἔγχεα δ' αὐτῷ
μαζὸς ἔην, καὶ χύτλα φόνοι, καὶ σπάργανα θώρηξ,
καὶ δολιχῶν μελέων βεβαρημένος εὐρέϊ φόρτῳ,
νήπιος αἰχμάζων, βρέφος ἄλκιμον, αἰθέρι γείτων,
ἐκ γενετῆς δορὺ πάλλεν ὁμόγνιον· ἀρτιφανῆ δὲ
ὥπλισεν Εἰλείθυια λεχώϊον ἀσπιδιώτην.
Τὸν μὲν ἐξαθρήσασα παρὰ κλέτας εὔβοτον ὕλης,
κάμπτετο λισσομένη· κινυρὴ δ' ἐπεδείκνυε νύμφη
ἄπλετον ἑρπηστῆρα κασιγνήτοιο φονῆα,
καὶ Τύλον, ἀρτιχάρακτον ἔτι σπαίροντα κονίῃ·
οὐδὲ Γίγας ἀμέλησε, πέλωρ πρόμος· ἀλλὰ πιέσσα
δένδρεον αὐτόπρεμνον ἀνέσπασε μητρὸς ἀρούρης,

v. 478. ἑλκισθέντα editt.
v. 479. πεφορημένος ε. στόμα ὕρων ed. pr. emend. Falk.
v. 481. Μερόης σκ. ed. pr. Μερόη σκ. ed. alt. ex em. Falk. cf. v. 452.
v. 482. φόβῳ γ' ἐλ. editt. Emendavit jam Rhodom.
v. 483. πολύστοιχον ed. pr. emend. Falk.
v. 489. ἔγχεα δ' αὐτῶν ed. pr. em. Falk.
v. 491. βεβαρυμένος editt. Emendavit jam Rhodom.
v. 496. κινυρῇ — νύμφῃ editt.

ὠμοβόρου δὲ δράκοντος ἐναντία δόχμιος ἔστη.
καὶ πρόφρων εἱλικόεις ὀφιώδεϊ μάρνατο σιγῇ,
αὐχενίῃ σάλπιγγι μόθου συριγμὸν ἰάλλων,
πεντηκονταπέλεθρος ὄφις, κυκλούμενος ὁλκῷ·
καὶ διδύμῳ σφιγκτῆρι πόδας σφηκώσατο δεσμῷ,
καὶ σκολιαῖς ἕλικεσσι δέμας Δαμασῆνος ἱμάσσων,
χάσματι λυσσήεντι πύλας ὤϊξεν ὀδόντων,
χείλεσι τοξεύων διερὸν βέλος, ὄμματα σείων,
ὠμὰ, φόνον πνείοντα· γιγαντείῳ δὲ προσώπῳ
ἔπτυεν ὀμβρηρῇσι γενειάσι πίδακας ἰοῦ,
χλωρὸν ὀϊστεύων δολιχόσκιον ἀφρὸν ὀδόντων·
ὑψιλόφου δὲ Γίγαντος ἐπεσκίρτησε καρήνῳ,
ὄρθιος ἀΐξας μελέων ἐνοσίχθονι παλμῷ.
  Ἀλλὰ δρακοντείης ἀπεσείσατο φόρτον ἀκάνθης
αἰνογίγας, σκοπέλοισιν ἐοικότα γυῖα τινάσσων·
καὶ παλάμῃ τανύφυλλον ἑὴν ἐλέλιξεν ἀκωκὴν,
ὀρθὸν ἀκοντίζων δρυόεν βέλος· ἀμφὶ δὲ κόρσῃ
πῆξε φυτὸν προθέλυμνον, ὅπῃ περὶ κυκλάδα δειρὴν
αὐχενίῃ γλωχῖνι συνήπτετο δεσμὸς ἀκάνθης.
καὶ φυτὸν ἐῤῥίζωτο τὸ δεύτερον· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
κεῖτο δράκων ἀτίνακτος, ἕλιξ νέκυς. ἐξαπίνης δὲ
θῆλυς ὄφις, ξύουσα παλιννόστῳ πέδον ὁλκῷ,
εὐνέτις ἀμφιέλικτος ἐδίζετο λοξὸν ἀκοίτην,
οἷα γυνὴ ποθέουσα νέκυν πόσιν· εἰς σκοπέλους δὲ
μηκεδανῆς ἐλέλιξε θοώτερον ὁλκὸν ἀκάνθης,

v. 501. *δόχμιος ἔχῃ* ed. alt. errore.

v. 502. *ὀφιώδ. μ. σιγῇ* de *sibilo* serpentis, quasi *σιγμῷ*.

v. 509. *ὄμματα φόνον πν.* ed. pr. *λοξὰ φόνον π.* ed. alt. ex conject. Falk. qui praeterea *ὄμματα πῦρ πνείοντα* proponit.

v. 513. *βελέων ἐνοσίχθ.* editt. Mecum emend. Falk. in curis secc.

v. 518. *ὅπῃ περικυκλάδους δειρ.* ed. pr. emend. Falk.

εἰς ὄρος ἐσσυμένη βοτανηφόρον· ἀμφὶ δὲ λόχμην
δρεψαμένη Διὸς ἄνθος ἐχιδνήεντι γενείῳ,
χείλεσιν ἀκροτάτοις ὀδυνήφατον ἤγαγε ποίην,
καὶ νέκυος δασπλῆτος ἀλεξήτειραν ὀλέθρου
ἀζαλέῳ μυκτῆρι συνήρμοσεν· ἰοβόλῳ δὲ
* * * * * * * *
καὶ νέκυς αὐτοέλικτος ἐπάλλετο· καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ
ἄπνοον ἦν· ἕτερον δὲ διέστιχεν· ἄλλο δὲ σείων,
ἡμιτελὴς νέκυς ἦεν, ἔχων αὐτόσσυτον οὐρήν·
καὶ ψυχραῖς γενύεσσι παλίνσοον ἆσθμα τιταίνων,
οἰχομένῳ κατὰ βαιὸν ἐθήμονι βόμβεε λαιμῷ,
συριγμὸν προχέων παλινάγρετον· ὀψὲ δὲ βαίνων,
νόστιμος ἀργαίην ὑπεδύσατο φωλάδα χειήν.
Καὶ Μορίη Διὸς ἄνθος ἐκούφισεν· ἀμφὶ δὲ νεκροῦ
ζωοτόκῳ μυκτῆρι φερέσβιον ἥρμοσε ποίην.
καὶ βοτάνη ζείδωρος ἀκεσσιπόνοισι κορύμβοις
ἔμπνοον ἐψύχωσε δέμας παλιναγξέϊ νεκρῷ.
ψυχὴ δ' εἰς δέμας ἦλθε τὸ δεύτερον· ἐνδομύχῳ δὲ
ψυχρὸν ἀοσσητῆρι δέμας θερμαίνετο πυρσῷ.
καὶ νέκυς, ἀμφιέπων βιοτῆς παλινάγρετον ἀρχήν,
δεξιτεροῦ μὲν ἔπαλλε ποδὸς θέναρ· ἀμφὶ δὲ λαιὸν
ὀρθώσας στατὸν ἴχνος, ὅλῳ στηρίζετο ταρσῷ,
ἀνδρὸς ἔχων τύπον ἶσον, ὃς ἐν λεχέεσσιν ἰαύων,

---

v. 527. *γενέῳ* ed. pr. emend. Falk.

v. 530. Verba *ἰοβόλῳ δὲ* non facile antecedentibus aptari poterunt ita, ut locus integer videatur. Neque probabilis conjectura, velut: *ἀζαλέῳ μ. συνήρμοσεν, ἰοβόλῳ πρίν.*

v. 533. debebat, puto, *αὐτόσσυτον ὁρμήν* scribere.

v. 534. *παλίνσοον* nove dictum; an *παλίσσυτον*?

v. 537. *φωλάδα χηλήν* editt. fortasse de *fissura* rupis intelligendum, insolentius.

v. 538. *Μορύη* editt. cf. v. 452.

v. 545. *σθέναρ* ed. pr. emend. Falk.

ὄρθριον οἰγομένης ἀποσείεται ὕπνον ὀπωπῆς.
καὶ πάλιν ἔζεεν αἷμα· νεοπνεύστοιο δὲ νεκροῦ
χεῖρες ἐλαφρίζοντο· καὶ ἁρμονίη πέλε μορφῇ,
ποσσὶν ὁδοιπορίη, φάος ὄμμασι, χείλεσι φωνή.
  Καὶ Κυβέλη κεχάρακτο γενητόκος, οἷά τε κόλπῳ
μιμηλὴν ἀχάρακτον ἐλαφρίζουσα λοχείην
πήχεσι ποιητοῖσι, καὶ ἀστόργῳ παρακοίτῃ
λαϊνέην ὠδῖνα δολοπλόκος ὤρεγε Ῥείη,
ὀκριόεν βαρὺ δεῖπνον· ὁ δὲ τροχοειδέα μορφὴν
ἔκρυφε, μάρμαρον υἷα, πατὴρ θοινήτορι λαιμῷ,
ἄλλου ψευδομένοιο Διὸς δέμας εἰλαπινάζων.
καὶ λίθον ἐν λαγόνεσσι μογοστόκον ἔνδον ἀείρων,
θλιβομένην πολύτεκνον ἀνηκόντιζε γενέθλην,
φόρτον ἀποπτύων ἐγκύμονος ἀνθερεῶνος.
  Τοῖα μὲν ἐργοπόνοιο πολύτροπα δαίδαλα τέχνης
εἶχεν ἐνυαλίη πολυπίδακος ἀσπὶς Ὀλύμπου
Βαγμὰς, ἣν ὁρόωντες ἐθάμβεον ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῳ,
καὶ σάκεος τροχόεντος ἐκυκλώσαντο φορῆα,
ἔμπυρον αἰνήσαντες Ὀλύμπιον ἐσχαρεῶνα.
  Τοῖσι δὲ τερπομένοισι δύσιν διεμέτρεεν Ἠώς,
φέγγος ἀναστείλασα πυριγλήνοιο προσώπου·
καὶ σκιερὴν ἐμέλαινεν ὅλην χθόνα σιγαλέη Νύξ.
λαοὶ δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα χαμαιστρώτων ἐπὶ λέκτρων
ἑσπερίη μετὰ δόρπον ὀρειάδι κάππεσον εὐνῇ.

---

v. 548. *ὄρθιον* editt.
v. 549. *νεοπλεύστοιο* ed. pr. emend. Falk.
v. 550. *μορφῆς* editt. Sed cf. seqq. dativos.
v. 556. Fort. *ὀκριόεν* de *aspero* lapide. Mox, nisi *τροχοειδέα* dixit de forma *parum elaborata*, *ἀχάρακτον* v. 553. legi poterit *βροτοειδέα*, quo *μιμηλὴν* v. 553. ducit.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚϚ'.

Εἰκοστὸν λάχεν ἕκτον ἐπίκλοπον εἶδος Ἀθήνης,
καὶ πολὺν ἐγρεκύδοιμον ἀγειρομένων στόλον Ἰνδῶν.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΣΤ.

Δηριάδῃ δ', εὕδοντι κατηφέος ὑψόθεν εὐνῆς,
Βάκχῳ πιστὰ φέρουσα παρίστατο θοῦρις Ἀθήνη,
γνωτῷ δ' ἐσσομένην ἑτέρην μνηστεύετο νίκην·
καὶ δέμας ἀλλάξασα μετάτροπον ἶσον Ὀρόντῃ,
γαμβρὸν ἀερσιλόφου μιμήσατο Δηριαδῆος.
καί μιν, ἀποῤῥίψαντα μιαιφόνον οἶστρον Ἐνυοῦς,
μιμηλὴ δολίοιο παρήπαφεν ὄψις ὀνείρου,
τοῖον ἔπος βοόωσα, καὶ ὀλλυμένων ἐπὶ πότμῳ
ταρβαλέον θάρσυνεν ἐς ὑσμίνην Διονύσου·
Εὕδεις, Δηριάδη· σὲ δὲ μέμφομαι· ἀστυόχων γὰρ
πάννυχον ὕπνον ἔχειν ἀλλότριόν ἐστιν ἀνάκτων·
ὕπνου μέτρον ἔχει βουληφόρος. ἀμφὶ δὲ πύργων
δυσμενέες κλονέουσι, καὶ οὐ δόρυ θοῦρον ἀείρεις,

v. 3. *ἐσσομένων* editt. Mecum emend. V. D. ap. Villois. Epist. Vim. p. 20. qui Lubinum adeo verum vidisse observat. Emendatio certa; sed notanda phrasis *μνηστεύετο νίκην γνωτῷ*, *fratri victoriam conciliare studebat.*

v. 4. *Ὀρόντην* editt. atque sic *ἶσαν* cum accusat. recte hic strui putat Schrad. ad Mus. p. 45. Non persuadet. *Ὀρόντῃ* jam Rhodom.

v. 8. *ὀλλυμένῳ ἐπὶ π.* editt. male. Correxit etiam Rhodom.

οὐκ ἀΐεις τυπάνων ῥόθιον κτύπον, οὐ μέλος αὐλῶν,
οὐ φονίης σάλπιγγος ἀγέστρατον ἦχον ἀκούεις.
ὑμετέρην δὲ θύγατρα νεήνιδα πενθάδα χήρην,
Πρωτονόην, ἐλέαιρε, κινυρομένην παρακοίτην,
μηδὲ λίπῃς, σκηπτοῦχε, τεὸν νήποινον Ὀρόντην.
κτεῖνον ἐμοὺς ὀλετῆρας ἀτευχέας· ὠκυμόρου γὰρ
γαμβροῦ σεῖο θανόντος ἔτι ζώουσι φονῆες.
στῆθος ἐμὸν σκοπίαζε, τετυμμένον ὀξέϊ θύρσῳ.
ὤμοι, ὅτ' οὐ Λυκόοργος ἀρήϊος ἐνθάδε ναίει·
ὤμοι, ὅτ' οὐκ Ἀράβεσσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάσσεις,
Δηριάδην δ' ἐνόησα πεφυζότα θῆλυν Ἐνυώ.
οὐ θεὸς ἦν Διόνυσος, ὃν εἰς ἁλὸς οἶδμα διώκων,
θνητὸς ἀνὴρ ποίησεν ὑποβρύχιον μετανάστην.
ἄτρομος ἔσσο λέων, ὅτι χάλκεον ἀνέρα φεύγων,
νεβρουχίτων Διόνυσος ὁμοίϊος ἔπλετο νεβρῷ.
οὐ κεῖνος κατέπεφνεν ἀρειμανέων γένος Ἰνδῶν,
ἀλλά μιν αὐτὸς ἔπεφνε πατὴρ τεός· ἐν πολέμοις γὰρ
σοὺς προμάχους φεύγοντας ἰδὼν, ἐδάμασσεν Ὑδάσπης.
οὐ σὺ πέλεις ἑτέροισιν ὁμοίϊος· οὐράνιον γὰρ
θυγατέρος Φαέθοντος, ἐριφλεγέος σέο πάππου,
αἷμα φέρεις· οὐ θνητὸν ἔχεις δέμας· οὔ σε δαμάσσει
οὐ ξίφος ἠὲ βέλεμνον, ἐπιβρίθοντα Λυαίῳ.

---

v. 18. νήπιον Ὀρόντην ed. pr. emendarunt Falk. et Cant.

v. 23. ᾤμοι (ut et v. praeced.) et ἀνάσσει editt.

v. 25. Deest vulgo particula δὲ, praeterea legitur hic versus post v. 26. sine nexu.

v. 29. οὐ κεῖνος ed. alt. e conj. Falk. pro ξεῖνος.

v. 30. πτολέμοις editt.

v. 32. s. οὐρανίου γὰρ θυγατέρες editt. sine sensu. Astris s. Asterie, Phaethontis filia, Hydaspis uxor, mater est Deriadis. Junge οὐράν. αἷμα, cui θνητὸν δέμας v. 31. opponitur.

v. 35. ἐπιβρίζοντα editt. correxit jam Rhodom.

Ὣς φαμένη, πρὸς Ὄλυμπον ἔβη πολύμητις Ἀθήνη,
εἶδος ὀνειρείοιο μεταλλάξασα προσώπου.
Δηριάδης δ' ἠῷος ἀπὸ πτολίων, ἀπὸ νηῶν
κέκλετο κηρύκεσσι, πολυσπερὲς ἔθνος ἀγείρειν.
καὶ πολὺς ἔνθα καὶ ἔνθα θυελλήεντι πεδίλῳ,
λαὸν ἀολλίζων ἑτερόπτολιν, ἤϊε κῆρυξ
Ἠῴην παρὰ πέζαν· ἀρειμανέες δὲ μαχηταὶ
πάντοθεν ἠγερέθοντο, καλεσσαμένου βασιλῆος.
Πρῶτα μὲν ὡπλίζοντο κυβερνητῆρες Ἐνυοῦς,
Ἀγραῖος Φλόγιός τε, συνήλυθες ἡγεμονῆες,
ἀρτιτελὲς μετὰ σῆμα νεοφθιμένοιο τοκῆος,
Εὐλαίου δύο τέκνα· συνεστρατόωντο δὲ λαοί,
ὅσσοι Κυρὰ νέμοντο, καὶ Ἰνδῴου ποταμοῖο
Βαίδιον, Ὀμβηλοῖο παρὰ πλατὺ βάρβαρον ὕδωρ,
καὶ Ῥοδόην εὔπυργον, ἀρειμανέων πέδον Ἰνδῶν,
καὶ κραναὸν Προπάνισον· ὅσοι τ' ἔχον ἄντυγα νήσου
Γραιάων, ὧν παῖδες ἐθήμονος ἀντὶ τεκούσης
ἄρσενα μαζὸν ἔχουσι γαλακτοφόρου γενετῆρος,
χείλεσιν ἀκροτάτοισιν ὑποκλέπτοντες ἐέρσην·

---

v. 37. μεταλλάζουσα ed. pr. μεταλλάσσουσα ed. 2. ex em. Falk. μεταλλάξασα jam Rhodom.

v. 38. ἀπὸ νήσων corrigebat Falk. in curis secc. hic et v. 222. deceptus, ut videtur, v. 247. Caeterum ἠῷος editt.

v. 42. ἠώην editt.

v. 48. Ἰνδώου editt. In nominibus, quae hic sequuntur, geographicis Indiae, praeter apertissima quaedam vitia, nihil volui novare, etsi plura se mihi, diu atque multum in haec inquirenti, et dubia et probabilia, ad commentarium referenda, facile obtulerunt.

v. 51. ὅσοι δ' ἔχον editt.

v. 52. γραιάων παῖδες, relicta lacuna, ed. pr. οἳ παῖδες ed. alt. e conject. Falk. turbata constructione.

οἵ τε Σεσίνδιον αἰπὺ, καὶ οἳ λινοερκέϊ κύκλῳ
Γάζον ἐπυργώσαντο λινοπλέκτοισι δομαίοις,
Ἄρεος ἀκλινὲς ἕρμα, καὶ οὔ ποτε δήϊος ἀνὴρ,
χαλκὸν ἔχων, ἔῤῥηξε λινοχλαίνων στίχα πύργων,
ἀῤῥαγέ', ευποίητον· ἐϋκλώστοισι θεμέθλοις.
Τοῖς δ' ἔπι θαρσήεντες ἐπεστρατόωντο μαχηταὶ,
Δάρδαι, καὶ Πρασίων στρατιαὶ, καὶ φῦλα Σαλάγγων
χρυσοφόρων, οἷς πλοῦτος ὁμέστιος, οἷς θέμις αἰεὶ
χέδροπα καρπὸν ἔδειν βιοτήσιον· ἀντὶ δὲ σίτου
κεῖνον ἀλετρεύουσι μύλης τροχοειδέϊ κύκλῳ·
καὶ σκολιοπλοκάμων Ζαβίων στίχες, οἷσιν ἐχέφρων
Παλθάνωρ πρόμος ἦεν, ὃς ἔστυγε Δηριαδῆα,
ἤθεσιν εὐσεβέεσσιν ὁμοφρονέων Διονύσῳ·
τὸν μὲν ἄναξ Διόνυσος, ἄγων μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν,
ἀλλοδαπὸν ναετῆρα λυροδμήτῳ πόρε Θήβῃ·
καὶ Δίρκῃ παρέμιμνε, λιπὼν πατρῷον Ὑδάσπην,
Ἀονίου ποταμοῖο πιὼν Ἰσμήνιον ὕδωρ.
Τοῖς δ' ἔπι, κυδιόων, στρατὸν ἄσπετον ὥπλισε Μοῤῥεὺς
Διδνασίδης, γενετῆρι συνέμπορος, ὃς τότε λυγρῷ
γήραϊ πένθος ἔχων κεκερασμένον ἥψατο χάρμης,
γηραλέῃ παλάμῃ πολυδαίδαλον ἀσπίδα πάλλων,
καὶ πολιῷ λειμῶνι κατάσκιον ἀνθερεῶνα,

---

v. 55. οἵ τ' ἐς Ἐσίνεον αἰπὺ editt. Σεσίνδιον, πόλις Ἰνδική. Steph. Byz.

v. 59. ἀῤῥαγὲς εὐποίητον editt. Sed neutrum hoc adverbialiter cum adject. seq. jungendum esse, parum mihi probabile videtur. Apostrophi talis rarum exemplum habeo. Sed f. versus collocandus post v. 56. ubi ἕρμα sequitur.

v. 60. τοῖς δ' ἐπὶ θ. editt.

v. 61. δάρδα καὶ πρ. ed. pr. emend. e Steph. Byz. Falk.

v. 63. χέδροπα editt. aperto errore.

v. 71. Μαιονίου ποταμοῖο editt. ineptissime.

αὐτόματον κήρυκα χρόνου δολιχοῖο, τινάσσων,
υἱὸν ἔτι στενάχων μινυώριον, Ἰνδὸν Ὀρόντην,
Διδνάσος αἰολόδακρυς. ἄναξ δέ οἱ ἕσπετο Μοῤῥεύς,
ὄρθιον ἔγχος ἔχων, τιμήορος ὄφρα δαμάσσῃ
λαὸν ὅλον Βρομίοιο, καὶ ἤθελε μοῦνος ἐρίζειν
Βάκχῳ γνωτοφόνῳ, καὶ ἀνούτατον υἷα Θυώνης
οὐτῆσαι μενέαινε, κασιγνήτοιο φονῆα.
καί σφισιν ὡμάρτησε πολυγλώσσων γένος Ἰνδῶν,
οἵ τ' ἔχον Ἠελίοιο πόλιν, καλλίκτιτον Αἴθρην,
ἀννεφέλου δαπέδοιο θεμείλιον· οἵ τ' ἔχον ἄμφω,
Ἀνθηνῆς λασιῶνα καὶ Ὠρυκίης δονακῆα,
καὶ φλογερὴν Νήσαιαν, ἀχειμάντους τε Μελαίνας,
καὶ πέδον εὐδίνητον ἁλιστεφάνου Παταλήνης·
τοῖς ἔπι Δυσσαίων πυκιναὶ στίχες, οἷα καὶ αὐτῶν
φρικτὰ δασυστέρνων ἐκορύσσετο φῦλα Σαβείρων,
τοῖσιν ἐνὶ κραδίῃ λάσιαι τρίχες, ὧν χάριν αἰεὶ
ψυχῆς θάρσος ἔχουσι, καὶ οὐ πτώσσουσιν Ἐνυώ.
Τοῖσι συνεστρατόωντο καὶ ἀνέρες Οὐατοκοῖται,
οἷσι θέμις δολιχοῖσιν ἐπ' οὔασιν ὕπνον ἰαύειν·
τοὺς μὲν Φρίγγος ἵκανε καὶ Ἄσπετος εἰς μόθον ἕλκων,
αὐχήεις τε Δάνυκλος ὁμόστολος, οἷς ἅμα βαίνων,
Ἱππουρῷ συνάεθλος, ἑκηβόλος ἔστιχε Μοῤῥεύς·

---

v. 79. Fort. αἰλινόδακρυς.

v. 81. ἤλεθε μοῦνος editt.

v. 82. ἀνούτατο υἷα male excusum in ed. alt.

v. 88. Νήσαιαν (male scribitur Νησαίαν) sciens reliqui.

v. 89. Παταλίννης editt. cf. XXVII. 158.

v. 90. οἷσι καὶ αὐτῶν editt. vitio aliquoties occurrente.

v. 96. Βρίγγος editt. cf. XXX. 303. 314.

v. 97. Pro Δάνυκλος legendum fortasse Δόρυκλος, qui occurrit XXIX. 263. nisi diversus est.

v. 98. Suspectum nomen Μοῤῥεύς: esset enim alter Morrheus, diversus a filio Didnasi v. 72. ss. Deriadis genero, qui minime

καὶ νόον ἶσον ἔχοντες, ὅλον στρατὸν Οὐατοκοίτην
πέντε δαφοινήεντες ἐκόσμεον ἡγεμονῆες.
Τέκταφος εἰς μόθον ἦλθεν ἑκηβόλος, ὅς ποτε κούρης,
χείλεσι πειναλέοισιν, ἀλεξητήρια πότμου,
πατροκόμου δολόεντος ἀμέλγετο χεύματα μαζοῦ,
Τέκταφος, αὐαλέος ψαφαρῷ χροῒ, νεκρὸς ἐχέφρων,
ὁππότε μιν σκηπτοῦχος, ἔχων ἄστοργον ἀπειλὴν,
Δηριάδης, σειρῇσι πολυπλέκτοισι πιέζων,
δέσμιον εὐρώεντι κατεκλήϊσσε βερέθρῳ,
ἄτροφον, αὐχμώοντα, δέμας κεκαφηότα λιμῷ,
ἄμμορον ἠελίοιο καὶ εὐκύκλοιο σελήνης.
καὶ χθονίῳ κεκάλυπτο βυθῷ πεπεδημένος ἀνὴρ,
οὐ ποτὸν, οὔ τινα δαῖτα φέρων, οὐ φῶτα δοκεύων,
ἀλλὰ πεδοσκαφέων λαγόνων ὑπὸ κοιλάδι πέτρῃ
κεῖτο δυηπαθέων· χρονίῳ δ' ἐστρεύγετο λιμῷ,
πειναλέων στομάτων ὀλιγοδρανὲς ἆσθμα τιταίνων,
ἔμπνοος, ἀπνεύστοισιν ὁμοίϊος· οἷα δὲ νεκροῦ
ἐκ χροὸς ἀζαλέοιο δυσώδεες ἔπνεον αὖραι.
Καὶ φυλάκων στρατὸς ἦεν ἐελμένον ἄνδρα φυλάσσων,
ὃν τότε κερδαλέη θυγάτηρ ἀπατήνορι μύθῳ

---

ad *Οὐατοκοίτας* pertinebat. Neque fides habenda est lectioni vulgatae XXX. 188. ubi *Τενναρίδης Μοῤῥεύς* occurrit. Fortasse legend. *ἔστιχεν Ἐγρεύς*, qui idem videri posset ac *Ἐγρέτιος*, XXX. 304. 309. 314. una cum Phringo, ex *Οὐατοκοίταις*, ut videtur, commemoratus.

v. 101. *κούρη* ed. pr. et sic Berk. ad Steph. Byz. in *Δώριον* laudat. *κούρης* ed. alt. etsi Falk. verum viderat.

v. 102. *πιναλέοισιν* editt.

v. 103. *ἀμέργετο* editt. Correxit etiam Rhodom.

v. 108. *αἰχμώοντα* ed. pr. *αὐχμώοντα* ed. alt. ex emend. Falk.

v. 112. *ὑποκοιλάδι πέζαις* ed. pr. *ὑπὸ κοιλάδι πέτρᾳ* ed. alt. ex em. Falk. qui et *πέζῃ* proponebat.

v. 114. *πιναλέων* editt.

ἥπαφεν· ἱκεσίη δὲ βαρύστονον ἴαχε φωνήν,
σεισαμένη δολόεντα νεητόκος εἵματα, νύμφη·
Μή με κατακτείνητε, φυλάκτορες· οὐδὲν ἀείρω,
οὐ ποτὸν ἦλθον ἄγουσα καὶ οὔ τινα δαῖτα τοκῆϊ,
δάκρυα, δάκρυα μοῦνον ἐμῷ γενετῆρι κομίζω·
χεῖρες ἀπαγγέλλουσιν ἐλεύθεροι· εἰ νόος ὑμῖν,
εἰ νόος ἐστὶν ἄπιστος, ἀμεμφέα λύσατε μίτρην,
ῥίψατέ μοι κρήδεμνα, τινάξατε χερσὶ χιτῶνα·
οὐ ποτὸν ἦλθον ἄγουσα φερέσβιον. ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
κρύψατε σὺν γενετῆρι καταχθονίῳ με βερέθρῳ·
οὐ φόβος, οὐ φόβος εἰμί, καὶ ἢν σκηπτοῦχος ἀκούσῃ·
τίς νέκυν οἰκτείροντι χολώεται; αἰνομόρῳ δὲ
τίς κοτέει θνήσκοντι; τίς ἄπνοον οὐκ ἐλεαίρει;
ὄμματα δ' οὐ μύοντα κατακλείσω γενετῆρος;
κρύψατε· τίς θανάτοιο πέλει φθόνος; ὀλλυμένους δὲ
εἰς τάφος ἀμφοτέρους, γενέτην καὶ παῖδα, δεχέσθω.
Ὣς φαμένη, παρέπεισε. καὶ εἰς μυχὸν ἔδραμε κούρη,
ὀρφναίῳ γενετῆρι φαεσφόρος· ἐν δὲ βερέθρῳ
εἰς στόμα πατρὸς ἔχευεν ἀλεξικάκων γάλα μαζῶν
ἄτρομος· Ἡερίης δὲ θεουδέος ἔργον ἀκούων,

---

v. 119. Etsi *ἱκεσίη — νύμφη* dici potest, maluissem tamen *ἱκεσίης* vel *ἱκεσίην φωνήν*.

v. 124. *χεῖρες ἀπ. ἐλεύθεροι* verba suspecta.

v. 132. posui signum interrogationis in fine versus, quia alias vix cohaeret: oculos patris, morte se claudentes, ego filia non claudam?

v. 138. *ἄτρομος· ἠερθεὶς δὲ θ.* editt. sine sensu. Cum infra XXX. 163. *Ἠερίη* videatur verum mulieris nomen esse, et oppositio, quae sic inter patris, velut sepulti, *Τεκτάφου*, et filiae, sub dio versantis, *Ἠερίης*, cf. v. 136. nomina conspicitur, optime conveniat ludicro Nonni ingenio, eo minus de hac emendatione dubito, quo facilius sic tertius quoque locus XXX. 184. et ipse corruptus, corrigi potest. Sed vid. Comment. Rhodomannus conjecit *ἠνορέης*.

Δηριάδης θάμβησε· περισσονόοιο δὲ κούρης
εἴκελον εἰδώλῳ γενέτην ἀνελύσατο δεσμῶν·
φήμη δ' ἀμφιβόητος ἀκούετο, καὶ στρατὸς Ἰνδῶν
μαζὸν ἀλεξικάκοιο δολοπλόκον ᾔνεσε νύμφης.
Ὃς τότε Βωλίγγεσσι μετέπρεπεν, ὡς μέσος ἄστρων
αἰθέρα φαιδρύνων, ἀμαρύσσεται ἕσπερος ἀστήρ,
ἕσπερος, ἑσπομένης λιποφεγγέος ἄγγελος ὄρφνης.
Γίγλων δ' ὑψικάρηνος, ἀερσιπόδης τε Θυραιεύς,
ὑψινεφής θ' Ἵππαλμος ὑπὲρ πυμάτης κλίμα γαίης
ὥπλισαν αἰόλα φῦλα δορυθρασέων Ἀραχώτων,
Δερσαίων τε φάλαγγας ὁμήλυδας, οἵ τε σιδήρῳ
κτεινομένους κατ' Ἄρηα χυτῇ κρύπτουσι κονίῃ.
[κτεινομένους κατὰ δῆριν ἐτυμβεύοντο κονίῃ.]
Καὶ στρατὸν ἀγκυλότοξον ἀολλίσσας ἐπικούρων,
Ἀβράθοος βραδὺς ἦλθε· νεοτμήτων δὲ κομάων,
αἰδόμενος κεκόρυστο, χόλον καὶ πένθος ἀέξων
βουκεράου βασιλῆος, ἐπεί νύ οἱ ἄφρονι λύσσῃ
Δηριάδης ὑπέροπλος ὅλην ἀπεκείρατο χαίτην,
Ἰνδοῖς πικρὸν ὄνειδος. ἀναγκαῖος δὲ μαχητὴς

---

v. 142. ἤνεσε ed. pr.

v. 143. Auctoritas Steph. Byz. alium f. movisset, ut *Βωλίγγησι* scriberet; sed recurrit *Βωλίγγεσσι* XXX. 310.

v. 151. Versus hic Falkenburgio quoque redundare videbatur. Suspiceris, poëtam eum prius scripsisse, mox vero propter minus aptum imperfectum (*ἐτυμβεύοντο*) repudiasse, inventa, quae antecedit, meliore lectione.

v. 152. *ἀολλίσας* editt.

v. 153. *ἀβρααθοος* ed. pr. emend. Falk.

v. 156. *ὑπέροπλον ὅλην* editt. Sed est fere perpetuum Deriadis epitheton.

εἰς ἐνοπὴν μόγις ἦλθε, καὶ αἰπυλόφῳ τρυφαλείῃ
λωβητὴν ἐκάλυπτε λιπότριχον ἄντυγα κόρσης,
κρυπτὸν ἐπὶ κραδίῃ μεθέπων κότον· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
ἤματι μὲν πολέμιζεν· ἀεὶ δ' ὑπὸ πάννυχον ὥρην
ἄγγελον, ἀγγέλλοντα νοήματα Δηριαδῆος,
Βάκχῳ πιστὸν ἔπεμπεν ὀπάονα· λαθριδίως δὲ
Δηριάδῃ κεκόρυστο, καὶ ἀμφαδίην Διονύσῳ.
Ξούθων δ' ἄγρια φῦλα, καὶ ἐγρεμόθων Ἀρηνῶν,
καὶ Ζαόρων ἐκόρυσσε γονὴν, καὶ φῦλον Ἰώρων,
Κασπείρων τε γένεθλα, καὶ Ἄρβιας, οἵ τ' ἔχον αὐτον
Ὕσπορον, αἰγλήεντι διαστίλβοντα ῥεέθρῳ,
ἠλέκτρου κομόωντα βαθυπλούτοισι μετάλλοις·
οἵ τ' ἔχον Ἀρσανίην εὐδείελον, ἧχι γυναῖκες
εἰς μίαν Ἠριγένειαν ἐθήμονι Παλλάδος ἱστῷ
ὀξείαις παλάμῃσιν ὅλον τελέουσι χιτῶνα.
Τοῖς δ' ἔπι θωρήσσοντο κυβιστητῆρι κυδοιμῷ
Κιῤῥαῖοι, δεδαῶτες ἀλίκτυπον ἄντυγα νήσων,

---

v. 159. *λωβωτὴν ἐκ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 161. *πτολέμιζεν* editt.

v. 167. *καὶ σπείρων* ed. pr. emend. Falk.

v. 168. *Ὕσπορον αἰγλήεντα* editt. De fluvio Hysporo aut Hypobaro in comment. dicetur.

v. 170. *εὔδιελον, ἧχι* ed. pr. *εὔδιελον, ἧχι* ed. alt. etsi Falk. *εὐδείελον* correxerat. Hunc et proximos duo versus affert Berk. ad Steph. Byz. in *Δαρσανία*, circa nomen urbis deceptum fortasse falsa in Dionysii Bassaricis lectione.

v. 173. *ἐπὶ θ. κυβερνητῆρι κυδοιμῷ* editt. Saltem debebat *κυβερνητῆρι κυδοιμῶν*, de Deriade. Sed ejus parum apta mentio. *Κυβιστητῆρι κυδοιμῷ* habet Tryphiod. v. 189. (193. Schaef.) ubi Merrick Nonnum 36, (voluit XXVI.) 173. *κυβερνητῆρι κυδοιμῷ* dixisse observat. Cf. seqq. ad stabiliendam lectionem.

Ἄρεος εἰναλίοιο δαήμονες. ὑγροπόρους δὲ
ὁλκάδας οὐ δεδίασιν· ἀδευψήτῳ δὲ βοείῃ
δουρατέων πλώουσι τύπῳ τεχνήμονι νηῶν·
δέρμασι δ' ἰθύνουσι νόθον πλόον, οἷς ἔτι ναύτης
ἕζεται ἀκλύστοισιν ἐν οἴδμασι ποντοπορεύων,
ὁλκάσι μιμηλοῖσι θαλάσσια νῶτα χαράσσων.
τοὺς Θύαμις κόσμησε καὶ Ὅλκασος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ταρβήρου δύο παῖδες, ἀκοντοφόροιο τοκῆος.
Καὶ πολὺς ἑσμὸς ἵκανεν, Ἀρειζάντειαν ἐάσας,
ξείνου δουρατέου μέλιτος τροφὸν, ἧχι πιόντα
ἠερίης ζείδωρον ἑώϊον ἀρδμὸν ἐέρσης
δένδρεα χαιτήεντα μελίρρυτον, ὡς ἀπὸ σίμβλων,
δαιδαλέην ὠδῖνα σοφῆς τίκτουσι μελίσσης,
αὐτοτόκων πετάλων χλοερὸν ποτόν· εἰς πεδίον γὰρ
ἀρτιφανὴς Φαέθων, ὅτε λούεται Ὠκεανοῖο,
ὄμπνιον ἠῴης ἀποσείεται ἰκμάδα χαίτης,
ῥαίνων ζωοτόκοιο φυτηκόμον αὔλακα γαίης.
τοῖον Ἀρειζάντεια φέρει μέλι, τῷ ἔπι χαίρων,
νηχομέναις πτερύγεσσιν ὑπὲρ πετάλοιο χορεύων,

---

v. 177. *δουρατέῳ πλ.* editt. inepte.

v. 178. *δέρματι* editt.

v. 183. *Ἀρυζάντειαν ἐάσσας* editt. *Ἀρειζάντεια* est v. 192. et videor mihi habere, cur hanc scripturam veriorem putem. Conjiciebat etiam Falk.

v. 184. *ἧχι* ed. pr.

v. 188. Fort. *αὐτότοκον — χλοερῶν.*

v. 190. *ἠώης* editt.

v. 192. *τῷ ἔνι χαίρων* editt. Correxit etiam Rhodom.

v. 193. *νηχομένοις* edd. Correxit Rhodom. *ὑπὲρ ποταμοῖο* editt. Male, cf. v. 188. Orta corruptio fortasse propter male intellectum *νηχομένοις πτερ.* cf. XXXI. 15.

ἵπταται ἄσπετος ὄρνις· ὄφις δέ τις ἀγκύλος ἕρπων
μιτρώσας ἑλικηδὸν ὁμόπλοκον ἡδέϊ δένδρῳ
ἰκμάδα λειριόεσσαν ἀμέλγεται ἅρπαγι λαιμῷ,
χείλεσι λιχμώων γλυκερὴν ὠδῖνα κορύμβων·
δενδραίην δὲ δράκοντες ἀναβλύζοντες ἐέρσην,
ἡδὺ μέλι προχέουσι, καὶ οὐ τόσον ἰὸν ἀλήτην
πικρὸν ἀποπτύουσιν, ὅσον γλυκὺ χεῦμα μελίσσης·
ἧχι μελισταγέεσσιν ἐπ᾽ ἀκρεμόνεσσιν ἀείδει
ὡρίων, γλυκὺς ὄρνις, ὁμοίϊος ἔμφρονι κύκνῳ·
οὐ μὲν ἀνακρούει ζεφυρηΐδι σύνθροος αὔρῃ,
ὑμνοτόκων πτερύγων ἀνεμώδεα ῥοῖζον ἰάλλων,
ἀλλὰ σοφοῖς στομάτεσσι μελίζεται, οἷά τις ἀνὴρ,
πηκτίδι νυμφοκόμῳ θαλαμηπόλον ὕμνον ἀράσσων.
κατρεὺς δ᾽ ἐσσομένοιο προθεσπίζει χύσιν ὄμβρου,
ξανθοφυὴς, λιγύφωνος· ἀπὸ βλεφάρων δέ οἱ αἴγλη
πέμπεται, ὀρθρινῇσι βολαῖς ἀντίῤῥοπος ἠοῦς·
πολλάκι δ᾽ ἠνεμόεντος ὑπὲρ δένδροιο λιγαίνων,
σύνθροος ὡρίωνος, ἀνέπλεκε γείτονα μολπήν,
φοινικέαις πτερύγεσσι κεκασμένος· ἢ τάχα φαίης,
μελπομένου κατρῆος ἑώϊον ὕμνον ἀκούων,

v. 196. ἀμέρσεται editt.

v. 198. δενδραίην τε δράκ. editt. δενδρείην Rhodom.

v. 201. ἦχι — ἀείδειν ed. pr. emend. Falk.

v. 203. ζεφυρηΐδι σύνθρονος ed. pr. Prius tantum correctum in ed. alt. per Falk. σύνθροος et σύνθρονος saepius confusa. Cf. 211. Rhodomannus conjiciebat ζεφυρητίδι σύνθροος.

v. 207. Tres versus 207. 208. 209 leguntur vulgo male post versum 214. Ordinem feliciter restituit Cunaeus.

v. 210. ὑπὸ δένδροιο editt. emend. Cun. ὑπαὶ Rhodom.

v. 212. ἢ τάχα ed. pr. ἦ τάχα ed. 2.

v. 213. μεμφομένου editt. emend. Cun. μεμφόμενον Τηρῆος Rhodom.

ὄρθριον αἰολόδειρον ἀηδόνα κῶμον ὑφαίνειν.
κεῖθι καὶ ἐγρεμόθων μερόπων στρατὸς, οὓς ἐπὶ χάρμην
ἄτρομος Ἱππάλμοιο πάϊς θώρηξε Πυλοίτης,
γνωτὸν ἔχων Βιλλαῖον ὁμόστολον ἡγεμονῆα.
Τοῖς ἔπι θωρήσσοντο Σίβαι, καὶ λαὸς Ὑδάρκης,
καὶ στρατὸς ἄλλος ἵκανε, πόλιν Κάρμιναν ἐάσας,
ὧν ἅμα Κύλλαρος ἦρχε καὶ Ἀστράεις, πρόμος Ἰνδῶν,
Βρόγγου δίζυγα τέκνα, τετιμένα Δηριαδῆϊ.
Καὶ στόλος ἄλλος ἵκανε τριηκοσίων ἀπὸ νηῶν,
αἵτε περιστιχόωσιν ἀμοιβάδες ἄλλυδις ἄλλαι,
γείτονες ἀλλήλῃσιν, ὅπῃ περιμηκέϊ πορθμῷ
δίστομος Ἰνδὸς, ἄγων μετανάστιον ἀγκύλον ὕδωρ,
ἑρπύζων κατὰ βαιὸν ἀπ' Ἰνδῴου δονακῆος
λοξὸς ὑπὲρ δαπέδοιο παρ' ἠῴου στόμα πόντου,
ἔρχεται αὐτοκύλιστος ὑπὲρ λόφον Αἰθιοπῆα·
ἧχι θερειγενέων ὑδάτων ὑψούμενος ὁλκῷ,
χεύμασιν αὐτογόνοις ἐπὶ πήχεϊ πῆχυν ἀέξει,
καὶ χθόνα πιαλέην ἀγκάζεται ὑγρὸς ἀκοίτης,
τέρπων ἰκμαλέοισι φιλήμασι διψάδα νύμφην,

---

v. 216. *θώρηξε πυλοίτου* ed. pr. emend. Falk. Sed nomen *Πυλοίτης* suspectum, quia infra v. 334. rursus alius *Πυλοίτης* occurrit. Verum tamen, terminationes *ου* et *ης* saepissime in Nonno confundi, ut exempla alibi collecta dabimus.

v. 219. *Καρμίναν ἐάσσας* editt.

v. 221. *τετιμμένα* ed. pr. Correxit etiam Rhodom.

v. 222. *ἀπὸ νήσων* conjecit Falk. in curis secundis. Vide ad v. 38.

v. 224. *ὕπῃ* editt.

v. 226. *Ἰνδώου* et v. s. *ἠώου* editt.

v. 228. *αὐτοκύλιστον* editt. sine sensu.

v. 229. *ἦχι* ed. pr.

οἶστρον ἔχων πολύπηχυν ἀμαλλοτόκων ὑμεναίων,
μέτρῳ ἀμοιβαίῳ παλιναυξέα χεύματα τίκτων, —
Νεῖλος ἅτ᾽ Αἰγύπτῳ, — καὶ ἑῷος Ἰνδὸς Ὑδάσπης.
κεῖθι μελαμψήφιδα διαξύων ῥόον ὁπλῇ,
νήχεται ὑδατόεις ποταμήϊος ἵππος ἀλήτης,
οἷος ἐμοῦ Νείλοιο θερειγενὲς οἶδμα χαράσσων
ναιετάει, βυθίοιο δι᾽ ὕδατος ὑγρὸς ὁδίτης,
μηκεδαναῖς γενύεσσιν· ἐπ᾽ αἰγιαλοῖο δὲ βαίνει
αἰχμῇ καρχαρόδοντι διασχίζων ῥάχιν ὕλης·
καὶ διερὴν ἀχάρακτον ἔχων γένυν ἅρπαγα καρπῶν,
μιμηλῇ δρεπάνῃ σταχυηφόρα λήϊα τέμνει,
ἀμητὴρ ἀσίδηρος ἀμαλλοφόρου τοκετοῖο.
τοῖα μὲν ἑπταπόροιο φαΐζεται εἴκελα Νείλου
Ἰνδῴου ποταμοῖο φέρειν μένος. οἳ δὲ λιπόντες
νήσων ἀγκύλα κύκλα καὶ ἕδρανα γείτονος Ἰνδοῦ,
ἄνδρες ἐθωρήσσοντο μαχήμονες, ὧν πρόμος ἀνήρ,
Ῥίγβασος, ἡγεμόνευεν, ἔχων ἴνδαλμα Γιγάντων.

---

v. 235. *Νεῖλος Αἰγύπτῳ* ed. pr. lacuna relicta, *Νεῖλος ἐν Αἰγ.* ed. alt. ex emend. Falk. Etsi non ignoro, fuisse inter veteres, qui Nilum cum Iudo cohaerere existimarent, commento, ut videtur, inde orto, quod superius Iudi flumen Graeci ab Indis ipsis *Nyl* et *Nilab* vocari audirent, malui tamen hic conjecturam meam sequi, uberiorem loci explicationem in commentario additurus. *Ἐν Αἰγύπτῳ* probavit Rhodomannus.

v. 236. *μελαμψήφιδι — ὁπλῇ* editt.

v. 239. *ναιετάει* suspectum verbum; desiderem, quod melius cum *μηκεδ. γενύεσσιν* v. s. jungi possit.

v. 244. *τοκετοῖο* vix verum; sed ambigo, utrum praestet *δαπέδοιο*, an *ποταμοῖο*. cf. XXXVIII. 249.

v. 245. *εἵνεκα Νείλου* editt. vid. ad v. 235.

v. 246. *γένος* edd.

Οὐδὲ γέρων Ἄρητος ἐλείπετο, Δηριαδῆος
εἰς ἐνοπὴν καλέοντος ἀταρβέος· ἀλλὰ καθάψας
χαλκοβαρῆ λασίοιο κατὰ στέρνοιο χιτῶνα,
γηραλέου κούφιζεν ὑπὲρ νώτοιο βοείην,
αὐχένι κυρτωθέντι περικρεμάσας τελαμῶνα.
καὶ στρατιὴν θώρηξεν, ἀναγκαῖος πολεμιστής,
πέντε σὺν υἱήεσσι, Λύκῳ καὶ ὁμήλυδι Μύρσῳ,
Γλαύκῳ, καὶ Περίφαντι, καὶ ὀψιγόνῳ Μελανῆϊ,
καὶ πολιὴν πλοκαμῖδα περισφίγξας τρυφαλείῃ,
λαιὸν ἐϋτροχάλοιο μετέστιχε δηϊοτῆτος,
δεξιτερὸν πολέμοιο κέρας τεκέεσσιν ἐάσας,
οὓς φύσις ἀφθόγγων στομάτων σφρηγίσσατο δεσμῷ,
γλῶσσαν ὑποσφίγξασα, σοφῆς ὀχετηγὸν ἰωῆς·
ὁππότε γὰρ θαλάμοιο παρὰ φλιῇσι χορεύων,
Λαοβίην ζυγίοιο γάμου πιστώσατο θεσμῷ,
παιδογόνοις Ἄρητος ὁμιλήσας Ὑμεναίοις,
ἔνθεον ἔπλετο θάμβος· ἐπεὶ γαμίῳ παρὰ βωμῷ
νυμφοκόμῳ πεπόνητο θυηπολέων Ἀφροδίτη
νυμφίος ἀρτιχόρευτος· ἐν εὐύμνῳ δὲ μελάθρῳ
δοῦπον ἀνακλάγξασα λεχώιον ἀνθερεῶνος,
μάντις ἐπεσσομένων, ἐβαρύνετο πουλυτόκος σῦς,

v. 250. Notandum, hujus hominis nomen primam producere; alius est Ἄρητος in exercitu Bacchi XXXII. 188. prima correpta. Cf. 265.

v. 251. ἀτὰρ βάρυς, ἀλλὰ καθ. editt. Lacunam statuere, aut corrigere ἀτὰρ βραδὺς ἀμφικαθ. minus probabile videbatur.

v. 260. ἐάσσας editt.

v. 265. παιδαγόνοις ἄῤῥητος edit. pr. prius emend. Falk. in ed. alt.

v. 267. πεπότητο editt.

v. 270. μάντις ἐπ' ἐσσομένων editt.

ἀλλοίην καὶ ἄπιστον ἐλαφρίζουσα λοχείην,
καὶ νεπόδων ὤδινε νόθον γένος· ἐκ λαγόνων δὲ
ὑγρὴν ἰχθυόεσσαν ἀνηκόντιζε γενέθλην
ἀντὶ τόκου χθονίοιο λοχευσαμένη τόκον ἅλμης.
καὶ συὸς ἰχθυγόνοιο πολύστομος ἵπτατο Φήμη,
λαὸν ἀολλίζουσα· πολυσπερέες δὲ πολῖται
χερσαίην πολύτεκνον ἐθηήσαντο γενέθλην,
ἰσοφυὲς μίμημα θαλασσοτόκοιο λοχείης.
μαντιπόλον δ' ἐρέεινε θεηγόρον· εἰρομένῳ δὲ
ἐσσομένην θέσπιζεν ἀφωνήτων στίχα παίδων,
εἰναλίης ἴνδαλμα λιπογλώσσοιο γενέθλης.
καὶ τότε μάντις ἔλεξε, προάγγελα θέσφατα κεύθειν,
ὄφρα κεν ἱλάσκοιτο τανύπτερον υἱέα Μαίης,
γλώσσης ἡγεμονῆα, σοφῆς ἰθύντορα φωνῆς.
Λαοβίη δ' ὤδινεν· ἀμοιβαίῃ δὲ λοχείῃ
τίκτε συὸς βρεφέεσσιν ἰσηρίθμων στίχα παίδων,
ἰχθύσιν ἀφθόγγοισιν ἐοικότας, οὓς μετὰ νίκην
Βάκχος ἄναξ ἐλέαιρε· λιποφθόγγων δ' ἀπὸ λαιμῶν
γλώσσης δεσμὸν ἔλυσε, καὶ ἤλασεν ἥλικα σιγήν,
φωνὴν δ' ὀψιέλεστον ἐπεξύνωσεν ἑκάστῳ.
τοῖσι συνεστρατόωντο φερεσσακέες πολεμισταί,
οἵ τε Πύλας ἐνέμοντο, καὶ οἳ λάχον ἐγγύθεν Εὔρου
ναιομένην Εὔκολλαν, μαχήμονος ἔνδιον Ἠοῦς,
καὶ ζαθέην Γυρύανδιν ἐΰσπορον αὔλακα γαίης.
Τοῖς ἔπι θωρήχθησαν, ὅσοι λάχον ἄντυγας Οἴτης,

---

v. 274. ἀρτικόμου χθονίοιο editt. ineptissime.

v. 280. ἐσσομένων vulgo.

v. 282. κεύθων editt. quod cum ἔλεξε non convenit. Imo jussit patrem tacere.

v. 286. F. ἰσήριθμον.

μητέρα δενδρήεσσαν ἀμετροβίων ἐλεφάντων,
οἷς φύσις ὤπασε κύκλα διηκοσίων ἐνιαυτῶν
ζώειν ἀενάοιο χρόνου πολυκαμπέϊ νύσσῃ,
ἠὲ τριηκοσίων· καὶ βόσκεται ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῳ,
ἐκ ποδὸς ἀκροτάτου μελανόχροος ἄχρι καρήνου.
γναθμοῖς μηκεδανοῖσιν ἔχων προβλῆτας ὀδόντας
δίζυγας, ἀμητῆρι τύπῳ γαμψώνυχος ἅρπης,
θηγαλέῳ δμητῆρι, διαστείχων στίχα δένδρων
ποσσὶ τανυκνήμοισιν, ἔχων ἴνδαλμα καμήλων
καὶ λοφίην ἐπίκυρτον, ἑῷ πολυχανδέϊ νώτῳ
ἑσμὸν ἄγων νήριθμον ἐπασσυτέρων ἐλατήρων,
δινεύων στατὸν ἴχνος ἀκαμπέϊ γούνατος ὁλκῷ,
αὐχένα βαιὸν ἔχων κυρτούμενον· εἶλε δὲ λεπτὸν
ὄμμασιν ἰσοτύποισι συῶν ἴνδαλμα προσώπου,
καὶ τύπον εὐρυμέτωπον ἐχιδναίοιο καρήνου,
ὑψιφανὴς, περίμετρος· ἑλισσομένου δὲ πορείῃ,
οὔατα μὲν λιπόσαρκα, παρήορα γείτονι κόρσῃ,
λεπταλέων ἀνέμων ὀλίγῃ ῥιπίζεται αὔρῃ·
πυκνὰ δὲ μαστίζουσα δέμας ῥωμήτορι παλμῷ,

---

v. 299. *τριηκοσίων; καταβόσκεται* editt.

v. 303. Exspectes *διασχίζων* (ut 241.) *στίχα δένδρων*; sed, nisi in seqq. verss. multa melius disponuntur, (vid. Ill. Uwarowii *Nonnus von Panopolis* p. 67. s.) nihil mutandum.

v. 306. *ἑσμὸν ἔχων* vulgo, participio nimis saepe repetito.

v. 308. *εἶχε δὲ λεπτόν* editt. praeterea hunc versum vulgo antecedit v. 310. sine omni nexu.

v. 311. *ἑλισσόμενος* editt. propter antecedentes nominatt. Supple *ἐλέφαντος*.

v. 312. *παρήορα* editt.

v. 313. *ὀλίγη ῥ. αὔρη* editt. etsi Falk. correxerat.

λεπτοφυὴς ἐλαχεῖα τινάσσεται ἄστατος οὐρή.
πολλάκι δ᾽ ἐν πολέμοισι, γένυν προβλῆτα τινάσσων,
ἀνέρι ταυροκάρηνος ἐπέχραεν ἠλίβατος θήρ,
ξείνην καρχαρόδοντα φέρων ἑτερόστομον ἅρπην,
διιεύων ἑκάτερθε γενειάδος ἔμφυτον αἰχμήν·
πολλάκι δ᾽ εὐθώρηκα μετάρσιον ἀσπιδιώτην
ὄρθιον ἠέρταζε, πεπαρμένον ἅρπαγι λαιμῷ,
ἄνδρα δὲ καρχαρόδοντι κατεπρήνιξεν ἀκωκῇ·
καὶ νέκυν αὐτοκύλιστον ἐπὶ στροφάλιγγι κονίης,
ὑψόθεν ἠκόντιζε, παλινδίνητον ἀλήτην,
αἰθύσσων ἑλικηδὸν ἴτυν σκολιοῖο γενείου,
κάρχαρον ἔνθα καὶ ἔνθα παρὰ προβολῆσιν ὀδόντων
ἀντίτυπον σπειρηδὸν ἐχιδνήεσσιν ἀκάνθαις
ἄχρι ποδῶν τανύων κεχαλασμένον ἄορ ὀδόντων.
τοὺς μὲν ἄναξ Διόνυσος, ἄγων μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν

---

v. 315. ἐλάφεια editt. Sed hic quoque Falk. verum succurrebat.

v. 316. πτολέμοισι editt.

v. 317. ταυροκάρηνος si sanum, similitudinem refero ad dentes, velut cornua, prominentes.

v. 318. ζήνην καρχαρόδ. edit. pr. ζώνην καρχ. ed. alt. e conject. Falk. qui non videbat, de dentibus hic sermonem esse, non de proboscide.

v. 323. στροφάλιγγι κονίῃ editt.

v. 326. παρὰ βλῆσιν ὀδόντων ed. pr. παρὰ προβλῆσιν ὀδ. ed. alt. e conject. Falk. qui Nonnum alibi προβλῆτα substantive usurpasse putabat. In mente habebat XXVIII. 75. sed ubique adjectivum est. προβολῆσιν Rhodom.

v. 327. ἀντιτύποις σπ. editt. sine nexu. Sequens σ fort. corruptionem attulit.

v. 328. κεχαρυγμένον ed. pr. κεχαραγμένων ed. 2. emend. Scalig.

v. 329. τοὺς, nimirum ἐλέφαντας.

Καυκασίην παρὰ πέζαν Ἀμαζονίου ποταμοῖο,
εἰς φόβον εὐπήληκας ἀνεπτοίησε γυναῖκας,
ἠλιβάτων λοφίησιν ἐφεδρήσσων ἐλεφάντων.
ἀλλὰ τὰ μὲν μετὰ δῆριν. ἐς ὑσμίνην δὲ Λυαίου
Δηριάδῃ καλέοντι τότε πρόμος ἤλθε Πυλοίτης,
ὀρθοπόδην ἐλέφαντα κατὰ κλόνον ἡνιοχεύων,
καλλιτόκου Μαραθῶνος ἀρειμανὲς αἷμα γενέθλης·
καὶ οἱ ἐς ὑσμίνην ἑτερόθροος ἕσπετο γείτων
λαὸς εὐκρήδεμνος, Ἐριστοβάρειαν ἐάσας.
Δερβίκκων δὲ γένεθλα συνέσπετο Δηριαδῆϊ,
Αἰθίοπές τε, Σάκαι τε, καὶ ἔθνεα ποικίλα Βάκτρων,
καὶ πολὺς οὐλοκόμων Βλεμύων στρατός. ἀλλοφανῆ δὲ
Αἰθίοπες μεθέπουσι τύπον τεχνήμονα χάρμης·
ἵππου γὰρ φορέοντες ὁλωλότος ἄντυγα κόρσης,
ψευδόμενοι κρύπτουσιν ἀληθέα κύκλον ὀπωπῆς,
καὶ κεφαλὴν βροτέην ἑτέρῳ σφίγγουσι προσώπῳ,
ἄπνοον ἀσκήσαντες ἐς ἔμπνοον· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
δήϊον ἀγνώσσοντα νόθῳ κλονέουσι καρήνῳ·
καὶ πρόμος ἐκ στομάτων ἀπατήλιον ἦχον ἰάλλει,
ἵππιον ἀνδρομέῃ προχέων χρεμετισμὸν ἰωῇ.
οἳ μὲν ἀολλίζοντο, καλεσσαμένου βασιλῆος.
Πάντων δ' ἡγεμόνευεν ἐς Ἄρεα κοίρανος Ἰνδῶν,
ὃν διερῇ φιλότητι πατὴρ ἔσπειρεν Ὑδάσπης,

---

v. 330. *ποταμίου* ed. pr.

v. 334. *Δηριάδη* editt. Ad *Πυλοίτην* quod attinet, vide ad v. 216.

v. 338. *ἐάσσας* vulgo.

v. 339. *Δερβίκων* editt. Fortasse recte. Secundum Steph. Byz. *Δερβικκῶν* scribendum.

v. 344. *κύκλα ὀπωπῆς* ed. pr. emend. Falk.

Ἀστρίδος εὐώδινος ὁμιλήσας ὑμεναίοις,
κούρης Ἠελίοιο. φάτις δέ τις, ὅττι ἑ μήτηρ
Νηϊὰς, Ὠκεανοῖο γένος, τεκνώσατο, Κητώ,
ἥν ποτε παφλάζοντι διερπύζων περὶ παστῷ,
νυμφίος ὑδατόεντι γάμῳ πήχυνεν Ὑδάσπης,
γνήσιον αἷμα φέρων Τιτήνιον· ἀρχεγόνου γὰρ
ἐκ λεχέων Θαύμαντος ἐγείνατο δίζυγα φύτλην
Ἠλέκτρη ῥοδόπηχυς, ὁμευνέτις, ἧς ἀπὸ λέκτρων
καὶ ποταμὸς βλάστησε καὶ ἄγγελος Οὐρανιώνων,
Ἶρις ἀελλήεσσα, καὶ ὠκυρέεθρος Ὑδάσπης,
ἡ μὲν ἐπειγτύνουσα ποδῶν δρόμον, ὃς δὲ ῥοάων·
ἄμφω δ' ἀντικέλευθον ἴσην μεθέπουσι πορείην,
Ἶρις ἐν ἀθανάτοισι, καὶ ἐν ποταμοῖσιν Ὑδάσπης.
Τόσσος ἄρα στρατὸς ἦλθε· πόλις δ' ἐστείνετο λαῷ.
καὶ στίχες εὐπήληκες ἐμιτρώθησαν, ἀὐταῖς
τετραπόρων πλήσαντες ἐν ἄστεϊ κύκλα κελεύθων·
οἳ μὲν ἐπὶ τριόδοισιν ἐπήτριμοι· οἳ δ' ἐνὶ βάθροις·
ἄλλοι δ' ἠλιβάτοιο πρὸ τείχεος· οἳ δ' ἐπὶ πύργων
νήδυμον ὕπνον ἴαυον ἀκοντοφόρων ἐπὶ λέκτρων.
ἡγεμόνων δὲ φάλαγγας ἑῷ ξείνισσε μελάθρῳ

v. 354. *φάτις δέ τ.* aliam affert de matre Deriadis fabulam. Igitur pronomen *ἑ* ad Deriadem referendum.

v. 358. *ἀρχεγόνῳ γάρ* ed. pr. *ἀρχεγόνου* ed. alt. ex emend. Falk. qui et *ἀρχεγόνων* proposuit.

v. 367. *ἐμιτρώθησαν ἀήταις*, editt. *ἐμετρήθησαν ἀήταις* Scal. commate post *ἀήταις* sublato. „Nihil nisi *ἀήταις* corrigendum duxi." Herm.

v. 368. *τετραπόδων* editt. ab eodem Scal. emend.

v. 369. *ἐπίτριμοι* ed. pr. emend. Falk. Mox *ἐνὶ βάθροις* habet aliquid obscuri: *in gradibus et liminibus aedificiorum?* Sed sic genitivum saltem desideres. An *οἳ δὲ μελάθροις*? Sed cf. 372.

Δηριάδης, καὶ πάντες ἀμοιβαίων ἐπὶ θώκων
ξεινοδόκῳ βασιλῆϊ μιῆς ἥπτοντο τραπέζης.
τοῖσι μὲν ἕσπερα δεῖπνα καὶ ἐννυχίου πτερὸν Ὕπνου
μέμβλετο, καὶ στρατὸς εὗδεν ἐνόπλιος, Ἄρεϊ γείτων·
ἐγρεμόθῳ δ' εὕδοντες ἐφωμίλησαν ὀνείρῳ,
μιμηλὴν Σατύροισιν ἀναστήσαντες ἐνυώ.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΖ.

Ἕβδομον εἰκοστὸν μεθέπει στίχας, ᾗχι Κρονίων
εἰς μόθον ὁπλίζει Βρομίῳ ναετῆρας Ὀλύμπου.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΖ.

Ἄρτι δὲ λυσιπόνοιο τιναξαμένη πτερὸν Ὕπνου,
ἀντολίης ὤϊξε θύρας πολεμητόκος Ἠώς,
καὶ Κεφάλου λίπε λέκτρα σελασφόρα· βαλλόμενος δὲ
ἀντιπόρῳ Φαέθοντι μέλας λευκαίνετο Γάγγης.
καὶ φυγὰς ἀρτιχάρακτος ἐχάζετο κῶνος ὀμίχλης,
σχιζόμενος φαέεσσιν· ἀπὸ δροσεροῖο δὲ δίφρου
ὄρθιος εἰαρινῇσιν ἐλούετο καρπὸς ἐέρσαις.
Καὶ κλόνος ἦν· Φαέθων δὲ πυριτρεφέων δρόμον ἵππων
ἀενάων ἐτέων φλογόεις ἀνεσείρασε ποιμήν,
γείτονος εἰςαΐων κορυθαίολον Ἄρεος Ἠχώ·
καὶ στρατὸν αἰχμάζειν προκαλίζετο μάρτυρι πυρσῷ,
θερμὸν ἀκοντίζων ῥοδόεν βέλος· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
αἱμαλέης ξένον ὄμβρον ἀπ᾽ ἰκμάδος ὕέτιος Ζεὺς
οὐρανόθεν κατέχευε, φόνου πρωτάγγελον Ἰνδῶν.
καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐνυαλίου νιφετοῖο
δίψια κυανέης ἐρυθαίνετο νῶτα κονίης

v. 7. εἰαρ. ἐλούσατο editt.
v. 8. πυριστρεφέων editt. cf. XII. 12.
v. 13. αἱμαλέῳ ed. pr. αἱμαλέου ed. alt. ex emend. Falk.

Ἰνδῴου δαπέδοιο· νεοσμήκτου δὲ σιδήρου
Ἠελίου σελάγιζε βολαῖς ἀντίῤῥοπος αἴγλη.
Φαινομένας δὲ φάλαγγας ἐπὶ κλόνον ὥπλισεν Ἰνδῶν
Δηριάδης ὑπέροπλος· ἐποτρύνων δὲ μαχητάς,
μῦθον ἀπειλητῆρος ἀνήρυγεν ἀνθερεῶνος·
Δμῶες ἐμοί, μάρνασθε, πεποιθότες ἠθάδι Νίκῃ,
καὶ Θρασὺν ὃν καλέουσι κερασφόρον υἷα Θυώνης
λάτριν ἰσοκραίροιο τελέσσατε Δηριαδῆος.
κτείνατέ μοι καὶ Πᾶνας ἀλοιητῆρι σιδήρῳ·
εἰ δὲ θεοὶ γεγάασι, καὶ οὐ θέμις ἐστὶ δαΐξαι
Πανὸς ἀνουτήτοιο δέμας δῃητῆρι σιδήρῳ,
Πᾶνας ὀρεσσινόμους ληΐσσομαι ἔνδοθι λόχμης,
ἔθνεα βουκολέοντας ἐρημονόμων ἐλεφάντων.
πολλοὶ θῆρες ἔασι καὶ ἐνθάδε, τοῖσι συνάψω
Φῆρας ὁμοῦ καὶ Πᾶνας ὀρεσσινόμου Διονύσου·
κούρῃ δ' ἡμετέρῃ θαλαμηπόλον ἐσμὸν ὀπάσσω,
δαινυμένου Μοῤῥῆος ὑποδρηστῆρα τραπέζης.
καί τις ἀνήρ, Φρυγίηθεν ὁμόστολος οἴνοπι Βάκχῳ,
Ἰνδῴου ποταμοῖο δέμας λούσειε ῥεέθροις·
ἀντὶ δὲ Σαγγαρίου καλέσει πατρῷον Ὑδάσπην.
ἄλλος ἀνήρ, Ἀλύβηθεν ὁμαρτήσας Διονύσῳ,
ἐνθάδε θητεύσειε, καὶ ἀργυρέου ποταμοῖο
χεύματα καλλείψας, πιέτω χρυσαυγέα Γάγγην.

---

v. 17. Ἰνδώιου editt.

v. 18. σελάγιζε βέλος ἀντ. editt. mecum emend. Wakef. Sylv. T. III. p. 72. et ante eum Cant. βελέων Rhodom.

v. 26. γεγάασσι ed. pr.

v. 30. ἔασσι editt.

v. 33. ὑποδμήτηρα τραπ. ed. pr. nihil nisi accentus emend. in ed. alt. a Falk.

v. 35. Ἰνδώου editt. ut πατρῷον v. seq.

v. 39. Fortasse κυαναυγέα Γάγγην, ut μέλας vocatur v. 4. etsi necessarium non est.

χάζεό μοι, Διόνυσε, φυγὼν δόρυ Δηριαδῆος·
ἔστι καὶ ἐνθάδε πόντος ἀπείριτος· ἀλλὰ θαλάσσης
Ἀῤῥαβίης μετὰ κῦμα καὶ ἡμετέρη σε δεχέσθω·
εὐρύτερος βυθὸς οὗτος ἐρεύγεται ἄγριον ὕδωρ,
καὶ Σατύρους καὶ Βάκχον ἐπάρκιός ἐστι καλύψαι,
καὶ στίχα Βασσαρίδων. οὐ μείλιχος ἐνθάδε Νηρεύς·
οὐ Θέτις Ἰνδῴη σε δεδέξεται, οὐδέ σε κόλπῳ
ξεινοδόκον μετὰ κῦμα πάλιν φεύγοντα σαώσει,
αἰδομένη βαρύδουπον ἐμὸν πατρῷον Ὑδάσπην.
ἀλλ' ἐρέεις· Κρονίωνος Ὀλύμπιον αἷμα κομίζω. —
Αἰθέρα Γαῖα λόχευσε, χορῷ κεχαραγμένον ἄστρων·
οὐρανόθεν γένος εἶχες· ἐμὴ δέ σε Γαῖα καλύψει.
καὶ Κρόνον ὠμηστῆρα, νέων θοινήτορα παίδων,
οὐρανόθεν γεγαῶτα, κατέκρυφε κόλπος ἀρούρης.
εἰμὶ δορυθρασέος στρατιῆς πρόμος· εἰμὶ Λυκούργου
φέρτερος, ὅς σε δίωκε καὶ ἀπτολέμους σέο Βάκχας:
σὸν γένος οὐ κλονέει με Διϊπετές· αἰνομόρου γὰρ
σῆς Σεμέλης ἤκουσα πυριβλήτους Ὑμεναίους.
μὴ στεροπὴν ἀγόρευε, Διὸς νυμφοστόλον εὐνῆς,
μὴ κεφαλὴν Κρονίωνος, ἢ ἄρσενα μηρὸν ἐνίψῃς·
οὐ Διὸς ὠδίνοντος ἐμὲ κλονέουσι λοχεῖαι·
πολλάκις ὠδίνουσαν ἐμὴν ἐνόησα γυναῖκα.
σὺν σοὶ δ', ἢν ἐθέλῃ, γενέτης τεὸς, αὐτοτόκος Ζεὺς
ἄρσενι θωρήξειεν ἀρηγόνα θῆλυν Ἀθήνην,
Νίκην ἣν καλέουσιν, ἵνα πρηῶνας ἀράξας,

v. 44. ἐπάρχιός ἐστι ed. pr. emend. Falk.

v. 46. Ἰνδυίη editt.

v. 51. γένος ἔχεις ed. pr. nostrum ed. alt. ex emend. Falk. qui etiam ἔσχες conjecit. Melius f. fuisset εἶλες.

v. 61. ἐνόησε γυναῖκα ed. pr. emend. Falk. Caeterum illud πολλάκις ἐνόησα mera videtur vaniloquentia, siquidem duae tantum filiae, Protonoë s. Protonoëa et Chirobie commemorantur.

Παλλάδος αἱμάξω κεφαλὴν ταμεσίχροϊ πέτρῳ,
ἢ δορὶ τολμήεντι, καὶ εὐκεράων ἀπὸ τόξων
μηρὸν ἀπειλητῆρος ὀϊστεύσω Διονύσου,
βουκεράων Σατύρων ἡγήτορος· οὐταμένου δὲ,
καὶ Διΐ, καὶ Βρομίῳ, καὶ Παλλάδι μῶμον ἀνάψω.
εἰ δὲ σὺν ἀμφοτέροισι κορύσσεται Ἀμφιγυήεις,
δεύομαι Ἡφαίστου τεχνήμονος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
τεύχεα χαλκεύσειε πολύτροπα Δηριαδῆϊ.
οὐ τρομέω ποτὲ θῆλυν ἐγὼ πρόμον· εἰ δὲ τινάσσει
ἀστεροπὴν γενετῆρος, ἔχω πατρώϊον ὕδωρ.
καὶ θρασὺν, ὃν καλέουσιν ὁμόγνιον αἷμα Λυαίου,
Αἰακὸν, οὐρανίοιο Διὸς βλάστημα τοκῆος,
Ζηνὶ καταχθονίῳ δεδαϊγμένον, Ἀΐδι, πέμψω·
οὐδέ μιν ἁρπάξειε δι' ἠέρος ἱπτάμενος Ζεύς.
καὶ πολέας Κρονίδαο δεδουπότας υἷας ἀκούω·
Δάρδανος ἐκ Διὸς ἔσκε, καὶ ὤλετο· καὶ θάνε Μίνως,
οὐδέ μιν ἐῤῥύσαντο Διὸς ταυρώπιδες εὐναί·
εἰ δὲ θεμιστεύει καὶ ἐν Ἀΐδι, τίς φθόνος, Ἰνδοῖς
Αἰακὸς εἰ φθιμένοισι δικάζεται; ἣν δ' ἐθελήσῃ,
κοιρανίην νεκύων ἐχέτω καὶ σκῆπτρα βερέθρου.
καὶ δολιχοῖς μελέεσσιν ἐπιψαύοντας Ὀλύμπου
γηγενέας Κύκλωπας ὀλέσσατε, μὴ δορὸς αἰχμῇ
γαστρὶ μέσῃ πλήξαντες, ἢ αὐχένι· χαλκοβαρὲς δὲ
ὀφθαλμῷ τροχόεντι βέλος τετορημένον ἔστω. —
μὴ χθονίους Κύκλωπας ὀλέσσατε· καὶ γὰρ ἐκείνων

---

v. 73. *τότε θῆλυν* editt.

v. 74. *ἀστεροπὴ γεν.* ed. pr. emend. Falk.

v. 84. *δολιχοῖς βελέεσσιν* editt. emend. Cun. male! ab initio versus *μὴ* ponens, deceptus v. 89. ubi Deriades mentem mutat.

v. 86. *δορὸς αἰχμή* ed. pr. emend. Falk.

δεύομαι· Ἰνδῷῳ δὲ παρήμενος ἐσχαρεῶνι,
Βρόντης μὲν βαρύδουπον ἐμοὶ σάλπιγγα τελέσσῃ,
βρονταίοις πατάγοισιν ἰσόκτυπον, ὄφρα κεν εἴην
Ζεὺς χθόνιος· Στερόπης δὲ νέην ἀντίῤῥοπον αἴγλην
ἀστεροπῆς τεύξειε καὶ ἐνθάδε· καί μιν ἐλέγξω,
μαρνάμενος Σατύροισιν, ἵνα φρένα μᾶλλον ἀμύξῃ,
Δηριάδην κτυπέοντα καὶ ἀστράπτοντα δοκεύων,
ζηλήμων Κρονίδης, πεφοβημένος ὄρχαμον Ἰνδῶν,
ὑψιγόνου φλογόεντος ἀκοντιστῆρα κεραυνοῦ.
τίς φθόνος, εἰ πρηστῆρι μαχήμονα χεῖρα κορύσσω;
μητρὸς ἐμῆς γενέτης, φλογερῶν ἐπιήρανος ἄστρων,
αὐτὸς ὅλος Φαέθων πυρόεις πρόμος· εἰ δὲ τοκῆος
αἷμα φέρω ποταμοῖο, καὶ ὑδατόεντι βελέμνῳ
μαρνάμενος μόθον ὑγρὸν ἀναστήσω Διονύσῳ,
Βάκχων ἐχθρὰ κάρηνα ῥοαῖς ποταμοῖο καλύπτων.
καὶ βυθίων τμήξαντες ἀλοιητῆρι σιδήρῳ
σώματα Τελχίνων τυμβεύσατε γείτονι πόντῳ,
πατρὶ Ποσειδάωνι μεμηλότα· δαιδαλέου δὲ
δίφρου γλαυκὰ λέπαδνα, καὶ ὑγροπόρων γένος ἵππων
νίκης πόντια δῶρα κομίσσατε Δηριαδῆϊ.
καὶ ναέτην βαρύδεσμον ἀπειρώδινος Ἀθήνης,

---

v. 90. Ἰνδώῳ editt.

v. 91. βροντῆς editt. etsi verum Falkenburgium non fugit.

v. 93. στεροπῆς editt. Emendaverat etiam Rhodom.

v. 94. ἀστεροπὴν τεύξει, καὶ ἐνθ. editt. Emendavit etiam Rhodom.

v. 97. πεφορημένος editt.

v. 98. φλογέοντος ed. pr. emend. Falk. Initio fort. argutius dedit ὀψίγονον φλ.

v. 100. φοβερῶν ἐπικοίρανος editt. ἐπιήρανος est II. 683. XI. 543. Neque tamen absurdum fuisset: πέλε κοίρανος ἀστρ.

v. 104. Fort. Βακχῶν.

v. 105. Usitatius fuisset πλήξαντες.

Ἡφαίστου πυρόεντος ἀπόσπορον, αἴθοπι πυρσῷ
φλέξατε, τὸν καλέουσιν Ἐρεχθέα· καὶ γὰρ ἐκείνου
αἷμα φέρει περίπυστον Ἐρεχθέος, ὅν ποτε μαζῷ
παρθενικῇ φυγόδεμνος ἀνέτραφε Παλλὰς ἀμήτωρ,
λάθριον ἀγρύπνῳ πεφυλαγμένον αἴθοπι λύχνῳ·
μιμνέτω Ἰνδῴη κεκαλυμμένος αἴθοπι κίστῃ,
καὶ κενεοῦ ζοφόεντος ἐν ἕρκεϊ παρθενεῶνος.
καὶ τροχαλοὺς δρηστῆρας ἐϋσκάρθμοιο βοείης,
ἴδμονας εὐπήληκος Ἐνυαλίοιο χορείης
ἄξατέ μοι Κορύβαντας ἀτευχέας· ὀλλυμένοις δὲ
διχθαδίοις τεκέεσσιν ἐπικλαύσειε Καβειρώ,
Λημνιὰς, ἀκρήδεμνος· ἀποῤῥίψας δὲ πυράγρην,
αἰθαλόεις Ἥφαιστος ἑῆς ὀλετῆρα γενέθλης
ἥμενον ἀθρήσειεν ὑπὲρ δίφροιο Καβείρων
ἵππων χαλκοπόδων ἐπιβήτορα Δηριαδῆα.
κτείνωμεν Διὸς υἷας· Ἀρισταῖον δὲ δαμάσσαι
οὐ φθονέω Μοῤῥῆϊ, λαγωβόλον υἱέα Φοίβου,
οὐτιδανῆς ἐλατῆρα φιλοπτολέμοιο μελίσσης.
ὑμεῖς μὲν δρεπάνοισι καὶ ἀμφιπλῆγι μαχαίρῃ
κτείνετε Βασσαρίδων ἀπαλὰς στίχας· ὑψικέρων δὲ
παῖδα Διὸς κερόεις ποταμήϊος υἱὸς ὀλέσσει.
μή τις ὑποπτήξειεν, ἰδὼν ἐλατῆρα λεαίνης,
ἢ πρόμον, ἀγροτέρης ἐπιβήμενον ἰξύος ἄρκτου,
μὴ θηρῶν ζυγίων βλοσυρὸν στόμα· τίς γὰρ ἀλύξει

---

v. 116. Ἰνδώῃ editt.

v. 120. s. ὀλλυμένους δὲ τριχθαδίους τεκ. ἐπ. Καβείρων editt. Duo tantum filios Cabiro peperit e Vulcano, vid. XIV. 19. ss.

v. 128. φιλοπτολέμοιο naturae quidem apis bene convenit; sed hic, ubi rem extenuat Deriades, aptius fuisset φυγοπτολέμοιο: idque jam Rhodomannus conjecerat. Falk. φιλοπτόρθοιο volebat, acute.

v. 132. ὑποπτήσσειεν editt.

πόρδαλιν ἠὲ λέοντα, κορυσσομένων ἐλεφάντων;
Ὣς φαμένου βασιλῆος, ἐπὶ κλόνον ἤϊον Ἰνδοί,
οἳ μὲν ὑπὲρ νώτοιο σιδηροφόρων ἐλεφάντων,
οἳ δὲ συνεστρατόωντο θυελλοπόδων ὑπὲρ ἵππων.
καὶ πέλας ἦν πρυλέων στρατὸς ἄπλετος· οἳ μὲν ἀκωκάς,
οἳ δὲ σάκος φορέοντες, ὃ δὲ κληῗδα φαρέτρης,
ἄλλος ἀνηέρταζεν ἀνὴρ χαλκήλατον ἅρπην,
ἀμητὴρ πολέμοιο· καὶ ἔστιχεν ἄλλος, ἀείρων
ἀσπίδα καὶ θοὰ τόξα καὶ ἠνεμόεντας ὀϊστούς.
Καὶ μόθον ἐστήσαντο παρὰ στόμα γείτονος Ἰνδοῦ,
εἰς πεδίον προθέοντες· ἀπ' εὐδένδροιο δὲ λόχμης
ἀσπίσι καὶ ξιφέεσσι καὶ ἀῤῥαγέεσσι πετήλοις
θυρσοφόρος Διόνυσος ἑοὺς ἐκόρυσσε μαχητάς·
καὶ πισύρων ἀνέμων φλογερῆς ἀντώπιον Ἠοῦς,
τέτραχα τεμνομένην στρατιὴν ἐστήσατο Βάκχων·
πρώτην μὲν βαθύδενδρα παρὰ σφυρὰ κυκλάδος ἄρκτου,
ἧχι πολυσπερέων ποταμῶν πεφορημένον ὁλκῷ,
Καυκασίου σκοπέλοιο Διϊπετὲς ἔρχεται ὕδωρ,
τὴν αὐτὴν παρὰ πέζαν, ὅπη περιμηκεῖ πορθμῷ
χεῦμα παλινδίνητον ἄγει βαρύδουπος Ὑδάσπης·
τὴν ἑτέρην δὲ φάλαγγα συνήρμοσεν, ὁππόθι γαίης
μεσσατίης στεφανηδὸν, ἐς ἑσπέριον κλίμα νεύων,
δίστομος οὐρεσίφοιτος ἑὸν ῥόον Ἰνδὸς ἑλίσσει,

---

v. 139. καὶ πολὺς ἦν editt. Inepte propter seq. ἄπλετος. Nostrum respondet verbo ἤϊον ἐπὶ κλ. v. 136.

v. 142. πτολέμοιο editt.

v. 149. Fort. Βακχῶν, cf. 167. 221.

v. 151. ἧχι edit. pr.

vv. 153. 154. leguntur vulgo post versum 158. perversissimo ordine. Transpositionem in comment. probabimus. Praeterea v. 153. ὄπη editt.

κύμασιν ἀμφίζωστον ἐπιστέψας Παταλήνην·
καὶ τριτάτην κόσμησεν, ὅπη νοτίῳ παρὰ κόλπῳ
κύματι πορφύροντι μεσημβριὰς ἕλκεται ἅλμη·
καὶ στρατιὴν ευχαλκον ἄναξ ἕστησε τετάρτην
ἀντολίης ὑπὸ πέζαν, ὅθεν δονακῆα διαίνων
στέλλεται εὐόδμοισι κατάῤῥυτος ὕδασι Γάγγης.
κεκριμένης δὲ φάλαγγος ἐϋκνήμιδος ἑκάστης,
τέσσαρας εὐπήληκας ἐκόσμεεν ἡγεμονῆας.
καὶ στρατὸν ὀτρύνων, λαοσσόον ἴαχε φωνήν·
Βασσαρίδες, καὶ δεῦρο χορεύσατε· δυςμενέων δὲ
κτείνατε βάρβαρα φῦλα, καὶ ἔγχεϊ μίξατε θύρσους,
μίξατε καὶ ξιφέεσσι· καὶ ἠθάδος ἀντὶ τραπέζης
σάλπιγξ ἐγρεκύδοιμος ἐμοῖς Σατύροισι γενέσθω
πηκτὶς ἐμή· χλοερὴ δὲ, καταιχμάζουσα σιδήρου,
δούρατα νικήσειεν ἀκαχμένα φυλλὰς ὀπώρη·
ἀντὶ δὲ νυκτελίοιο χοροστασίης Διονύσου,
αὐλὸς ἐμὸς φθέγξαιτο μετάτροπον ὕμνον Ἐνυοῦς,
τερψινόου Βρομίοιο λιπὼν ἐπιδόρπιον Ἠχώ.
εἰ μὲν ἐμοὶ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνειεν Ὑδάσπης,
μηδὲ πάλιν Βάκχοισι παλίγκοτον οἶδμα κορύσσει,
ἔσσομαι εὐάντητος· ὅλον δέ οἱ ἀγλαὸν ὕδωρ
χεύμασι ληναίοισιν ἐς Εὔϊον οἶνον ἀμείψω,

v. 158. καύμασιν ἀμφίζ. editt. emend. Falk. in curis secundis. Post hunc versum vulgo sequuntur vv. 153. 154.

v. 159. ὅπη editt. Praeterea legebatur hic versus vulgo post versum 161. nova non minus aperta perturbatione, quam Scalig. sanavit.

v. 164. s. disposita unaquaque phalange, Bacchus quatuor duces constituit.

v. 174. φθέγξοιτο editt.

v. 177. κορύσσῃ editt. cf. 182. ἀρήξει.

v. 179. Nonnus haec sui immemor scripsit: nam jam diu viuo fluebat Hydaspes, vid. XXV. 280. ss.

τεύχων λαρὰ ῥέεθρα· καὶ ἀγριάδος λόφον ὕλης
μιτρώσω πετάλοισι, καὶ ἀμπελόεντα τελέσσω.
εἰ δὲ πάλιν προχοῇσιν ἀλεξικάκοισιν ἀρήξει
Ἰνδοῖς κτειτομένοισι, καὶ υἱέϊ Δηριαδῆϊ,
ἀνδροφυὴς, κερόεσσαν ἔχων ποταμηΐδα μορφήν,
χεῦμα γεφυρώσαντες ὑπερφιάλου ποταμοῖο,
ἴχνεσιν ἀβρεκίοισιν ὁδεύσατε δίψιον ὕδωρ·
καὶ γυμνῇ ψαμάθῳ πατέων αὐχαληρὸν Ὑδάσπην
πεζὸς ὄνυξ εὐΐππος ἐπιξύσειε κολώνην.
εἰ δὲ πολυπτοίητος ἀρειμανέων πρόμος Ἰνδῶν
αἰθερίου Φαέθοντος ἀπόσπορός ἐστι γενέθλης,
καὶ Φαέθων πυρόεσσαν ἐμοὶ στήσειεν Ἐνυώ,
θυγατέρος κερόεσσαν ἑῆς ὠδῖνα γεραίρων,
γνωτὸν ἐμοῦ Κρονίδαο πάλιν Φαεθοντίδι χάρμῃ,
πόντιον, ὑδατόεντα πυρὸς σβεστῆρα κορύσσω·
Θρινακίην δ' ἐπὶ νῆσον ἐλεύσομαι, ὁππόθι ποῖμναι
καὶ βόες αἰθερίοιο πυραύγεος ἡνιοχῆος·
Ἠελίου δὲ θύγατρα, δορικτήτην ἅτε κούρην,
Λαμπετίην, ἀέκουσαν ἐπὶ ζυγὰ δούλια σύρω,
ὄφρα γόνυ κλίνειε· καὶ εἰς ὄρος Ἀστρὶς ἀλάσθω,

---

v. 181. Ineptum est *πετάλοισι μιτρ.* quasi *ἀγριὰς ὕλη* (v. antec.) *πέταλα* non habuerit. Debebat *κλήμασι μιτρώσω τε* vel simile quid.

v. 184. Fort. *ταυροφυὴς*, etsi defendi illud potest.

v. 188. Suspectum *κολώνην*. Fort. *κονίην*; scil. per errorem scriptum *κοκονίην*, unde illud ortum.

v. 192. *κερόεσσαν ὠδ.* Deriadem intelligit, Astridis s. Asteries, Solis filiae progeniem.

v. 195. *θρινακρίην* ed. pr. emend. Falk.

v. 199. Post *κλίνειε* vulgo nulla est distinctio; sed vereor, ne hic aliquid exciderit. Cum enim totus locus a v. 195. ss. sumtus sit ex Odyss. *μ*. 127. ss. mirum est, Lampetien sine Phaethusa commemorari.

μυρομένη βαρύδεσμον ὀπάονα Δηριαδῆα·
ἐλθέτω, ἣν ἐθέλῃ, μετανάστιος εἰς χθόνα Κελτῶν,
ὄφρα φυτὸν γεγαυῖα σὺν Ἡλιάδεσσι καὶ αὐτὴ
πυκνὰ φιλοθρήνοισιν ἐπικλαύσειε ῥεέθροις.
σπεύσατέ μοι, καὶ κύκλα μελαῤῥίνοιο προσώπου
Ἰνδῶν ληϊδίων λευκαίνετε μύστιδι γύψῳ·
καὶ θρασὺν, ἀμπελόεντι περιπλεχθέντα κορύμβῳ,
νεβρίδι χαλκοχίτωνα καλύψατε Δηριαδῆα·
καὶ Βρομίῳ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνων μετὰ νίκην,
Ἰνδὸς ἄναξ ῥίψειεν ἑὸν θώρηκα θυέλλαις,
κρείσσονι λαχνήεντι δέμας θώρηκι καλύπτων·
καὶ πόδα πορφυρέοισι περισφίγξειε κοθόρνοις,
ἀργυρέας ἀνέμοισιν ἑὰς κνημῖδας ἐάσας·
καὶ μετὰ φοίνια τόξα καὶ ἤθάδος ἔργα κυδοιμοῦ
ὄργια νυκτιχόρευτα διδασκέσθω Διονύσου,
βάρβαρα δινεύων ἐπιλήϊα βόστρυχα χαίτης.
δυσμενέων δὲ κάρηνα κομίσσατε, σύμβολα νίκης,
Τμῶλον ἐς ἠνεμόεντα, πεπαρμένα μάρτυρι θύρσῳ.
πολλὰς δ' ἐκ πολέμοιο μεταστήσω στίχας Ἰνδῶν,
ζωγρήσας μετ' Ἄρηα· παρὰ προπύλαια δὲ Λυδῶν
πήξω μαινομένοιο κεράατα Δηριαδῆος.
Ὣς φάμενος, θάρσυνεν· ἐπεῤῥώοντο δὲ Βάκχαι,
Σειληνοὶ δ' ἀλάλαζον Ἀρηϊφίλης μέλος Ἠχοῦς,
καὶ Σάτυροι κελάδησαν ὁμοφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν.

---

v. 207. *νεβρίδα χαλκοχίτωνι καθάψατε Δηριαδῆϊ* editt. quod cum non coiret cum antecedentibus, Scaliger lacunam statuebat ante hunc versum. Fortasse non tam male. Nostrum dedit Cun. lacunam negans.

v. 212. *κνημῖδας ἐάσσας* vulgo.

v. 218. *πτολέμοιο* edit.

v. 222. *Σιληνοὶ* editt.

v. 223. *ἐπὶ λαιμ.* editt. Nostrum est XXIX. 295. cf. XXVIII. 39.

καὶ τυπάνου κελάδοντος ὁμόθροος ἔβρεμεν Ἠχὼ
φρικαλέον μύκημα· φιλοκροτάλων δὲ γυναικῶν
χερσὶν ἀμοιβαίησιν ἀράσσετο δίκτυπος Ἠχώ·
καὶ νομίη Φρύγα ῥυθμὸν ἀγέστρατος ἴαχε σύριγξ.
καὶ Σάτυροι πολέμιζον· ἐλευκαίνοντο δὲ γύψῳ
μυστιπόλῳ, καὶ φρικτὸν ἐπῃώρητο παρειαῖς
ψευδομένου νόθον εἶδος ἀφωνήτοιο προσώπου.
Καὶ στρατιῆς προκέλευθος, ἐπιβρίθουσα κυδοιμῷ,
Μυγδονίη μάρμαιρε δι' ἠέρος ἁλλομένη φλόξ,
Βακχείην πυρόεσσαν ἀπαγγέλλουσα λοχείην·
Σειληνοῦ δὲ γέροντος ἀπ' εὐκεράοιο μετώπου
μαρμαρυγὴ σελάγιζεν· ὀρεσσαύλοιο δὲ Βάκχης
δέσμιος ἀπλέκτοισι δράκων ἐσφίγγετο χαίταις.
καί τις, ἐπ' ἀντιβίοισι μεμηνότα τίγριν ἱμάσσων,
δίφρα διεπτοίησεν ὁμοζυγέων ἐλεφάντων.
καὶ πολιὸς κεκόρυστο Μάρων ἑλικώδεϊ θαλλῷ,
ἡμερίδων ὄρπηκι διασχίζων δέμας Ἰνδῶν
μαρναμένων. καὶ πάντες, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου,
Ζηνὶ παρεδριόωντες ἔσω θεοδέγμονος αὐλῆς,
πασσυδὸν ἠγορόωντο πολυχρύσων ἐπὶ θώκων.
Τοῖσι δὲ δαινυμένοισιν, ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων,
εὐχαίτης γλυκὺ νέκταρ ἐῳνοχόει Γανυμήδης· —
οὐ τότε γὰρ Τρώεσσιν Ἀχαιϊκὸς ἔβρεμεν Ἄρης,

---

v. 224. *τυμπάνου* ed. pr. emend. Falk.

v. 228. *πτολέμιζον* editt. Sed suspecta et Satyrorum mentio, propter v. 223. et verbum *πολέμιζον*, propter seqq. certe non proprie sumendum. An *σελάγιζον* propter seqq.? cf. 235.

v. 229. *ἐπηώρητο* editt.

v. 231. *ἐπιβρίζουσα* editt.

v. 234. *Σιληνοῦ* vulgo.

v. 239. *πόλιος* ed. pr. accent. emend. Falk.

v. 245. *ἐωνόχοει* editt.

ὡς πάρος, ὄφρα κύπελλα πάλιν μακάρεσσι κεράσσῃ
Ἥβη καλλιέθειρα, καὶ ἀθανάτων ἑκὰς εἴη
Τρώϊος οἰνοχόος, μὴ πατρίδος οἶτον ἀκούσῃ. —
τοῖσι συναγρομένοις ἀγορήσατο μητιέτα Ζεύς·
ἔννεπε δ᾽ Ἀπόλλωνι καὶ Ἡφαίστῳ καὶ Ἀθήνῃ·
Ἄξονος ὀμφαλίοιο θεηγόρε κοίρανε Πυθοῦς,
τοξοσύνης σκηπτοῦχε, σελασφόρε, σύγγονε Βάκχου,
μνώεο Παρνησοῖο καὶ ὑμετέρου Διονύσου.
Ἄμπελος οὔ σε λέληθεν ἐφήμερος· οἶσθα καὶ αὐτὴν
ἀμφοτέρων σκοπέλων διδυμάονα μύστιδα πεύκην·
ἀλλὰ κασιγνήτοιο τεοῦ προμάχιζε Λυαίου,
Βασσαρίδων ἐπίκουρος, Ὀλύμπια τόξα τιταίνων·
Παρνησσοῦ δὲ γέραιρε τεὴν ξυνήονα πέτρην,
ὁππότε κωμάζουσα χοροίτυπος ἴαχε Βάκχη,
σοὶ μέλος ἐντύνουσα καὶ ἀγρύπνῳ Διονύσῳ,
Δελφικὸν ἀμφοτέροισιν ὁμόζυγον ἀψαμένη πῦρ.
μνώεο σῆς, κλυτόδοξε, λεοντοφόνοιο Κυρήνης·
δὸς χάριν ἀμφοτέροισι, καὶ Ἀγρεῖ καὶ Διονύσῳ,
ὡς Νόμιος, Σατύρων νομίων προμάχιζε γενέθλης.
Ἥρης ζῆλον ἄλαλκε βαρύφρονα, μή ποτε Φοίβου
μητρυιὴ γελάσειε, Διωνύσοιο φυγόντος,
ἥτις ἐμῶν μεθέπουσα χόλον καὶ ζῆλον ἐρώτων,
αἰὲν ἐμοῖς τεκέεσσι κορύσσεται· οὔ σε διδάξω

v. 247. Ineptissime hic πάρος et πάλιν dixit Nonnus confundens, ut videtur, suum tempus cum antiquissimis illis temporibus, quibus res decantata accidit. Cf. XXV. 5.

v. 252. ὀμφαλίοιο θ. κ. πειθοῦς ed. pr. prius emendat in ed. alt. sed Πειθοῦς mansit, etsi Falk. utrumque rectius proposuerat.

v. 254. Παρνησσοῖο editt.

v. 259. Παρνησσοῦ τε γέρ. editt.

v. 269. ὅσσε διδάξω ed. pr. ὥς σε δ. ed. alt. ex infelici conj. Falk. qui tamen in curis secundis verum invenit. cf. 319. Οὔ σε etiam Rhodomannus, sed idem ad Falkenburgii verba ὥς σε διδάξω adscripsit: ἢ διδάξει μ. ὑ. λόχιος πόνος.

μητέρος ὑμετέρης λόχιον πόνον, ἡνίκα παίδων
δίζυγα φόρτον ἔχουσα, πολύπλανος ᾔιε Λητώ,
κέντροις παιδογόνοισιν ἱμασσομένη τοκετοῖο,
ὁππότε Πηνειοῖο φυγὰς ῥόος, ὁππότε Δίρκη
μητέρα σὴν ἀπόειπεν, ὅτε δρόμον εἶχε, καὶ αὐτὸς
Ἀσωπὸς βαρύγουνος, ὀπίστερον ἴχνος ἑλίσσων,
εἰσόκε Δῆλος ἄμυνε μογοστόκος, εἰσόκε Λητὼ
οὐτιδανοῖς πετάλοισι γέρων μαιώσατο φοίνιξ.
καὶ σύ, Διὸς πατέρος καὶ μητέρος ἄτρομε κούρη,
γνωτῷ, Παλλάς, ἄμυνε, τεῆς κοσμήτορι πάτρης·
ῥύεο σοὺς ναετῆρας, ἐφεσπομένους Διονύσῳ·
μηδὲ τεοῦ Μαραθῶνος ὀλωλότα τέκνα νοήσῃς,
Ἀκταίης τε γέραιρε φερέπτολιν ὄζον ἐλαίης·
Ἰκαρίῳ δὲ γέροντι χαρίζεο· καὶ γὰρ ἐκείνῳ
δώσει ποικιλόβοτρυς ἑὴν Διόνυσος ὀπώρην·
μνώεο Τριπτολέμοιο καὶ εὐαρότου Κελεοῖο·
μὴ ταλάρους γονόεντας ἀτιμήσῃς Μετανείρης·
καὶ γὰρ ἀοσσητῆρε, φερεστάφυλον σέο Βάκχον

---

v. 273. *ῥόος, ὁππότε σιρὴν* ed. pr. *Σειρὴν* ed. alt. suadente Falk. Nostrum dedit Cun.

v. 275. *βαρύδουπος* editt. Ex Callim. h. in Del. 78. *βαρύγουνος* monstravit Cun. etsi Nonnum reprehendere maluit, quam emendare.

v. 276. Pro *ἄμυνε* Falk. in curis secc. *ἔμεινε* proposuit; argute. Sed necessaria mutatio non videbatur.

v. 280. *ἐφεσσομένους* editt. Ad sensum versus cf. 110. ss. 325. ss. „*ἐφεσσόμενος* suspectum. Forte *ἐφεσπομένους.*" Rhodom.

v. 282. *Ἀκταίης τε γ.* vulgo. Mox magis sobrie dixisset *σαόπτολιν*, propter pacem.

v. 285. *εὐκρότου Κελεοῖο* ed. pr. emend. Falk.

v. 287. *ἀοσσητῆρες ἐριστάφυλον σέο Βάκχον* editt. sine sensu. Jupiter, qui consimili ratione Bacchum et Minervam in lucem edidit, voluit eo ipso, ut ambo sibi adjutores essent mutui, *ἀοσσητῆρε.* Atque sic dualis mihi praeferendus videbatur plurali: *ἀοσσητῆρας, ἐριστ.*

Ζεὺς γονόεις ὤδινε πατὴρ ἐγκύμονι μηρῷ,
θηλυτέρην δ' ἐλόχευσε τεὴν ὠδῖνα καρήνῳ·
ἀλλὰ τεὴν δονέουσα γενέθλιον ἥλικα λόγχην,
αἰγίδα δ' αἰθύσσουσα κυβερνήτειραν Ἐνυοῦς,
γίνεό μοι Σατύροισι βοηθόος, ὅττι καὶ αὐτοὶ
αἰγὸς ὀρεσσινόμου λασίους φορέουσι χιτῶνας.
καὶ θεὸς ἀγρονόμων, νομίης σάλπιγγος ἀνάσσων,
αἰγίδος ὑμετέρης ἐπιδεύεται, αἰγίβοτος Πάν,
ὃς πρὶν ἀσυλήτοισιν ἐμοῖς σκήπτροισιν ἀρήγων,
μάρνατο Τιτήνεσσι· γαλακτοφόρου δὲ τιθήνης,
αἰγὸς Ἀμαλθείης ὀρεσίδρομος ἔπλετο ποιμήν·
ῥύεό μιν, μετόπισθε βοηθόον Ἀτθίδι χάρμῃ,
Μηδοφόνον ῥυτῆρα τινασσομένου Μαραθῶνος.
αἰγίδα σεῖο τίνασσε, προασπίζουσα Λυαίου,
σεῖο κασιγνήτου μελαναίγιδος, ὃς σέο πάτρην
ῥύσεται, ἐξελάσας Βοιώτιον ἡγεμονῆα·
καὶ μέλος ἀείσει ζωάγριον ἀστὸς Ἐλευθοῦς,
πιστὸν ἀνευάζων Ἀπατούριον υἷα Θυώνης,
οὗ μέτα δὴ Φρύγα ῥυθμὸν ἀνακρούσουσιν Ἀθῆναι,
Λιμναῖον μετὰ Βάκχον, Ἐλευσινίῳ Διονύσῳ.
ὦ γένος ἀλλοπρόσαλλον Ὀλύμπιον· ἆ μέγα θαῦμα·
ξείνῳ Δηριαδῆϊ παρίσταται Ἀργολὶς Ἥρη·

---

v. 292. *γείνεό μοι* editt. Verum tamen voluit Falk.

v. 295. *ἡμετέρης* ed. pr. emend. Falk.

v. 296. *σκήπτροισιν ἐρίζων* editt. Nostrum dedit Cun. *ἐρείδων* conjecit Falk.

v. 299. *ῥύετο μὲν* et v. seq. *Μηδοφόνον* editt. quasi praeteritum de re futura usurpare potuisset Jupiter. Pron. *μὶν* Panem spectat, a Minerva defendendum, ut Panico terrore Persae fugari possint. Male Falk. Miltiadem in animo habuit.

v. 303. *ἐξαλάσας* ed. pr. Correctum ab Rhodom.

v. 306. *οὐ μετὰ δὴ* editt. Pronomen *οὗ* respicit *ἀστὸν Ἐλευθ.* v. 304.

Κεκροπίδας δὲ φάλαγγας ἀναίνεται Ἀτθὶς Ἀθήνη·
μητρὶ δὲ πιστὰ φέρων, ἐμὸν υἱέα Βάκχον ἐάσας,
καὶ στρατιὴν Θρῄϊσσαν, ἐφεσπομένην Διονύσῳ,
ῥύεται Ἰνδὸν ὅμιλον ἐμὸς Θρηΐκιος Ἄρης.
ἀλλὰ πυρὶ φλογόεντι συναιχμάζων Διονύσῳ,
μοῦνος ἐγὼ πάντεσσι κορύσσομαι, εἰσόκε Βάκχος
κυανέην προθέλυμνον ἀϊστώσειε γενέθλην.
καὶ σύ, τελεσσιγόνου φιλοπάρθενε νυμφίε Γαίης,
ἠρεμέεις, Ἥφαιστε, καὶ οὐκ ἀλέγεις Μαραθῶνος,
ἧχι θεᾶς ἀγάμου γάμιον σέλας; οὔ σε διδάξω
μυστιπόλους σπινθῆρας ἀειφανέος σέο λύχνου·
λάρνακα παιδοκόμον μιμνήσκεο παρθενεῶνος,
ᾧ ἔνι κοῦρος ἔην Γαιήϊος, ᾧ ἔνι κούρη
σὸν σπόρον αὐτοτέλεστον ἀνέτρεφεν ἄρσενι μαζῷ·
σὸν πέλεκυν κούφιζε μογοστόκον, ὄφρα σαώσῃς
σῷ λοχίῳ βουπλῆγι τεῆς ναετῆρας Ἀθήνης.
ἠρεμέεις, Ἥφαιστε, καὶ οὐ σέο τέκνα σαώσεις;
ἠθάδα πυρσὸν ἄειρε, προασπιστῆρα Καβείρων,
ὄμμα δὲ σεῖο τίταινε, καὶ ἀρχαίην σέο νύμφην,
μεμφομένην σκοπίαζε τεὴν φιλόπαιδα Καβειρώ·
Λημνιὰς Ἀλκιμάχεια τεῆς ἐπιδεύεται ἀλκῆς. —
Ὣς φαμένου, σπέρχοντο θεοὶ ναετῆρες Ὀλύμπου,
ξυνοὶ ἀοσσητῆρες, Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
καὶ πυρόεις Ἥφαιστος ὁμάρτεε Τριτογενείῃ.
ἀθανάτοις δ᾽ ἑτέροισιν ὁμίλεε σύνδρομος Ἥρη,

v. 312. θρῄϊσσας ed. pr. emend. Falk.

v. 319. ἦχι ed. pr.

v. 329. Καβείρων editt.

v. 330. Nescio, an haec Jovis oratio hoc versu vere finiatur. Sed Nonnus raro orationem paulo aptius claudere scivit. Ceterum hic versus fortasse sic spectandus, quasi eum Cabiro conjugi suo acclamare fingatur.

Ἄρεα χειρὸς ἔχουσα καὶ εὐρυρέεθρον Ὑδάσπην,
δυσμενέων συνάεθλον ὁμοζήλοιο κυδοιμοῦ,
τοῖσι Φόβος καὶ Δεῖμος ὁμέμποροι, οἷσι καὶ αὐτὴ
ἀντίπαλος Βρομίοιο φερέσταχυς ἵκετο Δηώ,
ζωογόνῳ φθονέουσα φιλοσταφύλῳ Διονύσῳ,
ὅττι μέθης ποτὸν εὗρε, παλαίτερον εὖχος ἐλέγξας
Ζαγρέος, ἀρχεγόνοιο φατιζομένου Διονύσου.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΗ.

Εἰκοστὸν σκοπίαζε καὶ ὄγδοον, ὁππόθι πολλὴν
Κυκλώπων πυρόεσσαν ἐςαθρήσειας Ἐνυώ.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΚΗ.

Ἔνθα τις ἀπρήϋντος ἔην ἔρις· ἀμφότεροι γὰρ
Φαῦνος Ἀρισταῖός τε μίαν συνέλασσαν Ἐνυώ,
οἷσιν ἐφωμάρτησε καὶ Αἰακὸς, ἄξια ῥέζων
Ζηνὸς ἑοῦ γενετῆρος, ὑπὲρ νώτοιο τιταίνων
ἀσπίδα χαλκείην πολυδαίδαλον, ἧς ἐνὶ κύκλῳ
δαίδαλα πολλὰ πέπαστο, τάπερ κάμε Λήμνιος ἄκμων.
Καὶ στρατιὴ κεκόρυστο πολύτροπος, εἰς μόθον Ἰνδῶν
σπερχομένων ἀγεληδόν· ὁ μὲν ταμεσίχροϊ κισσῷ
κραιπνὸς ἐς ὑσμίνην πολυδαίδαλα δίφρα νομεύων,
πορδαλίων ἐπέβαινεν· ὁ δὲ φρίσσοντι λεπάδνῳ
ζεῦξεν Ἐρυθραίων ὀρεσίδρομον ἅρμα λεόντων,
καὶ βλοσυρὴν ἴθυνε συνωρίδα· κυανέας δὲ
ἄλλος ἐριπτοίητος ἀκοντίζων στίχας Ἰνδῶν,
ἀστεμφὴς ἀχάλινον ἐτέρπετο ταῦρον ἱμάσσων·
καί τις ἀναΐξας Κυβεληΐδος εἰς ῥάχιν ἄρκτου,
ἔχθρας δυςμενέεσσι, καὶ οἴνοπα θύρσον ἑλίσσων,
ἡνιόχους ἐφόβησε τανυκνήμων ἐλεφάντων;

---

v. 10. *πορδαλέων* editt.
v. 15. *καί τινας ἀναΐξας* ed. pr. emend. Falk.

ἄλλος ἀκοντίζων στρατιὴν ταμεσίχροϊ κισσῷ,
οὐ ξίφος, οὐ σάκος εἶχε περίτροχον, οὐ δόρυ χάρμης
φοίνιον, ἀλλὰ πέτηλα φυτῶν ἑλικώδεα σείων,
λεπτῷ χαλκοχίτωνα κατέκτανεν ἀνέρα θαλλῷ.
καὶ πάταγος βρονταῖος ἐπέκτυπεν, εἴκελος αὐλῷ·
Σειληνοὶ δ' ἰάχησαν· ἐπεστρατόωντο δὲ Βάκχαι,
νεβρίδας ὡς θώρηκα κατὰ στέρνοιο βαλοῦσαι·
καί τις ὀρεσσινόμων Σατύρων, ἅτε πῶλον ἐλαύνων,
ποσσὶ διχαζομένοισιν ὑπὲρ ῥάχιν ἥστο λεαίνης.
Ἰνδοὶ δ' ἀντιαλάλαζον· ἀολλίζων δὲ μαχητὰς
βάρβαρος ἐσμαράγησεν ἀγέστρατος αὐλὸς Ἐνυοῦς.
στέμματα μὲν κορύθεσσιν, ἐπέκτυπε δ' αἰγίδι θώρηξ·
ἔγχεσι θύρσος ὄρουσε· καὶ ἰσάζοντο κοθόρνοις
ἀντίτυποι κνημῖδες· ὁμοζυγέων δὲ φορήων
στοιχάδες ἀλλήλῃσιν ἐπηρείδοντο βοεῖαι,
καὶ πρυλέες πρυλέεσσιν· ἀερσιλόφῳ δὲ καρήνῳ
Μυγδονίην πήληκα Πελασγιὰς ὤθεε πήληξ.
Καὶ κλόνος ἦν προμάχων ἑτερότροπος· ὃς μὲν ἀείρων
Βακχείης ἐλέλιζε μετάρσιον ἅλμα χορείης·
ὃς δὲ πεσὼν στενάχιζεν· ὃ δὲ κροτάλιζε πεδίλῳ·
ὃς δὲ τυπεὶς ἤσπαιρεν· ὃ δ' ἐσκίρτησε Λυαίῳ.
ἄλλος ἀπὸ στομάτων πολεμήϊον ἦχον ἰάλλων,

---

v. 22. ἴκελος αὐλῷ editt.

v. 23. Σιληνοὶ vulgo.

v. 25. κατύρων ed. pr. emend. Falk.

v. 30. θύρσος ἴθυσσε editt. contra metrum. Propius, sed minus usitatum videbatur ἔθυσε. „ἔθυσσε suspectum." Rhodom.

v. 34. Secundum vim oppositionis Πελασγιὰς π. galea *Indica* est: quod notandum. Cf. 91.

v. 35. Recte jungi poterit ἀείρων μετάρσιον ἅλμα χορ., uti πόδας; sed propter στενάχιζεν (v. 37.) vereor, ne ἀείδων argute scripserit.

Ἄρεος ἔγχος ἔμελπεν· ὃ δ᾽ εἰλαπίνην Διονύσου·
καὶ τελέτῃ Βρομίοιο συνεσμαράγησεν Ἐνυώ·
Εὔϊα δ᾽ ἴαχε ῥόπτρα, καὶ ἡγήτειρα κυδοιμοῦ,
λαὸν ἀολλίζουσα, συνέκτυπε πηκτίδι σάλπιγξ,
σπονδῇ λύθρον ἔμιξε, φόνον δ᾽ ἐκέρασσε χορείῃ.
Ἔνθα πολὺ πρώτιστος, ἑῷ ποδὶ κοῦφος ὀρούσας,
ἀντία Δηριάδαο κατηκόντιζε Φαληνεύς,
καὶ τύχεν ἀῤῥήκτοιο σιδηρείοιο χιτῶνος·
οὐ δὲ, τιταινομένου, χροὸς ἥψατο λοίγιος αἰχμή·
ἀλλὰ παραΐξασα πάγη χθονί· διψαλέος δὲ,
Δηριάδην ἀπέλεθρον ἐπαΐσσοντα νοήσας,
ἀλκήεις ἐκίχησε Κορύμβασος· ἐσσυμένου δὲ
λαιμὸν ἀπηλοίησε μεσαίτατον, ἄορι τύψας,
καὶ κεφαλὴν ἤμησε· δαϊζομένου δὲ καρήνου,
αἱμοβαφὴς ἀκάρηνος ἐπὶ χθόνα πῖπτε Φαληνεύς.
Ἀμφὶ δέ οἱ μόθος ὦρτο πολύθροος· ἀκρότατον δὲ
Δεξίοχος Φλογίοιο μεσόφρυον ἔξεσε χαλκῷ,
πλήξας ἄκρα μέτωπα, διχαζομένης τρυφαλείης·
αὐτὰρ ὃ ταρβήσας, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων,
μηχεδανῇ κεκάλυπτο κασιγνήτοιο βοείῃ,
Δαρδανίης ἅτε Τεῦκρον ὀϊστευτῆρα γενέθλης
εἰς σάκος ἑπταβόειον ἐδέχνυτο σύγγονος Αἴας,

---

v. 42. *ἡγητῆρα κυδ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 45. *κοῦφος, ἐρύσσας* editt. Iam Rhodomannus: „*ἐρύσσας* susp. f. *ὀρούσας.*"

v. 49. *πάγη χθονί* editt. Sequentia ita tentabat Cunaeus: *λυσσαλέον δὲ δήϊον, οἷα ῥέεθρον, ἐπαΐσσ. ν.*

v. 51. *ἀλκείης* editt. emend. Cun. et ante eum Rhodom.

v. 56. *ἔξυσε* editt. contra mensuram.

v. 61. *ἐδέχνυσο* editt. emend. Rhodom. et Cun. qui v. seq. recte sic collocavit, cum antea male post v. 59. legeretur. Caeterum *πατρῴῃ* vulgo.

πατρῴῃ συνάεθλον ἀδελφεὸν ἀσπίδι κεύθων.
αὐτίκα δ' ἐκ κολεοῖο Κορύμβασος ἄορ ἐρύσσας,
αὐχένα Δεξιόχοιο κατεπρήνιξε μαχαίρῃ,
καὶ ταχὺς ἀσπαίροντι θορὼν περιδέδρομε νεκρῷ
οἰστρομανὴς Κλύτιος, πρυλέων πρόμος· ὑψιλόφου δὲ
κραιπνὰς ἐριπτοίητος ἀκόντισε Δηριαδῆος·
ἀλλὰ δόρυ προμάχοιο παρακλιδὸν ἔτρεπεν Ἥρη,
καὶ Κλυτίῳ κοτέουσα καὶ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ·
ἔμπης οὐκ ἀφάμαρτε ταχὺς πρόμος· ἀλλὰ τορήσας
θηρὸς ἀμαιμακέτοιο πελώριον ἀνθερεῶνα,
ὀρθοπόδην ἐλέφαντα κατέκτανε Δηριαδῆος.
καὶ μογέων ὀδύνῃσιν, ὅλην ἐτίναξεν ἀπήνην
αὐχένι κυανέῳ περιδέξιος ἠλίβατος θήρ·
καὶ γένυν αἰθύσσων σκολιήν, προβλῆτα προσώπου,
αἱμοβαφῆ ζυγίων ἀνεσείρασε δεσμὰ λεπάδνων.
ἀλλὰ πολυκλήϊστον ὑπὸ ζυγὸν ἄορι κάμψας
αὐχενίων ἀνέκοψεν ὁμόζυγον ὁλκὸν ἱμάντων
ἡνίοχος ταχυεργός· ἀπ' εὐρυβάτοιο δὲ φάτνης
ὑψιφανῆ νέον ἄλλον ἑλὼν ἔζευξε Κελαινεύς.
Καὶ Κλύτιος θρασὺς ἔσκεν ἀδευκέος ἐλπίδι νίκης·
Δεξιόχου δὲ φονῆα καλέσσατο θυιάδι φωνῇ,
λοίγιον ὑβριστῆρι χέων ἔπος ἀνθερεῶνι·
Στῆθι, κύων, μὴ φεῦγε, Κορύμβασε, καί σε διδάξω,
οἷοι ἀκοντιστῆρες ὀπάονές εἰσι Λυαίου.
ὑμέας εἰς Φρυγίην ληΐσσομαι· ἄστεα δ' Ἰνδῶν

---

v. 66. ἀστρομανὴς Κλ. πυλέων πρ. ed. pr. posterius emend. in ed. alt. per Falk.

v. 80. ἑλών ed. pr. nostrum habet ed. 2. Sed Falk. volebat ἑλῶν. ἑλὼν conjecit etiam Rhodom.

v. 82. θυάδι editt.

δηώσει δόρυ τοῦτο· καὶ Ἰνδοφόνον μετὰ νίκην
Δηριάδην θεράποντα Διωνύσοιο τελέσσω·
παρθενικὴ δ' ἀνάεδνος ἑὴν λύσεις κορείην,
δεχνυμένη Σατύροιο δασυστέρνους Ὑμεναίους,
Ἰνδὴ, Μυγδονίοιο μαινομένη σχεδὸν Ἕρμου.
Ὣς φαμένου, κεχόλωτο Κορύμβασος· ὀψιμόθου δὲ
φθεγγομένου Κλυτίοιο διέθρισεν ἀνθερεῶνα.
καὶ κεφαλὴ πεπότητο μετάρσιος ἅλματι Μοίρης,
αἱμαλέῃ ῥαθάμιγγι περιῤῥαίνουσα κονίην.
Καὶ νέκυν ὀρχηστῆρα παλινδίνητον ἐάσας
Σειληνοὺς ἐφόβησε Κορύμβασος, ἔξοχος Ἰνδῶν,
ἔξοχος ἠνορέην μετὰ Μοῤῥέα καὶ βασιλῆα.
αἰχμητὴν δὲ Σέβητα βαλὼν ὑπὲρ ἄντυγα μαζοῦ,
χάλκεον ὦθεεν ἔγχος ἔσω χροός· αἱμαλέου δὲ
δούρατος ἑλκομένοιο, χυτῇ κατέβαλλε κονίῃ.
Οἰνομάῳ δ' ἐπόρουσεν· ὃ μὲν φυγὰς, εἴκελος αὔραις,
εἰς στρατιὴν Βρομίοιο τεθηπότι χάζετο ταρσῷ·
καί μιν ἰδὼν, ἐδίωκεν ὀπίστερος· ἐν δ' ἄρα νώτῳ
μεσσατίῳ δορὺ πῆξε· διαΐσσουσα δὲ ῥιπῇ,
γαστέρος ἀντιτόμοιο παρ' ὀμφαλὸν ἄνθορεν αἰχμή,
αὐτὰρ ὃ φοινήεντι πεπαρμένος ἀμφὶ σιδήρῳ,
πρηνὴς ἀρτιδάϊκτος ἐπωλίσθησε κονίῃ·
τὸν δὲ κατὰ βλεφάρων θανατηφόρος ἔσβεσεν ἀχλύς,

---

v. 87. δηώσει editt.
v. 93. Fortasse argutius dixit φθεγγόμενον, more suo.
v. 94. ἅλματι μοίρου ed. pr. emend. Falk.
v. 96. ἐάσσας vulgo, et v. s. Σιληνούς.
v. 99. αἰχμητήν τε Σ. editt.
v. 102. ἴκελος editt.
v. 105. ῥιπήν editt.
v. 106. ἀρτιτόμοιο editt. Sed respicit praecedens v. 104. ἐν νώτῳ.

οὐδὲ μόθων ἀπέληγε πέλωρ πρόμος· ἀλλὰ μαχηταὶ
τέσσαρες εὐπήληκες ἑνὶ κτείνοντο φονῆϊ,
Τυνδάριός τε, Θόων τε, καὶ Ἀντεσίων, καὶ Ὀνίτης.
καὶ πολὺς ἀρτιδάϊκτος ἔην νέκυς, οὐ χθονὶ πίπτων
πρηνὴς, οὐ δαπέδῳ τετανυσμένος ὕπτιος ἀνήρ·
ἀλλὰ θανὼν, ἀτίνακτος ἐπεστηρίζετο γαίῃ,
μαρναμένῳ προμάχῳ πανομοίϊος, ὡς δόρυ πάλλων,
ὡς τανύων θοὰ τόξα, καὶ ὡς βέλος εἰς σκοπὸν ἕλκων.
καὶ νέκυς ἀλκήεις, ποθέων μετὰ πότμον Ἐνυώ,
νήματα Μοιράων ἐβιήσατο δούρατι κούφῳ,
εἴκελος αἰχμάζοντι πολυσπερέων ἀπὸ τόξων,
ἐκ κεφαλῆς βελέεσσι πεπαρμένος εἰς πόδας ἄκρους,
Ἄρεος ὀρθὸν ἄγαλμα· καὶ αἰχμητῆρα θανόντα
ὄμμασι θαμβαλέοισιν ἐθηήσαντο μαχηταί,
ἔγχος ἔτι κρατέοντα, καὶ οὐ ῥίψαντα βοείην,
νεκρὸν ἀκοντιστῆρα, καὶ ἄπνοον ἀσπιδιώτην.
Καί τις Ἀθηναίοιο τυχὼν δασπλῆτι σιδήρῳ,
δεξιτερὴν ἤμησε, βραχίονος ἄκρον ἀράξας·
ἡ δὲ κυβιστήσασα φόνου βητάρμονι παλμῷ,
ἤριπεν αὐτοδάϊκτος, ὁμήλικι σύμπλοκος ὤμῳ,
ξανθὰ διαστίζουσα κατάῤῥυτα νῶτα κονίης.
καί νύ κεν, ἀλλομένης ταναὸν δόρυ χειρὸς ἐρύσσας,
ἔγχεϊ τηλεβόλῳ παλινάγρετον εἶχεν Ἐνυώ,
καὶ λαιὴ πολέμιζε δορυσσόος ἀντίτυπος χείρ·
ἀλλά μιν ἀντικέλευθος ἀνάρσιος ἔφθασεν ἀνήρ,
καὶ λαιὴν προθέλυμνον ἀμοιβάδι τύψε μαχαίρῃ.
καὶ παλάμη χθονὶ πῖπτεν· ἀκοντίζων δὲ φονῆα

v. 111. ἐνικτείνοντι ed. pr. ἑνὶ κτείνοντι ed. 2. etsi totum emendaverat Falk. provocans ad XXXII. 183.

v. 120. ἴκελος editt.

v. 133. πτολέμιζε vulgo.

αἱμαλέης ἔῤῥαινεν ἐκηβόλος ὁλκὸς ἐέρσης
πορφυρέαις λιβάδεσσιν· ὑπὲρ δαπέδοιο δὲ δειλὴ
ἅλμασιν αὐτοκύλιστος ἐπάλλετο μαινομένη χείρ,
αἵματι φοινιχθεῖσα, καὶ ἀγκύλα δάκτυλα γαίῃ
εὐπαλάμῳ σφήκωσε μέσῳ γαμψώνυχι δεσμῷ,
οἷα περισφίγγουσα πάλιν τελαμῶνα βοείης.
καί τινα μῦθον ἔειπεν, Ἀρήϊα δάκρυα λείβων·
"Ἄλλην εἴ γε τι χεῖρα λιλαίομαι, ὄφρα τελέσσω
τριχθαδίαις παλάμῃσιν ἐπάξια Τριτογενείης·
ἔμπης, καὶ μετὰ χεῖρας, ἀνάρσιον ἄνδρα διώξω·
τοῦτό μοι ἠνορέης ἔτι λείψανον, ὄφρα τις εἴπῃ
εὖχος Ἀθηναίων περιδέξιον, ὅττι καὶ αὐτοῖς
ποσσὶν ἀριστεύουσι, δαϊζομένων παλαμάων.
Ὣς εἰπὼν, προμάχοισιν ἐπέδραμεν, εἴκελος αὔραις,
ὑσμίνην ἀσίδηρον ἐπεντύνων ὀλετῆρι.
οἳ δέ μιν ἀθρήσαντες ἐθάμβεον, ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
καὶ πρόμον ἡμιτέλεστον ἐκυκλώσαντο μαχηταὶ
ἀμφιλαφεῖς· ὃ δὲ μοῦνος ἀφειδέϊ δέκτο μαχαίρῃ
πληγὴν ἀλλοπρόσαλλον ἀμοιβαίοιο σιδήρου.
καὶ μόγις εἰς χθόνα πῖπτεν· ἔην δέ τις Ἄρεος εἰκὼν,
ὀψιγόνῳ γαετῆρι φυλασσομένου Κυνεγείρῳ.
Οὐ τότε μοῦνος ὅμιλος ἐτέμνετο πεζὸς ὁδίτης,

---

v. 139. ἅρμασιν vit. typogr. ed. alt.

v. 141. σφηκ. Nimirum χεὶρ (v. 139.) σφήκωσε δάκτυλα etc.

v. 145. τριχθαδίης vulgo. Acumen, ex inepta nominis Tritogenia derivatione haustum. V. seq. μετὰ χεῖρας est *post manus amissas.*

v. 148. καὶ αὐτοὶ editt.

v. 150. ἴκελος editt.

v. 155. ἀμοιβαίοισι σιδ. ed. alt.

v. 157. φυλασσομένῳ γενετῆρα editt. Nostrum dedit egregie Falk. in curis secundis. A scopo aberrans, φυλασσομένη Μαραθῶνος conjecerat Cun. „vide παραλλ. Plutarchi." Rhodom.

ἀλλὰ καὶ ἱππήεσσιν ἔην φόνος· ἔστιχε δ' ἄλλος,
ἄλλῳ πότμον ἄγων· ἐλατὴρ δ' ἐλατῆρα κιχήσας,
ἢ προτέρῳ φεύγοντα μετάφρενα δουρὶ δαΐζων,
ἢ σχεδὸν ἀντιόωντα κατὰ στέρνοιο τυχήσας,
ἱππόθεν ἀρτιδάϊκτον ἀπεστυφέλιξε κονίῃ.
καί τις ὑπὲρ λαπάρην βεβολημένος ἵππος ὀϊστῷ
εἰς πέδον ἠκόντιζεν ἀπόσσυτον ἡνιοχῆα,
οἷος ἀερσιπότητος ἀλήμονι σύνδρομος αὔρῃ
Πήγασος ὠκυπετὴς ἀπεσείσατο Βελλεροφόντην·
ἄλλος ἐριπτοίητος, ὀλισθηρῶν ἀπὸ νώτων
ὄρθιος ἱππείης διὰ γαστέρος εἰς χθόνα πίπτων,
κύμβαχος ἐστήρικτο παρήορος· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
κρᾶτα βαλὼν ἐκύλισσε, λιπὼν πόδας εἰς ῥάχιν ἵππου.

Καὶ βριαροὶ Κύκλωπες ἐκυκλώσαντο μαχητὰς,
Ζηνὸς ἀοσσητῆρες· ὁμιχλήεντι δὲ λαῷ
Ἀργίλιπος σελάγιζε, φεραυγέα δαλὸν ἀείρων
καὶ χθονίῳ κεκόρυστο πυριγλώχινι κεραυνῷ,
μαρνάμενος δαΐδεσσι· καὶ ἔτρεμον αἴθοπες Ἰνδοί,
οὐρανίῳ πρηστῆρι τεθηπότες ἀντίτυπον πῦρ.
καὶ πυρόεις πρόμος ἦεν· ἐπ' ἀντιβίων δὲ καρήνοις
γηγενέος σπινθῆρες ἐτοξεύοντο κεραυνοῦ.
καὶ μελίας ἐνίκησε, καὶ ἄσπετα φάσγανα Κύκλωψ,
σείων θερμὰ βέλεμνα καὶ αἰθαλόεσσαν ἀκωκήν,

---

v. 166. f. ἀλήμονα σύνδρομον.

v. 170. κύβαχος ἐστ. παρήορος ed. pr. Prius emend. Falk. sed novo vitio κύμβακχος excusum in ed. 2.

v. 174. θαλλὸν ἀείρων editt. cf. 182. s.

v. 176. μαρναμένους editt.

v. 179. ἐτοξεύοντο καρήνου editt. emend. Cun. ut tota loci oeconomia postulabat.

v. 181. θερμὰ λέπαδνα editt. sine sensu. βέλεμνα dedit Cun. Recte θερμὰ λέπαδνα habes XXIX. 204.

δαλὸν ἔχων ἅτε τόξα· καὶ ἄσπετον ἄλλον ἐπ᾿ ἄλλῳ
Ἰνδὸν ὀϊστευτῆρι κατέφλεγεν ἀνέρα πυρσῷ.
[οὐχ ἕνα Σαλμωνῆα νόθων ἤλεγξε κεραυνῶν·
οὐχ ἕνα μοῦνον ἔπεφνε θεημάχον· οὐ μία μούνη
Εὐάδνη στενάχιζε, μαραινομένου Καπανῆος.]
Καὶ Στερόπης κεκόρυστο, σέλας μιμηλὸν ἑλίσσων,
αἰθερίαις στεροπῇσι φέρων ἀντίκτυπον αἴγλην,
σβεστὸν ἔχων ἀμάρυγμα, τόπερ τέκεν Ἑσπερίη φλὸξ,
σπέρμα πυρὸς Σικελοῖο καὶ αἴθοπος ἐσχαρεῶνος.
καὶ νεφέλη σκέπας εἶχεν ὁμοίιον· ἐνδόμυχον δὲ
κρύπτε, καὶ ἂψ ἀνέφηνε σέλας διδυμάονι παλμῷ,
φέγγεος οὐρανίοιο φέρων τύπον· ἀστεροπὴ γὰρ
ἐρχομένη φεύγουσαν ἔχει παλινάγρετον αἴγλην.
Καὶ Βρόντης πολέμιζε, μέλος κελαδεινὸν ἀράσσων,
βρονταίοις πατάγοισι χέων ἀντίκτυπον Ἠχώ·
καὶ ξείνη ῥαθάμιγγι χαμαιγενέος νιφετοῖο
ποιητὸν προχέων μινυώριον αἴθριον ὕδωρ,
μιμηλαῖς λιβάδεσσι νόθος πέλεν ἀννέφελος Ζεύς.
βροντῆς δ᾿ ἰσοτύπου τεχνήμονα δοῦπον ἐάσας,

---

v. 184. — 186. Hi tres versus videntur aliunde desumti similitudinis causa adscripti fuisse, ad illustranda fictitia fulmina. Scaligero locus videbatur mutilus. Caeterum v. 184. *αὐχένα Σαλμωνῆα· νόθῳ δ᾿ ἤλ. κεραυνῷ* ed. pr. habet; e quibus prius emend. Falk.

v. 187. *στεροπῆς* editt. usitato errore. Correxerat jam Rhodom.

v. 188. *ἀντίτυπον αἴγλην* ed. pr. contra metrum; *ἀντίκτυπον* ed. alt. e conject. Falk.

v. 192. *ἀνέφηνε* editt.

v. 194. *ἐρχομένην φεύγουσαν* editt. quod vix ferendum.

v. 195. *πτολέμιζε* editt.

v. 197. *ξείνη ῥαθάμιγγα μαιγενέος* ed. pr. *ξείνην ῥαθάμιγγα νηγγενέος* ed. alt. e conj. Falk. *βιαιγενέος* volebat Scalig. Illud concurrens *γιγα* locum corrupit. Simile quid accidit 276.

v. 200. *ἐάσσας* vulgo.

εἰς φόνον ἀντιβίων Σικελῷ κεκόρυστο σιδήρῳ·
καὶ δονέων ῥαιστῆρα μετάρσιον ὑψόθεν ὤμων
δυσμενέων ἤρασσε καρήατα πυκνὰ σιδήρῳ·
τύπτε δ' ἐπιστροφάδην ζοφερὰς στίχας, οἷάπερ αἰεὶ
Αἰτναίῳ πατάγῳ σφυρήλατον ἄκμονα τύπτων.
Καὶ σκοπιῆς πρηῶνα τανυκρήπιδος ἀράξας,
ἔγχεϊ πετρήεντι κατέτρεχε Δηριαδῆος·
καὶ παλάμῃ περίμετρον ἀφειδέϊ πέτρον ἰάλλων
ἄντα κορυσσομένοιο μελαῤῥίνου βασιλῆος,
στήθεα λαχνήεντα χαραδραίῃ βάλεν αἰχμῇ.
αὐτὰρ ὃ, τοσσατίῳ μεθύσας μυλοειδέϊ πέτρῳ,
στέρνον ὅλον βεβάρητο· φόνον δ' ἤμυνεν Ὑδάσπης
παιδὸς ἑοῦ βληθέντος. ὃ δὲ θρασὺς, ἕλκεϊ κάμνων,
ἀκαμάτων δόρυ θοῦρον ἑῶν ἀπεσείσατο χειρῶν,
χάλκεον, εἰκοσίπηχυ· πέδῳ δ' ἔῤῥιψε βοείην
αἰδομένως παλάμῃσι· καὶ ἀδρανὲς ἆσθμα τιταίνων,
μαρμαρέῃ γλώχινι τετυμμένος ἄντυγα μαζοῦ,
ἠερόθεν προκάρηνος ἀπ' ἠλιβάτου πέσε δίφρου,
ὡς ἑλίκη περίμετρος ὑπέρλοφος, ἥ τε πεσοῦσα
ἄσπετον εὐρείης περιδέδρομε κόλπον ἀρούρης.
ἀμφὶ δέ μιν δασπλῆτες ἐς ἅρματα κούφισαν Ἰνδοί,
δειδιότες Κύκλωπα δυσειδέα, μή τινι ῥιπῇ
ὑψιτενῆ πάλιν ἄλλον ἑλὼν πρηῶνα κολώνης,
τρηχαλέῳ βασιλῆα κατακτείνειε βελέμνῳ,

---

v. 203. πικρὰ σιδήρῳ editt.
v. 205. αἰπναίῳ ed. pr. emend. Falk.
v. 207. ἔγχεϊ πωτήεντι editt. cf. v. antec.
v. 213. θρασὺς in βραδὺς mutare volebat Falk. in curis secundis; sine necessitate.
v. 221. ἀμφὶ ferri quidem poterit; sunt Ἰνδοὶ ἀμφὶς ἐόντες; sed verborum positio talis est, ut ῥίμφα verum putem.
v. 223. κολώνην editt. Correxit Rhodom.

μῆκος ἔχων ἰσόμετρον ἀερσιλόφου Πολυφήμου.
καὶ βλοσυροῦ προμάχοιο μέσῳ σελάγιζε μετώπῳ
μαρμαρυγὴ τροχόεσσα μονογλήνοιο προσώπου·
καὶ βλοσυροῦ Κύκλωπος ὑποπτήσσοντες ὀπωπήν,
θαμβαλέῳ δεδόνηντο φόβῳ κυανόχροες Ἰνδοί,
οὐρανόθεν, δοκέοντες, Ὀλυμπιὰς ὅττι Σελήνη,
Γηγενέος Κύκλωπος ἐναντέλλουσα προσώπῳ,
πλησιφαὴς ἤστραπτε, προασπίζουσα Λυαίου.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Κύκλωπος ἰδὼν μίμημα κυδοιμοῦ
ὑψινεφὴς ἐγέλασσεν, ὅτι χθονίων νεφελάων
δεχνυμένη ξένον ὄμβρον ἀπειρήτου διὰ κόλπου,
νίφετο μὲν τότε γαῖα· χυτὴν δ' οὐκ εἶχεν ἐέρσην,
ἄβροχα νῶτα φέρων γυμνούμενα δίψιος ἀήρ.
Καὶ Τράχιος κεκόρυστο· κασιγνήτῳ δ' ἅμα βαίνων,
ἠλιβάτῳ παλάμῃ δονέων σάκος, ἶσον ἐρίπνῃ,
ὑψινεφὴς ἐλάτην περιμήκετον εἶχεν Ἐλατρεύς,
ἔγχεϊ δενδρήεντι καρήατα δήϊα τέμνων.
Εὐρύαλος κεκόρυστο· διατμήξας δὲ κυδοιμόν,
ἐκ πεδίου φεύγοντα πολὺν στρατὸν ἄχρι θαλάσσης,
κόλπον ἐς ἰχθυόεντα περικλείων στίχας Ἰνδῶν,
δυςμενέας νίκησεν ἀκοντοφόρου διὰ πόντου
ὄρθιον εἰκοσίπηχυ δι' ὕδατος ἄορ ἑλίσσων·
καὶ δολιχῷ βουπλῆγι ταμὼν ἀλιγείτονα πέτρην,

---

v. 234. χρονίων νεφελ. editt. Mecum Falk. in curis secc.

v. 236. χυτὸν vulgo.

v. 238. τράγιος editt. cf. XIV. 69. Sterile nomen, unde Nonnus nihil extudit; ne quid excidisse putes. Cf. v. 305.

v. 242. κυδοιμοῦ editt. quod sic verum esse non poterat.

v. 246. Nimium videtur ἄορ εἰκοσίπηχυ. an ἔγχος?

ῥῖψεν ἐπ᾽ ἀντιβίοισιν· ἀτυμβεύτοιο δὲ πολλοὶ
διχθαδίης ἐνόησαν ἁλιβρέκτου λίνα Μοίρης,
Ἄρεϊ κυματόεντι, καὶ ὀκριόεντι βελέμνῳ.

Τοῖς ἅμα σύγγονος ἄλλος ἀριστεύων, Ἁλιμήδης,
ἠλιβάτοις μελέεσσι πέλωρ βακχεύετο Κύκλωψ,
καὶ δηίους ἐφόβησε· φυλασσομένου δὲ προσώπου
κυκλάδος ὀμφαλόεντα προΐσχανε νῶτα βοείης.
καί μιν ἰδὼν Φλόγιος, κταμένων τιμήορος Ἰνδῶν,
τόξον ἑὸν κύκλωσε, καὶ ἠνεμόεν βέλος ἕλκων,
μεσσοφανῆ πτερόεντι βαλεῖν ἤμελλε βελέμνῳ·
ἀλλὰ τιτυσκομένοιο μαθὼν ἀντώπιον ὁρμήν,
δόχμιος ἐσσυμένοιο βολὴν ἀλέεινεν ὀϊστοῦ
Κύκλωψ ὑψικάρηνος· ὃ δὲ πρηῶνα τινάσσων,
ῥῖπτε κατὰ Φλογίου κραναὸν βέλος· αὐτὰρ ὃ φεύγων,
ἕρμασι βουκεράοιο παρίστατο Δηριάδῆος,
καὶ μόγις ἠεροφοῖτον ἀλεύατο μάρμαρον αἰχμήν,
κεῖθι μένων· κοτέων δὲ περὶ Φλογίοιο φυγόντος,
λοίγιον ἀνθερεῶνα διαπτύξας, Ἁλιμήδης
δώδεκα φῶτας ἔπεφνε μιῆς μυκήματι φωνῆς,
λυσσαλέης προχέων ὀλεσήνορα βόμβον ἰωῆς.

Κυκλώπων δ᾽ ἀλαλητὸς ἐπεσμαράγησεν Ὀλύμπῳ
γλώσσαις σμερδαλέῃσι, καὶ ὀρχηστῆρες Ἐνυοῦς,

---

v. 250. ὀκρυόεντι edit. Post hunc versum leguntur vulgo sex versus, a me post versum 271. positi. Certissimum enim est, Prymnei (v. 273.) res huc non pertinere. Poëta enim primum ordine agit de Cyclopibus inde a. v. 172. usque ad v. 268. Cyclopum nomina vide XIV. 59. s. Transit deinde ad Corybantes v. 269. quorum in numero et Prymneus est, vid. XIII. 143. ss.

v. 252. βελέεσσι edit.

v. 253. An φυλασσόμενος legendum?

Δικταῖοι Κορύβαντες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῷ·
Δαμνεὺς μὲν πολέμιζεν, ἀνάρσια φῦλα διώκων,
ἐν πεδίῳ δ' ἀλαλητός· ὀρινομένῃσι δὲ Βάκχαις
Πρυμνεὺς εὔδιος ἦλθεν, ἅτε πρυμναῖος ἀήτης,
ῥυόμενος πλωτῆρα, συνιππεύοντα θυέλλαις·
καὶ στρατιῇ πολύευκτος ἐπήλυθεν, οἷος ἱκάνει
νηυσὶ τινασσομένῃσι γαληναῖος Πολυδεύκης,
εὐνήσας βαρὺ κῦμα θυελλοτόκοιο θαλάσσης.
Ποσσὶ δ' ἐλαφροτέροισι διεπτοίησε μαχητὰς
Ὠκύθοος· πολέας δὲ κατέκτανεν ὀξέϊ πότμῳ,
τὸν μὲν ἐνὶ σταδίῃ δαμάσας δορί, τὸν δὲ βελέμνῳ
τηλεφανής, ἕτερον δὲ ταμὼν δασπλῆτι μαχαίρῃ·
ἄλλον ἔτι προθέοντα, πεφυγμένον εἴκελον αὔραις,
λυσσήεις ἐκίχησε, ποδήνεμα γούνατα πάλλων,
εἰς δρόμον Ἰφίκλῳ πανομοίϊος, ὅς τις, ἐπείγων
ταρσὰ ποδῶν, ἀβάθοιο κατέγραφεν ἄκρα γαλήνης·
καὶ σταχύων ἐφύπερθε μετάρσιον εἶχε πορείην,
ἀνθερίκων στρατὸν ἄκρον ἀκαμπέα ποσσὶν ὁδεύων.

---

v. 271. *πτολέμιζεν* editt.

v. 272. Hic etiam quinque sequentes versus legebantur antea post versum 250. ut ibi dictum. Ad Corybantes pertinere, demonstratum; ubi commodius inseri potuerint, equidem non vidi. Sed mutilus est v. 272. et videntur post *ἀλαλητός* duo saltem hemistichia deesse, etsi non probabile est, sterile Damnei nomen largam poëtae canendi materiem suppeditasse. Vid. ad v. 258. Caeterum Cant. v. 272. male tentabat: *ὀρινομένῃς Ἰοβάκχαις*; cum ed. pr. haberet *ὀρινομένῃσιν ὁ Βάκχαις*. Nostrum dedit Falkenb.

v. 275. *στρατιὴ πολ.* editt.

v. 276. *νηυσὶ νασσομένῃσι* edit. pr. emend. Falk.

v. 287. *στατὸν ἄκρον* editt. Sic *ἀκαμπέα* adverbialiter sumendum fuisset, quod mihi non placebat. Quatuor versus 284. — 287. sine mutatione affert Rittersh. ad Oppian. Cyneg. I. 231. Damneum cum Iphiclo comparari narrans.

Ὠκύθοος πέλε τοῖος ἀέλλοπος· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
εἰλιπόδην ἔστησε Μίμας εὔρυθμον Ἐνυώ,
καὶ στρατὸν ἐπτοίησε, χοροίτυπον ἄορ ἑλίσσων,
σκαρθμὸν ἔχων ἀγέλαστον ἐνόπλιον ἴδμονι ταρσῷ,
οἷον ὅτε Κρονίοισιν ὑπ' οὔασι δοῦπον ἐγείρων,
Πύῤῥιχος Ἰδαίοισι σάκος ξιφέεσσιν ἀράσσων,
ψευδομένης ἀλάλαξε μέλος μενεδήϊον Ἠχοῦς,
Ζηνὸς ὑποκλέπτων παλιναυξέος ἔγκρυφον ἥβην.
τοῖον ἔχων μιμηλὸν ἐνόπλιον ἅλμα χορείης,
χαλκοχίτων ἐλέλιζε Μίμας ἀνεμώδεα λόγχην·
τέμνων δ' ἐχθρὰ κάρηνα, σιδήρεα λήϊα χάρμης,
Ἰνδοφόνοις πελέκεσσι καὶ ἀμφιπλῆγι μαχαίρῃ,
δυσμενέων ἐτίταινε θαλύσια μάρτυρι Βάκχῳ,
ἀντὶ θυηπολίης βοέης καὶ ἐθήμονος οἴνου
λοιβὴν αἱματόεσσαν ἐπισπένδων Διονύσῳ.
Ὀξυφανὴς δ' Ἰδαῖος ἐδύσατο κῶμον Ἐνυοῦς,
ὀρχηστὴρ πολέμοιο, πολύτροπον ἴχνος ἑλίσσων,
ἄσχετος Ἰνδοφόνοιο μόθου δεδονημένος οἴστρῳ.
Καὶ ζοφερὴν στίχα πᾶσαν ἀνεπτοίησε Μελισσεύς,
θύρσος ἔχων ἀδόνητον· ἐπωνυμίην δὲ φυλάσσων,
φρικτὰ κορυσσομένης μιμήσατο κέντρα μελίσσης.
καὶ βαλίου Κουρῆτος ἀκοντιστῆρα τιταίνων

---

v. 304. πτολέμοιο editt.

v. 305. Si brevitas suspecta est, vide ad v. 238.

v. 307. ἀδίνητον editt. metro corrupto. Emendaverat jam Rhodom.

v. 309. Rursus tres versus. 309. usque 311. male post versum 323. leguntur, rebus Melissei pessime divulsis, cujusmodi exemplum nullum in toto hoc loco. Praeterea vv. 324. et 330. postulare videntur, ut Acmonis, qui v. 315. cum Ocythoo fuisse dicitur, mentio sine omni interruptione ante v. 324. ita legatur, ut edidimus. Vid. Commentar.

μάρμαρον, ἀντιπόροιο Μελισσέος ἤμβροτε Μοῤῥεύς,
ἤμβροτεν· οὐ γὰρ ἔοικε λίθῳ Κορύβαντας ὀλέσσαι.
Καὶ ποδὸς ἀσταθέος κυκλούμενος ἴδμονι ταρσῷ,
σύνδρομος Ὠκυθόῳ κορυθαιόλος ἤϊεν Ἄκμων·
μάρνατο δ' ἀστυφέλικτος ἅτε σφυρήλατος ἄκμων,
ἀσπίδα κουφίζων Κορυβαντίδα, τῆς ἐνὶ μέσσῳ
πολλάκις ὕπνον ἴαυεν ἐν οὔρεσι νηπίαχος Ζεύς.
καὶ Διὸς οἶκος ἔην ὀλίγον σπέος, ἔνθα ἑ κείνη
αἲξ ἱερὴ γλαγόεντι νόθῳ μαιώσατο μαζῷ,
ξεῖνον ἀναβλύζουσα σοφὸν γλάγος, εὖτε βοείῃ
κλεψιτόκοις πατάγοισι σακέσπαλον ἔβρεμεν Ἠχώ,
τυπτομένη μέσα νῶτα κυβιστητῆρι σιδήρῳ.
ὧν χάριν ἀσκήσασα λίθον ψευδήμονα, Ῥείη
ἀντίδοτον Κρονίδαο Κρόνου παρέθηκε τραπέζῃ.
Ξυνὴν δ', εἰς ἓν ἰόντες, ὁμόζυγον εἶχον Ἐνυώ

---

v. 311. ἔοικε μόθῳ Κορ. editt. λίθῳ reposuit Falk. in conjectaneis.

v. 314. σφυρήλατος Ἄκμων male excusum in ed. 2.

v. 315. Κορυβαντίδα, ἧς ἐνὶ μ. editt. Rhodom. emendationem, quam dedimus, suppeditavit Herm. Orph. p. 752.

v. 317. ἔνθα ἐκείνη editt. emendat. a Rhod. ibid. et a Cant.

v. 321. De tribus versibus, vulgo post hunc lectis, vid. ad v. 309. Versus 322. 323. post v. 321. ponendos monuit Rhodomannus.

v. 324. εἶχεν editt. Verba ξυνὴν Ἐνυώ hoc versu, et κτύπον ἀμφοτέρων v. ult. ad Acmonem, Ocythoo junctum, referenda videri, jam ad v. 309. indicavi. Sed melius sane se totus hic locus haberet, si de conjunctis inter se Cyclopibus et Corybantibus omnibus accipi possent. Fortasse igitur hic alia adhuc luxatio aut lacuna subest, quod eo credibilius, quo magis nunc Deriadis mentio v. 326. offendit, quem diu (cf. 221. s.) curru aufugisse putabamus. Suntne f. post versum 270. collocandi, ubi Deriadis currus paulo propior?

Ἄρεος ὀρχηστῆρες ἀτερπέος· ἀμφὶ δὲ δίφρῳ
Δηριάδην στεφανηδὸν ἐμιτρώσαντο βοείαις,
τεύχεα πεπλήγοντες· ἐν εὐρύθμῳ δὲ κυδοιμῷ
πύργον ἐκυκλώσαντο φερεσσακέεσσι χορείαις.
ἠχὴ δ' ἠερόφοιτος ἀνέδραμεν εἰς Διὸς αὐλάς,
καὶ κτύπον ἀμφοτέρων ἐπεδείδιον εὔποδες Ὧραι.

---

v. 328. *πύργον* nescio an sanum sit. Propter v. 325. exspectes *δίφρον*.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΘ.

Εἰκοστῷ δ᾽ ἐνάτῳ πολέμων ἀποχάζεται Ἄρης,
οἷά περ εἰς γάμον ἄλλον ἐπειγομένης Κυθερείης.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΘ.

Ἥρη δ', ὡς ἐνόησε δαϊζομένων στίχας Ἰνδῶν,
δύσμαχον ἔμβαλε θάρσος ἀγήνορι Δηριαδῆϊ.
καὶ πλέον οἶστρον ἔρωτος ἐδέξατο δηϊοτῆτος
φρικτὸς ἄναξ· προμάχοις δὲ χέων λυσσώδεα φωνήν,
κυανέην στοιχηδὸν ὅλην περιδέδρομε χάρμην,
λαὸν ὅλον φεύγοντα παλίσσυτον εἰς μόθον ἕλκων,
ἄλλον ἐνηείῃ μετανεύμενος, ἄλλον ἀπειλῇ.
καὶ θρασὺς ἔπλετο μᾶλλον· ὁμηγερέες δὲ καὶ αὐτοί,
κεκλομένου βασιλῆος, ἐπὶ κλόνον ἔῤῥεον Ἰνδοί.
καὶ Σατύρων στίχα πᾶσαν ἐκηβόλος ἔσχισε Μοῤῥεύς,
πῇ μὲν ἐπ' ἀντιβίοισιν ὀπισθοτόνων ἀπὸ τόξων
πέμπων ἠερόφοιτον ἐπασσυτέρων νέφος ἰῶν·
πῇ δὲ παλινδίνητον ἐὸν δόρυ θοῦρον ἑλίσσων,
Σειληνῶν κερόεσσαν ἀνεπτοίησε γενέθλην.
Εὐχαίτης δ' Ὑμέναιος ἐμάρνατο, φάσγανα σείων,

v. 6. παλίσσυτον ed. pr. emend. Falk.
v. 8. ὁμηγ. τε καὶ edit. pr.
v. 11. πῆ editt.
v. 12. νέφος Ἰνδῶν editt.
v. 13. πῆ editt.
v. 14. Σιληνῶν editt.

Θεσσαλικῆς ἀκίχητος ὑπὲρ ῥάχιν ἥμενος ἵππου,
Ἰνδοὺς κυανέους ῥοδοειδέϊ χειρὶ δαΐζων·
ἀγλαΐῃ δ' ἤστραπτεν· ἴδοις δέ μιν εἰς μέσον Ἰνδῶν
φωσφόρον αἰγλήεντα δυσειδέϊ σύνδρομον ὄρφνῃ.
καὶ δηΐους ἐφόβησεν· ἐπεί νύ οἱ εἵνεκα μορφῆς
μαρναμένῳ Διόνυσος ἐπέπνεεν ἔνθεον ἀλκήν.
Τὸν μὲν ἰδὼν Ἰόβακχος ἀριστεύοντα κυδοιμῷ,
τέρπετο, καὶ συνάεθλον ἑῆς οὐκ ἤθελε χάρμης
ἀστεροπὴν Κρονίωνος, ὅσον μελίην Ὑμεναίου.
εἴ ποτε πῶλον ἔλαυνεν, ἀπόσσυτον εἰς μόθον Ἰνδῶν,
δαιδαλέων Διόνυσος ἐμάστιεν αὐχένα θηρῶν,
ἵππῳ δ' ἅρμα πέλαζε, παρ' ἠβητῆρι θαμίζων,
κοῦρον ἔχων, ἅτε Φοῖβος Ἀτύμνιον· ἵστατο δ' αἰεὶ
ἀγχιφανής· ἐρόεις δὲ καὶ ἄλκιμος εἶν ἐνὶ θεσμῷ
ἠϊθέῳ μενέαινε φανήμεναι· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
καὶ νεφέων ἔψαυε, συναιχμάζων Ὑμεναίῳ.
ἓν δέ ἑ μοῦνον ὄρινεν, ὅτι χθονίης ἀπὸ φύτλης
υἱὸς ἔην Φλεγύαο, καὶ οὐ Κρονίδαο τοκῆος.
καί οἱ ἀεὶ παρέμιμνε, πατὴρ ἅτε, παῖδα φυλάσσων,
δειμαίνων, ἵνα μή τις ἑκηβόλος, ἰὸν ἰάλλων,
κοῦρον ὀϊστεύσειεν· ἐπερχομένων δὲ βολάων,
δεξιτερὴν ἐτίταινε, προασπίζων Ὑμεναίου.
καί οἱ ἀριστεύοντι τόσην ἐφθέγξατο φωνήν·
Πέμπε βέλος, φίλε κοῦρε, καὶ οὐκέτι μαίνεται Ἄρης·
κάλλεϊ Βάκχον ἔβαλλες, ὀϊστευτῆρα Γιγάντων,

v. 20. δηΐους editt.

v. 22. ἀριθεύοντα ed. pr. emend. Falk.

v. 29. εἰν ἐνὶ δεσμῷ editt.

v. 31. *καὶ νεφ. ἔψαυε*, *felicissimus sibi videbatur*; sic respicit antecedens v. 23. τέρπετο. Sed vereor, ne dederit καὶ μελέων, sc. Hymenaei, ἔψαυε. Ita praecedens ἵστατο δ' αἰεὶ ἀγχιφανής v. 28. s. eleganter augeretur.

βάλλε τεοῖς βελέεσσι καὶ ἄφρονα Δηριαδῆα,
δυσμενέων βασιλῆα θεημάχον, ὄφρα τις εἴπῃ·
ἀμφοτέρων ἐτύχησε, βασὼν Ὑμέναιος ὀϊστῷ,
εἰς χρόα Δηριάδαο καὶ εἰς κραδίην Διονύσου.
Ὣς φαμένου Βρομίοιο, πολὺ πλέον ἥψατο χάρμης
ἱμερόεις Ὑμέναιος ἑκηβόλος, ᾧ ἔπι χαίρων
οἰστρήεις Διόνυσος ἐδύσατο μᾶλλον Ἐνυώ,
καὶ ζοφερὴν προθέλυμνον ὅλην ἐφόβησε γενέθλην.
καί τις ἰδὼν Διόνυσον, ἀφειδέϊ λαίλαπι χάρμης
Ἰνδῴων ἀκόρητον ὀϊστευτῆρα καρήνων,
τοῖον ἔπος κατέλεξε φιλοκτεάνῳ Μελανῆϊ·
Τοξότα, πῇ σέο τόξα καὶ ἠνεμόεντες ὀϊστοί;
ἡμέας ἁβροχίτωνες ὀϊστεύουσι γυναῖκες.
ἀλλὰ βέλος προΐαλλε μινυνθαδίῳ Διονύσῳ·
μή σε παραπλάγξειεν Ὀλύμπιον οὔνομα φήμης·
μὴ τρομέοις ποτὲ Βάκχον, ὃς ἐκ χθονίοιο τοκῆος
ὠκύμορον λάχεν αἷμα· Διὸς δ' ἐψεύσατο φύτλην.
δεῦρο βέλος προΐαλλε, καὶ εἰς σκοπὸν αἴ κε τυχήσῃς,
δέχνυσαι ἄσπετα δῶρα βαθυπλούτου βασιλῆος,
αἴ κεν ἴδῃ Διόνυσον, ἀγήνορα παῖδα Θυώνης,
πυρκαϊῆς ἐπιβάντα, τεῷ δμηθέντα βελέμνῳ,
ἓν δὲ βέλος λύσειεν ὅλον μόθον. ἀμφοτέροις δέ,
ὕδατι χεῖρας ἄειρε, καὶ εὔχεο μητέρι γαίῃ·
ῥέζειν δ'· ἀμφοτέροισι θυηπολίας μετὰ νίκην,
ἀψεύστοις στομάτεσσιν ὑπόσχεο· καὶ παρὰ βωμῷ
ταυροφυὴς ἐχέτω κερεαλκέα ταῦρον Ὑδάσπης·
γαῖα δὲ κυανέη μελανόχροον ἄρνα δεχέσθω.

---

v. 50. Ἰνδώων editt.
v. 52. πῆ vulgo.
v. 55. fama, qua Olympius dicitur.
v. 66. κεραελκέα editt.

Ὥς εἰπών, παρέπεισεν ὀϊστοβόλον Μελανῆα,
ἄνδρα νοοπλανέων κτεάνων δεδονημένον οἴστρῳ.
αὐτὰρ ὁ σιγαλέος γυμνώσατο πῶμα φαρέτρης,
ἰὸν ἑλὼν προβλῆτα, καὶ εἴρυσεν ἠθάδα νευρήν,
τόξον ὀπισθοτόνῳ παλάμης κυκλούμενον ὁλκῷ·
ἀκρότατον δὲ σίδηρον ἐρεισάμενος περὶ τόξῳ,
φοίνια νεῦρα βόεια πελάσσατο γείτονι μαζῷ.
καὶ βέλος ἰθυκέλευθον ἀπεπλάγχθη Διονύσου,
Ζηνὸς ἐρητύσαντος· ἐϋστεφάνου δ᾽ Ὑμεναίου
αἱμοβαφὴς πτερόεντι χαράσσετο μηρὸς ὀϊστῷ.
Οὐδὲ λάθεν Διόνυσον ἐπ᾽ ἠέρος ἰὸς ἀλήτης
ἱπτάμενος ῥοιζηδὸν, ἀφειδέϊ σύνδρομος αὔρῃ·
ἀλλὰ διεσσυμένοιο βολὴν θήλυνεν ὀϊστοῦ,
καὶ φονίην ἀλάωσεν ἐκηβολίην Μελανῆος·
καὶ Παφίη γλωχῖνας ἀπηκόντιζε βελέμνου,
σύγγονος, ἱμείροντι χαριζομένη Διονύσῳ·
καὶ βέλος ἔτρεπε τόσσον ἀπὸ χροὸς, ὡς ὅτε μήτηρ
παιδὸς ἔτι κνώσσοντος ἀλήμονα μυῖαν ἐλάσσῃ,
ἠρέμα φάρεος ἄκρον ἐπαιθύσσουσα προσώπῳ.
Καὶ χροὸς ἄγριον ἕλκος ἐρευθομένου διὰ μηροῦ
ἀγχιφανὴς Ὑμέναιος ἐδείκνυε γείτονι Βάκχῳ,

---

v. 72. *παλάμῃ* editt.

v. 74. Fortasse post hunc versum aliquid deest, id, quod Homerus in loco, quem expressit Nonnus, tribus versibus dixit Il. δ. 124. ss.

v. 78. *ἀπ᾽ ἠέρος* vulgo.

v. 79. *ἀφειδέϊ* suspectum; sed cf. v. 97. An *ἀειδέϊ?*

v. 81. *ἀλίωσεν* tentabat Scalig. abusus, ut videtur, loco Il. π. 737. Quidni dicatur Bacchus Melaneum coecum reddidisse circa artem sagittandi?

v. 82. *γλωχ. ἀπηκ.* inepte dixit Nonnus pro: *avertit cuspidem.* *ἄμυνεν* Hom. habet in loco hic expresso.

v. 88. *ἀγχινεφὴς* editt. cf. 29. 170.

δάκρυ χέων ἐρατεινὸν ὑπ' ὀφρύσιν, ὄφρα νοήσῃ
δεξιτερὴν ἐπίκουρον ἀλεξικάκου Διονύσου,
ἰητροῦ χατέων ζωαρκέος· αὐτὰρ ὁ λευκῆς
χειρὸς ἔχων Ὑμέναιον ἑῆς ἐπέβησεν ἀπήνης·
καί μιν ἄγων ἀπάνευθε πολυφλοίσβοιο κυδοιμοῦ
νωθρὸν ἐπὶ σκιόεντι πέδῳ παρὰ γείτονι φηγῷ
θῆκε καρηβαρέοντα· καὶ ὡς Ὑάκινθον Ἀπόλλων
ἔστενεν, ἀνδροφόνῳ βεβολημένον ὀξέϊ δίσκῳ,
μεμφόμενος Ζεφύρου ζηλήμονος ἆσθμα θυέλλης·
οὕτω καὶ Διόνυσος ἀνέσπασε πολλάκι χαίτην,
ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ἐπικλαύσας Ὑμεναίῳ.
καὶ χροὸς ἐκτὸς ἐόντας ἰδὼν πώγωνας ὀϊστοῦ,
ἀσπάσιον λάχε θάρσος· ἀφ' αἱμαλέοιο δὲ μηροῦ,
λευκὸν ἐρευθόμενον διδυμόχροον ἕλκος ἀφάσσων,
φειδομέναις παλάμῃσιν ἀνείρυσεν ἄκρον ὀϊστοῦ.
δάκρυα δ' ἡβητῆρος ὀδυρομένοιο δοκεύων,
ἀμφοτέροις κεχόλωτο, καὶ Ἄρεϊ καὶ Μελανῆϊ.
καὶ γλυκεροὺς ἱδρῶτας ἀποσμήξας Ὑμεναίου,
μεμφομένοις στομάτεσσιν ὑποκρυφίην χέε φωνήν·
Ἄμπελον ἔκτανε ταῦρος, Ἄρης Ὑμέναιον ὀλέσσει.
αἶθε δὲ πάντας ἔπεφνεν, ὅσους ἐκόρυσσα μαχητάς,
καλλείψας ἕνα μοῦνον ἀνούτατον· ἐν πολέμοις γὰρ
ποῖον ἄχος κλονέει με, δαϊζομένοιο Καβείρου;

---

v. 92. ἀπέβησεν ἀπ. editt. sine sensu.

v. 99. ἀκλαύστοισιν editt. Nostrum alibi frequentat.

v. 102. ἐρευθόμενον editt. deleto Nonni acumine. ἐρευθομένῳ male Wakef. Sylv. T. IV. p. 66. Cf. v. 154.

v. 108. Tanquam nomen propr. Ταῦρος in ed. alt. excusum.

v. 110. πτολέμοις editt.

v. 111. κλονέοι Scalig. volebat, quod non necessarium videtur. Variat poëta constructionem diversis modis. Idem Scalig. male post hunc versum collocabat v. 116. refutatus a Cun.

ὠτειλὴ Σατύρου πότε ποῦ, πότε Βάκχον ὀρίνῃ;
Σειληνὸς πεσέτω σταφυληκόμος· ἑσμὸς ἀλάσθω
Βασσαρίδων, καὶ μοῦνον ἀπήμονα παῖδα νοήσω.
ἱλήκοι Κλυτότοξος. Ἀρισταίοιο πεσόντος,
ποῖον ἐμοί ποτε πένθος, ἐϋῤῥαθάμιγγος ὀπώρης
κρείσσονα κικλήσκοντος ἑῆς ὠδῖνα μελίσσης;
οὐ τάχα μοι πέπρωτο, φυγεῖν ποτὲ παιδὸς ἀνίην,
ὅττι πάλιν τάχα τοῦτον ὀλωλότα παῖδα γοήσω.
τίς βαρὺς ἀμφοτέροις φθόνος ἔχραεν; εἰ θέμις εἰπεῖν,
Ἥρη δερκομένη ζηλήμονι Βάκχον ὀπωπῇ,
καὶ νέον ἀμητῆρα μελαῤῥίνοιο γενέθλης,
ἠϊθέῳ φθονέουσα καὶ ἱμείροντι Λυαίῳ,
ὥπλισε θοῦρον Ἄρηα, βαλεῖν Ὑμέναιον ὀϊστῷ,
Ἰνδῴην μεθέποντα νόθην ἄγνωστον ὀπωπήν,
ὄφρα νόον δυσέρωτος ἀνιήσειε Λυαίου.
ἀλλὰ βέλος τανύων, ἢ φοίνια τόξα τιταίνων,
ψευδαλέῳ Μελανῆϊ κορύσσομαι, ὄφρα τελέσσω
ποινὴν ἱμερόεντος ὀφειλομένην Ὑμεναίου.
αἴ κε θάνῃς, Ὑμέναιε, λιπὼν ἀτέλεστον ἐνυώ,
χάζομαι ἐκ πολέμοιο, καὶ οὐκέτι θύρσον ἀείρω.
δυσμενέας σύμπαντας ἐγὼ ζώοντας ἐάσω,
ἀμήσας ἕνα φῶτα, τεὸν Μελανῆα φονῆα.

---

v. 113. *Σιληνὸς* editt.

v. 115. ss. distinctionem pravam, quae Scaligero fraudi fuerat, emendavit Cun. Sed operae pretium non est, enotanda ubique fere prava editt. distinctione chartam perdere. Sensus loci neminem fugere potest, qui Aristaeum Apollinis filium esse meminerit. Illud *ἱλήκοι* est averruncandi formula, propter durum vel audax, quod sequitur, verbum posita: *Verzeih mir Gott die Sünde.* Cf. 135.

v. 125. *Ἰνδώην* editt.

v. 132. *ξύμπαντας ἐ. ζ. ὀλέσσω* editt. posterius emend. Falk. in curis secc. male tamen *ἐάσσω* scribens.

οὐ κτάνε Δηριάδης σε, καὶ εἰ κοτέει Διονύσῳ.
ἱλήκοις, Κυθέρεια. μετὰ θρασὺν υἱέα Μύῤῥης
μείλιχον ἄλλον Ἄδωνιν ἀμείλιχος ἤλασεν Ἄρης,
ἤλασε, καὶ ῥοδέου χροὸς ἥψατο, καὶ διὰ μηροῦ
ἄρτι πάλιν κελάρυζεν ἐπὶ χθονὶ λύθρος ἐρώτων·
ἀλλὰ τεῷ ποθέοντι χαριζομένη Διονύσῳ,
πέμπε μοι ἐνθάδε Φοῖβον, ἀδελφεὸν, ἴδμονα τέχνης
λυσιπόνου, καὶ κοῦρον ἀκέσσεται. ἴσχεο, φωνή·
Φοῖβον ἔα κατ' Ὄλυμπον ἀκηδέα, μή μιν ὀρίνω,
ἕλκεος ἱμερόεντος ἀναμνήσας Ὑακίνθου.
πέμπε μοι, ἣν ἐθέλῃς, Παιήονα· κεῖνος ἱκέσθω·
ἄμμορός ἐστι πόθων, ἀλλότριός ἐστιν ἐρώτων.
ὠτειλῆς τύπον ἄλλον ἐςέδρακον· ἐν πολέμοις γὰρ
ἄλλος ἀνὴρ κενεῶνα τυπεὶς φοινίσσεται αἰχμῇ,
ἄορι δ' ἄλλος ἔχει παλάμης πόνον· ὃς δὲ βελέμνῳ
εἰς λαπάρην· ἕτερος δὲ δι' οὔατος· ἐν κραδίῃ δὲ
λοίγιον ἕλκος ἔχοντι συνουτήθην Ὑμεναίῳ.

Εἶπε· καὶ ἐπτοίητο παρακλιδὸν ὄμματι λοξῷ
ὠτειλὴν χαρίεντος ὀπιπεύων Ὑμεναίου.
μηρῷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα φιλεύϊον ἄνθος ἑλίξας,
λευκὸν ἐρευθόμενον, διδυμόχροον ἕλκος ἀφάσσων,
κοῦρον ἀνεζώγρησεν ἐῷ παιήονι κισσῷ,

v. 135. ἱλήκοι Κυθέρεια editt. quod per se quidem bonum esset, cf. v. 116. sed quia v. 139. verbis τεῷ χαριζομένη oratio ad Venerem dirigitur, recte hic ἱλήκοις restituit Cun. negans lacunam, quam ante v. 139. esse opinabatur Scaliger, vitioso ἱλήκοι deceptus.

v. 141. ἴσχεο φωνῇ editt. Male. Cf. I. 135.

v. 142. Accuratius debuisset dicere Φοῖβον ἔα, — μή μιν ὀρίνω, vel ἔα — μή μιν ὀρίνῃς. Sed potuit hoc negligentius a poeta concipi, aut post ἀκηδέα ita distingui, ut verba μή μιν ὀρίνω cum seqq. novam sententiam faciant.

v. 154. ἐρευθομένων editt. Cf. v. 102.

οἶνον ἀλεξητῆρα περιῤῥαίνων Ὑμεναίῳ.
ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς ταχυεργὸς, ἐπειγόμενον γάλα πήξας,
χιονέης κυκόων ἀπαμείρεται ὑγρὸν ἐέρσης,
ὄφρα μιν ἐντύνειε πεπηγμένον αἰπόλος ἀνὴρ
κυκλώσας ταλάροισι, τύπῳ τροχοειδέϊ ταρσῶν·
ὣς ὅ γε φοίνιον ἕλκος ἀκέσσατο Φοιβάδι τέχνῃ.
καὶ νέος ἀρτεμέων παλινάγρετον εἶχεν ἐνυώ,
χειρὸς ἀκεσσιπόνοιο Διωνύσοιο τυχήσας.
καὶ βέλος ἠερόφοιτον ἑκηβόλον εἰς σκοπὸν ἕλκων,
τόξα πάλιν κύκλωσε· τιτυσκόμενος δὲ βελέμνῳ
ἀντίδοτον πόρεν ἕλκος ὀϊστοβόλῳ Μελανῆϊ.
Καὶ θρασὺς ἔσσυτο κοῦρος· ἐφεσπόμενος δὲ Λυαίῳ
αἰεὶ φῶτας ἔβαλλε, καὶ οὐκέτι λείπετο Βάκχου.
ὡς δ' ὅτε τις σκιόεις τύπος ἀνέρος, ἄπνοος ἕρπων,
ἀγχιφανὴς, ἀτάρακτος, ὁμόδρομος ἀνδρὸς ὁδεύει,
καὶ οἱ ἀεὶ σπεύδοντι συνέσπεται· ἱσταμένου δὲ
ἵσταται· ἑζομένου δὲ παρέζεται· ἐν δὲ τραπέζῃ
μιμηλαῖς παλάμῃσι συνέμπορος εἰλαπινάζει·
ὣς ὅγε κοῦρος ἔμιμνεν ὁμόδρομος οἴνοπι Βάκχῳ.

---

v. 157. Etsi apertissima est Homeri imitatio, Il. ε. 902. quae Falkenburgium non fugit, Nonnus tamen omnia pessime aut novavit aut obscuravit.

v. 158. Hic versus in editt. legitur inferius post versum 160. sine omni nexu. Hic saltem cohaeret, et qui non dubitavit dicere *ὀπὸς ταχύεργος*, potuit etiam *κυκόων ἀπαμείρεται* eidem nomini jungere. „F. *παχύεργος*." Herm.

v. 160. *τροχοειδέϊ ταρσῷ* editt. *τροχοειδέϊ τυροῦ* corrigebat Cun. Sed si casei mentio necessaria, maluissem *ταλάροιο τύπῳ τροχοειδέϊ τυρόν*. Quod dedi, interpretor sic: *versans et formans coagulum in corbiculis secundum earumdem formam orbicularem*, ut igitur *τάλαρος* et *ταρσὸς* idem hic denotet.

v. 170. *ἀγχιφ. ἀχάρακτος* editt. quod mihi hic certe alienum videtur.

v. 172. Fort. *ἑζομένῳ δὲ παρέζεται*, variata constructione.

οὐδὲ μάχης Διόνυσος ἐλώφεεν· ἀλλὰ τορήσας,
μεσσοπαγῆ κούφιζε πεπαρμένον ἀνέρα θύρσῳ,
ὄρθιον ὑψιπότητον· ἐν ἠερίῃ δὲ κελεύθῳ,
Ἰνδὸν ἐλαφρίζων, ζηλήμονι δείκνυεν Ἥρῃ.
Καὶ τελέων τρισσῇσιν ἐπωνυμίῃσιν ἐνυώ,
θεῖος Ἀρισταῖος, δεδαημένος Ἄρεος Ἀγρεύς,
ὡς Νόμιος πολέμιζε, καλαύροπα χερσὶ τινάσσων,
νυμφίος Αὐτονόης ἑκατηβόλος· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
τόξον ἔχων κλυτόδοξον ἑὸν μιμεῖτο τοκῆα,
θάρσος ἔχων ὑπέροπλον ὀϊστοβόλοιο τεκούσης,
Κυρήνης προτέρης Ὑψηΐδος· αἰνομανῆ δὲ
δέσμιον ἐζώγρησεν ἀνάρσιον ἄτρομος Ἀγρεύς,
ἀγρεύσας ἅτε θῆρα· καὶ ἀντιβίων ὀλετῆρα,
ἠθάδι χειρὶ τίταινε βαρὺν λίθον, οἷον ἐρείσας,
πιαλέης ἔθλιψε χυτὰς ὠδῖνας ἐλαίης·
δυσμενέας δ' ἐφόβησεν ἀγήνορας ἠθάδι ῥόμβῳ,
σείων χαλκὸν ἐκεῖνον, ὃν ἐν παλάμῃσι τινάσσων,
φοιταλέης ἐφόβησε μεμηνότα κέντρα μελίσσης.
Θρηϊκίης δὲ Σάμοιο πυρισθενέες πολιῆται,
Λημνιάδος δύο παῖδες ἐβακχεύοντο Καβειροῦς·
Ἡφαίστου δὲ τοκῆος ἐρευθομένου πυρὸς ἀτμῷ,

---

v. 179. *τρισσῇσιν ἐπωνυμίῃσιν*, ut Diodor. Sic. IV. c. 81. *τρεῖς ὀνομασίας —· καλεῖν γὰρ αὐτὸν Νόμιον, Ἀρισταῖον, Ἀγρέα.* Sed Nonnus parum apte locutus est.

v. 187. *ἀντιβίων ἐλατῆρα* editt. *ἀκοντιστῆρα* dixit sic, non *ἐλατῆρα*, quod propter antecedens *ἅτε θῆρα* pessimum.

v. 190. *ἀγήνορος* editt.

v. 192. Cum paulo ante v. 190. habuisset *ἐφόβησε*, potuisset hic *ἐσόβησε*; et f. sic scripsit.

v. 194. „*Καβειρῆς*. Vide Strab. lib. 3.“ Rhodom.

v. 195. *ἐρευγομένου* editt. neque melius scriptum affert Heins. Aristarch. p. 25. Sed si *ἐρευγομένου* verum, legendum saltem *ἀτμόν*, quemadmodum alibi locutus est.

συγγενέας σπινθῆρας ἀνηκόντιζον ὀπωπαί.
τοῖσι μὲν ἐξ ἀδάμαντος ἔην ὄχος· ἀμφὶ δὲ πῶλοι,
χαλκείῃ κροτέοντες ἀρασσομένην κόνιν ὁπλῇ,
καρχαλέον χρεμετισμὸν ἀνήρυγον ἀνθερεῶνος,
οὓς γενέτης Ἥφαιστος ἀμιμήτῳ κάμε τέχνῃ,
πυρσὸν ἀπειλητῆρα διαπνείοντας ὀδόντων,
οἷα καὶ Αἰήτῃ, βριαρῷ σημάντορι Κόλχων,
χαλκοπόδων μόρφωσε συνωρίδα δίζυγα ταύρων,
τεύχων θερμὰ λέπαδνα καὶ ἔμπυρον ἱστοβοῆα.
Εὐρυμέδων μὲν ἔλαυνε· πυριβλήτῳ δὲ χαλινῷ
ἔμπυρον ἡνιόχευε σιδηροπόδων γένυν ἵππων·
χειρὶ δὲ Λήμνιον ἔγχος, ὅπερ κάμε πάτριος ἄκμων,
δεξιτερῇ κούφιζεν· ἐπ᾽ εὐφυέεσσι δὲ μηροῖς
φάσγανον ἠώρησε σελασφόρον· εἰ δέ τις ἀνήρ,
ἀκροτάτοις ὀνύχεσσι λίθον τινὰ βαιὸν ἀείρας,
θηγαλέης ἤρασσε πυρίδρομα νῶτα μαχαίρης,
αὐτόματοι σπινθῆρες ὀϊστεύοντο σιδήρου.
Ἄλκων δ᾽ αἰθαλόεντι συνήρμοσι χεῖρα βελέμνῳ,
πατρῴης Ἑκάτης θιασώδεα πυρσὸν ἑλίσσων.

---

v. 198. *χαλκείην κρ.* editt.

v. 204. *ἔμπυρον ἵετο βοὴν* ed. pr. emend. Falk.

vv. 205. et 206. vulgo leguntur post versum 212. transponendos suasit Scaliger, cui hic male obloquitur Cunaeus, ut tota loci oeconomia demonstrat.

v. 208. *κούφιζον* et v. seq. *ἠώρητο* volebat Cunaeus, ut de duobus Cabiris verba intelligi possent, spreta Scaligeri transpositione v. 205. s. Caeterum v. 209. *ἠώρησε* habent editt.

v. 210. *λίθον τινὰ ξαίνει* editt. emend. Falk. in conjectt. et Rhodom. in Herm. Orphicc. p. 762.

v. 213. *Ἄλκων δ᾽ αἰθαλ.* editt. Alcon Eurymedontis frater, alter Cabirorum. Nihil lepidius versionibus Lubini et Boiteti, hic et in seqq. verss. et vero ubique.

v. 214. *πατρώης Ἑ. θιασώδεα* editt.

Καὶ φάλαρον σείοντες ἀερσιλόφου τρυφαλείης,
Δικταῖοι Κορύβαντες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῷ,
εἰς μόθον οἰστρηθέντες· ἀμιλλητῆρι δὲ χαλκῷ
φάσγανα τυπτομένησιν ἐπέκτυπε γυμνὰ βοείαις,
σκαρθμοῖς ἀντιτύποισι· φερεσσακέος δὲ χορείης
ῥυθμὸν ἐμιμήσαντο ποδῶν ἑλικώδεϊ παλμῷ,
Ἄρεϊ βακχευθέντες. ὀρεσσαύλων δὲ νομήων
Ἰνδῴη δεδάϊκτο γονὴ Κουρῆτι σιδήρῳ·
καί τις ἀνὴρ προκάρηνος ἐπωλίσθησε κονίῃ,
εἰςαΐων μύκημα βαρυγδούποιο βοείης.
Καί τις ἀερτάζουσα φιλάνθεμον ἔγχος ἐνυοῦς,
Βασσαρὶς ἠκόντιζεν· ἀβακχεύτου δὲ γενέθλης
ἄρσενα πολλὰ κάρηνα δαΐζετο θήλεϊ θύρσῳ.
καὶ λασίῃ παλάμῃ σκοπιὴν λοφόεσσαν ἀείρων,
οὔρεος ἄκρα κάρηνα ταμὼν, ἐκορύσσετο Ληνεύς,
πέμπων ὀκριόεσσαν ἐπ' ἀντιβίοισιν ἀκωκήν.
Βάκχη δ' ἀμφαλάλαζε· καὶ ἀμπελόεντες ὀϊστοὶ
κισσοφόρων παλάμῃσιν ἐδινεύοντο γυναικῶν.
ἔνθα μέλος πλέξασα καὶ Ἄρεϊ καὶ Διονύσῳ,
Εὐπετάλη κεκόρυστο· φιλοσταφύλῳ δὲ πετήλῳ
κέντορα κισσὸν ἔπεμπεν ἀλοιητῆρα σιδήρου,
Ἰνδῴην δρυόεντι γονὴν ὀλέκουσα κορύμβῳ.
καὶ δηΐων κλονέουσα νέφος ῥηξήνορι θύρσῳ,
Τερψιχόρη φιλόβοτρυς ἐπεσκίρτησε κυδοιμόν,
κύμβαλα δινεύουσα, βαρύβρομα δίζυγι χαλκῷ.

---

v. 215. *φάλαριν* ed. pr. *Φάλαριν* adeo ed. alt.
v. 216. *ἐπεστρατόοντο* editt.
v. 228. *σκοπιὴν* dixit, cum *σκόπελον* deberet.
v. 229. *ἐκορύσσατο* editt.
v. 230. *ὀκρυόεσσαν* editt.
v. 236. *Ἰνδώην* et v. s. *δηΐων* editt.
v. 238. Usus postulasset *κυδοιμῷ*.

οὐ τόσον Ἡρακλέης Στυμφηλίδας ἤλασε βόμβῳ,
χαλκὸν ἔχων βαρύδουπον, ὅσον στρατὸν ἤλασεν Ἰνδῶν
Τερψιχόρη, κτυπέουσα χοροῦ πολεμήϊον ἠχώ.
καὶ Τρυγίη βαρύγουνος ἐλείπετο νόσφιν ὁμίλου
ὑστατίη, καὶ ἔπηξε φόβῳ πόδας· οὐδέ τις αὐτῇ
Σειληνῶν παρέμιμνε· λίπον δέ μιν αὐτόθι μούνην
ταρβαλέην, χατέουσαν ἀρηγόνος· ἀκροπότῃ δὲ
χεῖρας ὄρεξε Μάρωνι· Μάρων δ᾽ ἀπέειπε γεραιήν,
ὅττι χοροὺς ἀνέκοπτε φιλακρήτων Κορυβάντων
καὶ Σατύρων· αἰεὶ δὲ θεοῖς ἠρᾶτο, δαμῆναι
γηραλέην ἀνόνητον ὑπ᾽ ἔγχεϊ Δηριαδῆος.
καὶ Καλύκη πολέμιζε, παρισταμένη Διονύσῳ
οἰστρομανής. τρομερῆς δὲ μέθης ἐλελίζετο παλμῷ
Οἰνώη προθέουσα· βαρυνομένη δὲ κυδοιμῷ
γούνατα μὲν μογέεσκε· φιλακρήτοιο δὲ νύμφης
οἰδαλέου σμήριγγες ἐδινεύοντο καρήνου.
Καὶ στόνος ἦν βαρύδουπος· ὁμοζήλῳ δὲ κυδοιμῷ
Ἀστράεις Σταφύλην, Καλύκην δ᾽ ἐδίωκε Κελαινεύς·
Σειληνῶν δὲ φάλαγγα δορυσσόος ἤλασε Μοῤῥεύς,

v. 240. *Στυμφαλλίδας* ed. pr. *Στυμφαλίδας* ed. alt. ex emend. Falk.
v. 245. *Σιληνῶν* vulgo.
v. 249. *ἤραιτο* editt. Correxerat jam Rhodom.
v. 250. *ἐπ᾽ ἔγχεϊ* editt.
v. 251. *πτολέμιζε* editt.
v. 252. *τρομερὴ* malim.
v. 253. *Οἰώνη* editt. Aut nostrum nomen verum, aut *Οἰνώνη*.
v. 255. *οἰδαλέοι σμηρ.* editt.
v. 257. *Ἀστραῖος Σταφύλην· Καλύνην* editt. Sed *Ἀστραῖος* stat a Bacchi partibus, cf. v. 260. XIV. 99. Praesto fuisset ex Indis et *Ἀγραῖος*; erat tamen, cur eum nollem. *Καλύκην* jam Rhodom.
v. 258. *Σιληνῶν* vulgo.

θεινομένη βουπλῆγι· μιῇ δ' ἐλατῆρος ὁμοκλῇ
Ἀστραῖος δεδόνητο, Μάρων φύγεν, ὤκλασε Ληνεύς,
Σειληνοῦ τρία τέκνα δασύτριχος, ὃς δίχα λέκτρων
ἄσπορος αὐτολόχευτος ἀνέδραμε μητρὸς ἀρούρης.
ἱμερτὴν δὲ Δόρυκλος ἀνεπτοίησε Λυκάστην.

* * * * * * *

Τῇσι θεὸς χραίσμησε· νεουτήτων δὲ γυναικῶν
ἕλκεσι φάρμακα πάσσεν· ἐνυαλίῳ δὲ σιδήρῳ
τειρομένην ποδὸς ἄκρον, ἀνάμπυκα ῥύσατο * *
κλήματος ἀμπελόεντι περισφίγξας πόδα δεσμῷ·
Εὐπετάλης δ' ἰχῶρα νεόσσυτον ἔσβεσεν οἴνῳ,
καὶ Σταφύλης χυτὸν αἷμα κατεπρήϋνεν ἀοιδῇ·
Μυρτοῦς δ' οὐταμένην παλάμην ἰήσατο μύρτῳ,
καὶ Καβύρην ἐσάωσεν, ἀνειρύσσας βέλος ὤμου,
ἕλκεϊ φοινήεντι περιῤῥαίνων πόμα ληνοῦ·
Νύσης δ' ἄλγος ἔπαυσε νεουτήτοιο προσώπου,
χρίσας ἔνθα καὶ ἔνθα παρηΐδα λευκάδι γύψῳ·

---

v. 259. ὀλετῆρος ὁμοκλῇ editt. sed fugat tantum.

v. 261. Σιληνοῦ et mox διὰ λέκτρων editt. posterius emend. Falk. in conjectt.

v 263 Δόρυκλος idem fort. qui supra XXVI. 97. vocabatur Δάνυκλος. Post hunc versum plura videntur deesse, quia mox plurium Baccharum vulnera sanantur, et oratio praeter exspectationem hic abrumpitur.

v. 266. ῥύσατο edit. pr. omisso ultimo vocabulo; ῥύσατο κούρην ed. alt. ex emend. Falk. Nomen propr. requiritur. Κλείδη λυσιέθειρα est XXI. 77. et in Κλείδη et κλῆμα ludere potuit, ut v. 270.

v. 270. μυρτοὺς δ' οὐτ. ed. pr. emend. Falk.

v. 271. καὶ Καβύρην δ' ἐσάωσεν ἀνειρύσας editt. F. Καλύκην. Deinde post hunc versum sequitur vulgo versus 273. postposito versu 272. errore aperto.

v. 273. ἕλκος ἔθραυσε editt. emendav. Falk. in curis secundis. Sic etiam Rhodom.

ὄμμασι δ᾽ ἀκλαύτοισιν ἐπεστενάχιζε Λυκάστη. —
  Ἀλλ᾽ ὅτε Βασσαρίδων ὀδύνας πρηΰνατο τέχνῃ
θυρσομανὴς Διόνυσος, ἐμάρνατο μείζονι χάρμῃ.
καί τις ἀμερσινόοιο κατάσχετος ἅλματι λύσσης
Βασσαρὶς Ἰνδὸν Ἄρηα μετέστιχε, θυιὰς Ἐνυώ,
ἀμφὶ σὲ, Λύδιε δαῖμον· ἀπὸ πλοκάμοιο δὲ Βάκχης
ἀφλεγέος σελάγιζε κατ᾽ αὐχένος αὐτόματον πῦρ.
  Καὶ βριαρῶν προμάχων ἑτερόζυγον ἑσμὸν ἐγείρων,
αὐλὸς ἐπεσμαράγησεν ἀγέστρατον Ἄρεος ἠχώ·
καὶ διδύμαις παλάμῃσι φιλοσμαράγων Κορυβάντων
ἄντυγες ἀμφιπλῆγες ἀνεκρούοντο βοείης·
κύμβαλα δὲ κροτάλιζε· μεταλλάξασα δὲ μολπήν,
Πανιὰς ἡδυμέλεια μόθους ἐμελίζετο σύριγξ.
ἀντιβίων δὲ φάλαγγες ἐπέβρεμον· ἀμφιλαφεῖς δὲ
ἠερόθεν πτερόεντες ἀνεῤῥοίζησαν ὀϊστοί·
λίγξε βιὸς, βόμβησε λίθος, μυκήσατο σάλπιγξ.
  Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πόρον ἷξον, ὅπῃ πεφορημένος ὁλκῷ
λευκὸν ὕδωρ μεθύοντι ῥόῳ φοίνιξεν Ὑδάσπης,
δὴ τότε Βάκχος ἄϋσε βαρυσμαράγων ἀπὸ λαιμῶν,
ὁππόσον ἐννεάχιλος ἐπέβρεμεν ἑσμὸς ἐνυοῦς
φρικιὸν ὁμογλώσσων στομάτων θρόον· ἀσταθέες δὲ
ξανθὸν ἀλυσκάζοντες ἐπὶ ῥόον ὤκλασαν Ἰνδοί,
ἄλλοι δ᾽ ἐν πεδίῳ· στρατιὴ δ᾽ ἐμερίζετο Βάκχου,
δυςμενέας κτείνουσα καὶ ἐν δαπέδῳ καὶ Ὑδάσπῃ,

---

v. 275. *ἀκλαύστοισιν* editt. Fortasse et post hunc versum aliquid excidit.

v. 280. *δαῖμον· εὐπλοκάμοιο* volebat Falk. in conjectann. Male.

v. 291. *ὅπη* editt.

v. 294. *ἐννεάχιλον* ed. pr. emend. Falk.

v. 296. *ἐπίῤῥοον ὄκλασαν* ed. pr. emend. Falk. productione Nonno non ignota.

δίψῃ καρφαλέῃ κεκαφηότας, ὁππότε γαίης
ἠὼς μέσσον ἀνέσχε, καὶ ἔτρεμε θερμὸς ὁδίτης
αἴθοπος Ἠελίοιο μεσημβρίζουσαν ἱμάσθλην.
Καὶ θεὸς ἀμπελόεις προκαλίζετο κοίρανον Ἰνδῶν,
μῦθον ἀπειλητῆρα χέων λυσσώδεϊ λαιμῷ·
Τίς φόβος; εἰ ποταμοῖο φέρει γένος ὄρχαμος Ἰνδῶν,
οὐρανόθεν λάχον αἷμα· χερειότερος δὲ Λυαίου
Δηριάδης ὑπέροπλος, ὅσον Διός ἐστιν Ὑδάσπης.
ἢν δ' ἐθέλω, νεφέων σχεδὸν ἵσταμαι· ἢν δ' ἐθελήσω
ἵξεται ἰθυκέλευθον ἐμὸν βέλος ἄχρι Σελήνης.
εἰ δὲ μέγα φρονέεις, μεθέπων κεραελκέα μορφήν,
εἰ δύνασαι, προμάχιζε βοοκραίρῳ Διονύσῳ.
Ὣς φαμένου, βρυχηδὸν ἐμυκήσαντο μαχηταί·
ἄλλῳ δ' ἄλλος ἔριζε, συναιχμάζων Διονύσῳ.
αἰγείοις δὲ πόδεσσιν ἐμάρνατο μειλίχιος Πάν·
ὀξὺ δὲ τοξευτῆρος ὅλον κενεῶνα χαράξας,
θηγαλέῃ Μελανῆος ἀνέσχισε γαστέρα χηλῇ,
ποινὴν ἕλκος ἔχοντος ἀπαιτίζων Ὑμεναίου,
ὄφρα πυρισφρήγιστον ἐλαφρίσσειεν ἀνίην
ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ὀδυρομένου Διονύσου.
Λυσσήεις δ' Ἰόβακχος ἐπέδραμε δηϊοτῆτι.
καὶ νεφέων ἔψαυσε, καὶ ἥψατο χερσὶν Ὀλύμπου·
ἄλλοτε μηκύνων ταναὸν δέμας, αἰθέρι γείτων,
καὶ χθονὶ ταρσὸν ἔπηξε, καὶ ἠέρα τύπτε καρήνῳ.

v. 299. *καρχαλέῃ* editt.

v. 304. s. *φέρεις γένος; ὄρχαμος Ἰνδῶν οὐρανόθεν λάχεν αἷμα* editt. prava et lectione et distinctione. Erigit se Bacchus, instituta inter suum ipsius et Deriadis genus comparatione.

v. 309. *κεραελκέα μ.* editt.

v. 317. *ἐλαφρίσειεν* editt.

v. 319. *λυσσήεις διόβακχος* editt. Emendavit jam Rhodom.

v. 321. *ἄλλοτε* semel positum vid. XXXII. 107. si lectio sana.

v. 322. Fort. *τύψε καρ.*

Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ἐπήλυθεν ἕσπερος ἀστήρ,
λύων Ἰνδοφόνοιο θεμείλια δηϊοτῆτος.
Ἀρεϊ δ' ὑπνώοντι παρίσταιο νεύματι Ῥείης,
φάσματα ποικίλλουσα, δολοπλόκος ὄψις ὀνείρου,
τοῖον ἔπος βοόωσα, νόθῃ σκιοειδέϊ μορφῇ·
Ἆρες, Ἄρες, σὺ μὲν εὗδε, δυςίμερε, μοῦνος ἰαύων
χαλκοχίτων· Παφίην δὲ τὸ δεύτερον ὑψόθι λέκτρων
ὑμετέρην Ἥφαιστος ἔχει προτέρην Ἀφροδίτην·
ἐκ δὲ δόμων ἐδίωκε Χάριν, ζηλήμονα νύμφην.
ἀρχαίην δὲ δάμαρτα παλίνδρομον εἰς γάμον ἕλκων,
αὐτὸς Ἔρως τόξευεν, ἀναινομένην Ἀφροδίτην,
Ἡφαίστῳ γενετῆρι φέρων χάριν. ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Ζῆνα μέγαν παρέπεισε πόθων ἀδίδακτος Ἀθήνη,
παρθενικὴ δολόμητις, ὅπως Ἥφαιστον ἀλύξῃ,
μνησαμένη νόθα λέκτρα πεδοτρεφέων Ὑμεναίων,
μὴ προτέρου μετὰ πότμον Ἐρεχθέος ἄρσενι μαζῷ
ἄλλον ἀεξήσειε νεώτερον υἱὸν ἀρούρης.
ἔγρεο, καὶ Θρῄϊσσαν ἰὼν ἐπὶ πέζαν ἐρίπνης,
δέρκεο σὴν Κυθέρειαν ἐθήμονος ἔνδοθι Λήμνου,
δέρκεο, πῶς προπύλαια Πάφου, καὶ ἐδέθλια Κύπρου
ἄνθεσιν ἐστεφάνωσεν ἀμόστολος ἑσμὸς Ἐρώτων,
Βυβλιάδων δ' ἐπάκουε μελιζομένην Ἀφροδίτην,
καὶ νεαρὴν φιλότητα παλιννόστων ὑμεναίων.
Ἆρες, ἐνοσφίσθης σέο Κύπριδος· ἀνδροφόνον γὰρ
ὁ βραδὺς ὠκὺν Ἄρηα παρέδραμε. μέλπε καὶ αὐτὸς
Ἡφαίστῳ πυρόεντι συναπτομένην Ἀφροδίτην.

---

v. 330. Fortasse paulo aptius scripsit per appositionem *προτέρην φιλότητα*. cf. mox v. 345.

v. 337. *παιδοτρεφέων* ed. pr. emend. Falk.

v. 342. *προπύλεα* ed. alt.

v. 344. *βιβλιάδων* ed. pr. emend. Falk.

Σικελίης δ' ἐπίβηθι· παρισταμένους δὲ καμίνῳ
λίσσεό μοι Κύκλωπας· ἀριστοπόνου δὲ καὶ αὐτοὶ
ἴδμονες Ἡφαίστοιο, σοφῶν ζηλήμονες ἔργων,
σοὶ δόλον ἐντυνέουσι, καὶ ἀρχαίῳ σέο δεσμῷ
ὁπλότερον τελέσουσιν ὁμοίϊον, ὄφρα καὶ αὐτός,
ἀμφοτέρους δολίῃσιν ἀλυκτοπέδῃσι πιέζων,
δήσῃς φῶρα γάμοιο τεῷ ποιήτορι δεσμῷ,
εἰλιπόδην Ἥφαιστον ἐπισφίγξας Ἀφροδίτῃ·
καὶ σὲ θεοὶ ναετῆρες ἐπαινήσουσιν Ὀλύμπου,
δέσμιον ἀγρεύσαντα τεῶν συλήτορα λέκτρων.
ἔγρεο, καὶ σὺ γένοιο δολοπλόκος· ἔγρεο, νύμφης
ἁρπαμένης ἀλέγιζε. τί σοὶ κακὰ Δηριαδῆος;
σιγῇ, ἐφ' ἡμείων, Φαέθων μὴ μῦθον ἀκούσῃ.
Ὣς φαμένη, πεπότητο. καὶ αὐτίκα κῶμα τινάξας,
πρωϊον ἀρτιχάρακτον ὀπιπεύων φάος Ἠοῦς,
θερμὸς Ἄρης ἀνέπαλτο, Φόβον καὶ Δεῖμον ἐγείρας,
ζεῦξαι φοίνιον ἅρμα ταχύδρομον· οἳ δὲ τοκῆϊ
σπερχομένῳ πείθοντο. καὶ ἀγκυλόδοντι χαλινῷ
Δεῖμος ἐριπτοίητος, ἐπισφίγξας γένυν ἵππου,
δέσμιον αὐχένα δοῦλον ἐπεσφήκωσε λεπάδνῳ·
ζεύγλην δ' ἀμφὶς ἔδησεν· Ἄρης δ' ἐπεβήσατο δίφρου·
καὶ Φόβος ἡνιόχευεν, ὄχον πατρῷον ἐλαύνων,

---

v. 349. Fort. gravius est *παριστάμενος*.

v. 350. *καὶ αὐτοῦ* editt.

v. 352. *ἐντύνουσι* editt. propter sequens *τελέσουσι* minus apte.

v. 356. *Ἀφροδίτην* ed. pr. emend. Falk.

v. 357. *θεοὶ ἐπαινήσουσιν* ed. pr. relicta lacuna; *μὲν πάντες* suppletum in ed. alt. e conject. Falk. qui tamen et ipse *ξύμπαντες* proposuit. Sed *θεοὶ ναετῆρες ἐπαιν.* tentabat Cant.

v. 362. *πῶμα τινάξας* editt. emend. Scalig. et Rhodom.

v. 364. *ἀγείρας* ed. pr. Mecum Falk.

v. 370. *πατρῶον* editt.

εἰς Πάφον ἐκ Λιβάνου πεφορημένος, ἐκ δὲ Κυθήρων
ἄστατον ἔτραπεν ἅρμα Κεραστίδος εἰς χθόνα Κύπρου.
πολλάκι, πολλάκι Λῆμνον ἐδέρκετο, καὶ πλέον ἄλλων
ζηλήμων σκοπίαζε πυρίπνοον ἐσχαρεῶνα,
Κύπριν ἀνιχνεύων τροχαλῷ ζηλήμονι ταρσῷ,
εἴ μιν ἐσαθρήσειε παρ' Ἡφαίστοιο καμίνοις,
ὡς πάρος, ἱσταμένην, καὶ ἔδειδιε, μή οἱ ὀπωπὴν
καπνὸς ἀμαλδύνειε μελαινομένης Ἀφροδίτης.
ἔδραμε καὶ μετὰ Λῆμνον ἐς οὐρανὸν, ὄφρα σιδήρῳ
νυμφιδίην μακάρεσσιν ἀναστήσειεν ἐνυώ,
καὶ Διῒ, καὶ Φαέθοντι, καὶ Ἡφαίστῳ, καὶ Ἀθήνῃ.

v. 371. ἔντε Κυθ. editt.

v. 378. κάλλος ἀμαλδ. per errorem, ut videtur, dedit Herm. Orph. p. 801. cum locum, alius agens, afferret.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

Α.

Ἐν δὲ τριηκοστῷ μετὰ νέρτερον οἶκον ἀνάγκης
Τέκταφον Εὐρυμέδων δεδαϊγμένον Ἄϊδι πέμπει.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

Λ.

Ὣς ὁ μὲν ἑπτάζωνον ἐς οὐρανὸν ἔδραμεν Ἄρης,
ζηλήμων, βαρύμηνις. ἐς ὑσμίνην δὲ χορεύων,
θαρσήεις Διόνυσος ἐπέχραεν αἴθοπι λαῷ,
πῇ μὲν ἐνὶ πρώτοισι θορὼν ἐνοσίχθονι παλμῷ,
πῇ δὲ μέσος προμάχοισιν· ἀκοντιστῆρι δὲ θύρσῳ
κυανέης ἤμησε θαλύσια δηϊοτῆτος,
καὶ Σατύρους θάρσυνεν ἐς Ἄρεα Δηριαδῆος.
δυσμενέος δὲ φάλαγγος ἐμαίνετο φῦλα δαΐζων,
ὡς ἴδε Βάκχος Ἄρηα, λελοιπότα φύλοπιν Ἰνδῶν·
ἄλλῳ δ' ἄλλος ἔριζε. κορυμβοφόρου δὲ κυδοιμοῦ
δεξιτερὸν στόμα λάβρον ἐπιτρέψας Διονύσῳ,
λαιὸν Ἀρισταῖος κέρας ἔτρεχε δηϊοτῆτος.
Καὶ Βρομίου θεράποντας ὀπιπεύων ἔτι Μοῤῥεὺς
μαρναμένους πετάλοισι καὶ ἀνθεμόεντι βελέμνῳ,
ἄφρονι Δηριάδῃ πολυθαμβέα ῥήξατο φωνήν·

---

v. 4. 5. πῆ ed. pr.

v. 10. ἄλλος ἄιζε editt. Nostrum in Cod. Utenhovii legi, Canterus scripserat Falkenburgio, qui in eo erat, ut ἄϊσε reponeret.

v. 12. Suspectum ἔτρεχε. „F. ἔστρεφε." Rhodom.

Δηριάδη, τί τὸ θάμβος; ἐμοὶ πίπτουσι μαχηταί,
βαλλόμενοι θύρσοισι καὶ οὐτιδανοῖσι πετήλοις.
ὁπλοφόρους δ᾽ ὀλέκουσιν ἀνάσπιδες. ἀκλινέες δὲ
Βασσαρίδες, πελέκεσσι καὶ ἀμφιπλῆγι μαχαίρῃ
τυπτόμεναι, μίμνουσιν ἀνούτατοι. εἰ θέμις εἰπεῖν,
καὶ σὺ, λιπὼν, σκηπτοῦχε, τεὴν χαλκήλατον αἰχμήν,
οἴνοπα θύρσον ἄειρε μιαιφόνον, ὅττι σιδήρου
δυςμενέες πολὺ μᾶλλον ἀριστεύουσι κορύμβοις.
οὔ ποτε τοῖον ὄπωπα μόθου τύπον· οὐτιδανοὶ δὲ
θύρσοι ἀκοντιστῆρες ἀρείονές εἰσιν ἀκόντων.
δὸς καὶ ἐμοὶ κλονέειν χλοερὸν βέλος· ἡμέτεροι γὰρ
ἀπτολέμου νάρθηκος ἐνικήθησαν ὀϊστοί.
δός μοι ξανθὰ πέδιλα φορήμεναι, ὅττι καὶ αὐταὶ
ἀῤῥαγέες κνημῖδες ὑπεκλίνοντο κοθόρνοις.
τί πλέον, εἰ χάλκειον ἔχω σάκος, εὖτε γυναῖκες
μᾶλλον ἀριστεύουσιν ἀτευχέες, ἐν δὲ κυδοιμοῖς
κύμβαλα δινεύουσι, καὶ ὀκλάζουσι μαχηταί,
καὶ στεφάνοις τρυφάλεια, καὶ εἴκαθε νεβρίδι θώρηξ;
πολλάκι δ᾽ ἀντικέλευθος ἀνουτήτου Διονύσου,
ὠϊσάμην ἄῤῥηκτον ἀνασχίσσαι κενεῶνα,
πέμπων εὔσκοπα δοῦρα, καὶ ὡς ἔψαυε Λυαίου,
ὀξυβελὴς ἄγναμπτος ἐκάμπτετο χαλκὸς ἀκόντων.
  Ὣς φαμένου, μείδησεν ἄναξ θρασύς· ἀμφὶ δὲ γαμβρῷ

---

v. 18. ὁπλοτέρους editt. violata oppositione. Emendaverat jam Rhodom.

v. 20. ἀνούτατοι, οὐ θέμις εἰπεῖν. καὶ σ. editt.

v. 26. ἡμετέρου editt. V. seq. observa rariorem usum verbi νικᾶσθαι cum genit. Cf. Bekk. Anecdota grr. T. I. p. 58. l. 18. ss.

v. 32. μαχητὰς ed. pr. emend. Falk.

v. 35. ἀνασχίσαι editt.

v. 36. ἄσκοπα δοῦρα editt. male.

ὄμματα λοξὰ τίταινε, χόλου κήρυκι, σιωπῇ·
καὶ οἱ ἀπειλήτειραν ἀπεῤῥοίβδησεν ἰωήν·
Τί τρομέεις Διόνυσον ἀτευχέα, νήπιε Μοῤῥεῦ;
ἡδὺς ὁ δειμαίνων Σατύρων παίζουσαν Ἐνυώ.
Ὣς φάμενος, θάρσυνεν ἀταρβέϊ γαμβρὸν ἀπειλῇ,
καὶ Βρομίου προμάχοισι πέλωρ ἐκορύσσετο Μοῤῥεύς·
οὔτασε δ' Εὐρυμέδοντα, μέσον βουβῶνα χαράξας
ἔγχεϊ φοινήεντι· διαΐσσουσα δὲ μηροῦ,
πιαλέην τάμε σάρκα λιπόχροα θυιὰς ἀκωκή·
γούνατι δ' ὀκλάζοντι χαμαὶ πέσε. χαλκοχίτων δὲ
Ἄλκων οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος·
ἀλλὰ βιαζομένῳ πρόμος ἤλυθεν, ἔγχος ἀείρων
καὶ σάκος εὐδίνητον· ὅλον δ' ἐκάλυπτε μαχητήν,
ἀσπίδι πυργώσας δέμας ἀνέρος· ἀντιβίοις δὲ
σείων ἔνθα καὶ ἔνθα παλινδίνητον ἀκωκήν,
γνωτῷ γνωτὸς ἄμυνε· καὶ οὐταμένῳ περιβαίνων,
οἷα περὶ σκύμνοισι λέων, βρυχήσατο λαιμῷ,
χείλεϊ λυσσώωντι χέων Κορυβαντίδα φωνήν.
καί μιν ὀπιπεύων, κυκλούμενον ἴδμονι ταρσῷ
γνωτοῦ κεκλιμένοιο προασπιστῆρα Καβείρου,
ἰσοφυὴς Τύφωνι, πέλωρ βακχεύετο Μοῤῥεύς,
γνωτοῖς διχθαδίοις κεκορυθμένος, ὄφρα κε μήτηρ
δίζυγα δακρύσειεν ὀλωλότα τέκνα Καβειρώ,
εἰς μίαν Ἠριγένειαν ἑνὶ τμηθέντα σιδήρῳ.
καί νύ κεν ἀμφοτέρους ἰσοελκέϊ δῶκεν ὀλέθρῳ·
ἀλλὰ διὰ στομάτων βεβιημένον ἆσθμα τιταίνων,

---

v. 47. *τάμνε σάρκα* ed. pr. emend. in ed. alt.

v. 56. *λυσσώεντι* ed. pr. *λυσσήεντι* ed. alt.

v. 58. Hic versus vulgo legitur post versum 60. perturbato ordine, quem restituit Cun.

v. 61. *τέκνα Καβείρου* editt. emend. Cun.

Λήμνιον Εὐρυμέδων γενέτην ἐκαλέσσατο φωνῇ·
Ὦ πάτερ, ἐργοπόνοιο πυρίπνοε κοίρανε τέχνης,
δός μοι ὀφειλομένην προτέρην χάριν, ὁππότε μούνη
Σικελίην τρικάρηνον ἀλωΐας ἥρπασε Δηώ,
δῶρα καλυπτομένης ὀπτήρια Περσεφονείης,
ἑσπερίους δ' ἀνέκοψε τεοὺς φυσήτορας ἀσκούς,
καὶ πλατὺν ἐσχαρεῶνα, καὶ ἅρπαγα σεῖο πυράγρην·
ἀλλά μιν ἐπτοίησα, προασπίζων γενετῆρος,
ἄκμονος ὑμετέροιο βοηθόος· ἐξ ἐμέθεν δὲ
σῷ Σικελῷ σπινθῆρι μέλας θερμαίνεται ἀήρ.
ῥύεό μοι σέο παῖδα, τὸν ἄγριος οὔτασε Μοῤῥεύς.
Εἶπε. καὶ οὐρανόθεν πυρόεις Ἥφαιστος ὀρούσας,
σύγγονον ἀμφελέλιξε πολυσχιδὲς ἀλλόμενον πῦρ,
δινεύων παλάμῃ πυρόεν βέλος· ἀμφὶ δὲ δειρὴν
Μοῤῥέος αὐτοέλικτος ἐλίσσετο πυρσὸς ἐχέφρων,
αὐχένι μιτρώσας πυριθαλπέος ὅρμον ἀνάγκης,
εἰλυφόων· πυρόεν δὲ μετὰ στέφος ἀνθερεῶνος,
ταρσὸν ἐς ἐσχατόωντα θορὼν ἐπιβήτορι παλμῷ,
ἀμφὶ πόδα προμάχοιο πυρίπλοκον ἔπλεκε σειρήν,
σείων ἐν δαπέδῳ σταθερὸν σέλας ἅλματι πεζῷ·
θερμάνθη δὲ κάρηνον, ἀναπτομένης τρυφαλείης.
καί νύ κεν ἐπρήνικτο, τυπεὶς φλογόεντι βελέμνῳ,
εἰ μὴ Δηριάδαο πατὴρ ἤμυνεν, Ὑδάσπης·
ἧστο γὰρ, ὑσμίνην δεδοκημένος ὑψόθι πέτρης,
ταυροφυής, νόθον εἶδος ἔχων, βροτοειδέϊ μορφῇ.
ὅς μιν ἀνεζώγρησε, χέων ἀντίπνοον ὕδωρ,

v. 68. ἀλώΐος editt.
v. 81. εἰλοφόων ed. pr. emend. Falk.
v. 82. Ne ἐσχατόεντα necessarium putes, Callimachi facit auctoritas, qui ἐσχατόωντος habet h. in Del. 174.
v. 85. Suspecta brevitas.

ψύχων θερμὸν ἄημα πυριβλήτοιο προσώπου,
λύματα τεφρήεντα διασμήχων τρυφαλείης.
Μοῤῥέα δ' ἁρπάξας, ζοφερῇ χλαίνωσεν ὀμίχλῃ,
πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένα γυῖα καλύψας,
μή μιν ἀποκτείνειε σελασφόρος Ἀμφιγυήεις,
Λήμνιον αἰθύσσων θανατηφόρον ἁπτόμενον πῦρ,
μή, προτέρου φθιμένοιο, γέρων φιλότεκνος Ὑδάσπης
γαμβρὸν ἴδῃ πάλιν ἄλλον ὀλωλότα Δηριαδῆος,
μηδὲ μόρον Μοῤῥῆος ἅμα κλαύσειεν Ὀρόντῃ.
Πυρσοφόρος δ' Ἥφαιστος ὅλους ἐδίωκε μαχητάς,
ἱσταμένους περὶ παῖδα νεούτατον· ὑψόθι δ' ὤμου
υἱὸν ἐλαφρίζων, ἐπερείσατο γείτονι φηγῷ,
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβοιο, καὶ ἐζώγρησε πεσόντα,
οὐταμένῳ βουβῶνι φερέσβια φάρμακα πάσσων.
Οὐδὲ μόθου προτέροιο λελασμένος ἔπλετο Μοῤῥεύς·
ἀλλὰ πάλιν κεκόρυστο, φυγὼν πυρόεσσαν Ἐνυώ,
καὶ πρόμον ἀστράπτοντα, καὶ αἰθαλόεσσαν ἀκωκήν.
καὶ Φλόγιον Στροφίοιο πολύστροφον υἷα κιχήσας,
ἔκτανεν, ὀρχηστῆρα φιλοσκάρθμου Διονύσου,
ὅστις ἀδακρύτοιο παρ' εἰλαπίνῃσι Λυαίου
ἀντιτύπων ἐλέλιζε πολύτροπα δάκτυλα χειρῶν,
καὶ θάνατον Φαέθοντος ἐχέφρονι χειρὶ τινάσσων,
δαιτυμόνας ποίησεν ἀήθεα δάκρυα λείβειν,

---

v. 91. θερμὸν ἅλμα ed. pr. emend. Falk.

v. 93. ζοφερὴν χλ. ὀμίχλην editt. cf. XX. 14.

v. 94. κεκαλυμμένα corruptum. „Scribendum videtur κεκακωμένα." Herm.

v. 99. Ὀρόντης editt. Sed potuit etiam Ὀρόντου scribere.

v. 112. Etsi fortasse χειρὶ διδάσκων tentari posset, relinquendum tamen Nonno τινάσσων.

ψευδαλέου Φαέθοντος ἐπικλαίοντας ὀλέθρῳ·
καὶ νέον αἰθαλόεντα καὶ αὐτοκύλιστον ὑφαίνων,
ψευδαλέον πόρε πένθος ἀπενθήτῳ Διονύσῳ.
τοῦτον ἰδὼν σκαίροντα δορυσσόος ἔννεπε Μοῤῥεύς·
Ἀλλοῖος χορὸς οὗτος, ὃν ἔπλεκες ἄγχι τραπέζης·
ὀρχηθμὸν γελόωντα παρὰ κρητῆρι τιταίνων,
ὀρχηθμὸν στονόεντα πόθεν μετὰ δῆριν ὑφαίνεις;
εἰ δὲ καὶ οἶστρος ἔχει σε χοροστασίης Διονύσου,
Ἄϊδι μυστιπόλευε, καὶ οὐ γύψοιο χατίζεις,
αὐτοβαφῆ μεθέπων κεκονιμένα κύκλα προσώπου·
ἢν ἐθέλῃς δὲ, χόρευε φιλοθρήνῳ παρὰ Λήθῃ,
Περσεφόνῃ δ' ἀγέλαστος ἀγαλλέσθω σέο μολπῇ.
Ἔννεπε κυδιόων· καὶ ἐπέδραμεν ἶσος ἀέλλῃ,
Σειληνοὺς δ' ἐφύβησεν· ἀμαιμακέτῳ δὲ μαχαίρῃ
Τέκταφος ὡμάρτησε σακέσπαλος, ὅν ποτε δήσας,
Δηριάδης ἔκρυψεν ἔσω γλαφυροῖο βερέθρου.
οὐδὲ φυγεῖν μόρον εὗρε τὸ δεύτερον· ἐν γὰρ ἀνάγκῃ
τίς δύναταί ποτε πότμον ἀπ' ἀνέρος ἐχθρὸν ἐρύκειν,
νηλὴς πανδαμάτειρα θανεῖν ὅτε Μοῖρα κελεύει;
οὐ γὰρ Τέκταφον εὗρε δόλος θνήσκοντα σαῶσαι,
ὃς τότε λυσσώων στρατιὴν ἐδίωξε Λυαίου,
εὐκεράων Σατύρων φιλοπαίγμονα γυῖα δαΐζων.

v. 114. *ἐπικλάγοντος ὀλέθρῳ* ed. pr. *ἐπικλάγγοντος* ed. alt. ex infelici conject. Falk. *Ἐπικλαίοντας* jam Rhodom. voluit, sed scripsit per errorem *ἐπιλαίοντας*.

v. 116. *πενθαλέον.* Emendavit Rhodom.

v. 117. Debebat proprie *σπαίροντα*, sed cf. seqq.

v. 127. *Σιληνοὺς* editt.

v. 133. *οὐ δὲ Τέκταφον* ed. pr. Sed *οὐ γὰρ Τ.* Codicem habere affirmat Falk.

v. 135. *γυῖα δορίζων* editt. Simili errore v. 10. *ἄϊζε* et *ἔριζε* confusa. Sed neque displicuisset *θερίζων*; *γυῖα* autem, non *φῦλα*, dixit, alludens, puto, ad saltantes. *δαΐζων* jam Rhodom.

ἐγρεμόθου δ' ἤμησε Πυλαιέος ἀνθερεῶνα·
Ὀνθυρίου δὲ μέτωπον ἀφειδέϊ τύψε μαχαίρῃ,
καὶ Πύθον εὐρύστερνον ἀπηλοίησε σιδήρῳ.
καί νύ κεν ἄλλον ὅμιλον ἐπασσυτέρων κτάνε Βάκχων·
ἀλλά μιν Εὐρυμέδων ταχὺς ἔδρακε, καί οἱ ὑπέστη,
δίστομον ἀντιβίην Κορυβαντίδα χειρὶ τινάσσων.
ἔθλασε δ' ἄκρα μέτωπα· διχαζομένου δὲ καρήνου
ὄρθιος αἱμαλέης ἀνεκήκιεν αὐλὸς ἐέρσης.
καὶ πρόμος εἰς χθόνα πῖπτε· περιῤῥαίνων δὲ κονίην,
ἡμιθανὴς κεκύλιστο· πεδοσκαφέος δὲ μελάθρου
ἀρχαίην κακότητα, καὶ ὁπλοτέρης λίνα Μοίρης
ἔστενε, καὶ δολίου μεμνημένος εἰσέτι φίλτρου
παιδὸς ἀλεξικάκου, κινυρῇ βρυχήσατο φωνῇ,
τοῦ δὲ κινυρομένοιο κατέῤῥεε δάκρυα μύθῳ·
Μῆτερ ἐμὴ καὶ μαῖα, δολοπλόκε δύσγαμε κούρη,
τίπτε μοι οὐ σχεδὸν ἦλθες, ὅτ' ἐγγύθεν ἦλθον ὀλέθρου;
νῦν πόθεν οὐ χραίσμησας ἐμοὶ πάλιν, ἄτρομε κούρη;
πῇ σέο φίλτρον ἔβη φυσίζοον; ἦ ῥα φυλάσσεις
πιστὰ τεῷ ζώοντι καὶ οὐ θνήσκοντι τοκῆϊ;
εἰ δόλος ἐξ Ἀΐδαο δυνήσεται ἄνδρα κομίζειν,
δίζεό μοι δόλον ἄλλον ἀρείονα· δίζεο βουλὴν

---

v. 138. Ne *Πίθον* conjicias, vide XX. 127. ss.

v. 141. Nescio, an *Κορυβαντίδα* substantive de quodam telo acceperit, sic fortasse *ἀντιβίῃ* cum *χειρὶ* jungens. Sed probabilius est, latere in *ἀντιβίην* substantivum; an *δίστομον ἀξίνην Κορ.*? Neque vero negligendum, *Κορυβαντίδα*, minus saltem proprie, hic dici, ubi de Eurymedonte Cabiro sermo est. Infra v. 181. 185. *ἄορ* et *μάχαιρα* vocatur.

v. 153. *πῆ* et mox *ἦρα* ed. pr. quorum posterius mansit in ed. alt.

v. 154. *καὶ* ante *οὐ* excidit in ed. alt.

κερδαλέην θανάτοιο, μετὰ χθονίους κενεῶνας
ὄφρα πύλας Ἀΐδαο καὶ ἐν πολέμοισιν ἀλύξω,
εἰ πέλε νόστιμος οἶμος ἀνοστήτοιο βερέθρου.
Τοῖον ἔπος μόγις εἶπε, καὶ οὐκέτι πείθετο φωνή.
καὶ γενέτην ὁρόωσα νεούτατον ὑψόθι πύργου,
οἰκτρὴ ποικιλόδακρυς ἀνέβλυε πενθάδα φωνὴν
Ἠερίη· σκολιὴν δὲ κόμην ἤσχυνε κονίῃ,
στήθεα γυμνώσασα, δαϊζομένοιο χιτῶνος,
καὶ κεφαλὴν ἤρασσεν· ἀνηκέστῳ δὲ τοκῆϊ,
οἷάπερ εἰσαΐοντι, τόσην ἐφθέγξατο φωνήν·
Υἱὲ πάτερ βαρύποτμε γαλακτοφόρου σέο κούρης,
σήμερον ἀπνεύστοις ἐπὶ χείλεσι σεῖο θανόντος
ποῖον ἔχω γλάγος ἄλλο φερέσβιον, ᾧ ἔπι, δειλή,
ψυχὴν ὑμετέρην παλινάγρετον εἰς σὲ κομίσσω;
ποῖον ἔγω πάλιν ἄλλον ἀρηγόνα μαζὸν ὀρέξαι;
αἴθε καὶ Ἀϊδονῆα δυνήσομαι ἠπεροπεύειν!
σοὶ, πάτερ, ἓν γέρας ἄλλο φυλάσσεται· οὐ γὰρ ἐάσω
μοῦνον ἐνὶ φθιμένοις σε· σὺ δὲ κταμένης σέο κούρης
δέξο καὶ αὐχένος αἷμα μετὰ προτέρου γάλα μαζοῦ.
ἔλθετε, Δηριάδαο φυλάκτορες· ἀντὶ δ᾽ ἐκείνου

---

v. 158. πτολέμοισιν editt. Ad vers. seq. Scaliger, deesse quaedam, adnotaverat. Non persuadet.

v. 160. φωνῇ editt. quod mecum emendavit Cun.

v. 163. ἠερίη σκολιῇ δὲ editt. ἠερίη videtur scriptum invenisse Scaliger, πολιῇ δὲ corrigens. De nostra lectione vide ad XXVI. 158. Est nomen proprium filiae Tectaphi, cf. mox v. 184.

v. 171. ὀρέξω editt. Hoc servato, alius f. scribere malit ποῖον ἐγὼ πάλιν.

v. 172. Ἀδωνῆα editt.

v. 173. ἐάσσω editt.

δείξατέ μοι μυχὸν ἄλλον ἔσω χθονὸς, ἧχι μολοῦσα,
νεκρὸν ἐμὸν γενετῆρα πάλιν ζώοντα τελέσσω.
οὐκ Ἀΐδης φυλάκεσσιν ὁμοίϊος, ὄφρα τελέσσω
λυσίπονον δόλον ἄλλον ἀοσσητῆρα τοκῆος.
ἤθελον ἄορ ἐκεῖνο μιαιφόνον, ὄφρα δαμείην,
πατροφόνῳ βαρύθυμος ὀλισθήσασα σιδήρῳ.
οὗτος, ὃς ἡμετέρου κεφαλὴν ἔτμηξε τοκῆος,
κτεῖνε καὶ Ἡερίην μετὰ Τέκταφον, ὄφρα τις εἴπῃ·
καὶ γενέτην καὶ παῖδα μιῇ πρήνιξε μαχαίρῃ.
Ἔννεπε δακρυχέουσα. πόνος δ᾽ ἠέξετο μείζων·
καὶ διδύμαις στρατιῇσιν ἐπεῤῥίπιζεν ἐνυώ
* * * * * * *
Ταιναρίδη δ᾽ ἔκτεινε Δασύλλιον ἄορι Μοῤῥεὺς,
μή ποτε δυσμενέεσσιν ἀποῤῥίψαντα βοείην,

---

v. 177. *ἧχι μολοῦσα* ed. pr.

v. 184. *κτεῖνε καὶ Μερόην* ed. pr. *κτεῖνέ νυ καὶ Μερ.* ed. alt. e conject. Falk. qui et *κτείνοι καὶ Μ.* suspicabatur. Sed *Μερόη, Μορίη, Μορύη* erat Tyli soror, cf. XXV. 452. ss. Nostrum nomen vide paulo ante v. 163. cf. XXVI. 153. Scriptum fortasse *Ἀερίη*, unde corruptio ulterior orta.

v. 185. Fort. praestaret *μία πρήνιξε μάχαιρα.*

v. 187. Circa hunc versum plura videntur periisse. Primum mirum est, nihil dici de morte Eeries, Tectaphi filiae, post v. 186., aut post *δακρυχέουσα*. Deinde, si vel hoc missum facimus, deest nominativus ad *ἐπεῤῥίπιζεν*, ut versus saltem aut sequens aut antecedens excidisse videatur. Corrigere enim *ἐπεῤῥοίζησεν Ἐνυὼ* vel *Ἔρις ῥίπιζεν ἐνυώ*, ut fere totus versus, *καὶ διδύμαις στρατιῇσιν Ἔρις ξύνωσεν Ἐνυώ*, habetur Lib. V. v. 41. vereor, ut hic sufficiat.

v. 188. *Τενναρίδης* editt. Sed *Μοῤῥεὺς* est *Διδνασίδης*, XXVI. 72. ss. cf. ib. 98. et vide Comment. ubi lectionem receptam probabo.

ἀντιβίοις ἀτίνακτον, Ἀμυκλαῖον πολιήτην,
γναθμοῦ δεξιτεροῖο παρ' ὀστέον ἔγχος ἐρείσας.
Ἔκτανε δ' Ἀλκιμάχειαν ὀρίδρομον, εἰν ἐνὶ θεσμῷ
ἠνορέην καὶ κάλλος ὑπέρτερον ἥλικος ἥβης,
κούρην Ἁρπαλίωνος, ἐρισταφύλοιο τοκῆος,
ἣ πέλε τολμήεσσα, καὶ εἰς δόμον ἤλυθεν Ἥρης,
κισσὸν ἀερτάζουσα, τὸν Ἀργολὶς ἔστυγε δαίμων,
ὅσσον ἐρευθιόωσαν ἐθήμονα φίλατο ῥοιήν·
καὶ βρέτας εὐποίητον ἐμάστιεν οἴνοπι θύρσῳ,
χάλκεον ἀμπελόεντι δέμας πλήσσουσα κορύμβῳ,
μητρυιὴν βαρύμηνιν ἀτιμάζουσα Λυαίου.
οὐδὲ χόλον δασπλῆτα καθαψαμένης φύγεν Ἥρης
Λημνιὰς Ἀλκιμάχεια θεημάχος· ἀλλ' ἐνὶ γαίῃ
ὀθνείῃ κτερέϊστο· μετὰ πτολέμους δὲ τοκῆα
οὐκ ἴδεν Ἁρπαλίωνα τὸ δεύτερον, οὐκ ἴδε πάτρην,
Λῆμνον, Ἰησονίης νυμφήϊον Ὑψιπυλείης·
ἀλλὰ παρὰ ξείνοισι χυτῇ κεκάλυπτο κονίῃ,
πότμον ἀμειβομένη τιμήορον. ἆ μέγα δειλή,
ἤμβροτεν Ἁρπαλίωνος, ἐνοσφίσθη δὲ Λυαίου.
Οὐδὲ δαϊζομένης ζαμενὴς ἐκορέσσατο Μορῥεὺς
Μαινάδος Ἀλκιμάχης θεοπαίγμονος· ἀλλὰ καὶ αὐτήν,
Ἦλιδα ναιετάουσαν, Ὀλύμπιον οὖδας ἀρούρης,
Ἀλφειοῦ παρὰ χεῦμα φιλοστεφάνου ποταμοῖο,
ἔκτανε Κωδώνην ἔτι παρθένον. ἵλατε, Μοῖραι,

v. 197. φίλατο Ῥείη editt. emend. Cun.

v. 207. ἀμοιβομένη τιμήορος editt.

v. 209. ἐκορύσσατο Μ. editt. sine sensu. Emendaverat jam Rhodom

v. 211. Alius f. malit οὖθαρ ἀρούρης.

οὐ πλοκάμους ἐλέαιρε μαραινομένοιο καρήνου,
οὐ ῥοδέην κτῖνα κονιομένοιο προσώπου·
οὐδὲ περὶ στέρνοισιν, ἴσον τροχοειδέϊ μήλῳ,
μαζὸν ἰδὼν, ἐλέαιρεν, ἀκαμπέα κέντορα μίτρης,
οὐδὲ βαθυνομένοιο τομὴν ᾐδέσσατο μηροῦ·
ἀλλὰ τόσον κτάνε κάλλος ἀώριον· οὐταμένη δὲ
ἣ μὲν ἐπὶ χθονὶ πῖπτεν· ἀπειρεσίας δὲ διώκων
Μαινάδας εὐπέπλους κορυθαίολος ἔκτανε Μοῤῥεύς,
Εὐρυπύλην, Στερόπην τε, Σόην τ' ἤμησε μαχαίρῃ,
καὶ Σταφύλην ἐδάϊξεν, ἐρευθαλέην τε Γιγαρτὼ
οὔτασε, καὶ ῥοδόεντος ὑπὲρ μαζοῖο τορήσας
στέρνα Μελικταίνης φονίῳ πόρφυρε σιδήρῳ.
Καὶ φθονεροὶ Τελχῖνες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῷ,
ὃς μὲν ἔχων ἐλάτην περιμήκετον, ὃς δὲ κρανείου
θάμνον ὅλον πρόῤῥιζον, ὃ δὲ πρηῶνος ἀράξας
ἄκρον, ἀπηλοίησε, καὶ ἐς μόθον ἤϊεν Ἰνδῶν,
λᾶαν ἀκοντιστῆρα μεμηνότι πήχεϊ σείων.
Ἥρη δ' ἀλλοπρόσαλλος, ἐπιβρίθουσα Λυαίῳ,
δῶκε μένος καὶ θάρσος ἀγήνορι Δηριαδῆϊ,

---

v. 217. *μαζονίδων* editt. emend. Cant. et Wakef. Sylv. T. III. p. 58.

v. 218. *ἠδέσσατο* editt.

v. 222. *Στερόπην τεσόην* ed. pr.

v. 224. vulgo ante hunc versum plenius interpungitur, ut *οὔτασε* male ad seqq. referatur.

v. 227. *περιμήκεα, ὃς δὲ* editt. Rhodomanni emend. edidit Herm. Orph. p. 752. atque sic est XXXVI. 309. XXXVII. 708.

v. 231. *ἐπιβρίζουσα* editt. *ἐφυβρίζουσα* Rhodom.

καί οἱ ἀριστεύοντι σελαςφόρον ὤπασεν αἴγλην
εἰς φόβον ἀντιβίοισι· κορυσσομένου δὲ φορῆος
ἀσπίδος Ἰνδῴης ἀμαρύσσετο φοίνιος αἴγλη,
καὶ κυνέης σελάγιζεν ὑπὲρ λόφον ἁλλομένη φλόξ.
καὶ θρασὺς ἔτρεμε Βάκχος, ὅπως ἴδε Δηριαδῆος
ὀμφαλὸν ἀστράπτοντα πυριβλήτοιο βοείης,
καὶ σέλας ἠερόφοιτον ἀναπτομένης τρυφαλείης.
τὸν μὲν ἰδὼν, Διόνυσος ἐθάμβεεν· οὐδέ οἱ ἔτλη
ἀντιάσαι· νοέων δὲ κορυσσομένης δόλον Ἥρης
ποσσὶν ἀναινομένοισιν ἐχάζετο δηϊοτῆτος.
Καὶ τότε θαρσήεντες ἐπὶ κλόνον ἤϊον Ἰνδοί,
ὑσμίνην Βρομίοιο λελοιπότος· εἰςορόων δὲ
Δηριάδης ἐδάϊζεν ἐπασσυτέρων στίχα Βάκχων
ἐγχείην ἑκάτερθε παλινδίνητον ἑλίσσων.
Ἀσχαλόων δ' Ἰόβακχος ἀνήϊεν εἰς ῥάχιν ὕλης,
καὶ κλονέειν ἀνέμοισιν ἐπέτρεπεν ἐλπίδα χάρμης,
μητρυιῆς τρομέων χόλον ἄγριον. ἦλθε δ' Ἀθήνη
οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε διάκτορον ὑψιμέδων Ζεύς,
γνωτὸν ὅπως φεύγοιτα, φόβῳ πεφοβημένον Ἥρης,
εἰς ἐνοπὴν ἐρύσειε, μεταστρέψαντα μενοινήν·
στῆ δ' ὄπιθεν· ξανθῆς δὲ κόμης ἐδράξατο Βάκχου,
μούνῳ φαινομένη, βλοσυρὴ θεός· ἐκ δὲ προςώπου

v. 235. Ἰνδώης editt.

v. 245. Fort. Βακχῶν.

v. 247. διόβακχος editt. Emendavit jam Rhodom. Mox εἰς a se adjectum esse, dicit Falk. Legitur in utraque edit.

v. 251. φεύγοντας φόβῳ ed. pr. emend. Falk.

v. 253. ὄπιθε, ξανθῆς editt.

μαρμαρυγὴν πυρόεσσαν ἀνηκόντιζον ὀπωπαί·
καὶ νοεροὺς σπινθῆρας ἐπιπνείουσα Λυαίῳ,
μεμφομένη κοτέουσα φιλοπτολέμῳ φάτο φωνῇ·
Πῇ φεύγεις, Διόνυσε; τί σοὶ φόβος ἀντὶ κυδοιμοῦ;
πῇ σέθεν ἄλκιμα θύρσα, καὶ ἀμπελόεντες ὀϊστοί;
ἀμφὶ σέθεν τίνα μῦθον ἐμῷ Κρονίωνι βοήσω;
ποῖον ἴδον κατὰ δῆριν ὀλωλότα κοίρανον Ἰνδῶν;
ζώει Δηριάδης, καὶ μάρναται εἰσέτι Μοῤῥεύς.
ποίην δ' οὐρανίην ἐπεδείκνυες ἔμφυτον ἀλκήν;
ἢ Λιβύης ἐπέβης; ἢ Περσέος εἶχες ἀγῶνα;
ἢ Σθεινοῦς ἴδες ὄμμα λιθώπιδος, ἠὲ καὶ αὐτῆς
δύσμαχον Εὐρυάλης μυκώμενον ἀνθερεῶνα;
ἢ πλοκάμους ἐνόησας ἐχιδνοκόμοιο Μεδούσης,
καὶ σὲ πολυσπερέων περιδέδρομε χάσμα δρακόντων;
οὐ Σεμέλη τέκε παῖδα μαχήμονα· Γοργοφόνον δὲ
ἄξιον υἷα λόχευσεν ἐμοῦ Διὸς Ἀκρισιώνη·
οὐ γὰρ ἐμὴν δρεπάνην πτερόεις ἀπεσείσατο Περσεύς·
Ἑρμείαν δὲ γέραιρεν, ἑῶν δωτῆρα πεδίλων.
γείτονα μάρτυν ἔχω, πετρώδεα θῆρα θαλάσσης·
εἴρεό μοι Κηφῆα, τά περ κάμε Περσέος ἅρπη·
ἀντολίην δ' ἐρέεινε καὶ ἕσπερον· ἀμφότερον γάρ,
Νηρεΐδες τρομέουσι τὸν Ἀνδρομέδης παρακοίτην,
Ἑσπερίδες μέλπουσι τὸν ἀμητῆρα Μεδούσης.
Αἰακὸς ἀπτοίητος ὁμοίϊος οὐ πέλε Βάκχῳ,

---

v. 257. μεμφομένη κοτ. editt.

v. 258. s. πῇ editt.

v. 262. ζώη ed. pr. emend. Falk.

v. 265. Σθεννοῦς ed. pr. emendat. a Falk

v. 272. γέραιρε νέων δωτ. editt. Verum ante me vidit Cant.

οὐ φύγε Δηριάδην, οὐκ ἔτρεμε φύλοπιν Ἰνδῶν.
χθιζὰ πάλιν σε φόβησεν Ἄραψ πρόμος· εἰσέτι κείνου
ἅζομαι Ἄρεα θοῦρον ἰδὼν γενετῆρα Λυκούργου,
ἀδρανίην βοόωντα φυγοπτολέμου Διονύσου.
σὸς καὶ ἐμὸς γενέτης οὐκ ἔτρεμε δηϊοτῆτα,
εὖτε θεοὶ Τιτῆνες ἐθωρήχθησαν Ὀλύμπῳ.
ποίην Ὀρσιβόην ληΐσσαο, δεσπότιν Ἰνδῶν;
Χειροβίην οὐκ εἶδε δορικτήτην σέο Ῥείη.
ἱλήκοι Διὸς εὖχος, ἀδελφεὸν οὔ σε καλέσσω,
Δηριάδην φεύγοντα καὶ ἀπτολέμων γένος Ἰνδῶν.
ἀλλὰ λαβὼν σέο θύρσα, πάλιν μιμνήσκεο χάρμης,
καὶ στρατιῆς προμάχιζε, κορυσσομένῃσι δὲ Βάκχαις
ὄψεαι εὐθώρηκα συναιχμάζουσαν Ἀθήνην,
αἰγίδα κουφίζουσαν, ἀνούτατον ὅπλον Ὀλύμπου.
Ὣς φαμένη, Βρομίῳ μένος ἔμπνεεν· αὐτὰρ ὃ θυμῷ
θαρσήεις πολέμιζε τὸ δεύτερον· ἐσσομένης δὲ
νίκης ἐλπίδα πᾶσαν ἐπέτρεπε Τριτογενείῃ.
Ἔνθα τίνα πρωτον, τίνα δ᾽ ὕστατον ἔκτανε Βάκχος,
ὁππότε μιν θάρσυνε μόθων ἀκόρητος Ἀθήνη;
κτεῖνε μὲν ἀντιβίων ἑκατοντάδα νηλέϊ θύρσῳ·
πολλοῖς δ᾽ ἕλκος ὄπασσε πολύτροπον, ἔγχεϊ τύπτων,
ἠὲ φυτῶν ἑλίκεσσιν, ἢ εὐόρπηκι κορύμβῳ,
ἢ λίθον αἰχμάζων, κραναὸν βέλος· οἳ δὲ τυπέντες

v. 281. θοῦρον excusum in ed. alt.

v. 285. ποίην ἀριβόην editt. emend. Scalig.

v. 294. πτολέμιζε vulgo.

v. 299. ἔγχος ὄπασσε editt. εὖχος Scalig.

v. 300. ἑλίκεσσι, ἢ editt.

v. 301. ἤλυθεν αἰχμάζων editt. Mecum emend. Scal.

δαιμονίη καναχηδὸν ἐβακχεύθησαν ἱμάσθλῃ.
Φρίγγου δ' οὔτασεν ὦμον ἀριστερὸν ὀξέϊ θύρσῳ·
ὃς δὲ θορὼν ἀκίχητος ἐχάζετο· τὸν δὲ φυγόντα
θηγαλέῳ βουπλῆγι κατεπρήνιξε Μελισσεύς.
Ἐγρετίῳ δ' ἐπόρουσε, φιλεύϊον ἔγχος ἑλίσσων,
θυρσομανὴς Διόνυσος ἑκηβόλος· ἱπταμένη δὲ
Βακχιὰς ἐῤῥοίζησε δι' ἠέρος ἔγχεος αἰχμή,
ἄνδρα βαλεῖν ἐθέλουσα· καὶ, Ἐγρετίοιο φυγόντος,
ἔγραε Βωλίγγεσσι, καὶ ἐγρεμόθους Ἀραχώτας
εἰς φόβον ἐπτοίησε· φιλακρήτῳ δὲ πετήλῳ
φρικτὰ δορυθρασέων ἐδαΐζετο φῦλα Σαλάγγων·
καὶ στρατὸς ἐπτοίητο φερεσσακέων Ἀριηνῶν·
καὶ προμάχους Φρίγγοιο καὶ Ἐγρετίοιο διώκων,
Εὔϊος ἐπτοίησεν ὅλον στρατὸν Οὐατοκοίτων·
καὶ Λύγον αἱματόεντος ἀπεστυφέλιξε κυδοιμοῦ
ἀλκήεις Ἰόβακχος· ἐφεδρήσσοντα δὲ δένδρῳ
οὔτασε Μειλανίωνα δολοπλόκον οἴνοπι θύρσῳ,
Βασσαρίδας κρυφίοισιν ὀϊστεύοντα βελέμνοις·
ἀλλά μιν ἐζώγρησεν ἀπήμονα δύσμαχος Ἥρη,
ὅττι δόλῳ κεκόρυστο, καὶ ἔγραε πολλάκι Βάκχας
κρυπταδίοις πολέμοισιν· ἀεὶ δέ μιν ἔκρυφε πέτρη

---

v. 305. *κατεπρήνιζε* editt. De *Ἐγρετίῳ* v. seq. vide ad XXVI. 98.

v. 316. Utrum *Λύγον* verum sit, an *Λύκον*, ut XXVI. 250, nescio, nisi adeo diversa diversorum hominum nomina *Λύγος* et *Λύκος* censenda sunt.

v. 319. *Βασσ. κρυβίοισιν* ed. pr. emend. Falk.

v. 322. Malim *κρυπταδίοις καλάμοισιν*, ut fere 319. 324.

ἢ φυτὸν ὑψικάρηνον ὑποκρυφθέντα πετήλοις,
ἀνέρας ἀφράστοισιν ὀϊστεύοντα βελέμνοις.
Ἰνδοὶ δ᾽ ἀνδροφόνοιο μετεσσεύοντο κυδοιμοῦ,
ἠνορέην τρομέοντες ἀνικήτου Διονύσου.

---

v. 323. Propter praecedens ἔκρυψε malim *ὑποκύπτοντα* vel *ὑποκλινθέντα πετήλοις*.

v. 325. *ἴδριν τ᾽ ἀνδροφόνοιο* editt. Nostrum dedit Falk. in curis secundis, satis probabiliter, nisi quaedam excidisse statuas, quod dubito.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΔ.

Ἐν δὲ τριηκοστῷ πρώτῳ μειλίσσεται Ἥρη
Ὕπνον ἐπὶ Κρονίδην, καὶ Περσεφόνην ἐπὶ Βάκχῳ.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΑ.

Ὧς ὃ μὲν, Ἰνδῴοιο τυπεὶς ἴϋγγι κυδοιμοῦ,
Βάκχος Ἐρυθραίης περιδέδρομε κόλπον ἀρούρης,
χρύσεα χιονέῃσι παρηΐσι βόστρυχα σείων.
Ἥρη δὲ, φθονεροῖσιν ἀνοιδαίνουσα μερίμναις,
*εἴκελον * * * * * * * * **
** * ἀπειλειτῆρι κατέγραφεν ἠέρα πυρσῷ,*
αὐτόθι παπταίνουσα πολυσπερέων στρατὸν Ἰνδῶν,
θύρσοις ἀνδροφόνοισιν ἀλοιηθέντα Λυαίου.
καὶ χόλον ἄλλον ἔγειρεν Ἐρυθραίῳ παρὰ πόντῳ,
Ἀνδρομέδης ὁρόωσα πολύπλοκα λείψανα δεσμῶν,
καὶ λίθον ἐν ψαμάθῳ, βλοσυρὸν τέρας Ἐννοσιγαίου.

---

v. 1. *Ἰνδώοιο* editt.

v. 5. Sine indicio lacunae *ἴκελον ἀπειλητῆρι κατεγρ. ἠ. ταρσῷ* ed. pr. habet; ut metrum constaret, *κοῖλον ἀπειλ.* scriptum in ed. alt. ex emend. Falkenb. reliquis intactis. Suspicor ejusmodi nexum: *εἴκελος ὑψιπόροιο φορευμένη ἀστέρος ὁλκῷ, μέσσον ἀπειλειτ.* etc. ut *stellae similis* descendisse dicatur, cf. XXIV. 90. 94. *ταρσῷ* et *πυρσῷ* confusa habuimus XIV. 293. Quod v. 199. est *θυελλήεντι δ. ἠ. ἵπτατο ταρσῷ*, non facit ad defendendum nostrum locum.

v. 9. *Ἀνδρομέδης ὑρόωσα* ed. pr. emend. Falk.

ἀχνυμένη δ' ἑὸν ὄμμα παρέτραπε, μὴ παρὰ πόντῳ
Γοργοφόνου Περσῆος ἴδῃ χαλκήλατον ἅρπην.
Ἤδη γὰρ ταχύγουνον ἐν ἠέρι ταρσὸν ἑλίσσων,
δίψιον ἀμφὶ τένοντα Λίβυν πορθμεύετο Περσεύς,
νηχόμενος πτερύγεσσι· μονογλήνου δὲ γεραιῆς
Φορκίδος ἀγρύπνοιο λαβὼν ὀφθαλμὸν ἀλήτην,
δύσβατον ἄντρον ἔδυνε, καὶ ἀμώων παρὰ πέτρῃ
λήϊα συρίζοντα, θαλύσια λοξὰ κομάων,
Γοργόνος ὠδίνοντα διέθρισεν ἀνθερεῶνα,
καὶ δρεπάνην φοίνιξε· δαϊζομένης δὲ Μεδούσης,
αἱμοβαφῆ παλάμην ὀφιώδεϊ λοῦσεν ἐέρσῃ,
κρᾶτα ταμών· χρυσέῳ δὲ σὺν ἄορι παῖδα λοχεύων,
ἱππείην ἐλόχευσε γονὴν διδυμητόκος αὐχήν.
Καὶ φθονερὸς πραπίδεσσι χόλος διεπάφλασεν Ἥρης,
ζῆλον ἐρευγομένης ἐπὶ Περσέϊ καὶ Διονύσῳ.
ἤθελε δὲ Κρονίδαο καὶ ὄμματα καὶ φρένα θέλγειν
εἰς γάμον ἠπεροπῆα, καὶ εἰς πτερὸν ἡδέος ὕπνου,
ἑλκομένου μετὰ λέκτρον, ὅπως δολίῃ τινὶ τέχνῃ,
Ζηνὸς ἔτι κνώσσοντος, ἐπιβρίσειε Λυαίῳ.
ὀρφναίην δ' Ἀΐδαο μετήλυθε πάνδοχον αὐλήν·

---

v. 15. νηχομένοις πτερύγεσσι erat XXVI. 193. Praeterea conferendus totus de Perseo locus XXV. 31. ss.

v. 16. ὀφθαλμὸν ἀνήτιν ed. pr. emendavit Falkenb. Integer versus legitur XXV. 36.

v. 21. λάσεν ἐέρσῃ ed. pr. emend. Falk.

v. 22. ἄκρα ταμών editt. Non suffecisset dicere ἄκρα, vocabulo nimis late patente. Duplex illud τα τα corruptionem peperit. In seqq. inest descriptio Chrysaoris, quem una cum Pegaso Medusae cervix in lucem edidit.

v. 27. γάμον ὑπεροπῆα editt.

v. 28. ἑλκόμενον editt. quasi Κρονίδην praecessisset v. 26.

v. 29. ἐπιβρύσειε Δ. ed. pr. emend. Falk.

Περσεφόνην δ' ἐκίχησε, δολόφρονι δ' ἴαχε μύθῳ·
Ὀλβίστην ἐνέπω σε, θεῶν ὅτι τηλόθι ναίεις·
οὐ Σεμέλην ἐνόησας, ἔσω ναίουσαν Ὀλύμπου.
δείδια, μὴ Διόνυσον, ὃν ἀνδρομέη τέκε γαστήρ,
ἀστεροπὴν κρατέοντα, μετὰ Ζαγρῆα, νοήσω,
ἢ χθονίαις παλάμῃσιν ἐλαφρίζοντα κεραυνούς.
συλήθης, φερέκαρπε· παρὰ σταχυώδεϊ Νείλῳ
ἀντὶ τεῆς Δήμητρος ἀμαλλοτόκοιο τεκούσης
ἄλλῃ κῶμον ἄγουσι· νόθη δέ τις ὄμπνια Δηὼ
ταυροφυὴς κερόεσσα φατίζεται Ἰναχὶς Ἰώ.
Ἄρεα δ', ὅνπερ ἔτικτον, ὃν οὐρανίη τέκε γαστήρ,
υἱὸν ἐμὸν, χθονίῳ πεπεδημένον ἀκλέϊ δεσμῷ,
κρύψεν ἔσω κεράμοιο, περισφίγξας, Ἐπιάλτης·
οὐδέ οἱ ἐχραίσμησεν ἐμὸς πόσις, οὐράνιος Ζεύς.
ἀλλὰ τόκον Σεμέλης φλογερῶν ἐῤῥύσατο πυρσῶν,
καὶ βρέφος εἰσέτι Βάκχον ἀνεζώγρησε κεραυνοῦ,
ἡμιτελῆ νόθον υἷα· δαϊζομένου δὲ μαχαίραις,
Ζαγρέος οὐ προμάχιζεν, ἐπουρανίου Διονύσου.
τοῦτό με μᾶλλον ὄρινεν, ὅτι Κρονίδης πόλον ἄστρων
ἕδνα πόρεν Σεμέλῃ, καὶ Τάρταρα Περσεφονείῃ.
οὐρανὸς Ἀπόλλωνι φυλάσσεται· οὐρανὸν Ἑρμῆς
ναιετάει· σὺ δὲ τοῦτον ἔχεις δόμον, ἔμπλεον ὄρφνης.
τί πλέον, ὅττι δράκοντος ἔχων ψευδήμονα μορφήν,
δεσμὸν ἀσυλήτοιο τεῆς σύλησε κορείης,

---

v. 31. *Περσεφόνην δ' ἰάχησε* editt. emend. Falk. in curis secundis.

v. 37. *συλήθῃς* ed. pr. emend. Falk.

v. 39. *ἄλλῃ βωμὸν ἄγουσι* editt. Verum vidit Falk. in conjectaun. V. seq. *ταυροφυής* de muliere non nimis aptum est. Cf. XXXII. 69.

v. 43. *κρύψεν ἔσῳ κερ.* editt.

εἰ μετὰ λέκτρον ἔμελλε τεὰς ὠδῖνας ὀλέσσαι;
Ζεὺς μὲν ἄναξ κατ' Ὄλυμπον ἔχει δόμον, ἔμπλεον ἄστρων·
γνωτῷ δ' Ὑγρομέδοντι γέρας πόρεν ἁλμυρὸν ὕδωρ,
καὶ ζόφον ἀχλυόεντα τεῷ πόρεν οἶκον ἀκοίτῃ.
ἀλλὰ τεὰς θώρηξον Ἐριννύας οἴνοπι Βάκχῳ,
μὴ βροτὸν ἀθρήσαιμι νόθον σκηπτοῦχον Ὀλύμπου.
αἴδεο λισσομένην Διὸς εὐνέτιν, αἴδεο Δηώ,
αἴδεο λισσομένην καθαρὴν Θέμιν, ὄφρα κεν Ἰνδοὶ
βαιὸν ἀναπνεύσωσι, τινασσομένου Διονύσου·
ἔσσο μοι ἀχνυμένῃ τιμήορος, ὅττι Κρονίων
Βάκχῳ νέκταρ ὄπασσε, καὶ Ἄρεϊ λύθρον Ἐνυοῦς.
μηδὲ νέον Διόνυσον ἀνυμνήσωσιν Ἀθῆναι·
μηδὲ λάχῃ γέρας ἶσον Ἐλευσινίῳ Διονύσῳ,
μὴ τελετὰς προτέροιο διαλλάξειεν Ἰάκχου,
μὴ τάλαρον Δήμητρος ἀτιμήσειεν ὀπώρης.
Ὣς φαμένη συνέχευεν ὅλην φρένα Περσεφονείης,
δάκρυσι ποιητοῖσι διαινομένοιο προσώπου,
αἱμύλα κωτίλλουσα. θεὰ δ' ἐπένευε θεαίνῃ,
καί οἱ δῶκε Μέγαιραν ὁμόστολον, ὄφρα τελέσσῃ,
βάσκανον ὄμμα φέρουσα, νόον ζηλήμονος Ἥρης.
Ἡ δὲ θυελλήεντι διαΐξασα πεδίλῳ,
τρὶς μὲν ἀνηέρθη, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο Γάγγην·
καὶ τέκνυ Ἰνδὸν ὅμιλον ἀμειδέϊ δεῖξε Μεγαίρῃ,
καὶ στρατιῆς ἱδρῶτα, καὶ ἠνορέην Διονύσου.
Ἰνδοφόνους δὲ Μέγαιρα πόνους ὁρόωσα Λυαίου,
ζηλήμων ἐμέγηρε, καὶ οὐρανίης πλέον Ἥρης.

---

v. 63. Vulgo post *ἀναπνεύσωσι* plenius distinguitur; male.

v. 75. *θυελλήεντι διαρπάξασα π.* editt. sine sensu. Conjectura assequutus jam Rhodom.

v. 80. *ἐμέγηρε* editt.

ἣ δὲ νόῳ κεχάρητο· δρακοντοκόμῳ δὲ θεαίνῃ,
σαρδόνιον γελόωσα, κατηφέα ῥήξατο φωνήν·
Οὕτω ἀριστεύουσι νέοι βασιλῆες Ὀλύμπου,
οὕτω ἀκονιζουσι νόθοι Διός· ἐκ Σεμέλης δὲ
Ζεὺς ἕνα παῖδα λόχευσεν, ἵνα ξύμπαντας ὀλέσσῃ
Ἰνδοὺς μειλιχίους καὶ ἀμεμφέας· ἀλλὰ δαείη
Ζεὺς ἄδικος καὶ Βάκχος, ὅσον σθένος ἐστὶ Μεγαίρης.
ὢ πόποι, οἷον ἄθεσμον ἔχει νόον ὑψιμέδων Ζεύς·
Τυρσηνοῖς ἀδίκοις οὐ μάρναται, ὅττι μαθόντες
φώρια θεσμὰ βίαια κακοξείνων ἐπὶ νηῶν,
ἅρπαγες ἀλλοτρίων, Σικελῇ πλώουσι θαλάσσῃ·
οὐ κτάνε δυσσεβέων Δρυόπων γένος, οἷς βίος αἰχμαί,
καὶ φόνος· εὐσεβίῃ δὲ μεμηλότας ἔκτανεν Ἰνδούς,
οὓς τάχα πασιμέλουσα Θέμις μαιώσατο μαζῷ.
ὢ πόποι, οἷον ἄθεσμον ἔχει νόον· ἀθάνατον γὰρ
θνητὸς ἀνὴρ ἔφλεξε τόσον καὶ τοῖον Ὑδάσπην,
θνητὸς ἀνὴρ ἔφλεξε, τὸν οὐράνιος τέκετο Ζεύς.
Ὣς φαμένη, πεπότητο δι᾽ αἰθέρος· ἣ δὲ σιωπῇ
γείτονα Καυκασίης ὑπὸ φωλάδα πέζαν ἐρίπνης
φρικτὸν ἀμειψαμένη μελέων ὀφιώδεα μορφήν,
γλαυκὶ φυὴν ἰκέλη, μένεν αὐτόθι, μέχρι νοήσῃ
Ζῆνα μέγαν κνώσσοντα· τὸ γὰρ φάτο κοίρανος Ἥρῃ·

---

v. 81. νόῳ ἐχάρητο editt. Emendavit jam Rhodom.
v. 83. ἀριστεύoουσι νέον βασ. editt. Emendavit jam Rhodom.
v. 97. τὸν οὐράν. τέκετο Ζεύς non proprie intelligendum, siquidem Thaumantis et Electrae filius Hydaspes vocatur, XXVI. 357. ss. sed quatenus ei διϊπετὲς ὕδωρ tribuitur.
v. 98. ἡ δὲ σιωπῇ ed. pr. emend. Falk.
v. 99. ἀπὸ φωλάδα ed. pr. ἐπὶ φωλ. ed. alt. e conject. Falk. nostrum obtulit Cun. recte contradicens Scaligero, qui circa vers. seq. aliquid deesse statuerat.
v. 101. φυὴν ἠκέλη ed. alt.

Αὐτὴ δὲ Χρεμέταο μετήϊεν Ἕσπερον ὕδωρ,
Ἥρη μητιόωσα, γέρων βαρὺς ὁππόθι κάμνει,
οὐραίῃ στροφάλιγγι Λίβυς κυρτούμενος Ἄτλας,
καὶ Ζεφύρου δυσέρωτος ἐδίζετο σύγγαμον Ἶριν,
Ζηνὸς ἐπειγομένοιο διάκτορον, ὄφρα τελέσσῃ
ἠερόθεν σκιόεντι ποδήνεμον ἄγγελον Ὕπνῳ.
τὴν δὲ καλεσσαμένη, φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ·
Ἶρις, ἀεξιφύτου Ζεφύρου χρυσόπτερε νύμφη,
εὔλοχε μῆτερ Ἔρωτος, ἀελλήεντι πεδίλῳ
σπεῦδε μολεῖν ζοφόεντος ἐς Ἑσπέριον δόμον Ὕπνου·
δίζεο καὶ περὶ Λῆμνον ἁλίκτυπον· εἰ δέ μιν εὕρῃς,
λέξον, ἵνα Κρονίωνος ἀθελγέος ὄμματα θέλξῃ
εἰς μίαν Ἠριγένειαν, ὅπως Ἰνδοῖσιν ἀρήξω.
ἀλλὰ δέμας μετάμειβε· μελανζώνου δὲ θεαίνης
μορφὴν Νυκτὸς ἔχουσα δυσειδέα, μητέρος Ὕπνου,
γίνεο κυανέη, ψευδώνυμος, ὅττι καὶ αὐτὴ
ἀντιτύποις μελέεσσιν, ὅτε χρέος ἐστὶν ανάγκης,
εἰς Θέμιν, εἰς Κυθέρειαν, ἐς Ἄτρεμιν εἶδος ἀμείβω.
Πασιθέης δ' ὑμέναιον ὑπόσχεο, τῆς διὰ κάλλος
ἱμείρων ἀνύσειεν ἐμὸν χρέος· οὗ σε διδάξω,
ὅττι γυναιμανέων τὶς ἐπ' ἐλπίδι πάντα τελέσσει.
Ὣς φαμένης, πεπότητο θεὰ, χρυσόπτερος Ἶρις,
ἠέρα παπταίνουσα, καὶ εἰς Πάφον, εἰς χθόνα Κύπρου
ἀπλανὲς ὄμμα τίταινε· τὸ δὲ πλέον ὑψόθι Βύβλου
Ἀσσυρίου σκοπίαζεν Ἀδώνιδος εὔγαμον ὕδωρ,

---

v. 105. *λιβυσκιρτούμενος* ed. pr. emend. Falk.

v. 106. *σύγγαμον ὥρην* editt. Mecum emend. Caut. cf. 109. 110.

v. 118. *Κυανέη* ed. alt. litera majuscula, male.

διζομένη περίφοιτον ἀλήμονος ἴχνιον Ὕπνου·
εὗρε δέ μιν γαμίοιο παρὰ κλέτας Ὀρχομενοῖο·
κεῖθι γὰρ αἰὲν ἔμιμνε, νοοπλανὲς ἴχνος ἑλίσσων,
Πασιθέης ἐρόεντα παρὰ προπύλαια θαμίζων.
Καὶ δέμας ἀλλάξασα μετάτροπον ἄσκοπος Ἶρις
κυανέης ἄγνωστον ἐδύσατο Νυκτὸς ὀπωπήν·
Ὕπνου δ' ἐγγὺς ἵκανε, δολοπλόκος· οἷα δὲ μήτηρ
κλεψινόοις δάροις ἀπατήλιον ἴαχε φωνήν·
Τέκνην ἐμὸν, τέο μέχρις ἐμὲ Κρονίδης ἀθερίζει;
οὐχ ἅλις, ὡς Φαέθων με βιάζεται, ὅττι καὶ αὐτὸς
Ὄρθρος ἀκοντίζει με, καὶ Ἠριγένεια διώκει;
Ζευς νόθον υἷα φύτευσεν, ὅπως ἐμὸν Ὕπνον ἐλέγξῃ·
εἷς βροτὸς αἰσχύνει με καὶ υἱέα· παννύχιος γὰρ
μυστιπόλῳ σπινθῆρι φεραυγέα δαλὸν ἀνάπτων,
Βάκχος ἀμαλδύνει με, καὶ ἐγρήσσων σε χαλέπτει.
Ὕπνε, τί πανδαμάτωρ κικλήσκεαι; οὐκέτι θέλγεις
ἀνέρας ἐγρήσσοντας, ὅτι χθονίοιο Λυαίου
κῶμον ἐμὸν νίκησε νόθον σέλας· ἡμετέρων γὰρ
φαιδροτέραις δαΐδεσσι κατακρύπτει φλόγας ἄστρων.
εἷς βροτὸς αἰσχύνει με φαεσφόρος, ὅττι καλύπτει
καὶ μεγάλην περ ἐοῦσαν ἐμῆς ἀκτῖνα Σελήνης.
ἅζομαι Ἠριγένειαν ἐπαγγελόωσαν Ὁμίχλη,
ὅττι νόθον μεθέπω νύχιον σέλας· ἀλλοτρίῳ γὰρ
ποιητῷ Φαέθοντι φαείνομαι ἠματίη Νύξ.
ἀλλὰ σύ μοι, φίλε κοῦρε, χολώεο δίζυγι θεσμῷ

---

v. 128. ἴχνιον ὕπου ed. pr. emend. Falk. v. seq. Ὀρχομενὸς vocatur γάμιος propter nuptias, quas ibi Somnus cum Pasithea habiturus est, secundum promissa v. 121.

v. 130. κεῖθι γὰρ   ἔμιμνε ed. pr. lacuna relicta; αὐτὸς ἔμιμνε ed. alt. e conject. Falk.: ὕπνος ἐμ. volebat Scalig.

v. 148. μεγάλην παρεοῦσαν editt. Emendavit jam Rhodom.

μυστιπόλοις Σατύροισι, καὶ ἀγρύπνῳ Διονύσῳ·
δὸς χάριν ἀχνυμένῃ σέο μητέρι, δὸς χάριν Ἥρῃ,
καὶ Διὸς ὑψιμέδοντος ἀθελγέα θέλξον ὀπωπὴν
εἰς μίαν Ἠριγένειαν, ὅπως Ἰνδοῖσιν ἀρήξῃ,
οὓς Σάτυροι κλονέουσι, καὶ εἰςέτι Βάκχος ὀρίνει.
Ὕπνε, τί πανδαμάτωρ κικλήσκεαι; ἢν ἐθελήσῃς,
τρέψον ἐμοὶ τεὸν ὄμμα, καὶ ἑπταπύλῳ παρὰ Θήβῃ
πάννυχον ἐγρήσσοντα πάλιν Κρονίωνα νοήσεις·
λεῦσον ἀτασθαλίην ἀδίκου Διός· Ἀμφιτρύων μὲν
νόσφιν ἑοῦ θαλάμοιο σιδηροχίτων μετανάστης
μάρναται· Ἀλκμήνῃ δὲ παρέζεται ἐνδόμυχος Ζεύς,
νυμφιδίην ἀκόρητος ἔχων τρισέληνον ὁμίχλην.
μὴ Διὸς ἐγρήσσοντος ἴδω καὶ νύκτα τετάρτην.
ἀλλά, τέκος, Κρονίωνι κορύσσεο, μὴ πάλιν ἄλλην,
μὴ πάλιν ἐννεάκυκλον ἀναπλήσειεν ὁμίχλην.
Μνημοσύνης προτέρης μιμνήσκεο· τῇ παριαύων,
ἐννέα νύκτας ἔμιμνεν, ἔχων ἄγρυπνον ὀπωπήν,
οἶστρον ἔχων πολύτεκνον ἀκοιμήτων ὑμεναίων.
πανδαμάτωρ θεὸς ἄλλος ὁμόπτερος, εἴκελος Ὕπνῳ,
βαιὸς Ἔρως, Κρονίδην ὀλίγῳ νίκησε βελέμνῳ.
γηγενέων δ' ἐλέαιρε γονὴν μελανόχροον Ἰνδῶν·
δὸς χάριν· ὑμετέρης γὰρ ὁμόχροές εἰσι τεκούσης·
ῥύεο κυανέους, κυανόπτερε· μηδὲ χαλέψῃς
Γαῖαν ἐμοῦ γενετῆρος ὁμήλικα, τῆς ἀπὸ μούνης
πάντες ἀνεβλάστησαν, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου.

---

v. 154. Vulgo hic versus sequenti postponitur, turbato ordine.

v. 161. λῦσον ἀτασθ. et mox Ἀμφυτρύων editt. quorum prius fort. e v. 166. erunt qui defendant.

v. 163. ἀλμήνῃ δὲ ed. pr. emend. Falk.

v. 171. ἴκελος ὕπνῳ editt.

μὴ τρομέεις Κρονίδην, ὅτε σύγγαμος ἵλαος Ἥρη;
μὴ τρομέεις Σεμέλην, ἣν ἔφλεγεν αὐτὸς ἀκοίτης;
οὐ στεροπὴ πυρόεσσα δυνήσεται ἰσοφαρίζειν,
οὐ βροντὴ βαρύδουπος ἀρασσομένων νεφελάων·
μοῦνον ἐμοὶ πτερὰ πάλλε, καὶ ἀκλινέων ἐπὶ λέκτρων
μίμνει Ζεὺς ἀτίνακτος, ὅσον χρόνον, Ὕπνε, κελεύεις.
ἔκλυον, ὡς ποθέεις Χαρίτων μίαν· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
οἶστρον ἔχων θαλάμοιο, φυλάσσεο, μηδὲ χαλέψῃς
μητέρα Πασιθέης, ζυγίην θαλαμηπόλον Ἥρην.
εἰ δὲ σὺ ναιετάεις παρὰ Τηθύϊ Λευκάδα πέτρην,
Δηριάδη χραίσμησον, ὃν ἤροσεν Ἰνδὸς Ὑδάσπης·
γείτονι πιστὰ φύλαξον, ἐπεὶ τεὸς ἠχέτα γείτων
Ὠκεανὸς κελάδων προπάτωρ πέλε Δηριαδῆος.
Ὣς φαμένη, παρέπεισε. καὶ οἷά τε μητρὸς ἀκούων,
Ὕπνος ἀνεπτοίητο, καὶ ὤμοσεν ὄμματα θέλγειν
Ζηνὸς ἀκοιμήτοιο καὶ εἰς τριτάτης δρόμον Ἠοῦς·
ἀλλά μιν ᾔτεεν Ἶρις, ἵνα Κρονίωνα πεδήσῃ
ὑπνώειν ἕνα μοῦνον ἐπὶ δρόμον Ἠριγενείης.

---

v. 180. s. Videtur deesse mentio ejus, cui neque fulmina neque tonitrua paria sint censenda, potentiae, inquam, Somni. Subest tamen hoc sequentibus, ubi solo alarum motu Jovem sopire posse Somnus dicitur.

v. 185. Fort. *μή τι χαλέψῃς*.

v. 186. *Πασσιθέης ζυγίαν* ed. pr. prius tantum emend. in ed. alt. a Falk.

v. 188. *Δηριάδη* editt.

v. 189. *γείτονι* i. e. *Ὠκεανῷ*, quia ad Oceanum et Leucadem rupem habitat *δῆμος ὀνείρων*, Odyss. ω. 11. s. etsi id ad Somnum nostrum, Orchomeni haerentem, parum nunc facit. Cf. v. 129. s.

v. 193. *τριτάτης δόμον Ἠοῦς* editt. vulgari errore, cf. 195.

αὐτόθι δ' Ὕπνος ἔμιμνε, δεδεγμένος εὔγαμον ὥρην.
Καὶ ταχινὴ πεπότητο θεὰ παλινόστιμος Ἶρις·
σπερχομένη δ' ἤγγειλεν ἀμεμφέα μῦθον ἀνάσσῃ.
Ἡ δὲ θυελλήεντι δι' ἠέρος ἵπτατο ταρσῷ,
καὶ δόλον ἔπλεκεν ἄλλον, ὅπως Διὸς ἐγγύθεν ἔλθῃ,
κεστὸν ἀεριάζουσα, πόθου θελξίφρονα μίτρην.
καὶ Παφίην μάστευεν· ὑπὲρ Λιβάνοιο δὲ μούνην
Ἀσσυρίην ἐκίχησεν ἐρημαίην Ἀφροδίτην
ἑζομένην· Χάριτες γὰρ ἐς ἄνθεα ποικίλα κήπων
εἰαριναὶ στέλλοντο, χορίτιδες Ὀρχομενοῖο,
ἣ μὲν ἀμεργομένη Κίλικα κρόκον, ἣ δὲ κομίζειν
βάλσαμον ἱμείρουσα, καὶ Ἰνδῴου δονακῆος
φυταλίην, ἑτέρη δὲ ῥόδων εὐώδεα ποίην.
Θαμβαλέη δ' ἀδόκητος ἑῶν ἀνεπήλατο δίφρων,
ὡς Διὸς εἶδε δάμαρτα, Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
ὀχνυμένην δ' ὁρόωσα, πολύτροπον ἴαχε φωνήν·

---

v. 196. *εὔγαμον Ἥρην* tentabat Scalig. Male. *εὔγαμον ὥρην* dicit tempus, quo Somnus nuptias suas promissas (cf. 121. 129.) exspectabat. Neque Juno eum secum abducit; sed XXXII. 97. vim tantum Somni, non praesentem deum, describere poëta videtur.

v. 197. *παλινόσιμος* ed. pr. emend. Falk. Fortasse praestitisset dividere *πάλι*.

v. 205. *χορήτιδες* editt. alibi *χοροίτιδες* esse observat Falk. Constantior scriptura nostra est. Ab initio versus malim *εἰαρινὰ στέλλ.* Caeterum, nisi Somnum Nonnus supra 129. s. deceptum voluit, male Gratias huc transtulit.

v. 206. *ἡ μὲν ἀμελγομένη κ. κ. ἡ δὲ κ.* ed. pr. et *ἣ μὲν* et *ἣ δὲ* tantum emend. in ed. alt. Cf. XXXIII. 5.

v. 207. *Ἰνδώου* editt.

v. 208. *ποδῶν εὐώδεα π.* editt. unde *πέδων* vel *πόθων* Scaligerum fecisse mireris. Mecum emendavit Schrad. ad Mus. p. 225. de *φυτῶν* quoque cogitans. *Ῥόδων* multo ante Rhodomannus.

Ἥρη, Ζηνὸς ἄκοιτι, τί σοι χλοάουσι παρειαί;
τίπτε τεαί, βασίλεια, κατηφέες εἰσὶν ὀπωπαί;
ἦ ῥα πάλιν πέλεν ὄμβρος ἐπίκλοπος ὕετιος Ζεύς;
μὴ πάλιν ἔπλετο ταῦρος, ἐν ὕδασιν ὑγρὸς ὁδίτης;
τίς πάλιν Εὐρώπη σε βιάζεται; ἠὲ τίς ἄλλη
Ἀντιόπη, Νυκτῆος ἀναινομένου γενετῆρος,
ψευδαλέου Σατύρου λασίῃ νυμφεύεται εὐνῇ;
μὴ νέος εἰς γάμον ἄλλον ἐπείγεται ἵππος ἐχέφρων,
μιμηλοῖς στομάτεσσι νόθον χρεμετισμὸν ἰάλλων;
μὴ Σεμέλην ἑτέρην λοχίῳ μνηστεύσατο πυρσῷ,
καὶ στεροπὴν ἐλέλιζε, κυβερνήτειραν Ἐρώτων;
μὴ δαμάλης ἐπὶ λέκτρον ἐϋκραίροιο χορεύει,
μυκηθμὸν προχέων φιλοτήσιον; ἣν ἐθελήσῃς,
Ζηνὸς ὀπιπευτῆρα βοοσκόπον ἄλλον ἐγείρεις,
βουκόλον, ἀγρύπνοις κεχαραγμένον Ἄργον ὀπωπαῖς.
εἰπέ μοι εἰρομένῃ, καὶ ὅσον σθένος ἐστὶν, ἀρήξω.
Ὣς φαμένην δολόεντι θεὰ προσπτύξατο μύθῳ·
Κύπρι θεά, θνητοῖσιν ἐάσομεν οὖδας Ὀλύμπου·
Ζεὺς Σεμέλην ἐς Ὄλυμπον ἀνήγαγε, μητέρα Βάκχου,
ἄξει καὶ Διόνυσον ἐς αἰθέρα. τίς δόμος Ἥρην
δέξεται; ἢ τίνα χῶρον ἐλεύσομαι; αἰδέομαι δέ,
μὴ Σεμέλην ἐσίδοιμι νόθην βασίλειαν Ὀλύμπου.
δείδια, μὴ ζοφόεντος ἴδω δόμον Ἰαπετοῖο,

---

v. 212. τί τοι χλοάουσι editt.

v. 216. ἠέ τις ἄλλη editt.

v. 225. Fortasse ἔγειρε, etsi mihi imperativus in hac sede displicet.

v. 228. προσπτύξατο ed. pr.

v. 229. ἐάσσομεν editt.

μή με λαβὼν ἐλάσειε, μετὰ Κρόνον, ἐκτὸς Ὀλύμπου.
δείδια, μὴ μετὰ γαῖαν ἐν αἰθέρι νέκταρ ἐλέγχων,
ἄμπελον, ἣν καλέουσι, καὶ ἐν μακάρεσσι φυτεύσῃ.
μή ποτε τοῦτο γένοιτο, Δίκη, καὶ Γαῖα, καὶ Ὕδωρ.
κλήματα μὴ κομίσειεν ἐς αἰθέρα, μὴ χάριν οἴνης
οὐρανὸν ἀμπελόεντα μετ' ἀστερόεντα καλέσσω·
μηδὲ πίω ποτὸν ἄλλο μετὰ γλυκὺ νέκταρ Ὀλύμπου.
δείδια, μὴ μενέχαρμον ἴδω μεθύουσαν Ἀθήνην,
μὴ δόρυ κουφίσσειεν ἐπ' Ἄρεϊ καὶ Κυθερείῃ·
μὴ σφαλερῇ ῥαθάμιγγι νοοσφαλέος Διονύσου
αἰθέρι τολμήεσσαν ἀναστήσωσιν ἐνυὼ
ἀστέρες οἰνοπλῆγες, ἐπ' ἀλλήλοισι μανέντες·
μή ποτε βακχευθέντες ὅλοι ναετῆρες Ὀλύμπου
ὄργια μιμήσαιντο φερεσσακέων Κορυβάντων.
οὐχ ἅλις αἶσχος ἐκεῖνο θεοστυγὲς, ὅττι δοκεύω
Τρώϊον ἡβητῆρα, Διὸς δρηστῆρα κυπέλλων,
οὐρανὸν αἰσχύνοντα καὶ οἰνοχόον Διὸς Ἥβην,
χερσὶν ἐπιχθονίοισιν ὅτε γλυκὺ νέκταρ ἀφύσσει;

---

v. 255. Post hunc versum in editt. leguntur duo versus, quos ante versum 275. collocavi, quia hic aperte nexum turbant, infra vero satis apti videntur. Suspiceris, duarum paginarum initia diversa inter se permutata esse.

v. 236. *νέκταρ χων* ed. pr. relicta lacuna, quam eleganter supplevit Falk. etsi ipse pretium conjecturae suae statuere nescivit, qui *ἀπίσχων* quoque et *ἐπίσχων* addidit.

v. 239. *χάριν εὐνῆς* editt. aperto errore.

v. 241. *ποτὸν ἄλλον μετὰ γλ.* ed. pr.

v. 247. *ὅλον* Rhodom.

v. 249. Hic versus in editt. sequenti postponitur. Transpositio facta a Scalig. Praeterea ed. pr. legit *ὅττι δαεύω*, quod ab eod. Scalig. emendatum, uti in ed. alt. legitur et jam Falk. correxerat, male tamen inter *δοκεύω* et *δαείω* fluctuans.

v. 251. *Διὸς ἥβην* litera minuscula vulgo.

αἰδομένη δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλεύσομαι· ἀμφοτέροις δὲ
αἰθέρα καλλείψω, Γανυμήδεϊ καὶ Διονύσῳ·
αἰθέρα καλλείψω, Σεμέλης δόμον. εἷς δόμος ἔστω
οὐρανὸς ἀμφοτέροις, καὶ Περσέϊ καὶ Διονύσῳ.
ἵξομαι εἰς ἐμὸν Ἄργος, ἐς ἀγλαὸν ἄστυ Μυκήνης,
ἐν χθονὶ ναιετάουσα· σὺν ἀχνυμένῃ δὲ τεκούσῃ
ἕσπεται αὐτὸς Ἄρης, σέο νυμφίος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Σπάρτης σῆς ἐπίβηθι, καὶ εὐθώρηκα δεχέσθω
χαλκείην σὺν Ἄρηϊ χολωομένην Ἀφροδίτην.
οἶδα, πόθεν μεθέπω τάδε πήματα· πατρὸς Ἐριννὺς
ὕβριν ἀπαιτίζει με, βιαζομένοιο τοκῆος,
ὅττι Κρόνου γενετῆρος ἐπιβρίθουσα κυδοιμῷ,
σὺν Διῒ μαρναμένῳ Τιτηνὶς ἔχραεν Ἥρη·
καλὸν ἐμοὶ, Διόνυσον ἰδεῖν κατὰ μέσσον Ὀλύμπου,
ἥμενον ἐγγὺς Ἔρωτος, ὁμέστιον Ἀφρογενείῃ,
αἰγίδα κουφίζοντα μετὰ Κρονίδην καὶ Ἀθήνην.
ἀλλὰ, θεὰ, χραίσμησον· ἐμῆς δ' ἐπίκουρον ἀνάγκης,
εἰς μίαν Ἠριγένειαν, ὅπως Διὸς ὄμματα θέλξῃ,
δός μοι κεστὸν ἱμάντα, τεὴν πανθελγέα μίτρην,
καὶ Διὸς ὑπνώοντος ἐμοῖς Ἰνδοῖσιν ἀρήξω.
δισσὴ ἐγὼ γενόμην ἑκυρὴ σέθεν· ἡμετέρου γὰρ
υἱέος, Ἡφαίστοιο καὶ Ἄρεος, ἔπλεο νύμφη.
δὸς χάριν ὀψιτέλεστον, ἐπεὶ κυανόχροες Ἰνδοὶ
ξεινοδόκοι γεγάασιν Ἐρυθραίης Ἀφροδίτης,

---

v. 259. ἕσπεται καὶ αὐτὸς Ἄρ. ed. pr. emend. Falk.

v. 264. ἐπιβρίζουσα editt.

v. 270. Potuisset hic versus sequenti postponi; sed ita solemus mediis precum formulis ejusmodi limitationes interponere, velut ad minuendam rei, quam petimus, magnitudinem.

vv. 273. 274. in editionibus post versum 255. legi, supra jam monui. Praeterea v. 274. ed. pr. habet υἱέας Ἡφαίστοιο, quod a Falk. emendatum.

οἷς κοτέων Διόνυσος ἐπέχραεν, οἷσι καὶ αὐτὸς
θηλυμανὴς ἄστοργος ἐχώσατο παιδοτόκος Ζεύς,
καὶ στεροπὴν ἐλέλιξε, συναιχμάζων Διονύσῳ.
δός μοι κεστὸν ἱμάντα βοηθόον, ᾧ ἔνι μούνῳ
θέλγεις εἰν ἑνὶ πάντα· καὶ ἄξιός εἰμι φορῆσαι,
ὡς ζυγίη γεγαυῖα, καὶ ὡς συνάεθλος Ἐρώτων.

---

v. 281. φορέσσαι editt. φορῆσαι erat Lib. V. 239.

NONNOΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΒ.

Ἐν δὲ τριηκοστῷ καὶ δευτέρῳ εἰσὶ κυδοιμοί,
καὶ Διὸς ὑπναλέοιο λέχος, καὶ λύσσα Λυαίου.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΛΒ.

Ὣς φαμένη, παρέπεισε. δολοφραδμων δ᾽ Ἀφροδίτη
πείθετο κερδοσύνῃσι· ἀνειρύσασα δὲ κόλπου,
Ἥρῃ δῶρον ἔδωκε θελήμονι κεστὸν ἐρώτων.
καί τινα μῦθον ἔλεξε, χάριν θελκτῆρος ἱμάντος·
Δέχνυσο τοῦτον ἱμάντα, τεῆς ἐπίκουρον ἀνίης·
θέλξεις δ᾽ εἰν ἑνὶ πάντα πόθων ἰθύντορι κεστῷ,
Ἠέλιον, καὶ Ζῆνα, καὶ αἰθέρα, καὶ χορὸν ἄστρων,
καὶ ῥόον ἀστήρικτον ἀτέρμονος Ὠκεανοῖο.
Εἶπε· καὶ Ἀσσυρίην Λιβανηΐδα δύσατο πέτρην.
Ἥρη δ᾽ ἀστερόφοιτον ἐδύσατο κύκλον Ὀλύμπου.
καὶ ταχινὴ πάνλευκον ἑὴν ἐπεκόσμεε μορφήν·
πολλάκι δ᾽ ἰσάζουσα, καθειμένον ἄχρι μετώπου,
πλαζομένης ἔστησε μετήλυδα βότρυν ἐθείρης·
καὶ πλεκτὴν θυόεντι κόμην ἐδίηνεν ἐλαίῳ,

v. 6. πόθεν ἰθύντορι ed. pr. emend. Falk.

v. 12. παλλακίδ᾽ Rhodom.

v. 13. Post hunc versum leguntur in editt. versus duo 34. 35. necessario ad finem narrationis rejiciendi. Pertinent enim ad illud momentum, quo, ornatu omni composito, in publicum itur. Cf. Il. ξ. 170. ss. Theocrit. Id. XV. 21. 29. ss. 39. 42. Hic aperte turbant.

v. 14. ἐδίηνεν editt.

τοῦ καὶ κινυμένοιο μετ' αἰθέρα καὶ μετὰ πόντον,
γαῖαν ὅλην ἐμέθυσσε μύρου δολιχόσκιος ὀδμή·
καὶ κεφαλῇ στέφος εἶχε παναίολον, ᾧ ἔνι πολλαὶ
λυχνίδες ἦσαν, Ἔρωτος ὁμόστολοι, ὧν ἀποπέμπει
φαιδρὰ τινασσομένων ἀμαρύγματα κυπριδίη φλόξ·
εἶχε δὲ πέτρον ἐκεῖνον, ὃς ἀνέρας εἰς πόθον ἕλκει,
οὔνομα φαιδρὸν ἔχοντα ποθοβλήτοιο Σελήνης·
καὶ λίθον ἱμείρουσαν ἐρωτοτόκοιο σιδήρου,
καὶ λίθον Ἰνδῴην φιλοτήσιον, ὅττι καὶ αὐτὴ
ἐξ ὑδάτων βλάστησεν, ὁμόγνιος Ἀφρογενείης,
κυανέην θ' ὑάκινθον, ἐράσμιον εἰσέτι Φοίβῳ·
ἀμφὶ δ' ἑοῖς πλοκάμοισιν ἐρωτίδα δήσατο ποίην,
ἣν φιλέει Κυθέρεια, καθὼς ῥόδον, ὡς ἀνεμώνην,
καὶ φορέει, μέλλουσα μιγήμεναι υἱέϊ Μύῤῥης·
καὶ λαγόνας στεφανηδὸν ἀηθέϊ δήσατο κεστῷ·
εἶχε δὲ ποικίλον εἷμα παλαίτατον, ᾧ χύτο νύμφης,
κρυπταδίῃ φιλότητι κασιγνήτων ὑμεναίων,
νυμφίον ἀρχαίης ἔτι λείψανον αἷμα κορείης,
κουριδίης φιλότητος ἵνα μνήσειεν ἀκοίτην·
νιψαμένη δὲ, μέτωπα καλύψατο νώροπι πέπλῳ,
καὶ περόνην συνέεργεν, ἑοῦ κληῗδα χιτῶνος·

---

v. 16. *ἐμέθυσε* ed. pr. emend. Falk.

v. 18. Fortasse praestaret *ὧν ἄπο πέμπει.*

v. 23. *λίθον Ἰνδῴην* editt. Descriptionem vide XLV. 125.

v. 24. *ἀφρογενείης* lit. minuscula ed. alt.

v. 26. *ἀμφὶ δέ οἱ πλ.* editt. nulla Nonni facilitate.

v. 27. *καὶ ὡς ῥόδον, ὡς ἀν.* editt. sed vereor, ut *καὶ* ad orationem intendendam hic recte fecisset.

v. 30. *αἷμα παλαίτατον* editt. Copiose de hoc loco Dorvill. ad Char. p. 428. ed. Lips. disputat, ita tamen ut hic et v. 32. inter *εἷμα* et *ἅμμα* optionem daret.

vv. 34. 35. vulgo post versum 13. collocari, supra observatum. Caeterum v. 35. *συνέεργε νέου* offerunt editt. Male.

καὶ δέμας ἀσκήσασα, καὶ ἀθρήσασα κατόπτρῳ,
ὡς πτερὸν, ἠὲ νόημα δι᾽ αἰθέρος ἔδραμεν Ἥρη.
Καὶ Διὸς ἐγγὺς ἵκανεν· ἰδὼν δέ μιν ὑψιμέδων Ζεὺς
θερμοτέρους ἐς ἔρωτας ἱμάσσετο κέντορι κεστῷ.
καὶ Διὸς εἰσορόωντος ἐδουλώθησαν ὀπωπαί·
καί μιν ὀπιπεύων, Κρονίδης ἐξείρετο μύθῳ·
Ἥρη, τίπτε βέβηκας ἑῷον εἰς κλίμα γαίης;
τίς χρειώ σε κόμιζε; τί σήμερον ἐνθάδε βαίνεις;
ἦ ῥα πάλιν κοτέουσα κορύσσεαι οἴνοπι Βάκχῳ,
καὶ ποθέεις Ἰνδοῖσιν ὑπερφιάλοισιν ἀρῆξαι;
Ἔννεπε. καὶ γελόωντι νόῳ πολυμήχανος Ἥρη
ζηλομανὴς ἀγόρευε, παραιφαμένη παρακοίτην·
Ζεῦ πάτερ, ἄλλος ἔχει με φίλος δρόμος· οὐ γὰρ ἱκάνω,
Ἄρεος Ἰνδῴοιο καὶ Ἰνδοφόνου Διονύσου
ἀλλοτρίας μεθέπουσα μεληδόνας· ἀντολίης δὲ
γείτονος Ἠελίοιο μετέρχομαι αἴθοπας αὐλάς,
σπερχομένη· πτερόεις γὰρ Ἔρως παρὰ Τηθύος ὕδωρ
Ὠκεανηΐάδος Ῥοδόπης δεδονημένος οἴστρῳ,
συζυγίην ἀπέειπε· καὶ ἔπλετο κόσμος ἀλήτης·
καὶ βίος ἀχρήϊστος, ἀποιχομένων Ὑμεναίων.
τοῦτον ἐγὼ καλέουσα, παλίνδρομος ἐνθάδε βαίνω·
οἶσθα γὰρ, ὡς Ζυγίη κικλήσκομαι, ὅττι καὶ αὐτῆς
χεῖρες ἐμαὶ κρατέουσι τελεσσιγόνου τοκετοῖο.
Τοῖον ἔπος βοόωσαν ἀμείβετο θερμὸς ἀκοίτης·

v. 49. Ἰνδῴοιο editt.

v. 51. Si γείτονος legitur, αὐλὰς Ἀντολίης habemus; si γείτονας, Solis haberemus aulas. Sed prius hic aptius est.

v. 54. κόσμος ἀχήτης ed. pr. emend. Falk.

v. 56. Proprium fuisset καλέσουσα.

v. 57. ὅττι καὶ αὐταὶ ed. alt. ex interpolat. Falk.

v. 58. παῖδες ἐμαὶ κρ. editt. quod verum esse non potest. Spectat se Juno, ut Lucinam. Cf. v. 74. s.

Νύμφα φίλη, λίπε δῆριν. ἐμὸς Διόνυσος ἀγήνωρ,
ἀμώων προθέλυμνον ἀβακχεύτων γένος Ἰνδῶν,
χαιρέτω. ἀμφοτέρους δὲ γαμήλια λέκτρα δεχέσθω·
οὐ γὰρ ἐμὲ χθονίης ἀλόχου πόθος, οὐδὲ θεαίνης
θυμὸν ἐμὸν θελκτῆρι τόσον βακχεύσατο κεστῷ

* * * * * * *

οὐδ᾽ ὅτε Τηΰγέτης Ἀτλαντίδος, ἧς ἀπὸ λέκτρων
πρεσβυγενὴς πολιοῦχος ἀεξήθη Λακεδαίμων·
οὐ τόσον ἠρασάμην Νιόβης παρὰ γείτονι Λέρνῃ,
κούρης ἀρχεγόνοιο Φορωνέος· οὐ τόσον Ἰοῦς
φοιτάδος, Ἰναχίης, ταυρώπιδος, ἣ παρὰ Νείλῳ
τίκτε γονὴν Ἐπάφοιο καὶ ἀρχεγόνου Κεροέσσης·
οὐ Παφίης τόσον ἦλθον ἐς ἵμερον, ἧς χάριν εὐνῆς
Κενταύρους ἐφύτευσα, βαλὼν σπόρον αὔλακι γαίης·
ὡς σέο νῦν μεθέπω γλυκερὸν πόθον. ἦ ῥα καὶ αὐτή,
ὡς Ζυγίη γεγαυῖα καὶ ὡς μεδέουσα γενέθλης,
Κυπριδίοις βελέεσσιν ὀϊστεύεις παρακοίτην;

---

v. 63. Pro ἐμὲ potuisset f. ἔτι scribi; sed recte se duplex accusat. ἐμὲ et θυμὸν ἐμὸν v. s. habet.

v. 64. Aperta est lacuna post hunc versum, etsi eam neutra editio agnoscit. Nam ut illud οὐδ᾽ ὅτε Τηΰγέτης elliptice dici potuisset, semel saltem οὐδ᾽ ὁπότ᾽ ἠρασάμην etc. antecedere debuisset, ut id Homerici loci Il. ξ. 315. ss. oeconomia clare ostendit. Et plures Jovis amores Nonnus novit, cf. V. 619. coll. 611. ss. VII. 117. ss.

v. 67. οὗτος ὃν ἠρασάμην editt. adeoque ἠροσάμην ed. alt, quod Falk. conjecisse dicitur, nisi error subest. Verum vidit Cant. idem profertur, tanquam Sevini correctio, a Clavierio ad Apollod. T. II. p. 198.

v. 68. οὗτος ὃν Ἰοῦς ed. pr. emend. in ed. alt. ope Falkenb.

v. 69. ἣ παρὰ Νείλῳ ead. ed. pr. ab eod. emeud.

v. 70. κεροέσσης vulgo, litera minore ab initio. Pessime hunc locum interpretatur Cunaeus p. 82. s. Vid. Comment.

Ὣς εἰπὼν, χρυσέας νεφέλας πυργηδὸν ἑλίξας,
δινωτὴν ἐπίκυρτον ἐνεσφαίρωσε καλύπτρην·
καὶ θαλάμου ποιητὸς ἔην τύπος, ὃν ποτε κύκλῳ
Ἴριδος αἰθερίης ἑτερόχροος ἔστεφε μορφὴ
πορφυρέη, καὶ Ζηνὶ καὶ ἀγλαοπήχεϊ νύμφῃ
αὐτόματον σκέπας ἦεν ὀρεσσαύλων ὑμεναίων,
καὶ τύπος αὐτοτέλεστος ἀναγκαίης πέλεν εὐνῆς.
Οἳ δὲ γάμου χαρίεντος ὁμίλεον ἠθέϊ θεσμῷ·
Γαῖα δὲ κηώεσσαν ἀναπτύξασα λοχείην,
ἄνθεσιν ἱμερτοῖσι γαμήλιον ἔστεφεν εὐνήν·
καὶ κρόκος ἐβλάστησε Κίλιξ, καὶ ἐφύετο μῖλαξ·
θήλεϊ δ' ἄρσενα φύλλα συνέπλεκε γείτονι ποίῃ,
οἷα πόθου πνείων, καὶ ἐν ἄνθεσιν ἁβρὸς ἀκοίτης·
καὶ λέχος ἀμφοτέρων ἐπεκόσμεε διπλόος ὅρπηξ,
Ζῆνα κρόκῳ πυκάσας, καὶ μίλακι σύγγαμον Ἥρην·
καὶ Διὸς ὀξὺν ἔρωτα νοήμονι δείκνυε σιγῇ
ἱμερόεις νάρκισσος, ἐπιθρώσκων ἀνεμώνῃ.
οὐδέ τις ἀθανάτων σκιόεν λέχος, οὐ τότε Νύμφαι
γείτονες, οὐ Φαέθων πανεπόψιος, οὐδὲ καὶ αὐτῆς
ἔδρακεν ἄφθιτα λέκτρα βοώπιδος ὄμμα Σελήνης·
πυκνοῖς γὰρ νεφέεσσιν ἐμιτρώθη σκέπας εὐνῆς,

---

v. 85. *ἔτρεφεν εὐνὴν* editt.

v. 87. Ante hunc versum in editt. versus 89. male collocatur, tota loci venustate corrupta, quae *μεταμορφώσει* nititur, qua flores hi, crocus e puero, milax e puella, cognominibus, ortum traxere (cf. Ovid. Met. IV. 283.) spirante adhuc amoris sensu. Praeterea *θήλει δ' ἄ. φῦλλα* editt.

v. 88. *οἷοι πόθου* et in fine *ἁβρὸν ἀκοίτην* editt. sine sensu.

v. 89. De pristina versus sede vide ad v. 87.

v. 96. *σκοπὰς εὐνῆς* ed. pr. nostrum habet ed. alt. ex emend. Falk. qui praeterea deterius conjecit *σκοπὸς εὐνῆς*.

καὶ Διὸς ὄμματα θέλξεν ὁμόστολος Ὕπνος Ἐρώτων.
Ὄφρα μὲν ἁβρὸς ἴαυεν ἐν ἄνθεσι θελγόμενος Ζεὺς,
ἀγκὰς ἔχων παράκοιτιν ἀθηήτων ἐπὶ λέκτρων·
τόφρα δὲ ποικιλόμορφος ἐν οὔρεσι φοιτὰς Ἐριννὺς
νεύμασιν Ἡραίοισιν ἐθωρήχθη Διονύσῳ·
καὶ κτύπον ἐσμαράγησεν ἐπ' ὀφθαλμοῖσι Λυαίου,
σεισαμένη βαρύδουπος ἐχιδνήεσσαν ἱμάσθλην·
καὶ κεφαλὴν ἐλέλιξε· δρακοντείων δὲ κομάων
φρικτὰ τινασσομένων ἐπεσύρισε λοίγιος ἠχώ·
καὶ σκοπιὴν ἐ[ρ]ραινον ἐρημάδα πίδακες ἰοῦ·
ἄλλοτε θηρείοιο τύπον φαίνουσα προσώπου,
αἰνομανὴς ἔφριξε λέων πυκινότριχι λαιμῷ,
χάσματι φοινήεντι καταΐσσων Διονύσου.
Τὸν μὲν ἀμερσινόοιο κατάσχετον ἅλματι λύσσης
Ἄρτεμις ἐσκοπίαζε, καὶ ἤθελε λύσσαν ἐλάσσαι·
ἀλλά μιν ἐπτοίησε βαρύκτυπος ὑψόθεν Ἥρη,
πυρσὸν ἀκοντίζουσα· καὶ εἴκαθε δεσπότις ἄγρης,
μητρυιῇ κοτέουσα· φύλαξ δέ τις ἔπλετο Βάκχου
μαινομένου, καὶ θῆρας ἑοὺς ἀνέκοψεν ἀπειλῇ·
καὶ κύνας ἀγρευτῆρας ἐπεσφηκώσατο λαιμῷ,
αὐχενίων σφίγξασα πολύπλοκον ὁλκὸν ἱμάντων,
μὴ χρόα δηλήσαιντο νοοσφαλέος Διονύσου.

---

v. 106. *πίδακες ἰοῦ* ed. pr. accentum emend. Falk.

v. 107. *ἀλλ' ὅτε θηρ.* editt. *ἄλλοτε* semel positum erat XXIX. 321. etsi hic fortasse lacuna subest.

v. 110. *κατάσχεται ἅλματι* ed. pr. emend. Falk.

v. 114. *μητρυιὴν κοτ.* editt.

v. 116. Etsi *ἐπεσφηκώσατο λαιμῷ* explicari potest, et idem fere denotat, ac si *ἐπεσφ. κημῷ* dixisset, malim tamen propter versum seq. *ἐπεσφ. δεσμῷ* de loro, quo constrictos tenet, *Leitseil.*

v. 118. *δηλήσοιντο* editt.

Νερτερίῳ δὲ Μέγαιρα κελαινιόωσα χιτῶνι,
εἰς φόβον αὖτις ἵκανεν, ἐπαιθύσσουσα Λυαίῳ
φάσματα ποικιλόμορφα. κατὰ Βρομίοιο δὲ πολλαὶ
ἰοβόλου ῥαθάμιγγες ὀϊστεύοντο καρήνου,
καὶ βλοσυροὶ σπινθῆρες· ἀεὶ δέ οἱ ἔνδον ἀκουῆς
νερτερίης σύριζε λαθίφρονος ἦχος ἱμάσθλης.
Καὶ μογέων, Διόνυσος ἐρημάδος ἔνδοθι λόχμης
δύςβατα φοιτητῆρι διέστιχεν οὔρεα ταρσῷ,
ἄσθματι δαιμονίῳ δεδονημένος· ἀμφὶ δὲ πέτραις,
οἰστρομανὴς ἅτε ταῦρος, ἑὰς ἤρασσε κεραίας,
τρηχαλέον μύκημα χέων λυσσώδεϊ λαιμῷ·
πυκνὰ δὲ καλλείψασα καὶ υστερόφωνον ἀοιδήν,
φθόγγῳ μαινομένῳ μυκήσατο δύςθροος Ἠχώ,
ἀντίτυπον θρασὺν ἦχον ἀμειβομένη Διονύσου.
καὶ βαλιὰς ἐλάφους, λασίας τ᾽ ἐδίωκε λεαίνας
Βάκχος ἀελλήεις, μεθέπων ὀρεσίδρομον ἄγρην·
οὐδέ οἱ ἄγχι λέων θρασὺς ἤϊε· ταρβαλέη δὲ
ἄρκτος ἐριπτοίητος ἐκεύθετο φωλάδι πέτρῃ,
λύσσαν ἀπειλητῆρος ὑποπτήσσουσα Λυαίου,
δεχνυμένη βλοσυρῇσι θεήλατον ἦχον ἀκουαῖς·

---

v. 120. εἰς ζόφον αὖθις ἵκ. editt. sine sensu.

v. 121. μετὰ Βρ. et v. seq. ἰοβόλοι editt.

v. 123. σπινθῆρες bene se haberent, si facis mentio adesset; de oculorum ignibus cogitare durius videtur. An σμήριγγες de serpentibus, qui pro crinibus sunt?

v. 130. Sensus videtur esse: relictis pastoritiis carminibus, quibus antea respondere consuevit, Bacchi mugitum repetebat Echo. Sed desideratur uberior descriptio carminis, quod voluit; neque placet καί, raro sic a N. positum. Quid si Πᾶνα δὲ καλλείψασα καὶ ὑστερόφ. ἀοιδήν scripsisset?

v. 133. λασίας δ᾽ ἐδίωκε editt.

v. 138. δειχνυμένη ed. pr. emend. Falk.

μηκεδανούς τε δράκοντας, ἐρειδομένους τινὶ πέτρῃ,
μείλιχα λιχμώωντας, ἀπέθρισε νηλέϊ θύρσῳ·
καὶ σκοπιὰς ἐτίναξε, τανυγλώχινι κεραίῃ
κτείνων ἀκλινέων ἱκετήσια φῦλα λεόντων·
καὶ δρύας εὐκάρποιο μετεῤῥίζωσεν ἀρούρης·
Ἀδρυάδας τ' ἐδίωκεν· ὀϊστεύων δὲ κολώνας,
Νηϊάδας ποταμοῖο μετήλυδας ἤλασε Νύμφας.
Βασσαρίδες δ' ἀλάληντο, καὶ οὐχ ἥπτοντο Λυαίου,
καὶ Σάτυροι φρίσσοντες ἐνεκρύπτοντο θαλάσσῃ·
οὐδέ οἱ ἐγγὺς ἵκοντο, τεθηπότες ὄγκον ἀπειλῆς,
μή σφιν ἐπαΐξειε, χέων ἑτερόθροον ἠχώ,
ἀφρὸν ἀκοντίζων χιονώδεα, μάρτυρα λύσσης.
Δηριάδης δ', ὑπέροπλον ἔχων θράσος, ἔχραε Βάκχαις,
νεύμασιν Ἡραίοισι τινασσομένου Διονύσου.
ὡς δ' ὅτε χειμερίων ῥοθίων μυκώμενος ὁλκῷ,
ἄπλοος ἀντιπόροις βακχεύετο πόντος ἀέλλαις,
κύμασιν ἠλιβάτοισι καταῤῥύτον ἠέρα νίφων·
πρυμναίους τε κάλωας ἀφειδέϊ κύματος ὁρμῇ
λαίλαπες ἐῤῥήξαντο, καὶ ἄσθματι λαῖφος ἑλίξας,
ἱστὸν ἀνεχλαίνωσε κεκυφότα λάβρος ἀήτης,
λαίφεσιν ἀμφιέζωστον· ἐδοχμώθη δὲ κεραίη·
ναῦται δ' ἀσχαλόωντες ἐπέτρεπον ἐλπίδα πόντῳ·
ὣς τότε Βάκχου ὄρινεν ὅλον στρατὸν Ἰνδικὸς Ἄρης.

---

v. 139. ἐειδομένους editt. posterius emend. Falk. in conjectann.

v. 140. λιχμώοντας editt.

v. 146. ἀλάλαντο editt. Emendavit jam Rhodom.

v. 155. ἠέρα νίπτων volebat Falk. in curis secundis, quod vulgata neque melius, neque deterius. Si quid mutandum, malim φαίνων.

v. 159. κεραὴ ed. pr.

v. 161. Βάκχος ὄρινεν ed. pr. Βάκχον Falk. Βάκχον Rhodom. et ed. sec.

Ἔνθα τις οὐ κατὰ κόσμον ἔην ἔρις· οὐ κλόνος ἀνδρῶν
ἶσος ἔην, οὐ δῆρις ὁμοίϊος· ἀκάματος γὰρ
νόσιμος ἐγρεκύδοιμος ἐπέβρεμε χάλκεος Ἄρης,
Μωδαίου προμάχοιο φέρων τύπον, ὃς πλέον ἄλλων
ὑσμίνης ἀκόρητος ἀτερπέϊ τέρπετο λύθρῳ,
ᾧ πλέον εἰλαπίνης φόνος εὔαδεν· ἐν δὲ βοείῃ,
οἷά τε Γοργείων πλοκάμων ὀφιώδεας ὁλκούς,
γραπτὸν ἐϋσμήριγγος ἔχων ἴνδαλμα τεκούσης,
Δηριάδῃ πέλεν ἶσος, ὁμόχροος· οὐ τότε μορφῆς
ῥιγεδανῆς ἀγέλαστον ἔχων μίμημα προσώπου,
καὶ σκολιὴν πλοκαμῖδα φέρων καὶ σῆμα βοείης,
οἰνομανὴς πεφόρητο μόθῳ λαοσσόος Ἄρης,
καὶ προμάχους θάρσυνεν. ὁμογλώσσῳ δ᾽ ἀλαλητῷ,
Βάκχου μὴ παρεόντος, ἀταρβέες ἔβρεμον Ἰνδοί,
καὶ κτύπον ἐννεάχιλον ἐπέκτυπε λοίγιος Ἄρης,
φοινιαλέην συνάεθλον ἔχων Ἔριν· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
στῆσε Φόβον καὶ Δεῖμον ὀπάονα Δηριαδῆος.
καὶ στρατιὴν οἴστρησαν ἐρημονόμου Διονύσου
Δηριάδης, καὶ κῶμα Διός, καὶ σύνδρομος Ἄρης.
Συμμιγέες δὲ φάλαγγες ὁμοζήλοιο κυδοιμοῦ
Βασσαρίδων στίχα πᾶσαν ἐμιτρώσαντο σιδήρῳ,
καὶ πολέες φεύγοντες ἐνὶ κτείνοντο φονῇϊ,

---

v. 162. *οὐ λόνος ἀνδρῶν* ed. pr. emend. Falk.

v. 163. *ἀκαμάτῳ γὰρ* editt. quod non ferendum, nisi quaedam excidisse statuamus.

v. 169. *ἴνδαλμα Μεδούσης* tentabat Scaliger. Male: neque enim sic v. anteced. *οἷά τε* dici potuisset. Quidni Indus ille, quem simulabat Mars, matris, satis fortasse Gorgoneam, faciem in clypeo gestare potuit? Sic uxoris signum habebat Morrheus, XXXIV. 285. s. Caeterum ed. pr. habet *ἐϋσμίριγγος*, quod emend, Falk.

v. 175. *ἔδραμον Ἰνδοί* editt. sensu plane contrario.

θεινόμενοι ξιφέεσσιν. Ὁμηρίδες, εἴπατε, Μοῦσαι,
τίς θάνε, τίς δούπησεν ὑπ' ἔγχεϊ Δηριαδῆος·
Αἰβίαλος, Θύαμις τε, καὶ Ὀρμένιος, καὶ Ὀφέλτης,
Κρίασος Ἀργασίδης, Τελέβης, καὶ Λύκτιος Ἀνθεύς,
καὶ Θρόνιος, καὶ Ἄρητος, ἐύμμελίης τε Μολυνεύς,
ἀλκήεις τε Κόμαρκος· ἐτέμνετο δ' ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
ἔγχεϊ Δηριάδαο νέκυς στρατός· ὀλλυμένων δὲ
ὃς μὲν ἔην δαπέδῳ τετανυσμένος· ὃς δὲ ῥεέθροις
πλώετο, κυματόεντα φέρων μόθον· ὃς δὲ θαλάσσῃ
ἀγχιπόρῳ δέδμητο, διωκόμενον δὲ σιδήρῳ
κύμασιν, ἀρτιχάρακτον, Ἄραψ τυμβεύσατο Νηρεύς·
ὃς δὲ θυελλήεντι δι' οὔρεος ἔδραμε ταρσῷ,
Κῆρα φυγών· ἕτερος δὲ, πεπαρμένον ἔγχος ἐάσας
μεσσοπαγὲς περὶ νῶτα, μετέστιχεν ἔνδια λόχμης,
χρηΐζων ἀπεόντος ἀλεξικάκου Διονύσου.
Αὐχήεις δ' Ἐχέλαος ἀτυμβεύτῳ πέσε πότμῳ,
Μορρέος ἠλιβάτοιο τυπεὶς ῥηξήνορι πέτρῳ,
Κύπριος, ἀρτιχάρακτον ἔχων ἔτι κύκλον ὑπήνης,
ὑψικόμῳ φοίνικι πανείκελος· ἐν δὲ κυδοιμοῖς

---

v. 186. Inter obscura haec nomina notandus Opheltes Cretentis, nomen hucusque non minus obscurum, quem insepultum jacere dolet Bacchus, XXXV. 374. tandem, praeter omnem exspectationem, summis cum honoribus sepeliendum curat, XXXVII. 10. ss. ut cognominem Lycurgi filium, Archemorum, Adrastus, et Patroclum Achilles. Sed vid. Comment. ubi, quid subsit, monstrare conabimur.

v. 188. *Ἐΰμελίης* ed. al., velut nomen proprium, ut fideliter acceperunt duo illi egregii interpretes; simplici μ etiam ed. pr.

v. 194. *ἄναξ τυμβ. Νηρεύς* editt. Intelligit mare Erythraeum, cf. XXXVI. 96.

v. 196. *ἑάσσας* vulgo.

ἀβρὸς ἀκερσεκόμης ἐκυλίνδετο, λαμπάδα σείων,
πληγεὶς ἰσχίον ἄκρον, ὅπῃ χροὸς ἥλικι δεσμῷ
συμφερτῇ κοτύλῃ φύσις ἥρμοσεν ἄξονα μηροῦ·
καὶ θάνεν, ἁπτομένην κρατέων ἔτι μυστίδα πεύκην·
ἀσπαίρων δὲ, κάρηνον ἑῷ τεφρώσατο πυρσῷ,
φλέξας λιγνυόεντι πολύπλοκα βόστρυχα δαλῷ.
καί οἱ ἐπαυχήσας φιλοκέρτομος ἴαχε Μοῤῥεύς·
Κοῦρε, φατιζομένης ἀλλότριε σεῖο τιθήνης,
ἠβητὴρ Ἐχέλαε, γονὴν ἐψεύσαο Κύπρου·
οὐκ ἀπὸ Πυγμαλίωνος ἔχεις γένος, ᾧ πόρε Κύπρις
μηκεδανὴν βιότοιο πολυχρονίοιο πορείην·
οὔ σε τεῆς Παφίης ἐῤῥύσατο νυμφίος Ἄρης·
οὐδέ σοι ἄσπετα κύκλα παλιννόστων ἐνιαυτῶν
δῶκε τεὴ Κυθέρεια καὶ οὐ σκάζουσαν ἀπήνην,
ὄφρα φύγῃς σέο πότμον ἀλεξιμόρων ἐπὶ δίφρων,
ἡμιόνων βαρύγουνον ἀεὶ δρόμον ἡνιοχεύων.
ἤλιτον, ἐκ Κύπροιο φέρεις γένος· ὠκύμορον γὰρ
Ἄρης καὶ σὲ δάμασσεν, ὁμοίιον υἱέι Μύῤῥης.
Ὣς εἰπὼν, πρυλέεσσι δορυσσόος ἤρισε Μοῤῥεύς,
εἰλιπόδην τε Βίβλιθον ἑλὼν, καὶ Δέτθιν ὀλέσσας·

---

v. 203. ἀκερσικόμης editt. v. seq. ὅπῃ.

v. 205. συμφερτὴν κοτύλην editt. ubi et ἄξονι corrigi potuisset, vel συμφερτὸν κοτύλῃ φ. ἥ. ἄξονα. cf. Il. ε. 305. ss.

v. 216. οὐ arcte cohaeret cum σκάζουσαν, i. e. ἀπήνην οὐ σκάζουσαν, equos veloces.

v. 219. οὔλιτρον ed. pr. emend. Falk.

v. 221. ἥρμοσε Μοῤῥεύς editt. ἔνθορε Μοῤῥεύς tentabat Scalig.

v. 222. καὶ Δέθιν ὀρέσσας ed. pr. Δέττιν ἐρύσσας ed. alt. ex conject. Falk. qui tamen Δέτθιν scripserat. Praeterea f. τε ante Βίβλιθον ejiciendum, etsi Attica correptio in nom. propr. excusari potest.

αὐχένα δ' ὀρχηστῆρος Ἐριγβώλοιο δαΐξας,
ἔγχεϊ τηλεβόλῳ Φρυγίους ἐφόβησε μαχητάς·
Σηβέα δ' ὀκριόεντι κατεπρήνιξε βελέμνῳ·
Θηβαίων δὲ φάλαγγα, καὶ Ἀκταίωνα διώκων,
ἔκτανεν Εὐβώτην, Καδμηΐδος ἀστὸν ἀρούρης,
σύννομον Ἀκταίωνος. ὁμοφθόγγῳ δ' ἀλαλητῷ
πολλοὶ, Δηριάδαο πεφυζότες ἄπλετον ἀλκὴν,
πασσυδὸν ὠλίσθησαν ὁμόζυγοι εἰς λίνα Μοίρης,
αὐτοφόνῳ θνήσκοντες ἀλοιητῆρι σιδήρῳ,
ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇσιν· ἐπ' ἀλλήλοις δὲ πεσόντες,
αἱμαλέῃ στοιχηδὸν ἐπεστόρνυντο κονίῃ
Κρίμισος, Ἱμαλέων, Φρύσιος, Θάργηλος, Ἰάων,
οἷσι δαϊζομένοις ἐναρίθμιος ἤριπε Κοίλων,
καὶ νέκυς αἱματόεντι Κύης ἐκυλίνδετο πότμῳ.
καὶ φόνος ἄσπετος ἔσκε· δαϊζομένων δὲ σιδήρῳ,
ἐχθρῷ διψὰς ἄρουρα θελήμονι λούετο λύθρῳ,

---

v. 225. ὀκρυόεντι editt.

v. 226. Θηβαίων τε φάλ. editt.

v. 230. Fortasse ὁμόζυγος — Μοίρης.

v. 231. ἀλοητῆρι σιδ. ed. pr. emend. Falk. Praeterea difficultas esse videtur in αὐτοφόνῳ σιδ. collatis, quae sequuntur, verbis: ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇσιν, et rursus, v. 238. θελήμονι λύθρῳ, ut Ἰνδοφόνῳ conjicere, et postrema verba de *optata caede* explicare possis. Sed illi perterriti a Deriade, et desperantes de victoria et salute, vim sibi inferre videntur ipsi, non secus ac Orontes apud Indos fecit.

v. 232. ἀπ' ἀλλήλοις excusum in ed. alt.

v. 234. Fort. Ἰκμαλέων; sed praestat, nomina haec, semel tantum obvia, intacta hic relinquere.

v. 236. κυλίνδε editt.

v. 238. Malim ἐχθρῶν διψὰς ἄρ. Mox λούσατο editt.

δεχνυμένη ξένον ὄμβρον Ἐνυαλίου νιφετοῖο.
Βακχείης δὲ φάλαγγος ἔην κλόνος· ἀσταθέες γὰρ
πεζοὶ μὲν δεδόνηντο· φυγοπτολέμων δ' ἐλατήρων
εἰς φόβον εὐλάϊγγες ἀνεκρούοντο χαλινοί·
ὧν ὃ μὲν οὐρεσίφοιτος ἐδύσατο κοιλάδα πέτρην·
ὃς δὲ μολὼν τανύφυλλον ὑπὸ κλέτας ἕζετο λόχμης
κρυπτόμενος πετάλοισιν· ὃ δὲ σπήλυγγα λεόντων,
ἄλλος ἀμαιμακέτοιο μετήϊεν ἔνδιον ἄρκτου·
καί τις ἀερσιλόφοιο διὰ πρηῶνος ἀλύξας,
ποσσὶν ὀρεσσινόμοισι διέστιχεν ἄκρα κολώνης.
Βάκχη δ' ἀρτιτόκοιο παρήλυθε θηρὸς ἐναύλους,
ταρβαλέῳ πρηῶνα διαστείβουσα πεδίλῳ·
οὐ γὰρ ἔχειν μενέαινε λεοντείην ἔτι πέτρην·
ἀλλὰ λιποσθενέων ἐλάφων ἐκίχησε καλιὴν
ἤθεσιν ἀδρανέεσσιν· ἐπεὶ προτέρην φρένα Βάκχῳ

* * * * * * *

εἰς κραδίην ἐλάφοιο μετέτρεπεν, ἀντὶ λεαίνης.
καί τις ἀελλοπόδων Σατύρων δειδήμονι ταρσῷ
ἔτρεχεν, ἀσταθέεσσιν ἀσάμβαλος εἴκελος αὔραις,

---

v. 248. ὀρεσσιλόφοισι διέστ. editt. errore e superiore versu orto.

v. 252. Pro ἐκίχησε desidero verbum ut ζήτησε, δίφησε.

v. 253. Ut verba nunc se habent, nominativus ad verbum μετέτρεπεν deest. Corrigere ἐπεὶ π. φ. Βάκχος, vel propter v. 249. et λεαίνης v. 254. potius Βάκχη, non sufficit. Sed suspicor, Megaerae aut Morrhei mentionem periisse, veluti: ἐπεὶ πρ. φρ. Βακχῶν, νεύμασιν Ἡραίοισιν ἀνοιστρήσασα, Μέγαιρα, vel: Βακχῶν Μοῤῥέος ἠλιβάτοιο βαρύβρομος ἦχος ὁμοκλῆς εἰς κραδ. etc.

v. 254. μετέπρεπεν ed. pr. emend. Falk.

v. 256. ἴκελος αὔραις editt. Quod praecedit ἀσάμβαλος alibi mulierum tantum epitheton est.

φεύγων Δηριάδαο θεημάχον ὄγκον ἀπειλῆς.
καὶ σκοπέλους ἐδίωκε γέρων Σειληνὸς ἀλήτης·
πολλάκι δ' εἰς χθόνα πῖπτε, κονιομένοιο προσώπου,
ὀκλάζων ταχύγουνος ὀλισθηροῖσι πεδίλοις,
ἔμπαλιν ὀρθώσας λάσιον δέμας· ἐν δὲ κολώναις,
ἀντὶ μόθου, κεκάλυπτο, καὶ Εὔιον ἔγχος ἀνάγκη
κάλλιπεν, ἀπτολέμοισι μεμηλότα θύρσον ἀέλλαις,
καὶ μόγις εὐπήληκος ἀλεύατο Μοῤῥέος αἰχμήν.
ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐχάζετο νωθρὸς Ἐρεχθεύς,
ἐντροπαλιζομένην τανύων εὔκυκλον ὀπωπήν,
αἰδόμενος μενέχαρμον ἑὴν πολιοῦχον Ἀθήνην.
Βακχείην δ' ἀέκων ἠρνήσατο Μαινάδα χάρμην,
λαιὸν Ἀρισταῖος βεβολημένος ὦμον ὀϊστῷ.
καὶ στρατιὴν ἀλέεινε δορυθρασέων Κορυβάντων,
οὐτηθεὶς λασίοιο κατὰ στέρνοιο, Μελισσεύς,
μαζὸν Ἐρυθραίῃ κεχαραγμένος ἄκρον ἀκωκῇ.
καὶ βοσυροὶ Κύκλωπες ἀναιδέες εὔποδι ταρσῷ
εἰς φόβον ἠπείγοντο τεθηπότες, οἷς ἅμα φεύγων
Ἰνδῴην ἀδόνητος ἐλίμπανε Φαῦνος ἐνυώ.
εὐκεράου δὲ φάλαγγος ὅλον στρατὸν εἰς φόβον ἕλκων,
πρεσβυγενὴς φύξηλις ἐχάζετο Παῤῥάσιος Πάν·
σιγαλέοις δὲ πόδεσσιν ἐδύσατο δάσκιον ὕλην,
μή μιν ἴδῃ φεύγοντα δι' οὔρεος ἄστατος Ἠχώ,

---

v. 258. Σιληνὸς vulgo.

v. 260. ταχύγουνος in sene v. 258. non nihil offendit, etsi explicari poterit. Praesto erat βραδύγουνος vel παχύγουνος.

v. 262. εὔιον ἔγχος ed. pr. emend. Falk.

v. 272. κεχαραγμένον vulgo.

v. 275. Ἰνδῴην — φαίνος ed. pr. Φαῦνος rescripsit Falk.

v. 278. δύσκιον ὕλην editt.

καί οἱ ἐπεγγελάσειε, καὶ ἀδρανέοντα καλέσσῃ.
καὶ πρόμαχοι τότε πάντες ὑπέκφυγον· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Αἰακὸς αὐτόθι μοῦνος ἐλείπετο· μαρνάμενος δὲ
δεύετο, μὴ παρεόντος ἀνικήτου Διονύσου·
ἔμπης δ᾽ αὐτόθι μίμνεν. ἀπὸ σκοπέλοιο δὲ Νύμφαι
Νηϊάδος βυθίοισιν ἐνεκρύπτοντο μελάθροις·
αἳ μὲν Ὑδασπιάδεσσιν ὁμήλυδες, αἳ δὲ φυγοῦσαι
Ἰνδὸν ἐς ἀγχικέλευθον ἐναυλίζοντο ῥεέθροις·
ἄλλαι Ἑσυδριάδεσσιν ὁμόστολοι, αἳ δ᾽ ἐνὶ Γάγγῃ
λύθρον ἀπεσμήξαντο νεόσσυτον, ἃς τότε πολλὰς
ἐρχομένας ἀγεληδὸν ἐς ὑδατόεντας ἐναύλους
Νηϊὰς ἀργυρόπεζα φιλοξείνῳ πυλεῶνι
δέξατο κυματόεντος ἐς αὔλια παρθενεῶνος·
ἄλλαι Ἀμαδρυάδος σκιεροῖς κρύπτοντο κορύμβοις,

---

v. 284. s. *Νύμφαι Νηϊάδες* editt. pessumdata recta loci ratione. *Νύμφαι* sunt Bacchi mulieres, (et fortasse rescribendum est *Βάκχαι*,) quae a Najadibus recipiuntur, cf. 291. s. et 296. unde *Νηϊάδος* necessario scribendum erat.

v. 286. *ὁμήλυσιν* editt. propter antecedentem dativum, cf. v. 288. Neque tamen repugno, si quis *ὁμίλεον* praeferat.

v. 288. *ἄλλαι Ὑδριάδεσσιν* editt quod praeter productionem sensu quoque laborat: nam nomen pr. fluvii requiritur, ut in reliquis est. Quod e conjectura posui, proximum videbatur. Hesidrus, Hesydrus, aut Hesudrus, medius fere inter Hydaspen et Gangem, qui hic sequitur, memoratur Plinio H. N. VI. 21. Alia vid. in Comment. Scaliger male *Ἀμαδρυάδεσσιν* conjiciebat, de quibus v. 293. dictum.

v. 292. *δέξατο κυδᾶ τόεντος* ed. pr. *δέξατο χ᾽ ὑδατόεντος* ed. alt. ex infelici conject. Falk. Nostrum dedit Scaliger, male tamen huic versui versum postremum subjiciens. Nulla transpositione opus esse vidit et Cunaeus. *κυματόεντος* etiam Rhodom.

v. 293. *ἀλλὰ Ἀμαδρυάδες σκιερ.* editt. *ἄλλαι* scriptum et a Scalig. et a Rhodom. et ab Herman. Orph. p. 752. Sed alte-

δυσάμεναι δρυόεντας ἀνοιγομένους κενεῶνας·
πολλαὶ δ' ὑγροτόκους ὑπὸ πίδακας ἐγγύθι πέτρης
Βασσαρίδες κρουνηδὸν ἐκώκυον· ἀρτιχύτῳ δὲ
ὄμβρῳ δακρυόεντι φιλοθρήνοιο προσώπου
πληθομένη βαθύκολπος ὅλη πορφύρετο πηγὴ
μυρομέναις βαρὺ πένθος ἀπενθήτου Διονύσου.

---

rum quoque emendandum erat: aliae Baccharum ad diversas diversorum fluviorum Nymphas, (cf. antecedd.) aliae ad Hamadryades, aliae denique ad fontanas Nymphas (cf. v. 295.) ss. sese recipiunt.

v. 299. *μυρομέναις βαρὺ πένθος* ed. pr. *μυρομένη* ed. alt. e conject. Falk. quam et Scalig. receperat.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΓ.

Ἐν δὲ τριηκοστῷ τριτάτῳ Μοῤῥῆα δαμάζει
φλέξας θοῦρος Ἔρως ἐπὶ κάλλεϊ Χαλκομεδείης.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΓ.

Αὐτὰρ ὃ φοιταλέῳ πεφορημένος ἅλματι ταρσῶν,
εὐκεράῳ ταχύγουνος ὁμοίϊος ἔσσυτο ταύρῳ,
λοίγιον ἆσθμα χέων, ἑτερόφρονος οἴδματι λύσσης.
Καὶ Χάρις ὠκυπέδιλος Ἐρυθραίῳ παρὰ κήπῳ,
φυταλίην εὔοδμον ἀμεργομένη δονακήων, —
ὄφρα πυριπνεύστων Παφίων ἔντοσθε λεβήτων,
Ἀσσυρίου μίξασα χυτὰς ὠδῖνας ἐλαίου,
ἄνθεσιν Ἰνδῴοισι μύρον τεύξειεν ἀνάσσῃ, —
ὁππότε παντοίην δροσερὴν ἐδρέψατο ποίην,
χῶρον ὅλον θηεῖτο· καὶ ἀγχιπόρῳ παρὰ λόχμῃ
λύσσαν ἑοῦ γενετῆρος ὀπιπεύουσα, Λυαίου,
ἀχνυμένη δάκρυσε· φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ

v. 2. εὔκερα ταχύγουνος, litera omissa, ed. pr. εὐκέραος ed. alt. ex interpolat. Falk. εὐκεράῳ etiam Rhodom.

v. 4. παρὰ κήτῳ ed. pr. emend. Falk. De re ipsa cf. XXXI. 204. ss.

v. 8. Ἰνδώοισι μ. τ. ἀνάσσῃ ed. pr. jota dativi restituit Falk. Constructio loci hujus minus impedita videbitur, si tres versus, 6. — 8. velut per parenthesin positos statuimus.

v. 11. ἑοῦ γενετῆρος. Coronis Baccho Gratias peperisse dicitur XLVIII. 555.

πενθαλέοις ὀνύχεσσιν ἑὰς ἐχάραξε παρειάς·
καὶ Σατύρους σκοπίαζεν, ὑποπτήσσοντας ἐνυώ·
Κωδώνην δ' ἐνόησε, μινυνθαδίην τε Γιγαρτώ,
κεκλιμένας ἐφύπερθεν ἀτυμβείτοιο κονίης·
Χαλκομέδην δ' ἐλέαιρε, θυελλήεντι πεδίλῳ
μαινομένου Μοῤῥῆος ἀλυσκάζουσαν ἀκωκήν,
καὶ φθονερὴ δεδόνητο ῥοδώπιδος εἵνεκα κούρης,
μή ποτε νικήσειεν ἐς ἀγλαΐην Ἀφροδίτην.
Ἀχνυμένη δ' ἐς Ὄλυμπον ἀνήϊε, πενθάδι σιγῇ
ἄλγος ἑοῦ γενετῆρος ὑποκλέπτουσα, Λυαίου·
καὶ χλόος εὐκύκλοιο παρηΐδος ἄνθος ἀμείψας,
μαρμαρυγὴν στίλβουσαν ἀπημάλδυνε προσώπου.
Τὴν δὲ κατηφιόωσαν Ἀδωνιὰς ἔννεπε Κύπρις,
τοῖον ἔπος βοόωσα παρήγορον· ἐκ δὲ προσώπου
Πασιθέης ἐνόησεν ἄχος, κήρυκι σιωπῇ·
Νύμφα φίλη, τί παθοῦσα, τεὴν ἠλλάξαο μορφήν;
παρθένε, πῶς μετάμειψας ἐρευθαλέην σέο μορφήν;
εἰαρινὴν δ' ἀκτῖνα τίς ἔσβεσε σεῖο προσώπου;
οὐκέτι σῶν μελέων ἀμαρύσσεται ἄργυφος αἴγλη·
οὐκέτι δ', ὡς τὸ πρόσθε, τεαὶ γελόωσιν ὀπωπαί.
ἀλλὰ τεὰς ἀγόρευε μεληδόνας· ἦ ῥα σὲ τείρει
υἱὸς ἐμὸς, φιλέεις δὲ ποθοβλήτῳ παρὰ πέτρῃ

---

v. 15. *Κωδώνην τ' ἐνόησε* editt.

v. 23. *καὶ χροὸς εὐκ.* editt. emend. Cun. Infeliciter Falkenburgius, cum expedire se non posset, tentavit *ἀμείψαν*, vel *ἄμειψε*, oratione *ἀσυνδέτῳ*. Rhodomannus: pro *χροὸς* legendum *χλόος*, cui verbo participium *ἀμείψας* respondet.

v. 29. Fortasse hic, aut praecedens versus expungendus est. Certe nunc displicet repetitum *μορφήν*, nisi f. *σέο χροιήν* legendum.

v. 31. *ἄργυος αἴγλη* vitiose excusum in ed. alt.

v. 33. *ἆρά σε τείρει* editt.

οἷα Σεληναίης τινὰ βουκόλον; ἦ ῥά που αὐτὴν
καὶ σὲ μετ᾽ Ἠριγένειαν Ἔρως ἐπεμάστιε κεστῷ;
οἶδα, πόθεν χλοάουσι παρηΐδες· ὅττι σὲ κούρην
νυμφίος ἀχλυόεις νυμφεύεται, Ὕπνος ἀλήτης·
οὐ μὲν ἀναινομένην σε βιήσομαι, οὐδὲ συνάψω
λευκάδι Πασιθέῃ μελανόχροον Ὕπνον ἀκοίτην.
Ὣς φαμένης, δάκρυσε Χάρις, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Ἀενάου κόσμοιο φυτοσπόρε, μῆτερ Ἐρώτων,
βουκόλος οὐ κλονέει με, καὶ οὐ θρασὺς ἵμερος Ὕπνου·
οὐ πέλον Ἠριγένεια δυσίμερος, ἠὲ Σελήνη·
ἀλλὰ πόνος περίφοιτος ἀνιάζει με Λυαίου,
πατρὸς ἐμοῦ, φρίσσοντος Ἐριννύας· ὑμετέρου δέ,
εἰ δύνασαι, προμάχιζε κασιγνήτου Διονύσου.
Ἔννεπε· καὶ γενετῆρος ὅλον πόνον εἶπεν ἀνάσσῃ,
Βασσαρίδων τε φάλαγγας ἀπείρονας, ἃς κτάνε Μορῥεύς,
καὶ Σατύρων φύξηλιν ὅλον στρατὸν, εἶπε καὶ αὐτὴν
δαιμονίην μάστιγα τινασσομένου Διονύσου·
καὶ κινυρὴν σπαίρουσαν ὑπὲρ δαπέδοιο Γιγαρτώ,
Κωδώνην τ᾽ ἀγόρευε προώριον: αἰδομένη δὲ
πένθος ὁμοῦ καὶ κάλλος ἐπέφραδε Χαλκομεδείης.
Καὶ ῥοδέου σπινθῆρα μεταλλάξασα προσώπου,
ἠθάδα ῥῖψε γέλωτα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη.
Ἀγλαΐην δ᾽ ἐκέλευσε διάκτορον, ὄφρα καλέσσῃ
υἱέα, θοῦρον Ἔρωτα, μετάρσιον ἠεροφοίτην,
ἀνδρομέης γονόεντα κυβερνητῆρα γενέθλης.
Καὶ Χάρις ἴχνος ἔκαμψε, πολυστρέπτῳ δὲ προσώπῳ
σὺν χθονὶ πόντον ὄπωπε καὶ οὐρανὸν, εἴ που ἐφεύροι
ἄστατον ἴχνος Ἔρωτος· ἐπεὶ πτερὰ πάντοθι πάλλει,
τέτραχα τεμνομένην κυκλούμενος ἄντυγα κόσμου.

v. 57. *ὄφρα τελέσσῃ* edit. Mecum emend. Scalig.

Εὗρε δέ μιν χρυσέοιο περὶ ῥίον ἄκρον Ὀλύμπου,
νεκταρέας ῥαθάμιγγας ἀκοντίζοντα κυπέλλοις.
πὰρ δέ οἱ ἵστατο κοῦρος ὁμέστιος, ἁβρὸς ἀθύρων,
εὐχαίτης Ὑμέναιος· ἀερσινόου δὲ τεκούσης,
Οὐρανίης, σοφὸν ἔργον, ἐπισταμένης δρόμον ἄστρων,
σφαῖραν ἄγων τροχόεσσαν, ἀέθλια θήκατο νίκης,
Ἄργου δαιδαλέης ἀντίῤῥοπον εἰκόνα μορφῆς.
καὶ πτερόεις εὔκυκλον Ἔρως μητρῷον ἀείρων,
χρύσεον ὅρμον ἔθηκε θαλασσαίης Ἀφροδίτης,
νίκης φαιδρὸν ἄγαλμα παναίολον. ἀργύρεος δὲ
κεῖτο λέβης ἐν ἀγῶνι, καὶ οἰνοχύτου βρέτας Ἥβης
μεσσοφανῆ σκοπὸν εἶχε. καὶ ἱμερόεις Γανυμήδης,
οἰνοχόος Κρονίδαο, δικασπόλος ἦεν ἀγῶνος,
στέμμα φέρων παλάμησι. φιλακρήτων δὲ βολάων
λαχμὸς ἔην, μεθέπων ἑτερότροπα δάκτυλα χειρῶν·
καὶ τὰ μὲν ὀρθώσαντες ἀνέσχεθον, ἄλλα δὲ καρπῷ
χειρὸς ἐπεσφήκωτο, συνήορα σύζυγι δεσμῷ.
ἀμφοτέροις δ' ἔρις ἦεν ἐπήρατος· ἁβροκόμης δέ,
πρῶτα λαχών, Ὑμέναιος ἕλεν δέπας· ἱπταμένην δὲ
νεκταρέην ῥαθάμιγγα μετάρσιον ἠέρι πέμπων,
ῥῖψε λέβητος ὕπερθε· καὶ οὐ τότε μητέρι Μούσῃ
εὐχωλὴν ἀνέφηνε. διεσσυμένη δὲ κυπέλλου

---

v. 64. De productione περὶ ῥίον alibi dictum; certa illa est, etsi facile evitari potuisset. Caeterum locus adumbratus est ex Apollon. Rhod. III. 114. ss. Sed Apollonius ἀστραγαλίζοντας dedit; noster κοτταβίζοντας.

v. 66. Scio, fore, qui nobis ὁμέψιος obtrudant, et fortasse ἁβρὸν ἀθύρων.

v. 70. Argus, totus oculis scatens, coelum, stellis tamquam oculis obsitum, repraesentat. De stellis, coeli oculis, vid. Platon. epigr. Anthol. Pal. T. I. p. 510. n. 669.

v. 71. μητρῶον vulgo.

v. 82. ἐπταμένην δὲ editt.

ἠέρα μέσσον ἔτυψεν ἀερσιπότητος ἐέρση·
ἀλλὰ παρατρέψασα βολὴν βητάρμονι παλμῷ,
ἑλκομένη παλινόρσοος ἀγάλματος ἀμφὶ προσώπῳ,
ἄψοφος ἄκρον ἔτυψεν ἀδουπήτοιο καρήνου.
δεύτερος αἰολόμητις Ἔρως τεχνήμονι θεσμῷ
ἱμερόεν δέπας εἷλε, καὶ εὔξατο Κυπρογενείῃ
λάθριος ἐν πραπίδεσσι· καὶ ἀπλανὲς ὄμμα τανύσσας,
εἰς σκοπὸν ἠκόντιζεν, ἐκηβόλον ἰκμάδα πέμπων·
νεκταρέου δὲ ποτοῖο παλινδίνητος ἐέρση
ἰθυτενής, ἄγναμπτος ἀγάλματος ὑψόθι κόρσης
ἠερόθεν βαρύδουπος ἐπεσμαράγησε μετώπῳ.
ἴαχε δ' ἁβρὸν ἄγαλμα· καὶ υἱέϊ Κυπρογενείης
ἄργυφος ἐσμαράγησε λέβης ἐπινίκιον ἠχώ·
καὶ στέφος ἁβρὸν Ἔρωτι πόρεν γελάσας Γανυμήδης.
καὶ ταχὺς αἰόλον ὅρμον ἑλὼν, καὶ σφαῖραν ἀείρων,
διπλόον εἶχεν ἄεθλον ἐϋῤῥαθάμιγγος ἀγῶνος·
σκιρτήσας δὲ πόδεσσι, κυβιστήσας δὲ καρήνῳ,
κυδιόων ἐχόρευεν Ἔρως θρασύς· ἀντίπαλος δὲ
πολλάκις ἀχνυμένοιο κατήγαγε χεῖρα προσώπου.
Ἀγλαΐη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο· τερψινόου δὲ

---

v. 87. Mire dictum *ἐέρση παρατρέψασα βολὴν*, *ἑλκομένη παλίνορσος*, et prius participium tum demum aptum fuisset, si matris invidia (v. 84.) laticem a scopo avertisset; sed sic lacunae circa v. 87. statuendae essent. Nulla difficultas esset, si legeretur: *ἀλλὰ παραΐξασα βολῇ βητ.* etc. *aberrans latex*, *cum ex alto retraheretur*, i. e. *delaberetur*, *strinxit tantum faciem imagunculae, nullo, quem debebat, strepitu edito*. Cf. seqq. v. 94. ss.

v. 88. *προσώπων* editt. Rhodomannus: *πρόσωπον ἢ προσώπῳ*.

v. 93. *ἐκηβόλου* ed. pr. emend. Falk.

v. 98. *χρύσεος ἐσμαράγησε λέβης* editt. repugnat v. 75. s.

v. 101. *ἐϋραθάμιγγος* ed. pr. emend. Falk.

v. 103. *ἀντιπάλῳ δὲ* editt. quod non ferendum, nisi quaedam deesse putes.

δέξατο χερσὶν ἄνακτος ἀέθλια· νεῦσε δὲ κούρῳ,
νόσφι μολεῖν, καὶ Ἔρωτος ἐς οὔατα, μάρτυρι σιγῇ,
ψευδομένης ἀγόρευε δολόφρονα μῦθον ἀνάσσης·
Πανδαμάτωρ, ἀδάμαστε, βιοσσόε, σύγχρονε κόσμου,
σπεῦσον, ἐπεὶ Κυθέρεια βιάζεται, οὐδέ τις αὐτῇ
ἀμφιπόλων παρέμιμνε, Χάρις φύγεν, ᾤχετο Πειθὼ,
καὶ Πόθος ἀστήρικτος ἐχάζετο· σοὶ δέ με μούνη
πέμψεν, ἀνικήτοιο τεῆς χατέουσα φαρέτρης.
Ὣς φαμένην ἐρέεινεν Ἔρως, ἵνα πάντα δαείη·
ὅττι νέοι σύμπαντες, ἀτέρμονος ὁππότε μύθου
ἀρχὴν εἰσαΐουσι, τέλος σπεύδουσιν ἀκοῦσαι·
καὶ στομάτων ἀχάλινον ἀπεῤῥοίβδησεν ἰωήν·
Τίς Παφίην ἀκάχησεν ἐμήν; ἵνα χεῖρα κορύσσω,
μαρνάμενος πάντεσσι· βιαζομένης δὲ τεκούσης,
νευρὴν πανδαμάτειραν ἐπὶ Κρονίωνα τανύσσω,
καὶ πάλιν οἰστρηθέντα γαμοκλόπον ὄρνιν ἐρώτων,
αἰετὸν, ἤ τινα ταῦρον ἁλὸς πλωτῆρα τελέσσω.
εἰ δέ ἑ Παλλὰς ὄρινε, καὶ ἤκαχεν Ἀμφιγυήεις,
Κεκροπίου λύχνοιο φεραυγέα δαλὸν ἀνάψας
μάρναμαι ἀμφοτέροισι, καὶ Ἡφαίστῳ καὶ Ἀθήνῃ·
εἰ δέ μιν Ἰοχέαιρα λαγωβόλος εἰς χόλον ἕλκει,
ἔμπυρον Ὠρίωνος Ὀλύμπιον ἄορ ἐρύσσας.

---

v. 106. *νεῦσε δὲ κούρῃ* editt. Praeterea suspectum *δέξατο*; exspectes *ἔδρακε*.

v. 108. *ψευδομένης*, *fallacis* et *mendacis*.

v. 111. *ὤχετο* editt.

v. 112. *καὶ πόσις ἀστήρ.* tentabat Scalig. Mox *σοῦ, δέ με μ.* editt. habent.

v. 115. *ξύμπαντες* editt.

v. 124. *Λύχνοιο* ed. alt. male tanquam nomen propr.

Ἄρτεμιν οἰστρήσαιμι, καὶ αἰθέρος ἐκτὸς ἐλάσσω·
* * * * * * * * * *
κουφίζων πτερύγεσσιν ὁμόστολον υἱέα Μαίης,
οὐτιδανὴν καλέοντα μάτην ἐπαρηγόνα Πειθώ·
καλλείψας δὲ βέλεμνα καὶ ἔμπυρον ἅμμα φαρέτρης,
δαφναίοις πετάλοισι θελήμονα Φοῖβον ἱμάσσω,
δέσμιον αὐδήεντι περισφίγξας ὑακίνθῳ·
οὐ μὲν Ἐνυαλίου τρομέω σθένος, οὐδὲ μογήσω,
Ἄρεα μαστίζων, πεπεδημένον ἡδέϊ κεστῷ·
καὶ διδύμους φωστῆρας ὑποδρήσσοντας ἐρύσσω
εἰς Πάφον οὐρανόθεν, καὶ ὀπάονα μητρὶ κομίσσω
σὺν Κλυμένῃ Φαέθοντα, σὺν Ἐνδυμίωνι Σελήνην,
πάντες ἵνα γνώωσιν, ὅτι ξύμπαντα δαμάζω.
Εἶπε· καὶ ἰθυκέλευθον ἐν ἠέρι ταρσὸν ἑλίσσων,
ἔφθασε Πασιθέην πτερύγων διδυμάονι ῥοίζῳ,
ἄχρι δόμων ἐπέβαινεν ἐπειγομένης Ἀφροδίτης.
Καὶ μέσον ἀγκὰς ἑλοῦσα γαληνιόωντι προςώπῳ
πεπταμένῳ πήχυνε γεγηθότι κοῦρον ἀγοστῷ,
γούνασι κουφίζουσα φίλον βάρος· ἑζομένου δὲ
καὶ στόμα παιδὸς ἔκυσσε καὶ ὄμματα· θελξινόου δὲ
ἁπτομένη τόξοιο, καὶ ἀμφαφόωσα φαρέτρην,
οἷα χόλου πνείουσα δολόφρονα ῥήξατο φωνήν·
Τέκνον ἐμὸν, Φαέθοντος ἐλήσαο καὶ Κυθερείης·
οὐκέτι Πασιφάη μυκώμενα λέκτρα διώκει·

---

v. 128. οἰστρήσοιμι Editt. quae nullam lacunam agnoscunt· Equidem quid excidisse putem, vide ap. Ill. Uwaroff, *Nonnos von Panopolis* p. 83. s.

v. 139. γνώωσιν ἵνα ξύμπαντα δαμάσσω editt.

v. 143. ἀγκὰς ἑλοῦσα ed. pr. emend. Falk.

v. 146. παιδὸς ἔκυσεν καὶ ὄμ. ed. pr. παιδὸς ἔκυσε καὶ ὄμ. ed. alt.

Ἠέλιος γελάᾳ με, καὶ Ἀστρίδος αἷμα κορύσσει,
παιδὸς ἑῆς υἱῆα, μαχήμονα Δηριαδῆα,
Βασσαρίδων ὀλετῆρα γυναιμανέος Διονύσου,
καὶ Σατύρων Βρομίοιο ποθοβλήτων ἐλατῆρα.
τοῦτό με μᾶλλον ὄρινεν, ὅτι βροτοειδέϊ μορφῇ
Ἄρης ἐγρεκύδοιμος, ἔχων συνάεθλον Ἐνυώ,
ἀρχαίης φιλότητος ἀφειδήσας Ἀφροδίτης,
νεύμασιν Ἡραίοισιν ἐθωρήχθη Διονύσῳ,
Ἰνδῴῳ βασιλῆϊ συνέμπορος. ἀλλ' ἐνὶ χάρμῃ
Ἄρης Δηριάδαο, σὺ δὲ προμάχιζε Λυαίου.
ἔγχος ἔχει· σὺ δὲ τόξον ὑπέρτερον, ᾧ γόνυ κάμπτει
Ζεὺς ὕπατος, καὶ θοῦρος Ἄρης, καὶ θέσμιος Ἑρμῆς·
δειμαίνει σέο τόξα καὶ ὁ κλυτότοξος Ἀπόλλων.
εἰ δὲ τεῇ, φίλε κοῦρε, χαρίζεαι Ἀφρογενείῃ,
Βασσαρίδων προμάχιζε καὶ ἡμετέρου Διονύσου.
ἀλλὰ μολὼν ἀκίχητος Ἑῷον εἰς κλίμα γαίης
Ἰνδῴην παρὰ πέζαν, ὅπῃ θεράπαινα Λυαίου
ἔστι τις ἐν Βάκχῃσιν, ὑπέρτερος ἥλικος ἥβης,
οὔνομα Χαλκομέδη φιλοπάρθενος· — εἰ δέ κεν ἄμφω
Χαλκομέδην καὶ Κύπριν ἔσω Λιβάνοιο νοήσῃς,
οὐ δύνασαι, φίλε κοῦρε, διακρίνειν Ἀφροδίτην. —

---

v. 151. γελάα editt.

v. 153. ἐλατῆρα hic et v. seq. editt. Cf. 49. 50.

v. 155. βροτοειδέα μορφήν editt. aperta erroris causa. Cujus forma usus sit, vid. XXXII. 164. ss.

v. 158. νεύμασιν ἠρθήοισιν ed. pr. emend. ex aliis locis Falk. et Cant.

v. 159. Ἰνδῷῳ editt.

v. 163. Potuisset elegantius: καὶ εἰ κλυτότοξος, Ἀπόλλων.

v. 166. Participium μολών, hic pendens, mox v. 172. repetitum, ibi integram constructionem habet, ut non opus sit μολεῖν pro imperativo corrigere. V. seq. Ἰνδώην et ὅπη editt.

κεῖθι μολὼν, χραίσμησον ἐρημονόμῳ Διονύσῳ,
Μοῤῥέα τοξεύσας ἐπὶ κάλλεϊ Χαλκομεδείης·
σεῖο δὲ τοξοσύνης γέρας ἄξιον, ἐγγυαλίξω
Λήμνιον εὐποίητον ἐγὼ στέφος, εἴκελον αἴγλαις
Ἠελίου φλογεροῖο· σὺ δὲ γλυκὺν ἰὸν ἰάλλων,
δὸς χάριν ἀμφοτέροις, καὶ Κύπριδι καὶ Διονύσῳ·
σὸν καὶ ἐμὸν κύδαινε γαμοστόλον ὄρνιν ἐρώτων,
εὐφροσύνης κήρυκα βιοζυγέων ὑμεναίων.
Εἶπε θεά. καὶ μάργος Ἔρως ἀνεπάλλετο κόλπου
μητρὸς ἑῆς, καὶ τόξον ἐκούφισεν, ἀμφὶ δὲ βαιῷ
ὤμῳ πανδαμάτειραν ἐπῃώρησε φαρέτρην.
καὶ πτερόεις πεπότητο δι᾽ αἰθέρος· ἀμφὶ δὲ Κέρνῃ
κυκλώσας πτερὰ κοῦφα, βολαῖς ἀντώπιος Ἠοῦς
ἵπτατο, μειδιόων, ὅτι τηλίκον ἡνιοχῆα
δίφρων οὐρανίων ὀλίγοις ἔσφηλε βελέμνοις,
καὶ σέλας Ἠελίοιο σέλας νίκησεν Ἐρώτων.
Καὶ ταχὺς Ἰνδῴοιο μολὼν κατὰ μέσσον ὁμίλου,
τόξον ἑὸν στήριξεν ἐπ᾽ αὐχένι Χαλκομεδείης·
καὶ βέλος ἰθύνων ῥοδέης περὶ κύκλα παρειῆς,
Μοῤῥέος εἰς φρένα πέμψεν. ἐρετμώσας δὲ πορείην,
νηχομένων πτερύγων ἑτερόζυγι σύνδρομος ὁλκῷ,
πατρῴους ἀνέβαινεν ἐς ἀστερόεντας ὀχῆας.

---

v. 175. ἴκελον αἴγλαις editt.

v. 178. κύδηνε editt.

v. 180. Rectius esset ἀνεπήλατο κόλπου; alia res est infra v. 216.

v. 182. ἐπηώρησε editt.

v. 183. Κέρνη sine jota subscripto editt. Correxerat jam Rhodom. Cernen vide XXXVI. 6. XXXVIII. 287. quod nomen non debebat obscurari XVI. 45.

v. 188. Ἰνδώοιο editt.

v. 193. πατρώους editt.

καλλείψας πυρόεντι πεπαρμένον Ἰνδὸν ὀϊστῷ.
Αἰεὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα πόθου διδονημένος ἰῷ,
παρθένος ἧχι βέβηκε, δυςίμερος ἤϊε Μοῤῥεύς,
μείλιχον ἄορ ἔχων, πεφιδημένον ἔγχος ἀείρων,
καὶ θρασὺν ἱμερόεντι νόον μαστίζετο κεστῷ·
ἀμφὶ δέ μιν περίκυκλον ἐρωμανὲς ὄμμα τιταίνων,
νεύμασι Κυπριδίοισιν ἀθελγέας εἷλκεν ὀπωπάς.
Ἡ δὲ δολοφρονέουσα παρήπαφεν ὄρχαμον Ἰνδῶν,
οἷά περ ἱμείρουσα· πόθου δ' ἀπεμάξατο κούρη
ψευδαλέον μίμημα· καὶ αἰθέρος ἥπτετο Μοῤῥεύς,
ἐλπίδι μαψιδίῃ πεφορημένος· ἐν κραδίῃ γὰρ
παρθενικὴν ἐδόκησεν ἔχειν βέλος ἶσον Ἐρώτων,
κοῦφος ἀνὴρ, ὅτι παῖδα σαόφρονα δίζετο θέλγειν
κυανέοις μελέεσσι, καὶ οὐκ ἐμνήσατο μορφῆς.
καί οἱ ἐπεγγελόωσα δόλῳ φιλοπαίγμονι κούρη
ἀγχιφανὴς ἐρέθιζε δυςίμερον· ἀντιβίῳ δὲ
εἶπεν ἀνυμφεύτοιο ποδήνεμα γούνατα νύμφης,
πῶς ποτὲ Φοῖβον ἔφευγε, Βορηΐδι σύνδρομος αὔρῃ,
πῶς διερὸν παρὰ χεῦμα τιταινομένου ποταμοῖο,
παρθένιον πόδα πῆξε παρ' εὐρυρέεθρον Ὀρόντην,
ὁππότε γαῖα, χανοῦσα παρ' εὐύδρου στόμα λίμνης,
παῖδα διωκομένην οἰκτίρμονι δέξατο κόλπῳ.

---

v. 196. ἧχι editt.

v. 197. ἀὸρ ἔχ. ed. pr. emend. Falk.

v. 199. Videtur hic sensus esse: *intendens circa puellam oculorum aciem, torquebat oculos, olim amoris expertes*, ut f. Κυπριδίοις πρὶν ἀθελγέας legendum sit. Subest comparatio oculorum cum arcu. Cf. Meleagri epigr. 91.

v. 203. ψευδαλέον μήνιμα editt.

v. 209. ἀντιβίων δὲ ed. pr. Nostrum habet ed. alt. e conject. Falk. h. e. *occurrenti*.

v. 210. F. γούνατα Δάφνης. Similem corruptionem, ac hic illud τα δα peperit, vide IX. 272.

Τοῖον ἔπος φαμένης, ἀνεπάλλετο χάρματι Μοῤῥεύς·
ἐν δέ ἑ μοῦνον ὄρινε, διωκομένην ὅτι Δάφνην,
ὡς θεὸς, οὐκ ἐκίχησε, καὶ οὐκ ἐμίηνεν Ἀπόλλων.
καὶ βραδὺν ἔννεπε Φοῖβον· ἀεὶ δ' ὑπεμέμφετο γαίῃ,
παρθένον ὅττι κάλυψεν, ἀπειρήτην ὑμεναίων·
δείδιε γὰρ, τρομέων γλυκερῷ πυρὶ, μή τι καὶ αὐτὴ
εἴη Χαλκομέδη φιλοπάρθενος, οἷά τε Δάφνη,
μή μιν ἰδὼν φεύγουσαν, ἐτώσιον εἰς δρόμον ἔλθῃ,
μοχθίζων ἀτέλεστον ἐς ἵμερον, ὥςπερ Ἀπόλλων.
Ἀλλ' ὅτε νὺξ ἀνέτελλε, κατευνήτειρα κυδοιμοῦ,
Χαλκομέδη μὲν ἵκανεν ἐρημάδος εἰς ῥάχιν ὕλης,
ἴχνια μαστεύουσα νοοπλανέος Διονύσου.
οὐ τότε ῥόπτρα φέρουσα, καὶ Εὔϊα κύμβαλα Ῥείης,
ὄργια μυστιπόλευεν ἀκοιμήτοιο Λυαίου·
ἀλλὰ κατηφιόωσα, καὶ οὐ ψαύουσα χορείης
εἶχεν ἀσιγήτοισιν ἀήθεα χείλεσι σιγήν,
νοῦσον ἀλεξητῆρος ἐπισταμένη Διονύσου.
Ὀκναλέοις δὲ πόδεσσι μόγις βραδὺς ἤιε Μοῤῥεύς,
ἐντροπαλιζομένῳ δεδοκημένος ὄμματι νύμφην,
μεμφόμενος Φαέθοντα ταχύδρομον· ἑσπόμενον δὲ
Χαλκομέδη νόον εἶχεν ὁμόστολον· ἀσχαλόων δὲ
Κυπριδίοις δάροισιν ἀνήρυγε θῆλυν ἰωήν,
αἰθύσσων νυχίων ὑποκάρδιον ἰὸν ἐρώτων·
Ἔῤῥε, βέλος καὶ τόξον Ἀρήϊον· ἱμερόεν γὰρ
φέρτερον ἄλλο βέλος με βιάζεται· ἔῤῥε, φαρέτρη·
κεστὸς ἱμὰς νίκησεν ἐμῆς τελαμῶνα βοείης.

v. 218. *οὐκ ἐμίηνεν Ἀπ.* ed. pr. et vitio typogr. *οὐλ ἐμίηνεν Ἀ.* ed. alt. Paulo modestius dedisset *ἐμίγη οἱ Ἀ.* Sed delectatur illo verbo.

v. 234. *ἐν τροπαλιζομένῳ* ed. pr. emend. Falk.

v. 236. *Χαλκομέδην* editt. *Χαλκομέδη* vel — *δῃ* volebat Schrad. Mus. p. 193. *Χαλκομέδη* etiam Rhodomannus.

οὐκέτι Βασσαρίδεσσι μαχήμονα χεῖρα κορύσσω·
ἀλλὰ θεὸν πατρῷον, ὕδωρ καὶ γαῖαν ἐάσας,
βωμὸν ἀναστήσω καὶ Κύπριδι καὶ Διονύσῳ,
ῥίψας χάλκεον ἔγχος Ἐνυαλίου καὶ Ἀθήνης.
οὐκέτι πυρσὸν ἔχων θωρήσσομαι· ἀδρανέος γὰρ
δαλὸν Ἐνυαλίοιο κατέσβεσε πυρσὸς Ἐρώτων·
ἄλλῳ θερμοτέρῳ πυρὶ βάλλομαι. αἴθε καὶ αὐτός,
αἴθε γυναιμανέων Σάτυρος πέλον, ὄφρα χορεύσω
μεσσόθι Βασσαρίδων, παλάμης δ' ἵνα πῆχυν ἐρείσας,
σφίγξω δεσμὸν ἔρωτος ἐπ' αὐχένι Χαλκομεδείης.
εἰς Φρυγίην Διόνυσος ὀπάονα Δηριαδῆα
δουλοσύνης ἐρύσειεν ὑπὸ ζυγόν· ἀντὶ δὲ πάτρης
Μαιονίη πολύολβος ἐὸν ναέτην με δεχέσθω·
Τμῶλον ἔχειν ἐθέλω μετὰ Καύκασον· ἀρχέγονον δὲ
Ἰνδὸν ἀποῤῥίψας ἐμὸν οὔνομα, Λυδὸς ἀκούσω,
αὐχένα, δοῦλον Ἔρωτος, ὑποκλίνων Διονύσῳ·
Πακτωλὸς φερέτω με· τί μοι πατρῷος Ὑδάσπης;
Χαλκομέδης δ' ἐχέτω με δόμος γλυκύς· ἐν πολέμοις γὰρ
Κύπρις ὁμοῦ καὶ Βάκχος· ὑπ' ἀμφοτέροις δὲ βελέμνοις

v. 243. *πατρῶον* et *ἐάσσας* editt.

v. 246. *οὐκέτι θύρσον ἔχων* editt. quasi vero unquem thyrsum habuisset.

v. 249. *πέλε, ὄφρα* ed. pr. emend. Falk.

v. 250. *παλάμης δ' ἕνα πῆχυν* editt.

v. 253. *δουλοσύνης ὀπάσειεν* editt. inepte, orto errore ex superiore *ὀπάονα*. Nostrum vide 367. 387. inprimis XXXIV. 206. 264.

v. 257. *ὑποκλίνω Δ.* editt. pertinet ad *ἀκοῦσαι* v. praec.

v. 258. *πατρῷος* editt.

v. 259. *Χαλκομέδης δεχέτω δόμος* ed. pr. pronomen omissum restit. Falk. relicto soloecismo *δεχέτω*.

v. 260. Fort. praestaret *ὑπ' ἀμφοτέρων δὲ βελέμνοις*.

γαμβροὶ Δηριαδῆος ἐπέχραον, ὄφρα τις εἴπῃ·
Μοῤῥέα κεστὸς ἔπεφνε, καὶ ἔκτανε Θύρσος Ὀρόντην.
Τοῖα μὲν ἠΰτησε· πολυφλοίσβῳ δὲ μερίμνῃ
τήκετο Χαλκομέδης μεμνημένος· ἐν γὰρ ὁμίχλῃ
θερμότεροι γεγάασιν ἀεὶ σπινθῆρες ἐρώτων.
ἤδη γὰρ σκιόεντι θορὼν αὐτόχθονι παλμῷ
ἄψοφος ἀννεφέλοιο μελαίνετο κῶνος ὁμίχλης,
καὶ τρομερῇ σύμπαντα μιῇ ξύνωσε σιωπῇ·
οὐδέ τις ἴχνος ἔπειγε δι' ἄστεος Ἰνδὸς ὁδίτης·
οὐδὲ γυνὴ χερνῆτις ἐθήμονος ἥπτετο τέχνης,
οὐδέ οἱ ἐν παλάμῃσι, φιληλακάτῳ παρὰ λύχνῳ,
κύκλον ἐς αὐτοέλικτον ἰὼν ἄτρακτος ἀλήτης,
ἄστατος ὀρχηστῆρι τιταίνετο νήματος ὁλκῷ·
ἀλλὰ καρηβαρέουσα φιλαγρύπνῳ παρὰ λύχνῳ,
εὗδε γυνὴ ταλαεργός· ὄφις δέ τις ἥσυχος ἕρπων,
κεῖτο πεσών· κεφαλῇ δὲ δύων παλινάγρετον οὐρήν,
γαστέρος ὑπναλέης ἀνεσείρασεν ὁλκὸν ἀκάνθης·
καί τις ἀερσιπόδης ἐλέφας παρὰ γείτονι τοίχῳ
ὄρθιον ὕπνον ἴαυεν, ὑπὸ δρυῒ νῶτον ἐρείσας.

---

v. 261. *γαμβρὸς Δ. ἐπέχραον* editt. Erat tamen cum *γαμβρὸς Δ. ἐπέχραεν* magis placeret.

v. 262. *ἔκτανε Θ. Ὀρ.* improprie dictum. vid. XVII. 287. ss. collat. 263. ss.

v. 264. *ἐν γὰρ ὁμίλῳ* editt. emend. Falk. in curis secundis. Cf. 267. ubi *ἐννεφέλοιο*, ut XXXIV. 5. fortasse aptius esset.

v. 268. *ξύμπαντα* editt.

v. 269. *Ἰνδὸς Ὑδάσπης* editt. sine sensu; emend. Scalig. Cf. 385.

v. 276. *κεφαλὴ δὲ λύων, παλ.* ed. pr. *κεφαλὴν δὲ λύων* ed. alt. e conject. Falk. Haec aperte falsa sunt; quod dedi, fortasse verum, etsi scio, quid obstet. De quantitate tamen non dubitandum.

v. 278. Si *γείτονι τοίχῳ* sanum est, de stabuli pariete, *δρῦς* v. s. *lignum* parietis erit; sed f. scripsit *γείτονι τείχει*.

Καὶ τότε μοῦνος ἄϋπνος ἀπόσσυτος ἄψοφος ἕρπων,
ποσσὶ παλιννόστοισιν ἕλιξ ἐστρεύγετο Μοῤῥεύς,
μούνην Χειροβίην θαλάμοις εὕδουσαν ἐάσας.
καί τινος ἀρχαίοιο σοφοῦ πάρα μῦθον ἀκούσας,
ἀνδράσι πὰρ Κιλίκεσσιν ἔχων μόθον ἐγγύθι Ταύρου,
ἔνθεον ἀστραίων δεδαημένος οἶστρον ἐρώτων,
ἠέρι πεπταμένην μετανεύμενος αἴθριον αὐλήν,
νυμφίον Εὐρώπης ἐπεδέρκετο, ταῦρον Ὀλύμπου·
ἀξονίῳ τε τένοντι πολυπλανὲς ὄμμα τιταίνων,
Καλλιστὼ σκοπίαζε καὶ ἄστατον ὁλκὸν ἁμάξης,
γινώσκων, ὅτι θῆλυς ἐδέξατο θῆλυν ἀκοίτην,
μιμηλῆς μεθέποντα νόθον δέμας Ἰοχεαίρης
ἀγνώστοις μελέεσσιν· ὑπερτέλλοντα δὲ ταύρου,
Μύρτιλον ἐσκοπίαζε πυρίπνοον ἡνιοχῆα,
ὅττι γάμῳ χραίσμησε, καὶ εἰς γάμον Ἱπποδαμείης
ἀντίτυπον ποίησε τύπον τροχοειδέϊ κηρῷ,
ἄχρι Πέλοψ γάμον εὗρε· καὶ ἀγχόθι Κασσιεπείης
αἰετὸν, Αἰγίνης τανυσίπτερον εἶδεν ἀκοίτην,
καὶ δόλον ἤθελε τοῖον ἐπίκλοπον, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Χαλκομέδης λύσειεν ἀνυμφεύτοιο κορείην,
καί τινα μῦθον ἔειπεν, ἔχων ἄγρυπνον ὀπωπήν·
Ἔκλυον, ὡς, Σατύρῳ πανομοίϊος, ὑψιμέδων Ζεὺς
Ἀντιόπην δολόεντι τύπῳ νυμφεύσατο κούρην,
μιμηλῇ φιλότητι φιλοσκάρθμων ὑμεναίων·
τοῖον ἔχειν ἐθέλω καὶ ἐγὼ δέμας, ὄφρα χορεύσω
εἰς στρατὸν εὐκεράων Σατύρων, ἄγνωστος ἱκάνων,

v. 282. ἐάσσας editt.

v. 285. ἀστραῖον δεδ. ed. pr. emend. Falk.

v. 291. Ἰοχεαίρου ed. pr. emend. Falk.

v. 294. Suspectum γάμῳ propter bis repetitum seq. γάμον; placeret πόθῳ. Sed fortasse major corruptela subest.

Χαλκομέδης ἵνα λέκτρα φιλακρήτοιο τελέσσω.
οἶδα, πόθεν, Κυθέρεια, χολώεαι υἱάσιν Ἰνδῶν·
γείτονας Ἠελίοιο τεοὶ κλονέουσιν ὀϊστοί·
οὔπω μνῆστιν ὄλεσσας ἐλεγχομένων σέο δεσμῶν.
οὐ Φαέθων με φύτευσε· τί με κλονέεις, Ἀφροδίτη;
οὐ τέκε Πασιφάη με βοοσκόπος, οὐκ Ἀριάδνης
γνωτὸς ἐγώ. φθέγξασθε, λίθοι, πετρώδεα φωνήν·
Χαλκομέδην ποθέω, καὶ ἀναίνεται. ἔῤῥε, φαρέτρη,
ἔῤῥετε, φοίνια τόξα, καὶ ἠνεμόεντες ὀϊστοί·
Ἄρης οὔ με σάωσε, κορυσσομένης Ἀφροδίτης·
βαιὸς Ἔρως με δάμασσε, τὸν οὐ κτάνε Βάκχος ἀγήνωρ.
Τοῖα μάτην κατὰ νύκτα δυςίμερος ἔννεπε Μοῤῥεύς.
οὐδὲ νοοπλανέος πτερὸν εὔνασεν ἡδέος ὕπνου
Χαλκομέδην φυγόδεμνον, ἐπεὶ πόθον εἶχεν ὀλέθρου,
Μοῤῥέα δειμαίνουσα μεμηνότα, μή μιν ἐρύσσας
θερμὸς ἀνὴρ ζεύξειεν ἀναγκαίοις ὑμεναίοις,
Βάκχου μὴ παρεόντος. Ἐρυθραίη δὲ θαλάσσῃ
ἔννυχον ἴχνος ἔκαμψε, καὶ ἴαχε κύματι κωφῷ·
Μηλὶς, ἐπολβίζω σε· σὺ γάρ ποτε, νῆϊς ἐρώτων,
αὐτομάτῃ στροφάλιγγι δέμας ῥίψασα θαλάσσῃ
λέκτρα γυναιμανέοντος ἀλεύαο Δαμναμενῆος·
σὸν μόρον ὀλβίζω φιλοπάρθενον· οἰστρομανῆ γὰρ
νυμφίον εἰς σὲ κόρυσσεν ἁλὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
καὶ σὲ θάλασσα φύλαξε, καὶ εἰ Παφίης πέλε μήτηρ,
καὶ θάνες ἐν ῥοθίοις ἔτι παρθένος. ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
Χαλκομέδην ἐθέλουσαν ὕδωρ κρύψειε θαλάσσης,

---

vv. 315. 316. μ' ἐσάωσέ et μ' ἔδάμ. editt.
v. 317. τοῖο μάτην ed. pr.
v. 328. νυμφίος εἰς σ. editt. Emendavit jam Rhodom.
v. 329. καὶ οὐ θάλασσα ed. pr. emend. Falk.
v. 330. καὶ θάνεν ἐν ῥ. ead. ab cod. emend.

Μοῤῥέος ἱμείροντος ἀπειρήτων ὑμεναίων,
ὄφρα νέη Βριτόμαρτις ἐγὼ φυγόδεμνος ἀκούσω,
ἥν ποτε πόντος ἔδεκτο, καὶ ἔμπαλιν ὤπασε γαίῃ,
Κυπριδίων Μίνωος ἀφειδήσασαν ἐρώτων·
οὐδὲ διεπτοίησεν ἐρωμανέων Ἐνοσίχθων,
οἷάπερ Ἀστερίην φιλοπάρθενον, ἣν ἐνὶ πόντῳ
πλαζομένην ἐδίωκε παλίνδρομον, εἰσόκεν αὐτὴν
ἄστατον ἱππεύουσαν, ἀμοιβάδι σύνδρομον αὔρῃ,
κύμασιν ἀστυφέλικτον ἐνεῤῥίζωσεν Ἀπόλλων.
δέξο με, δέξο, θάλασσα, φιλοξείνῳ σέο κόλπῳ·
δέχνυσο Χαλκομέδην μετὰ Μηλίδα· δέξο καὶ αὐτὴν
ὁπλοτέρην Βριτόμαρτιν, ἀναινομένην ὑμεναίους,
ὄφρα φύγω Μοῤῥῆα, καὶ ὑμετέρην Ἀφροδίτην·
Χαλκομέδην ἐλέαιρε, βοηθόε παρθενικάων.
 Ὣς φαμένη, δεδόνητο νόον παρὰ γείτονι πόντῳ·
καί νύ κεν αὐτοκύλιστος ἐδύσατο κῦμα θαλάσσης·
ἀλλὰ Θέτις χραίσμησε, χαριζομένη Διονύσῳ·
καὶ δέμας ἀλλάξασα, παρίστατο Χαλκομεδείῃ,
Βάκχης τ' εἶδος ἔχουσα, παρήγορον ἴαχε φωνήν·
 Τέτλαθι, Χαλκομέδη, μὴ δείδιθι Μοῤῥέος εὐνήν·
αἴσιον ὄρνιν ἔχεις με τεῆς ἀλύτοιο κορείης,
μαρτυρίην μεθέπουσαν ἀνυμφεύτων σέο λέκτρων.
εἰμὶ Θέτις, φυγόδεμνος ὁμοίϊος· εἰμὶ καὶ αὐτή,
οἷάτε Χαλκομέδη, φιλοπάρθενος· οὐρανόθεν δὲ
Ζεύς με πατὴρ ἐδίωκε, καὶ ἤθελεν εἰς γάμον ἕλκειν,

v. 332. F. ἀπειρήτην.
v. 334. πόντος ἔτικτε editt. emend. Cun.
v. 336. οὔ σε διεπτοίησεν editt.
v. 341. δέζο με, δέξο ed. pr. emend. Falk.
v. 354. εἰμὶ δὲ αὐτὴ editt. καὶ Rhodom. ap. Herm. Orph. p. 752.

εἰ μή μιν ποθέοντα γέρων ἀνέκοπτε Προμηθεύς,
θεσπίζων, Κρονίωνος ἀρείονα παῖδα φυτεῦσαι,
μὴ Θέτιδός ποτε κοῦρος ἐπιβρίσειε τοκῆϊ,
καὶ Κρονίδην ἐλάσειεν, ἅτε Κρόνον ὑψιμέδων Ζεύς.
γίνεό μοι δολόεσσα φερέσβιος· αὐτοφόνος γὰρ
αἴ κε θάνῃς, ἀδίδακτος ἀνυμφεύτων ὑμεναίων,
Βασσαρίδων στίχα πᾶσαν ἀνάρσιος Ἰνδὸς ὀλέσσει·
ἀλλά μιν ἠπερόπευε, καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσεις
σὴν στρατιὴν φύξηλιν, ἱμασσομένου Διονύσου,
ψευδομένη Παφίης κενὸν πόθον· εἰ δέ σε Μοῤῥεὺς
εἰς εὐνὴν ἐρύσειεν, ἀναινομένην ὑμεναίους,
οὐ χατέεις ἐπὶ Κύπριν ἀρηγόνος· ὑμετέρης γὰρ
φρουρὸν ἔχεις ἀπέλεθρον ὄφιν χραισμήματι μίτρης.
ὑμέτερον δὲ δράκοντα λαβὼν μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν,
στηρίξει Διόνυσος ἐν ἀστεροφεγγέϊ κύκλῳ,
ἄγγελον οὐ λήγοντα τεῆς ἀλύτοιο κορείης,
ἐγγὺς ἑοῦ στεφάνοιο φεραυγέος, εὖτε τελέσσῃ
ἀστερόεν μέγα σῆμα Κυδωναίης Ἀριάδνης·
ἀρκτῴῳ δὲ δράκοντι δράκων τεὸς ἰσοφαρίζων,
ἀστράψει μερόπεσσι, συναστράπτων Ὀφιούχῳ.
ὕστερον αἰνήσεις ἀλίην Θέτιν, εὖτε νοήσῃς
ἀστέρα σὸν πυρόεντα συναστράπτοντα Σελήνῃ.
ἔσσο δὲ θαρσήεσσα γάμου χάριν· οὐ γὰρ ἀκοίτης
ἔμπεδον ὑμετέρης ἀναλύσεται ἅμμα κορείης,

---

v. 358. Aptius hic certe fuisset φυτεύσειν.
v. 363. ὀλέσσαι ed. pr. emend. Falk.
v. 369. χραισμήματι μήτρης ed. pr. emend. Falk. Alibi χραισμήτορα μίτρης dixit.
v. 373. ἐγγὺς ἑᾶ στεφ. ed. pr. emend. Falk.
v. 375. ἀρκτῴῳ editt.
v. 379. οὐ γὰρ ἀκοίτου ed. pr. emend. Falk.

οὐ μὰ σὲ, καὶ Διόνυσον, ἐμῆς ψαύσαντα τραπέζης,
οὐ μὰ σὲ, καὶ σέο θύρσα, καὶ εἰναλίην Ἀφροδίτην.
Εἶπε παραιφαμένη· νεφέλῃ δ' ἐκαλύψατο κούρην,
μή μιν ἐσαθρήσωσι φυλάκτορες, ἢ σκοπὸς ἀνήρ,
φώριον ἴχνος ἔχων δολίῳ ποδὶ, νυκτὸς ὁδίτης,
ἠὲ γυναιμανέων θρασὺς αἰπόλος, ἑσπερίην δὲ
παρθενικὴν ἐρύσειε παρ' εἰνοδίους ὑμεναίους.

---

v. 381. *Διονύσου* editt. etsi ab eod. Falk. emendatum erat.
v. 383. *νεφέλη δ' ἐκαλ.* editt. Praeterea *παρεφαμένη* vitiose scriptum in ed. 2.
v. 385. *νυκτὸς ὁδίτου* ed. pr. emend. Falk.

NONNOT TOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΔ.

Κτεινομέναις ἑκάτερθε τριηκοστοῖο τετάρτου
Δηριάδης Βάκχῃσι κορύσσεται ἐνδόθι πύργων.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΔ.

Κούρη δ' οὐρεσίφοιτος ἑῷ ταχυδίνεϊ ταρσῷ
ἄψοφον ἴχνος ἔχουσα, διέστιχεν εἰς ῥάχιν ὕλης.
οὐδὲ Θέτις δήθυνεν ἐπ' ἠόνος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
πατρῴην βρυόεσσαν ἐδύσατο Νηρέος αὐλήν.
Ἤδη δ' ἀννεφέλοιο δι' ἠέρος ὄμμα τιταίνων,
ἄντυγας ἀστραίας ὁρόων, ἐκορέσσατο Μοῤῥεύς·
καί τινα μῦθον ἔειπε, μεληδόσι θυμὸν ἱμάσσων·
Πλάζεται ἀλλοπρόςαλλος ἐμὸς νόος· οὐ μία βουλή,
εἷς νόος οὐ μεθέπει με· πολυσπερέες δὲ μενοιναὶ
ἀμφ' ἐμὲ κυκλώσαντο, καὶ οὐ μίαν οἶδα τελέσσαι·
κτείνω Χαλκομέδειαν ἐπήρατον; ἀλλὰ τί ῥέξω;
μή με πόθῳ μετὰ πότμον ἀποκτείνειε καὶ αὐτή.
ἀλλὰ λίπω ζώουσαν ἀνούτατον, ἀμφαδίην δὲ
παρθένον εἰς ὑμέναιον ἐφέλκομαι; ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Δηριάδην τρομέω, καὶ Χειροβίην ἐλεαίρω.
οὐ μὲν ἐγὼ κτείνω ποτὲ παρθένον· ἢν δὲ δαμάσσω,

v. 3. ἐπ' ἠϊόνος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ed. pr. ἐπ' ἠόνος· ἀ. κ. αὐτὴν ed. alt.

v. 4. πατρώην editt.

v. 10. καὶ ante οὐ μίαν excidit in ed. 2.

πῶς δύναμαι ζώειν, ὅτε παρθένον οὐκέτι λεύσσω;
κάμνω, Χαλκομέδης ὅτε λείπομαι εἰς μίαν ὥρην.
Τοῖα μάτην ἐνέπων, πολυμήχανος ἤϊε Μοῤῥεύς,
παφλάζων ὀδύνῃσι ποθοβλήτοιο μερίμνης.
Τὸν δὲ παλινδίνητον ἀλώμενον ἔκτοθεν εὐνῆς,
μουνάδος ἀμνήστοιο λελοιπότα δέμνια νύμφης,
ἔδρακεν ἐγρήσσων θρασὺς Ὕσακος· ὡς δολόεις δὲ
κρυπτὸν ἀτεκμάρτων ἐφράσσατο κέντρον ἐρώτων,
πιστότατος θεράπων· δολίῳ δέ μιν εἴρετο μύθῳ,
τοῖον ἔπος προχέων ἀπατήλιον ἀνθερεῶνος·
Τίπτε λιπὼν σέο λέκτρα καὶ ὑπναλέην σέο νύμφην,
πλάζεαι ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ κνέφας, ἄτρομε Μοῤῥεῦ;
μὴ τάχα Δηριάδης σε διεπτοίησεν ἀπειλῇ;
μή σοι Χειροβίη κοτέει ζηλήμονι θυμῷ,
ἐλπομένη, φιλέειν σε δορικτήτην τινὰ Βάκχην;
καὶ γὰρ ὑπ' εἰσορόωσιν ἐρωμανέοντας ἀκοίτας,
κρυπταδίην διὰ Κύπριν ἀεὶ φθονέουσι γυναῖκες.
μὴ τάχα πανδαμάτωρ θρασὺς ἵμερος εἰς σὲ κορύσσει
νυμφιδίους σπινθῆρας ἀκοιμήτοιο φαρέτρης;
μή τινα Βασσαρίδων ποθέεις μίαν; ὡς μὲν ἀκούω,
τρεῖς Χάριτες γεγάασι, χορίτιδες Ὀρχομενοῖο,
ἀμφίπολοι Φοίβοιο· χοροπλεκέος δὲ Λυαίου
εἰσὶ τριηκοσίων Χαρίτων στίχες, ὧν μία μούνη

---

v. 17. οὐκέτι λεύσω editt. quasi conjunct. aor. esset. V. seq. f. scribendum κάμνων, ita ut duo hi versus arctius cohaereant.

v. 19. Rectius dixisset παναμήχανος, sed cf. v. 8. ss.

v. 20. παφλάζω ὀδυν. ed. pr. emend. Falk.

v. 21. ὑψόθεν εὐνῆς editt. ἔκτοθεν εὐνῆς volebat Falk. in conjectann. i. e. rursus a lecto abeuntem videt H. quod melius convenit, quem si quis ὑψόθεν ὄχθης tentaret.

v. 31. ἐλπομένην φιλ. editi. Emendavit jam Rhodom.

v. 37. χορήτιδες editt. Alibi nostrum est.

πασάων προφέρουσα φαείνεται, οἷα καὶ αὐτὴ
φαιδροτέραις ἀκτῖσι καταχρύπτει σέλας ἄστρων,
μαρμαρυγὴν εὔκυκλον ἀκοντίζουσα Σελήνη.
καὶ διδύμοις βελέεσσι κορύσσεται εἰν ἑνὶ θεσμῷ,
κάλλεϊ τοξεύουσα, καὶ αἰχμάζουσα σιδήρῳ·
ἔστι δὲ Πασιθέη κορυθαιόλος, ἥντινα Βάκχαι
Χαλκομέδην καλέουσιν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ἐνίψω
Ἄρτεμιν ἀργυρόπεζαν ἰδὲ χρύσασπιν Ἀθήνην.
Ὣς φάμενος, σίγησε. καὶ ὀφρύας ἄκρα καθέλκων,
αἰδομένοις στομάτεσσι δυςίμερος ἔννεπε Μοῤῥεύς·
Ἀτρεκέως Διόνυσος ἐδύσατο κῦμα θαλάσσης,
δειμαίνων Λυκόοργον· ὑποβρυχίοιο δὲ κόλπου
Νηρεΐδας θώρηξε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἦλθε, κομίζων
εἰναλίην ἐς Ἄρηα κασιγνήτην Ἀφροδίτην·
ἀντὶ δὲ νυμφιδίοιο καὶ εὐόδμοιο χιτῶνος
δῶκεν ἔχειν θώρηκα σιδήρεον· ἀντὶ δὲ κεστοῦ
χάλκεον ἔγχος ὄπασσε, καὶ οὔνομα τὸ πρὶν ἀμείψας,
Χαλκομέδην ὀνόμηνε κορυσσομένην Ἀφροδίτην·
ἔστι δὲ Βασσαρίδεσσι συνέμπορος· ἀμφοτέροις δὲ
μάρναμαι ἀγνώσσων, καὶ Κύπριδι καὶ Διονύσῳ.
καὶ τί μάτην δόρυ θοῦρον ἀείρομαι; εἶξον, ἀκωκή·
εἰ Παφίη νίκησεν ἀκοντιστῆρα κεραυνοῦ,
εἰ πολέμων σκηπτοῦχον ἑῷ σπινθῆρι δαμάζει,

v. 43. εἰν ἐνὶ δεσμῷ editt.

v. 47. ἀργυρόπεζαν ἠὲ χρ. ed. pr. ubi certe de correpta vocali ante vocalem non cogitandum. Sed cur non εἰ dictum? ἰδὲ dedit Falk.

v. 48. φαμένου editt.

v. 51. Fort. praestat ὑπὸ βρυχίοιο δ. κ.

v. 53. εἰναξίην ed. pr. emend. Falk.

v. 60. ἀχωκήν ed. pr. emend. Falk.

v. 61. Παφίην ead ab eod. emend.

v. 62. πτολέμων vulgo.

εἰ φλογερὸν Φαέθοντα κατέφλεγε μείζονι πυρσῷ,
καὶ κλονέει πυρόεντα, τί κεν ῥέξαιμι κρανείῃ;
εἴπατέ μοί τινα μῆτιν, ἀρηγόνα Κυπρογενείης·
οὐτήσω τὸν Ἔρωτα; πόθεν πτερόεντα κιχήσω;
ἔγχος ἀερτάζω· πυρὶ μάρναται. ἆορ ἐρύσσω;
τόξον ἔχει· τὸ δὲ τόξον ἐμῆς φρενὸς ἅπτόμενον πῦρ.
πολλάκις οὐτήθην κατὰ φύλοπιν· ἀλλὰ καμόντα
ἰητήρ με σάωσεν ἑῇ ζωαρκέϊ τέχνῃ,
ὠτειλῇ μελέων ὀδυνήφατον ἄνθος ἑλίξας.
Ὕσακε, μὴ κρύψῃς, τίνα φάρμακα ποικίλα πάσσω;
ἔνδον ἐμῆς κραδίης ἰήσομαι ἕλκος Ἐρώτων;
εἰμὶ μὲν ἀντιβίοισιν ἀεὶ θρασύς· ἀλλ' ὅτε λεύσσω
Χαλκομέδην παρεοῦσαν, ἐμὴ θηλύνεται αἰχμή.
οὐ τρομέω Διόνυσον· ὑποπτήσσω δὲ γυναῖκα,
ὅττι σέλας πέμπουσα ποθοβλήτοιο προσώπου,
μορφῇ ὀϊστεύει με, καὶ οὐκέτι τόξα τιταίνω.
ὧς ἄρα Νηρεΐδων μίαν ἔδρακον· εἰ θέμις εἰπεῖν,
ἢ Θέτις, ἢ Γαλάτεια συναιχμάζει Διονύσῳ.
Εἶπε. καὶ ἀκροτάτοισι μόγις βραδὺς ἴχνεσι βαίνων,
μὴ νυχίην εὕδουσαν ἑὴν παράκοιτιν ἐγείρῃ,

---

v. 64. *τί κεν ῥέξοιμι κεραυνῷ* editt. At Morrheus nunquam habuit fulmen; sed *μελίην*, *ἔγχος* etc. *κρανείου θάμνον*. Telchinum unus pro telo habebat XXX. 227.

v. 65. Accuratius fuisset *εἰπὲ δέ μοι*; proprie enim unum alloquitur Hysacum, cf. v. 72. Dici tamen pluralis potuit, e vitae communis usu.

v. 67. Fortasse *ἀερτάσσω; πυρὶ μ.* servato eodem colore, siquidem *ἀερτάσσειεν* alibi dixit.

v. 70. *μ' ἐσάωσεν* editt.

v. 72. *Ὕσσακε μ. κ. τινὰ φ.* editt. Nomen illud supra v. 23. simplici σ scriptum, quam scripturam volens secutus sum.

v. 74. *ὅτε λεύσω* editt.

εἰς θάλαμον πάλιν ἦλθε· μελαγκόλποιο δὲ νύμφης
τηλόθεν ἔτραπεν ὄμμα, καὶ ἤθελεν, ὄφρα φανεῖσα
Χαλκομέδη λάμψειε, καὶ Ἠριγένεια φανείη.
ἀσχαλόων δ' ὑπ' Ἔρωτι, κατηφέϊ κάππεσεν εὐνῇ·
καὶ θεράπων ἄγρυπνος, ἔχων πόθον ἡδέος ὕπνου,
Ὕσακος αὖτις ἔλαρθεν ἑῆς ἐφύπερθε βοείης.
  Μοῤῥέα δ' ὑπνώοντα παρήπαφεν ὄψις ὀνείρου,
κλειψινόων ἐλέφαντος ἀναΐξασα πυλάων·
καί τινα μῦθον ἔειπεν ἐπήρατον ἠπεροπῆα·
  Δέχνυσο Χαλκομέδην πειθήμονα, νυμφίε Μοῤῥεῦ·
δέξο καὶ ἐν λεχέεσσι μετὰ πτολέμους σέο νύμφην.
ἠματίην ὀρόων με, τεὴν ηὔφρηνας ὀπωπήν·
καὶ νυχίη παρίανε φιλήνορι Χαλκομεδείη.
ἔστι καὶ ὑπναλέοιο γάμου χάρις, ἔστι καὶ αὐτῶν
ἱμερόεις γλυκὺς οἶστρος ὀνειρείων ὑμεναίων.
ἤθελον ἀγκὰς ἔχειν σε, καὶ ἐγγύθι φαίνεται Ἠώς.
  Ὣς φαμένη, πεπότητο. καὶ ἐξ ὕπνου θόρε Μοῤῥεύς,
ἀρχομένης τ' ἐνόησεν ἀπερσιγάμου φάος Ἠοῦς,

v. 83. *μελαγκόλποιο δὲ νομίης* ed. pr. *μελαγκόλποιο Νομείης* ed. alt. ex infelici conject. Falk. *μελαγκόλποιο δὲ νυκτὸς* volebat Scalig. Verum est, quod dedi, cf. v. 22. illud *ι* in lect. ed. pr. est truncatum *φ*. Ita correxit etiam Rhodom.

v. 86. *ὑπέρωτι* ed. pr. emend. Falk.

v. 88. *Ὕσσακος αὖθις ὕπερθεν ἑῆς ἐφύπερθε β.* editt. verbum emendavit Cant.

v. 90. *ἀμίξασα πυλ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 91. *ὑπεροπῆα* editt.

v. 94. *μετεὴν ἤυφρανας* ed. pr. *με τεὴν ἤυφρανας* ed. alt. ex emend. Falk.

v. 98. *ἐγγύθε φαίνεται* editt.

v. 100. s. Sensus est: et vidit, se matutino tempore, quando somnia vera, haec somniasse, et credidit jam, Chalcomeden amore perire.

Χαλκομέδην τ' ἐδόκησεν ἔχειν πόνον· αἶψα δὲ σιγῇ
ἔννεπε, Κυπριδίην ἀπατήλιον ἐλπίδα βόσκων·
Τριπλόον, Ἠριγένεια, φέρεις φάος, ὅττι κομίζεις
Χαλκομέδην, καὶ φέγγος ἄγεις, καὶ νύκτα διώκεις.
Μοῤῥέος ἀγρύπνοιο παρήγορε, καὶ σὺ φανείης,
Χαλκομέδη, ῥοδόεσσα ῥοδοστεφέος πλέον Ἠοῦς·
οὔποτε τοῖον ἄγουσι ῥόδον λειμωνίδες Ὧραι.
παρθενικὴ χαρίεσσα, τεαὶ μεθέπουσι παρειαὶ
εἰαρινὸν λειμῶνα, τὸν οὐ χρόνος οἶδε μαραίνειν·
ἄνθεα σοὶ θαλέουσιν, ὅτε φθινοπωρίδες Ὧραι·
σὰ κρίνα καὶ κατὰ χεῖμα φαείνεται· ἀμφιέπει δὲ
σὸν δέμας οὐ λήγουσαν ἐρευθομένην ἀνεμώνην,
ἣν Χάριτες κομέουσι, καὶ οὐκ ὀλέκουσιν ἀῆται.
οὔνομα σὸν κόσμησας, ἀριστεύουσα σιδήρῳ·
ἄρμενον ἠνορέῃ τεὸν οὔνομα· Χαλκομέδην δὲ
οὔ σε μάτην καλέουσι· σὲ γὰρ τέκε χάλκεος Ἄρης
Κύπριδος ἐν λεχέεσσιν Ἐρωτοτόκοιο χορεύων.
Χαλκομέδην μὲν ἅπαντες· ἐγὼ δέ σε μοῦνος ἐνίψω
Χρυσομέδην, ὅτι κάλλος ἔχεις χρυσέης Ἀφροδίτης·
πείθομαι, ὡς Σπάρτηθεν ἔχεις γένος· ὡς δοκέω γάρ,
Χαλκομέδην ἐλόχευσε σιδηροχίτων Ἀφροδίτη.
Τοῖον ἔπος κατέλεξε φιλαγρύπνων ἐπὶ λέκτρων.

---

v. 105. *καὶ σὺ φαείνεις* editt.
v. 107. *λειμωνίδες αὖραι* editt.
v. 110. *ἅτε φθινοπ.* editt. quae non magna laus fuisset. Verum sensum monstrat vers. seq.
v. 111. *ἀμφιέπεις δὲ* ed. pr. emend. Falk. v. seq. in ed. 2. male excusum *ἐρευθομένειν.*
v. 114. *κόσμησαν ἀρ.* ed. pr. emend. Falk.
v. 115. *ἠνορέῃ τεὸν οὔν.* ed. pr. correxit Falk.
v. 117. *ἐν λαχέεσσιν* ed. alt. vitiose.
v. 119. *χρυσῆς Ἀφρ.* editt.

ἀλλ' ὅτε φοινίσσοντι σέλας πέμπουσα προςώπῳ,
ὑσμίνης προκέλευθος ἐκηβόλος ἄνθορεν Ἠώς,
Ἰνδῴην ἐκόρυσσε γονὴν λαοσσόος Ἄρης.
καὶ τότε θωρηχθέντες ἐϋτροχάλων ἀπὸ λέκτρων
ἅρματι Δηριάδαο συνήλυδες ἔῤῥεον Ἰνδοί.
Βάκχοι δ', οὐ παρεόντος ἀνικήτου Διονύσου,
εἰς πεδίον προχέοντο κατηφέες· ἐν κραδίῃ δὲ
οὐκέτι θαρσήεντες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῷ·
ἀλλὰ φόβῳ δονέοντο. καὶ οὐ ῥηξήνορι λύσσῃ
εἰςέτι χαλκοχίτωνες ἐβακχεύοντο γυναῖκες·
οὐδὲ βαρυφθόγγοιο μεμυκότος ἀνθερεῶνος
ἀφρὸν ἀνηκόντιζον· ἐν ἀφλοίσβῳ δὲ σιωπῇ
μίμνεν ἀδειψήτοιο περίκροτα νῶτα βοείης·
οὐ δαΐδες σελάγιζον Ἐνυαλίης φλόγα πεύκης,
καπνὸν ἐρευγομένης θανατηφόρον· ἀλλ' ὑπὸ κέντρῳ
δαιμονίης μάστιγος ἐθηλύνοντο μαχηταί.
οὐ Σάτυροι κελάδησαν ἐθήμονες· οὐ θρόος αὐλοῦ
ἔβρεμεν ἐγρεκύδοιμος· ἀβακχεύτῳ δὲ κυδοιμῷ
Σειληνοὶ πολέμιζον ἐχέφρονες· οὐδὲ προςώπῳ

---

v. 123. sic Rhodom. *φοινίσσουσα* editt.

v. 125. *Ἰνδώην* editt.

v. 126. *ἐπὶ λέπτρων* editt. Emendavit jam Rhodom.

v. 128. *Βάκχαι* editt. foeminino non respondet *θαρσήεντες* v. 130. Baccharum mentio mox sequitur, v. 131. ss.

v. 132. Nisi *χαλκοχίτωνες* mutatur in *νεβροχίτωνες*, locus non facile integer videbitur. Sed loca plurima, ubi *νεβρίς* et *θώρηξ*, *νεβροχίτων* s. *ἁβροχίτων* et *χαλκοχίτων* s. *χάλκεος ἀνὴρ* sibi opponuntur, (vd. Comment.) suspicionem movent mutilationis. Scripsit f. tale quid: *καὶ οὐ ῥηξήνορι λύσσῃ* (alibi est *ῥηξκισσῷ* aut *θύρσῳ*) *εἰςέτι χαλκοχίτωνος ἀνασχίζειν δέμας Ἰνδοῦ, ὡς πάρος νεβροχίτωνες ἐβακχεύοντο γυναῖκες*, proclivi ad errandum via.

v. 139. F. *ἐθήμονος οὐ θρόος αὐλοῦ*, ut II. 180. I. 433.

v. 141. *Σιληνοὶ πτολέμ.* editt.

μίλτον ἐπιχρίσαντες, ὁμόχροον αἴθοπι λύθρῳ,
ξανθὸν ἐφοινίξαντο τύπον ψευδήμονι μορφῇ
εἰς φόβον· οὐδὲ μέτωπα, πεφυρμένα λευκάδι γύψῳ,
ὡς πάρος, εὐρύνοντο· καὶ οὐ στομάτεσσι πιόντες
θερμὸν ἐρημονόμοιο νεόσσυτον αἷμα λεαίνης,
Πᾶνες ἀελλήεντες ἐβακχεύοντο κυδοιμῷ·
ἀλλὰ φόβῳ γεγάασιν ἐνηέες· ὀκναλέοι δὲ
φειδομέναις ἤρασσον ἀδουπήτοις χθόνα χηλαῖς,
φρικτὸν ἀναστείλαντες ὀρίδρομον ἅλμα χορείης.
Δηριάδης δ' ὑπέροπλος ἐπέχραεν ἄρσενι χάρμῃ,
σείων, ὡς τρυφάλειαν, ἑῆς γλωχῖνα κεραίης·
θηλυτέρῃ δὲ φάλαγγι θορὼν, βακχεύετο Μορρεύς·
οὐ γὰρ Χαλκομέδεια συνέμπορος ἕσπετο Βάκχαις;
ὄφρα μιν αἰδέσσαιτο, κατεσσυμένην δὲ γυναικῶν
αἵματι πορφύρουσαν ἀναστείλειεν ἀκωκήν·
ἀλλὰ τότε προμάχοισιν ὁμήλυδος ἥπτετο χάρμης

v. 145. *καὶ ὡς στομάτεσσι π.* editt. Mecum emend. Cunaeus, praeterea *ὡς πάρος ἐχρίοντο* legi jubens. Si quid mutandum, maluissem *ἐῤῥικνοῦντο* vel *ὠχραίνοντο*; sed vulgata videtur explicari posse.

v. 147. *πάντες ἀελλήεντες* editt. emend. Cun.

v. 148. Nescio, quo jure *γεγάασιν* imperfecti significatione adhibuerit Nonnus, nisi potius scripsit: *φόβῳ μὲν ἔησαν ἐνηέες.*

v. 154. *συνέμπορος ἔστατο B.* editt. Cf. 157. Rhodomannus: *ἵστατο ἢ ἕσπετο.*

v. 155. *αἰδέσσοιτο* editt.

v. 156. *μορμύρουσαν* editt. *μαρμαίρουσαν* volebat Ill. Uwarow. ut ante eum tentaverat Scalig. Sed jam Rhodomannus *πορφύρουσαν*. Cf. Leonid. T. epigr. 41.

v. 157. Si *ὁμήλυδος* cum *χάρμης* jungendum, malim saltem *τότ' ἐν προμάχοισιν*. Usus ejus postulasset *τότε προμάχοισιν ὁμόδρομος* vel *ὁμόστολος*. Etenim *ὁμήλυδος* nominat. dici, ut f. *σύγκλυδος*, (vid. Schaef. ad Gregor. Cor. p. 918.) non putem.

παρθένος ἱμερόεσσα, νέη κλυτότοξος Ἀμαζών,
φάρεα λεπτὰ φέρουσα, καὶ ἀστράπτοντα χιτῶνα·
ἐν πεδίῳ· τὸ γὰρ εἶπε σοφὴ Θέτις, ὄφρα σαώσῃ
λαὸν ὅλον μογέοντα, τινασσομένου Διονύσου.
Ἔνθα δ' ἀτιμήσας Χαρίτων ἴνδαλμα προσώπου,
Βασσαρίδας ζώγρησεν ἀνάλκιδας ἕνδεκα Μοῤῥεύς,
ἃς μετὰ Χαλκομέδην ἐκρίνατο· Μαιναλίδων δὲ
χεῖρας ὀπισθοτόνους ἀλύτῳ σφηκώσατο δεσμῷ·
καὶ στίχα λυσιέθειραν ἐπὶ ζυγὰ δούλια σύρων,
ληΐδας ἀμφιπόλους ἑκυρῷ πόρε Δηριαδῆϊ,
ἕδνον ἑῆς ἀλόχοιο τὸ δεύτερον, ἧς χάριν εὐνῆς
νυμφοκόμον μόθον εἶχεν ἀερσιλόφῳ παρὰ Ταύρῳ,
ὁππότε Δηριάδαο νέην βασιληΐδα κούρην,
ἥλικα Χειροβίην, ζυγίῳ σφηκώσατο δεσμῷ·
οὐ γὰρ δῶρον ἔδεκτο γαμήλιον ὄρχαμος Ἰνδῶν
παιδὸς ἑῆς, οὐ χρυσὸν ἀπείριτον, οὐ λίθον ἅλμης
μαρμαρέην· ἀγέλας δὲ βοῶν καὶ πώεα μήλων
Δηριάδης ἀπέειπε· καὶ ἐγρεμόθοισι μαχηταῖς
θυγατέρων ἔζευξεν ἀδωροδόκους ὑμεναίους,
γαμβρὸν ἔχων Μοῤῥῆα, καὶ ἐννεάπηχυν Ὀρόντην·
καὶ διδύμοις προμάχοισιν ἑὴν νύμφευσε γενέθλην,

---

v. 158. *κλυτότοξος Ἀναξὼ* editt. nomen, aliunde notum, hic nihil ad rem facit. Nostrum vide XXXV. 91. cf. XXXVII. 117. *νέη κλυτότοξος Ἐννοὼ* maluisset Ill. Uwarow.

v. 162. *ἔνθα διατμήξας Χαρ.* editt. *διασμήξας* tentabat Scalig. Nostra emendatio certissima.

v. 166. *δούλια σείρων* editt. Paulo ante malim *ὑπὸ ζυγά.*

v. 168. *ἀλόχοιο, τὸ δεύτερον ᾗ χάριν εὐνῆς* editt. sine sensu. Rhodomannus quum in textu post *τὸ δεύτερον* interpunxisset, in notis posuit, *τὸ δεύτερον ἧς.*

Μοῤῥεῖ Χειροβίην, καὶ Πρωτονόειαν Ὀρόντῃ·
οὐ γὰρ ἐπιχθονίοισιν ὁμοίιος ἔπλετο Μοῤῥεύς,
ἀλλὰ Γιγαντείων μελέων ὑψαύχενι μορφῇ
Ἰνδῶν γηγενέων μιμήσατο πάτριον ἀλκήν,
ἠλιβάτου Τυφῶνος ἔχων αὐτόχθονα φύτλην,
εὖτε πυριτρεφέων Ἀρίμων παρὰ γείτονι πέτρῃ
σύγγονον ἠνορέην ἐπεδείκνυε μάρτυρι Κύδνῳ,
ἕδνα φέρων θαλάμων, Κιλίκων ἱδρῶτας ἀέθλων,
νυμφίος ἀκτήμων, ἀρετῇ δ' ἐκτήσατο νύμφην.
ὥς ποτε Μοῤῥείοιο γάμου μνηστῆρι σιδήρῳ
Ἀσσυρίῃ γόνυ κάμψε, καὶ εἰς ζυγὰ Δηριαδῆος
αὐχένα πετρήεντα Κίλιξ δοχμώσατο Ταῦρος,
καὶ θρασὺς ὤκλασε Κύδνος, ὅθεν Κιλίκων ἐνὶ γαίῃ
Σάνδης Ἡρακλέης κικλήσκεται εἰσέτι Μοῤῥεύς.
καὶ τὰ μὲν ἐν προτέροισιν. ἐν ὀψιγόνῳ δὲ κυδοιμῷ
Θυιάδας ἐζώγρησεν ἀφειδέϊ δούρατι Μοῤῥεύς·
κυδιόων δ' ἀχάλινον ἀπεῤῥοίβδησεν ἰωήν·
Σοὶ μὲν ἐγώ, σκηπτοῦχε, τεῆς κειμήλια κούρης,
Βάκχας πρῶτον ἄγω· μετέπειτα δὲ Βάκχον ὀπάσσω.

---

v. 179. *Πρωτονόμειαν* editt. At illa vocatur alibi semper *Πρωτονόη* et *Πρωτονόεια*.

v. 187. *ἀρετὴν δ' ἐκτ.* ed. pr. *νυμφ. Ἀκτήμων, Ἀρετὴν* ed. alt. quasi nomina propria essent, ut et interpretes, Latinus et Gallicus, acceperunt, lepidissime totum hunc locum perturbantes. Nonnus alludit ad Odyss. ω. 193. *ἀρετῇ* etiam Rhodom.

v. 188. *ὅς ποτε Μοῤῥήνοιο γάμων μν.* editt. Emendationem, si quis dubitat, probabit Comment. Rhodomannus: *ὥς ποτε Μοῤῥήνοιο γάμου — Ἀσσυρίη.*

v. 189. *Ἀσσυρίη* editt. male.

v. 192. *Σάνδιος Ἡρακλ.* volebat Cunaeus. Frustra, vid. Comment.

Ὣς φαμένου Μοῤῥῆος, ἀμείβετο κοίρανος Ἰνδῶν·
Χειροβίην ἀνάεδνον ἔχων, κορυθαίολε Μοῤῥεῦ,
ἄξιά μοι πόρες ἔδνα φερεσσακέων ὑμεναίων,
ἄστεα δουλώσας Κιλίκων ὑψήνορι νίκῃ.
ἄρτι πάλιν νέα δῶρα χαρίζεαι· ἢν δ' ἐθελήσῃς,
ἄλλας Βασσαρίδας ληΐσσεο· Χειροβίης δὲ
ἀμφιπόλων ἔμπλησον ὅλον δόμον· ἀμφὶ δὲ Βάκχου
οὐ χατέω Μοῤῥῆος· ἀλυκτοπέδαις δὲ πεδήσας,
δούλιον εἰς ζυγόδεσμον ἐγὼ Διόνυσον ἐρύσσω.
μοῦνον ἐμοὶ πεφύλαξο δορικτήτης πόθον εὐνῆς,
μὴ σὲ γυναιμανέεσσιν ἴδω πανομοίϊον Ἰνδοῖς·
ὄμματα μὴ σκοπίαζε καὶ ἄργυφον αὐχένα Βάκχης,
μὴ ποθέων τελέσειας ἐμὴν ζηλήμονα κούρην.
αὐτὰρ ἐπὴν Βρομίου στρατιὴν σύμπασαν ὀλέσσω,
Μαιονίην ἐπὶ γαῖαν ἐλεύσομαι, ἔνθεν ἀφύξω
Λυδῶν ἄσπετον ὄλβον, ὅσον Πακτωλὸς ἀέξει·
ἵξομαι εἰς Φρυγίην εὐάμπελον, ὁππόθι Ῥείη,
παιδοκόμος Βρομίοιο· καὶ ἀγχικέλευθον ὀλέσσω
ἀργυρέης Ἀλύβης πέδον ὄλβιον, ὄφρα κομίσσω
φαιδρὰ ῥυηφενέων χιονώδεα νῶτα μετάλλων·
πέρσω δ', ἣν καλέουσι, καὶ ἑπταπύλου χθόνα Θήβης,
καὶ φλέξω Σεμέλης φλογερὸν δόμον, ὁππόθι παστοὶ
λείψανα θερμὰ φέρουσι μαραινομένων ὑμεναίων.

---

v. 201. *ὑψήνορι νίκης* ed. pr. emend. Falk. etsi in ejus conjecturis per errorem scriptum *ἀγήνορι νίκῃ.*

v. 205. *οὐ χατέων Μοῤ.* editt. Caeterum *ἀμφιπόλους* v. antec. non tam *servas*, quem *captivas* dicit, cf. 222. interficiuntur enim hae Bacchae, cf. 226. ss. 357. etsi mentem mutare coeperant. cf. 352. ss.

v. 211. *ξύμπασαν* editt.

v. 219. *ὁππόθι παστῷ* editt. Male.

Εἶπεν ἄναξ ἀθέμιστος· Ἐνυαλίοιο δὲ γαμβροῦ
ἀμφιπόλων στίχα πᾶσαν ἐδέξατο, δῶρα κυδοιμοῦ
Δηριάδης· Φλογίῳ δὲ καὶ Ἀγραίῳ πόρε Βάκχας,
ἑλκομένας πλοκαμῖδος· ὁμοπλέκτῳ δ' ἐνὶ δεσμῷ
ἀρ̣γαγέες παλάμῃσιν ἐμιτρώθησαν ἱμάντες.
Τὰς μὲν ἄγων Φλόγιος, βασιληΐδος ἄγγελα νίκης,
σφιγγομένας πόμπευε δι' ἄστεος. ὑψιτενεῖς δὲ
αἳ μὲν ἐϋγλυφάνοιο παρὰ προπύλαια μελάθρου
ἀγχονίῳ θλίβοντο περίπλοκον αὐχένα δεσμῷ·
ἄλλαις θερμὸν ὄπασσε μόρον πυρόεντι ῥεέθρῳ·
αἳ δὲ πεδοσκαφέεσσιν ἐτυμβεύοντο βερέθροις,
φρείατος ἐν γυάλοισιν, ὅπῃ βυθίων ἀπὸ κόλπων
χερσὶν ἀμοιβαίαις βεβιημένον ἕλκεται ὕδωρ.
καί τις, ἔσω διεροῖο βαθυνομένου κενεῶνος,
ἡμιθανὴς ἀτίνακτος ἀμοιβαίῃ φάτο φωνῇ·
Ἔκλυον, ὡς Ἰνδοῖσι θεὸς πέλε γαῖα καὶ ὕδωρ·
οὐδὲ μάτην ποτὲ τοῦτο φατίζεται· ἀμφότεροι γὰρ
εἰς ἐμὲ θωρήχθησαν ὁμόφρονες, εἰμὶ δὲ μέσση
καὶ χθονίου θανάτοιο καὶ ὑδατόεντος ὀλέθρου,
καὶ μόρον ἐγγὺς ἔχω διδυμόζυγον· ἰλυόεις γὰρ
ξεῖνος δεσμὸς ἔχει με, καὶ οὐκέτι ταρσὸν ἀείρω·
ὑγρὰ δὲ ῥιζώσασα πεπηγότα γούνατα πηλῷ,
ἵσταμαι ἀστυφέλικτος ἐγώ, Μοίρῃσιν ἑτοίμη·

---

v. 223. *Δηριάδης Φλογίῳ τὲ καὶ Ἀγρ.* editt. distinctione posita in fine praeced. versus.

v. 230. Versus admodum suspectus, cujus nullum vestigium infra in repetita hac narratione XXXVI. 439. ss. conspicitur.

v. 231. *ἐτυμβεύοντο ῥεέθροις* editt. Cf. seqq.

v. 235. an *ἀμορβαίῃ?*

v. 238. *εἰμὶ δὲ μέσσον·* editt.

v. 243. *ἱπταμέναι ἀστ. ἐ. μόρῃσιν ἑτ.* ed. pr. *ἵπταμαι ἀ. ἐ. Μοίρῃσιν* ed. alt. e conject. Falk.

καὶ ποταμός με δίωκε, καὶ οὐ χυτὸν ἔτρεμον ὕδωρ.
αἴθε καὶ αὐτὸς ἔην κελάδων ῥόος, ὄφρα καὶ αὐτοῦ,
χεῖρας ἐρετμώσασα, διατμήξω μέλαν ὕδωρ.

Ἔννεπεν· οἰγομένῳ δὲ καταῤῥυτα χεύματα λαιμῷ
δεχνυμένη, κατὰ βαιὸν ἀτυμβεύτῳ θάνε πότμῳ.

Αὐτὰρ ὁ, Χαλκομέδης πεπεδημένος ἠδέϊ κέντρῳ,
Μαιναλίδων ἀσίδηρον ὅλον στρατὸν ἤλασε Μοῤῥεὺς
εἰς πόλιν ὀφρυόεσσαν, ὀπίστερος ἔγχεϊ νύσσων.
ὡς δ' ὅτε μηλονόμος πολυχανδέος εἰς μυχὰ μάνδρης,
συμμιγέων ὀΐων σποράδας στίχας εἰς ἓν ἐλαύνων,
εἰροπόκων ἴθυνε καλαύροπι πώεα μήλων
πασσυδίῃ· πολέες δὲ συνεστιχόωντο βοτῆρες,
μῆλα περισφίγγοντες ὁμόζυγι πήχεος ὁλκῷ,
προτροπάδην στοιχηδὸν ἀρηρότα, μή ποτε ποίμνης
κλειομένης πλάζοιτο παράτροπος ἐσμὸς ἀλήτης·
ὣς ὅ γε θῆλυν ὅμιλον ἔσω πυλεῶνος ἐέργων,
εἰς πόλιν αἰπύδμητον ἀελλοπὸς ἤλασε Μοῤῥεὺς
Βακχείην στίχα πᾶσαν, ἀποσπάδα δηϊοτῆτος.
καὶ μογέων, δόλον εἶχεν ἐτώσιον, ὄφρα κυδοιμοῦ
ληΐδα καλλιγύναικα λιπὼν, μετανάστιον ἄγρην,
Χαλκομέδην ἐρύσειεν ὑπὸ ζυγὰ δουλοσυνάων,

---

v. 245. Fort. *καὶ οὗτος ἔην κ. ῥ. ὄφρα κατ' αὐτοῦ.* Certe non cum Lubino vulgata vertenda est.

v. 252. *ὅτε* omissum in ed. alt.

v. 254. *εἰροπόκον* ed. alt. vitiose. V. sq. *ῥήχεος ὁλκῷ* voleb. Scalig. Male. Cf. X. 342. alibi.

v. 255. *πασσυδίη πολέες συνεστ.* ed. pr. *πασσυδίῃ πολέες δὲ σ.* ed. 2. ubi particulam restituit Falk.

v. 261. *ἀποστάδα* editt. dici id f. potuisset, si ipsae, sua sponte, abiissent. Nostrum at infra v. 347. et alibi.

ἄλλαις θηλυτέρῃσιν ὁμόστολον, ὄφρα οἱ αἰεὶ
ἠματίη θεράπαινα καὶ ἔννυχος εὐνέτις εἴη,
καὶ διδύμων τελέσειεν ἀμοιβάδις ἔργα θεάων,
λάθρια Κύπριδος ἔργα καὶ ἀμφαδὸν ἱστὸν Ἀθήνης.
Μοῤῥεὺς δ' οὐκ ἀμέλησε δορυσσόος· ἀγχιμάχῳ γὰρ
Δηριάδῃ φύξηλιν ἐπέτρεπε θῆλυν Ἐνυώ·
Βακχιάδος δὲ φάλαγγος ἐπέχραεν ἄρσενι χάρμῃ,
ὄφρα περικλείσειε καὶ ἀνέρας. ἐν δὲ κυδοιμοῖς
εἰς φόβον ἠπείγοντο. Θυελλήεσσα δὲ κούρη
ἵστατο κοσμηθεῖσα πρὸ ἄστεος ἐγγύθι πύργου,
παρθένος ἀκρήδεμνος· ἐρωμανέων δὲ γυναικῶν
νεύμασι ποιητοῖσι τύπον μιμήσατο κούρη,
ὄμματα δινεύουσα· καὶ ἠθάδος ἔκτοθι μίτρης
λευκὸς ἐρευθιόωντι χιτὼν φοινίσσετο μαζῷ.
Μοῤῥεὺς δ' εἰσορόων ἐπετέρπετο, καὶ διὰ πέπλου
λεπταλέου σφριγόωσαν ἴτυν τεκμαίρετο μαζοῦ.
Καὶ λίθον εὐποίητον, ἴσον τροχοειδέϊ δίσκῳ,
παρθένος ἁρπάξασα, πελώριον ἄχθος ἁμάξης,
Μοῤῥέος εὐπήληκος ἀκόντισεν ἴδμονι τέχνῃ·

---

v. 269. Cunaeus hic ingentem lacunam esse vidit: quae tamen fortasse post *ἀνέρας* v. 272. locum habet.

v. 270. *Δηριάδης* editt. Cf. 221. sqq.

v. 271. *Βακχιάδος τὲ φάλ.* editt.

v. 272. Hic mihi lacuna esse videtur: par enim erat, dici antea, quomodo Bacchos, i. e. Satyros, Silenos, etc. apud quos Chalcomede, cf. 154. sqq. nunc erat, adortus sit, et in fugam converterit Morrheus.

v. 279. *εἰσορόων ἐτέρπετο* edit. pr. Nostrum dedit Falk. praeterea *μάλ' ἐτέρπ.* coniiciens. Fort. melius erat *εἰσορόων μιν ἐτέρπετο.*

v. 281. *εὐποίησον* ed. alt. vitiose.

καὶ λίθος, ἠερόθεν πεφορημένος ὀξέϊ ῥοίζῳ,
ἀσπίδος ἄκρον ἄραξεν, ὅπῃ χρυσήλατος εἰκὼν
Χειροβίης νόθον εἶχε δέμας ψευδήμονι μορφῇ·
ποιητὸν δὲ κάρηνον ἀπέξεσε· βαλλομένη δὲ
μαρμαρέῃ γλωχῖνι χαρασσομένοιο προσώπου,
μιμηλῆς ἀμάθυνε περίτροχον εἰκόνα μορφῆς.
καὶ σάκος ὀλβίζων, ἀνεπάλλετο πολλάκι Μοῤῥεύς,
καὶ κραδίῃ γελόων κρυφίην ἐφθέγξατο φωνήν·

Ἄτρομε Χαλκομέδεια, νέη ῥοδοδάκτυλε Πειθώ,
Κύπριδος ἁβρὸν ἄγαλμα καὶ εὐθώρηκος Ἀθήνης,
Βακχιὰς Ἠριγένεια, καὶ οὐ δύνουσα Σελήνη,
γραπτὸν ἐμῆς ἀλόχου τύπον ἔξεσας· αἴθε καὶ αὐτῆς
Χειροβίης ἤμησας ἀληθέος αὐχένα νύμφης.

Ὣς εἰπὼν, ἐδίωκε πρὸ ἄστεος ἄζυγα κούρην,
γλῶσσαν ἀπειλείουσαν ἔχων, οὐ χεῖρα κορύσσων,
μῦθον ἀκοντίζων, οὐ παρθένον ἔγχεϊ νύσσων,
μειλιχίῃ παλάμῃ πεφιδημένον ἔγχος ἀείρων·
καὶ βλοσυρῆς κελάδησε βοῆς ἀπατήλιον ἠχώ,
ὡς ἐτεὸν κοτέων πρόμος ἤπιος· ἀμφότερον γάρ,
εἶχε νόον γελόωντα, χόλον δ' ἀνέφηνε προσώπῳ.
ἦκα δὲ δινήσας, σφαλερὴν προέηκεν ἀκωκὴν

v. 285. ὅπη editt.

v. 287. βαλλομένη δὲ editt. v. seq. γλοχῖνι ed. alt. vitiose.

v. 292. ῥοδοδάκτυλε Πειθώ nescio, an sanum sit; sed Ἠώς sequitur v. 294.

v. 297. ἐδίωκε δι' ἄστεος editt. quod verum non est. Cf. v. 174. sq. et XXXV. 223. sq.

v. 300. πεφιδημένος ed. pr. emend. Falk.

v. 301. ἀπατήλιον ἦχον editt. Sed restituendum erat id, quod constanter in fine versus positum habet.

εἰς σκοπὸν ἀχρήϊστον ἑκούσιος· ἡ δὲ φυγοῦσα
ἠερίαις ταχύγουνος ἐπέτρεχε σύνδρομος αὔραις.
τῆς δὲ τιταινομένης ἀνεμώδεϊ γούνατος ὁρμῇ
πλοχμοὺς βοτρυόεντας ἀνεῤῥίπιζον ἀῆται,
αὐχένα γυμνώσαντες, ἐριδμαίνοντα Σελήνῃ.
φειδομένοις δὲ πόδεσσιν ἑκούσιος ἔτρεχε Μοῤῥεύς·
πῇ μὲν ἐϋῤῥαφέων ποδὸς ἴχνια γυμνὰ πεδίλων,
ἢ σφυρὰ παπταίνων ῥοδοειδέα, πῇ δὲ δοκεύων
πλαζομένης ἑλικηδὸν ὀπίστερα βόστρυχα χαίτης,
Χαλκομέδην ἐδίωκε· καὶ ἴαχεν ἡδέϊ μύθῳ,
μείλιχον ἀφλοίσβοιο χέων ἔπος ἀνθερεῶνος·

Μίμνε με, Χαλκομέδεια, τὸν ἱμείροντα μαχητήν·
ῥύεται ἀγλαΐη σε, καὶ οὐ δρόμος· οὐ τόσον αἰχμαὶ
ἄνδρα βαλεῖν δεδάασιν, ὅσον σπινθῆρες ἐρώτων.
δήϊος οὐ γενόμην, μὴ δείδιθι· μαρνάμενον γὰρ
χαλκείην σέο κάλλος ἐμὴν νίκησεν ἀκωκήν·
ἔγχεος οὐ χατέεις, οὐκ ἀσπίδος· ὑμετέρου γὰρ
ὡς ξίφος, ὡς δόρυ θοῦρον, ἔχεις ἀκτῖνα προσώπου,
καὶ μελίης πολὺ μᾶλλον ἀριστεύουσι παρειαί·
φρικτὸν ἐμῆς παλάμης λέλυται σθένος· οὐ νέμεσις γάρ,
εἰ δόρυ θοῦρον ἔχω νικώμενον, ὅττι καὶ αὐτός,
Κύπριδος ἱσταμένης, θηλύνεται ἄγριος Ἄρης.

---

v. 305. ἑκούσιον editt. Cf. 310.

v. 306. Fortasse scripsit ἀπέτρεχε.

v. 311. πῇ editt.

v. 312. εἰς σφυρὰ π. ῥ. πῇ δὲ editt.

v. 323. Fortasse argutius dedit ὀϊστεύουσι παρειαί, ut fere XXXVIII. 126. Sed cf. XXXV. 43.

v. 326. ἱσταμένης, non tam παρισταμένης, quam ὅτε πρόμος ἵσταται ut XXV. 344.

δέξο με σοῖς Σατύροισιν ὁμόστολον· ἐν πολέμοις γὰρ
Ἰνδοὶ ἀριστεύσουσιν, ἕως ἔτι χεῖρα κορύσσω·
ἢν δ' ἐθέλῃς, ἅτε λάτρις ὑποδρήσσω Διονύσῳ·
ἢν ἐθέλῃς, με δάμαζε κατ' αὐχένος, ἢ κενεῶνος·
οὐκ ἀλέγω θανάτοιο, τεῇ δεδαϊγμένος αἰχμῇ·
μοῦνον ἐμὲ στενάχιζε δεδουπότα· μυρομένης δὲ
δάκρυα Χαλκομέδης με καὶ ἐξ Ἀΐδαο κομίσσει.
παρθένε, τί τρομέεις, ὅτι μείλιχον ἔγχος ἀείρω;
σοὺς πλοκάμους ὁρόων ἑλικώδεας, ὑψόθεν ὤμων
ἀσκεπέων, τρυφάλειαν ἐμῶν ἀπέθηκα κομάων·
νεβρίδα παπταίνων, στυγέω θώρηκα φορῆσαι.
Ὣς φαμένου, παράμειβε γυνὴ, καὶ ἐμίγνυτο Βάκχοις,
καὶ φονίου Μοῤῥῆος ἀποπλαγχθεῖσα κυδοιμοῦ,
θαρσαλέη πολέμιζε, καὶ ἤρισεν ἄρσενι χάρμῃ.
Καὶ τότε δυσκελάδοιο λιπὼν στροφάλιγγα κυδοιμοῦ,
ἄμπνυτο Βάκχος ὅμιλος, ἕως ἀνεχάζετο Μοῤῥεύς.
Βασσαρίδων δὲ φάλαγγα δι' ἄστεος, ἄορι τύπτων,
Δηριάδης ἐδίωκεν, ἕως σχεδὸν ἤλασε πύργων,
οἰγομένου στίχα πᾶσαν ἔσω πυλεῶνος ἐέργων

---

v. 327. *τοῖς Σατύρ. ὁ. ἐ. πτολέμοις* editt.

v. 328. *ἀριστεύσωσιν* ed. pr. nostrum ed. alt. e coniect. Falk.

v. 330. Dubito, an *δάμαζε κατ' αὐχένος ἢ κενεῶνος* ita nude dixerit. Fortasse versus cum participio periit, veluti: *κατ' αὐχένος ἢ κενεῶνος λευκοτάταις σέο χερσὶν ὀϊστεύουσα βέλεμνον.* Similia vide XV. 315. sqq.

v. 333. *ἐξ ἀείδαο* ed. pr. emend. Falk.

v. 337. *φορέσσαι* editt.

v. 338. *ἐμίγνυτο Βάκχαις* editt. Cf. 154. sqq. 271. sqq.

v. 340. *πτολέμιζε.*

v. 342. *ἕως ἐχάζετο* ed. pr. *ἀνεχάζετο* nobiscum scripsit Falk. Ad rem quod attinet, cf. 328.

τείχεος ὑψιλόφοιο· διωκόμεναι δὲ σιδήρῳ,
ἄστεος ἐντὸς ἵκανον, ἀποσπάδες ἠθάδος ὕλης·
ἀσταθέες δὲ φάλαγγες ἀήθεα κύκλα κελεύθου
ἔστιχον ἔνθα καὶ ἔνθα διακριδὸν, εἰς πτερὸν Εὔρου,
εἴς τε ῥάχιν Ζεφύροιο παρ' Ἑσπέριον κλίμα γαίης·
αἳ δὲ Νότου παρὰ πέζαν ἀλήμονες, αἳ δὲ Βορῆος
Βασσαρίδες κλονέοντο. καὶ ἀρσενόθυμον ἀνάγκην
Μαινάδες ἠλλάξαντο, πάλιν δ' ἐγένοντο γυναῖκες·
καὶ μόθον ἠρνήσαντο, φιληλακάτοιο δὲ τέχνης
καὶ ταλάρων μνήσαντο, καὶ ἤθελον αὖτις Ἀθήνης
ἀμφιέπειν κλωστῆρα καὶ οὐκέτι θύσθλα Λυαίου·
καὶ στίχα χιονέην ὀλέκων, κυανόχροος ἀνὴρ
ἐνδόμυχον κλόνον εἶχε πολισσούχοιο κυδοιμοῦ.

---

v. 350. *εἰς ῥάχιν Ζεφ.* ed. pr. *εἴς τε ῥάχιν Ζεφύροιο καὶ ἑσπερίου κλ. γ.* ed. alt. ex nimia mutatione Falk.

v. 352. Etsi, mutata mente, ad muliebria negotia redire iam maluissent, interficiuntur tamen, cf. 357. sq. XXXV. 6. sqq.

v. 358. *ἐνδόμυχον κύκλον* editt. emendav. Hermann. ad Orph. p. 762.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΕ.

Μοῤῥέος ἐχθρὸν Ἔρωτα τριηκοστῷ ἐνὶ πέμπτῳ
δίζεο, Βασσαρίδων τε φόνον, καὶ Ἄρηα γυναικῶν.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΕ.

Δηριάδης δ' ἀπέλεθρος ἐμάρνατο Θυιάδι χάρμῃ·
καὶ Βρομίου προπόλοισιν ἐπέχραε κοίρανος Ἰνδῶν,
πῇ μὲν ἀκοντίζων δολιχῷ δορί, πῇ δὲ δαΐζων
ἄορι κωπήεντι· χαραδραίοις δὲ βελέμνοις
τοξεύων, πεφόρητο, καὶ ὀξυτέροισιν ὀϊστοῖς.
Ὣς αἳ μὲν κλονέοντο κατα πτόλιν ἔνδοθι πύργων
ἔγχεϊ Δηριάδαο· πολυγλώσσῳ δὲ κυδοιμῷ
ἀμφοτέρων κτύπος ἦεν· ἐρευθιόωντι δὲ λύθρῳ
ἄστεος εὐλαΐγγες ἐφοινίχθησαν ἀγυιαί,
κτεινομένων καναχηδὸν ἐν ἄστεϊ θηλυτεράων.
ἀκλινέες δὲ γέροντες ἀερσιλόφων ἐπὶ πύργων
φύλοπιν ἐσκοπίαζον· ὑπὲρ τεγέων δὲ καὶ αὐταὶ
θυρσοφόρων στίχα πᾶσαν ἐθηήσαντο γυναῖκες.
καί τις ὑπὲρ μεγάροιο, περικλινθεῖσα τιθήνη,
παρθένος ἑλκεσίπεπλος ἐδέρκετο θῆλυν ἐνυώ,

---

v. 1. θυάδι editt.

v. 3. πῇ — πῇ ed. pr.

v. 10. Propter adverb. καναχηδὸν putabam aliquando θεινομένων.

v. 14. περικλινθεῖσα τιθήνη editt. sine sensu.

καὶ κταμένῃ βαρύδακρυς ἐπέστενεν ἥλικι κούρῃ.
οὐδέ τις ἱμερόεσσαν ἑλὼν ἐβιήσατο νύμφην,
ὅττι γυναιμανέεσσιν ἄναξ ἐπετέλλετο λαοῖς,
φεύγειν δήϊα λέκτρα δορικτήτων Ὑμεναίων,
μὴ Παφίης ἀλέγοντες, ἀφειδήσωσιν Ἐνυοῦς.

Καί τις ὑπὲρ δαπέδοιο περισκαίρουσα κονίῃ
παρθενικὴ γυμνοῦτο· παρελκομένου δὲ χιτῶνος,
ἀγλαΐῃ κεκόρυστο, καὶ ἱμείροντα φονῆα
οὔτασεν οὐτηθεῖσα· βέλος δέ οἱ ἔπλετο μορφή,
καὶ φθιμένη νίκησε· κατ' ἀντιβίοιο δὲ γυμνοὶ
μηροὶ ἐθωρήχθησαν, ὀϊστευτῆρες Ἐρώτων.
καί νύ κε νεκρὸν ἔχων πόθον ἄπνοον, ὥςπερ Ἀχιλλεύς,
ἄλλην Πενθεσίλειαν ὑπὲρ δαπέδοιο δοκεύων,
ψυχρὰ κονιομένης προςπτύξατο χείλεα νύμφης,
εἰ μὴ Δηριαδῆος ἐδείδιεν ὄγκον ἀπειλῆς.
καὶ γυμνῆς σκοπίαζεν ἀναινομένης χρόα κούρης,
καὶ σφυρὰ λευκὰ δόκευε, καὶ ἀσκεπέων πτύχα μηρῶν,
καὶ μελέων ἔψαυσε, καὶ ἥψατο πολλάκι μαζοῦ
οἰδαλέου, ῥοδόεντος, ἐοικότος εἰςέτι μήλῳ·
ἤθελε καὶ φιλότητι μιγήμεναι· ὀψὲ δὲ κάμνων
τοίην ἱμερόεσσαν ἀνήρυγεν ἄφρονα φωνήν·

Παρθενικὴ ῥοδόπηχυ, τεὸν δυςέρωτα φονῆα
οὔτασας οὐταμένη, φθιμένη ζώοντα δαμάζεις,
καὶ σὺ τεὸν βλεφάροισιν ὀϊστεύεις ὀλετῆρα·

---

v. 16. κταμένη ed. pr. a Falk. emend.

v. 21. Proprium erat περισπαίρουσα. Cf. XXXVI. 240.

v. 23. ἀγλαΐη editt. κεκόνιστο coni. Rhodom.

v. 24. ἔπλετο νύμφη editt. emendationem nostram probat v. 171.

v. 29. προπτύξατο ed. pr. emend. a Falk.

v. 36. ἄνρυγεν ed. alt.

ἔγχος ἐνικήθη σέο κάλλεϊ· σεῖο προσώπου
μαρμαρυγαὶ κλονέουσιν, ὅσον γλωχῖνες ἀκόντων·
στῆθος ἔχεις ἅτε τόξον, ἐπεὶ σέο μᾶλλον ὀϊστῶν
μαζοὶ ἀριστεύουσιν, ὀϊστευτῆρες Ἐρώτων.
ξεῖνον ἔχω καὶ ἄπιστον ἐγὼ πόθον, ὅττι διώκω
κούρης νεκρὸν Ἔρωτα, καταφθιμένων Ὑμεναίων·
ἄπνοος οἶστρος ἔχει με τὸν ἔμπνοον· εἰ θέμις εἰπεῖν,
χείλεα φωνήεντα καὶ ἔμπνοα ταῦτα γενέσθω,
σῶν γλυκερῶν στομάτων ἵνα, παρθένε, μῦθον ἀκούσω·

* * * * * *

τοῖον ἔπος βοόωσα· κυλινδομένην ἐνὶ γαίῃ,
ἣν κτάνες, ἣν σύλησας, ἀτάσθαλε, κάλλιπε κούρην·
ἣν σέο χαλκὸς ἔταμνεν, ἐμοῦ μὴ ψαῦε χιτῶνος·
τί κρατέεις κενεῶνα, τὸν οὔτασας; ἴσχεο, δειλῆς
ἀμφαφόων ἐμὸν ἕλκος, ὅ μοι πόρες. — ἐῤῥέτω αἰχμή,
ἐῤῥέτω ἡμετέρης παλάμης θράσος, ὅττι λιποῦσα
Σειληνούς, πολιῇσιν ὑποφρίσσοντας ἐθείραις,
καὶ Σατύρων δύσμορφον ὅλον γένος, ἀντὶ γερόντων,
ἀντὶ δασυστέρνων ἁπαλὴν ἐδάμασσε γυναῖκα.
ἀλλὰ ποθοβλήτοιο τεοῦ χροὸς ἕλκος ἀφάσσων,

---

v. 44. Alius fortasse praetulisset *ἄπνυστον.*

v. 46. In ed. alt. excidit *τόν.*

v. 48. Post *ἀκούσω* in utraque ed. plene distinguitur. Hiantem orationem Falkenburgius nectere tentabat scribendo: *ἵνα, παρθένε, μ. ἀκούσω, τοῖον ἔπος βοόωσα*, aut *βοόωντα.* Sed neutrum satis placebat: unde versum excidisse coniecit. Sic et ego versum desidero huiusmodi: *γίνεο φωνήεσσα πάλιν, μόνον εἰς μίαν ὥρην*, ut fere in simili causa XI. 316. nisi malis, fictitium hunc mortuae puellae sermonem tali acclamatione incepisse: „*Τοῖον ἔπος βοόωσα· κυλινδ.* etc. Finit verbis *ὅ μοι πόρες.*

v. 55. Ex aliis locis *σκολιῇσιν — ἐθ.* reponendum esset.

v. 57. *ἐδάμασσα* ed. pr. emend. Falk.

v. 58. *ὁλκὸν ἀφάσσων* editt. Verum vidit Falk. in Coniectt.

ποίην καλλιβότοιο διαστείχων ῥάχιν ὕλης,
ἕλκεος ὑμετέροιο βοηθόον εἰς σὲ καλέσσω
γηραλέον Χείρωνα φερέσβιον; ἢ πόθεν εὕρω
φάρμακα, λυσιπόνου Παιήονος ὄργια τέχνης;
ἤθελον, ἣν καλέουσιν, ἔχειν Κενταυρίδα ποίην,
ὄφρα τεοῖς μελέεσσιν ἀνώδυνον ἄνθος ἑλίξας
ἐξ Ἀΐδος ζώουσαν ἀνοστήτοιο σαώσω.
ποῖον ἔχω μάγον ὕμνον, ἢ ἀστερόεσσαν ἀοιδήν,
ὄφρα θεοκλήτῳ προχέων μέλος εὔαδι φωνῇ,
οὐταμένου τεὸν αἷμα κατευνήσω κενεῶνος;
ἤθελον ἐγγὺς ἔχειν φυσίζοον ἐνθάδε πηγήν,
ὄφρα τεοῖς μελέεσσι βαλὼν ὀδυνήφατον ὕδωρ,
πρηΰνω τεὸν ἕλκος ἐπήρατον, ὄφρα καὶ αὐτὴν
ψυχὴν ὑμετέρην παλινάγρετον εἰς σὲ κομίσσω.
Γλαῦκε, πολυσπερέων ἐτέων στροφάλιγγα κυλίνδων,
εἰ θέμις, ἀτρυγέτοιο λιπὼν κευθμῶνα θαλάσσης,
δεῖξον ἐμοὶ βοτάνην ζωαρκέα, δεῖξον ἐκείνην,
ἧς ποτὲ σοῖς στομάτεσσιν ἐγεύσαο, καὶ βίον ἕλκεις
ἄμβροτον, ἀενάοιο χρόνου κυκλούμενος ὁλκῷ.
Ὣς εἰπὼν, παράμειβε, νέκυν πόθον ἐν φρεσὶ κεύθων.
καὶ πόσιος κταμένου τιμήορος ἄνθορε νύμφη,

---

v. 59. Etsi *ποίην* defendi poterit, debebat tamen *ποῖον — γηρ. Χείρωνα* potius scribere. Cf. v. 66.

v. 61. *ἤποθεν εὕρω* ed. pr. *εἴ ποθεν* ed. alt. e coni. Falk. qui ad v. 102. provocabat, sed praeterea nostrum quoque proponebat.

v. 65. Fort. revocandum pronomen: *ἀνοστήτου σε σαώσω.*

v. 67. Vulgo hic versus postponitur sequenti. Ordinem restituit Cunaeus, oscitanter scribens *προχέων ἔπος ἀνθερεῶνι.*

v. 69. *φυσίζωον* editt.

v. 73. *κιλίδων* ed. pr. emend. Falk.

v. 74. *ἀστρυγέτοιο* ed. 2. per errorem.

Πρωτονόη, στενάχουσα καὶ εἰςέτι νεκρὸν Ὀρόντην.
θηλυτέρην δὲ φάλαγγα διέστιχεν· ἣν δὲ νοῆσαι
ἄλλην ἀντιάνειραν Ἐρυθραίην Ἀταλάντην.
Χειροβίη δὲ λαβοῦσα σάκος καὶ Μοῤῥέος αἰχμήν,
ἔχραε Βασσαρίδεσσι, καὶ εἴκελος ἔπλετο Γόργῃ,
ἣ πάρος, εὐπύργοιο τινασσομένης Καλυδῶνος,
Τοξέος αἰθύσσουσα κασιγνήτοιο βοείην,
μάρνατο, θῆλυς ἐοῦσα, χολωομένου Μελεάγρου.
Ὀρσιβόη δὲ, φανεῖσα σὺν ἐγρεμόθῳ παρακοίτῃ,
θάρσος ἐνυαλίης μιμήσατο Δηϊανείρης,
ὁππότε Παρνησοῖο κακοξείνῳ παρὰ πέτρῃ
θωρήχθη Δρυόπεσσι, καὶ ἔπλετο θῆλυς Ἀμαζών. —
Πολλαὶ δ' εὐρυχόροισι περικλείοντο μελάθροις,
καὶ στόνος ἄπλετος ἦεν ὑπωροφίοιο κυδοιμοῦ·
ἄλλη δ' εἰνοδίην ὑπεδύσατο δηϊοτῆτα,
παρθένος ἐγρεκύδοιμος· ὑπὲρ τεγέων δὲ καὶ ἄλλαις
λαϊνέοις βελέεσσιν ἐθωρήσσοντο γυναῖκες·
ἐνδόμυχοι δὲ φάλαγγες ἐπεσμαράγησαν Ἐνυῷ.
Ὄφρα μὲν ἐγρεμόθοιο δι' ἄστεος ἔβρεμεν Ἄρης,
Λύδια Βασσαρίδων ὀρεσίδρομα φῦλα δαΐζων,

---

v. 82. *Ἀντιάνειραν ἐρυθραίην* ed. 2.

v. 83. *Μοῤῥέος εὐνήν* editt. sine sensu. Mecum emend. Scalig. *Κατὰ* pro *καὶ* coniiciebat Rhodom.

v. 84. *ἴκελος* vulgo.

v. 90. *ὅσποτε Παρνησσοῖο κακοξείνων π. πέτρην* editt. *Κακοξείνου* vel *κακόξεινον* Rhodom.

v. 92. Suspectum *πολλαί*. Num *Βάκχαι* legendum? an excidit versus, ubi Baccharum nomen inerat?

v. 93. *ὑποῤῥοφίοιο* editt. Correxit iam Rhod.

v. 94. *ὑπεδείσατο* editt.

v. 95. *ὑπὲρ τεγέων δὲ καὶ ἄλλαι* vulgo. Sed ut *ἄλλη* de Baccha praecedebat, ita et hic Bacchae Indicis mulieribus opponuntur.

τόφρα δὲ Χαλκομέδεια πρὸ τείχεος ἵστατο μούνη,
νόστιμον ἐκ πολέμοιο μετατρέψασα πορείην,
οἰστρομανῆ Μοῤῥῆα δεδεγμένη, εἴ ποθεν ἔλθῃ.
καὶ τότε πουλυέλικτον ἐρωμανὲς ὄμμα τιταίνων,
παρθένον ὡς ἐνόησε, ποδήνεμος ἵκετο Μοῤῥεύς,
εἰς δρόμον ἱμερόεντα θοώτερα γούνατα πάλλων.
τῆς δὲ διωκομένης ἀνεκούφισε πέπλον ἀήτης·
θέλγετο δ' εἰσέτι μᾶλλον ἀνείμονι κάλλεϊ μορφῆς,
παπταίνων προθέουσαν ἀνάμπυκα λευκάδα νύμφην.
ἣ δέ μιν ἠπερόπευε, καὶ αἰδομένη φάτο φωνῇ,
ὠκυτέρην Μοῤῥῆος ὑποπτήσσουσα πορείην·
Εἰ ἐτεὸν μεθέπεις ἐμὰ δέμνια, νυμφίε Μοῤῥεῦ,
κάτθεο σὸν θώρηκα σιδήρεον, ὅττι χορεύει
εἰς γάμον ἀβροχίτων, ὅτε Κύπριδι μίσγεται, Ἄρης,
εἵματι χιονέῳ πεπυκασμένος, ὥςπερ Ἀπόλλων,
ὄφρα Πόθος καὶ Κύπρις ἐνὶ ζεύξειεν ὀχῆϊ
ἡμέας ἀμφοτέρους, γαμίης ἐπιβήτορας εὐνῆς,
Μοῤῥέα θοῦρος Ἔρως, καὶ Χαλκομέδην Ἀφροδίτη.
οὐ δέχομαι χάλκειον ἐγὼ πόσιν ὑψόθι λέκτρων,
αἵματι φοινήεντα, καὶ αὐχμώωντα κονίῃ·
ἀλλὰ ῥόῳ φαίδρυνε τεὸν δέμας, ὄφρα φανείῃς
ὡς Φαέθων, προχοῇσι λελουμένος Ὠκεανοῖο·
ῥῖψον ἐνυαλίην σέθεν ἀσπίδα, ῥῖψον ἀκωκήν,

---

v. 101. Desideres *μεταστρέψασα*, cf. v. 200. Et sic emendavit Rhodomannus.

v. 104. *παρθένος ὡς* ed. pr. emend. Falk.

v. 109. *ἠδέ μιν ὑπερόπευε κ. αἰδομένη φάτο φωνήν* editt. verbum *ἠπερόπευε* restituit Schrad. ad Mus. p. 202. *Αἰδομένην* coni. Rhodom.

v. 119. *αὐχμώοντα* editt.

v. 120. *φαίδραυε* ed. pr. emend. Falk.

μή ποτ' ἐμὲ πλήξειε τεὴ θανατηφόρος αἰχμή·
κάτθεό μοι δασπλῆτα τεῶν πήληκα κομάων,
ὅττι λόφος κλονέει με τινασσομένης τρυφαλείης·
μὴ νόθον εἶδος ἴδοιμι σιδηρείοιο προσώπου·
τίς πόθος εὐφραίνει με, καλυπτομένης σέο μορφῆς;
οὐκέτι Μαιονίης ἐπιβήσομαι· οὐ δ' ἐνὶ παστῷ
δέξομαι, ἣν ἐθέλῃς, μετὰ Μοῤῥέα, Βάκχον ἀκοίτην·
ἔσσομαι Ἰνδῴη καὶ ἐγὼ, φίλος· ἀντὶ δὲ Λυδῆς
κυδαίνει θυέεσσιν Ἐρυθραίην Ἀφροδίτην
κρυπταδίη Μοῤῥῆος ὁμευνέτις· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
Ἰνδὸς ἀνὴρ ἐχέτω με, συναιχμάζων Ἀφροδίτῃ·
εἰς σὲ γὰρ ἶσα βέλεμνα καὶ εἰς ἐμὲ διπλόα πέμπων,
Ἵμερος ἀμφοτέροισι μίαν ξύνωσεν ἀνίην,
εἰς κραδίην Μοῤῥῆϊ, καὶ εἰς φρένα Χαλκομεδείῃ.
κάμνον ἐγὼ, κρύπτουσα τεὸν πόθον· οὐ γὰρ ἀκοίτην
παρθένος αἰδομένη προκαλίζεται εἰς Ἀφροδίτην.

Ὣς φαμένη, παρέπεισε γυνὴ δυςέρωτα μαχητήν,
ψευσαμένη· γελάσας δὲ δυςίμερος ἔννεπε Μοῤῥεύς·

Οὐ νέμεσις, Μοῤῥῆα, τὸν εὐπήληκα μαχητήν,
χάλκεον ἔγχος ἔχειν ἐνὶ παστάδι Χαλκομεδείης,
ὄφρα περιπτύξω σε, φερώνυμε, χαλκὸν ἀείρων·
ἔμπης φοίνιον ἔγχος ἀναίνομαι· οὐ δὲ βοείης
ἅπτομαι· ὡς ἐθέλεις δὲ, λελουμένος εἰς σὲ χορεύω
χερσὶν ἀναιμάκτοισι, καὶ ἔσσομαι ἄλλος ἀκοίτης,
γυμνὸς Ἄρης μετὰ δῆριν, ἔχων γυμνὴν Ἀφροδίτην.

---

v. 123. *μή ποτέ με πλ.* **vulgo, quod f. non erat sollicitandum.**
v. 124. *πηλῆκα* **ed. pr. accentum emend. Falk.**
v. 130. *Ἰνδώη — φίλος,* **Indica — amica secund. Lubin. vulgo.**
v. 131. *κυδαίνεις* **vulgo.**
v. 146. Fortasse scripsit *ἁγνὸς ἀκοίτης.*

κούρην Δηριάδῆος ἀναίνομαι· αὐτὸς ἐλάσσω
ἐκ μεγάρων ἀέκουσαν ἐμὴν ζηλήμονα νύμφην·
οὐκέτι Βασσαρίδεσσι κορύσσομαι, εἴ με κελεύεις·
ἀλλὰ φίλος, ναετῆρσι μαχέσσομαι· Ἰνδὸν ὀλέσσω,
οἴνοπα θύρσον ἔχων, οὐ χάλκεον ἔγχος ἀείρων·
ῥίψω δ' ἔγχεα πάντα, καὶ ἄνθεα λεπτὰ τινάξω,
ὑμετέρῳ βασιλῆϊ συναιχμάζων Διονύσῳ.
Ὣς εἰπών, παλάμης μελίην ἀπεσείσατο Μοῤῥεύς,
καὶ λόφον ἱδρώοντος ἀπεσφήκωσε καρήνου,
μυδαλέης τ' ἔῤῥιψεν ἑῆς τελαμῶνα βοείης,
εὐκαμάτῳ ῥαθάμιγγι λελουμένον ἠθάδος ὤμου·
λύσατο καὶ χάλκειον ἀπὸ στέρνοιο χιτῶνα,
αἱμαλέον θώρηκα. καὶ ἔντεα, κείμενα γαίῃ,
Μοῤῥέος ἱμείροντος ἐδείκνυεν Ἄρεϊ Κύπρις,
μορφῇ ἀθωρήκτῳ νικώμενα Χαλκομεδείης·
καί τινα μῦθον ἔειπεν, ἑὸν δ' ἐρέθιζεν ἀκοίτην·
Ἄρες, ἐσυλήθης· πολέμους ἠρνήσατο Μοῤῥεύς,
οὐ φορέων θώρηκα, καὶ οὐ ξίφος· ἀλλὰ γυναῖκα
ἱμερτὴν ποθέων ἀπεσείσατο τεύχεα χειρῶν.
καὶ σὺ τεὸν δόρυ θοῦρον ἀναίνεο· καὶ σὺ θαλάσσῃ
λούεο, σῶν τευχέων γυμνούμενος· ἀπτόλεμος γὰρ
Κύπρις ἀριστεύει, πλέον Ἄρεος, οὐδὲ χατίζει
ἀσπίδος, οὐ μελίης ποτὲ δεύεται· ἀμφότερον γὰρ
ἔγχος ἐμὸν πέλε κάλλος, ἐμὸν ξίφος ἔπλετο μορφή,
καὶ βλεφάρων ἀκτῖνες ἐμοὶ γεγάασιν ὀϊστοί·

---

v. 164. πτολέμους editt.

v. 168. σῶν τεκέων γυμν. editt. βελέων tentabat Scaliger, melioribus sane numeris; poterat f. et σακέων. τευχέων vel βελέων etiam Rhodomannus.

v. 170. ἀμφοτέρων editt. male.

v. 171. μορφῇ ed. pr. emend. a Falk.

μαζὸς ἀκοντίζει πλέον ἔγχεος· ἱμερόεις γὰρ
ἄντὶ δορυθρασέος θαλαμηπόλος ἔπλετο Μοῤῥεύς.
μὴ Σπάρτης ἐπίβηθι, μαχήμονες ἧχι πολῖται
χάλκεον εἶδος ἔχουσι κορυσσομένης Ἀφροδίτης,
μὴ σὲ, δόρυ κρατέουσα, τεῷ πλήξειε σιδήρῳ.
οὐ τόσον αἰχμάζεις, ὅσον ὀφρύες· οὐ τόσον αἰχμαὶ
ἀνέρας οὐτάζουσιν, ὅσον βάλλουσιν ὀπωπαί.
δέρκεο σοὺς θεράποντας, ὑποδρηστῆρας Ἐρώτων,
καὶ θρασὺν αὐχένα κάμψον ἀνικήτῳ Κυθερείῃ.
Ἄρες, ἐνικήθης, ὅτι χάλκεον ἔγχος ἐάσας,
νεβρίδα Χαλκομέδης γαμίην ὑπεδύσατο Μοῤῥεύς.
Εἶπε, μόθους γελόωσα, φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἄρεα κερτομέουσα γαμοστόλον. ἄγχι δὲ πόντου
καλλείψας ἀκόμιστον ἐπ᾽ αἰγιαλοῖο χιτῶνα,
θαλπόμενος γλυκεροῖσι μεληδόσι, λούσατο Μοῤῥεύς,
γυμνὸς ἐών· ψυχρῇ δὲ δέμας φαίδρυνε θαλάσσῃ,
θερμὸν ἔχων Παφίης ὀλίγον βέλος· ἐν δὲ ῥεέθροις
Ἰνδῴην ἱκέτευεν Ἐρυθραίην Ἀφροδίτην,
εἰσαΐων, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης.
λουσάμενος δ᾽ ἀνέβαινε μέλας πάλιν· εἶχε δὲ μορφήν,
ὡς φύσις ἐβλάστησε· καὶ ἀνέρος οὐ δέμας ἅλμη,
οὐ χροιὴν μετάμειψεν, ἐρευθαλέη περ ἐοῦσα.
καὶ κενεῇ χρόα λοῦσεν ἐπ᾽ ἐλπίδι· χιόνεος γὰρ

---

v. 175. ἧχι vulgo.

v. 178. *αἰχμάζεις ὅσον Ἄρεος* ed. pr. *αἰχμάζει ὅπλον Ἄρεος*, duplici vitio, ed. 2. ex infelici coniectura Falk. *αἰχμάζει σάκος Ἄρεος* Scalig. tentabat. Veram lectionem invenit Cunaei acumen.

v. 182. *ἐάσσας* vulgo.

v. 185. *ἄγχι δὲ πόνου* ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 188. *ψυχρὴ — θαλάσση* ed. pr. ab eod. Falk. emend.

v. 190. *Ἰνδώην — ἐρυθρ.* vulgo.

v. 193. *δέμας ἄλμης* ed. pr. emend. Falk.

ἱμερόεις μενέαινε φανήμεναι ἄζυγι κούρῃ·
καὶ λινέῳ κόσμησε δέμας χιονώδεϊ πέπλῳ,
οἷον ἔσω θώρηκος ἀεὶ φορέουσι μαχηταί.
Ἱσταμένη δ' ἄφθογγος ἐπ' ἠόνος εἶχε σιωπὴν
Χαλκομέδη δολόεσσα· μεταστρεφθεῖσα δὲ κούρη
Μοῤῥέος ἀγλαίνοιο, σαόφρονας εἷλκεν ὀπωπάς,
ἀσκεπὲς αἰδομένη δέμας ἀνέρος· εἰσιδέειν γὰρ
ἅζετο, θῆλυς ἐοῦσα, λελουμένον ἄρσενα κούρη.
Ἀλλ' ὅτε χῶρον ἔρημον ἐσέδρακεν, ἄρμενον εὐναῖς,
τολμηρὴν παλάμην ὀρέγων αἰδήμονι νύμφῃ,
εἵματος ἀψαύστοιο σαόφρονος ἥψατο κούρης.
καί νύ κεν ἀμφίζωστον ἑλὼν εὐήνορι δεσμῷ,
νυμφιδίῳ σπινθῆρι βιήσατο Θυιάδα κούρην·
ἀλλά τις ἀχράντοιο δρακὼν ἀνεπήλατο κόλπου,
παρθενικῆς ἀγάμοιο βοηθόος· ἀμφὶ δὲ μίτρην
ἀμφιλαφὴς κυκλοῦτο φυλάκτορι γαστέρος ὁλκῷ.
ὀξὺ δὲ συρίζοντος ἀσιγήτων ἀπὸ λαιμῶν,
πέτραι ἐμυκήσαντο· φόβῳ δ' ἐλελίζετο Μοῤῥεύς,
αὐχένιον μύκημα νόθης σάλπιγγος ἀκούων,
παπταίνων ἀγάμοιο προασπιστῆρα κορείης.
καὶ πρόμος ἀμφιέλικτος ἀνεπτοίησε μαχητήν,
οὐρὴν ἀγκυλόκυκλον ἐπ' αὐχένι φωτὸς ἑλίξας,
ἔγχος ἔχων στόμα λάβρον· ἐτοξεύοντο δὲ πολλοί,
ἰὸν ἀκοντίζοντες, ἐχιδνήεντες ὀϊστοί·
οἳ μὲν ἀμιτρώτοιο διαΐσσοντες ἐθείρης,

---

v. 199. *ἐπ' ἠόνος* editt.

v. 208. *θυάδα* editt. Praeterea vereor, ut *σπινθῆρι* sanum sit, aut, si illud sanum, locum habeamus integrum. An *νυμφιδίῳ σφιγκτῆρι* de *amplexu?* Sed fortasse post *σπινθῆρι* duo hemistichia exciderunt, cum participio, unde dat. pendebat, veluti: igne *correptus*, *incensus* etc.

οἳ δὲ δρακοντοκόμοιο δι᾽ ἰξύος, οἳ δ᾽ ἀπὸ κόλπου,
Ἄρεα συρίζοντες, ἐβακχεύοντο μαχηταί.
Ὄφρα μὲν ὑψιλόφοιο πρὸ ἄστεος ἵστατο Μοῤῥεύς,
Χαλκομέδην δολόεσσαν ἀνήνυτον εἰς γάμον ἕλκων,
τόφρα δὲ Βασσαρίδος στρατιῆς εὔοπλος Ἐνυὼ
ἔγχος ἀτειρήεντος ἀλεύατο Δηριαδῆος·
καὶ γὰρ ἀπ᾽ Οὐλύμποιο θορὼν, ὠκύπτερος Ἑρμῆς,
ἀντίτυπον Βρομίοιο φέρων ἴνδαλμα προςώπου,
Βακχείην ἐκάλεσσεν ὅλην στίχα μύστιδι φωνῇ·
δαιμονίην δὲ γυναῖκες ὅτ᾽ ἔκλυον Εὔιον Ἠχὼ,
εἰς ἕνα χῶρον ἵκανον· ἀπὸ τριόδων δὲ κομίζων
Μαιναλίδων ὅλον ἔθνος, ἐς ἀγκύλα κύκλα κελεύθου
ἤγαγεν ὠκυπέδιλος, ἕως σχεδὸν ἤϊε πύργων·
καὶ φυλάκων στοιχηδὸν ἀκοιμήτοισιν ὀπωπαῖς
νήδυμον ὕπνον ἔχευεν ἑῇ πανθελγέϊ ῥάβδῳ
φώριος Ἑρμείας, πρόμος ἔννυχος· ἐξαπίνης δὲ
Ἰνδοῖς μὲν ζόφος ἦεν· ἀθηήτοισι δὲ Βάκχαις
φέγγος ἔην ἀδόκητον· ἀδουπήτων δὲ γυναικῶν
λάθριος ἡγεμόνευε δι᾽ ἄστεος ἄπτερος Ἑρμῆς·
χειρὶ δὲ θεςπεσίῃ βριαρὴν κληῗδα πυλάων
ἠλιβάτων ὤϊξε, καὶ ἠέλιος πέλε Βάκχαις.
Ἠματίην δ᾽ ὅτε νύκτα φαεςφόρος ἤλασεν Ἑρμῆς,
Δηριάδης ὑπέροπλος, ἔχων ἀτέλεστον ἀπειλὴν,
Βασσαρίδων μάστευε λιπόπτολιν ἑσμὸν ὁδίτην.
ὡς δ᾽ ὅτε τις κατὰ νύκτα βαθυπλούτοις ἐν ὀνείροις

v. 223. Fort. ὑψορόφοιο.

v. 231. κομίσσων editt.

v. 232. ἐς ἀγκύλα κελεύθου ed. pr. aperta erroris causa. Defectum supplevit Falk. corrupto tamen accentu κῦκλα.

v. 241. ἠλιάδων ὤϊξε editt. confusione ex seq. ἠέλ. orta.

v. 244. Fort. ἑσμὸν ἀλήτην.

τέρπεται ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἐλπωρῇσιν, ἀείρων
ἀφνειαῖς παλάμῃσι μινυνθαδίου χύσιν ὄλβου,
ὑπναλέων κτεάνων ἀπατήλιον ἐλπίδα βόσκων·
ἀλλ' ὅτε, φαινομένης ῥοδοειδέος Ἠριγενείης,
χάζεται εὐκτεάνοιο παλίλλυτος ὄψις ὀνείρου,
σὺν κενεαῖς παλάμῃσιν ἐγείρεται, οὐδὲν ἀείρων,
ῥίψας κλεψινόων σκιοειδέα τέρψιν ὀνείρων·
ὣς τότε Δηριάδης, ὅτε μὲν ζόφος εἶχεν ἀγυιάς,
τέρπετο, Βασσαρίδων δοκέων αὐτόσσυτον ἄγρην
ἀμφιέπειν ἔντοσθεν ἐεργομένων πυλεώνων,
ψευδομένην ἀνόνητον ἔχων σκιοειδέα νίκην·
ἀλλ' ὅτε φέγγος ἔλαμψε, καὶ οὐκέτι δέρκετο Βάκχας,
ὡς ὄναρ, ἔδρακε πάντα, καὶ ἴαχε πενθάδι φωνῇ,
ὡς Διῒ καὶ Φαέθοντι χολώετο καὶ Διονύσῳ,
Μαιναλίδας φυγάδας διζήμενος· ἀμφὶ δὲ πύργων
Βασσαρίδες κελάδησαν ἀνάμπυκες Εὐάδι φωνῇ.

Δηριάδης δ' ἐδίωκε τὸ δεύτερον· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Καυκάσου ἐν κορυφῇσιν, ἀποῤῥίψας πτερὸν Ὕπνου.
καὶ δόλον ἠπεροπῆα μαθὼν κακοεργέος Ἥρης,
Σειληνοὺς ἐδόκευε πεφυζότας, ἔδρακε Βάκχας,
σπερχομένας ἀγεληδὸν ἀπὸ τριόδων, ἀπὸ πύργων,
καὶ Σατύρους κείροντα, καὶ ἀμώοντα γυναῖκας
Δηριάδην ἐνόησεν ὀπίστερον, ὄρχαμον Ἰνδῶν,
υἱέα δ' ἐν δαπέδῳ κατακείμενον· ἀμφὶ δὲ νύμφαι

---

v. 246. ὑπ' ἐλπωρῇσιν ἀ. volebat Wakef. Sylv. III. p. 28.

v. 247. χύσιν ὄμβρου editt. quod post Scalig. idem Wakef. ibid. emend.

v. 250. ἀκτεάνοιο vulgo.

v. 265. Σιληνοὺς ἐδίωκε editt. sed posterius iam Falk. emend. in Coniectt. Minus apte Cant. tentabat ἔγνωκε.

v. 267. ἀμώοντα editt.

ἐγγὺς ἔσαν στεφανηδόν· ὃ δὲ στροφάλιγγι κονίης
κεῖτο καρηβαρέων, ὀλιγοδρανὲς ἆσθμα τιταίνων,
ἀφρὸν ἀκοντίζων χιονώδεα, μάρτυρα λύσσης.
καὶ φθονερῆς ἤλεγξε δόλον δυσμήχανον Ἥρης,
καὶ δολίην παράκοιτιν ἐμέμψατο κέντορι μύθῳ·
καί νύ κεν, ἀχλυόεντος ὁμέστιον Ἰαπετοῖο,
Ὕπνον ὁμιχλήεντα κατεκλήϊσσε βερέθρῳ,
εἰ μὴ Νὺξ ἱκέτευε, θεῶν δμητεῖρα καὶ ἀνδρῶν.
καὶ μόγις εὐνήσας ὀλοὸν χόλον, ἴαχεν Ἥρῃ·
Οὔπω ἐμῆς Σεμέλης ἐκορέσσαο, δύςμαχος Ἥρη,
ἀλλ' ἔτι καὶ φθιμένῃ τάχα χώεαι; οὐδὲ καὶ αὐτὴ
σὸν κότον ἐπρήϋνεν ἀτέρμονα νυμφιδίῃ φλὸξ,
λέκτρα διασκεδάσασα Διοβλήτοιο Θυώνης;
Ἰνδοφόνῳ τέο μέχρις ἐπιβρίθεις Διονύσῳ;
ἅζεο σοὺς προτέρους πάλιν ἄκμονας· εἰςέτι κεῖνοι,
εἰςέτι μοι παρέασιν ἀρηγόνες, οὓς ποσὶ δήσας
ὑμετέροις ἔσφιγξα· σὺ δ' ἄστατος ὑψόθι γαίης
αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι μετάρσιον εἶχες ἀνάγκην·
καὶ θρασὺς ἐν νεφέλῃσι περίπλοκον ὑψόθι γαίης
δέσμιον εἶδεν Ἄρης σε, καὶ οὐ χραίσμησε τεκούσῃ·
οὐ πυρόεις Ἥφαιστος ἐπήρκεσεν· οὐ δύναται γὰρ
τλήμεναι αἰθαλόεντος ἕνα σπινθῆρα κεραυνοῦ.
δήσω σὰς παλάμας χρυσέῳ πάλιν ἠθάδι δεσμῷ·
Ἄρεα δ' ἀῤῥαγέεσσιν ἀλυκτοπέδῃσι πεδήσω

---

v. 270. Fort. ὃ δ' ἐν στροφάλ.
v. 276. Malis ὁμιχλήεντι — βερέθρῳ.
v. 279. ἐκορεύσαο ed. pr. emend. Falk.
v. 280. καὶ φθιμένη ed. pr. ab eod. emend.
v. 283. ἐπιβρίζεις editt.
v. 286. σὺ δ' ὕστατος editt. Verum vidit Falk. in Coniectt. Rhodomannus coniiciebat ὕστατον.
v. 292. χρυσέῳ πάλ. ed. alt.

εἰς τροχὸν αὐτοκύλιστον, ὁμόδρομος οἷος ἀλήτης
Τάνταλος ἠερόφοιτος, ἢ Ἰξίων μετανάστης·
καί μιν ἀναλθήτοισιν ὅλον πληγῇσιν ἱμάσσω,
εἰσόκε νικήσειεν ἐμὸς πάϊς υἱέας Ἰνδῶν.
ἀλλὰ τεῷ Κρονίωνι χαρίζεαι, αἴ κεν ἐλάσσῃς
λύσσαν ἐριπτοίητον ἱμασσομένου Διονύσου·
μὴ δὲ λίπῃς κοτέοντα τεὸν πόσιν. ἀλλὰ μολοῦσα
Ἰνδῴης ἀκίχητος ὑπὸ κλέτας εὔβοτον ὕλης,
Βάκχῳ μαζὸν ὄρεξον ἐμὴν μετὰ μητέρα Ῥείην,
ὄφρα τελειοτέροισιν ἑοῖς στομάτεσσιν ἀρύσσῃ
σὴν ἱερὴν ῥαθάμιγγα προηγήτειραν Ὀλύμπου,
καὶ βατὸν αἰθέρα τεῦξον ἐπιχθονίῳ Διονύσῳ·
ὑμετέρῳ δὲ γάλακτι δέμας χρίσασα Λυαίου,
σβέσσον ἀμερσινόοιο δυσειδέα λύματα νούσου·
καὶ σοὶ ἐπεντύνω γέρας ἄξιον· ὑμετέρῃ γὰρ
στηρίξω κατ' Ὄλυμπον ἐοικότα κύκλον ἐέρσῃ,
Ἡραίοιο γάλακτος ἐπώνυμον, ὄφρα γεραίρῃ
ἰκμάδα πασιμέλουσαν ἀλεξικάκου σέο μαζοῦ·
μοῦνον ἐμοὶ πεφύλαξο Διὸς φιλότεκνον ἀπειλήν,
μὴ δὲ πάλιν δόλον ἄλλον ἐπεντύνῃς Διονύσῳ.
Ὣς εἰπὼν, προέηκε παλίγκοτον εὐνέτιν Ἥρην,
Βακχείης κατότητος ἀλεξήτειραν ἀνάγκῃ,

---

v. 294. Ante huuc versum legitur vulgo v. 296. ordine aperte corrupto. Sed fieri potuit, ut *αὐτοκύλιστον ὁμόδρομον* scriberet.

v. 296. legitur vulgo ante v. 294.

v. 298. *ἐλάσσης* vulgo, sine ι subscr.

v. 301. *Ἰνδώης* editt.

v. 304. *ἱερὰν ῥαθ.* editt.

v. 307. *λύματα νάσου* ed. pr. Nostrum suppeditavit Falkenburgius, Scaligero *κύματα νούσου* tentante, ut fere v. 361. Sed cf. v. 321.

v. 315. *ἀνάγκης* editt. quod fort. retinendum erat. Sed *invita* opem tulit Iuno.

ἵλαον εὐάντητον ἀτυζομένῳ Διονύσῳ,
ὄφρα δέμας Βρομίοιο γαλαξαίησιν ἐέρσαις
χειρὶ περιχρίσειε θεοτρεφέων ἀπὸ μαζῶν.
Ἥρη δ' οὐκ ἀμέλησεν· ἀκεσσιπόνοιο δὲ θηλῆς
θεσπεσίῃ ῥαθάμιγγι δέμας χρίσασα Λυαίου,
ἄγρια δαιμονίης ἀπεσείσατο λύματα λύσσης·
καὶ δίδυμον φθόνον εἶχεν ὑποκλέπτοντι προσώπῳ,
ἠνορέην ὁρόωσα καὶ ἀγλαΐην Διονύσου,
καὶ φθονεραῖς παλάμῃσι μεμηνότος ἥψατο Βάκχου·
ἀμφὶ δέ οἱ στομάτεσσιν, ἀνειρύσασα χιτῶνος,
ἀμβροσίης πλήθουσαν ἑὴν γυμνώσατο θηλήν,
θλιβομένην βλύζουσα χύσιν ζηλήμονι μαζῷ.
καί μιν ἀνεζώγρησε· τανυπλοκάμου δὲ Λυαίου
ὄμμασι μηκεδανοῖσι τόσην διεμέτρεεν ἥβην,
εἴ ποτε τηλίκον εἶδος ἐπιχθονίη τέκε γαστήρ,
εἰ τόσος ἦεν Ἄρης ἐγχεσπάλος, εἰ τόσος Ἑρμῆς,
εἰ Φαέθων πέλε τοῖος, ἢ ἱμερόφωνος Ἀπόλλων.
καί μιν ἔχειν μενέαινεν ἐν αἰθέρι νυμφίον Ἥβης,
εἰ μή οἱ κατένευσε μετὰ χρόνον ὑψιμέδων Ζεὺς
μόρσιμον Ἡρακλῆα, δυωδεκάεθλον ἀκοίτην.

Ἡ μὲν ἀλεξήσασα πόνον μανιώδεα Βάκχου,
ὑψιφανὴς ἀνέβαινε τὸ δεύτερον εἰς χορὸν ἄστρων,
μὴ στρατιὴν ἀσίδηρον ἐσαθρήσῃ Διονύσου,
μαρναμένην νάρθηκι καὶ ἀμπελόεντι κορύμβῳ,
καὶ προμάχους, κταμένους ὀλίγῳ ῥηξήνορι θύρσῳ.

---

v. 319. *κούρη δ' οὐκ ἀμέλησεν* editt. emend. Scal.

v. 321. Rursus *κύματα λύσσης* desiderabat Scal. Sed cf. v. 307.

v. 334. *κατένευσα* ed. pr. emend. Falk.

v. 340. Ante hunc versum aliquid excidisse puto. Tum recte se habebit *κταμένους* eo quo est loco positum. Aliter oporteret *ὀλίγῳ κταμένους*. *Herm.*

Οὐ δὲ μάχης ἀμέλησε Διὸς πάϊς· ἀλλὰ μαχητὰς
θωρήξας, παλίνορσος ἀγέστρατον ἴαχε φωνήν,
χειρὶ γιγαντοφόνῳ ταμεσίχροα κισσὸν ἑλίσσων·
Θαρσαλέοι μάρνασθε τὸ δεύτερον· ἐν πολέμοις γὰρ
Ζεὺς πάλιν ἡμείων πρόμος ἵσταται, υἱέϊ Βάκχῳ
ἵλαος· οὐρανόθεν δὲ προασπίζων Διονύσου,
ἀθανάτων χορὸς ἦλθε, καὶ οὐκέτι χώεται Ἥρη.
τίς στεροπῇ Κρονίδαο μαχέσσεται; ἢ πότε δειλοὶ
δυσμενέες μίμνουσι, κορυσσομένοιο κεραυνοῦ;
ἶσος ἐμῷ γενετῆρι φανήσομαι· ἐν πολέμοις γὰρ
γηγενέας Τιτῆνας ἐμὸς νίκησε Κρονίων·
νικήσω καὶ ἔγωγε χαμαιγενέων γένος Ἰνδῶν.
σήμερον ἀθρήσητε, κορυμβοφόρον μετὰ νίκην,
Δηριάδην ἱκέτην βραδυπειθέα, καὶ χορὸν Ἰνδῶν,
αὐχένα δοχμώσαντα γαληναίῳ Διονύσῳ,
καὶ ποταμὸν, μεθέποντα μεθυσφαλὲς Εὔϊον ὕδωρ·
ἀντιβίους δ᾽ ὄψεσθε παρὰ κρητῆρι Λυαίου,
ξανθὸν ὕδωρ πίνοντας ἀπ᾽ οἰνοπόρου ποταμοῖο,
καὶ θρασὺν Ἰνδὸν ἄνακτα, κατάσχετον οἴνοπι κισσῷ,
ἰλλόμενον πετάλοισι καὶ ἀμπελόεντι κορύμβῳ,
εἴκελα δεσμὰ φέροντα, τάπερ μετὰ κύματα λύσσης
Νυσιάδες βοόωσι θεουδέες εἰσέτι Νύμφαι,
ἀλκῆς ἡμετέρης ἐπιμάρτυρες, ὁππότε κισσοῦ
ἀγχονίῳ σφίγξασα θεημάχον ἀνέρα δεσμῷ,

---

v. 341. ἀμέλησεν ἑὸς πάϊς editt. qui Iunonis fuisset filius, non Bacchus. Occupavit emendationem Rhodom.

v. 344. ἐν πτολέμοις vulgo.

v. 348. ἢ ποτὲ δ. editt. Voluerunt fortasse ἦ ποτὲ δ.

v. 350. πτολέμοις vulgo.

v. 359. κατάσχεται ed. pr. emend. Falk.

v. 360. τιλλόμενον editt. Cf. Apollon. Rhod. Arg. I. 129.

v. 361. ἴκελα vulgo.

Ἀῤῥαβίην ἐφόβησεν ἐμὴ θρασυεργὸς ὀπώρη,
ἅμματι βοτρυόεντι βιαζομένου Λυκοόργου.
ἀλλὰ τόσου μετὰ κύκλα κυλινδομένοιο κυδοιμοῦ
ληΐδα δυςμενέων συλήσετε, καὶ κτέρας ἅλμης,
μαρμαρέας λάϊγγας· ἐμὴν δ᾽ ἐπὶ μητέρα Ῥείην
ἑλκομένας πλοκάμοιο μεταστήσασθε γυναῖκας,
καὶ προμάχους τίσασθε δεδουπότας, ὧν ἐπὶ πότμῳ
τείρομαι ὀξείῃσι μεληδόσιν· ἐν κραδίῃ δὲ
ἀμφότερον φθονέω τε καὶ ἄχνυμαι, ὅττι δοκεύω
Δηριάδην ζώοντα καὶ ἀκτερέϊστον Ὀφέλτην,
μεμφόμενον μετὰ πότμον ἀεργέα χεῖρα Λυαίου.
οὐκέτι Κωδώνη θωρήσσεται· οὐκέτι δειλὴ
μάρναται Ἀλκιμάχεια δορυσσόος· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Αἰβίαλος δέδμητο, καὶ εἰςέτι θύρσον ἐρύκει.
αἰδέομαι μετὰ δῆριν Ἀρέστορα, μὴ καὶ ἀκούσῃ,
ὅττι θανὼν οὐχ εὗρεν ἀρηγόνα νεκρὸς Ὀφέλτης.
οὐ δύναμαι Κρήτης Κορυβαντίδος ἄστυ περῆσαι,
μὴ γενέτης Ἀγέλαος ὀλωλότα παῖδα γοήσῃ,
Ἀνθέος ὀλλυμένοιο φόνον νήποινον ἀκούων.
αἰδέομαι, Μίνωϊ φανήμεναι· ἐν κλισίῃ γὰρ

v. 366. *ἅλματι βοτρυόεντι* editt. alibi fortasse, sed non hic ferendum.

v. 368. *σύλη σέτε — ἀλκῆς* ed. pr. Prius tantum emendatum in ed. alt. a Falk. Posterius correxit Scal. Sed, etsi futurum in antecedd. *τόσ. μετὰ κύκλα κ. κυδ.* habere videtur, quod excuset, malim tamen propter seqq. *συλήσατε.*

v. 373. *ἀμφότερον δοκέω τε κ. ἀ.* editt. *πονέω* volebat Scalig. Sed desiderabatur oppositio quaedam ob *viventem* Deriadem, et *insepultum* Ophelten, interfectum a Deriade XXXII. 186.

v. 379. *Ἀρίστορα* editt. Aliquoties *Ἀρεστορίδης* Opheltes vocatur, ut XXXVII. 85. 101.

v. 383. In Anthei nomine vide flosculum Lubinianum.

Ἀστέριος μογέει βεβολημένος, ὃν πλέον ἄλλων
ῥύσομαι· Εὐρώπης γὰρ ἔχει γένος· ἀλλὰ σαώσας,
νόστιμον ἀρτεμέοντα πάλιν γενετῆρι κομίσσω,
πηὸν ἐμὸν, μετὰ δῆριν, ὅπως μὴ Κάδμος ἀκούσῃ
Ἀστέριον χατέοντα λιποπτολέμου Διονύσου.
ἀλλὰ πάλιν μάρνασθε, καὶ εἰν ἑνὶ πᾶσιν ἀρήξω,
τοσσατίων ἕνα μοῦνον ἀποκτείνας ὀλετῆρα.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΣΤ.

Ἐν δὲ τριηκοστῷ ἕκτῳ μετὰ κύματα λύσσης
Βάκχος Δηριαδῆϊ κορύσσεται, εἶδος ἀμείβων.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΛΣΤ.

Ὣς φάμενος, θάρσυνε γεγηθότας ἡγεμονῆας·
Δηριάδης δ' ἑτέρωθεν ἑοὺς ἐκόρυσσε μαχητάς.
ἀμφοτέρῃ δὲ φάλαγγι θεοί, ναετῆρες Ὀλύμπου,
κεκριμένοι στέλλοντο, κυβερνητῆρες Ἐνυοῦς,
οἳ μὲν Δηριαδῆος ἀρηγόνες, οἳ δὲ Λυαίου.
Ζεὺς μὲν, ἄναξ μακάρων, ὑψίζυγος ὑψόθι Κέρνης
Ἄρεος εἶχε τάλαντα παρακλιδόν· οὐρανόθεν δὲ
ἔμπυρον ὑδατόεις προκαλίζετο Κυανοχαίτης
Ἠέλιον, Γλαυκῶπιν Ἄρης, Ἥφαιστος Ὑδάσπην·
Ἥρης δ' ἀντικέλευθος ὀρεστιὰς Ἄρτεμις ἔστη·
Λητῴην δ' ἐπὶ δῆριν ἐΰῤῥαπις ἤλυθεν Ἑρμῆς.
Καὶ ζαθέου πολέμου διδυμόκτυπος ἔβρεμεν ἠχὼ
ἀμφοτέροις μακάρεσσιν· ἐπεσσυμένων δὲ κυδοιμῷ,
Ἄρης ἑπταπέλεθρος ἐμάρνατο Τριτογενείῃ,
καὶ δόρυ θοῦρον ἴαλλεν· ἀνουτήτου δὲ θεαίνης

---

v. 8. *ἔμπορον* ed. pr. emend. Falk.

v. 11. *Λητώην* editt. more suo.

v. 12. *πτολέμου* eaedem.

v. 13. *ἐπεσσυμένων δὲ κυδοιμῶν* editt. male. Caeterum de *ἀμφοτέροις μακάρεσσι*, utroque Deorum exercitu, Cunaeus nimis magnos clamores tollit.

μέσσην αἰγίδα τύψεν· ἀθηήτου δὲ καρήνου
ἤλασε Γοργείης ὀφιώδεα λήϊα χαίτης,
Παλλάδος οὐτήσας λάσιον σάκος· ὀξυτενὴς δὲ
πεμπομένη ῥοιζηδὸν ἀκαμπέος ἔγχεος αἰχμὴ
ποιητὴν πλοκαμῖδα νόθης ἐχάραξε Μεδούσης.
κούρη δ᾽ ἐγρεκύδοιμος, ἐπαΐξασα καὶ αὐτή,
σίγγονον ἔγχος ἄειρεν ἐπ᾽ Ἄρεϊ, Παλλὰς ἀμήτωρ,
κεῖνο, τόπερ φορέουσα λεχωΐον ἥλικι χαλκῷ,
ἄνθορε πατρῴοιο τελεσσιγόνοιο καρήνου.
καὶ δαπέδῳ γόνυ κάμψε τυπεὶς περιμήκετος Ἄρης·
ἀλλά μιν ὀρθώσασα παλινδίνητον, Ἀθήνη
μητρὶ φίλῃ μετὰ δῆριν ἀνούτατον ὤπασεν Ἥρῃ.
Ἥρῃ δ᾽ ἀντερίδαινεν ὀρεσσικόμου Διονύσου
Ἄρτεμις, ὡς συνάεθλος ὀρεστιάς· ἰθυτενὲς δὲ
τόξον ἑὸν κύκλωσεν· ὁμοζήλῳ δὲ κυδοιμῷ
Ἥρη, Ζηνὸς ἔχουσα νέφος πεπυκασμένον ὤμοις,
ἀῤῥαγὲς ὡς σάκος εἶχε· καὶ Ἄρτεμις ἄλλον ἐπ᾽ ἄλλῳ
ἠερίης πέμπουσα δι᾽ ἄντυγος ἰὸν ἀλήτην,
εἰς σκοπὸν ἀχρήϊστον ἑὴν ἐκένωσε φαρέτρην,
καὶ νεφέλην ἄῤῥηκτον ὅλην ἐπύκαζεν ὀϊστοῖς·
καὶ γεράνων μιμηλὸς ἔην τύπος ἠεροφοίτης,
ἱπταμένων στεφανηδὸν ἀμοιβαίῳ τινὶ κύκλῳ.
καὶ νέφεϊ σκιόεντι πεπηγότες ἦσαν ὀϊστοί·
ὠτειλὰς δ᾽ ἀχάρακτος ἀναίμονας εἶχε καλύπτρη.
καὶ κραναὸν κούφισσεν ὑπηνέμιον βέλος Ἥρη·
χειρὶ δὲ δινεύουσα πεπηγότα νῶτα χαλάζης,

---

v. 24. πατρώοιο editt.
v. 27. μητρὶ φίλη editt.
v. 28. Ἥρη δ᾽ ἀντ. editt. Id servans Rhodomannus, v. seq. ᾧ pro ὡς scribebat.
v. 31. Fort. ἑλοῦσα νέφος propter sequens εἶχε.

Ἄρτεμιν ἐστυφέλιξε χαραδρήεντι βελέμνῳ.
τόξου δ' ἀγκύλα κύκλα συνέθλασε μάρμαρος αἰχμή·
οὐ δὲ μάχην ἀνέκοψε Διὸς δάμαρ· Ἀρτέμιδος δὲ
στήθεος ἄκρον ἔτυψε μεσαίτατον· ἣ δὲ τυπεῖσα
ἔγχεϊ παχνήεντι, χαμαὶ κατέχευε φαρέτρην.
καί οἱ ἐπεγγελόωσα Διὸς μυθήσατο νύμφη·

Ἄρτεμι, θηρία βάλλε· τί μείζοσιν ἀντιφερίζεις;
καὶ σκοπέλων ἐπίβηθι· τί σοι μόθος; οὐτιδανὰς δὲ
ἐνδρομίδας φορέουσα, λίπε κνημῖδας Ἀθήνῃ,
καὶ λίνα σεῖο τίνασσε δολοπλόκα· θηροφόνοι γὰρ
σοὶ κύνες ἀγρώσσουσι, καὶ οὐ πτερόεντες ὀϊστοί·
οὐ σὺ λεοντοφόνον μεθέπεις βέλος· ἀδρανέων γὰρ
σῶν καμάτων ἱδρῶτες ἀνάλκιδές εἰσι λαγωοί.
σῶν δ' ἐλάφων ἀλέγιζε, καὶ εὐκεράου σέο δίφρου,
σῶν ἐλάφων ἀλέγιζε· τί σοὶ Διὸς υἷα γεραίρειν,
πορδαλίων ἐλατῆρα καὶ ἡνιοχῆα λεόντων;
ἢν δ' ἐθέλῃς, ἔχε τόξον, Ἔρως ὅτι τόξα τιταίνει.
παρθενικὴ φυγόδεμνε, μογοστόκε, πορθμὸν ἐρώτων,
κεστὸν ἔχειν ὤφελλες, ἀοσσητῆρα λοχείης,
σὺν Παφίῃ, σὺν Ἔρωτι· σὺ γὰρ κρατέεις τοκετοῖο.
ἀλλά, τελεσσιγόνοιο κυβερνήτειρα γενέθλης,
ἔρχεο παιδοτόκων ἐπὶ παστάδα θηλυτεράων,
καὶ λοχίοις βελέεσσιν ὀϊστεύουσα γυναῖκας,
εἴκελος ἔσσο λέοντι, λεχωΐδος ἐγγύθι νύμφης,
ἀντὶ φιλοπτολέμοιο μογοστόκος. ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
λῆγε σαοφρονέουσα σαόφρονος εἵνεκα μίτρης,

---

v. 45. ἄκρον ἔκρυψε edit. pr. emend. Falk.
v. 50. κνημίδας Ἀθήνη editt.
v. 58. Fort. Ἔρως ἅτε τόξα τ. quemadmodum ille.
v. 65. ἴκελος editt.

ὄττι, τεῶν μελέων ποθέων τύπον, ὑψιμέδων Ζεὺς
παρθενικὰς ἀγάμους νυμφεύεται· εἰςέτι κείνην
εἰκόνα σὴν βοόωσι γαμοκλόπον Ἀρκάδες ὗλαι,
Καλλιστοῦς ἀγάμοιο γαμοστόλον· ἡμετέρην δὲ
ἔμφρονα μάρτυρον ἄρκτον ἔτι στενάχουσι κολῶναι,
μεμφομένην νόθον εἶδος ἐρωμανὲς Ἰοχεαίρης,
θηλυτέρης ὅτε λέκτρον ἐδύσατο θῆλυς ἀκοίτης.
ἀλλὰ τεὴν ἀνόνητον ἀποῤῥίψασα φαρέτρην,
Ἥρης κάλλιπε δῆριν ἀρείονος· ἢν δ᾽ ἐθελήσῃς,
ὡς λοχίῃ πολέμιζε τελεσσιγάμῳ Κυθερείῃ.

Ἔννεπε· τειρομένην δὲ παρήλυθεν Ἄρτεμιν Ἥρη·
τὴν δὲ φόβῳ μεθύουσαν ἀπὸ φλοίσβοιο κομίζων,
ἀμφοτέρῳ πήχυνε κατηφέϊ Φοῖβος ἀγοστῷ,
καί μιν ἄγων ἔστησεν ἐρημάδος ἔνδοθι λόχμης·
νοστήσας δ᾽ ἀκίχητος ὁμίλεε θέσπιδι χάρμῃ.

Καὶ βυθίου προμάχου πυρόεις πρόμος ἀντίος ἔστη,
Φοῖβος ἐς ὑσμίνην Ποσιδήϊον· ἀμφὶ δὲ νευρῇ
θῆκε βέλος, καὶ πυρσὸν ἐκούφισε Δελφίδι πεύκῃ,
ἀμφοτέρῃ παλάμῃ περιδέξιος, ὄφρα κορύσσῃ
ὁλκῷ κυματόεντι σέλας, καὶ τόξα τριαίνῃ.
αἰχμὴ δ᾽ αἰθαλόεσσα, καὶ ὑδατόεντες ὀϊστοὶ
σύμπεσον ἀλλήλοισι· κορυσσομένοιο δὲ Φοίβου,
Ἄρεος ἐσμαράγησε μέλος πατρώϊος αἰθήρ,

---

v. 68. Potius *φορέων τύπον* debebat, puto.

v. 71. Potuit *ἡμετέρην* dicere; sed fortasse tamen *ὑμετέρην* dixit.

v. 73. Fort. *μεμφόμεναι νόθ.*

v. 74. *θηλυτέρου ὅτε* editt. Emendavit iam Rhodomannus: et nuper Wernickius ad Tryphiod. p. 487.

v. 77. *πτολέμιζε* editt.

v. 85. Fort. per apposit. dixit *Δελφίδα πεύκην.*

βρονταῖον κελάδημα· θυελλήεσσα δὲ σάλπιγξ,
οὔασι Φοιβείοισιν ἐπέκτυπε ποντιὰς Ἠχώ·
Τρίτων δ' εὐρυγένειος ἐβόμβεεν ἤθάδι κόχλῳ,
ἀνδροφυὴς ἀτέλεστος, ἀπ' ἰξύος ἔγχλοος ἰχθύς·
Νηρεΐδες δ' ἀλάλαζον· ὑποκρυφίου δὲ θαλάσσῃ
σειομένου τριόδοντος, Ἄραψ μυκήσατο Νηρεύς.
Οὐρανίης δὲ φάλαγγος ὑπέρτερον ἦχον ἀκούων,
Ζεὺς χθόνιος κελάδησε, μὴ Ἐννοσίγαιος ἀράσσων
γαῖαν ἱμασσομένην ῥοθίων ἐνοσίχθονι παλμῷ,
ἁρμονίην κόσμοιο μετοχλίσσειε τριαίνῃ,
μή ποτε κινήσας χθονίων κρηπῖδα βερέθρων,
θνητὴν τελέσειεν ἀθήτου χθονὸς ἕδρην,
μὴ βυθίων φλέβα πᾶσαν ἀναῤῥήξειεν ἐναύλων,
νερτερίῳ κευθμῶνι χέων μετανάστιον ὕδωρ,
νέρτερον εὐρώεντα κατακλύζων πυλεῶνα.
Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν, ἔριδι ξυνιόντων,
καὶ χθόνιαι σάλπιγγες ἐπέβρεμον· ἀμφοτέρους δέ,
ῥάβδον ἐλαφρίζων, ἀνεσείρασε μείλιχος Ἑρμῆς·
τρισσοῖς δ' ἀθανάτοισι μίαν ξυνώσατο φωνήν·
Γνωτὲ Διός, καὶ κοῦρε, σὺ μέν, Κλυτότοξε, θυέλλαις
πυρσὸν ἔα καὶ τόξα, σὺ δέ, γλωχῖνα τριαίνης,

v. 93. *πόντιον* Rhodomannus.

v. 95. *ὑποκρύ δὲ θαλάσσῃ* ed. pr. *ὑποκρύφιος δὲ θ.* ed. 2. e coniect. Falk. qui et *ὑπὸ κρυφίῃ δὲ θ.* proponebat.

v. 97. *Οὐρανίης τε φάλ.* editt. Praeterea in margine exemplaris *οἶκον* invenit Falk. quasi illud ad *ἦχον* faceret.

v. 101. *μή ποτε κοσμήσας* editt. quod in *νωμήσας* Scalig. mutabat. Nostrum invenit Rhodom. ap. Herm. Orph. p. 233.

vv. 104. 5. nimis sibi similes, videndum, an ferendi sint ambo.

v. 109. Si praecedens v. 107. *ἀμφοτέρους* respexeris, exspectes, *δισσοῖς δ' ἀθανάτ.* Phoebo et Apollini; addit tamen infra v. 130. sqq. Hydaspem, velut in transcursu. *Δισσοῖς* etiam Rhodomannus coniecit.

μὴ μακάρων Τιτῆνες ἐπεγγελάσωσι κυδοιμῷ,
μὴ Κρονίην μετὰ δῆριν, ἀπειλήτειραν Ὀλύμπου,
δεύτερον ἀθανάτοισιν Ἄρης ἐμφύλιος εἴη,
μὴ μόθον ἄλλον ἴδοιμι μετὰ χρόνον Ἰαπετοῖο·
μὴ δὲ, μετὰ Ζαγρῆα, καὶ ὀψιγόνου περὶ Βάκχου
φλέξας γαῖαν ἅπασαν ἑῷ πυρὶ χωόμενος Ζεύς,
ἀενάου κλύσσειε τὸ δεύτερον ἄντυγα κόσμου,
ὕδασιν ὀμβρήσας χυτὸν αἰθέρα· μὴ δὲ νοήσω
ἠερίοις πελάγεσσι διάβροχον ἅρμα Σελήνης,
μὴ ψυχρὴν ἐχέτω Φαέθων πάλιν ἔμπυρον αἴγλην·
πρεσβυτέρῳ δ᾽ ὑπόεικε κυβερνητῆρι θαλάσσης,
πατροκασιγνήτῳ τανύων χάριν, ὅττι γεραίρει
εἰναλίην σέο Δῆλον ἁλὸς μεδέων, Ἐνοσίχθων·
μή σε λίπῃ φοίνικος ἔρως, μὴ μνῆστις ἐλαίης.
τίς πάλιν, Ἐννοσίγαιε, δικασπόλος ἐνθάδε Κέκροψ;
τίς πάλιν Ἴναχος ἄλλος, ὃ σὴν πόλιν ἴαχεν Ἥρῃ;
ὅττι καὶ Ἀπόλλωνι κορύσσεαι, ὥσπερ Ἀθήνῃ,
καὶ μόθον ἄλλον ἔχεις προτέρην μετὰ φύλοπιν Ἥρης.
καὶ σὺ, πάτερ μεγάλοιο, κερασφόρε, Δηριαδῆος,
Ἡφαίστου πεφύλαξο σέλας, μετὰ λαμπάδα Βάκχου,
μή σε πυριγλώχινι καταφλέξειε κεραυνῷ.

---

v. 114. ἐκφύλιος editt. contrario sensu.

v. 115. μετὰ Κρόνον Ἰαπετοῖο vulgo sine sensu. Sed fortasse scripserat μετὰ κλόνον Ἰαπ.

v. 118. κλύσειε editt.

v. 120. ἅρμα θαλάσσης editt. emend. Scalig.

v. 123. τινύων χάριν ed. pr. τίνων ed. 2. e coni. Falk.

v. 127. ἄλλος ἑὴν πτόλιν editt.

v. 128. ὥσπερ Ἀθήνη editt.

v. 129. προτέρης — Ἥρης editt.

Ὡς εἰπὼν, ἀνέκοψε θεῶν ἔμφυλον ἐνυώ.
καὶ τότε λυσσήεις παλινάγρετον ἄμφεπε χάρμην
Δηριάδης βαρύμηνις, ἀπήμονας ὡς ἴδε Βάκχας.
καὶ μόθον ἀρτεμέοντος ὀπιπεύων Διονύσου,
εἰς ἐνοπὴν οἴστρησε πεφυζότας ἡγεμονῆας·
καὶ ξυνὴν πρυλέεσσι καὶ ἱππήεσσιν ἀπειλὴν
βάρβαρον ἐσμαράγησε βαρυφθόγγων ἀπὸ λαιμῶν·
Σήμερον ἢ Διόνυσον ἐγὼ πλοκαμῖδος ἐρύσσω,
ἠὲ μόθος Βακχεῖος ἀϊστώσει γένος Ἰνδῶν.
ὑμεῖς μὲν Σατύροισιν ἀλεξήτειραν ἀνάγκην
στήσατε· Δηριάδης δὲ κορυσσέσθω Διονύσῳ.
ἡμερίδων δὲ πέτηλα, καὶ ὄργια ποικίλα Βάκχου
φλέξατε, καὶ κλισίας ἐμπρήσατε· Μαιναλίδας δὲ
δμωΐδας αὐχήεντι κομίσσατε Δηριαδῆϊ.
καὶ πυρὶ δήϊα θύρσα μαραίνετε· βουκεράων δὲ
Σειληνῶν, Σατύρων τε πολυσπερέων κεφαλάων
λήϊον ἀμήσαντες ἀλοιητῆρι σιδήρῳ,
στέψατε πάντα μέλαθρα βοοκραίροισι καρήνοις.
μὴ Φαέθων στρέψειε πυραυγέας εἰς δύσιν ἵππους,
πρὶν Σατύρους καὶ Βάκχον ἀλυκτοπέδῃσι κομίσσω
σφιγγόμενον, καὶ στικτὸν, ἐμῇ δεδαϊγμένον αἰχμῇ,
ῥωγαλέον φορέοντα κατὰ στερνοῖο χιτῶνα,
θύρσον ἀποῤῥίψαντα· τανυπλοκάμων δὲ γυναικῶν
χαίτην ἀμπελόεσσαν ἐμῷ τεφρώσατε δαλῷ·
θαρσαλέοι δὲ γένεσθε, καὶ Ἰνδῴην μετὰ χάρμην

---

v. 142. *ἀλεξήτειραν ἀνάγκην*, quasi *necessitatem, qua eos repellatis, arceatis*, parum apte. Vereor, ut sana sit lectio.

v. 144. Durum est, *ὄργια φλέξατε;* nam *ὄργανα, ἔρνεα, ἄρμενα* et alia in promptu erant.

v. 148. *Σιληνῶν* editt.

v. 157. *θαλσαλέοι* ed. pr. a Falk. emend. Mox *Ἰνδώην* utraque ed.

νίκην κυδιάνειραν ἀείσατε Δηριαδῆος,
ὄφρα τις ἐῤῥίγῃσι καὶ ὀψιγόνων στρατὸς ἀνδρῶν,
Ἰνδοῖς γηγενέεσσιν ἀνικήτοισιν ἐρίζειν.
Ἔννεπε· καὶ προμάχους μετανεύμενος ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ,
ἡνιόχους οἴστρησεν ἀμετροβίων ἐλεφάντων,
καὶ πρυλέων πομπῆας ἐπεστήριξε κυδοιμῷ,
μαρναμένους πυργηδόν. ὁμοζήλῳ δὲ κυδοιμῷ
θυρσομανὴς Διόνυσος ἐρημονόμων στίχα θηρῶν
εἰς ἐνοπὴν βάκχευεν· ὀριτρεφέες δὲ μαχηταὶ
δαιμονίῃ βρυχηδὸν ἐβακχεύθησαν ἱμάσθλῃ.
καὶ πολὺς ἐκ στομάτων ἐκορύσσετο μαινόμενος θήρ·
ὠμοβόρων δὲ, δράκοντες, ἀποπτύοντες ὀδόντων,
τηλεβόλους πόμπευον ἐς ἠέρα πίδακας ἰοῦ,
χάσματι συρίζοντι μεμυκότος ἀνθερεῶνος,
λοξὰ παρασκαίροντες· ἐς ἀντιβίους δὲ θορόντες
αὐτόματον σκοπὸν εἶχον ἐχιδνήεντες ὀϊστοί.
καὶ σκολιαῖς ἑλίκεσσιν ἐμιτρώθη δέμας Ἰνδῶν,
εἱλομένων· βροτέους δὲ πόδας σφηκώσατο σειρή,
εἰς δρόμον ἀΐσσοντας. ἀρειμανέες δὲ γυναῖκες
δῆριν ἐμιμήσαντο δρακοντοβόλου Φιδαλείης,
ἥ ποτε κέντρον ἔχουσα γυναικείοιο κυδοιμοῦ,

---

v. 159. ἐῤῥίγησι editt. Totum fere versum vide ap. Hom. Il. γ'. 353.

v. 163. Fort. ἐπεστήριξεν ὁμίλῳ, quia κυδοιμῷ v. seq. redit.

v. 168. Versus, si de draconibus intelligis, parum aptus; si de aliis bestiis, cf. v. 190. sqq. nimis abrupte hic positus.

v. 169. ὠμοβόρων τὲ δρ. editt.

v. 170. πόμπευεν ed. alt.

v. 175. βροτέρους δὲ πόδας ed. pr. προτέρους ed. alt. e coniect. Falk. vix satis apte.

v. 178. ἢ τότε editt. male.

δυςμενέας νίκησεν ἐχιδνήεσσι κορύμβοις. — —

* * * * * *

καί τις ἀπὸ στομάτων δολιχόσκιον ἔγχος ἰάλλων,
ἰὸν ἀκοντιστῆρα κατέπτυε Δηριαδῆος,
καὶ φονίῃ ῥαθάμιγγι χάλυψ ἐδιαίνετο θώρηξ.
καὶ πολὺς ἐν χθονὶ κεῖτο, τυπεὶς ζώοντι βελέμνῳ,
ἄπνοος, ἀμφιέπων βέλος ἔμπνοον. ὀρθοπόδων δὲ
εἰς λοφιὴν ἐπίκυρτον ἀναΐξας ἐλεφάντων,
πόρδαλις ᾐώρητο μετάρσιος ἅλματι ταρσῶν·
πυκνὰ δὲ θηρείοιο κατεστήρικτο καρήνου,
καὶ δρόμον ᾐώρησε τανυκνήμων ἐλεφάντων.
καὶ πολὺς ἐσμὸς ἔπιπτε, βαρυσμαράγων ἀπὸ λαιμῶν
φρικτὸν ἐρημονόμων ἀΐων βρύχημα λεόντων·
καί τις ἐνικήθη, τρομέων μυκήματα ταύρου,
καὶ βοὸς εἰςορόων βλοσυρῆς γλωχῖνα κεραίης,
λοξὸν ἀκοντίζουσαν ἐς ἠέρα· φοιταλέος δὲ

---

v. 179. Maenadibus (v. 176. *ἀρειμ. γυναῖκες*, si sanum,) cum Phidalea comparatis, rursus transitus orationis huiusmodi exspectari poterat: *ὣς τότ' ἐχιδνήεντι κορύσσετο Μαινὰς ὀϊστῷ· καί τις ὄφις ῥοίζησε δι' ἠέρος ἅλματι κούφῳ, καί τις ἀπὸ στ.* etc. Patet itaque, lacunam hic esse. Frustra laborabit, si quis v. 180. tentet *καί τις ὄφις, στομάτων* —.

v. 182. *χάλυξ* ed. pr. unde *χάλιξ* Scaliger fecisse dicitur. Nostrum est in ed. alt. e coniect. Falk.

v. 183. *καὶ νέκυς ἐ. χ. κερτοτυπεὶς* ed. pr. *νέκυς — κεῖτο τυπεὶς* ed. alt. e coniect. Falk. et Cant. Sed si *νέκυς* retinetur, et manet *Δηριαδῆος* v. 181. ipse Deriades dicitur hic periisse: quod absurdum. Sed *πολὺς* dici potuit, ut fere *πολὺς ἐσμὸς* v. 189. Cui *νέκυς* retinendum videtur, ei, aut ante hunc versum rursus statuenda est lacuna, aut v. 181. legendum *κατ. δηϊοτῆτος*, quod parum probabile.

v. 186. *ἠώρητο* editt.

v. 188. *ἠώρησε* editt.

v. 192. *βόες ἠσθρόων* ed pr. emend. Falk.

εἰς φόβον ἄλλος ὄρουσεν, ὑποφρίσσων γένυν ἄρκτου·
θηρείαις δ' ἰαχῇσιν ὁμόκτυπος, ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
Πανὸς ἀνικήτοιο κύων συνυλάκτεε λαιμῷ,
καὶ μόθον ὑλακόμωρον ἐδείδεσαν αἴθοπες Ἰνδοί.
Ξυνὴ δ' ἀμφοτέροισιν ὁμόζυγος ἦεν Ἐνυώ·
γαῖα δὲ διψώουσα φόνου κυμαίνετο λύθρῳ
κτεινομένων ἑκάτερθε· πολυσπερέων δὲ δαμέντων,
πληθύϊ τοσσατίῃ νεκύων ἐστείνετο Λήθη·
χειρὶ δ' ἀνοχλίζων Ἀΐδης ὀρφναῖον ὀχῆα,
εὐρυτέρους πυλεῶνας ἑῶν ὤϊξε μελάθρων,
κτεινομένων ἑκάτερθε· διεσσυμένων δὲ βερέθρου,
Ταρτάριον μύκημα Χαρωνίδες ἔκτυπον ὄχθαι.
Καὶ πολὺς ἐγρεκύδοιμος ἔην κτύπος, ἀντιβίων δὲ
ὠτειλὴ κταμένων ἑτερότροπος, ὧν ὃ μὲν αὐτῶν
ἱππόθεν ὠλίσθησε, τετυμμένος ἀνθερεῶνα,
ὃς δὲ κατὰ στέρνοιο περίτροχον ἄντυγα μαζοῦ,
ὃς δὲ μέσον κενεῶνα πεπαρμένος, ἔκθορε δίφρου·
ἄλλος ἐϋγλώχινι παρ' ὀμφαλὸν ἄκρον ὀϊστῷ
βλήμενος, αὐτοκύλιστος ὁμίλεε γείτονι πότμῳ,
ὃς δὲ τυπεὶς μεσάτης ὑπὲρ ἄντυγος, ὃς δὲ δι' ὤμου,
καὶ φυγὰς ἄλλος ἔπιπτε, ῥάχιν τετορημένος αἰχμῇ,
πεζὸς, ἀελλήεντα τετυμμένον ἵππον ἐάσας·
ὃς δὲ πεσὼν ἀνίουλος, ὀδύρετο σύντροφον ἥβην·

---

v. 198. *χυνὴ* errore typogr. ed. 2.

v. 204. Verba *κτεινομένων ἑκάτερθε* fortasse male e v. 200. hic repetita.

v. 209. *ἄντυχα μαζοῦ* ed. pr.

v. 212. *γείτονι πόντῳ* editt. male.

v. 213. *ἄντυγος* de clypeo? sed vocabulum hoc vix sanum, nisi statuas, excidisse, cuius rei *ἄντυξ* fuerit. Conici potuissent plura, ut *ὀφρύος*, *ἰξύος* etc.

v. 215. *ἐάσσας* vulg.

καί τις ἀναλθήτῳ κεχαραγμένος ἧπαρ ὀϊστῷ,
κύμβαχος ἐξ ἐλέφαντος ἐπεγδούπησε κονίης,
κρᾶτα παρακλίνας δαπέδῳ· καὶ χεῖρας ἑλίξας,
αἱμαλέην πήχυνε κατηφέϊ γαῖαν ἀγοστῷ.

Καί τις ἀνὴρ ἱππῆος ἐναντία δόχμιος ἔστη,
καὶ σάκεος κενεῶνα χυτῆς ἔπλησε κονίης,
καὶ χθονὶ ταρσὸν ἔπηξε, δεδεγμένος ἀνέρος ὁρμήν·
χειρὶ δὲ θαρσαλέῃ πολυδαίδαλον ἀσπίδα τείνων,
ἱππείην ψαμάθοισιν ὅλην ἐῤῥαινεν ὀπωπήν.
βακχεύσας δὲ κάρηνον, ἄνω νεύοντι προςώπῳ,
ἵππος ἀνῃώρητο, κονισσαλέην τρίχα σείων,
καμπύλα τ' εὐλάϊγγος ἀπέπτυεν ἄκρα χαλινοῦ·
τρίβων δ' ἀγκυλόδοντα παλυνομένην γένυν ἀφρῷ,
ὑψιτενὴς δεδόνητο, καὶ ὄρθιον αὐχένα πάλλων,
οἰστρήεις ἀχάλινος ἐπεστηρίζετο γαίῃ
ποσσὶν ὀπισθιδίοισι, καὶ αἰθύσσων κόνιν ὁπλῇ,
εἰς πέδον ἠκόντιζεν ἀπόσσυτον ἡνιοχῆα.
αὐτὰρ ὃ κεκλιμένος ταχὺς ἔδραμε, κάρχαρος ἀνήρ,
γυμνὸν ἔχων θοὸν ἄορ· ὑπὲρ δαπέδου δὲ ταθέντος
κυανέου προμάχοιο διέθρισεν ἀνθερεῶνα.

Ἄλλος ἐριπτοίητος ἐχάζετο πῶλος ἀλήτης,
γείτονος ἡνιόχοιο δεδεγμένος ἦχον ἱμάσθλης,
οἰκτρὸν ἐὸν θνήσκοντα διαστείβων ἐλατῆρα,
κείμενον ἀρτιδάϊκτον, ἐπισπαίροντα κονίῃ.

---

v. 217. *ἧπερ ὀϊστῷ* ed. pr. quod in ed. alt. correctum.

v. 224. *θαρσαλέη* ed. 2.

v. 227. *ἀνηώρητο* editt.

v. 232. *αἰθύσσων γένυν ὁπλῇ* editt. errore e v. 229. orto. Correxit Falk. in Coniectt.

v. 240. Fort. *ἔτι σπαίροντα;* sed cf. XXXV. 21.

Κολλήτης δ' ἀπέλεθρος, ἔχων περιμήκεα μορφήν,
δύσμαχος, ἐννεάπηχυς, ὁμοίϊος Ἀλκυονῆϊ,
Βακχείης κατὰ μέσσον ἐμαίνετο δηϊοτῆτος·
Βασσαρίδων δὲ φάλαγγα, μετὰ κλόνον, ἤθελεν ἕλκειν
εἰς εὐνὴν ἀνάεδνον ἀναγκαίων ὑμεναίων.
καὶ κενεῇ πολέμιζεν ἐπ' ἐλπίδι τηλίκος ἀνήρ,
οἷος ἔην θρασὺς Ὦτος, ἀνέμβατον αἰθέρα βαίνων,
ἁγνὸν ἀνυμφεύτου ποθέων λέχος Ἰοχεαίρης,
οἷος ἔην, φιλέων καθαρῆς ὑμέναιον Ἀθήνης,
ὑψινεφὴς ἐς Ὄλυμπον ἀκοντίζων, Ἐπιάλτης.
Κολλήτης πέλε τοῖος, ὑπέρτερος, αἰθέρι γείτων,
γηγενέος προγόνοιο θεημάχον αἷμα κομίζων,
Ἰνδοῦ πρωτογόνοιο· καὶ ἄρκιος ἔπλετο μορφῇ,
δῆσαι θοῦρον Ἄρηα, μεθ' υἱέας Ἰφιμεδείης·
ἀλλὰ τόσον περ ἐόντα γυνὴ κτάνεν ὀξέϊ πέτρῳ,
Βακχιάδος, Χαρόπεια, κυβερνήτειρα χορείης.
  Καί τις ἀριστεύουσαν ἰδὼν ὑψαύχενα κούρην,
θοῦμα χόλῳ κεράσας, τρομερὴν ἐφθέγξατο φωνήν·
  Ἄρες, Ἄρες, λίπε τόξα καὶ ἀσπίδα καὶ σέο λόγχην,
Ἄρες, ἐσυλήθης, λίπε Καύκασον· ἀνδροφόνους γὰρ
ἀλλοίας Διόνυσος Ἀμαζόνας εἰς μόθον ἕλκει·
ὁπλοφόρους δονέουσιν ἀνάσπιδες· ὑμετέρου γὰρ
οὐκ ἀπὸ Θερμώδοντος ἑὰς ἐκόμισσε γυναῖκας.
ξεῖνον ἴδον καὶ ἄπιστον ἐγὼ τύπον· οὐ σάκος ὤμοις,
οὐ δόρυ θοῦρον ἔχουσιν Ἀμαζονίδες Διονύσου·

---

v. 244. Βασσαρίδων τε φάλ. editt.
v. 246. πτολέμιζεν editt.
v. 253. ἔπτετο μορφῇ editt. emend. Falk. in Coniectt. et Rhodomannus.
v. 254. ὑφιμεδείης ed. pr. emend. Falk.
v. 259. λὄγχην ed. pr. emend. Falk.
v. 261. ἕλκειν ed. pr. ab eod. emend.

οὐ τόσον εὐθώρηκες ἀριστεύουσι γυναῖκες
Καυκασίδες· Βάκχαι δὲ φιλοπτόρθων ἀπὸ χειρῶν
φυλλάδας αἰχμάζουσι, καὶ οὐ χατέουσι σιδήρου.
ὤ μοι Δηριάδαο μεμηνότος, ὅττι γυναῖκες
χαλκείους ὀνύχεσσι διασχίζουσι χιτῶνας.

Ἔννεπε, θαμβήσας κραναὸν βέλος, οἷον ἔχουσα,
τηλίκον ὑψικάρηνον ἀπέκτανεν ἀνέρα Βάκχη.

Δηριάδης δ' ἀκίχητος ἐπέδραμε Θυιάσι Βάκχαις,
καὶ Χαρόπην ἐδίωκε λιθοσσόον· ἡ δὲ φυγοῦσα,
μάρνατο θαρσήεσσα, παρισταμένη Διονύσῳ,
θύρσον ἀκοντίζουσα φιλάνθεμον Εὔαδι χάρμῃ.
Δηριάδης δ' Ὀρίθαλλον ἀπηλοίησε σιδήρῳ,
Κουρητῶν ὁμόφυλον, Ἀβαντίδος ἀστὸν ἀρούρης·
καὶ κοτέων ἑτάροιο δεδουπότος, ἀρχὸς Ἀβάντων
Καρμίνων βασιλῆα κατεπρήνιξε Μελισσεύς,
Κύλλαρον, ὀξυόεντι κατ' αὐχένος ἄορι τύψας,
Λωγασίδην, ὃς μοῦνος, ἐπεὶ σοφὸς ἔσκε μαχητής,
Δηριάδῃ μεμέλητο δορυθρασέων πλέον Ἰνδῶν,
καί μιν ἄναξ φίλεεν κατὰ Μοῤῥέα· πολλάκι δ' αὐτῇ
Ὀρσιβόῃ καὶ ἄνακτι μιῆς ἔψαυσε τραπέζης,
θυγατέρων βασιλῆος ὁμέστιος· ἀμφοτέροις γὰρ
ἔγχεϊ καὶ πραπίδεσσιν ὑπέρβαλε σύντροφον ἥβην.

---

v. 268. *ἀχμάζουσι* ed. pr. emend. Falk.

v. 271. sq. *ὅιτον ἔχουσα πιλίκον* ed. pr. emend. a Falk.

v. 273. *Θυάσι* editt.

v. 278. *Κουρήτην* vulgo, male.

v. 282. Cum Cyllarus XXVI. 218. Brongi filius dicatur; videndum, utrum ille hic recte *Logasides*, fortasse ab avo, dictus sit, an hoc nomen ad alium pertineat, ut distinguas: *Λωγασίδην θ', ὃς μοῦνος* etc.

v. 284. *φιλέοι* editt. Scribendum puto *μετὰ Μοῤῥέα*. *Herm.*

v. 285. *Ὀρσοβόῃ* editt. aliis locis contradicentibus.

ἔνθα πολὺς προμάχῳ πρόμος ἤρισεν· ὑψιφανὴς δὲ
Πευκεσίῳ πολέμιζεν ἀερσιπόδης Ἁλιμήδης,
καὶ Φλογίῳ κεκόρυστο Μάρων, καὶ Θουρέϊ Νηλεύς.

Ὑσμίνης δὲ τάλαντα πατὴρ ἔκλινε Κρονίων·
καὶ βριαρῷ Διόνυσος ἐμάρνατο Δηριαδῆϊ,
μίξας ἔγχεϊ θύρσον· ἀκοντοφόρῳ δὲ μαχητῇ
πῇ μὲν ἀκοντίζοντι μετάτροπον εἶδος ἀμείβων,
δύσατο παντοίης πολυδαίδαλα φάσματα μορφῆς·
πῇ δὲ θυελλήεσσα κορύσσετο μαινομένη φλόξ,
ἀγκύλον αἰθύσσουσα σέλας βητάρμονι καπνῷ·
ἄλλοτε κυμαίνων, ἀπατήλιον ἔῤῥεεν ὕδωρ,
ὑγρὸς, ὀϊστεύων διερὸν βέλος· ἀμφιέπων δὲ
ἰσοφυὲς μίμημα λεοντείοιο προςώπου,
ὄρθιον ἠέρταζε μετάρσιον ἀνθερεῶνα,
τρηχαλέον βρύχημα χέων πυκινότριχι λαιμῷ
καὶ κέλαδον βρονταῖον ἐρισμαράγοιο τοκῆος·
καὶ σκιερῆς φορέων πολυδαίδαλον εἶδος ὀπωπῆς,

v. 288. *προμάχων πρόμος* editt. satis inepte.

v. 289. *πτολέμιζεν* editt.

v. 290. Pro suspecto nomine *Νηλεύς*, reponendum fortasse *Δηνεύς*.

v. 294. *πῇ μὲν* editt. Sed illud *πῇ μὲν* parum est aptum, si recte v. seq. *παντοίης — μορφῆς* sequitur: ut enim *πῇ δέ* v. 296. de peculiari transformatione dicitur, ita hic quoque certa quaedam et ab aliis distincta forma describi debebat. Coniicerem *πάνθηρος πολυδαίδαλα φ. μορφῆς*, si nomen hoc a Nonno frequentaretur. *Πόρδαλις* sequitur v. 313. sq.

v. 296. *πῇ δέ* rursus editt.

v. 298. *ἄλλο τε* editt,

v. 302. *πυκνότριχι* editt.

v. 304. Aliquando in mentem venit *εἶδος ὀπώρης*, quod fortasse verum.

ἀλλοφανὴς μορφοῦτο, καὶ εἴκελος ἔρνεϊ γαίης,
αὐτοτελὴς ἀκίχητος ἀνέδραμεν, αἰθέρα τύπτων,
ὡς πίτυς, ὡς πλατάνιστος· ἀμειβομένου δὲ καρήνου
μιμηλοῖς πετάλοισι νόθην δενδρώσατο χαίτην,
γαστέρα θαμνὸν ἔχων περιμήκετον· ἀκρέμονας δὲ
χεῖρας ἑὰς ποίησε, καὶ ἐφλοίωσε χιτῶνας,
καὶ πόδας ἐῤῥίζωσεν· ἀνακρούων δὲ κεραίας,
μαρναμένου βασιλῆος ἐπεψιθύριζε προσώπῳ·
καὶ στικτοῖς μελέεσσι τύπον μιμηλὸν ὑφαίνων,
πόρδαλις ὑψιπότητος ἀνέδραμεν ἅλματι ταρσῶν,
καὶ λοφιῆς ἐπέβαινεν ἀερσιλόφων ἐλεφάντων,
κοῦφα βιβάς· ἐλέφας δὲ παρήορος, ἅρμα τινάσσων,
εἰς πέδον ἠκόντιζε θεημάχον ἡνιοχῆα,
σείων φαιδρὰ λέπαδνα, καὶ ἀγκύλα κύκλα χαλινῶν.
οὐδὲ πεσών, ἀμέλησε πέλωρ πρόμος· ἀλλὰ Λυαίῳ
μάρνατο μορφωθέντι, καὶ οὔτασε πόρδαλιν αἰχμῇ.
ἀλλὰ πάλιν μετάμειψε θεὸς δέμας· ὑψιφανὴς γάρ,
ἠέρα θερμαίνων, ἐλελίζετο πυρσὸς ἀλήτης,
αἰθύσσων ἀνέμοις φλογόεν βέλος· ἀμφὶ δὲ μαζοὺς
στήθεα λαχνήεντα διέτρεχε Δηριαδῆος
κύκλοθεν· ὑψιπόρου δὲ δεδεγμένος ἅλματα καπνοῦ,
ἀργενναῖς λαγόνεσσιν Ἄραψ ἐμελαίνετο θώρηξ,

---

v. 305. *ἴκελος* editt.

v. 311. *ἀνακρούων δὲ κεραίαις* editt. sine sensu; sed fortasse praestitisset: *ἐνικρούων — κεραίαις.* Deriadis cornua sunt, inter quae Bacchus frondibus agitatis strepit.

v. 316. *παρήορος* vulgo, neglecta distinctione ante *ἐλέφας*, et puncto male post *ἐλεφάντων* posito.

v. 320. *αἰχμή* editt.

βαλλόμενος σπινθῆρι· πυριβλήτου δὲ φορῆος
ἡμιδαὴς ζείοντι λόφῳ θερμαίνετο πήληξ.

* * * * *

ἐκ βλοσυροῦ δὲ λέοντος ἐφαίνετο κάπρος ἀλήτης,
εὐρύνων μέγα χάσμα δασύτριχος ἀνθερεῶνος·
καὶ λοφιὴν πελάσας ἐπὶ γαστέρι Δηριαδῆος,
ὀρθὸς ὀπισθιδίοιο ποδὸς στηρίζετο παλμῷ,
θηγαλέοις ὀνύχεσσι μέσον κενεῶνα χαράσσων.

Δηριάδης δ' ὑπέροπλος ἐμάρνατο φάσματι κωφῷ,
ἐλπίδι μαψιδίῃ πεφορημένος· ἤθελε δ' αἰεὶ
ἀψαύστοις ἀκίχητον ἑλεῖν εἴδωλον ἀγοστοῖς·
ἀντιτύπου δὲ λέοντος ἑὸν δόρυ πῆξε μετώπῳ,
μῦθον ἀπειλητῆρα χέων πολυειδέϊ Βάκχῳ·

Τί πτώσσεις, Διόνυσε; τί σοι δόλος ἀντὶ κυδοιμοῦ;
Δηριάδην τρομέων, πολυδαίδαλον εἶδος ἀμείβεις·
πόρδαλις οὐ κλονέει με φυγοπτολέμου Διονύσου·
ἄρκτον ὀϊστεύω, καὶ δένδρεον ἄορι τέμνω·

---

v. 327. *ἀλλόμενος σπινθ.* vulgo male.

v. 328. *ξείοντι* ed. pr. emend. in ed. alt. Lacunam post hunc v. edd. non agnoscunt; certum tamen est, deesse hic quaedam. Antequam enim dici poterat, quid ex leone factum, dicendum erat, flammam, de qua inde a v. 321. egerat, rursus in leonem mutatam esse. Versus de leone supra v. 299 — 305. non videntur transponi posse. Igitur Bacchus bis in leonem mutatus est? Vid. Comment.

v. 336. *ἄψ αὐτοῖς* editt. sine sensu; *ἀψαύστοις — ἀγ.* active, brachia, quae tangere nequeunt, ut alibi *ἄδρυπτος* etc.

v. 338. *μῦθ. ἀπ. λέων πολ.* ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 342. *ἄρκτον* supra non vidimus. Fortasse eius mentio supra excidit, et ille post v. 328. e flamma prius in ursum, deinde

ψευδομένου δὲ λέοντος ἐγὼ κενεῶνα χαράξω.
ἀλλὰ σοφοὺς Βραχμῆνας ἀτευχέας εἰς σὲ κορύσσω·
γυμνοὶ γὰρ γεγάασι· θεοκλήτοις δ' ἐπαοιδαῖς
πολλάκις ἠερόφοιτον, ὁμοῖον ἄζυγι ταύρῳ,
οὐρανόθεν κατάγοντες, ἐφαρμάξαντο Σελήνην·
πολλάκι δ' ἱππεύοντος ἐπειγομένων ἐπὶ δίφρων,
ἀσταθέος Φαέθοντος ἀνεστήσαντο πορείην.
Ἔννεπε, παπταίνων ἑτερότροπα φάσματα Βάκχου·
καὶ νόον εἶχεν ἄπιστον· ἀκηλήτῳ δὲ μενοινῇ
τέχνην φαρμακόεσσαν ἐπιῤῥάψας, Διόνυσον
ἔλπετο νικήσειν, Διὸς υἱέα, μύστιδι τέχνῃ.
ἔνθα θορὼν ἀκίχητος, ἀνέδραμεν ὑψόθι δίφρων·
καὶ θεὸς ἀφραίνοντα θεημάχον ἄνδρα δοκεύων,
ἄμπελον ἐβλάστησεν, ἀρηγόνα δηϊοτῆτος.
καί τις ἐϋσταφύλοιο θεήλατος οἰνάδος ὄρπηξ,
ἑρπύζων κατὰ βαιὸν ἐς ἀργυρόκυκλον ἀπήνην,
Δηριάδην ἔσφιγξεν ἀπειλητῆρι κορύμβῳ,
ἀμφιπεριπλέγδην πεπεδημένον· ἀρτιθαλῆ δὲ
σύμφυτον αἰθύσσων ἐπὶ βότρυϊ βότρυν ἀλήτην,
μαινομένου βασιλῆος ἐπισκιόωντα προσώπῳ,

---

in leonem mutabatur. An ipsi *ἄρκτον* mutabimus in *κάπρον*, quem v. 329. vidimus?

v. 347. *ἐφαρπάξαντο* scribendum iusserat Falk. mansit tamen antiqua lectio *ἐφαρμάξαντο* in utraque edit. felici fortuna.

v. 351. *ἀκιχήτῳ δὲ μεν.* editt. contra metrum. Aut *ἀκηλήτῳ*, vel *ἀκινήτῳ*, aut *ἀνικήτῳ* dedit. *Ἀκηλήτῳ* etiam Rhodomannus.

v. 352. *ἐπιγράψας Διονύσου* editt. sine sensu. Cf. v. 344. sqq.

v. 354. *ὑψόθι διφρῶν* ed. pr. accentum emend. Falk.

v. 362. Si dat. *προσώπῳ* recte se habet, desideres *ἐπισκιρτῶντα*.

σείετο, μιτρώσας ὅλον ἀνέρα. Δηριάδην δὲ
αὐτοφυὴς ἐμέθυσσεν ἕλιξ εὐώδεϊ καρπῷ·
γυιοπέδην δ' ἀσίδηρον ἐπέπλεκε δίζυγι ταρσῷ,
καὶ πόδας ἐῤῥίζωσεν ὁμοζυγέων ἐλεφάντων,
ἀῤῥαγέος κισσοῖο· καὶ οὐ τόσον ὁλκάδα πόντου
θηκτὰ περιπλεκέων ἐχενηΐδος ἄκρα γενείων
δεσμῷ καρχαρόδοντι διεστήριξε θαλάσσῃ·
τοῖον ἔην μίμημα. μάτην δ' ἐλέφαντας ἐπείγων,
ἡνίοχος βαρύδουπος ἑὴν ἐλέλιζεν ἱμάσθλην,
κέντροις ὀξυτέροισιν ἀπειθέα νῶτα χαράσσων.
καὶ τόσον Ἰνδὸν ἄνακτα, τὸν οὐ κτάνεν ἄσπετος αἰχμή,
ἀμπελόεις νίκησεν ἕλιξ πρόμος· ἀμφιέπων δὲ
ἡμερίδων ὄρπηκι κατάσχετος ἀνθερεῶνα,
πνίγετο Δηριάδης, σκολιῷ τεθλιμμένος ὁλκῷ.
καὶ μογέων ἀτίνακτος ἐλίσσετο μαινάδι φωνῇ,
λεπτὸν ἔχων ὀλόλυγμα θεουδέος ἀνθερεῶνος,
νεύμασιν ἀφθόγγοις ἱκετήσια δάκρυα λείβων·
καὶ παλάμην ὤρεξεν ἀναυδέα, μάρτυρι σιγῇ
μόχθον ὅλον βοόων· τὸ δὲ δάκρυον ἔπλετο φωνή.

---

v. 367. Genitivi, qui nunc sunt, absoluti, *ἀῤῥαγέος κισσοῖο*, vix satis apte cum antecedente sententia coeunt. Sed ambigo, utrum versum una cum nomine, hos genitivos regente, excidisse statuam, an probabilius tentem tale quid: *καὶ πόδας ἐῤῥίζωσαν ὁ. ἐλεφάντων ἀκρεμόνες κισσοῖο.*

v. 371. Fort. *βαρύδουπον — ἱμάσθλην.*

v. 377. *ἐλίσσετο* editt. *volvebatur*, Lubin.

v. 379. *ἱκετήσια λείβων* ed. pr. vocem fugitivam revocavit Falk.

v. 381. *δάκρυον ἔπλετο μορφῇ* editt. cf. XVIII. 360. sqq.

Καὶ σκεδάσας Διόνυσος ἑὴν πολύδεσμον ὀπώρην,
γυιοπέδην εὔβοτρυν ἀνέσπασε Δηριαδῆος·
καὶ στέφος ἡμερίδων, ἑλικώδεα κισσὸν, ἐάσας,
δέσμιον αὐχένα λῦσεν ὁμοπλεκέων ἐλεφάντων.

Οὐ δὲ φυγὼν δρυόεντα τανυπτόρθοιο κορύμβου
δεσμὸν ἀπειλητῆρα, καὶ αὐτοέλικτον ἀνάγκην,
Δηριάδης ἀπέειπεν ἐθήμονα κόμπον ἀπειλῆς·
ἀλλὰ πάλιν πρόμος ἔσκε θεημάχος· εἶχε δὲ βουλὴν
διχθαδίην, ἢ Βάκχον ἑλεῖν, ἢ δμῶα τελέσσαι.
ἀμφοτέρους δ' ἀνέκοψε μάχης ἀμφιδρόμος ὀρφνή·
καὶ μόθος ἦν μετὰ νύκτα, καὶ ὑπναλέων ἀπὸ λέκτρων
ἐγρομένους θώρηξεν ἀμοιβαίη πάλιν Ἠώς·
οὐδὲ μόθων τέλος ἦεν ἐπειγομένῳ Διονύσῳ·
ἀλλὰ τόσων μετὰ κύκλα κυλινδομένων ἐνιαυτῶν
ῥυθμὸν Ἐνυαλίοιο μάτην ἐπεβόμβεε σάλπιγξ.

Ἤδη δ' ἐγρεμόθων ἐτέων πολυκαμπέϊ νύσσῃ
Βακχιὰς ὀψιτέλεστος ἐμαίνετο μᾶλλον Ἐνυώ.
οὐ μὲν, ἀπειθήσαντες, ἀρειμανέος Διονύσου
κάλλιπον ἀμνήστοισι μεμηλότα μῦθον ἀήταις
Δικταῖοι Ῥαδαμᾶνες ὁμόφρονες· ἀλλὰ Λυαίῳ

---

v. 384. ἐάσσας editt.

v. 392. ἢ μετὰ νύκτα ed. pr. emendat. in ed. 2.

v. 399. ἀφειδήσαντες editt.

v. 400. μεμυκότα μῦθον editt. et potuit hoc fortasse dici intransitive ut fere XXXIV. 133. XXXVI. 171. Placuit tamen coniectura Falkenburgii.

v. 401. ἀλλὰ Λυαίου editt. cf. 413. 421. Iussum dederat Bacchus XXI. 304. sqq. ubi male excusum Ῥαδάμανες. Caeterum de Rhadamanibus vid. Comment.

νῆας ἐτεχνήσαντο μαχήμονας· ἀμφὶ δὲ λόχμας
ποίπνυον ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν τορνώσατο γόμφους·
ὃς δὲ μέσην πεπόνητο περὶ τρόπιν· ἴκρια δ᾽ ἄλλος,
ὀρθὰ περὶ σταμίνεσσιν ἀμοιβαίῃσιν ὑφαίνων,
ὁλκάδι τοῖχον ἔτευχεν· ἐπηγκενίδας τε συνάπτων
μηκεδανὰς κατέπηξε· βαθυνομένη δὲ μεσόδμη
μεσσοφανῆ μέσον ἱστὸν Ἄραψ ὤρθώσατο τέκτων,
λαίφεϊ πεπταμένῳ πεφυλαγμένον· αὐτὰρ ἐπ᾽ ἄκρῳ
δουρατέην ἐπίκυρτον ἐτορνώσαντο κεραίην
ἴδμονες εὐπαλάμοιο καὶ Ἡφαίστου καὶ Ἀθήνης.

Ὣς οἳ μὲν μογέοντες ἀμιμήτῳ τινὶ τέχνῃ
Βάκχῳ νῆας ἔτευχον. ἐπασχαλόων δὲ κυδοιμῷ
μαντοσύνης Διόνυσος ἕῆς ἐμνήσατο Ῥείης,
ὅττι τέλος πολέμοιο φανήσεται, ὁππότε Βάκχοι
εἰναλίην Ἰνδοῖσιν ἀναστήσωσιν Ἐνυώ.

Καὶ Λύκος ἀκροτάτοιο δι᾽ οἴδματος ἡγεμονεύων,
νεύμασιν ἀτρέπτοισιν ὑποδρήσσων Διονύσου,
ἄβροχον ἡνιόχευεν ὁδοιπόρον ἅρμα θαλάσσης,
ἧχι σοφοὶ Ῥαδαμᾶνες, ἁλιπλανέες μετανάσται,

---

v. 405. *περισταμινῇσιν* editt. cf. XL. 452. sqq. Locus ductus ex Odyss. *ε*. 248. sqq.

v. 407. *βαθυνομένην τε μεσόδμην* editt. V. seq. fortasse legend. *μέγαν ἱστόν*.

v. 409. *ἐπ᾽ ἄκρων* editt. Necessarium *ἐπ᾽ ἄκρῳ* sc. *ἱστῷ*.

v. 415. *πτολέμοιο* editt.

v. 417. *καὶ λύκος ἀ. δ. ο. ἡνιοχεύων* editt. ut et Lub. *lupum* dedit. Lycum nostrum, unum e Telchinibus, vide XIV. 39. XXIII. 153. etc. Praeterea propter seq. *ἡνιόχευεν* v. 419. reponendum erat *ἡγεμονεύων*, ut est XXXIX. 12.

v. 420. *ἦχι* ed. pr.

νῆας ἐτεχνήσαντο θαλασσοφόνῳ Διονύσῳ.
καὶ τότε τετραπόροιο χρόνου στροφάλιγγα κυλίνδων,
ἱππεύων ἔτος ἕκτον, ἑλίσσετο καμπύλος Αἰὼν —

* * * * * *

εἰς ἀγορὴν ἐκάλεσσε μελαῤῥίνων γένος Ἰνδῶν
Δηριάδης σκηπτοῦχος· ἐπειγομένῳ δὲ πεδίλῳ
λαὸν ἀολλίζων, ἑτερόθροος ἤϊε κήρυξ.
αὐτίκα δ᾽ ἠγερέθοντο πολυσπερέων στίχες Ἰνδῶν,
ἑζόμενοι στοιχηδὸν ἀμοιβαίων ἐπὶ βάθρων·
λαοῖς δ᾽ ἀγρομένοισιν ἄναξ ἀγορήσατο Μοῤῥεύς·
Ἴστε, φίλοι, τάχα πάντες, ἅπερ κάμον ὑψόθι πύργων,
εἰςόκε γαῖα Κίλισσα καὶ Ἀσσυρίων γένος ἀνδρῶν
αὐχένα δοῦλον ἔκαμψεν ὑπὸ ζυγὰ Δηριαδῆος·
ἴστε καί, ὅσσα τέλεσσα, καταιχμάζων Διονύσου,
μαρνάμενος Σατύροισι, καὶ ἀμητῆρι σιδήρῳ
τέμνων ἐχθρὰ κάρηνα βοοκραίροιο γενέθλης,
ὁππότε Βασσαρίδων πεπεδημένον ἑσμὸν ἐρύσσας,
ὤπασα Δηριάδῃ, πολέμου γέρας, ὧν ὑπὸ λύθρῳ
ἄστεος εὐλαΐγγες ἐφοινίχθησαν ἀγυιαὶ
κτεινομένων· ἕτεραι δὲ μετάρσιον ἀμφὶ χορείην

---

v. 421. Suspectum *θαλασσοφόνῳ*; an *θαλασσονόμῳ?*

v. 424. Etsi facile scribi posset: *εἰς ἀγορὴν δ᾽ ἐκάλ.* tamen commodus nexus non oritur, ut merito de lacuna cogites. Vid. Comment. *Εἰς δ᾽ ἀγορὴν* Rhodomannus.

v. 426. Imo *ἑτερόθροον*, nim. *λαόν*, puto, debebat.

v. 430. *ὑψόθι πύργων* fort. ad distinguendum bellum terrestre, a bello navali, *ὑψόθι νηῶν* v. 447.; aliquando tamen in mentem venit *ὑψόθι Ταύρου*, cf. XXXIV. 169.

v. 437. *πτολέμου* editt.

v. 439. Si N. *μετάρσιον ἀμφὶ χορείην*, ut alibi *χορεύειν* de morientium vertigine habet, intelligi voluit de mulieribus, quae

ἀγχονίῳ θλίβοντο περίπλοκον αὐχένα δεσμῷ·
ἄλλαι δ' ὑδατόεντος ἐπειρήθησαν ὀλέθρου,
κρυπτόμεναι κευθμῶνι πεδοσκαφέος κενεῶνος.
ἀλλὰ πάλιν ναέτῃσιν ἀρείονα μῆτιν ὑφαίνω·
εἰσαΐω Ῥαδαμᾶνας, ὅτι δρυτόμῳ τινὶ τέχνῃ
νῆας ἐτεχνήσαντο φυγοπτολέμῳ Διονύσῳ·
ἔμπης οὐ τρομέω δόρυ ναυμάχον· ἐν πολέμοις γὰρ
ἄνδρα φερεσσακέων κεκορυθμένον ὑψόθι νηῶν
οὐτιδανοῖς πετάλοισι πότε κτείνουσι γυναῖκες;
ἢ πότε λυσσώων ὀρεσίδρομος ὑψίκερως Πὰν
θηγαλέοις ὀνύχεσσι διατμήξει δέμας Ἰνδῶν;
οὐ δύναται, βαρύδουπον ὕδωρ Σειληνὸς ἀράσσων
ἀπτολέμῳ νάρθηκι, μαχήμονα νῆα καλύψαι,
εἰς χορὸν αἱματόεντα θορὼν λυσσώδεϊ ταρσῷ,
κῶμον ἀνακρούων θανατηφόρον· οὐ δ' ἐνὶ πόντῳ
ταυρείοις κεράεσσι πεπαρμένον ἄνδρα δαμάζει
ἀγχιφανῆ, μεσάτοιο διχαζομένου κενεῶνος·
ἀλλὰ τυπεὶς προκάρηνος, ἀτυμβεύτῳ τινὶ μοίρῃ,
κείσεται ἐν ῥοθίοισιν· ὀλισθήσουσι δὲ Βάκχαι

---

pendentes e laqueis aliquamdiu torquebantur; praepositionem certe *ἀμφί* male usurpavit. Sed comparato loco XXXIV. 228. suspiceris *μετάρσιοι ἀμφὶ θυράων* —.

v. 444. *εἰσαίω* ed. pr. emend. Falk.

v. 448. *κτείνουσι σιδήρῳ* editt. Nostrum dedit Falk. in Coniectt. ut sensus flagitabat. Fieri tamen potuit, ut versus unus et alter, voce *σιδήρῳ* in fine posita, omitterentur, binis binorum versuum terminationibus a librario confusis.

v. 451. *Σιληνός* editt. commate, non post *νάρθηκι* v. sq. sed post *ἀράσσων* posito. Sed sic exspectari potuisset *ἐρέσσων* et *χαλέψαι*.

ἔγχεσι μηκεδανοῖσι μιαιφόνον εἰς βυθὸν ἅλμης,
τυπτόμεναι· καὶ νῆας ἀϊστώσω Διονύσου,
ναυμάχον εἰκοσίπηχυ δι᾽ ὁλκάδος ἔγχος ἐλίσσων.
ἀλλά, φίλοι, μάρνασθε πεποιθότες· ἀντιβίων δὲ
μή τις ὑποπτήξειεν ὀπιπεύων στίχα νηῶν
Βακχιάδων· Ἰνδοὶ γὰρ ἐθήμονές εἰσι κυδοιμοῦ
εἰναλίου, καὶ μᾶλλον ἀριστεύουσι θαλάσσῃ
ἢ χθονὶ δηριόωντες. ἀνικήτῳ δὲ σιδήρῳ
οὐ πολέας Σατύρους ληΐσσομαι· ἀλλὰ κομάων,
ἀντὶ διηκοσίων προμάχων ἕνα μοῦνον ἐρύσσω
θηλυμανῆ Διόνυσον, ὀπάονα Δηριαδῆος.

Ὣς εἰπών, παρέπεισεν ἀθελγέα Δηριαδῆα
Μοῤῥεὺς αἰολόμητις· ἐπεφθέγξαντο δὲ λαοί,
μῦθον ἐπαινήσαντες· ὁμογλώσσων δ᾽ ἀπὸ λαιμῶν
οἴδμασι κινυμένοισιν ἰσόθροος ἔβρεμεν Ἠχώ.
λῦσε δ᾽ ἄναξ ἀγορήν· Βρομίῳ δ᾽ ἐστέλλετο κῆρυξ,
πόντιον ὑσμίνην ἐνέπων πειθήμονι Βάκχῳ.

Ἄμφω δ᾽ εἰς ἓν ἰόντες, ἐρυκομένοιο κυδοιμοῦ,
ἀμβολίην ποίησαν ἐπὶ τρία κύκλα Σελήνης,

---

v. 459. *ἐς βυθὸν ἅλμαις* ed. pr. emend. Falk.

v. 460. *ἀϊστώσω Διονύσῳ* editt. *κακοφώνως*, etsi dat. ad seqq. trahi potuisset.

v. 463. *ὑποπτήσσειεν* editt. solemni circa has formas errore.

v. 468. *μοῦνον ἀνύσσω* editt. emend. Cun.

v. 473. *ὄμμασι κινυμ.* editt. *οἴμασι* male tentabat Wakef. ad Trachin. 529. Tragicor. Delect. T. I. p. 326. Eundem errorem vidimus XXIV. 17.

εἰςόκε ταρχύσωσι δαϊκταμένων στίχα νεκρῶν·
ἦν δέ τις εἰρήνη μινυώριος, Ἄρεϊ γείτων,
φύλοπιν ὠδίνουσαν ἐφαπλώσασα γαλήνην.

---

v. 478. ταρχύσουσι editt.

v. 479. Ἄϊδι γείτων editt. emend. Cun.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΖ.

Ἧιχι τριηκοστὸν πέλεν ἕβδομον, εἵνεκα νίκης
ἀνδράσιν ἀθλοφόροις ἐπιτύμβιοί εἰσιν ἀγῶνες.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΖ.

Ὣς οἳ μὲν φιλότητι μεμηλότες ἔμφρονες Ἰνδοί,
Βακχείην ἀνέμοισιν ἐπιτρέψαντες ἐνυώ,
ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ἐταρχύσαντο θανόντας,
οἷα βίου βροτέου γαιήϊα δεσμὰ φυγόντας,
ψυχῆς πεμπομένης, ὅθεν ἤλυθε, κυκλάδι σειρῇ
νύσσαν ἐς ἀρχαίην· στρατιὴ δ᾽ ἀμπαύετο Βάκχου.
Καὶ φιλίην Διόνυσος ἰδὼν πολέμοιο γαλήνην,
πρωΐος ἡμιόνους καὶ ὁμήλυδας ἄνδρας ἐπείγων,
ἀζαλέην ἐκέλευσεν ἄγειν ὀρεσίτροφον ὕλην,
ὄφρα πυρὶ φλέξειεν ὀλωλότα νεκρὸν Ὀφέλτην.
Τῶν μὲν ἔην προκέλευθος ἔσω πιτυώδεος ὕλης
Φαῦνος, ἐρημονόμῳ μεμελημένος ἠθάδι λόχμῃ,
μητρὸς ὀρεστιάδος δεδαημένος ἔνδια Κίρκης.
καὶ δρυτόμῳ στοιχηδὸν ἐτέμνετο δένδρα σιδήρῳ·
πολλὴ μὲν πτελέη τανυήκεϊ τάμνετο χαλκῷ,

v. 7. *πτολέμοιο* vulgo.

v. 8. *τρωΐος ἡμιόνους ὁμήλ.* ed. pr. prius emendavit Cant. utrumque Falk. mansit tamen *Τρωΐος* in ed. alt. Caeterum ne *ἡμιόνοισιν ὁμήλυδας ἄνδρας*, quod per se aptius, coniicere malis, Homeri exemplum Il. ψ'. 111. vetat.

v. 15. *τάμνετο* non nihil offendit.

πολλὴ δ᾽ ὑψιπέτηλος ἐπέκτυπε κοπτομένη δρῦς,
καὶ πολλὴ τετάνυστο πίτυς, καὶ ἐκέκλιτο πεύκη
αὐχμηροῖς πετάλοισι· πολυσπερέων δ᾽ ἀπὸ δένδρων
τεμνομένων κατὰ βαιὸν ἐγυμνώθησαν ἐρίπναι·
καί τις Ἀμαδρυάδων μετανάστιος ἔστιχε Νύμφη,
πηγαίη δ᾽ ἀκίχητος ἀήθεϊ μίγνυτο κούρῃ.
Καὶ πολὺς ἐρχομένοισιν ὀρίδρομος ἤϊεν ἀνήρ,
οὔρεος οἶμον ἔχων ἑτερότροπον· ἣν δὲ νοῆσαι
ὑψιφανῆ προβλῆτα κατήλυδα λοξὸν ὁδίτην
ποσσὶ πολυπλανέεσσιν· ἐϋπλέκτοιο δὲ σειρῆς
πυκνὰ περισφίγξαντες ἀρηρότα δούρατα δεσμῷ,
οὐρήων ἐπέθηκαν ὑπὲρ ῥάχιν· ἐσσυμένων δὲ
ἡμιόνων στοιχηδὸν ὀρίδρομος ἔκτυπεν ὁπλή,
σπερχομένων, καὶ νῶτα πολυψαμάθοιο κονίης
συρομένων κατόπισθε φυτῶν ἐβαρύνετο φόρτῳ.
καὶ Σάτυροι καὶ Πᾶνες ἐποίπνυον, ὧν ὃ μὲν αὐτῶν —
* * * * * *
ὑλοτόμοις παλάμῃσιν ἀμοιβαίων ἀπὸ δένδρων —
* * * * * * *
φιτροὺς ἀκαμάτοισιν ἐλαφρίζοντες ἀγοστοῖς,
ποσσὶ φιλοσκάρθμοισιν ἐπεκροτάλιζον ἐρίπνῃ.
καὶ τὰ μὲν ὑλονόμοι χθονὶ κάτθεσαν, ἧχι τελέσσαι
Εὔϊος ἐν δαπέδῳ σημήνατο τύμβον Ὀφέλτῃ.

---

v. 21. *πηγαίη* ed. pr. emend. Falk.

v. 26. Fort. potius *ἀρηρότι — δεσμῷ*. v. sq. *οὐρήων* voc. fraudi fuit Lubino.

v. 28. *στοιχηδὸν ὀρεσίδρομος* ed. pr. nostrum voluit Falk. sed in ed. alt. excusum est *ὀρείδρομος*.

v. 31. „Videtur mendum esse." *Rhodomannus*.

v. 32. Circum hunc versum lacunas esse, vel tacentibus libris, satis est manifestum. Praeterea aut *ὑλοτ. πελέκεσσιν*, aut *ἐργοπόνοις παλάμ.* ut v. 109. dedisse videtur.

v. 35. *ἧχι τελέσθαι* prius in ed. pr. alterum in utraque.

Καὶ πολὺς ἑσμὸς ἔην ἑτερόπτολις· ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
πενθαλέην πλοκαμῖδα κατηφέϊ τάμνε σιδήρῳ.
ἀμφὶ δέ μιν στενάχοντες ἐπέῤῥεον ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
νεκρὸν ἀμοιβαίῃσιν ὅλως σκιόωντες ἐθείραις.
καὶ νέκυν ἔστενε Βάκχος ἀπενθήτοιο προσώπου
ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν· ἀκερσεκόμου δὲ καρήνου
πλοχμὸν ἕνα τμήξας, ἐπεθήκατο δῶρον Ὀφέλτῃ.
Ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα
Ἰδαῖοι θεράποντες ὀριτρεφέος Διονύσου·
ἐν δὲ πυρῇ μεσάτῃ στόρεσαν νέκυν· ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
Ἀστέριος Δικταῖος, ἐπήορον ἄορ ἐρύσσας,
Ἰνδοὺς κυανέους δυοκαίδεκα δειροτομήσας,
θῆκεν, ἄγων, στεφανηδὸν ἐπασσυτέρῳ τινὶ κόσμῳ.
ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας·
καὶ πολέες σφάζοντο βόες καὶ πώεα ποίμνης
πρόσθε πυρῆς· κταμένων δὲ βοῶν ἐπενήνεε νεκρῷ
σώματα κυκλωθέντα καὶ ἀρτιτόμων στίχας ἵππων,
ὧν ἀπὸ δημὸν ἅπαντα λαβὼν στοιχηδὸν ἑκάστου,
ἀμφὶ νέκυν στορέσας, κυκλώσατο πίονα μίτρην.
Ἔνθα πυρὸς χρέος ἔσκε· φιλοσκοπέλοιο δὲ Κίρκης
Φαῦνος ἐρημονόμος, Τυρσηνίδος ἀστὸς ἀρούρης,
ὡς πάϊς ἀγροτέρης δεδαημένος ἔργα τεκούσης,

---

v. 40. Fort. *ὅλον σκ.* ut *πάντα νέκυν* Hom. Il. ψ. 135.

v. 42. *ἀκερσικόμου* vulgo.

v. 45. *Ἰδαῖον θερ.* editt. male. Cf. 94. sqq. Emendaverat etiam Rhodomannus.

v. 47. *ἐπήορον ἄορ* vulgo. Puto ego quidem *Δικταῖον* scribendum esse, ut hic versus potius e v. 82. quam ille ex hoc corrigatur. *Hermann.*

v. 50. Integer versus Homeri Il. ψ'. 170. parum hic apte intrusus.

v. 55. *στορέσαντας* ed. pr.

v. 58. *ἔργα τελούσης* ed. pr. emend. Falk.

πυρσοτόκους λάϊγγας, ὀρειάδος ὄργανα τέχνης,
ἤγαγεν ἐκ σκοπέλοιο, καὶ, ὁππόθι σήματα νίκης
ἠερόθεν πίπτοντες ἐπιστώσαντο κεραυνοὶ,
λείψανα θεσπεσίου πυρὸς ἤγαγεν, ὥς κεν ἀνάψῃ
πυρκαϊὴν φθιμένοιο· Διοβλήτῳ δὲ θεείῳ
ἀμφοτέρων ἔχρισε λίθων κενεῶνας ἀμαυροὺς
πυρσοτόκων· καὶ λεπτὸν Ἐρυθραίοιο κορύμβου
κάρφος ἀποξύσας, διδυμάονι μίγνυε πέτρῳ·
τρίβων δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα, καὶ ἄρσενι θῆλυν ἀράσσων,
ἔγκρυφον αὐτολόχευτον ἀνείρυε λαΐνεον πῦρ·
πυρκαϊῇ δ᾽ ἐπέθηκεν, ὅπῃ πέλεν ἀγριὰς ὕλη.
Οὐ δὲ πυρὴν φθιμένου περιδέδρομεν ἁπτόμενον πῦρ·
ἀλλὰ θεὸς, Φαέθοντος ἐναντίον ὄμμα τανύσσας,
ἀγχιφανὴς ἐκάλεσσεν Ἑώϊον Εὖρον ἀήτην,
πυρκαϊῆς ἐπίκυρτον ἄγειν ἀντίπνοον αὔρην.
καὶ Βρομίου καλέοντος Ἑωσφόρος ἔκλυε γείτων
ἱκεσίης, καὶ γνωτὸν ἑὸν προέηκε Λυαίῳ,
ἄσθματι πυκνοτέρῳ φλογοειδέα πυρσὸν ἀνάπτειν.
Καὶ θάλαμον ῥοδόεντα λιπὼν μητρώϊον Ἠοῦς,
πυρκαϊὴν φλογόεσσαν ἀνεῤῥίπιζεν ἀήτης

---

v. 62. ἀνήψῃ editt. Emendavit Rhodomannus.

v. 64. ἔχρισσε λίθων κενεῶνας editt. hiante metro; σκληροὺς κενεῶνας proponebat Falk. Infinita poterant tentari.

v. 69. ὅπῃ editt. Praeterea fortasse praestabat scribere ὑπέθηκεν.

v. 72. Εὖρον ἀλήτην editt. male. Cf. v. 78. 90.

v. 73. Erit fortasse, qui malit ἐπίκουρον; sed genit. praeced. pendet ab ἀντίπν.

v. 76. ἄσθματι πυρσοτέρῳ φ. πυρσὸν ἀνάπτων editt. Inauditum πυρσοτέρῳ reprehendit D. Heins. Dissert. p. 189. Sed propter seq. πυρσόν hic nihil nisi librarii hallucinatio subesse, Nonnus autem id, quod Heinsius volebat, nos dedimus, recte scripsisse videtur. Similis confusio recurret infra v. 106.

v. 78. ἀνεῤῥ. ἀλήτης ed. pr. emend. Falk. Vid. v. 72.

πάννυχος, αἰθύσσων ἀνεμοτρεφὲς ἁλλόμενον πῦρ·
καὶ σέλας ἠκόντιζον ἐς ἠέρα θυιάδες αὖραι,
γείτονες Ἠελίοιο. σὺν ἀχνυμένῳ δὲ Λυαίῳ
Ἀστέριος Δικταῖος, ὁμόγνιον αἷμα κομίζων,
Κνώσσιον ἀμφικύπελλον ἔχων δέπας ἡδέος οἴνου
εὔοδμον, δαπέδοιο χυτὴν ἐμέθυσσε κονίην,
ψυχὴν ἠνεμόφοιτον Ἀρεστορίδαο γεραίρων.

Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ δροσεροῖο προάγγελος ἅρματος Ἠοῦς
ὄρθρος ἐρευθιόων ἀμαρύσσετο νύκτα χαράσσων,
δὴ τότε πάντες ὄρουσαν· ἀμοιβαίῳ δὲ κυπέλλῳ
πυρκαϊὴν ἑτάροιο κατέσβεσαν ἰκμάδι Βάκχου.
καὶ βαλίαις πτερύγεσσιν ἐχάζετο θερμὸς ἀήτης
εἰς δόμον Ἠελίοιο φαεσφόρον· Ἀστέριος δὲ
ὀστέα συλλέξας, κεκαλυμμένα δίπλακι δημῷ,
εἰς χρυσέην φιάλην κατεθήκατο λείψανα νεκροῦ.
καὶ τροχαλοὶ Κορύβαντες, ἐπεὶ λάχον ἔνδιον Ἴδης,
τύμβον ἐτορνώσαντο· βαθυνομένων δὲ θεμέθλων
νεκρὸν ἐταρχύσαντο, μιῆς οἰκήτορα πάτρης,
Κρήτης γνήσιον αἷμα, πεδοσκαφέος διὰ κόλπου·
καὶ κόνιν ὀθνείην πυμάτην ἐπέχευαν Ὀφέλτῃ,
καὶ τάφον αἰπυτέροισιν ἀνεστήσαντο δομαίοις,
τοῖον ἐπιγράψαντες ἔπος νεοπενθέϊ τύμβῳ·

---

v. 82. Δικταῖον ὁμόγν. editt. Cf. v. 47.

v. 85. Cf. XXXV. 379.

v. 86. ὅτε δὲ δροσ. editt.

v. 88. δὶς τότε editt.

v. 90. θερμὸς ἀλήτης ed. pr. emend. Falk. Vid. v. 72.

v. 96. sq. Oratio minus distorta videretur, hemistichiis transpositis: ν. ἐταρχύσαντο πεδοσκ. δ. κ. Κρ. γν. αἷμα, μιῆς οἰκήτ. π. Imo propter praeced. βαθ. δ. θεμέθλων v. 95., malis f. πεδοσκαφέεσσι δικέλλαις.

„Νεκρὸς Ἀρεστορίδης μινυώριος ἐνθάδε κεῖται,
„Κνώσσιος, Ἰνδοφόνος, Βρομίου συνάεθλος, Ὀφέλτης."
Καὶ θεὸς ἀμπελόεις, ἐπιτύμβια δῶρα κομίζων,
αὐτόθι λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
τέρμα δρόμου τελέσας ἱππήλατον· ἐν δαπέδῳ δὲ
ὀργυίης ἰσόμετρος ἔην λίθος εὐρέϊ μέτρῳ
ἡμιτόμου κύκλοιο φέρων τύπον, εἰκόνα μήνης,
ἀντιτύποις λαγόνεσσιν ἔΰξοος, οἷον ὑφαίνων
ἐργοπόνοις παλάμῃσι γέρων τορνώσατο τέκτων,
ἔνθεον ἀσκῆσαι ποθέων βρέτας· ὃν τότε γαίῃ
κουφίζων παλάμῃσι πέλωρ ἱδρύσατο Κύκλωψ,
νύσσης λαϊνέης ἀντίῤῥοπον, ἶσον ἐκείνῳ
ἀντίπορον λίθον ἄλλον ὁμόζυγον ἐν χθονὶ πήξας.
ποικίλα δ' ἦεν ἄεθλα, λέβης, τρίπος, ἀσπίδες, ἵπποι,
ἄργυρος, Ἰνδὰ μέταλλα, βόες, Πακτώλιος ἰλύς.
Καὶ θεὸς ἱππήεσσιν ἀέθλια θήκατο νίκης,
πρώτῳ μὲν θέτο τόξον Ἀμαζονίην τε φαρέτρην
καὶ σάκος ἡμιτέλεστον Ἀρηϊφίλην τε γυναῖκα,
τήν ποτε Θερμώδοντος ὑπ' ὀφρύσι πεζὸς ὁδεύων,
λουομένην ζώγρησε, καὶ ἤγαγεν εἰς πόλιν Ἰνδῶν·
δευτέρῳ ἵππον ἔθηκε, Βορειάδι σύνδρομον αὔρῃ,
ξανθοφυῆ, δολιχῇσι κατάσκιον αὐχένα χαίταις,

---

v. 101. Vid. ad v. 85.

v. 102. *Κνώσιος* vulgo.

v. 104. Totus fere versus Homero debetur, Il. ψ', 258.

v. 105. *δρόμοιο τελέσσας* ed. pr. emend. Falk.

v. 106. *ἰσόμετρος — εὐρέϊ μέτρῳ* vereor, ut sanum sit, cf. v. 76. Nescio tamen, quid reponam, nisi f. *εὐρέϊ κόσμῳ* scripsit. Ex Homero, Il. ψ'. 327. sqq. nulla lux affulget.

v. 108. *ἔΰζοος* editt. quod Lubin. non dubitavit vertere.

v. 118. *σ. ἡμιτέλεστον* quid sit, intelligitur e v. 469.

v. 120. *πτόλιν* editt.

ἡμιτελὲς κυέουσαν ἔτι βρέφος, ἧς ἐπὶ φόρτῳ,
ἵππιον ὄγκον ἔχουσα γονῆς, οἰδαίνετο γαστήρ·
καὶ τριτάτῳ θώρηκα, καὶ ἀσπίδα θῆκε τετάρτῳ, —
τὸν μὲν ἀριστοπόνος τεχνήσατο Λήμνιος ἄκμων,
ἀσκήσας χρυσέῳ δαιδάλματι· τῆς δ᾽ ἐνὶ μέσσῳ
ὀμφαλὸς ἀργυρέῳ τροχόεις ποικίλλετο κόσμῳ· —
πέμπτῳ δοιὰ τάλαντα, γέρας Πακτωλίδος ὄχθης.
ὀρθωθεὶς δ᾽ ἀγόρευεν, ἐπισπέρχων ἐλατῆρας·
Ὦ φίλοι, οὓς ἐδίδαξεν Ἄρης πολίπορθον ἐνυώ,
οἷς δρόμον ἱπποσύνης δωρήσατο Κυανοχαίτης,
οὐ μὲν ἐγὼ καμάτων ἀδαήμονας ἄνδρας ἐπείγω,
ἀλλὰ πόνοις βριαροῖσιν ἐθήμονας· ἡμέτεροι γὰρ
παντοίαις ἀρετῇσι μεμηλότες εἰσὶ μαχηταί·
εἰ γὰρ ἀπὸ Τμώλοιο γένος λάχε Λύδιος ἀνήρ,
ἱππείης τελέσει Πελοπηΐδος ἄξια νίκης·
εἰ δὲ πέδον Πισαῖον ἔχει, μαιήϊον ἵππων,
Ἤλιδος εὐδίφροιο καὶ Οἰνομάοιο πολίτης, —
οἶδεν Ὀλυμπιάδος κοτινηφόρον ὄζον ἐλαίης·
ἀλλ᾽ οὐκ Οἰνομάοιο πέλει δρόμος· οὐ δ᾽ ἐλατῆρες
ἐνθάδε κέντρον ἔχουσι κακοξείνων ὑμεναίων·
ἀλλ᾽ ἀρετῆς δρόμος οὗτος, ἐλεύθερος Ἀφρογενείης.
εἰ πέδον Ἀονίης ἢ Φωκίδος αἷμα κομίζει,
Πύθιον Ἀπόλλωνι τετιμένον οἶδεν ἀγῶνα·
εἰ μεθέπει σοφὸν οὖδας ἐλαιοκόμου Μαραθῶνος,

---

v. 123. ἧς ἔτι φ. editt.
v. 124. Fort. dixit ἵππιος — γαστήρ.
v. 126. τοὶ μὲν ed. pr. emend. Falk.
v. 131. πτολίπορθον editt.
v. 138. πέδον πίσσαιον ed. pr. emend. Falk.
v. 144. πέδον Ἀ. κομίζειν reprehendebat D. Heins. in dissert. p. 191. πέδου volebat Schrad. ad Mus. p. 137. Si quid mutandum, tentarem potius εἰ πέλεν Ἀονίης, ut fere v. 148.

ἔγνω πιαλέης ἐγκύμονα κάλπιν ἐέρσης·
εἰ πέλεν εὐώδινος Ἀχαιΐδος ἀστὸς ἀρούρης,
Πελλήνην δεδάηκεν, ὅπη ῥιγηλὸν ἀγῶνα
ἄνδρες ἀεθλεύουσι φιλοχλαίνου περὶ νίκης,
χειμερίῳ σφίγγοντες ἀθαλπέα γυῖα χιτῶνι·
εἰ ναέτης βλάστησεν ἁλιζώνοιο Κορίνθου,
Ἴσθμιον ἡμετέροιο Παλαίμονος οἶδεν ἀγῶνα.
Ὣς φαμένου, σπεύδοντες ἐπέτρεχον ἡγεμονῆες,
δίφρα περιτροχόωντες ἀμοιβάδις· ὠκυπόδην δὲ
Ξάνθον ἄγων πρώτιστος ὑπὸ ζυγὰ δῆσεν Ἐρεχθεὺς
ἄρσενα, καὶ θήλειαν ἐπεσφήκωσε Ποδάρκην,
οὓς Βορέης ἔσπειρεν ἐϋπτερύγων ἐπὶ λέκτρων,
Σιθονίην Ἅρπυιαν ἀελλόπον εἰς γάμον ἕλκων,
καὶ σφέας, Ὠρείθυιαν ὅθ' ἥρπασεν, Ἀτθίδα νύμφην,
ὤπασεν ἕδνον ἔρωτος Ἐρεχθέϊ γαμβρὸς ἀήτης.
δεύτερος Ἀκταίων Ἰσμηνίδα πάλλεν ἱμάσθλην·
καὶ τρίτος, ὑγρομέδοντος ἀπόσπορος Ἐννοσιγαίου,
Σκέλμις ἔην ταχύπωλος, ὃς ἔγραφε πολλάκις ὕδωρ,
πάτριον ἰθύνων Ποσιδήϊον ἅρμα θαλάσσης.
τέτρατος ἄνθορε Φαῦνος, ὃς εἰς μέσον ἤλθεν ἀγῶνος,
μοῦνος ἔχων τύπον ἶσον ἑῆς γενέταο τεκούσης,

---

v. 148. *Ἀχαΐδος* editt. dedimus formam ap. Hom. receptam, f. non meliorem.

v. 149. *ὅπη* vulgo.

v. 153. *ὑμετέροιο* editt. contra sensum.

v. 155. *περιτροχέοντες* vulgo.

v. 156. *πρώτιστον* editt. vel Homeri auctoritas suadebat nominat. Il. ψ'. 288. Vid. mox v. 162. 163. etc.

v. 157. *Ποδάργην* ed. alt. iubente Falkenburgio, propter Il. π'. 150. Nostram formam hic et infra v. 335. praefert ed. pr. agnoscit Stat. Theb. VI. 466.

v. 162. Suspecta brevitas in commemorando Actaeone. An excidit aliquid?

Ἠελίου μίμημα, φέρων τετράζυγας ἵππους.
καὶ Σικελῶν ὀχέων ἐπεβήσατο πέμπτος Ἀχάτης,
οἶστρον ἔχων Πισαῖον ἐλαιοκόμου ποταμοῖο,
ἱπποσύνης ἀκόρητος, ἐπεὶ πέδον ᾤκεε νύμφης
Ἀλφειοῦ δυσέρωτος, ὃς εἰς Ἀρέθουσαν ἱκάνει
ἄβροχον ἕδνον ἔρωτος ἄγων στεφανηφόρον ὕδωρ.
Καὶ θρασὺν Ἀκταίωνα λαβὼν ἀπάνευθεν ὁμίλου,
παιδὶ πατὴρ σπεύδοντι φίλους ἐπετέλλετο μύθους·
Τέκνον Ἀρισταίοιο, περισσονόοιο τοκῆος,
οἶδα μὲν, ὅττι φέρεις σθένος ἄρκιον, ὅττι κομίζεις
σύμφυτον ἠνορέῃ κεκερασμένον ἄνθεμον ἥβης,
πάτριον αἷμα φέρων Φοιβήϊον, ἡμέτεραι δὲ
κρείσσονες ἀΐσσουσιν ἐπὶ δρόμον Ἀρκάδες ἵπποι·
ἀλλὰ μάτην τάδε πάντα, καὶ οὐ σθένος, οὐ δρόμος ἵππων
νικῆσαι δεδάασιν, ὅσον φρένες ἡνιοχῆος·
μούνης κερδοσύνης ἐπιδεύεαι· ἱπποσύνη γὰρ
χρηΐζει πινυτοῖο δαήμονος ἡνιοχῆος.
ἀλλὰ σὺ πατρὸς ἄκουε, καὶ ἵππια κέρδεα τέχνης,
ὅσσα χρόνῳ δεδάηκα πολύτροπα, καὶ σὲ διδάξω.
σπεῦδε, τέκος, γενετῆρα τεαῖς ἀρετῇσι γεραίρειν·

---

v. 171. *ὤκεε* vulgo.

v. 172. *ὃς ἀρέθουσαν* ed. pr. supplevit et Cant. et Falk.

v. 177. *ὅττι μὲν ὅττι φέρεις σθ. ἀρήϊον* ed. pr. posterius tantum emendat. in ed. 2. per Falk. Prius nobiscum sanavit Cant. Et iam Rhodomannus.

v. 180. Ne *Ἀρκάδες ἵπποι* suspecti videantur post *Ἰσμηνίδα ἱμάσθλην* v. 162. tenendum, Aristaeum ex Arcadia in Boeotiam venisse, XIII. 286. sqq.

v. 182. *ὅσον σθένος ἡνιοχ.* editt. minus apte, etsi voc. *σθένος* inproprie intelligi posset. Sed videtur e v. praec. irrepsisse. Alius f. praetulisset *νόος*, ut v. 223. Hom. *μῆτιν* et *κέρδεα* habet, Il. ψ'. 318. 322.

v. 185. *κέρδεε τέχνης* ed. pr. emend. Falk.

καὶ δρόμος ἱπποσύνης μεθέπει κλέος, ὅσσον ἐνυώ.
σπεῦδε, καὶ ἐν σταδίοισι μετὰ πτολέμους με γεραίρειν·
Ἄρεα νικήσας, ἑτέρην ὑποδύσεο νίκην,
ὄφρα μετ' αἰχμητῆρα καὶ ἀθλοφόρον σε καλέσσω.
ὦ τέκος, ἄξια ῥέξον ὁμογνήτῳ Διονύσῳ,
ἄξια καὶ Φοίβοιο καὶ εὐπαλάμοιο Κυρήνης.
καὶ καμάτους νίκησον Ἀρισταίοιο τοκῆος·
ἱπποσύνην δ' ἀνάφαινε, φέρων τεχνήμονα νίκην,
κερδαλέην σέο μῆτιν· ἐπεὶ κατὰ μέσσον ἀγῶνος
ἄλλος ἀνὴρ ἀδίδακτος, ἀπόσσυτον ἅρμα παρέλκων,
πλάζεται ἔνθα καὶ ἔνθα, καὶ ἀντιπόρων δρόμος ἵππων
ἄστατος οὐ μάστιγι βιάζεται, οὐδὲ χαλινῷ
πείθεται· ἡνίοχος δὲ μετάτροπος ἔκτοθι νύσσης
ἕλκεται, ᾗχι φέρουσιν ἀπειθέες ἅρπαγες ἵπποι·
ὃς δέ κε τεχνήεντι δόλῳ μεμελημένος εἴη,
ἡνίοχος πολύμητις, ἔχων καὶ ἐλάσσονας ἵππους,
ἰθύνει, προκέλευθον ὀπιπεύων ἐλατῆρα,
ἐγγὺς ἀεὶ περὶ νύσσαν ἄγων δρόμον· ἅρμα δὲ κάμπτει,
ἱππεύων περὶ τέρμα, καὶ οὔ ποτε τέρμα χαράσσων.
σκέπτεό μοι, καὶ σφίγγε κυβερνητῆρι χαλινῷ
δοχμώσας ὅλον ἵππον ἀριστερὸν ἐγγύθι νύσσης,
λοξὸς ἐπὶ πλευρῇσι παρακλιδὸν ἅρμα βαρύνων,
ἀγχιφανὴς ἄψαυστος, ἀναγκαίῳ τινὶ μέτρῳ,

---

v. 190. ὑποδύσσεο editt. Praeterea scribendum f. Ἄρεϊ νικήσας.

v. 191. ἀφλοφόρον ed. pr. emend. Falk.

v. 192. Dat. ὁμογν. Διονύσῳ pendet a ῥέξον: ede ei, in gratiam eius facinora digna, digna duplici nomine. Fieri tamen potuit, ut et hic genit. poneret, ut v. seq.

v. 201. ἦχι editt.

v. 208. ἀγγύθι editt. Totus versus recurrit XLIII. 271.

σον δρόμον ἰθύνων πεφυλαγμένος, ἄχρι φανείη
πλήμνη ἑλισσομένου σέθεν ἅρματος, οἷά περ ἄκρου
τέρματος ἁπτομένου τροχοειδέϊ γείτονι κύκλῳ·
ἀλλὰ λίθον πεφύλαξο, μὴ ἄξονι νύσσαν ἀράξας,
εἰν ἑνὶ δηλήσαιο καὶ ἅρματα καὶ σέθεν ἵππους.
καὶ τεὸν ἔνθα καὶ ἔνθα ταχύδρομον ἅρμα νομεύων,
ἔσσο κυβερνήτῃ πανομοίϊος· ἀμφότερον δέ,
κέντρῳ ἐπισπέρχων, προχέων πλήξιππον ἀπειλήν,
δεξιὸν ἵππον ἔλαυνε, θοώτερον εἰς δρόμον ἕλκων,
ἀθλιβέος μεθέποντα παρειμένα κύκλα χαλινοῦ·
ἔσσο κυβερνήτῃ πανομοίϊος, ἅρμα νομεύων
εἰς δρόμον ἰθυκέλευθον, ἐπεὶ τεχνήμονι βουλῇ
πηδάλιον δίφροιο πέλει νόος ἡνιοχῆος.
Ὣς εἰπὼν, παλίνορσος ἐχάζετο, παῖδα διδάξας
ἠθάδος ἱπποσύνης ἑτερότροπα κέρδεα τέχνης.
Καὶ κυνέης ἔντοσθεν ἐθήμονος ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
τυφλὴν χεῖρα τίταινε, φυλασσομένοιο προσώπου,
κλῆρον ἔχειν ἐθέλων ἑτερότροπον, οἷά τις ἀνὴρ
εἰς κύβον ἀλλοπρόςαλλον ἐκηβόλα δάκτυλα πάλλων.
καὶ λάχον ἡνιοχῆες ἀμοιβάδις· ἱππομανὴς δὲ
Φαῦνος, ἀειδομένης Φαεθοντίδος αἷμα γενέθλης,

---

v. 211. *πεφυλαγμένον* editt. *Δρόμον* si dixit *πεφυλαγμένον*, iusto fortasse audacius fecit. Scripsi *πεφυλαγμένος*, cf. v. 214.

v. 216. *ἔνθα καὶ ἔνθα δρόμον ἅρμα* ed. pr. *δρόμον καὶ ἅρμα* ed. alt. ex infelici coniectura Falk. *περίδρομον ἅρμα* volebat Cant. Nostrum dedit Scalig. Potuisset et *κατὰ δρόμον*. — Sic Wernickius ad Tryphiod. p. 256. *περίδρομον* etiam Rhodomannus.

v. 218. *κέντρον ἐπισπ.* vulgo. Integer versus emendatius legitur XLIII. 273.

v. 230. *ἡνιοχῆος* editt. Verum non fugit D. Heins. Dissert. p. 192.

v. 231. *ἀειδομέης* ed. pr.

κλήρῳ πρῶτος ἔην, καὶ δεύτερος ἦεν Ἀχάτης·
τῷ δ' ἔπι Δαμναμενῆος ἀδελφεός· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ἔλλαχεν Ἀκταίων· ὃ δὲ φέρτατος εἰς δρόμον ἔστη,
ὑστατίου κλήροιο τυχὼν, πλήξιππος Ἐρεχθεύς.
Καὶ βοέας μάστιγας ἐκούφισαν ἡνιοχῆες,
ἱστάμενοι στοιχηδὸν ἀμοιβαίων ἐπὶ δίφρων.
καὶ σκοπὸς Αἰακὸς ἦεν ἐτήτυμος, ὄφρα νοήσας
καμπτομένους περὶ τέρμα φιλοστεφάνους ἐλατῆρας,
μάρτυς ἀληθείης, ἑτερόθροα νείκεα λύσῃ,
ὄμμασιν ἀπλανέεσσι διακρίνων δρόμον ἵππων.
Τοῖσι μὲν ἐκ βαλβῖδος ἔην δρόμος· ἐσσυμένων δὲ
ὃς μὲν ἔην προκέλευθος· ὃ δὲ προθέοντα κιχῆσαι
ἤθελεν· ὃς δ' ἐδίωκε μεσαίτατον· ὃς δὲ χαράξαι
ἀγχιφανὴς μενέαινεν ὀπίστερον ἡνιοχῆα.
καί τις ἐνὶ σταδίοις ἐλατὴρ, ἐλατῆρα κιχήσας,
ἅρματι δίφρον ἔμιξε· καὶ ἡνία χερσὶ τινάσσων,
ἵππους ἀγκυλόδοντι διεπτοίησε χαλινῷ·
ἄλλος ἐπαΐσσοντι συνέμπορος ἡνιοχῆϊ,
εἰς ἔριν ἀμφήριστον ἰσόῤῥοπον εἶχε πορείην,
δόχμιος ὀκλάζων, τετανυσμένον ὀρθὸς ἐλαύνων
ἰξύϊ καμπτομένῃ καὶ ἑκούσιον ἵππον ἀνάγκῃ,
φειδομένῃ παλάμῃ τεχνήμονι βαιὸν ἱμάσσων,
ἐντροπαλιζομένης δοχμώσατο κύκλον ὀπωπῆς,

---

v. 233. *ἀμφὶ δ' ἀρ αὐτῷ* ed. pr. *ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ* ed. alt. ex emend. Falk.

v. 238. *ὄφρα νοήσῃ* editt. pendente sententia, cum rursus v. 240. *λύσῃ* sequatur.

v. 243. *ἔην κέλευθος* ed. pr. Certatim emend. Cant. et Falk.

v. 249. *ἐπ' αΐσσοντι* divisim editt.

v. 250. *ἔριν ἀμφήριστον* ut argute iungere potuit, nescio tamen, an vere fecerit. Versus proximi illustrantur superioribus vv. 208. sq.

δίφρον ὀπισθοπόρου πεφυλαγμένος ἡνιοχῆος.
καί νύ κεν ἀΐσσοντι ποδῶν ἐπιβήτορι παλμῷ
εἰς τροχὸν αὐτοκύλιστον ὄνυξ ὠλίσθανεν ἵππων,
εἰ μὴ ἔτι σπεύδουσαν ἑὴν ἀνέκοψεν ἐρωὴν
ἡνίοχος, κατόπισθεν ἐπήλυδα δίφρον ἐρύκων.
καί τις ἔχων προκέλευθος ὀπίστερον ἡνιοχῆα,
ἀντίτυπον δρόμον εἶχεν ὁμοζήλων ἐπὶ δίφρων,
ἄστατος ἔνθα καὶ ἔνθα περικλείων ἐλατῆρα
ἀγχιφανῆ. καὶ Σκέλμις, ἀπόσπορος Ἐννοσιγαίου,
εἰναλίην μάστιγα Ποσειδάωνος ἑλίσσων,
πάτριον ἡνιόχευε θαλασσονόμων γένος ἵππων·
οὐ δὲ τόσον πεπότητο τανύπτερος, ἠέρα τέμνων,
Πήγασος ὑψιπότητος, ὅσον βυθίων πόδες ἵππων
χερσαίην ἀκίχητον ἐποιήσαντο πορείην.
Λαοὶ δ', εἰς ἓν ἰόντες, ἐν ὑψιλόφῳ τινὶ χώρῳ
ἑζόμενοι στοιχηδὸν ὀπιπευτῆρες ἀγῶνος,
τηλόθεν ἐσκοπίαζον ἐπειγομένων δρόμον ἵππων·
ὧν ὃ μὲν εἱστήκει πεφοβημένος· ὃς δὲ τινάσσων
δάκτυλον ἄκρον ἔσειεν, ἐπισπέρχων ἐλατῆρα·
ἄλλος ἀμιλλητῆρι πόθῳ δεδονημένος ἵππων,
ἱππομανῆ νόον εἶχεν, ὁμόδρομον ἡνιοχῆος.
καί τις ἑοῦ προκέλευθον ἰδὼν δρόμον ἡνιοχῆος,

---

v. 258. *σπεύδουταν* ed. pr. emend. Falk.

v. 263. Mirum, nisi ante Scelmin plures, aut unus saltem, quocum ille contenderet, nominatim commemorabantur.

v. 268. Melius fuisset *ἀκίχητοι.*

v. 272. *πεφορημένος* editt. emend. Falk. in Coniectt.

v. 274. *δεδαημένος* editt. sine sensu. Paulo pinguius fuisset *δεδμημένος.*

v. 275. Cum v. sq. *ἡνιοχῆος* recurrat, poëta hic fortasse *ὁμόδρομον ἡνιοχείῃ* dederat.

χερσὶν ἐπεπλατάγησε, καὶ ἴαχε πενθάδι φωνῇ,
θαρσύνων, γελόων, τρομέων, ἐλατῆρι κελεύων.
Ἅρματα δ' εὐποίητα, θοώτερα Θυιάδος ἄρκτου,
ἄλλοτε μὲν πεπότητο μετάρσια· πῇ δ' ἐνὶ γαίῃ
ἀκροφανῆ πεφόρητο, μόγις ψαύοντα κονίης·
καὶ ταχινῷ ψαμαθῶδες ἔδος τροχοειδέϊ κύκλῳ
ἅρματος ἰθυπόροιο κατέγραφεν ὁλκὸς ἀλήτης.
συμφερτὴ δ' ἔρις ἦεν· ἐγειρομένη δὲ καὶ αὐτὴ
στήθεσιν ἱππείοισιν ἀνῃώρητο κονίη·
χαῖται δ' ἠερίῃσιν ἐπεῤῥώοντο θυέλλαις.
ὀτρηροὶ δ' ἐλατῆρες ὁμογλώσσων ἀπὸ λαιμῶν
ὀξυτέρην μάστιγος ἐπεῤῥοίζησαν ἰωήν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, ὀξὺς ὀρούσας,
Σκέλμις ἔην πρώτιστος, ἀλίδρομον ἅρμα τιταίνων·
καί οἱ ὁμαρτήσας, ἐπεμάστιεν ἵππον Ἐρεχθεὺς
ἀγχιφανής· καὶ δίφρον ὀπισθοπόρον τάχα φαίης
εἰναλίου Τελχῖνος ἰδεῖν ἐπιβήτορα δίφρων·
καὶ γὰρ ἀερσιπότητος Ἐρεχθέος ἵππος ἀγήνωρ,
διχθαδίῳ μυκτῆρι παλίμπνοον ἆσθμα τιταίνων,
ἀλλοτρίου θέρμαινε μετάφρενον ἡνιοχῆος·
καί νύ κεν αὐχενίων ἐδράξατο χερσὶ κομάων,

v. 277. ἐπεπλάγασε ed. pr. emend. Falk. Mox exspectes ἴαχεν ἠθάδι φωνῇ.

v. 279. Θυιάδος ἄρκτου. Intelligo ursam coelestem, quae et ἅμαξα vocatur.

v. 280. πῆ ed. pr.

v. 283. ὁλκὸς ἀήτης editt.

v. 285. ἀνῃώρητο κονίῃ ed. pr. nominat. reposuit Falk.

v. 290. ὀρίδρομον ἅρμα ed. pr. ἐρίδρομον ed. alt. e coniect. Falk. Nostrum tamen id. Falk. postea invenit in Coniectt. Cf. v. 339.

v. 292. ὀπισθοφόρον editt.

v. 297. Si dat. χερσὶ recte se habet, intelligendus est Scelmis,

ἐντροπαλιζομένοις βλεφάροις ἐλατῆρα δοκεύων·
καί νύ κε σειομένων τροχαλῇ στροφάλιγγι γενείων
ἀφριόων στατὸς ἵππος ἀπέπτυεν ἄκρα χαλινοῦ·
ἀλλὰ παρατρέψας ἀνεσείρασε δίφρον Ἐρεχθεύς·
ἡνία δ' εὐποίητα κατέσπασεν ἅρπαγι παλμῷ,
ἀγχιφανῆ κατὰ βαιὸν ἐπισφίγγων γένυν ἵππων·
καὶ πάλιν ἐγγὺς ἔλασσε, φυγὼν ἀχάλινον ἀνάγκην.
καί μιν ἑοῖς ὀχέεσσιν ἐπαΐσσοντα δοκεύων,
Σκέλμις ἀπειλήτειραν ἀπεῤῥοίβδησεν ἰωήν·
Λῆγε, θαλασσαίοισι μάτην ἵπποισιν ἐρίζων·
ἄλλον ἐμοῦ γενέταο Πέλοψ ποτὲ δίφρον ἐλαύνων,
Οἰνομάου νίκησεν ἀνικήτων δρόμον ἵππων.
ἱπποσύνης μὲν ἔγωγε κυβερνητῆρα καλέσσω
ἵππιον Ὑγρομέδοντα· σὺ δὲ, πλήξιππε, τιταίνεις
νίκης ἐλπίδα πᾶσαν ἐς ἱστοτέλειαν Ἀθήνην·
οὐ δὲ τεῆς ὀλίγης μορίης χρέος· ἀλλὰ κομίζω
ἀμπελόεν στέφος ἄλλο, καὶ οὐκ ἐλαχεῖαν ἐλαίην.
Ὣς φαμένου, ταχύβουλος ἐχώσατο μᾶλλον Ἐρεχθεύς,
καὶ δόλον ἠπεροπῆα καὶ ἔμφρονα μῆτιν ὑφαίνων,

---

qui v. anteced. *ἀλλοτρ. ἡνιοχ.* vocabatur, et in cuius currum insequentes Erechthei equi tanto cum impetu invehebantur, ut respiciens in temerarium aurigam, *ἐλατῆρα*, facile iubas eorum, *αὐχ. κομ.*, comprehendere potuisset. Sed haec sententia cum vicinis utrimque versibus minus apte coire videtur. Vid. Comment. — At compara v. 249. seqq. *Hermann.*

v. 299. Cum post hunc versum vulgo sequeretur v. 303. turbato orationis nexu, Scaliger lacunam statuit; nos probabilem Cunaei transpositionem dedimus.

v. 303. *ἀγχιφανῆ καὶ βαιὸν ἐπ.* vulgo; emendavit idem Cun. qui versum prius ante v. 300. lectum, huc retulit: sed scripsit ille *ἀγχιφανής*.

v. 312. *ὑστοτέλειαν* ed. pr. emend. Falk.

v. 316. *ἠπεριπῆα* ed. pr. ab eod. Falk. emend.

χερσὶ μὲν ἡνιόχευεν ἑὸν δρόμον· ἐν κραδίῃ δὲ
ἱπποσύνης πολιοῦχον ἑὴν ἐπίκουρον Ἀθήνην
κικλήσκων, ταχύμυθον ἀνήρυγεν Ἀτθίδα φωνήν·
Κοίρανε Κεκροπίης, ἱπποσσόε, Παλλὰς ἀμήτωρ,
ὡς σὺ Ποσειδάωνα τεῷ νίκησας ἀγῶνι,
οὕτω σὸς ναέτης, Μαραθώνιον ἵππον ἐλαύνων,
υἱέα νικήσειε Ποσειδάωνος, Ἐρεχθεύς.
Τοῖον ἔπος βοόων, ἐπεμάστιεν ἰσχία πώλων,
ἅρματι δ' ἅρμα πέλασσεν ἰσόζυγον· ἀντιβίου δὲ
λαιῇ μὲν βαρύδεσμον ἐπισφίγγων γένυν ἵππων,
σύνδρομον αὖ ἐρύων βεβιημένον ἅρμα χαλινῷ,
δεξιτερῇ μάστιζεν ἑοὺς ὑψαύχενας ἵππους,
ἐσσυμένους προτέρωσε· μεταστήσας δὲ κελεύθου,
θῆκε παλινδίνητον ὀπίστερον ἡνιοχῆα.
καὶ τροχαλοῖς στομάτεσσι χέων φιλοκέρτομον ἠχώ,
υἷα Ποσειδάωνος ἀμοιβάδι νείκεε φωνῇ,
ἐντροπαλιζομένην μεθέπων γελόωσαν ὀπωπήν·
Σκέλμις, ἐνικήθης· σέο φέρτερός ἐστιν Ἐρεχθεύς,
ὅττι τεὸν Βαλίον, Ζεφυρηΐδος αἷμα γενέθλης,
ἄρσενα καὶ νέον ἵππον, ὁδοιπόρον ἄβροχον ἅλμης,
γηραλέη νίκησεν ἐμὴ θήλεια Ποδάρκη.
εἰ μὲν ἀγηνορέεις Πελοπηΐδος εἵνεκα τέχνης,
ὑμετέρου γενετῆρος ἀλίδρομον ἅρμα γεραίρων,
Μύρτιλος αἰολόμητις ἐπίκλοπον ἤνυσε νίκην,
μιμηλῷ τελέσας ἀπατήλιον ἄξονα κηρῷ·

---

v. 325. ἁρμα ed. pr. accentu omisso, quem alt. edit. supplevit.

v. 337. πηραλέη — Ποδάργη edit. alt. et postremum quidem, volente Falk. Retinui lectionem ed. pr. cf. v. 157.

v. 340. Μυρτίλος — ἤνυα ed. pr. ἤνυε Falk. debetur in ed. alt. Scripsi versum, ut legitur XX. 160.

εἰ δὲ μέγα φρονέεις γενεῆς χάριν Ἐννοσιγαίου,
ἵππιον ὃν καλέεις, βυθίων ἐπιβήτορα δίφρων,
πόντιον αὐτὸν ἄνακτα, κυβερνητῆρα τριαίνης,
ἄρσενα σὸν νίκησεν ἀρηγόνα θῆλυς Ἀθήνη.
Ὣς φάμενος, Τελχῖνα παρέδραμεν ἀστὸς Ἀθήνης.
τῷ δ᾽ ἔπι Φαῦνος ἔλαυνεν, ὄχον τέθριππον ἱμάσσων·
Ἀκταίων δὲ τέταρτος ἐπίκλοπος ἕσπετο Φαύνῳ,
πατρὸς Ἀρισταίου μεμνημένος εἰσέτι μύθων
κερδαλέων· καὶ λοῖσθος ἔην Τυρσηνὸς Ἀχάτης.
Καὶ θρασὺς Ἀκταίων δολίην ἐφράσσατο βουλήν·
Φαῦνον ἑοῖς ὀχέεσσιν ἔτι προθέοντα κιχήσας,
ὀξυτέρῃ μάστιγι μεταστρέψας δρόμον ἵππων,
σύνδρομος ἡνιόχευε, παρακλέπτων ἐλατῆρα,
βαιὸν ὑποφθάμενος· καὶ ἐπ᾽ ἄντυγι γούνατα πήξας,
δίφρον ἁμιλλητῆρα κατέγραφεν ἅρματι λοξῷ,
ἱππείους τροχόεντι διαξύων πόδας ὁλκῷ.
καὶ δαπέδῳ πέσεν ἅρμα· τιναssομένοιο δὲ δίφρου,
τρεῖς μὲν ὑπὲρ δαπέδοιο μένον πεπτηότες ἵπποι,
ὃς μὲν ὑπὲρ λαγόνων, ὃ δὲ γαστέρος, ὃς δ᾽ ἐπὶ δειρήν·
εἷς δέ τις ὀρθὸς ἔμιμνε παρακλιδόν· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
ἄκρα ποδῶν ῥίζωσε, καὶ ἄστατον αὐχένα σείων,
σύζυγος ἐστήριξεν ὅλον πόδα γείτονος ἵππου,
κουφίζων ζυγόδεσμα, καὶ ὕψοσε δίφρον ἀνέλκων.
οἳ μὲν ἔσαν προχυθέντες ἐπὶ χθονός· αὐσταλέος δὲ

---

v. 349. Ἀρισταίοιο μεμνημένος editt.

v. 352. ἑοῖς ὀνύχεσσιν — κιχήσας ed. pr. postremum tantum editio alt. secundum Falkenburg. emendavit, prius Scaligero corrigendum reliquit.

v. 359. πεπηότες ed. pr. emend. Falk.

v. 360. ὁ δ᾽ ἐπὶ γαστέρος ed. pr. nostrum habet edit. alt. e coniect. Falkenburgii, qui praeterea deterius tentabat: ὃς μὲν ὑπὲρ λαγόνων ἐπὶ γαστέρος etc.

ἡνιόχος κεκύλιστο παρὰ τροχὸν, ἅρματι γείτων·
θρύπτετο δ' ἄκρα μέτωπα· μιαινομένου δὲ γενείου,
ὀξυτενὴς κεκόνιστο πέδῳ κεχαραγμένος ἀγκών.
ἡνιόχος δ' ἀνέπαλτο θοώτερος· ἐσσυμένος δὲ
εἰς χθόνα πεπτηῶτι παρίστατο γείτονι δίφρῳ,
αἰδομένῃ παλάμῃ τετανυσμένον ἵππον ἀνέλκων,
καὶ βαλίῃ μάστιγι κατηφέα πῶλον ἱμάσσων.
καὶ θρασὺς Ἀκταίων, πεπονημένον ἐγγύθι δίφρου
Φαῦνον ὀπιπεύων, φιλοπαίγμονα ῥήξατο φωνήν·

Λῆγε, μάτην ἀέκοντας ἐπισπέρχων σέθεν ἵππους,
λῆγε, μάτην· φθάμενος γὰρ ἀπαγγέλλω Διονύσῳ,
Φαῦνος ὅτι προθέοντας ὅλους ἐλατῆρας ἐάσας,
νόστιμος ὀψικέλευθος ἐλεύσεται, ἅρματα σύρων.
φείδεο σῆς μάστιγος, ἐπεὶ ταμεσίχροϊ κέντρῳ
σῶν ὁρόων ᾤκτειρα δέμας κεχαραγμένον ἵππων.

Ἔννεπεν, ἀστήρικτον ὄχον προκέλευθον ἐλαύνων
ὠκυτέρῃ μάστιγι· καὶ ἄχνυτο Φαῦνος ἀκούων.
καὶ μόγις ἐν δαπέδῳ, λασίης δεδραγμένος οὐρῆς,
κεκλιμένων ὤρθωσε δέμας κεκονιμένον ἵππων·
καί τινα λυομένοιο παραΐξαντα λεπάδνου
πῶλον ἄγων, παλίνορσον ἐπεσφήκωσε χαλινῷ·
στήσας δ' ἔνθα καὶ ἔνθα παρεσσυμένων πόδας ἵππων,
ἅρματος ὕψι βέβηκε· καὶ ἴχνιον ἅρματι πήξας,

---

v. 368. *κεκόρυστο — ἀκμὼν* ed. pr. Dedi, quod e Falk. coniectura in edit. alt. receptum est; sed fort. *ἄκρων* praestitisset, cf. v. 412.

v. 377. *ἐάσσας* editt.

v. 380. *ᾤκτειρα* vulgo.

v. 385. *λουομένοιο* editt. contra sensum.

v. 388. Musgravius ad Eurip. Hippol. 1203. tentabat *ἴχνιον ἐμβάδι πήξας*, frustra.

φρικαλέῃ μάστιζε τὸ δεύτερον ἵππον ἱμάσθλῃ.
καὶ πλέον ἤλασε Φαῦνος, ἐπισπέρχων δρόμον ἵππων·
ὠκύτερον δ᾽ ἐδίωκε παροίτερον ἡνιοχῆα.
καὶ φθαμένους ἐκίχησεν, ἐπεὶ μένος ἔμβαλεν ἵπποις
ἵππιος Ἐννοσίγαιος, ἑὸν θρασὺν υἷα γεραίρων·
στεινωπὴν δὲ κέλευθον ἰδὼν περὶ κοιλάδι πέτρῃ,
ἔμφρονα μῆτιν ὕφαινε δολοπλόκον, ὄφρα κιχήσας,
ἅρματι τεχνήεντι παραΐξειεν Ἀχάτην.
ῥωγμὸς ἔην βαθύκολπος, ὃν ἐξέῤῥηξε κελεύθου
χειμερίῃ μάστιγι Διὸς μετανάστιον ὕδωρ,
ἠερόθεν προχέοντος· ἐεργομένῳ δὲ ῥεέθρῳ
ὄμβρου γειοτόμοιο ῥάχις κοιλαίνετο γαίης,
ἧχι μολὼν, ἀέκων ἀνεσείρασε δίφρον Ἀχάτης,
φεύγων ἀγχικέλευθον ἐπηλυσίην ἐλατῆρος·
καί οἱ ἐπεσσυμένῳ τρομερὴν ἀνενείκατο φωνήν·

Εἰςέτι, νήπιε Φαῦνε, τεοὶ ῥυπόωσι χιτῶνες,
εἰςέτι σῶν ὀχέων ψαμαθώδεές εἰσι κεραυνοί·
οὔπω σῶν ἐτίναξας ἀκοιμήτων κόνιν ἵππων.
λύματα σεῖο κάθαιρε· τί σοι τόσον ἵππον ἐλαύνειν;
μή σε πάλιν πίπτοντα καὶ ἀσπαίροντα νοήσω.

---

v. 389. *μαστίζετο δεύτερον* ed. pr. emend. Falk.

v. 396. Clarius dedisset *κέρδεϊ τεχνήεντι*, cf. v. 185.

v. 397. Apud Hom. Il. *ψ'*. 420. *ῥωχμός* scribitur.

v. 401. *ἦχι* ed. pr.

v. 402. *ἀγκικέλευθον* utraque edit.

v. 403. *ἐνενείκατο* vulgo, quod rarius et forte in *ἀνενείκατο* mutandum, dicit Schrad. ad Mus. p. 41.

v. 405. Locum hunc suspectum habuit Falkenburgius, offensus, nisi fallor, vocabulo *κεραυνοί*. An *κορῶναι?* Sermo est de prominentiore quadam parte currus, fortasse temonis aut axis.

v. 407. *κάθηρε* edit. pr. *κάθηρε* ed. alt. Mox debebat puto: *τί σοὶ πλέον, ἵππον ἐλαύνειν;*

σὸν θρασὺν Ἀκταίωνα φυλάσσεο, μή σε κιχήσας,
ταυρείῃ σέο νῶτον ὑποστίξειεν ἱμάσθλῃ,
μή σε πάλιν προκάρηνον ἀκοντίσσειε κονίῃ.
εἰσέτι σῆς μεθέπεις κεχαραγμένα κύκλα παρειῆς·
Φαῦνε, τί μαργαίνεις, ξυνηότα μῶμον ἀνάπτων
πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ Ἠελίῳ, σέο πάππῳ;
ἅζεό μοι Σατύρων φιλοκέρτομον ἀνθερεῶνα·
Σειληνοὺς πεφύλαξο καὶ ἀμφιπόλους Διονύσου,
μὴ σοὶ ἐπεγγελάσωσι καὶ αὐσταλέῳ σέο δίφρῳ.
πῇ θρόνα; πῇ βοτάναι; πῇ φάρμακα ποικίλα Κίρκης;
πάντα σε, πάντα λέλοιπεν, ὅτ' εἰς δρόμον ἤλθες ἀγῶνος.
τίς κεν ἀπαγγείλειεν ἀγήνορι σεῖο τεκούσῃ
καὶ σέο κύμβαχον ἅρμα καὶ αὐχμώουσαν ἱμάσθλην;
Τοῖον ἀπεῤῥοίβδησεν ἀγήνορα μῦθον Ἀχάτης,
κερτομέων· Νέμεσις δὲ τόσην ἐφθέγξατο φωνήν.
καὶ σχεδὸν ἤλυθε Φαῦνος, ὁμήλυδα δίφρον ἐλαύνων·
ἅρματι δ' ἅρμα πέλαζε, καὶ ἄξονι γόμφον ἀράσσων
μεσσοπαγῆ, συνέαξε, βαλὼν τροχοειδέϊ κύκλῳ.
καὶ τροχὸς αὐτοκύλιστος ἕλιξ ἐπεκέκλιτο γαίῃ,
ἅρμασιν Οἰνομάοιο πανείκελος, ὁππότε, κηροῦ
θαλπομένου Φαέθοντι, λυθεὶς ἀπατήλιος ἄξων
ἱπποσύνην ἀνέκοπτε μεμηνότος ἡνιοχῆος.

---

v. 411. ἀκοντίζειε editt.

v. 413. Sciens reliqui ξυνηότα, quamquam praesto esset ξινήονα, et fortasse genuinum. Ξυνήονα Rhodomannus.

v. 416. Σιληνοῦ editt.

v. 418. πῆ ter sine vocali subscr. ed. pr.

v. 421. κύμβαλον ἅρμα utraque editio; correxerat tamen Falkenb.

v. 423. Cunaeus Nonnum reprehendit, quod de Nemesi scripsit: ἐφθέγξατο φωνήν, cum dicendum fuisset ἐγράψατο. Quid? si poëta dedit ἠλέγξατο?

v. 425. Fortasse πέλασσε. Mox ἄξονι est in ed. pr.

στεινωπὴν δὲ κέλευθον ἔχων, ἀπέμιμνεν Ἀχάτης,
εἰσόκε τετραπόρων ὑπὲρ ἄντυγος ἥμενος ἵππων,
ὠκυτέρῃ μάστιγι παρήλυθε Φαῦνος Ἀχάτην,
οἷά περ οὐκ ἀΐων· καὶ ἐκούφισε μᾶλλον ἱμάσθλην,
μαστίζων ἀκίχητος ἐπειγομένων λόφον ἵππων.
καὶ πέλεν Ἀκταίωνος ὀπίστερος, ὅσσα θορόντος
δίσκου πεμπομένοιο πέλει δολιχόσκιος ὁρμή,
ὃν βριαρῇ παλάμῃ δονέων, αἰζηὸς ἰάλλει.
Λαοῖς δ᾽ ἔμπεσε λύσσα· καὶ ἤρισεν ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλῳ,
συνθεσίας τεύχοντες ἀτεκμάρτου περὶ νίκης
ἐσσομένης· τὰ δὲ δῶρα θυελλοπόδων χάριν ἵππων
ἢ τρίπος, ἠὲ λέβης, ἢ φάσγανον, ἠὲ βοείη.
καὶ ναέτης ναστῆρι, φίλος δ᾽ ἐρίδαινεν ἑταίρῳ,
γηραλέος δὲ γέροντι, νέῳ νέος, ἀνέρι δ᾽ ἀνήρ.
ἦν δ᾽ ἔρις ἀμφοτέρων ἔτ ῥόθροος, ὃς μὲν Ἀχάτην
κυδαίνων, ἕτερος δὲ χερείονα Φαῦνον ἐλέγχων,
ἐν χθονὶ πεπτηῶτα κυλινδομένων ἀπὸ δίφρων,
ἄλλος ἐριδμαίνων, ὅτι δεύτερον ἦεν Ἐρεχθεὺς
εἰναλίου Τελχῖνος ὀπίστερος ἡνιοχῆος·
ἄλλῳ δ᾽ ἄλλος ἔριζεν, ὅτι φθαμένων δρόμον ἵππων
ἀγχιφανὴς νίκησε πολύτροπος ἀστὸς Ἀθήνης,
Σκέλμιν, ἔτι προθέοντα παραΐξας ἐλατῆρα.

---

v. 432. *τετραπόδοιν ὑπὲρ ἀ. ἥμιον ἵππων* ed. pr. *τετραπόδων — ἥμυον ἵππων* ed. alt. ex infelici coniect. Falk. qui et *ἤμυεν* proposuisse dicitur. Videor mihi verum dedisse: Faunus unus erat, qui quatuor equos regeret, vid. v. 167. sqq.

v. 433. *περήλυθε* per compend. ed. pr.

v. 436. *ὀπίστερος· ἀλλὰ θορόντος* editt. *οἷα* tentabat Scal. sed cf. v. 472. Iam Rhodomannus *ὅσσα* vel *οἷα*.

v. 444. *νέος νέῳ, ἀνέρι* editt. transposui, quemadmodum Nonni usus postulabat.

v. 449. Substantivum *ἡνιοχῆος* nimis pro Nonno ab adiect. *εἰναλίου* disiectum est, ut *ἡνιοχεύων* malis.

Οὔπω νεῖκος ἔληγε, καὶ ἔφθασεν ἐγγὺς Ἐρεχθεύς,
ἵππους ἔνθα καὶ ἔνθα κατωμαδὸν αἰὲν ἱμάσσων·
καὶ πολὺς ἱππείοιο δι' αὐχένος ἔῤῥεεν ἱδρὼς
καὶ λασίου στέρνοιο· καθ' ἡνιόχοιο δὲ πυκναὶ
αὐχμηραὶ ῥαθάμιγγες ἐπεῤῥώοντο κονίης·
ἅρματα δ' ἀγχιπόροισιν ἐπέτρεχεν ἴχνεσιν ἵππων
ἁλλομένῃ στροφάλιγγι· καὶ οὐ τροχόεντι σιδήρῳ
λεπταλέης ἀτίνακτα τινάσσετο νῶτα κονίης.
αὐτὰρ ὃ πωτήεντα μετὰ δρόμον ὑψόθι δίφρου
εἰς μέσον ἦλθεν ἀγῶνος· ἑῷ δ' ἔσμηξε χιτῶνι
μυδαλέων ἱδρῶτα διαστάζοντα μετώπων.
καὶ ταχὺς ἐκ δίφροιο κατήϊε· μηκεδανὴν δὲ
εἰς ζυγὸν εὐποίητον ἑὴν ἔκλινεν ἱμάσθλην·
ἵππους δ' Ἀμφιδάμας θεράπων λύεν· ὠκύτερος δὲ
τερπομένῃ παλάμῃ πρωτάγρια κούφισε νίκης,
ἰοδόκην καὶ τόξα καὶ εὐπήληκα γυναῖκα,
πάλλων ἡμιτόμοιο μεσόμφαλα νῶτα βοείης.
Τῷ δ' ἔπι δεύτερος ἦλθε θαλασσαίων ἐπὶ δίφρων
Σκέλμις, ἐπισπέρχων Ποσιδήϊον ἅρμα θαλάσσης,
κύκλος ὅσον τροχόεις ἀπολείπεται ὠκέος ἵππου,
τοῦ μὲν ἐπαΐσσοντος ἐπισσώτρων μόγις ἄκρων
ἐκταδίης ψαύουσιν ἑλισσομένης τρίχες οὐρῆς·
δεύτερα δ' εἶλεν ἄεθλα, καὶ ὤρεγε Δαμναμενῆϊ,
ἔγκυον ἵππον ἔχειν, ζηλήμονι χειρὶ τιταίνων.
Καὶ τρίτος Ἀκταίων ἀνεκούφισε σύμβολα νίκης,
χρυσοφαῆ θώρηκα, παναίολον ἔργον Ὀλύμπου.

v. 457. *ἐπεῤῥώοντο κονίῃ* editt. cf. Il. ψ'. 502.

v. 472. male Scaliger post v. 474. collocandum statuit, perturbato omni nexu cf. Il. ψ'. 519.

v. 476. *ἵππον ἔχεις* editt. inconcinne; usitatius fuisset *ἄγειν*. Rhodomannus *ἔχων*.

Τῷ δ᾽ ἔπι Φαῦνος ἵκανε· καὶ αὐτόθι δίφρον ἐρύσσας,
ὀμφαλὸν ἀργυρόκυκλον ἀνηέρταζε βοείης,
αὐχμηρῆς μεθέπων ἔτι λείψανα κεῖνα κονίης.
Καὶ Σικελῷ θεράπων βραδυδίνεος ἐγγύθι δίφρου
χρυσοῦ δισσὰ τάλαντα κατηφεῖ δεῖξεν Ἀχάτη,
οἰκτρὸν ἀγηνορέοντι φιλοστόργῳ Διονύσῳ.
Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης χαροπῆς ἔστησεν ἀγῶνα.
πρώτῳ μὲν θέτο ταῦρον ἀπ᾽ Ἰνδῴοιο βοαύλου
δῶρον ἄγειν· ἑτέρῳ δὲ, μελαῤῥίνων κτέρας Ἰνδῶν,
βάρβαρον αἰολόνωτον ἄγων κατέθηκε βοείην.
ὀρθωθεὶς δ᾽ ἀγόρευεν, ἀεθλητῆρας ἐπείγων,
εὐπαλάμου δύο φῶτας ἐριδμαίνειν περὶ νίκης·
Πυγμῆς οὗτος ἄεθλος ἀτειρέος· ἀθλοφόρῳ δὲ
ἀνέρι νικήσαντι δασύτριχα ταῦρον ὀπάσσω·
ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι πολύπτυχον ἀσπίδα δώσω.
Ὣς φαμένου Βρομίοιο σακέσπαλος ὦρτο Μελισσεύς,
ἠθάδι πυγμαχίῃ μεμελημένος· εὐκεράου δὲ
ἁψάμενος ταύροιο τόσην ἐφθέγξατο φωνήν·

---

v. 482. *Σικελὸς θ. βαθυήνεος* editt. Servus non facile Siculus erat, sed Achates ipse, cf. v. 169. Monstrosum adiect. *βαθυήνης* de *profundis habenis* interpretatus est Lubinus, fortasse lora remissa pendentia sibi somnians. Sed si quid veri huic formae inest, pertinet potius ad *ἄνω, ἀνύω*, ut *βραδυήνης, βραδυήνυτος δίφρος* currus sit, difficulter viam conficiens. Sed desidero auctoritatem. Nostrum Nonnicum est, cui alibi opponitur *ταχυδίνης*, v. 655. Rhodomannus: „*βαθυήνεος* suspectum."

v. 483. *Ἀχάτην* ed. pr. emendata a Falk. Mox v. seq. *οἰκτρὸν ἀγηνορέοντι* ineptum acumen continet, nisi fortasse *ἀπηγορέοντι*, pro forma pass. dedit, *qui se flebiliter excusabat* ap. Bacchum.

v. 485. *πυγμ. χαροπῆς*, ubi *oculi micant?* non intelligo. Fort. *χαλεπῆς*, ut alibi *ἀλεγεινῆς*. Cf. IV. 425.

v. 486. *Ἰνδώοιο* editt. ut solent.

v. 487. Fortasse *δῶρον ἄγων*.

Ἐλθέτω, ὅς ποθέει σάκος αἰόλον· οὐ γὰρ ἐάσω
ἄλλῳ πίονα ταῦρον, ἕως ἔτι χεῖρας ἀείρω.
Ὣς φαμένου, σύμπαντας ἐπεσφρήγισσε σιωπή·
Εὐρυμέδων δέ οἱ οἷος ἀνίστατο, τῷ πόρεν Ἑρμῆς
ὄργανα πυγμαχίης γυιαλκέος, ὅς πάρος αἰεὶ
πατρῴῳ μεμέλητο παρήμενος ἐσχαρεῶνι,
Ἡφαιστηϊάδης, σφυρήλατον ἄκμονα τύπτων.
τὸν μὲν ἐριπτοίητος ἀδελφεὸς ἄμφεπεν Ἄλκων·
ζῶμά τέ οἱ παρέθηκε, καὶ ἥρμοσεν ἰξύϊ μίτρην,
καὶ δολιχαῖς παλάμῃσι κασιγνήτοιο συνάπτων,
ἀζαλέων ἔσφιγξε περίπλοκον ὁλκὸν ἱμάντων.
καὶ πρόμος εἰς μέσον ἦλθεν, ἑοῦ προβλῆτα προςώπου
λαιὴν χεῖρα φέρων, σάκος ἔμφυτον· ἀντὶ δὲ λόγχης,
ποιητῆς παλάμης ταμεσίχροες ἦσαν ἱμάντες·
αἰεὶ δ' ἀντιπάλοιο φυλάσσετο δύςμαχον ὁρμήν,
μή ποτέ μιν πλήξειε κατ' ὀφρύος ἠὲ μετώπου
[ἠέ μιν αἱμάξειε τετυμμένον ἄκρον ἀράξας]

---

v. 497. ἐάσσω editt.

v. 499. ξύμπαντας — σιωπῇ editt. sed dativus postulasset φάμενος.

v. 500. οἷος ed. pr. quod tacite mutatum in ed. alt.

v. 502. πατρῴῳ vulgo.

v. 504. ἐριπτοίητος suspectum epitheton.

v. 505. ζῶματε οἱ ed. pr. ζωμά τε οἱ ed. alt.

v. 509. λόχμης ed. pr. a Falk. emendata. Vers. seq. editur vulgo ταμεσίχροος male, cum ἱμάντες id epitheton postulent.

v. 513. uncis inclusi cum Scaligero, ut aliquoties versus superflui, velut alius recensionis reliquiae, occurrunt. Cunaeus postrema versus verba, ἄκρον ἀράξας, cum fine praecedentis vers. permutanda opinatus, non vidit, partic. τετυμμένον ita sine distincto vulnere parum probabiliter dici. Ut versus cohaereat, statuendum excidisse quaedam, fortasse de auribus et naso obtruncatis, quae vulnera poëtam praeteriisse miror. — Haec Graefius. Mihi versus 513. genuinus videtur, sed collocandus

ἄκρα διατμήξειε, κατὰ κροτάφοιο τυχήσας,
εἰς μέσον ἐγκεφάλοιο νοήμονος ἄκρον ἀράξας,
ἤ, παλάμην τρηχεῖαν ἐπὶ κροτάφοισι τιταίνων,
ὄμματα γυμνώσειε λιπογλήνοιο προσώπου,
ἠὲ δαφοινήεντος ἀρασσομένοιο γενείου
ὀξυτέρων ἐλάσειε πολύστιχον ὀγμὸν ὀδόντων.
Ἔνθα μὲν Εὐρυμέδοντος ἐπεσσυμένοιο Μελισσεὺς
στήθεος ἄκρον ἔλασσεν· ὃ δὲ σχεδὸν ἄντα προσώπου
χεῖρα μάτην ἐτίταινε, καὶ ἤμβροτεν, ἠέρα τύπτων·
καί μιν ἀεὶ τρομέων περιδέδρομε, κόλπον ἀμείβων,
δεξιτερὴν γυμνοῖο κάτω μαζοῖο τιταίνων.
ἄμφω δ' εἰς ἓν ἵκανον ἐπήλυδες, ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
ἴχνεσι φειδομένοισι ποδὸς πόδα τυτθὸν ἀμείβων·
χερσὶ δὲ χεῖρας ἔμιξαν· ἐπασσυτέρῃσι δὲ ῥιπαῖς
φρικτὸς ὁμοπλεκέων ἐπεβόμβεε δοῦπος ἱμάντων
ἀκροτάτην περὶ χεῖρα· χαρασσομένης δὲ παρειῆς
αἱμαλέαις λιβάδεσσιν ἐφοινίχθησαν ἱμάντες.
καὶ γενύων πέλε δοῦπος· ἐπὶ θρωσμῷ δὲ προσώπου,

---

post v. 515. addito in fine lacunae signo. Quae praecedunt, sic scribenda puto: *ἠὲ μετώπου ἄκρα διατμήξειε, κατὰ κροτάφοιο τυχήσας εἰς μέσον, ἐγκεφάλοιο νοήμονος ἄχρις ἀράξας. Hermann.*

v. 521. *γήθεος ἄκρον* ed. pr. emend. Falk.

v. 524. *καρπὸν ἀμείβων* volebat Scaliger. Nihil mutandum: *κόλπον ἀμείβων* respicit antecedentia v. 521. Primum erat: *ἄντα προσώπου χεῖρα ἐτίταινε*, nunc pro facie, pectus eligit, quo manum intendat. V. seq. *κάτω μαζοῖο*, palam est, cur vulgato *κατὰ μαζ.* praetulerit.

v. 529. *ἀκροτάτων* editt. inconcinne.

v. 531. *ἐπὶ θρωσμῷ δὲ προσώπου*, *collem faciei* certatim reprehendunt Cunaeus et Heinsius, Diss. p. 194. melius fecissent, si locum impeditum explicuissent. Suspectum *ἐπὶ θρωσμῷ*, sed suspectum etiam *προσώπου*, quod v. 533. in eadem sede recurrit. Fuitne fortasse *ὑπὸ θρωσμῷ δὲ μετώπου*, *εὐρυτέρου γεγ.* *sub altiore fronte, quae tumore latior facta, aestuabant, fluebant san-*

εὐρυτέρου γεγαῶτος, ἐκυμαίνοντο παρειαί·
ὀφθαλμοὶ δ' ἑκάτερθεν ἐκοιλαίνοντο προσώπου.
Εὐρυμέδων μὲν ἔκαμνε Μελισσέος ἴδμονι τέχνῃ,
ἄσχετον ἠελίοιο μένων ἀντώπιον αἴγλην,
ὄμμα καταυγάζοντος· ἐπαΐξας δὲ Μελισσεύς,
ὀξυτέρῃ στροφάλιγγι μετάρσιον ἴχνος ἀείρων,
ἀμφὶ γναθμὸν ἔτυψεν ὑπ' οὔατος· αὐτὰρ ὃ κάμνων
ὕπτιος αὐτοκύλιστος ἐρείσατο νῶτα κονίῃ,
θυμολιπής, μεθύοντι πανείκελος· εἶχε δὲ κόρσην
κεκλιμένην ἑτέρωσε, καὶ αἵματος ἔπτυεν ἄχνην,
λεπτὰ παχυνομένοιο· λαβὼν δέ μιν ἐκτὸς ἀγῶνος
στυγνὸς ὑπὲρ νώτοιο μετήγαγε σύγγονος Ἄλκων
πληγῇ ἀμερσινόῳ βεβαρημένον. ἑσσυμένος δὲ

* * * * * *

Ἰνδῴην περίμετρον ἀνηέρταζε βοείην.
Καὶ διδύμους Διόνυσος ἀεθλητῆρας ἐπείγων,
ἀνδράσιν ἀθλοφόροισι πάλης κήρυξεν ἀγῶνα.

---

guine genae etc. vel ὑπὸ τρωσμῶν aut θρόμβων sive προσώπου sive μετώπου, quod Lubinus videri posset ante oculos habuisse, vertens: *ab ictu vero frontis* — reliqua tacere praestat.

v. 533. ὀφθαλμὸν editur sine sensu. Facie tota intumescente, oculi inter tumores subsidunt, et veluti *in cavo* relinquuntur, nisi ictibus prius extriti fuerint.

v. 534. Ἀρυμέδων editt. oscitanter.

v. 538. ἄμφω γναθμὸν ἔτυψαν editt. non melius, ἄμφω γναθμῷ ἔτυψεν Cun. exhibuit. Patet, quid verum sit. Et viderat Rhodomannus.

v. 544. βεβαρυμένον editt. Post hunc versum lacunam mihi videor detexisse: primum enim sermo esse debebat de Melisseo victore, qui taurum, cf. v. 492. 495. sq. sibi debitum, abducere festinabat, ut is demum apte ἑσσυμένος id fecisse dici potuerit, non Alcon, qui fratrem cf. v. 504. victum et exanimem prius absportaturus erat.

v. 545. Ἰνδώην editt. pro more.

καὶ τρίπος εἰκοσίμετρος ἀέθλιον ἵστατο νίκης
πρώτῳ ἀεθλητῆρι· τίθει δ' εἰς μέσσον ἀείρας
ἀνθεμόεντα λέβητα, χερείονι φωτὶ φυλάσσων.
ὀρθωθεὶς δ' ἰάχησε πάλιν σημάντορι φωνῇ·
Δεῦτε, φίλοι, καὶ τοῦτον ἐγείρατε καλὸν ἀγῶνα.
"Εννεπε· κεκλομένου δὲ φιλοστεφάνου Διονύσου,
πρῶτος Ἀρισταῖος, μετέπειτα δὲ δεύτερος ἔστη
Αἰακὸς, εὐπαλάμοιο πάλης δεδαημένος ἔργα.
ζώματι δὲ σκεπόωντες ἀθηήτου φύσιν αἰδοῦς,
γυμνοὶ ἀεθλεύοντες ἐφέστασαν· ἀμφότεροι δὲ
πρῶτα μὲν ἀμφοτέρας παλάμας ἐπὶ δίζυγι καρπῷ
σύμπλεκον ἔνθα καὶ ἔνθα, χυτῆς ἐπὶ νῶτα κονίης
ἀλλήλους ἐρύοντες ἀμοιβάδις, ἅμματι χειρῶν
ἀκροτάτῳ σφίγξαντες· ἔην δ' ἀμφίδρομος ἀνὴρ,
ἄνδρα παλινδίνητον ἄγων ἑτερόζυγι παλμῷ,
ἕλκων ἑλκόμενός τε· συνοχμάζοντο γὰρ ἄμφω
χερσὶν ἀμοιβαίῃσιν· ἐκυρτώσαντο δὲ δειρήν·
μεσσατίῳ δὲ κάρηνον ἐπηρείδοντο μετώπῳ
ἀκλινέες, νεύοντες ἐπὶ χθονός· ἐκ δὲ μετώπων
θλιβομένων καμάτοιο προάγγελος ἔῤῥεεν ἱδρώς.
ἀμφοτέρων δ' ἄρα νῶτα κεκυφότα πήχεος ὁλκῷ
δίζυγι συμπλεκέος παλάμης ἐτρίβετο δεσμῷ·

---

v. 557. Fortasse *ἀεθλεύσοντες.*

v. 561. *ἀμφίῤῥοπος* volebat Cunaeus, sensum loci non intelligens. Manibus sese tenentes, *alter alterum in gyrum rapuit*, quod cum pueri per lusum faciunt, *rotare* dicitur, *ein Rad drehen.*

v. 566. *ἐν δὲ μετώπῳ θλιβομένων* editt. potuissem *θλιβομένῳ*, sed alterum mihi verius videbatur.

Post v. 567. leguntur vulgo quatuor versus 598 — 601. quos transponendos esse, recte vidit Cunaeus, errans tantum in sede iis assignanda. Etenim id, quod v. 601. de cervice constricta legitur, spectat v. 597. itaque versus illi quatuor non poterant ante vers. 595. poni, ut Cunaeus volebat.

σμῶδιξ δ' αὐτοτέλεστος ἀνέδραμεν ἅλματι θερμῷ,
αἰόλα πορφύρουσα· δέμας δ' ἐστίζετο φωτῶν.
Οἳ δὲ παλαισμοσύνης ἑτερότροπα μάγγανα τέχνης
ἀλλήλοις ἀνέφαινον ἀμοιβάδις· ἀντίβιον δὲ
πρῶτος Ἀρισταῖος παλάμης πηχύνατο καρπῷ,
ἐκ χθονὸς ὀχλίζων· δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης
Αἰακὸς αἰολόμητις· ὑποκλέπτοντι δὲ ταρσῷ
λαιὸν Ἀρισταίοιο ποδὸς κώληπα πατάξας,
ὕπτιον αὐτοκύλιστον ὅλον περικάββαλε γαίῃ,
ἠλιβάτῳ πρηῶνι πανείκελον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
τηλίκον αὐχήεντα βοώμενον υἱέα Φοίβου
ὄμμασι θαμβαλέοισιν ἐθηήσαντο πεσόντα.
δεύτερος ἠέρταζε μετάρσιον ὑψόθι γαίης,
κουφίζων ἀμογητὶ πελώριον υἷα Κυρήνης,
Αἰακὸς, ἐσσομένην ἀρετὴν τεκέεσσι φυλάσσων,
ἀκαμάτῳ Πηλῆϊ, καὶ εὐρυβίῃ Τελαμῶνι,
ἀγκὰς ἔχων, οὐ νῶτον ἢ ὄρθιον αὐχένα κάμπτων,
πήχεσιν ἀμφοτέροισι μεσαίτατον ἄνδρα κομίζων,
ἶσον ἀμειβόντεσσιν ἔχων τύπον, οὓς κάμε τέκτων,
πρηῦνων ἀνέμοιο θυελλήεσσαν ἀνάγκην.
καὶ πελάσας ὅλον ἄνδρα περιστρωθέντα κονίῃ,
Αἰακὸς ἀντιπάλοιο μέσων ἐπεβήσατο νώτων·

---

v. 570. Speciosum est *ἅλματι θερμῷ* propter *ἀνέδραμεν* et sapit acumen Nonno dignum. Propterea mutare nolui, quamquam Homerica imitatio Il. ψ'. 717. *αἵματι* suaderet, et e praecedentis vers. *δίζυγι δεσμῷ* hic *ἀνέδραμεν ἅμματι θερμῷ* tentare posses, cf. 560. 600.

v. 575. *εἰς χθονὸς* editt. aperto errore.

v. 584. *φυλάσσων* nescio, an non verum sit. debebat *προφαίνων*, an *χαράσσων?*

v. 586. *ἢ νῶτον* editt. sine sensu.

v. 588. Homericam imaginem Il. ψ'. 712. vix satis recte cepit Panopolitanus. „Trabibus" Rhodomannus.

καὶ πόδα πεπταμένης διὰ γαστέρος ἐκτάδα πέμπων,
καμπύλον ἀκροτάτῳ περὶ γούνατι δέσμα συνάπτων,
ταρσῷ ταρσὸν ἔρειδε παρὰ σφυρὸν ἄκρον ἑλίξας·
καὶ ταχὺς ἀντιβίου τετανυσμένος ὑψόθι νώτων,
χεῖρας ἑὰς στεφανηδὸν ἐπ᾽ ἀλλήλῃσιν ἑλίξας,
αὐχένι δεσμὸν ἔβαλλε βραχίονι, δάκτυλα κάμψας·
μυδαλέῳ δ᾽ ἱδρῶτι χυτὴν ἐῤῥαινε κονίην,
αὐχμηρῇ ψαμάθῳ διερὴν ῥαθάμιγγα καθαίρων,
μὴ διολισθήσειε περίπλοκος ἅμματι χειρῶν,
θερμὴν τριβομένοιο κατ᾽ αὐχένος ἰκμάδα πέμπων.
Τοῦ δὲ πιεζομένοιο, συνέῤῥεον ὀξέϊ παλμῷ
κεκριμένοι κήρυκες, ὀπιπευτῆρες ἀγῶνος,
μή μιν ἀποκτείνειεν ὁμόζυγι πήχεος ὁλκῷ.
οὐ γὰρ ἔην τότε θεσμὸς ὁμοίϊος, ὃν πάρος αὐτοὶ
ὀψίγονοι φράσσαντο, τιταινομένων ὅτε δεσμῶν
αὐχενίων, πνικτῆρι πόνῳ βεβαρημένος ἀνὴρ

---

v. 593. Fortasse *καμπύλον*, contra vulgarem distinctionem, ad *πόδα* v. praeced. referendum, *pedem incurvatum*, *quem nunc extendit*, quia *δέσμα* plurali potius quam singulari numero noster frequentare solet.

Post vers. 594. Cunaeum quatuor versus male inserere, monui ad v. 567.

v. 595. *καὶ τραχὺς* editt. turpi vitio.

v. 597. *βραχίονι* est *per brachium*, ope brachii vinculum cervici iniiciens; sed fortasse elegantius dedit *δεσμὸν — βραχίονα*. Caeterum post hunc vers. sequuntur quatuor versus, olim in editt. post v. 567. lecti. Probabilem confusionis causam, una cum accurata totius loci interpretatione docebit Commentarius.

v. 600. *μή μιν ὀλισθήσειε* editt. Veram lectionem dedit Cunaeus; Heinsius corruptam Nonno in vitium vertere maluit, Diss. p. 194.

v. 605. Inepte N. *τότε* de remotiore et *πάρος* de propiore tempore dixit, iure ab Heinsio reprehensus l. c.

νίκην ἀντιπάλου μνηστεύεται ἔμφρονι σιγῇ,
ἀνέρα νικήσαντα κατηφέϊ χειρὶ πατάξας.
Καὶ τρίπον εἰκοσίμετρον ἐπηχύναντο λαβόντες
Μυρμιδόνες, θεράποντες ἀεθλοφόρου βασιλῆος·
Ἀκταίων δὲ λέβητα ταχίονι κούφισε ῥιπῇ,
δεύτερα πατρὸς ἄεθλα κατηφέϊ χειρὶ κομίζων.
Καὶ τότε Βάκχος ἔθηκε ποδῶν ταχύτητος ἀγῶνα·
πρώτῳ ἀεθλητῆρι τιθεὶς κειμήλια νίκης
ἀργύρεον κρητῆρα δορικτήτην τε γυναῖκα,
δευτέρῳ αἰολόδειρον ἐθήκατο Θεσσαλὸν ἵππον·
καὶ πυμάτῳ ξίφος ὀξὺ σὺν εὐτύκτῳ τελαμῶνι.
ὀρθωθεὶς δ᾽ ἀγόρευσε, ποδώκεας ἄνδρας ἐπείγων·
Ἀνδράσιν ὠκυπόροισιν ἀέθλια ταῦτα γενέσθω.
Ὣς φαμένου, Δικταῖος; ἐθήμονα γούνατα πάλλων,

* * * * * * *

τῷ δ᾽ ἔπι ποικιλόμητις ἀνέδραμεν ὠκὺς Ἐρεχθεύς,
Παλλάδι νικαίῃ μεμελημένος, αὐτὰρ ἐπ᾽ αὐτῷ
Πρίασος ὠκύπορος, Κυβεληΐδος ἀστὸς ἀρούρης.

---

v. 608. *μνηστεύεται* vereor, ut hic ita explicari possit, ut *γνωτῷ — μνηστεύετο νίκην* dici vidimus XXVI. 3. Fortasse scribendum *μαντεύεται* vel *μαρτύρεται*. Versu seq. Heinsii risum l. c. non incurrisset, si dedisset: *ἀνέρι νικήσαντι κατηφέα χεῖρα πελάσσας*, vel saltem vitio consueto, *τινάξας*.

v. 615. An scribendum *τίθει?*

v. 616. *δορικτήτην τε γυναῖκα*, quam hic additam vides, et Homerus in loco, unde haec hausta sunt, ignorat, et Nonnus ipse infra v. 661. praetermisit, ut suspectum sit additamentum.

v. 618. *εὐθήκτῳ* editt. emendavit Scal.

v. 621. Post hunc versum rursus lacuna est: desideratur enim nomen huius Dictaei, s. Cretensis, ut nihil dicam de defectu verbi. *Ὠκύθοος* est cuius nomen periit, ut e seqq. intelligitur cf. vv. 625. 629. 633. 643. 648. 652. 656. 661. Corybantum unus, XIII. 144.

v. 624. *ὠκυπόρου — ἀρούρης* male editt. cf. v. 620.

τοῖσι μὲν ἐκ Βαλβῖδος ἔην δρόμος· Ὠκύθοος δὲ
πρῶτος ἀελλήεντι ποδῶν κουφίζετο παλμῷ,
ἰθυτενῆ προκέλευθον ἔχων δρόμον· ἐσσυμένος δὲ
δεύτερος ἀγχικέλευθος ὀπίστερος ἤεν Ἐρεχθεύς,
γείτονος Ὠκυθόοιο μετάφρενον ἄσθματι βάλλων,
καὶ κεφαλὴν θέρμαινε· φιληλακάτοιο δὲ κούρης
οἷα κανὼν στέρνοιο πέλει μέσος, ὅν τινι μέτρῳ
παρθένος ἱστοπόνος τεχνήμονι χειρὶ τανύσσῃ,
Ὠκυθόου πέλε τόσσον ὀπίστερος· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
ἴχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι.
καί νύ κεν ἀμφήριστος ἔην δρόμος· ἀλλὰ πορείην
μιμηλὴν ἰσόμετρον ἰδών, ἐπιταίνετο ταρσῷ
κουφοτέρῳ, καὶ φῶτα παρέδραμε μείζονι μέτρῳ,
ὁππόσον ἀνέρος ἴχνος· ὅθεν, τρομέων περὶ νίκης,
τοῖον ἔπος βοόων, Βορέην ἱκέτευεν Ἐρεχθεύς·
Γαμβρὲ, τεῷ χραίσμησον Ἐρεχθέϊ καὶ σέο νύμφῃ,
εἰ μεθέπεις γλυκὺν οἶστρον ἐμῆς ἔτι παιδὸς ἐρώτων·
δός μοι σῶν πτερύγων βάλιον δρόμον εἰς μίαν ὥρην,
Ὠκύθοον ταχύγουνον ἵνα προθέοντα παρέλθω.
Ὣς φαμένου, Βορέης ἱκετήσιον ἔκλυε φωνήν,
καί μιν ἐϋτροχάλοιο ταχίονα θῆκεν ἀέλλης.
τρεῖς μὲν ἐπεῤῥώοντο ποδῶν ἀνεμώδεϊ παλμῷ·

---

v. 631. *ἔν τινι μ.* editt. etsi Falk. totum Homeri locum Il. ψ'. 760. sqq in lectt. suis exscripsit. Emendavit Scaliger.

v. 632. *τανύσσει* editt. dedi, quod Homerus habet Il. ψ'. 761.

v. 633. *Ὠκυθέου* vulgo; vid. ad v. 621. v. seq. totus Homero debetur, l. l.

v. 637. *μείονι μέτρῳ* editt. Sed vv. 628. 629. quo haec respiciunt, monstrant, poëtam dedisse *μείζονι*, ut est infra v. 685. *maiori* dedit adeo Lubinus.

v. 645. *εὐτροχάλοιο* ed. pr. emend. Falk.

v. 646. *τρὶς μὲν* editt. male.

ἀλλ' οὐκ ἶσα τάλαντα· καὶ ὁππόσον ὠκέϊ ταρσῷ
Ὠκυθόου προθέοντος ὀπίστερος ἦεν Ἐρεχθεύς,
τόσσον ἀελλήεντος Ἐρεχθέος ἔπλετο γείτων
Πρίασος αὐχήεις, Φρύγιον γένος. ἐσσυμένων δὲ
ὁππότε λοίσθιος ἦεν ἔτι δρόμος ἅλματι ταρσῶν,
Ὠκύθοος ταχύγουνος ἐπωλίσθησε κονίῃ,
ἧχι βοῶν πέλεν ὄνθος ἀθέσφατος, οὓς περὶ τύμβῳ
Μυγδονίῃ Διόνυσος ἀπηλοίησε μαχαίρῃ·
ἀλλὰ παλιννόστοιο ποδὸς ταχυδινέϊ παλμῷ
Ὠκύθοος πεφόρητο μετάλμενος· ἐσσυμένως δὲ
ἀντιπάλου προθέοντος ἐπήλυδα ταρσὸν ἀμείβων,
εἰ τότε βαιὸς ἔην ἔτι ποῦ δρόμος, ἢ τάχα βαίνων,
ἢ πέλεν ἀμφήριστος, ἢ ἔφθασεν ἀστὸν Ἀθήνης.
Καὶ κτέρας αἰολόνωτον ἐκούφισεν ὠκὺς Ἐρεχθεύς,
Σιδόνιον κρητῆρα τετυγμένον· Ὠκύθοος δὲ
εἴρυσε Θεσσαλὸν ἵππον· ὁ δὲ τρίτος ἠρέμα βαίνων,
Πρίασος, ἄορ ἔδεκτο σὺν ἀργυρέῳ τελαμῶνι.
καὶ Σατύρων ἐγέλασσε χορὸς φιλοπαίγμονι θυμῷ,

---

v. 653. ἥχι ed. pr. emend. in ed. alt. sed male excusum ἦχι in lectt. Falk. qui Homeri locum laudavit.

vv. 656 — 659. confuso ordine vulgo sic leguntur, ut duo posteriores duobus prioribus praefigantur. Transposuit Scaliger. Praeterea v. 656. ἐσσυμένων habet ed. pr. ἐσσυμένου ed. alt. e coniectura Falk. denique ἐσσυμένον volebat Scaliger. Apud utrumque participium, alii participio additum, languet; videor mihi verum dedisse.

v. 658. *βαίνων* de *currente* ineptissimum est. Homeri loca expressa, Il. ψ'. 382. 526. sq. nullam opem praestant. An: ἢ τάχα κέν οἱ, vel ἢ τάχα κείνῳ?

v. 659. ἀστὸς Ἀθ. editt. sanavit Scaliger.

v. 660. κτέρας, quod verissimum, Falkenburgius in κέρας mutatum cupiebat, incogitanter provocans ad Il. ψ'. 780. qui locus huc non pertinet. Caeterum cf. supra v. 616.

παπταίνων Κορύβαντα, χυτῇ ῥυπόωντα κονίῃ,
ὄνθον ἀποπτύοντα κατάῤῥυτον ἀνθερεῶνος.
Καὶ σόλον αὐτοχόωνον ἄγων ἐπέθηκεν ἀγῶνι
δισκοβόλους Διόνυσος ἀκοντιστῆρας ἐπείγων.
πρώτῳ μὲν δύο δοῦρα σὺν ἱπποκόμῳ τρυφαλείῃ
θῆκεν ἄγων· ἑτέρῳ δὲ διαυγέα κυκλάδα μίτρην,
καὶ τριτάτῳ φιάλην, καὶ νεβρίδα θῆκε τετάρτῳ,
ἣν χρυσέῃ κληῖδι Διὸς περονήσατο χαλκεύς.
ὀρθωθεὶς δ' ἀνὰ μέσσον ἐγερσινόῳ φάτο φωνῇ·
Οὗτος ἀγὼν ἐπὶ δίσκον ἀεθλητῆρας ἐπείγει.
Ὣς φαμένου Βρομίοιο, σακέσπαλος ὦρτο Μελισσεύς·
τῷ δ' ἔπι δεύτερος ἦλθεν ἀερσιπόδης Ἁλιμήδης·
καὶ τρίτος Εὐρυμέδων καὶ τέτρατος ἤλυθεν Ἄκμων.
καὶ πίσυρες στοιχηδὸν ἐφέστασαν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ.
καὶ σόλον εὐδίνητον ἑλὼν, ἔῤῥιψε Μελισσεύς·
Σειληνοὶ δ' ἐγέλασσαν ὀλίζονα φωτὸς ἐρωήν.
δεύτερος Εὐρυμέδων παλάμην ἐπερείσατο δίσκῳ,
* * * * * * *
καὶ σόλον εὐδίνητον ἑλὼν νωμήτορι καρπῷ,
βριθὺ βέλος προέηκε περίτροχον εὔλοφος Ἄκμων·
καὶ βέλος ἠερόφοιτον ἐπέτρεχε σύνδρομον αὔραις,

---

v. 672. ἣν χρυσέην κληῖδι ed. pr. ἢ χρυσέην κληῖδι ed. alt. cum unum κληῖδι iu lectt. Falk. reperiatur.

v. 677. τέταρτος ed. pr. emend. a Falk.

v. 680. Σιληνοὶ editt.

Post v. 681. excidit rursus aliquid: dicendum enim erat, quo successu Eurymedon discum proiecisset, ut in seqq. factum videmus. Proximum hemistichium καὶ σόλον εὐδίνητον ἑλών, quod totum paulo ante v. 679. legebatur, fortasse verum est, certe minus offendebat repetitio, uno aut pluribus versibus vv. 681. et 682. interpositis; sed fieri etiam potuit, ut a librariis ad infucandam lacunam poëtae obtruderetur.

καὶ σκοπὸν Εὐρυμέδοντος ὑπέρβαλε μείζονι μέτρῳ
ὀξείῃ στροφάλιγγι. καὶ ὑψιπόδης Ἁλιμήδης
εἰς σκοπὸν ἠκόντιζεν ἐν ἠέρι δίσκον ἀλήτην·
καὶ σόλος ἠερίῃσιν ἐπεῤῥοίζησεν ἀέλλαις
ἐκ βριαρῆς παλάμης πεφορημένος, ὡς ἀπὸ τόξου
ἵπταται ἀσταθέεσσι βέλος δεδονημένον αὔραις
ὄρθιον· ἠερόθεν δὲ πεσὼν, ἐκυλίνδετο γαίῃ
ἅλματι τηλεπόρῳ, πεφορημένος εἰσέτι παλμῷ
χειρὸς ἐϋστρέπτοιο, φέρων αὐτόσσυτον ὁρμὴν,
εἰσόκε σήματα πάντα παρέδραμεν. ἐγρόμενοι δὲ
πάντες ἐπεσμαράγησαν ὀπιπευτῆρες ἀγῶνος,
ἁλλομένου δίσκοιο τεθηπότες ἄστατον ὁρμήν.

Καὶ δονέων δύο δοῦρα σὺν ὑψιλόφῳ τρυφαλείῃ,
διπλόα δῶρα κόμιζεν ἀγηνορέων Ἁλιμήδης·
Ἄκμων δ' εἰλιπόδης χρυσαυγέα κούφισε μίτρην·
καὶ τρίτος Εὐρυμέδων, φιάλην ἀπύρωτον ἀείρας,
ἀμφίθετον κτέρας εἷλε· κατηφιόων δὲ προσώπῳ,
νεβρίδα ποικιλόνωτον ἀνηέρταζε Μελισσεύς.

Καὶ προμάχοις Διόνυσος ἀέθλια θήκατο τόξου,
εὐστοχίης ἀνάθημα· καὶ ἑπταέτηρον ἐρύσσας
ἡμίονον ταλαεργὸν ἐνεστήριξεν ἀγῶνι·
καὶ δέπας εὐποίητον ἀέθλιον ἵστατο νίκης,
ἀνδρὶ χερειατέρῳ πεφυλαγμένον. Εὐρύαλος δέ,
νήϊον ὀρθώσας περιμήκετον ἱστὸν ἀρούρῃ,
στῆσεν ὑπὲρ δαπέδου ψαμαθώδεος· ὑψιφανῆ δὲ

---

v. 689. *πεφοβημένος* ed. pr. emendatius dedit ed. alt.

v. 701. Correxi edd. scripturam *κατηπιόων*. *Hermann.*

v. 708. *ἴσον ἀρούρῃ* ed. pr. emendavit Falkenb. comparato Homeri loco, Il. ψ'. 852. sqq.

δέσμιον ἠώρησε πελειάδα σύμπλοκον ἱστῷ,
λεπταλέον δισσοῖσι μίτον περὶ ποσσὶν ἑλίξας·
καὶ θεὸς ἀγρομένοις ἐναγώνιον ἴαχε φωνήν,
εἰς σκοπὸν ἠερόφοιτον ὀϊστευτῆρας ἐπείγων·
῞Ος μὲν ὀϊστεύσειε, πελειάδος ἄκρα τορήσας,
ἡμίονον φερέτω πολυαλφέα, μάρτυρα νίκης·
ὃς δὲ παραπλάζοιτο πελειάδος, εἰς σκοπὸν ἕλκων,
ὄρνιν ἐϋγλώχινι λιπὼν ἀχάρακτον ὀϊστῷ,
ἄκρα δὲ μηρίνθοιο βαλὼν πτερόεντι βελέμνῳ,
ἥσσονα τοξεύσειε, καὶ ἥσσονα δῶρα δεχέσθω·
ἀντὶ γὰρ ἡμιόνου δέπας οἴσεται, ὄφρα κε Φοίβῳ
τοξοφόρῳ σπείσειε καὶ οἰνοχύτῳ Διονύσῳ.
Τοῖον ἔπος βοόωντος ἐχεκτεάνοιο Λυαίου,
εὐχαίτης Ὑμέναιος ἐκηβόλος εἰς μέσον ἔστη . . .
* * * * * * * *
καὶ σκοπὸν ἰθυκέλευθον ἄγων ἀντώπιον ἱστοῦ,

---

v. 710. ἠώρησε πελ. editt.

v. 715. ἡμίονον — πολυαλφέα nove dixit Nonnus iumentum, magno pretio vendendum, cf. Il. φ'. 79. Od. ὀ. 452. ὑ. 383. Lexica formam adiectivi ignorant, et Homerus simplicius ἡμ. ταλαεργόν dixerat, Il. ψ'. 654.

v. 723. Aperte hic rursus plures versus desiderantur. Etenim post Hymenaeum, uberius fortasse descriptum, primum alter quoque nominandus erat, debebant sortiri, quod factum esse, intelligitur e v. 726. et tum demum sequi poterat, Asterium se accinxisse ad rem, sorte ita iubente, quo ordine haec apud Hom. Il. ψ'. 859. sq. recte narrantur. Similis lacuna esse videtur in Quint. Cal. IV. ante v. 405.

v. 724. ἱστοῦ in ἰοῦ mutandum putabat Cunaeus, ut inversio esset pro: ἰὸν ἄγων ἀντώπιον σκοποῦ. Sed σκοπὸν ἰθυκέλευθον nemo dixerit. Cum plura hic desint, fortasse initia duorum versuum καὶ σκοπὸν — — καὶ βέλος — — — confusa sunt, aut praecessit βέλος et fuit εἰς σκοπὸν ἰθυκέλευθον sc. βέλος etc.

Κνώσσια τόξα φέρων, τετανυσμένα κυκλάδι νευρῇ,
Ἀστέριος προέηκε βέλος, κλήροιο τυχήσας·
καὶ τύχε μηρίνθοιο· δαϊζομένης δὲ βελέμνῳ,
ἠερίη πεφόρητο μετάρσιος ὄρνις ἀλήμων·
καὶ μίτος εἰς χθόνα πῖπτε. δι' ὑψιπόρου δὲ κελεύθου
ὄμμα φέρων ἑλικηδὸν, ὑπὲρ νεφέων δὲ δοκεύων,
τοξευτὴρ Ὑμέναιος, ἑτοιμοτάτης ἀπὸ νευρῆς
εἰς σκοπὸν ἠερόφοιτον ὑπηνέμιον βέλος ἕλκων,
ὀξύτερον προέηκε, πελειάδος ἄντα τιταίνων·
καὶ πτερόεις πεπότητο δι' ἠέρος ἰὸς ἀλήτης
ἀκροφανὴς, μέσα νῶτα παραξύων νεφελάων,
συρίζων ἀνέμοισι· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀπόλλων,
πιστὰ φέρων δυςέρωτι κασιγνήτῳ Διονύσῳ·
ἱπταμένης δ' ἐτύχησε πελειάδος· ἐσσυμένης δὲ
στήθεος ἄκρον ἔτυψε· βαρυνομένου δὲ καρήνου,
ὄρνις ἀελλήεσσα δι' ἠέρος ἔμπεσε γαίῃ·
ἡμιθανὴς δὲ πέλεια περὶ πτερὰ πάλλε κονίῃ,
ποσσὶ περισκαίρουσα χοροπλεκέος Διονύσου.

Καὶ θεὸς, ἡβητῆρος ἀναθρώσκων ἐπὶ νίκῃ,
χεῖρας ἐπεπλατάγησεν ἐπικλάγξας Ὑμεναίῳ·
ξυνοὶ δ' εἶν ἑνὶ πάντες, ὅσοι παρέμιμνον ἀγῶνι,
ἀγχινεφῆ θάμβησαν ἐκηβολίην Ὑμεναίου.
καὶ γελόων Διόνυσος, ἑαῖς παλάμῃσιν ἐρύσσας,
ἡμίονον πόρε δῶρον, ὀφειλομένην Ὑμεναίῳ·
καὶ γέρας Ἀστερίοιο δέπας κούφιζον ἑταῖροι.

---

v. 727. *δαϊζομένῃ* male editt. alterum postulat natura rei.

v. 744. *Ὑμεναῖος* editt. ante me emendaverat Ill. Ouwaroff. Ante utrumque Rhodomannus.

v. 748. *ἡμιόνου — δῶρον* editt. sine sensu.

Καὶ φιλίην ἐπὶ δῆριν ἀκοντιστῆρας ἐπείγων,
Ἰνδικὰ Βάκχος ἄεθλα φέρων παρέθηκεν ἀγῶνι,
διχθαδίην κνημῖδα καὶ Ἰνδῴης λίθον ὕλμης.
ὀρθωθεὶς δ' ἀγόρευε· δύω δ' ἐκέλευσε μαχηταῖς,
ὄφρα μόθῳ παίζοντι, καὶ οὐ κτείνοντι σιδήρῳ
μιμηλὴν τελέσωσιν ἀναίμονος εἰκόνα χάρμης·
Οὗτος ἀγὼν, δύο φῶτας ἀκοντιστῆρας ἐγείρων,
μείλιχον οἶδεν Ἄρηα καὶ εὐδιόωσαν Ἐνυώ.
Ὣς φαμένου Βρομίοιο, σιδήρεα τεύχεα πάλλων,
Ἀστέριος κεκόρυστο· καὶ Αἰακὸς εἰς μέσον ἔστη,
χάλκεον ἔγχος ἔχων, πολυδαίδαλον ἀσπίδα πάλλων,
οἷα λέων ἄγραυλος, ἐπαΐσσων τινὶ ταύρῳ,
ἢ συῒ λαχνήεντι, σιδηρείῳ τε χιτῶνι
εἰς μέσον ἐῤῥώοντο καλυψάμενοι δέμας ἄμφω
Ἄρεος αἰχμητῆρες· ὃ μὲν, δόρυ θοῦρον ἰάλλων,
Ἀστέριος, Μίνωος ἔχων πατρώϊον ἀλκὴν,
οὔτασε δεξιτεροῖο βραχίονος ἄκρον ἀμύξας·
ὃς δὲ, κατ' ἀσφαράγοιο σιδήρεον ἔγχος ἀείρων,
Αἰακὸς, ὑψιμέδοντος ἑοῦ Διὸς ἄξια ῥέζων,
νύξαι μὲν μενέαινε μεσαίτατον ἀνθερεῶνα·
ἀλλά ἓ Βάκχος ἔρυκε, καὶ ἥρπασε φοίνιον αἰχμὴν,
αὐχένα μὴ πλήξειεν ἀκοντιστῆρι σιδήρῳ·
ἀμφοτέρους δ' ἀνέκοπτε, καὶ ἴαχε θυιάδι φωνῇ·
Ῥίψατε τεύχεα ταῦτα, φίλην στήσαντες Ἐνυώ·
ἄρθμιος οὗτος Ἄρης, καὶ ἀνούτατοί εἰσιν ἀγῶνες.

---

v. 752. Ἰνδώης editt.

v. 760. πάλλων post v. 758. parum eleganter repetitur.

v. 766. βραχίονος ἄθρον ed. pr. ἄρθρον ed. alt. suadente Falk. speciose, sed contra usum Nonni.

v. 769. νῦξαι vulgo.

Ἔννεπεν· ἐγρεμόθου δὲ λαβὼν πρεσβήϊα νίκης,
Αἰακος αὐχήεις, χρυσέας κνημῖδας ἀείρων,
δῶκεν ἑῷ θεράποντι· καὶ ὕστερα δῶρα κομίζων
Ἀστέριος κούφιζε δορικτήτην λίθον Ἰνδῶν.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΛΗ.

Ἧχι τριηκοστὸν πέλεν ὄγδοον, αἴθοπι δαλῷ
δειλαίου Φαέθοντος ἔχεις μόρον ἡνιοχῆος.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΛΒ.

Λῦτο δ' ἀγών· λαοὶ δὲ μετήϊον ἔνδια λόχμης,
καὶ σφετέραις κλισίῃσιν ὅμιλεον· ἀγρονόμοι δὲ
Πᾶνες ἐναυλίζοντο χαραδραίοισι μελάθροις,
αὐτοπαγῆ ναίοντες ἐρημάδος ἄντρα λεαίνης
ἑσπέριοι· Σάτυροι δὲ, δεδυκότες εἰς σπέος ἄρκτου,
θηγαλέοις ὀνύχεσσι καὶ οὐ τμητῆρι σιδήρῳ
πετραίην ἐλαχεῖαν ἐκοιλαίνοντο χαμευνήν,
εἰσόκεν ὄρθρος ἔλαμψε σελασφόρος, ἀρτιθαλὲς δὲ
ἀμφοτέροις ἀνέτελλε γαληναίης φάος ἠοῦς,
Ἰνδοῖς καὶ Σατύροισιν· ἐπεὶ τότε κυκλάδι νύσσῃ
Μυγδονίου πολέμοιο καὶ Ἰνδῴοιο κυδοιμοῦ

---

v. 1. *λῦτο* editt.

v. 2. *σφετέραις κλισίαισιν* ed. pr. *σφετέρας κλισίαισιν* ed. alt.

v. 4. *ἄνθρα λεαίνης* ed. alt.

v. 5. *ἑσπερίης σάτυροι δὲ δοικότες* ed. pr. *δεδοικότες* ed. alt. e coniect. Falkenburgii, qui tamen etiam *δεδυκότες* (in ed. alt. male *δεδοκότες* in lectt. excusum) proposuit. Potuisset quidem *λεαίνης ἑσπερίης* dici; sed id, quod dedi, magis ad rem facit, et palam est, confusa pronuntiatione diphth. *οι* et *η* (cf. v. 12.), sequentis vocabuli literam initialem male geminatam esse, cf. v. 30. Praeterea *σπέος* excidit in edit. alt.

v. 8. *ἀρτιθαλὲς — φάος* insolentius dictum, fort. *ἀρτιφανές*.

v. 11. *πτολέμοιο καὶ Ἰνδῴοιο* editt.

ἀμβολίην ἐτάνυσσεν ἕλιξ χρόνος· οὐδέ τις αὐτοῖς
οὐ φόνος, οὐ τότε δῆρις· ἔκειτο δὲ τηλόθι χάρμης
Βακχιὰς ἑξαέτηρος ἀραχνιόωσα βοείη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολέμων ἔτος ἕβδομον ἤγαγον Ὧραι,
οὐράνιον τότε σῆμα, προάγγελον οἴνοπι Βάκχῳ,
φαίνετο, θάμβος ἄπιστον· ἐπεὶ ζόφος ἤματι μέσσῳ
ἀπροϊδὴς τετάνυστο· κελαινιόωντι δὲ πέπλῳ
κρυπτόμενον Φαέθοντα μεσημβριὰς εἶχεν ὁμίχλη·
κλεπτομένης δ' ἀκτῖνος ἐπεσκιόωντο κολῶναι·
καὶ πολὺς ἔνθα καὶ ἔνθα κατήριπε πυρσὸς ἀλήτης,
ἅρματος οὐρανίοιο καταῤῥυτος· ἄκρα δὲ γαίης
μυρίος ἔκλυσεν ὄμβρος· ἐκυμαίνοντο δὲ πέτραι
ἠερίαις λιβάδεσσιν, ἕως μόγις ὑψόθι δίφρου
ὑψιφανὴς ἀνέτελλε πάλιν πυρόεις Ὑπερίων.
Βάκχῳ δ' ἀσχαλόωντι δι' ἠέρος αἴσιος ἔπτη
αἰετὸς ὑψικέλευθος, ὄφιν κερόεντα κομίζων
θηγαλέοις ὀνύχεσσιν· ὃ δὲ θρασὺν αὐχένα κάμπτων,
κύμβαχος αὐτοκύλιστος ἐπωλίσθησεν Ὑδάσπη.
καὶ τρομερὴ νήριθμον ὅλον στρατὸν εἶχε σιωπή·
Ἴδμων δ' αἰολόμητις, ἐπεὶ μάθεν ὄργια Μούσης
Οὐρανίης, εὔκυκλον ἐπισταμένης ἴτυν ἄστρων,
ἄτρομος ἵστατο μοῦνος, ἐπεὶ μάθεν ἴδμονι τέχνῃ
συμπλεκέος Φαέθοντι κατάσκια κύκλα Σελήνης,
καὶ φλόγα πορφύρουσαν ὑπὸ ζοφοειδέϊ κώνῳ,

---

v. 12. *οὐδέ τις αὐτῆς* editt. *οὔτις αὔτῃ* tentabat Scal. Sed pronuntiatio peperit errorem, cf. v. 5. et dativus est ut v. 9. sq.

v. 15. *πτολέμων* editt.

v. 28. *θρασὺν ἀ. κάπτων* ed. pr. emend. Falk.

v. 29. *ὑδάσπης* editt. sine sensu. Emendaverat iam Rhodomannus.

v. 30. *τρομερὴν νήριθμον* ed. pr. emendav. Falk. ambigens tamen inter *τρομερὴ*, quod in ed. alt. receptum, et *τρομερόν*.

κλεπτομένου Φαέθοντος ἀθηήτοιο πορείης,
καὶ πάταγον βρονταῖον, ἀρασσομένων νεφελάων
αἰθέριον μύκημα, καὶ ἀστράπτοντα κομήτην,
καὶ δοκίδων ἀκτῖνα, καὶ ἔμπυρον ἅλμα κεραυνοῦ.
τοῖα παρ' Οὐρανίης δεδαημένος ἔργα θεαίνης,
ἵστατο, θαρσήεσσαν ἔχων φρένα· γυῖα δ' ἑκάστου
λύετο· μαντιπόλος δὲ γέρων γελόωντι προσώπῳ,
Ἴδμων, ἐμπεδόμυθον ἔχων ἐπὶ χείλεσι πειθώ,
λαὸν ὅλον θάρσυνεν, ὅτι χρονίοιο κυδοιμοῦ
ἐσσομένην μετὰ βαιὸν ἐπίστατο γείτονα νίκην.

Καὶ Φρύγιον πολύϊδριν ἀνείρετο μάντιν Ἐρεχθεύς,
σύμβολα παπταίνων ὑπάτου Διὸς, εἰ πέλε χάρμης
αἴσια δυςμενέεσσιν ἢ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ,
οὐ τόσον ὑσμίνης ποθέων τέλος, ὅσσον ἀκοῦσαι
μυστιπόλοις ὀάροισι μεμηλότα μῦθον Ὀλύμπου,
καὶ στίχας ἀστραίων ἑλίκων καὶ κυκλάδα μήνην,
καὶ δύσιν ἠματίην, Φαεθοντίδος ἄμμορον αἴγλης
κλεπτομένης· αἰεὶ δὲ θεοῤῥήτων περὶ μύθων
Ἀτθίδος ἀρχαίης φιλοπευθέες εἰσὶ πολῖται.

Οὐ δὲ γέρων ἀμέλησε θεοπρόπος· ἀλλὰ Λυαίου
σείων εὔια θύρσα, καὶ οὐ Πανοπηΐδα δάφνην,
τοῖον ἔπος μαντῷον ἀνήρυγεν ἀνθερεῶνος·

---

v. 43. Ἴδμον excusum in ed. alt.

v. 46. Φρύγιον, vereor, ut sanum sit. Idmon vulgo Argivus dicitur, cf. Argonautarum catalogos, neque ap. Nonnum, XIII. 511. sqq. inter Phryges recensetur. Fortasse legendum: *καὶ φρυκτῶν πολύϊδριν*, *oraculorum*, *Delphicorum* imprimis, *gnarum*, cf. quos citat Schneid. in *φρυκτός*.

v. 56. *Πανοπηΐδα φωνὴν* editt. eodem errore, quem iam supra IX. 272. vidimus.

v. 57. *μαντῶον* vulgo.

Εἰςαΐειν ἐθέλεις φρενοθελγέα μῦθον, Ἐρεχθεῦ,
ὃν μοῦνοι δεδάασι θεοὶ ναετῆρες Ὀλύμπου·
λέξω δ', ὥς με δίδαξεν ἐμὸς Δαφναῖος Ἀπόλλων.
μὴ στεροπὴν τρομέοις, μὴ δείδιθι πυρσὸν ἀλήτην,
μὴ δρόμον Ἠελίου ζοφοειδέα, μηδὲ Λυαίου
νίκης ἐσσομένης πρωτάγγελον ὄρνιν Ὀλύμπου·
ὥς ὄγε, θηγαλέων ὀνύχων κεχαραγμένος αἰχμαῖς,
ἅρπαγος οἰωνοῖο πεπαρμένος ὀξέϊ ταρσῷ,
εἰς προχοὰς ποταμοῖο δράκων ὤλισθε κεραστής,
καὶ νέκυν ἑρπηστῆρα γέρων ἔκρυψεν Ὑδάσπης,
οὕτω Δηριάδην πατρώϊον οἶδμα καλύψει,
εἴκελον εἶδος ἔχοντα βοοκραίρῳ γενετῆρι.

Τοῖα γέρων ἀγόρευε θεηγόρος· ἀμφὶ δὲ μύθῳ
μαντιπόλῳ γήθησεν ὅλος στρατός· ἔξοχα δ' ἄλλων
θαύματι χάρμα κέρασσεν ἀμήτορος ἀστὸς Ἀθήνης,
τοῖος ἐὼν γλυκερῇσιν ἐπ' ἐλπίσιν, ὡς ἐνὶ μέσσῳ
κωμάζων Μαραθῶνι μετ' Ἄρεα Δηριαδῆος.

Καὶ τότε μουνωθέντι φιλοσκοπέλῳ Διονύσῳ
σύγγονος οὐρανόθεν Διὸς ἄγγελος ἤλυθεν Ἑρμῆς·
καί τινα μῦθον ἔειπε, παρηγορέων ἐπὶ νίκῃ·

---

v. 62. *μὴ δὲ Λυαίου* editt.

v. 66. *ὠλίσθησε κεραστὴς* ed. pr. emend. Falk.

v. 67. *ἑρπυστῆρα* ed. alt. et Rhodomannus. Cf. Falk. ad V. 36.

v. 68. *οἶδμα κορύσσει* editt. sine sensu. Propius videri potuisset *κορέσσει*, *satiabit*, *suffocabit*; sed praecedens *ἔκρυψεν* postulat simplicius verbum. Fortasse *λ*, proclivi errore in *ρ* perversum, corruptioni ansam dedit.

v. 69. *ἴκελον* editt.

v. 72. *θαύματι θαῦμα κέρασσεν* editt. sed *κεράσαι* disparia postulat, et sic *χάρμα κ. θαῦμα* est lib. seq. v. 2. et praecessit hic *γήθησεν*.

Μὴ τρομέοις τόδε σῆμα, καὶ εἰ πέλεν ἠματίη νύξ·
τοῦτό σοι, ἄτρομε Βάκχε, πατὴρ ἀνέφηνε Κρονίων
νίκης Ἰνδοφόνοιο προάγγελον· ἠελίῳ γὰρ
δεύτερον ἀστράπτοντι φεραυγέα Βάκχον ἐΐσκω,
καὶ θρασὺν ὀρφναίῃ μελανόχροον Ἰνδὸν ὀμίχλῃ·
αἰθέρι γὰρ τύπος οὗτος ὁμοίϊος· εὐφαέος δὲ
ὡς ζόφος ἠμάλδυνε καλυπτομένης φάος ἠοῦς,
καὶ πάλιν ἀντέλλων πυριφεγγέος ὑψόθι δίφρου
Ἥλιος ζοφόεσσαν ἀπηκόντιζεν ὀμίχλην,
οὕτω σῶν βλεφάρων μάλα τηλόθι καὶ σὺ τινάξας
Ταρταρίης ζοφόεσσαν Ἐριννύος ἄσκοπον ἀχλύν,
ἀστράψεις κατ' Ἄρηα τὸ δεύτερον ὡς Ὑπερίων.
τηλίκον οὔ ποτε θαῦμα γέρων χρόνῳ ἤγαγεν Αἰών,
ἐξ ὅτε, δαιμονίοιο πυρὸς βεβολημένος ἀτμῷ,
κύμβαχος Ἠελίοιο φεραυγέος ἔκπεσε δίφρου
ἡμιδαὴς Φαέθων, ποταμῷ δ' ἐκρύπτετο Κελτῷ·
καὶ θρασὺν ἡβητῆρα παρ' ὀφρύσιν Ἠριδανοῖο
Ἡλιάδες κινυροῖσιν ἔτι στενάχουσι πετήλοις.

Ὣς φαμένου, Διόνυσος ἐγήθεεν ἐλπίδι νίκης·
Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε, καὶ ἤθελε μᾶλλον ἀκοῦσαι
Κελτοῖς Ἑσπερίοισι μεμηλότα μῦθον Ὀλύμπου,
πῶς Φαέθων κεκύλιστο δι' αἰθέρος, ἢ πόθεν αὐταὶ
Ἡλιάδες παρὰ χεῦμα γοήμονος Ἠριδανοῖο
εἰς φυτὸν ἠμείβοντο, καὶ εὐπετάλων ἀπὸ δένδρων
δάκρυα μαρμαίροντα κατασταλάουσι ῥεέθροις.

---

v. 90. *χρόνος ἤγαγεν αἰών*, editt. dedi, quod verum est.

v. 91. *δαιμονίοιο πάρος* editt, pendente adiectivo. Mecum emend. Cant.

v. 101. *εὐπετάλων δ' ἀπὸ δ.* ed. pr. inutilem particulam omisit ed. alt.

v. 102. *καταλάουσι* ed. pr. certatim emendarunt Cant. et Falk.

Καί οἱ ἀνειρομένῳ πετάσας στόμα, μείλιχος Ἑρμῆς
θέσκελον ἐῤῥοίβδησεν ἔπος φιλοπευθέϊ Βάκχῳ·
Ἀνδρομέου, Διόνυσε, βίου τερψίμβροτε ποιμήν,
εἴ σε παλαιγενέων ἐπέων γλυκὺς οἶστρος ἐπείγει,
μῦθον ὅλον Φαέθοντος ἐγὼ στοιχηδὸν ἐνίψω.
Ὠκεανὸς κελάδων, μιτρούμενος ἄντυγα κόσμου,
ἰκμαλέην περὶ νύσσαν ἄγων γαιήοχον ὕδωρ,
Τηθύος ἀρχεγόνοισιν ὁμιλήσας ὑμεναίοις,
νυμφίος ὑδατόεις, Κλυμένην τέκεν, ἥν ποτε Τηθὺς
κρείσσονα Νηϊάδων διερῷ μαιώσατο μαζῷ,
παρθένον ὁπλοτέρην εὐώλενον, ἧς ἐπὶ μορφῇ
Ἥλιος, λυκάβαντα δυωδεκάμηνον ἑλίσσων,
αἰθέρος ἑπτάζωνον ἴτυν στεφανηδὸν ὁδεύων,
κάμνε, πυρὸς ταμίης, ἑτέρῳ πυρί· καὶ φλόγα δίφρων
καὶ σέλας ἀκτίνων ἐβιήσατο πυρσὸς Ἐρώτων,
ὁππότε φοινίσσοντος ὑπὲρ σέλας Ὠκεανοῖο,
ἔμπυρον ἠῴοισιν ἑὸν δέμας ὕδασι λούων,
παρθένον ἀγχικέλευθον ἐσέδρακεν, ὁππότε γυμνὴ
νήχετο, πατρῴοισιν ἐπισκαίρουσα ῥεέθροις,
λουομένη δ᾽ ἤστραπτεν· ἔην δέ τις, ὡς ὅτε δισσῆς
μαρμαρυγὴν τροχόεσσαν ἀναπλήσασα κεραίης,
ἑσπερίη σελάγιζε δι᾽ ὕδατος ὄμπνια Μήνη.
ἡμιφανὴς δ᾽ ἀπέδιλος ἐν ὕδασιν ἵστατο κούρη,
Ἠελίου ῥοδέῃσιν ὀϊστεύουσα παρειαῖς·

---

v. 118. σέλας Ὠκεανοῖο de splendente Oceano fortasse argute dixit. Suspectum tamen σέλας, an κλέτας, ut fere ὀφρύας Ὠκ. dixit v. 316. vel ὑπὲρ τέλος Ὠκ. ut alibi τελήεις ῥόος est? Scaliger, et ipse haerens, tentabat κέρας.

v. 119. ἠώοισιν ἰὸν δ. ed. pr. ἑὸν rescripsit Falk.

v. 121. πατρώοισιν vulgo.

v. 125. ἡμιφανὴς τ᾽ ἀπέδ. vulgo.

καὶ προχοαῖς κεχάρακτο τύπος χροός· οὐ τότε μίτρη
κούρης στέρνα κάλυπτε· καταυγάζουσα δὲ λίμνην
ἀργυφέων εὔκυκλος ἴτυς φοινίσσετο μαζῶν.

Αἰθερίῳ δ᾽ ἐλατῆρι πατὴρ ἐζεύξατο κούρην·
καὶ Κλυμένης ὑμέναιον ἀνέκλαγον εὔποδες Ὧραι
καὶ γάμον Ἠελίοιο φαεσφόρον· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
Νηΐδες ὠρχήσαντο· παρ᾽ ὑδατόεντι δὲ παστῷ
εὔλοχος ἀστράπτοντι γάμῳ νυμφεύετο κούρη,
καὶ ψυχροῖς μελέεσσιν ἐδέξατο θερμὸν ἀκοίτην·
ἀστραίης δὲ φάλαγγος ἔην θαλαμηπόλος αἴγλη,
καὶ μέλος εἰς Ὑμέναιον ἀνέπλεκε Κύπριδος ἀστήρ,
συζυγίης προκέλευθος Ἑωσφόρος· ἀντὶ δὲ πεύκης
νυμφιδίην ἀκτῖνα γαμοστόλον εἶχε Σελήνη·
Ἑσπερίδες δ᾽ ἀλάλαζον· ἐῇ δ᾽ ἅμα Τηθύϊ νύμφῃ
Ὠκεανὸς κελάδησε μέλος πολυπίδακι λαιμῷ.

Καὶ Κλυμένης γονόεντι γάμῳ κυμαίνετο γαστήρ·
καὶ βρέφος ὠδίνουσα πεπαινομένου τοκετοῖο,
γείνατο θέσκελον υἷα φαεσφόρον· ἀμφὶ δὲ κούρῳ
τικτομένῳ κελάδησε μέλος πατρώϊος αἰθήρ·
Ὠκεανοῦ δὲ θύγατρες ἀποθρώσκοντα λοχείης
υἱέα παππῳίοισιν ἐφαιδρύναντο λοετροῖς·
σπάργανα δ᾽ ἀμφεβάλοντο· καὶ ἀστέρες, αἴθοπι παλμῷ
εἰς ῥόον ἀΐσσοντες ἐθήμονος Ὠκεανοῖο

---

v. 129. *ἀργυφέων*, *splendid.* esse ait Schrad. ad Mus. p. 262. nisi quis, oppositione non invenusta, malit *ἀργυρέων*, — quasi discrimen sit inter utramque formam. Caeterum ibi male excusum *ἴτας*.

v. 134. *κούρην* ed. pr. emend. Falk.

v. 136. *φάλαγγας* ead. ed. pr. ab eod. emendata.

v. 147. *παππῴοισιν* editt.

v. 149. *αἰοοοντες* ed. pr. a Falk. emendata.

κοῦρον ἐκυκλώσαντο, καὶ Εἰλείθυια Σελήνη,
μαρμαρυγὴν πέμπουσα σελασφόρον· Ἥλιος δὲ
υἱέϊ δῶκεν ἔχειν ἑὸν οὔνομα, μάρτυρι μορφῇ
ἅρμενον· ἠϊθέου γὰρ ἐπ' ἀστράπτοντι προσώπῳ
Ἡελίου γενετῆρος ἐπέπρεπε σύγγονος αἴγλη.

Πολλάκι παιδοκόμοισιν ἐν ἤθεσι κοῦρον ἀθύρων,
Ὠκεανὸς, Φαέθοντα, παλινδίνητον ἀείρων,
γαστρὶ μέσῃ κούφιζε· δι' ὑψιπόρου δὲ κελεύθου
ἄστατον αὐτοέλικτον ἀλήμονι σύνδρομον αὔρῃ
ἠερόθεν παλίνορσον ἐδέξατο κοῦρον ἀγοστῷ·
καὶ πάλιν ἠκόντιζεν· ὃ δὲ τροχοειδέϊ παλμῷ
χειρὸς ἐϋστρέπτοιο παράτροπος Ὠκεανοῖο,
δινωτῇ στροφάλιγγι κατήριπεν εἰς μέλαν ὕδωρ,
μάντις ἑοῦ θανάτοιο· γέρων δ' ᾤμωξε νοήσας,
θέσφατα γινώσκων· πινυτῇ δ' ἔκρυψε σιωπῇ,
μὴ Κλυμένης φιλόπαιδος ἀπενθέα θυμὸν ἀμύξῃ,
πικρὰ προθεσπίζων Φαεθοντίδος αἴλινα Μοίρης.

Καὶ παῖς ἀρτικόμιστος, ἔχων ἀνίουλον ὑπήνην,
πῇ μὲν ἑῆς Κλυμένης δόμον ἄμφεπε· πῇ δὲ καὶ αὐτῆς

---

v. 150. *Εἰλήθυια* editt.

v. 154. *ἐπέτρεχε σ. αἴγλη* editt. parum apte.

v. 155. *κοῦρος ἀθύρων* editt. ut sane alibi recte frequentat, v. c. X. 177. XI. 407. XII. 188. etc. sed hic de Oceano, imprimis cum *κοῦρον* mox Phaëthontem dicat, v. 159. absurdum est. Imo, fortasse dixit *ἤθεσιν ἁβρὸς*, vel *ἁβρὸν ἀθύρων*, ut itidem amat, IX. 307. X. 193. XXXIII. 66. etc. *κοῦρον* iam Rhodomannus.

v. 157. *γαστρὶ μέσῃ* cuius? Oceani, in dorso natantis? Ita comparari possit X. 360. Sed fortasse potius Phaëthontis pueri est.

v. 163. *ὤμοξε ν.* editt.

v. 168. *πῆ — πῆ* ed. pr. v. seq. ead. *ἦχι.*

Θρινακίης λειμῶνα μετήϊεν, ἧχι θαμίζων,
Λαμπετίῃ παρέμιμνε, βόας καὶ μῆλα νομεύων —

* * * * * * * *

πατρὸς ἑοῦ ζαθέοιο φέρων πόθον ἡνιοχῆος,
ἄξονα τεχνήεντι συνήρμοσε δούρατι δεσμῷ,
κυκλώσας τροχόεντα τύπον ψευδήμονι δίφρῳ·
ἀσκήσας δὲ λέπαδνα, καὶ ἀνθοκόμων ἀπὸ κήπων
πλέξας λεπταλέοισι λύγοις τριέλικτον ἱμάσθλην,
ἀρνειοῖς πισύροισι ἑοὺς ἐπέθηκε χαλινούς.
καὶ νόθον εὐποίητον ἑωςφόρον ἀστέρα τεύχων
ἄνθεσιν ἀργεννοῖσιν, ἶσον τροχοειδέϊ κύκλῳ,
θῆκεν ἑῆς προκέλευθον ἐϋκνήμιδος ἀπήνης,
ἀστέρος ἠῴοιο φέρων τύπον· ἀμφὶ δὲ χαίταις
ὄρθιον ἔνθα καὶ ἔνθα φεραυγέα δαλὸν ἐρείσας,
ψευδομέναις ἀκτῖσιν ἑὸν μιμεῖτο τοκῆα,
ἱππεύων στεφανηδὸν ἁλίκτυπον ἄντυγα νήσου.
  Ἀλλ' ὅτ' ἀνηέξητο, φέρων εὐάνθεμον ἥβην,
πολλάκι πατρῴης φλογὸς ἥψατο· χερσὶ δὲ βαιαῖς

Post v. 170. hiulca est oratio. Urgere nolo, facta Lampeties mentione, Phaëthusam pariter exspectari potuisse, cf. Hom. Od. *μ'*. 132. nam eius loco apud Nonnum quodammodo ipse Phaëthon est. Sed praecedens *πῇ μὲν, πῇ δὲ* v. 168. transitum postulabat, veluti *καί ποτε* vel *ἄλλοτε* etc. Parum itaque satisfaceret, si quis tentaret v. 171. *πατρὸς δὲ ζαθέοιο* etc. quo versu, propter lacunam, incertum est, an praestet *ἡνιοχείης*, cf. v. 190.

v. 172. *ἄξονα — δούρατα* editt. *impolita ligna* vertit Lub. quasi *ἄξοα* voluisset. Videor mihi Nonni genium expressisse.

v. 176. Ne *πισύροισι* continuo damnes, vide *πισύρῃσι* mox v. 236. *πισύραις* XXXIX. 377.

v. 180. *ἠώοιο* editt.

v. 185. *πατρώης φλ. ἥ. χειρὶ δὲ βαιαῖς* ed. pr. *χερσὶ δὲ βαιαῖς* ed. alt. e coniect. Falk. qui et *χειρὶ δὲ βαιῇ* proposuit.

κούφισε θερμὰ λέπαδνα καὶ ἀστερόεσσαν ἱμάσθλην·
καὶ τροχὸν ἀμφιπόλευε· καὶ ἀμφαφόων δέμας ἵππων
χιονέαις παλάμῃσιν, ἐτέρπετο κοῦρος ἀθύρων·
δεξιτερῇ δ' ἔψαυε πυριβλήτοιο χαλινοῦ.
μαίνετο δ' ἱπποσύνης μεθέπων πόθον· ἑζόμενος δὲ
γούνασι πατρῴοις, ἱκετήσια δάκρυα λείβων,
ᾔτεεν ἔμπυρον ἅρμα καὶ αἰθερίων δρόμον ἵππων.
καὶ γενέτης ἀνένευεν· ὃ δὲ πλέον ἤδεϊ μύθῳ
αἰτίζων λιτάνευε. παρηγορέων δ' ἐπὶ δίφρῳ
ὑψιπόρῳ νέον υἷα φιλοστόργῳ φάτο φωνῇ·

Ὦ τέκος Ἠελίοιο, φίλον γένος Ὠκεανοῖο,
ἄλλο γέρας μάστευε· τί σοί ποτε δίφρος Ὀλύμπου;
ἱπποσύνης ἀκίχητον ἔα δρόμον· οὐ δύνασαι γὰρ
ἰθύνειν ἐμὸν ἅρμα, τό περ μόγις ἡνιοχεύω.
οὔ ποτε θοῦρος Ἄρης φλογερῷ κεκόρυστο κεραυνῷ·
ἀλλὰ μέλος σάλπιγγι, καὶ οὐ βρονταῖον ἀράσσει·
οὐ νεφέλας Ἥφαιστος ἑοῦ γενετῆρος ἀείρει,
οὐ νεφεληγερέτης κικλήσκεται, οἷα Κρονίων·
ἀλλὰ παρ' ἐσχαρεῶνι σιδήρεον ἄκμονα τύπτει,
ἄσθμασι ποιητοῖσι χέων ποιητὸν ἀήτην.
κύκνον ἔχει πτερόεντα, καὶ οὐ ταχὺν ἵππον Ἀπόλλων,
οὐ στεροπὴν πυρόεσσαν ἀερτάζει γενετῆρος.

---

v. 191. πατρώοις rursus, ut solent, editt.

v. 192. ᾔτεεν ed. pr. deinde αἰθέριον δρ. utraque edit.

v. 196. Notanda hemistichia, quae concinunt.

v. 197. ἄλλο πέρας editt. nostrum tamen invenit Falk. inter Scaligeri Coniectt.

v. 198. δύναμαι editt. inepte. Emendaverat iam Rhodomannus.

v. 207. Editiones hunc versum cum sequentibus iungunt, ita ut ad Mercurium pertineat. Fortasse neque ad hunc, neque ad

Ἑρμῆς, ῥάβδον ἔχων, οὐκ αἰγίδα πατρὸς ἀείρει.
ἀλλ' ἐρέεις, Ζαγρῆϊ πόρεν σπινθῆρα κεραυνοῦ·
Ζαγρεὺς σκηπτὸν ἄειρε, καὶ ὡμίλησεν ὀλέθρῳ.
ἅζεο καὶ σὺ, τέκος, πανομοΐια πήματα πάσχειν.

Εἶπε, καὶ οὐ παρέπεισε· πάϊς δὲ γενήτορα νύσσων,
δάκρυσι θερμοτέροισιν ἑοὺς ἐδίηνε χιτῶνας·
χερσὶ δὲ πατρῴης φλογερῆς ἔψαυσεν ὑπήνης,
ὀκλαδὸν ἐν δαπέδῳ κυκλούμενον αὐχένα κάμπτων,
λισσόμενος. καὶ παῖδα πατὴρ ἐλέαιρε δοκεύων.
και κινυρὴ Κλυμένη πλέον ἤτεεν· αὐτὰρ ὁ θυμῷ
ἔμπεδα γινώσκων ἀμετάτροπα νήματα Μοίρης,
ἀσχαλόων ἐπένευσεν· ἀποσμήξας δὲ χιτῶνι
μυρομένου Φαέθοντος ἀφειδέος ὄμβρον ὀπωπῆς,
χείλεα παιδὸς ἔκυσσε· τόσην δ' ἐφθέγξατο φωνήν·

Δώδεκα πάντες ἔασι πυρώδεος αἰθέρος οἶκοι,
ζωδιακοῦ γλαφυροῖο πεπηγότες ἄντυγι κύκλου,
κεκριμένοι στοιχηδὸν ἐπήτριμοι, οἷς ἐνὶ μούνοις
λοξὴ πουλυέλικτος ἀταρπιτός ἐστι πλανήτων

Apollinem facit, sed sequebatur Palladis nomen, veluti: *οὐ στ. π. ἀερτάζει γενετῆρος παρθένος Ἀτρυτώνη, ὁμόγνιον ἔγχος ἔχουσα.*

v. 210. *σκῆπτρον* editt. solemni aberratione.

v. 214. *πατρώης* vulgo.

v. 217. *ἤτεεν* editt.

v. 221. *ἔκυσε* editt. violato metro.

v. 223. *πεπηγότος* editt. male.

v. 224. *κεκλιμένοι* et in fine *μούνη* editt. Etsi illud fortasse ad *κλίσιν* s. *λόξωσιν* zodiaci referri potuisset, malui tamen alterum reponere, quod in eadem causa legitur supra VI. 233. cf. V. 212. X. 403. all.

ἀσταθέων. καὶ ἕκαστον ἕλιξ Κρόνος οἶκον ἀμείβει,
ἑρπύζων βαρύγουνος, ἕως μόγις ὀψὲ τελέσσῃ
εἴκοσι καὶ δέκα κύκλα παλιννόστοιο Σελήνης,
ζώνης ἑβδομάτης ὑπὲρ ἄντυγος· ὑψόθι δ' ἕκτης
ὠκύτερον γενετῆρος ἔχει δρόμον ἀντίπορος Ζεύς,
καὶ δρόμον εἰς λυκάβαντα διέρχεται· ἐν τριτάτῃ δὲ
* * * * * * * *
ἤμασιν ἑξήκοντα παρέρχεται ἔμπυρος Ἄρης,
γείτων σεῖο τοκῆος· ἐπαντέλλων δὲ τετάρτῃ,
αὐτὸς ἐγὼ στεφανηδὸν ὅλον πόλον ἅρμασι τέμνω,
οὐρανίων ἑλίκων πολυκαμπέα κύκλα διώκων,
μέτρα χρόνου πισύρεσσι φέρων κυκλούμενος Ὥραις,
τὴν αὐτὴν περὶ νύσσαν, ἕως ὅλον οἶκον ὁδεύσω,
πλήσας ἠθάδα μῆνα τελεσφόρον· οὐ δὲ πορείην

---

v. 226. *ἕλιξ χρόνος* editt. sed Planeta Saturnus desideratur. *Κρόνος* etiam Rhodomannus.

v. 231. Mira confusio hic obtinet. Si verba: *ἐν τριτάτῃ δὲ* sana sunt, lacuna in sequeutibus statuenda est: non enim Mars, ut hic sequitur, sed Venus in tertia zona conspicitur, noto Planetarum ordine, qui Nonnum miuime fugit, cf. V. 69. sqq. XLI. 341. sqq. Igitur deesset Veneris mentio in tertia zona, Mercurii in secuuda, Lunae iu prima, et initium loci de Marte, iu quinta quaerendo. Sed ita offendit mirus ordo, etsi poëta habere potuit, cur Solem, medium Planetarum, ad finem reiiceret, ut oratio ibi continua procederet. Si verba illa: *ἐν τριτάτῃ δὲ* saua nou sunt, lacuua fortasse nulla est, sed audaciore couiectura scribendum est: *ἐν δ' ἄρα πέμπτῃ ἤμασιν ἑξ. π. ἔ. Ἄρης* etc. Recte iam sequeretur in quarta Sol, et fieri potuit, ut poëta Planetas in tribus reliquis zonis volens praetermitteret. Videant alii. Res astronomicas totius loci Commentarius explanabit.

v. 236. *πισύρεσσι*, cf. v. 176.

καλλείψας ἀτέλεστον, ὀπίστερον οἶμον ἀμείβω,
οὐ δὲ πάλιν προκέλευθον· ἐπεὶ πολυκαμπέες ἄλλοι
ἀστέρες ἀντιθέοντες ἀεὶ στείχουσιν ἀλῆται·
ἂψ δ' ἀνασειράζοντες ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ἡμιτελῆ μεθέπουσι παλίλλυτα μέτρα κελεύθου,
δέγμενοι ἀμφοτέρωθεν ἐμὴν ἑτερόσσυτον αἴγλην·
οἷς ἔνι λευκαίνουσα πόλον κερόεσσα Σελήνη,
κύκλον ὅλον πλήσασα, σοφῷ πυρὶ μῆνα λοχεύει,
μεσσοφανὴς, ἐπίκυρτος, ὅλῳ πλήθουσα προσώπῳ·
Μήνη δ' ἀντικέλευθος, ἐγὼ σφαιρηδὸν ἑλίσσων
μαρμαρυγὴν, θρέπτειραν ἀμαλλοτόκου λοχετοῖο,
ζωδιακὴν περὶ νύσσαν ἀτέρμονα κύκλον ὁδεύω,
τίκτων μέτρα χρόνοιο· καὶ οἰκόθεν οἶκον ἀμείβων,
καὶ τελέσας ἕνα κύκλον, ὅλον λυκάβαντα κομίζω.
ἄκρα δὲ συνδέσμοιο φυλάσσεο, μὴ σχεδὸν ἕρπων,
ἅρμασιν ὑμετέροις ζοφοειδέα κῶνον ἑλίξας,

---

v. 239. cave, ne *οἶμον* in *οἶκον* mutes: recte se habet. Sol non est *πολυκαμπὴς*, ut reliqui Planetae, v. seq. *er ist nicht bald rückläufig, bald rechtläufig.*

v. 242. *ἂψ ἀνασειράζοντες — ὀπίσσω* editt. cum nexus deesset, copulam interposui; sed dubito de integritate loci: participium postulat accusativum, ut v. 317. *κέλευθον* e v. sq. supplere, Nonno non convenit. Fortasse igitur antecessit tale quid: *οἳ δὲ πορείην ἂψ ἀνασειράζοντες* etc.

v. 244. *δέγμονι* edit. alt. corrupte.

v. 249. *ἀμαλλοτόκου τοκετοῖο* potuit argute dicere, sed potuit etiam *δαπέδοιο*.

v. 251. *μέτρα Κρόνοιο* editt. sed cf. v. 236. Mox *οἰόθεν οἶκον* ed. pr. emend. Falk.

v. 254. *ἡμετέροις* editt. sed *tuis* dicendum erat, ut *σέο δίφρῳ* v. seq.

φέγγος ὅλον κλέψειεν, ἐπισκιόων σέο δίφρῳ·
μὴ δὲ παριππεύσειας ἐθήμονος ἄντυγα κύκλου·
μὴ δὲ τανυπλέκτων ἑλίκων πολυκαμπέϊ δεσμῷ,
πέντε παραλλήλων δεδοκημένος ἄντυγα κύκλων,
οἶστρον ἔχοις, καὶ νύσσαν ὁμήθεα πατρὸς ἐάσῃς,
μή σε παραπλάγξειαν ἐν αἰθέρι φοιτάδες ἵπποι·
μὴ δὲ διοπτεύων δυοκαίδεκα κύκλα πορείης
ἐκ δόμου εἰς δόμον ἄλλον ἐπείγεο· καὶ σέο δίφρῳ
κριὸν ἐφιππεύων, μὴ δίζεο ταῦρον ἐλαύνειν·
γείτονα μὴ μάστευε προάγγελον ἱστοβοῆος,
σκορπίον ἀστερόφοιτον ἐπὶ ζυγὸν ἡνιοχεύων,
εἰ μὴ ἀναπλήσειας ἐείκοσι καὶ δέκα μοίρας.
ἀλλὰ σὺ μὲν κλύε μῦθον· ἐγὼ δέ σε πάντα διδάξω·
κέντρον ὅλου κόσμοιο, μεσόμφαλον ἄστρον Ὀλύμπου,
κριὸν, ἐγὼ μεθέπων ὑψούμενος, εἶαρ ἀέξω·
καὶ τροπικὴν Ζεφύροιο προάγγελον ἄντυγα βαίνων,
νύκτα ταλαντεύουσαν ἰσόῤῥοπον ἠριγενείῃ,
ἰθύνω δροσόεντα χελιδονίης δρόμον Ὥρης·
κριοῦ δ' ἀντικέλευθον ἐνέρτερον οἶκον ἀμείβων,
χηλαῖς ἐν διδύμῃσιν ἰσήμερα φέγγεα πέμπων,
ἐντύνω παλίνορσος ἰσόζυγον ἦμαρ ὁμίχλῃ,

v. 259. ἔχεις ed. pr. ἔχῃς ed. alt. volente Falkenb. Mox ἐάσσῃς utraque edit.

v. 265. ἔτι ζυγὸν ἦν. editt. sine sensu. Potuisset etiam adiectivo uti, ὑπόζυγον ἡνιοχεύων.

v. 272. ἰθύνων — δρόμον ἠοῦς, editt. sed ὥρης legendum esse, monstrat v. 276. Participium quod attinet, mox in toto hoc loco terminationes in ω et ων mire confusae sunt.

v. 273. ἀμείβω ed. pr. ἀμείβῳ etiam deterius ed. alt.

v. 275. ἐντύνων rursus male editt.

καὶ δρόμον εἰνοσίφυλλον ἄγω φθινοπωρίδος Ὥρης,
φέγγεϊ μειοτέρῳ χθαμαλὴν ἐπὶ νύσσαν ἐλαύνων
φυλλοχόῳ ἐνὶ μηνί· καὶ ἀνδράσι χεῖμα κομίζω
ὄμβριον ἰχθυόεντος ὑπὲρ ῥάχιν αἰγοκερῆος,
ἀγρονόμοις ἵνα γαῖα φερέσβια δῶρα λοχεύσῃ,
νυμφίον ὄμβρον ἔχουσα καὶ εἰλείθυιαν ἐέρσην·
καὶ θέρος ἐντύνω σταχυηκόμον ἄγγελον ὄμπνης,
θερμοτέραις ἀκτῖσι πυρώδεα γαῖαν ἱμάσσων,
ὑψιτενὴς παρὰ νύσσαν ὅτ' εἰς δρόμον ἡνιοχεύω
καρκίνον, ἀντικέλευθον ἀθαλπέος αἰγοκερῆος,
ἀμφοτέρους, καὶ Νεῖλον ὁμοῦ καὶ βότρυν, ἀέξων.
ἀρχόμενος δὲ δρόμοιο, μετέρχεο γείτονα Κέρνην,
Φωσφόρον ἀπλανέος μεθέπων πομπῆα κελεύθου,
ἱπποσύνης προκέλευθον· ἀμοιβαίῃ δὲ πορείῃ
σὸν δρόμον ἰθύνουσι δυώδεκα κυκλάδες Ὧραι.
Ὣς εἰπών, Φαέθοντος ἐπεστήριξε καρήνῳ
χρυσείην τρυφάλειαν· ἔσω δέ μιν ἔστεφε πυρσῷ,
ἑπτατόνους ἀκτῖνας ἐπὶ πλοκάμοισιν ἑλίξας,

---

v. 278. φυλλοχόῳ ἐνὶ μηνί, similem productionem iam supra II. 641. ferendam esse, vidimus. Praeterea rursus male κομίζων editt.

v. 280. ἀγρονόμοισιν ἃ γαῖα editt. Mecum emendavit Cant. Etiam Rhodomannus.

v. 282. ἄγγελον ὄρφνης vulgo; emendavit Scaliger.

v. 284. ὑψιτενῆ affertur in Scaligeri Coniectaneis cum coniectura ὅτ' ἔδραμον. Haec sana sunt; sed in fine versus ἡνιοχεύων male habent editt.

v. 287. Ad Cernen insulam, cf. XXXIII. 183. XXXVI. 6. Lubinus naufragium passus est, turpiter in *humerum* lapsus.

v. 290. σύνδρομον ἰθύνουσι vulgo, sine sensu. Praeterea fortasse futurum verbi tempus praestitisset. Orationem male claudi, vulgare Nonni vitium est.

κυκλώσας στεφανηδὸν ἐπ' ἰξύϊ λευκάδα μίτρην·
καί μιν ἀνεχλαίνωσεν ἑῷ πυρόεντι χιτῶνι,
καὶ πόδα φοινίσσοντι διεσφήκωσε πεδίλῳ.
παιδὶ δὲ δίφρον ἔδωκε· καὶ ἠῴης ἀπὸ φάτνης
ἵππους Ἠελίοιο πυρώδεας ἤγαγον Ὧραι·
καὶ θρασὺς εἰς ζυγὸν ἦλθεν Ἑωσφόρος· ἀμφὶ δὲ φαιδρῷ
ἵππιον αὐχένα δοῦλον ἐπεκλήϊσσε λεπάδνῳ.

Καὶ Φαέθων ἐπέβαινε· δίδου δέ οἱ ἡνία πάλλειν,
ἡνία μαρμαίροντα καὶ αἰγλήεσσαν ἱμάσθλην
Ἥλιος γενέτης· τρομερῇ δ' ἐλελίζετο σιγῇ,
υἱέα γινώσκων μινυώριον· ἐγγύθι δ' ὄχθης
ἡμιφανὴς Κλυμένη φλογερῶν ἐπιβήτορα δίφρων
δερκομένη φιλότεκνος ἐπάλλετο χάρματι μήτηρ.

Ἤδη δὲ δροσόεις ἀμαρύσσετο φοίνιος ἀστήρ,
καὶ Φαέθων ἀνέβαινεν ἑώϊον ἄντυγα φαίνων,
ὕδασι παππῴοισι λελουμένος Ὠκεανοῖο.
καὶ θρασὺς εὐφαέων ἐλατὴρ ὑψίδρομος ἵππων
οὐρανὸν ἐσκοπίαζε, χορῷ κεχαραγμένον ἄστρων,
ἑπτὰ περὶ ζώναις κυκλούμενον· εἶδεν ἀλήτας
ἀντιπόρους, καὶ γαῖαν ὁμοίϊον ἔδρακε κέντρῳ

v. 295. *πυρόεντι χαλινῷ*, editt. lepidum errorem sustulit Scal.

v. 297. *ἠώης* editt.

v. 301. *δίδου*, Homeri exemplo recte ed. pr. *διδοὺς* ed. alt. nexum corrumpente Falkenburgio.

v. 307. Fortasse *φωςφόρος ἀστήρ*.

v. 308. *ἀνέβαινεν ἑ. ἄ. βαίνων*, editt. intolerabili repetitione. Dedi, quod proximum erat; sed fortasse nulla similitudo captanda, et scribendum, quod centies habet, *ἑ. ἄντυγα κόσμου*.

v. 309. *παππώοισι* vulgo.

v. 312. *εἶδεν ἀλ.* recte, copula hic non necessaria. Notabilis hic versus propter continuatos spondeos.

μεσσοπαγῆ, δολιχῇσιν ἀνυψωθεῖσαν ἐρίπναις,
πάντοθι πυργωθεῖσαν ὑπωροφίοισιν ἀήταις·
καὶ ποταμοὺς σκοπίαζε, καὶ ὀφρύας Ὠκεανοῖο,
ἂψ ἀνασειράζοντος ἑὸν ῥόον εἰς ἑὸν ὕδωρ.

Ὄφρα μὲν ὄμμα τίταινεν ἐς αἰθέρα καὶ χύσιν ἄστρων
καὶ χθονὸς αἰόλα φῦλα καὶ ἄστατα νῶτα θαλάσσης,
παπταίνων ἑλικηδὸν ἀτέρμονος ἕδρανα κόσμου·
τόφρα δὲ δινηθέντες ὑπὸ ζυγὸν αἴθοπες ἵπποι
ζωδιακοῦ παράμειβον ἐθήμονος ἄντυγα κύκλου.
καὶ Φαέθων ἀδίδακτος, ἔχων πυρόεσσαν ἱμάσθλην,
μαίνετο, μαστίζων λόφον ἵππιον· οἳ δὲ μανέντες,
κέντρον ὑποπτήσσοντες ἀφειδέος ἡνιοχῆος,
ἀρχαίης ἀέκοντες ὑπὲρ βαλβῖδα κελεύθου
ἀξονίην παρὰ νύσσαν ἀλήμονες ἔτρεχον ἵπποι,
δεχνύμενοι κτύπον ἄλλον ἐθήμονος ἡνιοχῆος.
καὶ Νότιον παρὰ τέρμα, καὶ ἄρκτια νῶτα Βορῆος
ἦν κλόνος. οὐρανίῳ δὲ παριστάμεναι πυλεῶνι,
ἀλλοφανὲς νόθον ἦμαρ ἐθάμβεον εὔποδες Ὧραι·
ἔτρεμε δ' Ἠριγένεια· καὶ ἴαχε Φωσφόρος ἀστήρ·

Πῆ, φέρεαι, φίλε κοῦρε; τί μαίνεαι, ἵππον ἐλαύνων;
φείδεο σῆς μάστιγος ἀγήνορος· ἀμφοτέρων δὲ

---

v. 315. ὑποῤῥοφίῃσιν ἀήταις editt.

v. 317. ἀνασειράζοντας editt. male.

v. 324. φαίνετο μαστίζων editt. nimis languide: nostrum probat praecedens ἀδίδακτος, et v. 333.

v. 327. ἀξονίης editt. quasi ad gen. κελεύθου pertineret. V. seq. genitivus ἐθήμ. ἡνιοχ. post ἄλλον positus est, ut post comparativos, omissa particula ἤ.

v. 332. πῇ ed. pr. ne te fugiat.

v. 334. ἀμφοτέρων, solet ita loqui, ut init. h. libri v. 9. sed

πλαζομένων πεφύλαξο καὶ ἀπλανέων χορὸν ἄστρων,
μὴ θρασὺς Ὠρίων σε κατακτείνειε μαχαίρῃ,
μὴ ῥοπάλῳ πυρόεντι γέρων πλήξειε Βοώτης·
πλωτῆς δ' ἱπποσύνης ἔτι φείδεο· μὴ δέ σε μακρῷ
γαστέρι τυμβεύσειεν ἐν αἰθέρι κῆτος Ὀλύμπου·
μὴ δέ σε δαιτρεύσειε λέων, ἢ ταῦρος Ὀλύμπου,
αὐχένα κυρτώσας φλογερῇ πλήξειε κεραίῃ·
ἅζεο τοξευτῆρα, τιταινομένης ἀπὸ νευρῆς
μή σε πυριγλώχινι κατακτείνειεν ὀϊστῷ.
μὴ χάος ἄλλο γένοιτο, καὶ αἰθέρος ἄστρα φανείη
ἤματος ἱσταμένοιο· μεσημβρίζοντι δὲ δίφρῳ
ἄστατος Ἠριγένεια συναντήσειε Σελήνῃ.

Ὣς φαμένου, Φαέθων πλέον ἤλασεν, ἅρμα παρέλκων
εἰς Νότον, εἰς Βορέην, Ζεφύρου σχεδὸν, ἐγγύθεν Εὔρου.
καὶ κλόνος αἰθέρος ἦεν· ἀκινήτοιο δὲ κόσμου
ἁρμονίην ἐτίναξεν· ἐδοχμώθη δὲ καὶ αὐτὸς
αἰθέρι δινήεντι μέσος τετορημένος ἄξων.
καὶ μόγις αὐτοέλικτον ἐλαφρίζων πόλον ἄστρων,
ὀκλαδὸν ἐστήρικτο Λίβυς κυρτούμενος Ἄτλας,
μείζονα φόρτον ἔχων· καὶ ἰσήμερον ἔκτοθεν ἄρκτου
κύκλον ἐπιξύων ἑλικώδεϊ γαστέρος ὁλκῷ,
σύνδρομος ἀστερόεντι δράκων ἐπεσύρισε ταύρῳ·
καὶ κυνὶ σειριάοντι λέων βρυχήσατο λαιμῷ,
αἰθέρα θερμαίνων λασίῳ πυρὶ, καὶ θρασὺς ἔστη,
καρκίνον ὀκταπόδην κλονέων λασιότριχι παλμῷ·
οὐρανίου δὲ λέοντος ὀπισθιδίῳ παρὰ ταρσῷ
παρθένον ἀγχικέλευθον ἐμάστιε δίψιος οὐρή·

---

hic rectius et elegantius poterat *ἀμφότερον δὲ* adverbialiter, quod itidem amat.

v. 359. *λασιότρ. παλμῷ concussa iuba* terret eum leo.

κούρη δὲ πτερόεσσα, παραΐξασα Βοώτου,
ἄξονος ἐγγὺς ἵκανε, καὶ ὡμίλησεν ἁμάξῃ.
καὶ δυτικὴν παρὰ νύσσαν ἀλήμονα φέγγεα πέμπων,
Ἕσπερον ἀντικέλευθον Ἑωςφόρος ὤθεεν ἀστήρ·
πλάζετο δ᾽ Ἠριγένεια· καὶ ἠθάδος ἀντὶ λαγωοῦ
Σείριος αἰθαλόεις ἐδράξατο διψάδος ἄρκτου·
διχθὰ δὲ καλλείψαντες, ὃ μὲν Νότον, ὃς δὲ Βορῆα,
ἰχθύες ἀστερόεντες ἐπεσκίρτησαν Ὀλύμπῳ,
γείτονες ὑδροχόοιο· κυβιστητῆρι δὲ παλμῷ
σύνδρομος αἰγοκερῆος ἕλιξ ὠρχήσατο δελφίς·
καὶ Νοτίης ἑλικηδὸν ἀποπλαγχθέντα κελεύθου
σκορπίον ἀγχικέλευθον, ἑῆς ψαύοντα μαχαίρης,
ἔτρεμεν Ὠρίων καὶ ἐν ἀστράσι, μὴ βραδὺς ἕρπων,
ἄκρα ποδῶν ξύσειε τὸ δεύτερον ὀξέϊ κέντρῳ.
καὶ σέλας ἡμιτέλεστον ἀποπτύουσα προςώπου,
ἀκροκελαινιόωσα μεσημβριὰς ἄνθορε Μήνη·
οὐ γὰρ ὑποκλέπτουσα νόθον σέλας ἄρσενι πυρσῷ
ἀντιπόρου Φαέθοντος ἀμέργετο σύγγονον αἴγλην·
Πληϊάδος δὲ φάλαγγος ἕλιξ ἑπτάστερος ἠχὼ
οὐρανὸν ἑπτάζωνον ἐπέβρεμε κυκλάδι φωνῇ·
καὶ κτύπον αἰθύσσοντες ἰσηρίθμων ἀπὸ λαιμῶν,
ἀστέρες ἀντιθέοντες ἐβακχεύθησαν ἀλῆται·
Ζῆνα μὲν ὤθεε Κύπρις, Ἄρης Κρόνον· εἰαρινῆς δὲ
Πλειάδος ἐγγὺς ἵκανεν ἐμὸς μετανάστιος ἀστήρ·
ἀστράσι δ᾽ ἑπταπόροις κεράσας ἐμφύλιον αἴγλην,

---

v. 363. *ἐμίλησεν* ed. pr. emend. Falk.

v. 365. *ἑωςφόρον* editt.

v. 379. *ἀμέργετο* f. vere; sed alibi, ut XL. 377. est *ἀμέλγετο*. Vide Wernickium ad Tryphiod. p. 80.

v. 380. *Πληϊάδος τε φ.* editt.

ἡμιφανὴς ἀνέτελλεν ἐμῇ παρὰ μητέρι Μαίῃ,
ἅρματος οὐρανίοιο παράτροπος, ὃ πέλεν αἰεὶ
σύνδρομος ἢ προκέλευθος ἑῷος, ἑσπέριος δέ,
Ἠελίου δύνοντος, ὀπίστερα φέγγεα πέμπει·
καί μιν, ὅτε δρόμον ἶσον ἔχων ἰσόμοιρος ὁδεύει,
Ἠελίου κραδίην ἐπεφήμισαν ἴδμονες ἄστρων.
καὶ δροσεραῖς νιφάδεσσι διάβροχον αὐχένα τείνων,
νυμφίος Εὐρώπης, μυκήσατο ταῦρος Ὀλύμπου,
εἰς δρόμον ὀρθώσας πόδα καμπύλον· ὀξυτενὲς δὲ
δοχμώσας Φαέθοντι κέρας λοξοῖο μετώπου,
οὐρανίην φλογερῇσιν ἐπέκτυπεν ἄντυγα χηλαῖς.
καὶ θρασὺς ἐκ κολεοῖο, παρήορον αἴθοπι μηρῷ,
Ὠρίων ξίφος εἷλκε· καλαύροπα πάλλε Βοώτης·
καὶ ποδὸς ἀστραίοιο μετάρσια γούνατα πάλλων,
Πήγασος ἐχρεμέτιζε· καὶ αἰθύσσων πόλον ὁπλῇ,
ἡμιφανὴς Λίβυς ἵππος ἐπέτρεχε γείτονι κύκλῳ·
καὶ κοτέων πτερὰ πάλλεν, ὅπως πάλιν ἡνιοχῆα
ἄλλον ἀκοντίσσειεν ἀπ᾽ αἰθέρος, οἷα καὶ αὐτὸν
ἄντυγος οὐρανίης ἀπεσείσατο Βελλεροφόντην.
οὐκέτι δ᾽ ὑψιπόροιο Βορειάδος ἐγγύθι νύσσης
ἀλλήλων ἐχόρευον ἐπ᾽ ἰξύϊ κυκλάδες ἄρκτοι·
ἀλλὰ Νότῳ μίσγοντο, καὶ Ἑσπερίῃ παρὰ λίμνῃ
ἄβροχον ἴχνος ἔλουσαν ἀηθέος Ὠκεανοῖο.

---

v. 393. *διάβροχος* editt.

v. 400. *Ἀστραίοιο* ed. alt. ut Lubin. quoque nomen proprium male quaesivit. Mox *γούνατα πάλλων*, ut XXXIX. 406. per se bonum, hic offendit propter *πάλλε* v. antec. et rursus v. 404. Fortasse *βάλλων* aut *κάμπτων*.

404. *ἀκοντίσειεν* editt. metro pessumdato.

v. 406. *οὐκ᾽ ἔτι δ᾽* ed. pr. *οὐκ ἔτι δ᾽* ed. alt.

v. 409. *ἔχουσαν ἀηθ. Ὠκ.* ed. pr. *ἔχουσαι ἀηθ.* ed. alt. ex

Ζεὺς δὲ πατὴρ Φαέθοντα κατεπρήνιξε κεραυνῷ
ὑψόθεν αὐτοκύλιστον ὑπὲρ ῥόον Ἠριδανοῖο·
δήσας δ' ἁρμονίην παλινάγρετον ἥλικι δεσμῷ,
ἵππους Ἠελίῳ πάλιν ὤπασεν· αἰθέριον δὲ
ἀντολίῃ πόρεν ἅρμα, καὶ ἀρχαίῃ παρὰ νύσσῃ
ἀμφίπολοι Φαέθοντος ἐπέτρεχον εὔποδες Ὧραι.
γαῖα δὲ πᾶσα γέλασσε τὸ δεύτερον· ἠερόθεν δὲ
ζωοτόκου Διὸς ὄμβρος ὅλας ἐκάθηρεν ἀρούρας,
καὶ διερῇ ῥαθάμιγγι κατέσβεσε πυρσὸν ἀλήτην,
ὅσσον ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἐριφλεγέων ἀπὸ λαιμῶν
οὐρανόθεν χρεμέθοντες ἐπέκτυπον αἴθοπες ἵπποι.
Ἠέλιος δ' ἀνέτελλε, παλίνδρομος ἅρμα νομεύων·
καὶ σπόρος ἠέξητο· πάλιν δ' ἐγέλασσαν ἀλωαί,
δεχνύμεναι προτέρην βιοτήσιον αἰθέρος αἴγλην.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Φαέθοντα κατεστήριξεν Ὀλύμπῳ,
εἴκελον ἡνιόχῳ καὶ ἐπώνυμον· οὐράνιον δὲ
πήχεϊ μαρμαίροντι σελασφόρον ἅρμα τιταίνων
εἰς δρόμον ἀΐσσοντος ἔχει τύπον ἡνιοχῆος,
οἷα πάλιν ποθέων καὶ ἐν ἄστράσιν ἅρμα τοκῆος.

---

infelici coniectura Falk. deficiente verbo. Nobiscum correxit Cant. Genitivus a verbo pendet, more Homerico, ut Il. ζ. 508. etsi hic aliter construi posset.

v. 417. *ἐκάθηρεν* editt.

v. 420. *ἀπέκτυπον* editt. sed praecedens *ὅσσον ἐπὶ χθ.* videbatur aliam praepositionem postulare. Iupiter errantem flammam extinxit, *quocunque per terram, hinnitibus ex ignivomo ore emissis, strepitum* (sc. hinnitus) *tulerant ignei equi.* Hoc certe doctius est, quam si quis *ἀπέπτυον* tentaret, et *ὅσσον πυρσὸν* iungere mallet, ut fere Lubinus videtur in animo habuisse.

v. 422. *καὶ πόρος* editt. vel Lubino veri quid suboluit, cum vertit: *et sementis augebatur.*

v. 425. *ἴκελον* editt. contra Nonni usum.

καὶ ποταμὸς πυρίκαυστος ἀνήλυθεν εἰς πόλον ἄστρων
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος· ἐν ἀστερόεντι δὲ κύκλῳ
Ἠριδανοῦ πυρόεντος ἑλίσσεται ἀγκύλον ὕδωρ·
γνωταὶ δ᾽ ὠκυμόροιο δεδουπότος ἡνιοχῆος
εἰς φυτὸν εἶδος ἄμειψαν· ὀδυρομένων δ᾽ ἀπὸ δένδρων
ἀφνειὴν πετάλοισι καταστaλάουσιν ἐέρσην.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΘ.

Ἐν δὲ τριηκοστῷ ἐνάτῳ μετὰ κύματα λεύσσεις
Δηριάδην φεύγοντα πυριφλεγέων στόλον Ἰνδῶν.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΘ.

Ὡς εἰπὼν, ἀκίχητος ἐς οὐρανὸν ἤλυθεν Ἑρμῆς,
χάρμα λιπὼν καὶ θαῦμα κασιγνήτῳ Διονύσῳ.
Ὄφρα μὲν εἰςέτι Βάκχος ἀκοσμήτων χύσιν ἄστρων
θάμβεε καὶ Φαέθοντα δεδουπότα, πῶς παρὰ Κελτοὺς
Ἑσπερίῳ πυρίκαυτος ἐπωλίσθησε ῥεέθρῳ,
τόφρα δὲ νῆες ἵκανον ἐπήλυδες, ἃς ἐνὶ πόντῳ
τοιχάδας ἰθύνοντες ἐς Ἄρεα ναύμαχον Ἰνδῶν,
ἀκλύστῳ Ῥαδαμᾶνες ἐναυτίλλοντο θαλάσσῃ,
πόντον ἀμοιβαίῃσιν ἐπιῤῥήσσοντες ἀγυιαῖς,
ὑσμίνης ἐλατῆρες· ἐπειγόμενος δὲ Λυαίῳ,
ὁλκάσιν ἀντιτύποις ἐπεσύρισε πομπὸς ἀήτης·
καὶ Λύκος ἡγεμόνευεν ἐν ὕδασι δίφρον ἐλαύνων,
ἱππείαις ἀχάρακτον ἐπιξύων ῥόον ὁπλαῖς.

v. 7. Ita Rhodomannus. Edd. τοιχάδες, nescio, au verum sit; compares τοίχαρχος, vocabulum in re navali notum. Scal. tentabat στοιχάδες; sed sic maluissem στοιχάδας de louga navium serie. Caeterum Rhadamanes Baccho naves exstruere iubebantur XXI. 304. sqq. cf. XXXVI. 420. sqq. Vide Commeut.

v. 9. Mire dictum: πόντον ἀμοιβαίῃσιν ἐπιῤῥήσσοντες ἀγυιαῖς, si de *sulcis*, quos naves trahunt, cogitandum. Exspectares ἀμοιβαίοισιν — ἀγοστοῖς, aut ἐρετμοῖς, ut fere infra v. 307.

v. 10. ἐπειγομένῳ δὲ Λυαίῳ editt. Alius forta'se ἐπειγομένου δὲ Λυαίου, genit. absol. maluisset.

Δηριάδης δ' ἀπέλεθρος ὑπέρτερος, ὑψόθι πύργων,
ἐσσυμένων νεφεληδὸν ἐδέρκετο λαίφεα νηῶν
ὀφθαλμῷ κοτέοντι· καὶ, ὡς ὑπέροπλος, ἀκούων,
ἐγρεμόθους ὅτι νῆας Ἄραψ τορνώσατο τέκτων,
ὤμοσεν, ὑλοτόμοισιν ἄγειν Ἀράβεσσιν ἐνυώ,
καὶ πόλιν ἠπείλησεν ἀϊστῶσαι Λυκοόργου,
ἀμήσας Ῥαδαμᾶνας ἀλοιητῆρι σιδήρῳ.
καὶ στόλον ἀθρήσαντες ἀταρβέες ἔτρεμον Ἰνδοί,
Ἄρεα παπταίνοντες ἁλίκτυπον, ἄχρι καὶ αὐτοῦ
γούνατα τολμήεντος ἐλύετο Δηριαδῆος.
ποιητῷ δὲ γέλωτι γαληναίοιο προσώπου
Ἰνδὸς ἄναξ ἐκέλευσε, τριηκοσίων ἀπὸ νήσων
ἧς ἐλεφαντοβότοιο παρὰ σφυρὰ δύσβατα γαίης
λαὸν ἄγειν. καὶ κραιπνὸς ἐς ἀτραπὸν ἤϊε κήρυξ,
ποσσὶ πολυγνάμπτοισιν ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα βαίνων.
καὶ στόλος ὀξὺς ἵκανε πολυσπερέων ἀπὸ νήσων,
κεκλομένου βασιλῆος. ὃ δὲ θρασὺς, αὐχένα τείνων,
ὁλκάδας εὐπήληκας ἐς Ἄρεα πόντιον ἕλκων,
λαὸν ἑὸν θάρσυνε· καὶ ὑψινόῳ φάτο φωνῇ·
Ἀνέρες, οὓς ἀτίταλλεν ἐμὸς μενέχαρμος Ὑδάσπης,
ἄρτι πάλιν μάρνασθε πεποιθότες· αἰθόμενον δὲ
ἄξατε πῦρ ἐς Ἄρηα, καὶ ἄσπετον ἅψατε πεύκην,
νῆας ἵνα φλέξοιμι νεήλυδας αἴθοπι δαλῷ,
καὶ στρατὸν ὑγροκέλευθον ἐνικρύψοιμι θαλάσσῃ

v. 14. *Δηριάδης ἀπέλεθρος* ed. pr. copulam habes in ed. alt.
v. 19. *πτόλιν* editt.
v. 21. *ἀθροίσαντες* editt. emend. Falk. in Scaligeri Coniectan.
v. 25. *νήσων* ut mox v. 29. cf. XXVI. 38. 222. 247.
v. 26. *τῆς ἐλεφ.* editt. Correxit Hermannus.
v. 32. *λαὸν — θάρσυνε* lacuna relicta, ed. pr. supplevit Falk.
v. 37. *ἐνὶ*, adeoque *ἐνὶ κρύψ.* editt. *uno abscondam mari* fideliter vertit Lub. — Scribendum puto *φλέξαιμι* et *ἐπικρύψαιμι.* *Hermann.*

σὺν δορὶ, σὺν θώρηκι, σὺν ὁλκάσι, σὺν Διονύσῳ.
εἰ θεὸς ἔπλετο Βάκχος, ἐμῷ πυρὶ Βάκχον ὀλέσσω·
οὐχ ἅλις, ὡς προχοῇσι πολύτροπα φάρμακα τεύχων,
ἄνθεσι Θεσσαλικοῖσιν ἐμὸν φοίνιξεν Ὑδάσπην,
καί μιν ἰδὼν, σίγησα, καὶ ἥσυχος εἰσέτι λεύσσων,
ἔτλην ξανθὰ ῥέεθρα μιαινομένου ποταμοῖο;
εἰ γὰρ ἔην ῥόος οὗτος ἀπ' ἀλλοτρίου ποταμοῖο,
μὴ δὲ πατὴρ ἐμὸς ἦεν Ἀρήϊος Ἰνδὸς Ὑδάσπης,
καί κεν ἐγὼ τόδε χεῦμα χυτῆς ἔπλησα κονίης,
ὀδμὴν βοτρυόεσσαν ἀμαλδύνων Διονύσου,
καὶ προχοὴν μεθύουσαν ἐμοῦ γενετῆρος ὁδεύων,
ποσσὶ κονιομένοισι διέτρεχον ἄβροχον ὕδωρ,
οἷα παρ' Ἀργείοισι φατίζεται, ὡς Ἐνοσίχθων
ξηρὸν ὕδωρ ποίησε, καὶ αὐσταλέου ποταμοῖο
Ἰναχίην ἵππειος ὄνυξ ἐχάραξε κονίην.
οὐ θεὸς, οὐ θεὸς οὗτος· ἑὴν δ' ἐψεύσατο φύτλην·
ποίην γὰρ Κρονίωνος Ὀλύμπιον αἰγίδα πάλλει;
ποῖον ἔχει σπινθῆρα Διοβλήτοιο κεραυνοῦ;
ποίην δ' οὐρανίην στεροπὴν γενετῆρος ἀείρει;
οὐ Κρονίδης κατ' Ἄρηα κορύσσεται οἴνοπι κισσῷ·
οὐ τυπάνων πατάγοισι μέλος βρονταῖον ἐΐσκω·
οὐ δὲ Διὸς σκηπτοῖσιν ὁμοίϊα θύρσα καλέσσω·
οὐ χθονίῳ θώρηκι Διὸς νέφος ἶσον ἐνίψω.
νεβρίδι δαιδαλέῃ πότε ποικίλον ἄστρον ἐΐσκω;
ἀλλ' ἐρέεις, ὅτι βότρυν ἐδέξατο, καὶ χύσιν οἴνου

---

v. 41. *φοίνιξεν*, quia in vinum purpureum mutavit, unde *ξανθὰ ῥέεθρα* v. 43. dicit.

v. 42. *λεύσων* editt.

v. 44. *ἀπαλλοτρίου* ed. pr. divisit Falk.

v. 53. *ἐψαύσατο* ed. pr. ab eod. Falk. emendata.

v. 59. *σκήπτροισιν* editt. fatali errore.

δῶρα παρὰ Κρονίωνος, ἀεξιφύτοιο τοκῆος· —
Τρώϊον αἷμα φέροντι καὶ ἀγρονόμῳ τινὶ βούτῃ
Ζεὺς πόρεν, οἰνοχόῳ Γανυμήδεϊ, νέκταρ Ὀλύμπου·
νέκταρι δ᾽ οὐ πέλεν οἶνος ὁμοίϊος. εἴξατε, θύρσοι·
Βάκχος ὁμοῦ Σατύροισιν ἐπὶ χθονὸς εἰλαπινάζει·
δαίνυται οὐρανίοισι σὺν ἀθανάτοις Γανυμήδης.
εἰ δὲ πέλε βροτὸς οὗτος ἐπουρανίοιο τοκῆος,
σὺν Διῒ καὶ μακάρεσσιν ὁμῆς ἔψαυσε τραπέζης.
ἔκλυον, ὥς ποτε θῶκον ἐὸν καὶ σκῆπτρον Ὀλύμπου
δῶκε γέρας Ζαγρῆϊ, παλαιοτέρῳ Διονύσῳ,
ἀστεροπὴν Ζαγρῆϊ, καὶ ἄμπελον οἴνοπι Βάκχῳ.
Εἶπε, καὶ εἰς μόθον ὦρτο· συνεῤῥώοντο δὲ λαοὶ
σὺν δορὶ, σὺν σακέεσσι· καὶ ὄψιμον ἐλπίδα νίκης
χερσαίου πολέμοιο μετεστήσαντο θαλάσσῃ.
καὶ προμάχοις Διόνυσος ἐκέκλετο θυιάδι φωνῇ·
Ἄρεος ἄλκιμα τέκνα καὶ εὐθώρηκος Ἀθήνης,
οἷς βίος ἔργα μόθοιο καὶ ἐλπίδες εἰσὶν ἀγῶνες,
σπεύσατε καὶ μετὰ πόντον ἀϊστῶσαι γένος Ἰνδῶν,
εἰναλίην τελέσαντες ἐπιχθονίην μετὰ νίκην.
ἀλλὰ θαλασσαίοιο διάκτορα δηϊοτῆτος,
ἔγχεα διπλώσαντες ὁμόπλοκα δίζυγι δεσμῷ
ναύμαχα κολλήεντα, περὶ στόμαθ᾽ εἱμένα χαλκῷ,

---

v. 70. Omissum ἄν haberi potuisset in hunc modum: ἴης ἄν ψαῦσε τραπέζης.

v. 71. Fortasse etiam hic propter v. 73. σκηπτὸν scribendum; videtur tamen per additum θῶκον vulgata excusari.

v. 75. ὄψιμον ἐλπίδι editt. siue sensu.

v. 76. πτολέμοιο — θαλάσσης editt. male.

v. 79. ἐλπῖδες ed. pr. nominatim emend. Falk.

v. 84. περὶ στόμα εἱμένα χ. editt. pessimo hiatu. Rhodomanni emendationem Hermannus protulit ad Orph. p. 752. Potuisset etiam κολλήεντα περὶ στόμα θ᾽ εἱμένα χαλκῷ.

μίξατε δυςμενέεσσιν ἀλιπτοίητον ἐνυώ,
προφθάμενοι, μὴ χειρὶ πυραυγέα δαλὸν ἀείρων,
Δηριάδης φλέξειεν Ἀρήϊα δούρατα νηῶν.
νόσφι φόβου μάρνασθε, Μιμαλλόνες· ὑγρομόθων γὰρ
ἐλπίδες ἀντιβίων κενεαυχέες· εἰ δὲ μογήσας,
φύλοπιν οὐκ ἐτέλεσσεν ἐπὶ χθονὸς ὄρχαμος Ἰνδῶν,
ἠλιβάτων λοφιῇσιν ἐφεδρήσσων ἐλεφάντων,
ἀγχινεφὴς, ἀκίχητος, ἀνούτατος, ἠέρι γείτων·
οὐ μὲν ἐγὼ προμάχων ποτὲ δεύομαι· οὐ δὲ καλέσσω
ἄλλον ἀοσσητῆρα μετὰ Κρονίωνα τοκῆα,
ἡνίοχον πόντοιο καὶ αἰθέρος· ἢν δ' ἐθελήσω,
γνωτὸν ἐμοῦ Κρονίδαο, Ποσειδάωνα, κορύσσω,
Ἰνδῴην στίχα πᾶσαν ἀμαλδύνοντα τριαίνῃ·
καὶ πρόμον εὐρυγένειον, ἀπόσπορον Ἐννοσιγαίου,
Γλαῦκον ἔχω συνάεθλον, ἐμῆς ἅτε γείτονα Θήβης,
πόντιον Ἀονίης Ἀνθηδόνος ἀστὸν ἀρούρης·
Γλαῦκον ἔχω καὶ Φόρκυν· ἱμασσομένην δὲ θαλάσσῃ
ὁλκάδα Δηριάδαο κατακρύψει Μελικέρτης,
κυδαίνων Διόνυσον ὁμόγνιον, οὗ ποτὲ μήτηρ,
νήπιον ἔτρεφε Βάκχον, ἐπεὶ πόρε ποντιὰς Ἰνὼ
ἓν γλάγος ἀμφοτέροισι, Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ·
μαντιπόλου δὲ γέροντος, ὃς ἡμετέρην ποτὲ νίκην
ἐσσομένην κατὰ πόντον ὑποβρυχίῃ φάτο φωνῇ,
εἰμὶ φίλος, Πρωτῆος· ἐς ὑσμίνην δὲ κορύσσει
θυγατέρας Νηρῆος ἐμὴ Θέτις· ἐν δὲ κυδοιμοῖς,
Βασσαρίδων συνάεθλος, ἐμὴ θωρήσσεται Ἰνώ.
θωρήξω δ' ἐς Ἄρηα καὶ Αἰόλον, ὄφρα νοήσω

v. 88. ὑγρομόρων editt. inepte, sive compares αἰνόμορος, sive dictum putes pro ὑγρόμωρος ut ἐγχεσίμωρος etc. Nostrum est infra v. 272.

v. 97. Ἰνδώην editt.

Εὗρον ἀκοντίζοντα, καὶ αἰχμάζοντα Βορῆα,
γαμβρὸν ἐμοῦ προμάχου, Μαραθωνίδος ἅρπαγα νύμφης,
καὶ Νότον Αἰθιοπῆα, προασπιστῆρα Λυαίου·
καὶ Ζέφυρος πολὺ μᾶλλον ἀελλήεντι κυδοιμῷ
ὁλκάδας ἀντιβίων δηλήσεται· ἡμετέρου γὰρ
εὐνέτιν Ἶριν ἔχει Διὸς ἄγγελον. ἀλλὰ σιωπῇ
ἔκτοθεν εὐθύρσοιο καὶ Ἰνδῴοιο κυδοιμοῦ
μιμνέτω ἠρεμέων θρασὺς Αἰόλος, ἠθάδι δεσμῷ,
ἀσκὸν ἐπισφίγξας ἀνεμώδεα· μὴ δ' ἐνὶ πόντῳ
ἄσθμασιν Ἰνδοφόνοισιν ἀριστεύσωσιν ἀῆται·
ἀλλὰ μόθον τελέσω, νηοφθόρα θύρσα τιταίνων.
Ὣς εἰπὼν, ἐκόρυσσε πεποιθότας ἡγεμονῆας.
ἤδη δὲ πτολέμοιο προάγγελος ἵστατο σάλπιγξ,
καὶ μέλος ἐγρεκύδοιμον ἀνέκλαγον Ἄρεος αὐλοί,
λαὸν ἀολλίζοντες· ἀρασσομένη δὲ βοείη
εἰναλίου κελάδησε μόθου χαλκόκροτον ἠχώ,
καὶ καναχὴν ὁμόδουπον ἀγέστρατος ἴαχε σύριγξ·
ἀντὶ δὲ πετραίης πολεμήϊα λείψανα φωνῆς
Πανιὰς ὑστερόφωνος ἀμείβετο ποντιὰς Ἠχώ.
Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ἔην κλόνος· ὦρτο δ' ἰωὴ
κεκλομένων· καὶ λαὸς ἐθήμονι μάρνατο τέχνῃ,
κυκλώσας στεφανηδὸν ὅλον στρατόν· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ

---

v. 118. Ἰνδῴοιο vulgo.

v. 120. ἄκρον ἐπισφ. editt. emend. Falk. in Scalig. Coniectaneis.

v. 124. Insolens est ἵστατο σάλπιγξ, etsi fortasse, a Nonno quidem, argute dici potuit, quia ὄρθιος de acuto sono usurpatur. Sed fieri etiam potuit, ut postrema duorum versuum vocabula confunderentur, veluti: προάγγ. ἵστατο κήρυξ et — — — ἴαχε, vel ἔκτυπε σάλπιγξ.

v. 125. ἀνέκραγον editt. errore alibi quoque obvio.

v. 127. χαλκόκροτος ἠχώ sine constructione. Emendaverat iam Rhodomannus.

νηυσὶν ὁμοζυγέεσσιν ἐμιτρώθη στόλος Ἰνδῶν,
εἰς λίνον ἐργομένων νεπόδων τύπον. Αἰακίδαις δὲ
Αἰακὸς, ὑγρὸν Ἄρηα προθεσπίζων Σαλαμῖνος,
ἀρχόμενος πολέμοιο θεουδέα ῥήξατο φωνήν·
Εἰ πάρος ἡμετέρην ἀΐων ἱκετήσιον ἠχὼ,
ἄσπορον εὐρυάλωος ἀπήλασας αὐχμὸν ἀρούρης,
διψαλέην ἐπὶ γαῖαν ἄγων βιοτήσιον ὕδωρ,
δὸς πάλιν ὀψιτέλεστον ἴσην χάριν ὑέτιε Ζεῦ,
ὕδατι κυδαίνων με καὶ ἐνθάδε· καί τις ἐνίψῃ
νίκην ἡμετέρην δεδοκημένος, ὡς ἐνὶ γαίῃ
Ζεὺς ἑὸν υἷα γέραιρε, καὶ ἐν πελάγεσσι γεραίρει.
ἄλλος ἀνὴρ λέξειεν Ἀχαιϊκός· εἰν ἐνὶ θεσμῷ
Αἰακὸς Ἰνδοφόνος φυσίζοος· ἀμφότερον γὰρ,
κτείνων ἐχθρὰ κάρηνα, καὶ αὔλακι καρπὸν ὀπάσσας,
χάρμα πόρεν Δήμητρι καὶ εὐφροσύνην Διονύσῳ.
ῥύεο δ' ἡμετέρης πλόον ὁλκάδος· αὐσταλέου δὲ
* * * * *
ὡς χθονίῳ κενεῶνι φερέσβιον ἤγαγον ὕδωρ,
καὶ χθονίων λαγόνων θανατηφόρον οἶδμα κορύσσω,
μαρνάμενον στρατιῇσι καὶ ὁλκάσι Δηριαδῆος.

---

v. 135. *Αἰακίδης* editt. per se absurde, praeterea dativum postulare videtur *προθεσπίζων*. *Αἰακίδαις* etiam Rhodomannus.

v. 137. *πτολέμοιο* vulgo.

v. 138. *αἴων* ed. pr. a Falk. emend.

v. 142. Fortasse melius esset *ἐνίψει*.

v. 143. *νίκην ὑμετέρην* ed. pr. emend. Falk.

v. 149. *πλέον ὁλκάδος* editt. correxit Falk. ad calcem Cunaei. Idem Falk. mox dedit *αὐσταλέῳ δὲ*, quod receptum in ed. alt. adiectivo hoc male ad sequentem dativum tracto. Probabiliter locus respondebat versibus 139. et 140. igitur excidit versus huius fere modi: *αὐσταλέου δὲ ἀσπόρου αὐχμώοντος ἐπὶ χρόνον ἄγρου ἐόντος, ὡς* etc. *Κενεὼν* et *λαγόνες* quo sensu dicantur, docet imprimis locus de Danao IV. 256. 259.

ἀλλά, πάτερ, σκηπτοῦχε βίου, σκηπτοῦχε κυδοιμοῦ,
πέμπε μοι αἰετὸν ὄρνιν, ἐμῆς κήρυκα γενέθλης,
δεξιτερὸν προμάχοισι καὶ ὑμετέρῳ Διονύσῳ·
ἄλλος δ' ἀντιβίοισιν ἀριστερὸς ὄρνις ἱκέσθω.
σύμβολα δ' ἀμφοτέροις ἑτερότροπα ταῦτα γενέσθω·
τὸν μὲν ἐσαθρήσω, πεφορημένον ἅρπαγι ταρσῷ,
θηγαλέων ὀνύχων κεχαραγμένον ὀξέϊ κέντρῳ,
νεκρὸν ὄφιν περίμετρον ἀερτάζοντα κεραστήν,
δυςμενέος κερόεντος ἀπαγγέλλοντα τελευτήν·
λαῷ δ' ἀντιβίων ἕτερος μελανόχροος ἔλθῃ,
κυανέαις πτερύγεσσι προθεσπίζων φόνον Ἰνδῶν,
αὐτόματον θανάτοιο μέλαν τύπον· ἢν δ' ἐθελήσῃς,
βρονταίοις πατάγοισιν ἐμὴν μαντεύεο νίκην·
καὶ στεροπὴν Βρομίοιο λεχώϊα φέγγεα, πέμπων,
υἱέα σεῖο γέραιρε πάλιν πυρί· δυςμενέων δὲ
ὁλκάδας εὐπήληκας ὀϊστεύσωσι κεραυνοί.
ναὶ, πάτερ, Αἰγίνης μιμνήσκεο, μὴ σέο νύμφης
νυμφίον αἰσχύνειας ὁμόπτερον ὄρνιν Ἐρώτων.
Ὣς εἰπὼν, πολέμιζεν. ἐς ἠερίας δὲ κελεύθους
ὄμμα παλιννόστοιο βαλὼν ἀντώπιον ἄρκτου,
γαμβρὸν ἐὸν λιτάνευε, καὶ ἴαχε μῦθον Ἐρεχθεύς·
Γαμβρὸς ἐμὸς, Βορέης, θωρήσσεο, καὶ σέο νύμφης
μαρναμένῳ γενετῆρι βοηθόον ἆσθμα τιταίνων,
ἕδνα τεοῦ θαλάμοιο θαλασσαίην πόρε νίκην·
ὁλκάσι μὲν Βρομίοιο φέρων νηοσσόον αὔρην,
δὸς χάριν ἀμφοτέροισιν Ἐρεχθέϊ καὶ Διονύσῳ·

---

v. 155. *προμάχοιο* editt. male.
v. 166. *στεροπῆς* editt. contra Nonni facilitatem.
v. 169. *ναιὸν πάτερ* ed. pr. emend Falk. sed in lectionib. alt. edit. *μάτερ* male excusum.
v. 171. *πτολέμιζεν* editt.

νησοὶ δὲ Δηριάδαο, μεμηνότα πόντον ἱμάσσων,
ἄσθματι κυματόεντι τεὰς Θώρηξον ἀέλλας·
ἐσσὶ γὰρ ὑσμίνης ἐμπείραμος, ὅττι καὶ αὐτὸς
Θρήκην ναιετάεις, ἐμπείραμος οἷά περ Ἄρης.
ἀντιβίων δὲ φάλαγγι δυσήνεμον ἆσθμα κομίζων,
ἔγχεϊ παχνήεντι κορύσσεο Δηριαδῆϊ·
στήσας δ' ἀντιβίοισι θυελλήεσσαν Ἐνυώ,
δυσμενέας τόξευε χαλαζήεντι βελέμνῳ,
καὶ Διῒ πιστὰ φέρων καὶ Παλλάδι καὶ Διονύσῳ.
μνώεο Κεκροπίης εὐπαρθένου, ἧχι γυναῖκες
κερκίδι ποικίλλουσι τεῶν ὑμέναιον ἐρώτων·
Ἰλισσὸν δὲ γέραιρε γαμοστόλον, ὁππόθι κούρην
Ἀτθίδα, σὴν παράκοιτιν ἀνήρπασαν ἅρπαγες αὖραι,
ἑζομένην ἀτίνακτον ἀκινήτῳ σέθεν ὤμῳ.
οἶδα μέν, ὡς συνάεθλος ἐλεύσεται ἄλλος ἀήτης
γείτων ἀντιβίοισιν Ἑώϊος· ἀλλ' ἐνὶ χάρμῃ
οὐ τρομέω θρασὺν Εὖρον, ὅτι πτερόεντες ἀῆται
πάντες, ὅσοι πνείουσιν, ὀπάονές εἰσι Βορῆος·
καὶ πρόμος Αἰθιόπων Νοτίην ἐπὶ πέζαν ἀρούρης
μηκέτι νοστήσειε Κορύμβασος· ἀλλὰ δαμείη,
θερμὸν ἔχων συνάεθλον ἑὸν Νότον Αἰθιοπῆα,
ψυχρὸν ὑπὲρ πόντοιο πιὼν θανατηφόρον ὕδωρ·
οὐκ ἀλέγω Ζεφύροιο, κορυσσομένοιο Βορῆος.

---

v. 187. *διὰ* edit. pr. Caeterum versus vulgo cum seqq. iungitur, inepte.

v. 188. *ἦχι* ed. pr.

v. 190. *ὁππότε* editt.

v. 193. *οἶδα μὲν συνάεθλον ἐλ.* ed. pr. restituit Falk.

v. 196. *ὅσα πνείουσιν* ed. pr. Emendavit iam Rhodomannus.

v. 198. *νοσήσειε K.* ed. pr. correctum in alt. ope Falk. mox *δαείη* editt. verum vidit et hic Falk. inter Scaligeri Coniectt. De Corymbaso vide XXVIII. 97. sqq.

δεῖξον ὁμοφροσύνην ἑκυρῷ σέθεν· οὐρανόθεν δὲ
σὺν σοὶ Βακχιάδεσσιν ἐμαῖς στρατιῇσιν ἀρήξει
μαρνάμενος τριόδοντι Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη,
ἡ μὲν ἑοῖς ναέτῃσιν, ὃ δὲ γνωτοῖο γενέθλῃ·
καὶ πυρόεις Ἥφαιστος Ἐρεχθέος αἷμα γεραίρων,
ἵξεται εὐάντητος ἐς ὑδατόεσσαν Ἐνυώ,
ὁλκάδι Δηριάδαο μαχήμονα πυρσὸν ἑλίσσων.
δὸς δέ με νικῆσαι καὶ ἐν ὕδασι· καὶ μετὰ νίκην
Κεκροπίῃ κομίσειεν ἀπήμονα λαὸν Ἐρεχθεύς,
καὶ Βορέην μέλψωσι καὶ Ὠρείθυιαν Ἀθῆναι.
Τοῖον ἔπος βοόων, ἁλιδινέος ἥψατο χάρμης
ἔγχεϊ τεχνήεντι, καὶ, ὡς ναέτης Μαραθῶνος,
ναύμαχον εἶχεν ἔρωτα· φιληρέτμῳ δὲ κυδοιμῷ
ἦν στόλος, ἦεν Ἄρης τότε ναυτίλος· ἐν παλάμῃ δὲ
πηδάλιον Φόβος εἶχε· κυβερνήτης δὲ κυδοιμοῦ
Δεῖμος ἀκοντοφόρων ἀνελύσατο πείσματα νηῶν.
Κυκλώπων δὲ φάλαγγες ἐναυτίλλοντο θαλάσσῃ
ὁλκάδας ἀγχιάλῃσιν ὀϊστεύοντες ἐρίπναις·
Εὐρύαλος δ᾽ ἀλάλαζεν· ἁλιῤῥοίζῳ δὲ κυδοιμῷ
ἀγχινεφὴς οἴστρησεν ἐς ὑσμίνην Ἁλιμήδης.

---

v. 205. *γενέθλη* ed. pr. emend. idem Falk.

v. 213. *τεχνήεητι* ed. pr. vocabulum emendatius dedit alt. edit. sed ambigo de sensu, estne fortasse idem, ac *ἔγχεϊ κολλήεντι*, cf. v. 83. sq. Sed sic obscure locutus est. Malim *τολμήεντι*.

v. 215. Post *στόλος* editt. plenam interpunctionem habent; sed ita sensus nullus est. Falk. in Coniectt. Scaligeri volebat *στόνος*, potuisset etiam *κλόνος*, paulo fortasse melius. Erat, cum tentarem *φιλήρετμος δὲ κυδοιμῷ ἦν στόλος*, sed semper displicet nimia sententiae brevitas. Fortasse, sublata distinctione, Nonni manum restituimus, etsi vel sic est, quod offendat.

v. 219. *ὁλκάδα ἀγχιάλῃσιν ὀ. ἐρίπαις* edit. pr. *ὁλκάδας ἀγχιάλοισιν* ed. alt. ex emend. Falk.

v. 221. *οἴστρησεν*, ab *οἰστράω* derivandum, intransitive diceretur, si sanum est; sed quantum memini, transitivum tantum

καὶ διδύμαις στρατιῇσιν ἐπέκτυπε πόντιος Ἄρης
χερσαίην μετὰ δῆριν· ἁλιῤῥοίζῳ δ' ἀλαλητῷ
ὁλκάσι Βακχείῃσιν ἐπέῤῥεον ὁλκάδες Ἰνδῶν.
καὶ φόνος ἦν ἑκάτερθε· καὶ ἔζεε κύματα λύθρῳ·
καὶ πολὺς ἀμφοτέρων στρατὸς ἤριπεν· ἀρτιχύτῳ δὲ
αἵματι κυανέης ἐρυθαίνετο νῶτα θαλάσσης.

Πολλοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χυτῷ πίπτοντες ὀλέθρῳ,
οἰδαλέοι πλωτῆρες ἐναυτίλλοντο θαλάσσῃ·
καὶ ῥοθίοις ἑλικηδὸν, ἔχων πορθμῆας ἀήτας,
σύρετο νεκρὸς ὅμιλος, ἀφειδέϊ σύνδρομος αὔρῃ.
πολλοὶ δ' αὐτοκύλιστον ὑπὸ στροφάλιγγα κυδοιμοῦ
εἰς ῥόον ὠλίσθησαν· ἀναγκαίῃ δὲ πιόντες
πικρὸν ὕδωρ, ἐνόησαν ὑποβρυχίης λίνα Μοίρης,
βριθόμενοι θώρηκι· καὶ οἰδαλέων μέλαν ὕδωρ
κυανέων ἐκάλυπτεν ὁμόχροα σώματα νεκρῶν
βένθεϊ φυκιόεντι· σὺν ὑγροπόρῳ δὲ φορῆϊ
χάλκεος ἰλυόεντι χιτὼν ἐκαλύπτετο πηλῷ.
καὶ τάφος ἔπλετο πόντος· ἐτυμβεύοντο δὲ πολλοὶ
κητείοις γενύεσσιν· ἐν ἰχθυόεντι δὲ λαιμῷ,
ἄπνοον αἰθύσσουσα νέκυν, τυμβεύσατο φώκη,
ξανθὸν ἐρευγομένη ῥόον αἵματος. ὀλλυμένων δὲ
τεύχεα πόντος ἔδεκτο· νεοσφαγέος δὲ φορῆος

οἰστρέω agnoscit, ut I. 195. XLII. 27. 35. 176. 184. Fortasse οἴμησεν.

v. 225. καὶ ἔξεε κ. editt. male. Emendaverat iam Rhodomannus.

v. 227. ἄλματι editt. *saltu* Lub. nove dictum κυανέης θαλ. vide rursus v. 308. cf. 235. sq. Αἵματι etiam Rhodomannus.

v. 235. οἰδαλέον μ. ὕδ. editt.

v. 241. αἰθύσσουσα suspectum videtur.

v. 242. κόρον αἵματος editt. serius emend. Falk.

αὐτομάτη λοφόεσσα δι' ὕδατος ἔπλεε πήληξ,
δεσμοῦ λυομένοιο· θυελλήεντι δὲ πολλῆς
χεύματι φοιταλέης ἐπενήχετο κύκλα βοείης
σὺν διερῷ τελαμῶνι. πολὺς δ' ὑπὸ κύμασιν ἄκροις
ἀφρὸς ἐρευθιόων πολιῆς ἀνεκήκιεν ἅλμης,
αἱμαλέῳ πάνλευκον ὑποστίξας χύσιν ὁλκῷ.

Καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐφοινίχθη Μελικέρτης·
Λευκοθέη δ' ὀλόλυξε, τιθηνήτειρα Λυαίου,
αὐχένα γαῦρον ἔχουσα· καὶ Ἰνδοφόνου περὶ νίκης
ἄνθεϊ φυκιόεντι κόμην ἐστέψατο Νύμφη.
καὶ Θέτις ἀκρήδεμνος ὑπερκύψασα θαλάσσης,
χεῖρας ἐρεισαμένη καὶ Δωρίδι καὶ Πανοπείῃ,
ἄσμενον ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐθύρσῳ Διονύσῳ.
καὶ βυθίη Γαλάτεια θαλασσαίου διὰ κόλπου
ἡμιφανὴς πεφόρητο, διαξύουσα γαλήνην·
καὶ φονίου Κύκλωπος ἀλιπτοίητον ἐνυὼ
δερκομένη, δεδόνητο· φόβῳ δ' ἤμειψε παρειάς·
ἔλπετο γὰρ Πολύφημον ἰδεῖν κατὰ φύλοπιν Ἰνδῶν,
ἀντία Δηριάδαο συναιχμάζοντα Λυαίῳ·
ταρβαλέη δ' ἱκέτευε θαλασσαίην Ἀφροδίτην,
υἷα Ποσειδάωνος ἀριστεύοντα σαῶσαι·
καὶ γενέτην φιλότεκνον ἐφ' υἱέϊ Κυανοχαίτην,

---

v. 249. φύσιν editt. hoc quoque Falk. inter Scaligeri coniectt. emendavit.

v. 251. τιθηνήτηρα ed. pr. correxit Falk.

v. 252. αὐχένα λάβρον editt. probabiliter correxit Cun.

v. 255. Πανοπῇϊ editt. restituit Scal.

v. 260. παρειαῖς ed. pr. emend. Falk.

v. 264. ἀριστεύοντα νοῆσαι editt. aut nullo, aut languidissimo sensu, si ad ἰδεῖν v. 261. referre velis. Nostrum probat v. 266.

μαρναμένου λιτάνευε προασπίζειν Πολυφήμου.
καὶ βυθίου τριόδοντος ἐκυκλώσαντο φορῆα
θυγατέρες Νηρῆος· ἐρειδόμενος δὲ τριαίνῃ
πόντιος Ἐννοσίγαιος ἐδέρκετο γείτονα χάρμην·
καὶ στρατὸν εὐθώρηκος ὀπιπεύων Διονύσου,
ζηλήμων ὀρόων ἑτέρου Κύκλωπος ἐνυώ,
ὑγρομόθῳ Βρομίῳ πολυμεμφέα ῥήξατο φωνήν·

Εἰς ἐνοπὴν, φίλε Βάκχε, τόσους Κύκλωπας ἀγείρων,
καλλείψας δ' ἕνα μοῦνον ἀπόπροθι δηϊοτῆτος,
εἰς χρόνον ἑπταέτηρον ἔχεις πολύκυκλον ἀγῶνα,
βόσκων ἀλλοπρόσαλλον ἀτέρμονος ἐλπίδα χάρμης,
ὅττι τεοῦ μεγάλοιο προασπιστῆρες ἀγῶνος
πάντες ἑνὸς χατέουσιν ἀνικήτου Πολυφήμου.
εἰ δὲ τεὴν ἐπὶ δῆριν ἐμὸς πάϊς ἵκετο Κύκλωψ,
καί κεν ὑπὲρ πεδίοιο συναιχμάζων Διονύσῳ,
πατρῴην ἐλέλιζεν ἐμῆς γλωχῖνα τριαίνης,
καὶ πολὺν Ἰνδὸν ὅμιλον ἐμῷ τριόδοντι δαΐζων,
[εἰς μίαν ἠριγένειαν ὅλον γένος ἔ[illegible]νεν Ἰνδῶν·]
στήθεα βουκεράοιο διέθλασε Δηριαδῆος.
υἱὸς ἐμὸς πάλιν ἄλλος, ἔχων ἑκατοντάδα χειρῶν,
Τιτήνων ὀλετῆρι, τεῷ χραίσμησε τοκῆϊ,
Αἰγαίων πολύπηχυς, ὅτε Κρόνον εἰς φόβον ἕλκων,
ἠλιβάτων ἐτίταινε πολυσπερὲς ἔθνος ἀγοστῶν,

---

v. 273. ἀείρων editt. inepte.

v. 281. πατρῴην — γλωχῖνα κεραίης editt. posterius emend. Scal. propt. v. seq.

v. 282. ὁμῷ τριόδ. ed. pr. emend. Falk.

v. 283. aperte hic superfluus est.

v. 284. δι' ἔθλασε ed. pr. correxit Falk.

v. 287. ὅτε Κρόνος editt. contra mentem poëtae.

ἠέλιον σκιόωσαν ἔχων ὑψαύχενα χαίτην·
καὶ βλοσυροὶ Τιτῆνες ἐνοσφίσθησαν Ὀλύμπου,
εὐπαλάμου Βριαρῆος ὑποπτήσσοντες ἐνυώ.

Τοῖον ἔπος φθονέων νεμεσήμονι πέφραδε φωνῇ·
αἰδομένη δὲ Θόωσα κατηφέας εἶχε παρειάς,
Ἄρεϊ μὴ παρεόντος ἐρωμανέος Πολυφήμου.

Ὡς δὲ μόθου τέλος ἦεν, ἐριφλοίσβου τε κυδοιμοῦ
ἠθάδα πόντον ὄπωπε κατάῤῥυτον αἵματι Νηρεύς·
ξανθῆς δ' Ἐννοσίγαιος ἐθάμβεε νῶτα θαλάσσης,
ἰχθύας ἀνδροφάγους ὁρόων, καὶ πληθύϊ νεκρῶν
γείτονος ἄβροχα νῶτα γεφυρωθέντα θαλάσσης. —
[Βακχιάδες τε φάλαγγες ἐπέχραον αἴθοπι λαῷ·] —
κεῖτο δὲ δυςμενέων στρατὸς ἄσπετος, ὧν ἐνὶ χάρμῃ

---

v. 295. Quae ab hoc versu usque ad v. 311. leguntur, ita perturbata sunt, ut nihil certi sine melioribus libris videatur statui posse. Proelio finito, v. 295. 299. Nereum et Neptunum mare, sanguine et cadaveribus repletum, oculis perlustrasse, et describi trucidatorum varia vulnera v. 301 — 305. haec saltem inter se cohaererent, nisi v. 300. de impetu Bacchicae phalangis omnem nexum turbaret. Praeterea finis pugnae nondum est, sed illa continuatur, cf. 312. sqq. usque ad finem libri. Denique id, quod de vano remigum studio v. 306 — 311. interponitur, incertum est, utrum de fuga sub finem praelii, an de primo impetu accipiendum sit. Fortasse poëta, finito priori praelio, secundum voluit distinguere; sed excidit initium narrationis, cuius particula erat v. 300. Totus locus v. 295 — 311. uti nunc est, a nemine desideraretur, si abesset. Caeterum v. 295. legitur ἐριφλοίσβου δὲ κυδοιμοῦ in editt. Rhodomannus: f. οὐδὲ μόθου.

v. 296. ἅλματι Νηρεύς editt. Emendavit iam Rhodomannus.

v. 298. Usitatius fuisset πλήθεϊ.

v. 300. non cohaerere, monui ad v. 295.

v. 301. ᾧ ἐνὶ χ. vulgo sine sensu. Emendavit iam Rhodomannus.

βαλλομένων ξιφέεσσι καὶ ὀξυτέροισιν ὀϊστοῖς,
τοῦ μὲν ὑπὲρ λαπάρην βέλος ἔμπεσε· τοῦ δὲ τυπέντος
ἔγχεϊ χαλκείῳ μεσάτης ὑπὲρ ἄντυγα κόρσης,
ὠτειλὴ βεβάθυστο χαρασσομένοιο καρήνου.
πολλοὶ δ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα πολυσπερέων ἐλατήρων,
πόντον ἀμοιβαίοισιν ἀνασχίζοντες ἐρετμοῖς,
κυανέην λεύκαινον ἐπασσυτέρην χύσιν ἀφρῷ·
καὶ πόνος ἦν ἀνόνητος ἐπειγομένων ἐλατήρων·
συμφερτοὺς δὲ κάλωας ἀοσσητῆρι σιδήρῳ
ἰθυντὴρ ἀπέκοψε, καὶ ἔσχισεν ἄορι σειρήν.

Ἀμφοτέρης δὲ φάλαγγος, ἐν ἠέρι ῥοῖζον ἰάλλων,
ἔῤῥεεν ἀπλανέων δολιχόσκιος ὄμβρος ὀϊστῶν·
ὧν ὃ μὲν ἱστὸν ἔβαλλε μεσαίτατον· ὃς δὲ περήσας
ἱστίον εὐδίνητον, ἐβόμβεε σύνδρομος αὔραις·
ἄλλος ἔην προτόνοισι πεπαρμένος· ὃς δὲ μεσόδμῃ
κεῖτο πεσών· ἕτερος δὲ δι᾽ ἠέρος ἰὸς ἀλήτης
ἀκροτάτης ἐτύχησεν ἀερσιλόφοιο κεραίης·
σέλμασι δ᾽ ἄλλος ἔην τετανυσμένος· ἀγχιφανῆ δὲ

---

v. 313. *ἀπανέων* ed. pr. Nostrum habet edit. alt. e coniect. Falk. qui addit: „si cui videatur legendum *Ἰπανέων* ab *Ipana*, Aphricae urbe, non repugno. Maurorum enim iacula nota sunt.“ Magnopere repugnaret Nonnus.

v. 319. *τετανυσμένος* si est, qui *intendebatur*, ergo, *dirigebatur*, *destinatus erat transtris*, sequi debebat, quo tandem inciderit, et sic post h. versum lacuna est statuenda. Sed fortasse nihil est, nisi: *incidit in transtra*, ut similia antecedunt. Verum vel sic ad *ἀγχιφανῆ* — *ἄλλα* — *ἀποπλαγχθέντα* substantivum, veluti *βέλη*, *βέλεμνα* deest, non satis commode ex antecedd. ubi *ὀϊστός* v. 313.. et *ἰός* v. 317. masculina, supplendum. Ita rursus de lacuna cogitare licebit. Praeterea offendunt genitt. *κυβερνητῆρος* et *κελεύθου*, propter duplex genus non facile iungendi, sed neque satis commode disiungendi, *ἀγχιφανῆ κυβερ.* et *ἀποπλ.*

ἄλλα κυβερνητῆρος ἀποπλαγχθέντα κελεύθου,
ἄστατα πηδαλίοιο διέξεσεν ἄκρα κόρυμβα.
καὶ Φλόγιος κλυτότοξος, ὑπηνέμιον βέλος ἕλκων,
ἰκρία νηὸς ἔβαλλε, καὶ οὐκ ἐτύχησε Λυαίου.
ἣν δ᾿ ἐριδεῖν κατὰ πόντον εὔπτερον ἰὸν ἀλήτην,
πουλύποδος σκολιοῖσι περιπλεχθέντα κορύμβοις·
ἄλλου δ᾿ ἤμβροτεν ἄλλος· Ἐρυθραίῳ δὲ σιδήρῳ
πομπίλον ἄλλος ἔτυψε, καταιχμάζων Διονύσου.
ἔγχεϊ δ᾿ ἠκόντιζε Κορύμβασος, ὄφρα τυχήσῃ
ὁλκαίης Σατύροιο· παραΐξασα δὲ λόγχη
ἰχθύος ἰθυπόροιο κατέγραφε δίζυγον οὐρὴν
θηγαλέῃ γλωχῖνι. τιτυσκόμενος δὲ σιδήρῳ,
εἰς σκοπὸν ἀχρήϊστον ἀνουτήτου Διονύσου
Δηριάδης δόρυ πέμπεν· ἀποπλαγχθεῖσα δὲ Βάκχου,
εἰς ῥαχίην δελφῖνος ἐποίπνυε λοίγιος αἰχμή,
κυρτὸς ὅπῃ λοφιῇσι συνάπτεται ἰχθύος αὐχήν·
δελφὶς δ᾿ αὐτοέλικτος ἐθήμονι κυκλάδι νύσσῃ,
ἡμιθανὴς σκίρτησε χορίτιδος ἅλματι Μοίρης·
πολλοὶ δ᾿ ἔνθα καὶ ἔνθα, κυβιστητῆρες ὀλέθρου,
ἰχθύες ὠρχήσαντο χαρασσομένων ὑπὸ νώτων.

κελ. ut suspiceris, poëtam dedisse: κυβ. ἀποπλ. καρήνου. Videant alii. Caeterum ἄλλα dederat ed. pr. ἀλλὰ habet ed. alt. iudicium pendet a lacuna.

v. 321. διέξυσεν — κορύμβου, editt.

v. 324. ἐύπτερον ed. pr. emend. in alt.

v. 329. λευκανίης Σατύροιο volebat Scaliger. Sed vulgata recte se habet, modo ne de nave cum Lubino cogites, sed de *cauda* Satyri.

v. 331. τυτυσκόμενος editt.

v. 335. ὅπη editt.

v. 337. χορήτιδος editt. contra Nonni usum.

v. 339. ἀπὸ νώτων editt. minus recte.

Καὶ Στερόπης προμάχιζεν· ἀερσιπόδης δ' Ἁλιμήδης
χειρὶ λαβὼν πρηῶνα θαλασσοτόκοιο κολώνης,
ῥῖψεν ἐπ' ἀντιβίοισιν· ἔδυνε δὲ φοιταλέη νηῦς,
τρηχαλέου βληθεῖσα λίθου τροχοειδέϊ κύκλῳ.
καί τις ἀκοντισθεῖσα δι' ὁλκάδος ὁλκάδι γείτων,
ἀμφοτέρας ἔζευξεν ἁλίδρομος ἔγχεος αἰχμή,
νῆας ἐπισφίγξασα δύο ξυνήονι δεσμῷ
στεινομένων νεφεληδόν· ἔην δ' ἑτερόκτυπος ἠχώ.

Καὶ στόλος ἀμφοτέρων τετράζυγον εἶχεν ἐνυώ,
ὧν ὃ μὲν ἀντιπόροιο περὶ ῥάχιν αἴθοπος Εὔρου,
ὃς δὲ Λιβὸς δροσεροῖο παρὰ πτερὸν, ὃς δὲ Βορῆος,
καὶ Νοτίην παρὰ πέζαν. ἀμοιβαίῃσι δὲ ῥιπαῖς
Μοῤῥεὺς μὲν ταχύγουνος, ἀφ' ὁλκάδος ὁλκάδα βαίνων,
Βασσαρίδων ἐφόβησεν ἁλιπτοίητον ἐνυώ,
ἶσος ἀριστεύων καὶ ἐν ὕδασιν· ἀλλὰ ἓ θύρσῳ
Εὔιος οὐτήσας, διερῆς ἀνεσείρασε χάρμης·
καὶ μογέων ὀδύνῃσιν ἐπὶ πτόλιν ᾤχετο Μοῤῥεύς.

Ὄφρα μὲν ἔνθεον ἕλκος, ὅ μιν λάχε, δαιμονίη χεὶρ
λυσιπόνου Βραχμῆνος ἀκέσσατο Φοιβάδι τέχνῃ,

---

v. 340. *στεροπῆς πρ. ἀερσιπόδης Ἁλιμήδης* editt. corrupte, unde Scaligero quaedam deesse videbantur. Copula tantum interposita, Cunaeus locum sibi videbatur restituisse. Satis aliunde notus Steropes noster.

v. 342. *ἔδαυε δὲ φ. ν.* excusum in ed. alt.

v. 347. *στεινομένων* sc. *ἀνδρῶν*, *νηῶν*. Male Cunaeus hunc versum sequenti postponendum putabat.

v. 348. sqq. Quae hic de triplici classis acie dicuntur, ab initio exspectasses. Productionem v. 349. *περὶ ῥάχιν* in Nonno ferendam esse, alibi observatum, cf. XXXIII. 64.

v. 354. Fortasse *ἶσον ἀριστ.*

v. 356. *ᾤχετο Μ.* editt.

v. 358. *βρεχμῆνος* ed. pr. emend. Falk.

θεσπεσίῃ μάγον ὕμνον ὑποτρύζοντος ἀοιδῇ,
τόφρα δὲ δυσμενέεσσιν ἐπέχραε Λύδιος Ἄρης.
τοῖσι μὲν ἐγρεκύδοιμος ἔην πλόος· εἶχε δ᾽ Ἐνυὼ
ναυτιλίης προκέλευθον· ἁλισμαράγου δὲ κυδοιμοῦ
ἦν κλόνος ἀμφοτέρων ἑτερότροπος· ἀντιβίων γὰρ
ὅσσοι μὲν κραναοῖσιν ὀϊστεύοντο βελέμνοις,
ἢ φονίοις πετάλοισιν, ἢ ἔγχεσιν, ἠὲ μαχαίρῃ,
χεῖρας ἐρετμώσαντες ἀήθεας εἰς μέλαν ὕδωρ,
ἴχνεσιν ἀσταθέεσσιν, ἐτυμβεύοντο θαλάσσῃ·
εἰ δέ τις εἰς ἅλα πῖπτε τυπεὶς Βρομίοιο μαχητής,
αἰθύσσων παλάμας, ἐπενήχετο, κύματα τέμνων
χερσὶ θαλασσομόθοισιν· ἁλιῤῥοίζῳ δὲ κυδοιμῷ
μαρνάμενος ῥοθίοισι, μετ᾽ ἀνέρας ἔσχισεν ὕδωρ.

Εἰναλίης δὲ τάλαντα μάχης ἔκλινε Κρονίων,
νίκην ὑδατόεσσαν ἐπεντύνων Διονύσῳ·
καὶ βυθίῳ τριόδοντι κορύσσετο Κυανοχαίτης
μαρνάμενος δηΐοισι· καὶ ἄβροχον ἡνιοχεύων
ἅρμα Ποσειδάωνος, ἐβακχεύθη Μελικέρτης.
καὶ πισύραις κατὰ πόντον ἐφιππεύοντες ἀέλλαις,
κύματα πυργώσαντες, ἐθωρήχθησαν ἀῆται,
δυσμενέων ἐθέλοντες ἀϊστῶσαι στίχα νηῶν,
οἳ μὲν Δηριαδῆος ἀρηγόνες, οἳ δὲ Λυαίου·

---

v. 359. *λάχον ὕμνον* editt. *sortem cantum* Lubin. Rhodomannus *λιγύν*.

v. 362. *πλοκέλευθον* ed. pr. emend. in alt.

v. 366. *ἐς μέλαν ὕδωρ*, editt.

v. 367. *θαλάσσης* editt.

v. 377. *πισύραις*, cf. XXXVIII. 236.

v. 380. Vulgo hic versus sequenti postponitur, constructione perturbata.

καὶ Ζέφυρος κεκόρυστο· Νότος δ' ἐπεσύρισεν Εὔρῳ·
καὶ Βορέης, Θρήϊσσαν ἄγων ἀντίπνοον αὔρην,
ἄγρια μαινομένης ἐπεμάστιε νῶτα θαλάσσης.
καὶ στόλον ἰθύνουσα μαχήμονα Δηριαδῆος,
ὑσμίνης Ἔρις ἦρχε· Διωνύσοιο δὲ νηῶν
Ἰνδοφόνῳ παλάμῃ κολπώσατο λαίφεα Νίκη·
χείλεσι δ' ἰκμαλέοισι μαχήμονα κόχλον ἐρείσας,
εἰναλίῃ σάλπιγγι μέλος μυκήσατο Νηρεύς·
καὶ Θέτις ἐσμαράγησεν ἐνυαλίης μέλος ἠχοῦς,
κύμασι πατρῴοισι προασπίζουσα Λυαίου.

Εὐρυμέδων δὲ, Κάβειρος, ἐθήμονα δαλὸν ἀείρων,
ὑσμίνης δόλον εὗρεν ἀρηγόνα· μηχεδανὴν γὰρ
νῆ' ἰδίην ἔφλεξεν, ἑκούσιον ἁψάμενος πῦρ·
νηυσὶ δ' ἐπ' ἀντιβίοισιν ἐπέτρεχε φοιταλέη νηῦς,
νεύμασι Βακχείοισι περισκαίρουσα θαλάσσῃ.
καὶ λοξαῖς ἑλίκεσσιν ἀφ' ὁλκάδος ὁλκάδα βαίνων,
κύκλον ἐς αὐτοέλικτον ἐνήχετο πυρσὸς ἀλήτης,
καίων ἔνθα καὶ ἔνθα πολυσπερέων στίχα νηῶν.
καὶ σέλας ἀθρήσασα πυριβλήτοιο θαλάσσης,
Νηρεῢς ἀκρήδεμνος ἐδύσατο βένθεα πόντου,
αἰθομένου φεύγουσα δι' ὕδατος ἰκμαλέον πῦρ.

Χάζετο δ' Ἰνδὸς ὅμιλος ἐπὶ χθόνα, πόντον ἐάσας·
καὶ Φαέθων ἐγέλασσεν, ὅτι προτέρους μετὰ δεσμοὺς

---

v. 387. χείλεσιν ἰκμαλ. editt.

v. 390. πατρώοισι πρ. editt.

v. 393. νῆ' ἰδίην, hiatus suspectus, sed νῆα θοὴν non satis placet. Mox ἁψάμενον πῦρ editt. Prius admonet me loci III. 116. ubi edi debebat νηῒ γλυκὺν γαμίων etc.

v. 402. ἐάσσας, uoto errore editt.

ἐκ πυρὸς Ἡφαίστοιο πάλιν φύγε ναύμαχος Ἄρης.
Δηριάδης δ' ἀκίχητος, ἰδὼν φλόγα σύνδρομον αὔραις,
εἰς πεδίον πεπότητο, θοώτερα γούνατα πάλλων,
φεύγων ὑγρὸν Ἄρηα θαλασσομόθου Διονύσου.

---

v. 405. ἑλὼν φλόγα editt. contra sensum. Mox melius fortasse fuisset σύνδρομος. V. seq. ἐς πεδίον vulgo.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

Μ.

Τεσσαρακοστὸν ἔχει δεδαϊγμένον ὄρχαμον Ἰνδῶν·
πὰρ δὲ Τύρον Διόνυσος ἐδύσατο, πατρίδα Κάδμου.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
Μ.

Οὐδὲ *Δίκην* ἀλέεινε πανόψιον· οὐδὲ καὶ αὐτῆς
ἀῤῥαγέος κλωστῆρος ἀκαμπέα νήματα *Μοίρης*·
ἀλλά μιν ἀθρήσασα πεφυζότα, *Παλλὰς Ἀθήνη*, —
ἕζετο γὰρ κατὰ πόντον ἐπὶ προβλῆτος ἐρίπνης,
ναύμαχον εἰσορόωσα κορυσσομένων μόρον *Ἰνδῶν*, —
ἐκ σκοπιῆς ἀνέπαλτο, καὶ ἄρσενα δύσατο χάρμην·
κλεψινόοις δ' ὀάροισι παρήπαφεν ὄρχαμον *Ἰνδῶν*,
Μοῤῥέος εἶδος ἔχουσα· χαριζομένη δὲ *Λυαίῳ*,
Δηριάδην ἀνέκοψε, καὶ, ὡς ἀλέγουσα κυδοιμοῦ,
φρικτὸν ἀπεῤῥοίβδησεν ἔπος πολυμεμφέϊ φωνῇ·
Φεύγεις, *Δηριάδη*; τίνι κάλλιπες *Ἄρεα* νηῶν;
πῶς δύνασαι νaέτῃσι φανήμεναι; ἢ πόθεν ἄντην
ὄψεαι *Ὀρσιβόην* μενεδήϊον, αἴ κεν ἀκούσῃ

v. 3. Rara est pro Nonno parenthesis duorum versuum; qui hunc excipiuut, et fortasse ne satis quidem certa. Si enim v. 6. lectio editt. *ἐκ σκοπιῆς δ' ἀνέπαλτο* sana est, participium *ἀθρήσασα* mutandum est in *ἀθρήσασκε*, et res aliter se habebit.

v. 5. Fortasse *μόθον*. De lectione v. seq. dixi ad v. 3.

v. 12. *δύναμαι* editt. emendaverat etiam Rhodomannus. In fine versus non deterius esset *αὐτήν*.

v. 13. *Ὀρσοβίην* ed. pr. *Ὀρσοβόην* edit. alt. e coniect. Falk. sed *Ὀρσιβόην* iam supra habuimus XXXV. 88.

Δηριάδην φεύγοντα καὶ οὐ μίμνοντα γυναῖκας;
αἴδεο Χειροβίην ῥηξήνορα, μή σε νοήσῃ,
ὑσμίνην ἀσίδηρον ὑποπτήσσοντα Λυαίου,
ἢ δόρυ θοῦρον ἔχουσα, καὶ ὀχλίζουσα βοείην,
μάρνατο Βασσαρίδεσσι, συνεσπομένη παρακοίτῃ.
χάζεό μοι, Μοῤῥεῦ λιπὼν μόθον· ἢν δ' ἐθελήσῃς
αὐτὸς ἀριστεύσω, καὶ ἀνάλκιδα Βάκχον ὀλέσσω.
πενθερὸν οὐ καλέσω σε πεφυζότα· σεῖο δὲ κούρης
ἔστω, Χειροβίης, ἕτερος πόσις· αἰδόμενος γὰρ
καλλείψω τεὸν ἄστυ, καὶ ἵξομαι εἰς χθόνα Μήδων·
ἵξομαι εἰς Σκυθίην, ἵνα μὴ σέο γαμβρὸς ἀκούσω.
ἀλλ' ἐρέεις· εὔοπλος ἐμὴ δάμαρ οἶδεν ἐνυώ.
εἰσὶν Ἀμαζονίδες περὶ Καύκασον, ὁππόθι πολλαὶ
Χειροβίης πολὺ μᾶλλον ἀριστεύουσι γυναῖκες·
κεῖθι δορικτήτην βριαρὴν ἀνάεδνον ἄκοιτιν
εἰς γάμον, ἣν ἐθέλω, μίαν ἄξομαι· ἐν θαλάμοις γὰρ
οὐ δέχομαι σέο παῖδα φυγοπτολέμοιο τοκῆος.

Ὣς φαμένη, παρέπεισεν ἀγήνορα Δηριαδῆα,
καί οἱ θάρσος ἔδωκε τὸ δεύτερον, ὄφρα δαμείη,
μαρναμένου Βρομίοιο τυπεὶς φθισήνορι θύρσῳ.
καὶ θρασὺς, ἀγνώσσων δολίην παρεοῦσαν Ἀθήνην,
ψευδομένου Μοῤῥῆος ἐλεγχέα μῦθον ἀκούων
χείλεσιν αἰδομένοισι παρήγορον ἴαχε φωνήν·

---

v. 17. *οὐ δόρυ* etc. editt. Sed habuit arma mariti, XXXV. 83. igitur *οὐ* non ferendum, nisi sententia interrogative sumta, quod mihi non placuit.

v. 18. *συνεσπομένῃ παρακοίτῃ* utraque edit. quamquam emendasset Falk.

v. 21. *καλέσω πεφυζότα* editt. quamquam idem Falk. pronomen restituisset.

v. 28. *ἀκοίτης* editt.

Φείδεο σῶν ἐπέων· τί με μέμφεαι, ἄτρομε Μοῤῥεῦ;
οὐ πρόμος, οὐ πρόμος οὗτος, ἐὸν δέμας αἰὲν ἀμείβων·
καὶ γὰρ ἀμηχανέω, τίνι μάρναμαι, ἢ τίνα βάλλω·
σπεύδων μὲν πτερόεντι βαλεῖν Διόνυσον ὀϊστῷ,
ἢ ξίφεϊ πλήξας μέσον αὐχένος, ἢ δόρυ πέμπων,
οὐτῆσαι ποθέων διὰ γαστέρος, ἀντὶ Λυαίου
πόρδαλιν αἰολόνωτον ἐπαΐσσοντα κιχάνω.

* * * * * *

μαρναμένου δὲ λέοντος ἐπείγομαι αὐχένα τέμνειν·
καὶ θρασὺν ἀντὶ λέοντος ὄφιν δασπλῆτα δοκεύω.
σπεύδων δ' ἀντὶ δράκοντος ὀπιπεύω ῥάχιν ἄρκτου.
εἰς λοφιὴν δ' ἐπίκυρτον ἐμὸν δόρυ θοῦρον ἰάλλω·
ἀλλὰ μάτην τανύω δολιχὸν βέλος· ἀντὶ γὰρ ἄρκτου
φαίνεται ἠερόφοιτος ἀνούτατος ἱπταμένη φλόξ.
κάπρον ἰδὼν ἐπιόντα, βοὸς μυκηθμὸν ἀκούω,
ἀντὶ συός τινα ταῦρον ὑπὲρ λοξοῖο μετώπου
παπταίνω, χαροπῇσιν ἀκοντίζοντα κεραίαις
ἡμετέρους ἐλέφαντας· ἐγὼ δ' ἐμὸν ἄορ ἑλίσσω
θηρσὶ πολυσπερέεσσι, καὶ οὐχ ἕνα θῆρα δαμάζω·

---

v. 38. *οὐ πρόμος, οὐ πρόμος*, fortasse recte se habet, si *πρόμος*, *πρόμαχος* de *iusto bellatore* accipitur. Idem color est XXXIX. 53. *οὐ θεὸς, οὐ θεὸς οὗτος.* Sed propter v. 57. et 58. in mentem venit: *οὐ πρόμος ἄτρομος οὗτος.* An *οὐ πρόμος εἷς πρόμος οὗτος —?* *οὐ πρόμος εὔτροπος οὗτος —?*

v. 43. Oeconomia totius loci monstrat excidisse huiusmodi quid:

ἰθύνων δ' ἐμὸν ἔγχος ἐπ' αἰόλα δέρματα θηρός,
πόρδαλιν οὐκέθ' ὁρῶ· φοβέει δέ με χάσμα λέοντος.

Sic demum proxima recte cohaererent. Cf. XXXVI. 329. sqq.

v. 46. *ἀντιδράκοντος* iunctim editt.

v. 47. *ἰάλλων* editt. sublato nexu.

v. 52. *παπταίνων* edd. *χαροπῇσιν* et hic mire dictum, conf. XXXVII. 485.

v. 53. sq. *ἑλίσσων* et *δαμάσσω* nulla constructione editt.

καὶ φυτὸν ἀθρήσας, τανύω βέλος· ἀλλὰ φυγόντος
νύσσαν ἐς ἠερίην, ῥόῳ κυρτούμενον ὕδωρ.
ἔνθεν ἐγὼ τρομέων πολυφάρμακα θαύματα τέχνης
φύλοπιν ἀλλοπρόσαλλον ἀλυσκάζω Διονύσου·
ἀλλὰ πάλιν Βρομίῳ θωρήξομαι, ἄχρις ἐλέγξω
μάγγανα τεχνήεντα δολοῤῥαφέος Διονύσου.
Ὣς εἰπὼν, κεκόρυστο τὸ δεύτερον ἠθάδι λύσσῃ.
καὶ πάλιν ἐν πεδίῳ μόθος ἔβρεμε· μαρναμένῳ δὲ
εἰναλίην μετὰ δῆριν ἐθωρήχθη Διονύσῳ.
καὶ προτέρης Βρομίοιο λελασμένος ἔπλετο νίκης,
ὁππότε, δενδρήεντι περίπλοκος αὐχένα δεσμῷ,
ἱκεσίην πολύευκτον ἀνέσχεθε μάρτυρι Βάκχῳ·
ἀλλὰ πάλιν πρόμος ἔσκε θεημάχος· εἶχε δὲ βουλὴν
διχθαδίην, ἢ Βάκχον ἑλεῖν, ἢ δμῶα τελέσσαι.
τρὶς μὲν ἑὸν δόρυ πέμπε, καὶ ἤμβροτεν, ἠέρα βάλλων·
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέδραμεν οἴνοπι Βάκχῳ,
εἰς σκοπὸν ἀχρήϊστον ἐπήορον ἔγχος ἰάλλων,
Δηριάδης ὑπέροπλος, ἑοῦ συνάεθλον ἀγῶνος
γαμβρὸν ἑὸν καλέεσκε, καὶ οὐκέτι φαίνετο Μοῤῥεύς·
ἀλλὰ μεταστρέψασα δολοπλόκον εἶδος, Ἀθήνη
δαίμονι βοτρυόεντι παρίστατο· δερκομένου δὲ
δείματι θεσπεσίῳ λύτο γούνατα Δηριαδῆος·
ἔγνω δ', ἀνδρομέης ἀπατήλιον εἰκότα μορφῆς
Μοῤῥέος ἀντιτύποιο φέρειν μίμημα προσώπου·

---

v. 56. νύσσας ed. pr. emend. Falk.

v. 58. ἀλ' ὑσκάζω ed. pr. ab eod. emend.

v. 61. τοδεύτερον ed. pr.

v. 62. μαρναμένων editt.

v. 65. περίπλοκον αὐχένα editt. ubi participium debuisset sequi. Rem quod attinet, vide XXXVI. 355. sqq. 377. sq.

v. 71. ἐπήορον editt.

v. 78. φέρων editt. violata constructione: est accus. c. infin.

καὶ δόλον ἠπεροπῆα σοφῆς ἐνόησεν Ἀθήνης.
τὴν μὲν ἰδὼν Διόνυσος ἐγήθεεν· ἐν κραδίῃ δὲ
ψευδομένην γίνωσκε συναιχμάζουσαν Ἀθήνην.
Καὶ τότε βοτρυόεις κοτέων βακχεύετο δαίμων
ὑψιτενής, περίμετρος, ἴσος Παρνησίδι πέτρῃ·
Δηριάδην δ᾽ ἐδίωκε ταχύδρομον· αὐτὰρ ὃ φεύγων,
κοῦφος ἐπειγομέναις ἐτιταίνετο σύνδρομος αὔραις·
ἀλλ᾽ ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅπῃ πολεμητόκον ὕδωρ
κύματι λυσσώωντι γέρων κελάρυζεν Ὑδάσπης,
ἤτοι ὃ μὲν ποταμοῖο παρ᾽ ἠόνας ἄπλετος ἔστη,
ὡς γενέτην συνάεθλον ἔχων κελάδοντα μαχητήν,
ὑγρὸν ἀκοντιστῆρα κορυσσομένου Διονύσου·
δαίμων δ᾽ ἀμπελόεις, ταμεσίχροα θύρσον ἰάλλων,
ἀκρότατον χρόα μοῦνον ἐπέγραφε Δηριαδῆος.
αὐτὰρ ὃ κισσήεντι τυπεὶς φθισήνορι θαλλῷ,
πατρῴῳ προκάρηνος ἐπωλίσθησε ῥεέθρῳ,
μηκεδανοῖς μελέεσσι γεφυρώσας ὅλον ὕδωρ
αὐτόματος. χρονίην δὲ θεοὶ μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν
σὺν Διῒ παμμεδέοντι πάλιν νόστησαν Ὀλύμπῳ.
Βάκχαι δ᾽ ἀμφαλάλαζον, ἀδηρίτου Διονύσου
δῆριν ἀνευάζουσαι· ἀολλίζοντο δὲ πολλοί,
ἔγχεσιν οὐτάζοντες ὅλον χρόα Δηριαδῆος.
Ὀρσιβόη δ᾽ ᾤμωξε πολυθρήνων ἐπὶ πύργων,
κείμενον ἀρτιδάϊκτον ὀδυρομένη παρακοίτην·

---

v. 86. ἵκανεν ὅπῃ ed. pr. ἄλλοτε χ. ἵκανεν ὅπῃ edit. alt. Necessarius pluralis verbi, cf. v. 88. et 91. Praecedens ἄλλοτε male suaserat Falk. atque expunxit hoc Rhodomannus.

v. 87. λυσσώοντι editt.

v. 88. ἧτι — ἠόνας edit. pr. ἥ τι ed. alt. ex infelici emend. Falk. Correxerat iam Rhodomannus.

v. 94. πατρώῳ.

v. 101. Ὀρσοβόη δ᾽ ὤμοξε editt. de nomine vid. v. 13.

πενθαλέοις δ' ὀνύχεσσι κατέγραφε κύκλα προςώπου,
καὶ σκολιῆς ὤλοψεν ἀκηδέα βότρυν ἐθείρης,
καὶ κόνιν αἰθαλόεσσαν ἑοῦ κατέχευε καρήνου·
κυανέους δ' ἤρασσε βραχίονας· ἀργυφέου δὲ
στέρνον ὅλον γύμνωσε διχαζομένοιο χιτῶνος.
Χειροβίη δ' ὀλόλυξε καταφθιμένοιο τοκῆος·
Πρωτονόη δ' ἀπέδιλος, ἑὰς ξύουσα παρειάς,
κύκλα κονισαλέοιο καταισχύνουσα προςώπου,
κλαῖεν ἐπ' ἀμφοτέροισι καὶ ἀνέρι καὶ γενετῆρι,
διπλόον ἄλγος ἔχουσα· καὶ ἴαχε πενθάδι φωνῇ·
Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο· κὰδ δέ με χήρην
κάλλιπες ἐν μεγάροισιν, ἀπειρήτην τοκετοῖο·
νήπιον οὐ τέκον υἷα, παραίφασιν· οὐ μετὰ νίκην
νόστιμον ἄνδρα νόησα τὸ δεύτερον· ἀλλὰ σιδήρῳ
αὐτὸς ἑῷ δέδμητο, καὶ οὔνομα δῶκε ῥεέθρῳ,
καὶ θάνεν ἐν ξείνοισιν, ὅπως ἐμὸν ἄνδρα καλέσσω
ἄσπορον αὐτοδάϊκτον ἀνόστιμον ὑγρὸν Ὀρόντην.
μύρομαι ἀμφοτέρους, καὶ Δηριάδην καὶ Ὀρόντην,
ἶσον ἀποφθιμένους διερὸν μόρον· ἀνδροφόνον γὰρ
Δηριάδην κρύψε κῦμα· ῥόος δ' ἐκάλυψεν Ὀρόντην.
μητέρι δ' οὐ γενόμην πανομοίϊος· Ὀρσιβόη γὰρ

---

v. 104. ὤλεψεν editt. ὤλεσσεν Rhodomannus.

v. 108. Inepta brevitas circa Cheirobien.

v. 110. κονισσαλέοιο editt.

v. 111. καὶ ἀνέρι καὶ παρακοίτῃ editt. contra rei veritatem, cf. v. 129. sq. 132. Vidit Cunaeus, sed poëtae vitio vertit.

v. 113. Totum versum ex Homero sumsit, Il. ω. 725. ut iam Falk. observavit.

v. 117. ῥεέθρα ed. pr. emendat. in alt. edit. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 123. Ὀρσοβόη editt. vid. v. 13.

θυγατέρων ἤεισε καταφθαμένους ὑμεναίους·
Πρωτονόης γάμον εἶδεν, ἐδέξατο γαμβρὸν Ὀρόντην·
Χειροβίην δ' ἔζευξεν ἀνικήτῳ παρακοίτῃ,
ὃν τρομέει καὶ Βάκχος ὁ τηλίκος· ἀμφιέπει μὲν
Χειροβίη ζώοντα φίλον πόσιν· οὐ δέ ἑ θύρσος
οὐ ῥόος ἐπρήνιξεν· ἐγὼ δ' ἄρα διπλόα πάσχω,
ἀνέρος οἰχομένοιο, καὶ ὀλλυμένου γενετῆρος.
λῆγε, μάτην σέο παῖδα παρηγορέουσα, τιθήνη,
δός μοι ἔχειν ἐμὸν ἄνδρα, καὶ οὐ γενετῆρα γοήσω·
δεῖξον ἐμοί τινα παῖδα, παρήγορον ἀνδρὸς ἀνίης.
τίς με λαβὼν κομίσειεν ἐς εὐρυρέεθρον Ὑδάσπην,
ὄφρα κύσω φίλον οἶδμα μελισταγέος ποταμοῖο;
τίς με λαβὼν κομίσειεν ἐς ἱερὰ τέμπεα Δάφνης,
ὄφρα περιπτύξαιμι καὶ ἐν προχοῇσιν Ὀρόντην;
εἴην ἱμερόεις καὶ ἐγὼ ῥόος· αἴθε καὶ αὐτή,
δάκρυσιν ὀμβρηθεῖσα, φανήσομαι αὐτόθι πηγή,
ᾗχι θανὼν εὔυδρος ἐμὸς πόσις οἶδμα κυλίνδει,
εὐνέτις ὑδατόεσσα· καὶ ἔσσομαι οἷα Κομαιθώ,
ἣ πάρος ἱμερόεντος ἐρασσαμένη ποταμοῖο,
τέρπεται ἀγκὰς ἔχουσα καὶ εἰςέτι Κύδνον ἀκοίτην,
δαέρος ἡμετέρου παρὰ Μοῤῥέος οἷον ἐκείνῳ

---

v. 124. *θυρατέρων* ed. pr. emend. Falk. Mox *καταφθιμένους* utraque edit. male, ut v. sq. monstrat.

v. 125. *Πρωτονόη* editt. contra sensum.

v. 134. Hunc versum antecedit in editt. is, qui apud me est v. 136. Sed *τέμπεα Δάφνης* pertinent ad Orontem, ad quem rursus sequentia spectant, unde intelligitur, versum illum recte transpositum esse.

v. 140. *ᾗχι — πόσιν οἶδμα* ed. pr. emend. Falk. Rhodomannus adscripsit: „f. διερόν.“

v. 142. *ἐρασαμένη* ed. pr. emend. Falk. fabulam vide II. 143. sqq.

v. 144. sq. *οἷαν ἐκείνοις — ἀκούσω* ed. pr. unum *οἷον*, ut in

ἀνδράσι πὰρ Κιλίκεσσι μεμηλότα μῦθον ἀκούω·
οὐ μὲν ἐγὼ ποθέουσα παρέρχομαι ἡδὺν Ὀρόντην,
οἷα φυγὰς Περίβοια· καὶ οὔ ποτε καμπύλον ὕδωρ
ἂψ ἀνασειράζουσα, φυλάξομαι ὑγρὸν ἀκοίτην.
εἰ δέ μοι οὐ πέπρωτο θανεῖν παρὰ γείτονι Δάφνῃ,
κύμασι πατροπάτωρ με κατακρύψειεν Ὑδάσπης,
μὴ Φρύγα κῶμον ἴδω, μὴ κύμβαλα χερσὶ τινάξω,
μὴ τελετὴν τελέσω φιλοπαίγμονα, μηδὲ νοήσω
Μαιονίην, μὴ Τμῶλον ἴδω, μὴ δῶμα Λυαίου,
ἢ Σατύρου κερόεντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύσω,

* * * * *

ἢ ζυγὰ δουλοσύνης βαρυαχθέα, μή τις ἐνίψῃ·
κούρη Δηριάδαο, δοριθρασέος βασιλῆος,
ληϊδίη μετὰ δῆριν ὑποδρήσσει Διονύσῳ.
Ὣς φαμένης, ἐλεεινὰ συνεστενάχοντο γυναῖκες,
ὧν πάϊς, ὧν τέθνηκεν ἀδελφεὸς, ὧν γενετῆρες,
ἢ πόσις ἀρτιγένειος ἀώριος· ἐκ δὲ καρήνου
Χειροβίη τίλλουσα κόμην ἤμυξε παρειάς·
διχθαδίαις δ' ὀδύνῃσιν ἱμάσσετο, καὶ γενετῆρα
οὐ τόσον ἐστενάχιζεν, ὅσον νεμέσιζεν ἀκοίτῃ·
ἔκλυε γὰρ Μοῤῥῆος ἐρωμανέουσαν ἀνάγκην
καὶ δόλον ἠπεροπῆα σαόφρονα Χαλκομεδείης.
καί τινα μῦθον ἔειπεν, ἑὸν ῥήξασα χιτῶνα·

---

archetypo adnotatum invenit Falk. emendatum est in edit. alt. Ordo verborum est: *οἷον μῦθον ἀκούω παρὰ Μοῤῥέος, μεμηλότα ἐκείνῳ παρ' ἀνδράσι Κιλίκεσσιν.*

v. 154. Si hic versus recte hunc locum occupat, statuenda est lacuna, quia verbum *ἰαύσω* sic cum sequentib. non coit. Versum 154. post v. 151. collocare, non magnopere placuit.

v. 158. *φαμένῃ ἐλεεινά* ed. alt. nescio, unde. *φαμένοις ἐλ.* ed. pr. propius ad veritatem. Rhodomannus *φαμέναις.*

v. 163. *νεμέσιζεν ἀκοίτην* editt. Potuisset fortasse melius *νεμεσίζετ' ἀκ.* vel *νεμέσησεν.*

Φειδόμενος μελίης, γενέτην ἐμὸν ἔκτανε Μοῤῥεύς·
οὐ δὲ πέλε φθιμένου τιμήορος· ἐχθομένην δὲ
Χαλκομέδην ποθέων, οὐκ ἤλασε θῆλυν Ἐνυώ·
ἀλλ' ἔτι Βασσαρίδεσσι χαρίζεται. εἴπατε, Μοῖραι·
τίς φθόνος Ἰνδῴην πόλιν ἔπραθε; τίς φθόνος ἄφνω
ἔχραεν ἀμφοτέρῃσι θυγατράσι Δηριαδῆος;
θνήσκων μὲν κατὰ δῆριν, ἐὴν παράκοιτιν Ὀρόντης
Πρωτονόην ἀκόμιστον ἐθήκατο πενθάδα χήρην·
Χειροβίην δ' ἀπέειπεν ἔτι ζώουσαν ἀκοίτης.
γνωτῆς δ' ἡμετέρης ὀλοώτερα πήματα πάσχω·
Πρωτονόη πόσιν ἔσχεν, ἀοσσητῆρα τιθήνης,
Χειροβίη πόσιν ἔσχεν, ἑῆς δηλήμονα πάτρης,
αἰχμητὴν ἀνόητον, ὀπάονα Κυπρογενείης
ἄλκιμον, ἀλλοπρόςαλλον, ὁμοφρονέοντα Λυαίῳ·
εἰς ἐμὲ θωρήχθη καὶ ἐμὸς γάμος· ἡμετέρου γὰρ
Μοῤῥέος ἱμείροντος, ἐσυλήθη πόλις Ἰνδῶν·
πατρὸς ἐνοσφίσθην χάριν ἀνέρος· ἥπερ ἀγήνωρ
καὶ θυγάτηρ βασιλῆος, ἐγώ ποτε δεσπότις Ἰνδῶν,
ἔσσομαι ἀμφιπόλων καὶ ἐγὼ μία· καὶ τάχα δειλὴ
δμωΐδα Χαλκομέδειαν ἐμὴν δέσποιναν ἐνίψω.
σήμερον Ἰνδὸν ἔεθλον ἔχεις, ἀπατήλιε Μοῤῥεῦ·
αὔριον αὐτοκέλευστος ἐλεύσεαι εἰς χθόνα Λυδῶν,
Χαλκομέδης διὰ κάλλος ὑποδρήσσων Διονύσῳ.
ἀμφαδὰ Χαλκομέδης ἔχε δέμνια, νυμφίε Μοῤῥεῦ·
οὐκέτι γαρ τρομέεις βλοσυρὸν στόμα Δηριαδῆος.

---

v. 171. Ἰνδώην πτόλιν — ἄμφω editt.

v. 180. Si ἄλκιμον refers ad ὀπάονα Κυπρ. verum videri potest; malim tamen αἰόλον, ἀλλοπρ. vel ποικίλον, faciliore nexu.

v. 182. Μοῤῥέος ἱμείροντος sunt genitivi absoluti. Mox πτόλις vulgo.

χάζεο, κικλήσκει σε δράκων πάλιν, ὅς σε δίωκεν,
φρουρὸν ἀσυλήτοιο γάμου συριγμὸν ἰάλλων.
Τοῖα μὲν ἀχνυμένη βαρυδάκρυος ἔννεπε νύμφη·
Πρωτονόη δ᾽ ὀλόλυξε τὸ δεύτερον. ἀμφοτέραις δὲ
χεῖρας ἐπικλίνασα κατηφέας, ἴαχε μήτηρ·
Πατρίδος ἡμετέρης πέσον ἐλπίδες· οὐκέτι λεύσσω
ἀνέρα Δηριαδῆα καὶ οὐκέτι γαμβρὸν Ὀρόντην.
Δηριάδης τέθνηκεν· ἐσυλήθη πόλις Ἰνδῶν,
ἀῤῥαγὲς ἤριπε τεῖχος ἐμῆς χθονός. αἴθε καὶ αὐτὴν
Βάκχος ἑλὼν ὀλέσῃ με σὺν ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ,
καί με λαβὼν ῥίψειεν ἐς ὠκυρέεθρον Ὑδάσπην,
γαῖαν ἀναινομένην· ἐχέτω δέ με πενθερὸν ὕδωρ·
Δηριάδην δ᾽ ἐςίδω καὶ ἐν ὕδασι· μὴ δὲ νοήσω
Πρωτονόην ἀέκουσαν ἐφεσπομένην Διονύσῳ·
μή ποτε Χειροβίης ἕτερον γόον οἰκτρὸν ἀκούσω,
ἑλκομένης ἐς ἔρωτα δορικτήτων ὑμεναίων.
μὴ πόσιν ἄλλον ἴδοιμι μετ᾽ ἀνέρα Δηριαδῆα·
εἴην Νηϊάδεσσιν ὁμέστιος, ὅττι καὶ αὐτὴν
Λευκοθέην ζώουσαν ἐδέξατο Κυανοχαίτης,
καὶ μία Νηρεΐδων κικλήσκεται· ἀντὶ δὲ λευκῆς
ἄλλη κυανόπεζα φανήσομαι ὑδριὰς Ἰνώ.
Τοῖα μὲν ἑλκεχίτωνες ἐπωδύροντο γυναῖκες,
ἱστάμεναι στοιχηδὸν ἐρισμαράγων ἐπὶ πύργων.

---

v. 192. *διώκει* editt. agitur de re praeterita.

v. 195. *Πρωτονόη δ᾽ ὀλ. τὸ δεύτερον*, brevitas inexspectata ipsi Nonno tribuenda videtur, cf. v. 108. Versu praeced. *νύμφη* Cheirobie est, cf. v. 161. Igitur post illam Protonoë quoque breviter commemoranda erat, ut mox *ἀμφοτέραις* de utraque filia recte dici posset.

v. 199. *πτόλις* editt.

v. 203. *πενθερὸς ὕδ.* editt. inepte. Emendaverat etiam Rhodomannus.

Βάκχοι δ' ἐκροτάλιζον, ἀποῤῥίψαντες ἐνυώ,
τοῖον ἔπος βοόωντες ὁμογλώσσων ἀπὸ λαιμῶν·
ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν ὄρχαμον Ἰνδῶν.
καὶ γελόων Διόνυσος ἐπάλλετο χάρματι νίκης·
ἀμπνεύσας δὲ πόνοιο καὶ αἱματόεντος ἀγῶνος,
πρῶτα μὲν ἐκτερέϊξεν ἀτυμβεύτων στίχα νεκρῶν,
δωμήσας ἕνα τύμβον ἀπείριτον εὐρέϊ κόλπῳ,
ἄκριτον ἀμφὶ πυρὴν ἑκατόμπεδον· ἀμφὶ δὲ νεκροῖς
Μυγδονὶς αἰολόμολπος ἐπέκτυπεν αἴλινα σύριγξ,
καὶ Φρύγες αὐλητῆρες ἀνέπλεκον ἄρσενα μολπὴν
πενθαλέοις στομάτεσσιν· ἐπωρχήσαντο δὲ Βάκχαι,
ἁβρὰ μελιζομένοιο Γανύκτορος εὐάδι φωνῇ·
καὶ Κλεόχου Βερέκυντες ὑπὸ στόμα δίζυγες αὐλοὶ
φρικτὸν ἐμυκήσαντο Λίβυν γόον, ὃν πάρος ἄμφω
Σθεινώ τ' Εὐρυάλη τε μιῇ πολυδειράδι φωνῇ
ἀρτιτόμῳ ῥοιζηδὸν ἐπεκλαύσαντο Μεδούσῃ,
φθεγγομένων κεφαλῇσι διηκοσίῃσι δρακόντων,
ὧν ἀποδυρομένων σκολιὸν σύριγμα κομάων,
θρῆνον πουλυκάρηνον ἐφημίξαντο Μεδούσης.

Παυσάμενος δὲ πόνοιο, καὶ ὕδατι γυῖα καθήρας,
ὤπασε λυσομένοισι θεουδέα κοίρανον Ἰνδοῖς,
κιρνάμενος μέθυ λαρόν· ἐπὶ ξυνῷ δὲ κυπέλλῳ

---

v. 217. ἠράμεθα μέγα κ. Productionem hanc in verbis Homericis Il. χ'. 393. nihil contra Nonni morem probare, observavit Herm. ad Orph. p. 718.

v. 228. Fortasse rectius ἐμιμήσαντο, ut v. 246.

v. 229. Σθεννώ τ' Εὐρ. editt. emendavit tamen Falk.

v. 232. ὧν ἄπο μυρομένων editt. sine sensu; absurdissime vertit Lubin.

v. 234. καθήρας editt. Caeterum Bacchi nomen supplendum, quod praecessit v. 218. paulo longiore intervallo.

v. 236. κρινάμενος μωλαῖον ed. pr. κιρνάμενος Μωλαῖον ed.

Βάκχοις δαινυμένοισι μιῆς ἥψαντο τραπέζης,
ξανθὸν ὕδωρ πίνοντες ἀπ᾽ οἰνοπόρου ποταμοῖο.
καὶ χορὸς ἄσπετος ἔσκεν· ἐπεσκίρτησε δὲ πολλὴ
Βασσαρὶς, οἰστρήεντι πέδον κρούουσα πεδίλῳ·
καὶ Σάτυρος, βαρύδουπον ἐπιῤῥήσσων χθόνα ταρσῷ,
λοξὰ κυβιστητῆρι ποδῶν βακχεύετο παλμῷ,
πῆχυν ἐπικλίνων μανιώδεος αὐχένι Βάκχης·
καὶ πρυλέες Βρομίοιο συνωρχήσαντο βοείαις,
καὶ τροχαλῆς τελέοντες ἐνόπλια κύκλα χορείης,
ῥυθμὸν ἐμιμήσαντο φερεσσακέων Κορυβάντων·
καὶ στρατὸς ἱππήων κορυθαιόλον εἰς χορὸν ἔστη,
νίκην πανδαμάτειραν ἀνευάζων Διονύσου.
οὐδέ τις ἄψοφος ἦεν· ὁμογλώσσῳ δ᾽ ἀλαλητῷ
εἰς πόλον ἑπτάζωνον ἀνέδραμεν εὔϊος ἠχώ.
Ἀλλ᾽ ὅτε λυσιπόνοιο παρήλυθε κῶμος ἑορτῆς,
νίκης ληΐδα πᾶσαν ἑλὼν μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν,
ἀρχαίης Διόνυσος ἑῆς ἐμνήσατο πάτρης,
λύσας ἑπταέτηρα θεμείλια δηϊοτῆτος.
καὶ δηίων ὅλον ὄλβον ἐληΐζοντο μαχηταί,
ὧν ὁ μὲν Ἰνδὸν ἴασπιν, ὁ δὲ γραπτῆς ὑακίνθου
Φοιβάδος εἶχε μέταλλα, καὶ ἔγχλοα νῶτα μαράγδου·
ἄλλος ἐϋκρήπιδος ὑπὸ σκοπιῇσιν Ἱμαίου
ὄρθιον ἴχνος ἔπειγε δορικτήτων ἐλεφάντων·
ὃς δὲ παρ᾽ Ἠμωδοῖο βαθυσπήλυγγι κολώνῃ

---

alt. cum particip. a Falk. emendatum esset. Nostrum Cunaei acumen invenit.

v. 240. κρύουσα ed. pr. emend. Falk.

v. 245. καλέοντες ἐνόπλια κ. editt. sine sensu: quod dedi, facillimum videbatur.

v. 251. κῶνος ἑορτῆς editt. male. Verum vidit Falk.

v. 256. γράπτης ed. pr. emend. Falk.

v. 258. Ἱμαίου, i. e. Ἰμάου.

ἤλασεν Ἰνδῴων μετανάστιον ἅρμα λεόντων
κυδιόων· ἕτερος δὲ κατ᾿ αὐχένος ἅμμα πεδήσας,
Μυγδονίης ἔσπευδεν ἐς ἠόνα πόρδαλιν ἕλκειν.
καὶ Σάτυρος πεφόρητο· φιλακρήτῳ δὲ πετήλῳ
στικτὸν ἔχων προκέλευθον ἐκώμασε τίγριν ἱμάσσων·
ἄλλος ἄγων νόστησεν ἑῇ Κυβεληΐδι νύμφῃ
φυταλίην εὔοδμον ἁλιτρεφέων ἁλιήων,
καὶ λίθον ἀστράπτουσαν, Ἐρυθραίης γέρας ἅλμης·
πολλὴ δ᾿ ἐκ θαλάμοιο σὺν ἀρτιγάμῳ παρακοίτῃ
ληϊδίη πλοκάμων μελανόχροος ἕλκετο νύμφη,
δέσμιον αὐχένα δοῦλον ὑποζεύξασα λεπάδνῳ.
χειρὶ δὲ κουφίζουσα ῥυηφενέος χύσιν ὄλβου,
εἰς σκοπιὰς Τμώλοιο θεόσσυτος ἤϊε Βάκχη,
κῶμον ἀνευάζουσα παλιννόστῳ Διονύσῳ.
Καὶ στρατιῇ Διόνυσος ἐδάσσατο ληΐδα χάρμης
λαὸν ὅλον συνάεθλον ὑπότροπον οἴκαδε πέμπων,
Ἰνδῴην μετὰ δῆριν· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί,
μάρμαρα κουφίζοντες ἑῷα δῶρα θαλάσσης,
ὄρνεά τ᾿ αἰολόμορφα· παλιννόστῳ δὲ πορείῃ
κῶμον ἀνευάζοντες ἀνικήτῳ Διονύσῳ,
πάντες ἐβακχεύοντο, πολυκμήτοιο λιπόντες
μνῆστιν ὅλου πολέμοιο, Βορειάδι σύνδρομον αὔρῃ

---

v. 261. *Ἰνδώων* editt.

v. 267. Fort. *ἁλιτρεφέων δονακήων.*

v. 268. *τέρας ἅλμης* editt.

v. 271. Si versus hoc ordine legebatur, neque ad Baccham potius pertinebat, — transpositio tamen non placet, — participium passivum postulabatur *ὑποζευχθεῖσα λεπάδνῳ.*

v. 275. *λήϊ χάρμης* ed. pr. syllabam fugitivam restituit Falk.

v. 277. *Ἰνδώην* vulgo. Mox fortasse *ἀπεσσεύοντο* melius.

v. 282. *πτολέμοιο* editt.

σκιδναμένην· καὶ ἕκαστος ἔχων ἀναθήματα νίκης,
ὄψιμον εἰς δόμον ἦλθε παλίνδρομος. ἀντὶ δὲ πάτρης
Ἀστέριος τότε μοῦνος ἀνιπτοπόδων σχεδὸν ἄρκτων
Φάσιδος ἀμφὶ ῥέεθρον ἀθαλπέϊ νάσσατο γαίῃ
Μασσαγέτην παρὰ κόλπον, ἑοῦ γενέταο τοκῆος
ναίων ἀστερόεντος ὑπὸ σφυρὰ δύσνιφα Ταύρου,
φεύγων Κνώσσιον ἄστυ καὶ ἀρσενόπαιδα γενέθλην,
Πασιφάην στυγέων καὶ ἑὸν Μίνωα τοκῆα·
καὶ Σκυθίην προβέβουλεν ἑῆς χθονός· αὐτὰρ ὁ μοῦνος —
* * * * * * *
Βάκχος ἑοῖς Σατύροισι καὶ Ἰνδοφόνοις ἅμα Βάκχαις
Καυκασίην μετὰ δῆριν Ἀμαζονίου ποταμοῖο
Ἀῤῥαβίης ἐπίβαινε τὸ δεύτερον, ἧχι θαμίζων
λαὸν ἀβακχεύτων Ἀράβων ἐδίδαξεν ἀείρειν
μυστιπόλους νάρθηκας· ἀεξιφύτοιο δὲ λόχμης
Νύσια βοτρυόεντι κατέστεφεν οὔρεα καρπῷ.

Ἀῤῥαβίης δὲ τένοντα, βαθύσκιον ἄλσος ἐάσας,
ἀτραπὸν Ἀσσυρίην διεμέτρεε, πεζὸς ὁδίτης,
καὶ Τυρίων μενέαινεν ἰδεῖν χθόνα, πατρίδα Κάδμου·

---

v. 283. Volebat, puto, *σκιδνάμενοι;* ita certe usitatum est.

v. 284. *παλίνδρομον* editt. male.

v. 289. *Κνώσιον* editt.

v. 291. *αὐτὰρ ὁ μοῦνος* non potuit de Baccho dici, quem Satyri et Bacchae comitantur, sed sequebantur sine dubio adhuc nonnulla de Asterio, qui solus, cf. v. 285. aliam viam ingressus est.

v. 293. Bellum cum Amazonibus supra quoque tetigit, XXVI. 330. sqq. accuratius describere oblitus est, uti videtur, nisi malis, descriptionem periisse.

v. 294. *τοδεύτερον· ἧχι* ed. pr.

v. 297. *Μύσια* editt. male. Mox *οὔρεα ταρσῷ* ed. pr. *θυρσῷ* ed. alt. iubente Falk.

v. 298. *ἐάσσας* editt.

κεῖθι γὰρ ἴχνος ἔκαμψε, καὶ ἄσπετα πέπλα δοκεύων,
θάμβεεν Ἀσσυρίης ἑτερόχροα δαίδαλα τέχνης,
ἄργυφον εἰσορόων Βαβυλωνίδος ἔργον Ἀράχνης·
καὶ Τυρίῃ σκοπίαζε δεδευμένα φάρεα κόχλῳ,
πορφυρέους σπινθῆρας ἀκοντίζοντα θαλάσσης,
ἧχι κύων ἁλιεργὸς ἐπ' αἰγιαλοῖσιν ἐρέπτων
ἐνδόμυχον χαροπῇσι γενειάσι θέρκελον ἰχθύν,
χιονέας πόρφυρε παρηΐδας αἵματι κόχλου,
χείλεα φοινίξας διερῷ πυρί, τῷ ποτὲ μούνῳ
φαιδρὸν ἁλιχλαίνων ἐρυθαίνετο φᾶρος ἀνάκτων.

Καὶ πόλιν ἀθρήσας ἐπεγήθεεν, ἣν Ἐνοσίχθων
οὐ διερῷ μίτρωσεν ὅλῳ ζωστῆρι θαλάσσης,
ἀλλὰ τύπον λάχε τοῖον Ὀλύμπιον, οἷον ὑφαίνει
ἀγχιτελὴς λείπουσα μιῇ γλωχῖνι σελήνη.
καί οἱ ὀπιπεύοντι μέσην χθόνα, σύζυγον ἅλμῃ
διπλόον ἔλλαχε θάμβος· ἐπεὶ Τύρος εἰν ἁλὶ κεῖται,

---

v. 304. *Τυρίης σκοπίαζε* editt. sine sensu. Dicit N. ἡ κόχλος, VI. 274. uti Paul. Sil. ἐκφρ. II. 355.

v. 306. ἦχι ed. pr.

v. 308. Pro *αἵματι κόχλου* Politianum habere *ἔνδοθι κόχλου*, auctor est Falk.

v. 309. *πυρί, ᾧ ποτε* ed. pr. *τῷ* Politiano debet Falk. et edit. alt. Sed, nisi fallor, praeterea legendum *μούνων — ἀνάκτων*.

v. 311. *πτόλιν* vulgo.

v. 113. *λάχε*, scil. *πόλις*. An *πλάσε*?

v. 314. Quid sibi voluerit poëta, facile intelligitur; sed mire expressit, si ita scripsit. Fort. *ἀρχιτελής*, λ. *νέη*.

v. 315. *σύζυγον ἅλμην* editt. aperte contra sensum. Praeterea aut pro datt. *καί οἱ ὀπιπεύοντι* scribendum *καί μιν ὀπιπεύοντα*, aut *ἔλλαχε* v. seq. mutandum in *ἤλυθε*, vel *ἔπλετο*.

εἰς χθόνα μοιρηθεῖσα· συναπτομένη δὲ θαλάσσῃ,
τριχθαδίαις λαγόνεσσι μίαν ξυνώσατο μίτρην.
νηχομένῃ δ' ἀτίνακτος ὁμοίϊος ἔπλετο κούρῃ·
καὶ κεφαλὴν καὶ στέρνα καὶ αὐχένα δῶκε θαλάσσῃ,
χεῖρας ἐφαπλώσασα μέσῃ διδυμάονι πόντῳ,
γείτονι λευκαίνουσα θαλασσαίῳ δέμας ἀφρῷ,
καὶ πόδας ἀμφοτέρους ἐπερείσατο μητέρι γαίῃ.
καὶ πόλιν Ἐννοσίγαιος ἔχων ἀστεμφέϊ δεσμῷ,
νυμφίος ὑδατόεις περινήχεται, οἷα συνάπτων
πήχεϊ παφλάζοντι περίπλοκον αὐχένα νύμφης.

Καὶ Τύρον εἰςέτι Βάκχος ἐθάμβεε, τῇ ἔνι μούνῃ
βουκόλος ἀγχικέλευθος ὁμίλεε γείτονι ναύτῃ,
συρίζων παρὰ θῖνα, καὶ αἰπόλος ἰχθυβολῆϊ
δίκτυον αὖ ἐρύοντι· καὶ ἀντιτύποισιν ἐρετμοῖς
σχιζομένων ὑδάτων, ἐχαράσσετο βῶλος ἀρότρῳ·
εἰναλίης δ' ὀάριζον ὁμήλυδες ἐγγύθι λόχμης
ποιμέσιν ὑλοτόμοισι· καὶ ἔβρεμεν εἰν ἑνὶ χώρῳ
φλοῖσβος ἁλὸς, μύκημα βοῶν, ψιθύρισμα πετήλων,
πεῖσμα, φυτὸν, πλόος, ἄλσος, ὕδωρ, νέες, ὁλκὰς, ἐχέτλη,

---

v. 317. *συναπτομένῃ* ed. alt. per errorem.

v. 324. *πτόλιν* editt.

v. 332. 333. Neque nominativus iustus his verbis inest, neque eiusmodi oppositio, qualem oportet esse, et habuimus v. 328. sq. Aut igitur versus medius, nautarum piscatorum vel classisriorum descriptionem continens, periit, aut, quod malim, eiusmodi nomen in uno alterove horum versuum restituendum est. Sed ambigo, utrum praeferam: *αἰγιαλεῖς δ' ὀάριζον ὁμήλυδες — ποιμέσιν ὑλονόμοισιν*, an: *εἰναλίης δ' ὀάριζον ὁμ. ἐγχύθι λ. πορθμέες ὑλοτόμοισι.* Certe pastorum mentio post vv. 328. 329. non amplius desideraretur. Erat tamen vir subtilis ingenii, qui *ποιμένες* legendum statueret.

μῆλα, δόναξ, δρεπάνη, σκαφίδες, λίνα, λαίφεα, θώρηξ.
καὶ τάδε παπταίνων, πολυθαμβέα ῥήξατο φωνήν·

Νῆσον ἐν ἠπείρῳ πόθεν ἔδρακον; εἰ θέμις εἰπεῖν,
τηλίκον οὔ ποτε κάλλος ἐσέδρακον· ὑψιτενῆ γὰρ
δένδρεα συρίζει παρὰ κύματα· Νηρεΐδος δὲ
φθεγγομένης κατὰ πόντον Ἁμαδρυὰς ἐγγὺς ἀκούει·
καὶ Τυρίοις πελάγεσσι καὶ ἀγχιάλοισιν ἀρούραις
πνείων ἐκ Λιβάνοιο μεσημβρινὸς ἁβρὸς ἀήτης
ἄσθματι καρποτόκῳ προχέει νησσόον αὔρην,
ψύχων ἀγρονόμον, καὶ ναυτίλον εἰς πλόον ἕλκων·
καὶ χθονίην δρεπάνην βυθίῃ πελάσασα τριαίνῃ,
φθέγγεται Ὑγρομέδοντι θαλυσιὰς ἐνθάδε Δηώ,
κωφῆς ἄβροχον ἅρμα καθιππεύοντα γαλήνης
ἰθύνειν δρόμον ἶσον ὁμοζήλων ἐπὶ δίφρων,
ὄμπνια μαστίζουσα μετάρσια νῶτα δρακόντων.
ὦ πόλι πασιμέλουσα, τύπος χθονὸς, αἰθέρος εἰκὼν,
συμφυέος τρίπλευρον ἔχεις τελαμῶνα θαλάσσης. —

Ὣς εἰπὼν, παράμειβε, δι' ἄστεος ὄμμα τιταίνων·
καί οἱ ὀπιπεύοντι λιθογλώχινες ἀγυιαὶ
μαρμαρυγὴν ἀνέφαινον ἀμοιβαίοιο μετάλλου.
καὶ προγόνου δόμον εἶδεν Ἀγήνορος, ἔδρακεν αὐλὰς

---

v. 347. θαλυσίων ed. pr. emend. Falk. cf. XIX. 86. Rhodomannus adscripsit: ἢ θαλύσιον. Et sic correxit in textu.

v. 348. καθιππεύοντι ed. alt. ex auctoritate Falk. Nostrum praefert ed. pr. et recte se accusat. c. infinit. vel post praecedentem dativum habet.

v. 349. ἰθύνει editt. pendente orationis nexu.

v. 351. πτόλιος πασιμέλ. ed. pr. ὦ πτόλι habet ed. alt. ex emend. Falk. qui praeterea tentabat: σὺ πτόλι π. Caeterum haec quoque oratio male clauditur, si integra est.

καὶ θάλαμον Κάδμοιο· καὶ ἁρπαμένης ποτὲ νύμφης
Εὐρώπης ἀφύλακτον ἐδύσατο παρθενεῶνα,
μνῆστιν ἔχων κερόεντος ἑοῦ Διός· ἀρχεγόνους δὲ
πηγὰς θάμβεε μᾶλλον, ὅπῃ χθονίου διὰ κόλπου
νάματος ἐκχυμένου, παλινάγρετον εἰς μίαν ὥρην
χεύμασιν αὐτογόνοισι πολυτρεφὲς ἔβλυεν ὕδωρ·
εἶδεν Ἀβαρβαρέης γόνιμον ῥόον, ἔδρακε πηγήν,
Καλλιρόην ἐρόεσσαν ἐπώνυμον· εἶδε καὶ αὐτῆς
ἁβρὸν ἐρευγομένης Δροσερῆς νυμφήϊον ὕδωρ.

Ἀλλ' ὅτε πάντα νόησεν ἑῷ φιλοτερπέϊ θυμῷ,
εἰς δόμον Ἀστροχίτωνος ἐκώμασε, καὶ πρόμον ἄστρων
τοῖον ἔπος βοόων ἐκαλέσσατο μύστιδι φωνῇ·

Ἀστροχίτων Ἥρακλες, ἄναξ πυρός, ὄρχαμε κόσμου,
Ἠέλιε, βροτέοιο βίου δολιχόσκιε ποιμήν,
ἱππεύων ἑλικηδὸν ὅλον πόλον αἴθοπι δίσκῳ,
υἷα χρόνου λυκάβαντα δυωδεκάμηνον ἑλίσσων,
κύκλον ἄγεις μετὰ κύκλον· ἀφ' ὑμετέροιο δὲ δίφρου
γήραϊ καὶ νεότητι ῥέει μορφούμενος αἰών·
μαῖα σοφῆς ὠδῖνος, ἀμήτορος εἰκόνα Μήνης
ὠδίνεις τριέλικτον, ὅτε δροσόεσσα Σελήνη
σῆς λοχίης ἀκτῖνος ἀμέλγεται ἀντίτυπον πῦρ,
ταυρείην ἐπίκυρτον ἀολλίζουσα κεραίην·
παμφαὲς αἰθέρος ὄμμα, φέρεις τετράζυγι δίφρῳ

v. 360. ὅπη vulgo.

v. 365. Droserae nomen proprium in editt. obscuratum hic et infra v. 544. etc.

v. 367. εἰς δρόμον editt. sine sensu. Correxerat iam Rhodomannus.

v. 371. Propter ἱππεύων maluissem δίφρῳ; cf. XXXVIII. 262. sed δίσκῳ redit v. 390.

χεῖμα μετὰ φθινόπωρον, ἄγεις θέρος, εἶαρ ἀμείβων.
Νὺξ μὲν, ἀκοντιστῆρι διωκομένη σέο πυρσῷ,
χάζεται ἀστήρικτος, ὅτε ζυγὸν ἄργυφον ἕλκων,
ἀκροφανὴς ἵππειος ἱμάσσεται ὄρθιος αὐχήν·
σεῖο δὲ λαμπομένοιο φαάντερον, οὐκέτι λάμπων
ποικίλος εὐφαέεσσι χαράσσεται ἄστρασι λειμών·
χεύμασι δ' ἀντολικοῖο λελουμένος Ὠκεανοῖο,
σεισάμενος γονόεσσαν ἀθαλπέος ἰκμάδα χαίτης,
ὄμβρον ἄγεις φερέκαρπον· ἐπ' εὐώδινι δὲ Γαίῃ
ἠερίης ἠῷον ἐρεύγεαι ἀρδμὸν ἐέρσης,
καὶ σταχύων ὠδῖνας ἀναλδαίνεις σέο δίσκῳ,
ῥαίνων ζωοτόκοιο δι' αὔλακος ὄμπνιον ἀκτήν,
Βῆλος ἐπ' Εὐφρήταο, Λίβυς κεκλημένος Ἄμμων,
Ἆπις ἔφυς Νειλῷος, Ἄραψ Κρόνος, Ἀσσύριος Ζεύς·
καὶ ξύλα κηώεντα φέρων γαμψώνυχι ταρσῷ,
χιλιετὴς σοφὸς ὄρνις ἐπ' εὐόδμῳ σέο βωμῷ,
φοίνιξ, τέρμα βίοιο φέρων αὐτόσπορον ἀρχήν,
τίκτεται, ἰσοτύποιο χρόνου παλινάγρετος εἰκών,
λύσας δ' ἐν πυρὶ γῆρας, ἀμείβεται ἐκ πυρὸς ἥβην·
εἴτε Σάραπις ἔφυς, Αἰγύπτιος ἀνέφελος Ζεύς,
εἰ Κρόνος, εἰ Φαέθων πολυώνυμος, εἴτε σὺ Μίθρης,
Ἠέλιος Βαβυλῶνος, ἐν Ἑλλάδι Δελφὸς Ἀπόλλων·
εἴτε Γάμος, σκιεροῖς ὃν Ἔρως ἔσπειρεν ὀνείροις,

---

v. 387. *εἰκόνα χαίτης* editt. aperto errore.

v. 389. *ἠῷον ἐρεύγεται* ed. pr. verbum emend. Falk.

v. 391. *ὄμπνιον ἀλκὴν* editt. male.

v. 393. *Ἄπις — Νειλῷος* editt. Quid de nomine *Κρόνος* hic et v. 400. statuendum sit, vide in Comment.

v. 395. *χιλιέτις* ed. pr. emend. Falk.

v. 402. *εἴτε γάμος σκιεροῖσιν ἔρως* ed. pr. *εἰ γάμον ἢ σκιεροῖς,*

μιμηλῆς τελέων ἀπατήλιον ἵμερον εὐνῆς,
ἐκ Διὸς ὑπνώοντος ὅτε, γλωχῖνι μαχαίρης
αὐτογάμῳ σπόρον ὑγρὸν ἐπιξύσαντος ἀρούρης,
οὐρανίαις λιβάδεσσιν ἐμαιώθησαν ἐρίπναι·
εἴτε σὺ Παιήων ὀδυνήφατος, εἰ πέλες Αἰθὴρ
ποικίλος, Ἀστροχίτων δὲ φατίζεαι· ἐννύχιοι γὰρ
οὐρανὸν ἀστερόεντες ἐπαυγάζουσι χιτῶνες·
οὔασιν εὐμενέεσσιν ἐμὴν ἀσπάζεο φωνήν.

Τοῖον ἔπος Διόνυσος ἀνήρυγεν. ἐξαπίνης δέ,
ἔνθεον εἶδος ἔχων, θεοδέγμονος ἔνδοθι νηοῦ
Ἀστροχίτων ἤστραψε· πυριγλήνου δὲ προσώπου
μαρμαρυγὴν ῥοδόεσσαν ἀπηκόντιζον ὀπωπαί.
καὶ θεὸς αἰγλήεις παλάμην ὤρεξε Λυαίῳ,
ποικίλον εἷμα φέρων, τύπον αἰθέρος, εἰκόνα κόσμου,
στίλβων ξανθὰ γένεια καὶ ἀστερόεσσαν ὑπήνην,
καί μιν ἐϋφραίνων φιλίῃ μείλιξε τραπέζῃ.
αὐτὰρ ὃ θυμὸν ἔτερπεν ἀδαιτρεύτῳ παρὰ δείπνῳ,
ψαύων ἀμβροσίης καὶ νέκταρος· οὐ νέμεσις δέ,
εἰ γλυκὺ νέκταρ ἔπινε μετὰ γλάγος ἄμβροτον Ἥρης.
εἴρετο δ' Ἀστροχίτωνα, χέων φιλοπευθέα φωνήν·

ὃν ἔρως ed. alt. male confusis duabus Falkenburgii coniecturis, qui dederat: ισς γάμον, ἢ σκιεροῖς ὃν ἔρως. De loco hoc difficillimo vide Commentarium nostrum.

v. 405. Erat, cum αὐτογόνῳ mallem. Rhodomannus adscripsit: suspectus v.

v. 408. φατίζεται editt. quod, etsi fortasse, in parenthesi dictum, ad Αἰθὴρ referri posset, non minus tamen falsum est, quam ἐρεύγεται supra v. 389. Mecum emendavit Schrad. ad Mus. p. 58. Et prius iam Rhodomannus.

v. 421. γλάγος ἄμβροτος editt. Emendavit iam Rhodomannus.

Ἀστροχίτων με δίδασκε, τύπῳ χθονὸς, εἰκόνι νήσου,
τίς θεὸς ἄστυ πόλισσε; τίς ἔγραφεν οὐρανίη χείρ;
τίς σκοπέλους ἀνάειρε καὶ ἐῤῥίζωσε θαλάσσῃ;
τίς κάμε δαίδαλα ταῦτα; πόθεν λάχον οὔνομα πηγαί;
τίς χθονὶ νῆσον ἔμιξεν, ὁμόζυγα μητρὶ θαλάσσῃ;

Εἶπε· καὶ Ἡρακλέης φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ·
Βάκχε, σὺ μὲν κλύε μῦθον· ἐγὼ δέ σε πάντα διδάξω.
ἐνθάδε φῶτες ἔναιον, ὁμόσπορος οὕς ποτε μούνους
ἀενάου κόσμοιο συνήλικας ἔδρακεν Αἰών,
ἁγνὸν ἀνυμφεύτοιο γένος χθονὸς, ὧν τότε μορφὴν
αὐτομάτην ὤδινεν ἀνήροτος ἄσπορος ἰλύς·
οἳ πόλιν ἰσοτύπων δαπέδων αὐτόχθονι τέχνῃ
πετραίοις ἀτίνακτον ἐπυργώσαντο θεμέθλοις,
ὁππότε πηγαίῃσι παρ' εὐύδροισι χαμευναῖς,
ἠελίου πυρόεντος ἱμασσομένης χθονὸς ἀτμῷ,
τερψινόου ληθαῖον ἀμεργόμενοι πτερὸν ὕπνου,
εὗδον ὁμοῦ, κραδίῃ δὲ φιλόπτολιν οἶστρον ἀέξων,
γηγενέων στατὸν ἴχνος ἐπῃώρησα καρήνῳ,

---

v. 423. εἰκόνα νήσου editt. contra concinnitatem.

v. 426. οὔνομα πᾶσαι editt. sine sensu. Emendationem probabilem reddunt vv. 360. sqq. inprimis vv. 538. sqq. Emendavit iam sic Rhodomannus.

v. 432. ὧν τότε, ut editt. habent, fortasse rectum est; maluissem tamen ποτέ.

v. 433. ἀνήροτον male editt.

v. 434. πτόλιν editt.

v. 436. ὁππότε — εὗδον —, ἐπυργώσαντο (v. praeced.) subabsurdum est; videtur tamen poëtae vitium esse. Paulo melius novam sententiam incepisset: οἵ ποτε vel potius οἳ δ' ὅτε etc.

v. 440. ἐπηώρησα editt. Sensus est: supra caput adstiti, ut apud Hom. eiusmodi species somniantibus apparere solent.

καὶ βροτέου σκιοειδὲς ἔχων ἴνδαλμα προσώπου
θέσφατον ὀμφήεντος ἀνήρυγον ἀνθερεῶνος·
Ὕπνον ἀποσκεδάσαντες ἀεργέα, παῖδες ἀρούρης,
τεύξατέ μοι ξένον ἅρμα βατῆς ἁλός· ὀξυτόμοις δὲ
κόψατέ μοι πελέκεσσι ῥάχιν πιτυώδεος ὕλης.
τεύξατέ μοι σοφὸν ἔργον· ὑπὸ σταμίνεσσι δὲ πυκνοῖς
ἰκρία γομφώσαντες ἐπασσυτέρῳ τινὶ κόσμῳ,
συμφερτὴν ἀτίνακτον ἀρηρότι δήσατε δεσμῷ,
δίφρον ἁλὸς, σχεδίην πρωτόπλοον, ἥ διὰ πόντου
ὑμέας ὀχλίσσειε· καὶ ἀγκύλον ἄκρον ἀπ᾽ ἄκρου
πρωτοπαγὲς δόρυ μακρὸν ὅλον στήριγμα δεχέσθω·
ἰκρία δὲ σταμίνεσσιν ἀρηρότα δήσατε κύκλῳ,
τοίχου δουρατέου πυκινὸν τύπον· ὑψιτενὲς δέ,
σφιγγόμενον δεσμοῖσι, μέσον ξύλον ὄρθιον ἔστω·
καὶ λίνεον πλατὺ φᾶρος ἐφάψατε δούρατι μέσσῳ,
συμπλεκέας δὲ κάλωας ἀμοιβάδις, ὧν ἀπὸ δεσμῶν
ἐκταδὸν ἠερίῳ κολπώσατε φᾶρος ἀήτῃ,
ἔγκυον ἐξ ἀνέμου νηοσσόον· ἀρτιπαγῆ δὲ
φράξατε λεπταλέοισι σεσηρότα δούρατα γόμφοις,
πυκνὰ περιστρώσαντες ὁμοζυγέων ἐπὶ τοίχων

---

v. 444. *ξένον βατῆς* ed. pr. lacuna relicta; supplevit Falk. Mox *ὀξυτόνοις* utraque edit. *ὀξυτόμοις* iam Rhodomannus.

v. 449. Hic versus cum parte sequentis nihil continens, nisi quod supra v. 444. brevius iam dixit, narrationem, vel per se satis praeposteram, importune turbat.

v. 450. *ὀχλίζειε κ.* editt. errore saepius obvio. Emendaverat iam Rhodomannus.

v. 452. Rursus repetitio ingrata, si comparas v. 446. sqq.

v. 457. *κολπώσατο* male editt.

v. 460. Si recte eum intelligo, debuit *περισφίγξαντες* dare. An *περιστρωφῶντες*?

ῥιπέσιν οἰσυΐνοις, μὴ φώριον οἶδμα χυθείη
ἐνδόμυχον γλαφυροῖο κεχηνότι δούρατος ὁλκῷ.
καὶ σχεδίης οἴηκα, κυβερνητῆρα πορείης,
ὑγρῆς ἀτραπιτοῖο πολύστροφον ἡνιοχῆα,
πάντοθι δινεύοντες, ὅπῃ νόος ὑμέας ἕλκει,
δουρατέῳ κενεῶνι χαράξατε νῶτα θαλάσσης,
εἰςόκε χῶρον ἵκοισθε μεμορμένον, ὁππόθι δισσαὶ
ἀσταθέες πλώουσιν ἀλήμονες εἰν ἁλὶ πέτραι,
ἃς φύσις Ἀμβροσίας ἐπεφήμισεν, αἷς ἔνι θάλλει
ἥλικος αὐτόῤῥιζον ὁμόζυγον ἔρνος ἐλαίης,
πέτρης ὑγροπόροιο μεσόμφαλον· ἀκροτάτοις δὲ
αἰετὸν ἀθρήσητε παρεδρήσσοντα κορύμβοις,
καὶ φιάλην εὔθικτον· ἀπὸ φλογεροῖο δὲ δένδρου
θαμβαλέους σπινθῆρας ἐρεύγεται αὐτόματον πῦρ·
καὶ σέλας ἀφλεγέος περιβόσκεται ἔρνος ἐλαίης,
καὶ φυτὸν ὑψιπέτηλον ἕλιξ ὄφις ἀμφιχορεύει,
ἀμφότερα, βλεφάροισι καὶ οὔασι θάμβος ἀέξων·
οὐ γαρ ἀερσιπότητον ἐς αἰετὸν ἄψοφος ἕρπων,
λοξὸς ἀπειλητῆρι δράκων περιβάλλεται ὁλκῷ,
οὐ δὲ διαπτύων θανατηφόρον ἰὸν ὀδόντων
ὄρνιν ἑαῖς γενύεσσι κατεσθίει· οὐ δὲ καὶ αὐτὸς
αἰετὸς ἑρπηστῆρα πολυσπείρητον ἀκάνθαις

---

v. 461. οἰσΐνοις ed. pr. emend. Falk.

v. 465. ὅπη editt.

v. 467. Scribendum videtur ἵκησθε. *Hermannus.* Res maxime memorabilis est, simillima narrari de condita urbe Mexico. Vid. Comment. ubi haec ex Humboldi itinere illustrabimus.

v. 473. εὔθηκτον sine sensu editt.

v. 477. ἀμφότερον, nisi fallor, usitatius fuisset.

v. 482. ἑρπυστῆρα ed. alt.

ἁρπάξας ὀνύχεσσι μετάρσιον, ἠέρα τέμνει,
οὐ δέ μιν ὀξυόδοντι καταγράψειε γενείῳ·
οὐ δὲ τανυπρέμνοιο φυτοῦ πεφορημένος ὄζοις,
πυρσὸς ἀδηλήτου περιβόσκεται ἔρνος ἐλαίης,
οὐδὲ δρακοντείων φολίδων σπείρημα μαραίνει
σύννομον ἀγχικέλευθον· ὁμοπλεκέων δὲ καὶ αὐτῶν
οὐ πτερύγων ὄρνιθος ἐφάπτεται ἁλλόμενον πῦρ·
ἀλλὰ φυτοῦ κατὰ μέσσα φίλον σέλας ἀτμὸν ἰάλλει·
οὐ δὲ κύλιξ ἀτίνακτος ἐπήορος ὑψόθι πίπτει,
σειομένων ἀνέμοισιν ὀλισθήσασα κορύμβων.
καὶ σοφὸν ἀγρεύσαντες ὁμόχρονον ὄρνιν ἐλαίης,
αἰετὸν ὑψιπέτην, ἱερεύσατε Κυανοχαίτῃ,
λύθρον ἐπισπένδοντες ἁλιπλανέεσσι κολώναις,
καὶ Διῒ καὶ μακάρεσσι· καὶ ἄστατος οὐκέτι πέτρη
πλάζεται ὑγροφόρητος· ἀκινήτοις δὲ θεμέθλοις
αὐτομάτη ζωσθεῖσα συνάπτεται ἄζυγι πέτρῃ.
πήξατε δ᾽ ἀμφοτέραις ἐπικείμενον ἄστυ κολώναις,
ἀμφοτέρης ἑκάτερθεν ἐπὶ κρηπῖδι θαλάσσης.

Τοῖον ἔπος μαντῷον ἀνήρυγον· ἐγρόμενοι δὲ
γηγενέες δεδόνηντο, καὶ οὔασιν αἰὲν ἑκάστου
θέσκελος ἀπλανέων ἐπεβόμβεε μῦθος ὀνείρων.

---

v. 483. Fort. mutata distinctione: *ἁ. ὀνύχεσσι, μετάρσιος ἠέρα τέμνει.*

v. 490. Ordo versuum vulgo perturbatus est ita, ut vv. 491. 492. nostro praefigantur, sine sensu.

v. 491. *κίλιξ* (*cilix* Lubin.) et *ἐπήορος* editt. *κύλιξ* iam Rhodomannus.

v. 493. *ὁμόχροον* editt. confer v. 470.

v. 494. *ἱρεύσατε* in ed. pr. *ἑρεύσατε* excusum in alt.

v. 498. *συνάψεται* editt.

v. 501. *μαντῷον* editt.

τοῖσι δ' ἐγὼ τέρας ἄλλο μετὰ πτερόεντας ὀνείρους
ἀχνυμένοις ἀνέφηνα, φιλόκτιτον ἦθος ἀέξων,
ἐσσόμενος πολιοῦχος· ὑπερκύψας δὲ θαλάσσης,
ἀντίτυπον μίμημα φέρων ἰσόζυγι μορφῇ,
εἰς πλόον αὐτοδίδακτον ἐνήχετο ναυτίλος ἰχθύς.
τὸν τότε παπταίνοντες, ἐοικότα νηῒ θαλάσσης,
καὶ πλόον εὐποίητον ἄτερ καμάτοιο μαθόντες,
καὶ σχεδίην πήξαντες ὁμοίϊον ἰχθύϊ πόντου
ναυτιλίης τύπον ἶσον ἐμιμήσαντο θαλάσσης.
καὶ πλόος ἦν· πισύρων δὲ λίθων ἰσοελκέϊ φόρτῳ
ναυτιλίην ἰσόμετρον ἐπιστώσαντο θαλάσσῃ
καὶ γεράνων ἀτίνακτον ἐμιμήσαντο πορείην,
αἳ στομάτων ἔντοσθεν, ἀοσσητῆρα κελεύθου,
λᾶαν ἐλαφρίζουσι καταχθέα, μή ποτε κείνων
ἱπταμένων πτερὰ κοῦφα παραπλάγξειεν ἀήτης,
εἰσόκε χῶρον ἐκεῖνον ἐςέδρακον, ἧχι θυέλλαις
εἰς πλόον αὐτοκέλευθον ἐναυτίλλοντο κολῶναι.
καὶ σχεδίην ἔστησαν ἁλιστεφάνῳ παρὰ νήσῳ,
καὶ σπιλάδων ἐπέβαινον, ὅπῃ φυτὸν ἦεν Ἀθήνης.
τοῖσι δὲ μαιομένοισιν ἐφέστιον ὄρνιν ἐλαίης,
αἰετὸς ἠερόφοιτος ἑκούσιον εἰς μόρον ἔστη·
γηγενέες δὲ λαβόντες εὔπτερον ἔνθεον ἄγρην,
ἂψ ἀνασειράζοντες ὀπισθοτόνοιο καρήνου,
γυμνὸν ἐφαπλώσαντες ἐλεύθερον ἀνθερεῶνα,
αἰετὸν αὐτοκέλευθον ἐδαιτρεύσαντο μαχαίρῃ

v. 505. ἀνέφηνα editt.

v. 506. πτολιοῦχος vulgo.

v. 519. ἧχι vulgo. v. seq. ἐναντίλλοντο ed. alt.

v. 522. ὅπη editt.

Ζηνὶ καὶ Ὑγρομέδοντι· δαϊζομένου δὲ σιδήρῳ
ἔμφρονος οἰωνοῖο, νεοσφαγέων ἀπὸ λαιμῶν
θέσκελον ἔῤῥεεν αἷμα, θαλασσοπόρους δὲ κολώνας
δαιμονίαις λιβάδεσσιν ἐπεῤῥίζωσε θαλάσσῃ
ἄγχι Τύρου παρὰ πόντον· ἐπ᾽ ἀῤῥαγέεσσι δὲ πέτραις
γηγενέες βαθύκολπον ἐδωμήσαντο τιθήνην.
Σοὶ μὲν, ἄναξ Διόνυσε, πεδοτρεφὲς αἷμα Γιγάντων
ἔννεπον αὐτολόχευτον Ὀλύμπιον, ὄφρα δαείης
ὑμετέρων προγόνων Τυρίην αὐτόχθονα φύτλην·
ἀμφὶ δὲ πηγάων μυθήσομαι· ἀρχέγονοι γὰρ
παρθενικαὶ πάρος ἦσαν ἐχέφρονες, ὧν ἐπὶ μίτρῃ
θερμὸς Ἔρως κεχόλωτο καὶ ἱμερόεν βέλος ἕλκων,
τοῖον ἀλεξιγάμοισιν ἔπος ξυνώσατο Νύμφαις·
Νηῒς Ἀβαρβαρέη φιλοπάρθενε, δέξο καὶ αὐτὴ
τοῦτο βέλος, τόπερ ἔσχεν ὅλη φύσις· ἐνθάδε πήξω
παστάδα Καλλιρόης, Δροσερῆς δ᾽ ὑμέναιον ἀείδω.
ἀλλ᾽ ἐρέεις· μεθέπω διερὸν γένος· ἐκ δὲ ῥοάων
αὐτοτελὴς γενόμην, καὶ ἐμὴ τροφὸς ἔπλετο πηγή. —
Νηϊὰς ἦν Κλυμένη, καὶ ἀπόσπορος Ὠκεανοῖο·
ἀλλὰ γάμοις ὑπόειξεν· ἐνυμφεύθη δὲ καὶ αὐτή,
ὡς ἴδε λάτριν Ἔρωτος ἀρείονα Κυανοχαίτην,
οἴστρῳ κυπριδίῳ δεδονημένον· ἀρχέγονος δὲ

---

v. 536. *αὐτόλευτον* ed. pr. *αὐτοτέλεστον* ed. alt. e coniect. Falk. qui una cum Cantero in nostrum quoque incidit. Sic etiam in textu correxit Rhodomannus.

v. 541. *ξυνώσατο Βάκχαις* editt. *βύκταις* tentabat Scal. *κούραις* Falk. Nostrum postulat res.

v. 543. *βέλος ὅπερ* editt. vitiato metro. Emend. Rhodom. teste Hermanno Orph. p. 719.

v. 544. De obscurato Droserae nomine monui ad v. 365. Rhodomannus *ἀείσω*.

Ὠκεανὸς, ποταμοῖσι καὶ ὕδασι πᾶσι κελεύων,
Τηθύος οἶδεν ἔρωτα καὶ εὐύδρους ὑμεναίους.
τέτλαθι καὶ σὺ φέρειν ἶσα Τηθύϊ· τοσσατίης δὲ
ἐξ ἁλὸς αἷμα φέρουσα, καὶ οὐκ ὀλίγης ἀπὸ δίκης,
ἱμείρει Γαλάτεια μελιζομένου Πολυφήμου,
καὶ βυθίη χερσαῖον ἔχει πόσιν· ἐκ δὲ θαλάσσης,
πηκτίδι θελγομένη, μετανάστιος εἰς χθόνα βαίνει.
καὶ πηγαὶ δεδάασιν ἐμὸν βέλος· οὔ σε διδάξω
ἵμερον ὑδατόεντα· ποθοβλήτοιο δὲ πηγῆς
ἔκλυες ὑγρὸν ἔρωτα, Συρηκοσίης Ἀρεθούσης·
Ἀλφειὸν δεδάηκας, ὃς ἰκμαλέῳ παρὰ παστῷ
ὑδρηλαῖς παλάμαις περιβάλλεται ἤθάδα Νύμφην.
πηγῆς αἷμα φέρουσα, τί τέρπεαι Ἰοχεαίρῃ;
Ἄρτεμις οὐ βλάστησεν ἀφ᾽ ὕδατος, ὡς Ἀφροδίτη.
ἔννεπε Καλλιρόῃ· Δροσέρῃ μὴ κρύπτε καὶ αὐτῇ.
Κύπριδι μᾶλλον ὄφελλες ἄγειν χάριν, ὅττι καὶ αὐτὴ
αὐχένα κάμψεν Ἔρωτι, καὶ εἰ τροφός ἐστιν Ἐρώτων.
δέχνυσο κέντρα πόθοιο, καὶ ὑγρόγονόν σε καλέσσω
εἰς γενεὴν, ἐς ἔρωτα κασιγνήτην Ἀφροδίτης.
Τοῖον ἔπος κατέλεξεν· ὀπισθοτόνοιο δὲ τόξου
τριπλόα πέμπε βέλεμνα, καὶ εὐύδρῳ παρὰ παστῷ
Νηϊάδων φιλότητι συνήρμοσεν υἷας ἀρούρης,
καὶ Τυρίης ἔσπειρε θεηγενὲς αἷμα γενέθλης.

---

v. 554. *ὀλίγης Ἀφροδίτης* editt. sine sensu. Scal. tentabat *ἁλοσύδνης*, Cun. *ἀπὸ κρήνης*; certe propter metricas N. rationes, *πηγῆς* debebat.

v. 555. *μελιζομένου ποταμοῖο* editt. Cunaeum secutus sum.

v. 565. *δροσερῇ — αὐτὴ* editt.

v. 568. *καὶ ὑγρονον σε κ.* ed. pr. *ὑγρόνομον* ed. alt. e coniect. Falk. Sed *ὑγρόγονον* dixit, tanquam alteram *Ἀφρογένειαν*.

Τοῖα μὲν Ἡρακλέης, πρόμος αἰθέρος, ἔννεπε Βάκχῳ
τερψινόοις ὀάροισιν· ὃ δὲ φρένα τέρπετο μύθῳ,
καὶ πόρεν Ἡρακλῆϊ, τὸν οὐρανίη κάμε τέχνη,
χρυσοφαῆ κρητῆρα σελασφόρον· Ἡρακλέης δὲ
ἀστραίῳ Διόνυσον ἀνεχλαίνωσε χιτῶνι.
Καὶ θεὸν ἀστροχίτωνα, Τύρου πολιοῦχον ἐάσας,
Ἀσσυρίης ἑτέρης ἐπεβήσατο Βάκχος ἀρούρης.

---

v. 579. ἐάσσας vulgo.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΑ.

Πρῶτον τεσσαρακοστὸν ἔχει πόθον· υἱέϊ Μύῤῥης
ἄλλην Κύπριν ἔτικτεν, Ἀμυμώνην, Ἀφροδίτη.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΑ.

Ἄρτι μὲν ὀφρυόεντος ὕπερ Λιβάνοιο καρήνου
πήξας ἀγλαόκαρπον ἐπὶ χθονὶ βότρυν ὀπώρης,
οἰνοτόκους ἐμέθυσσεν ὅλης κενεῶνας ἀρούρης.
καὶ Παφίης δόμον εἶδε γαμήλιον· ἡμερίδων δὲ
ἔρνεσιν ἀρτιφύτοισι βαθύσκιον ἄλσος ἐρέψας,
ἀμπελόεν πόρε δῶρον Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ.
καὶ Χαρίτων χορὸς ἦεν· ἀεξιφύτοιο δὲ λόχμης
ἡμερίδων ζωστῆρι, θορὼν ἐπιβήτορι παλμῷ,
κισσὸς ἀερσιπότητος ἐμιτρώθη κυπαρίσσῳ.
Ἀλλὰ θεμιστοπόλου Βερόης παρὰ γείτονι πέζῃ
ὕμνον Ἀμυμώνης, Λιβανηΐδες εἴπατε Μοῦσαι,
καὶ βυθίου Κρονίδαο καὶ εὐΰμνοιο Λυαίου
Ἄρεα κυματόεντα καὶ ἀμπελόεσσαν Ἐνυώ.
Ἔστι πόλις Βερόη, βιότου τρόπις, ὅρμος Ἐρώτων,
ποντοπαγὴς, εὔνησος, εὔχλοος· οὐ ῥάχις ἰσθμοῦ

---

v. 1. Malis *καρήνων*, ut XLII. 18.

v. 6. *ἀμπελόεν ποτὲ δ.* editt. emendarunt Cant. et Schrad. ad Mus. p. 162. Sic etiam Rhodomannus.

v. 14. *τροφὸς* Rhodomannus, et v. seq. *ὡς*.

v. 15. *εὔχροος* editt.

στεινή, μῆκος ἔχοντος, ὅπῃ διδύμης μέσος ἅλμης
κύμασιν ἀμφοτέροισιν ἱμάσσεται ὄρθιος αὐχήν·
ἀλλὰ τὰ μὲν βαθύδενδρον ὑπὸ ῥάχιν αἴθοπος Εὔρου
Ἀσσυρίῳ Λιβάνῳ παραπέπταται, ἧχι πολίταις
ὄρθια συρίζουσα βιοσσόος ἔρχεται αὔρη,
εὐόδμοις ἀνέμοισι τινασσομένων κυπαρίσσων·
* * * * * *
καὶ δόμος ἀγρονόμων, ὅθι πολλάκις ἐγγύθι λόχμης
Πανὶ μελιζομένῳ δρεπανηφόρος ἤντετο Δηώ,
καί τις ἐφ' ἱστοβοῆϊ γεωμόρος, αὐχένα κάμψας,
ῥαίνων ἀρτιχάρακτον ὀπισθοβόλῳ χθόνα καρπῷ,
γείτονι μηλοβοτῆρι παρὰ σφυρὰ φορβάδος ὕλης,
σφίγξας σύζυγα ταῦρον, ὁμίλεε κυρτὸς ἀροτρεύς.
ἄλλα δὲ πὰρ πελάγεσσιν ἔχει πόλις, ἧχι τιταίνει
στέρνα Ποσειδάωνι, καὶ ἔμβρυον αὐχένα κούρης
πήχεϊ μυδαλέῳ περιβάλλεται ὑγρὸς ἀκοίτης,
πέμπων ὑδατόεντα φιλήματα χείλεσι κούρης·
καὶ βυθίης ἀπὸ χειρὸς ὁμευνέτις ἠθάδι κόλπῳ
ἕδνα Ποσειδάωνος, ἁλίτροφα πώεα λίμνης,
δέχνυται, ἰχθυόεντα πολύχροα δεῖπνα τραπέζης,

---

v. 16. ὅπη vulgo. Praeterea στεινὴ sc. ῥάχις, fortasse concinnius dici potuisset στεινὸν μῆκος etc.

v. 17. ἀμάσσεται ed. pr. emend. Falk. data optione inter ἱμάσσεται et ἀράσσεται. Nobiscum facit ed. alt. idem redit v. 43. probavitque Rhodomannus.

v. 18. ὑπὸ ῥάχιν, productione legitima; etsi ὑπὲρ ῥ. scribere licuisset. V. seq. ἧχι edit. pr.

v. 21. Excidisse quaedam suspicor, quia nexum inter illud ἧχι — ἔρχεται αὔρη et καὶ δόμος ἀγρονόμων satis probabilem non invenio.

v. 22. ἐγγύθι λόχμου ed. pr. emend. Falk.

v. 28. πτόλις vulgo. ἧχι ed. pr.

εἰναλίῃ Νηρῆος ἐπισκαίροντα τραπέζῃ,
ἀρκτῴην παρὰ πέζαν, ὅπῃ βαθυκύμονος ἀκτῆς
μηκεδανῷ κενεῶνι Βορήϊος ἕλκεται αὐλών.
ἀμφὶ δὲ τερψινόοιο μεσημβρινὸν αὐχένα γαίης
εἰς ῥαχίην Νοτίην ψαμαθώδεές εἰσιν ἀταρποὶ
εἰς χθόνα Σιδονίην, ὅθι ποικίλα δένδρεα κήπων
καὶ σταφυλαὶ κομόωσι· τανυπτόρθοις δὲ πετήλοις
δάσκιος ἀπλανέεσσι τιταίνεται οἶμος ὁδίταις.
δοχμώσας δὲ ῥέεθρον, ἐπ᾽ ἠόνι πόντος ἀράσσει
ἀμφὶ δύσιν κυανωπὸν, ὅπῃ λιγυηχέϊ ταρσῷ
Ἑσπερίων Ζεφύροιο καθιππεύοντος ἐναύλων,
συριγμῷ δροσόεντι Λιβὺς ῥιπίζεται ἀγκών,
ἀνθεμόεις ὅθι χῶρος, ὅπῃ παρὰ γείτονι πόντῳ
φυταλίαι θαλέουσι, καὶ εὐπετάλων ἀπὸ δένδρων
ἄσθματι βομβήεντι μελίζεται ἔμπνοος ὕλη.
[σύννομος ἰχθυβολῆϊ γέρων ἐμελίζετο ποιμήν.]
Ἐνθάδε φῶτες ἔναιον, ὁμήλικες Ἠριγενείης,
οὓς Φύσις αὐτογένεθλος ἀνυμφεύτῳ τινὶ θεσμῷ,
ἤροσε νόσφι γάμων, ἀπάτωρ, ἀλόχευτος, ἀμήτωρ,
ὁππότε συμμιγέων ἀτόμων τετράζυγι θεσμῷ,
ὕδατι καὶ πυρόεντι πεφυρμένον ἠέρος ἀτμῷ

---

v. 35. τραπέζῃ offendit post δεῖπνα τραπέζης v. praeced. Fortasse dedit ἐπισκαίροντα (proprium fuisset ἐπισπαίροντα) τριαίνῃ. Interim illud Aegyptiacum quid sapit.

v. 36. ἀρκτώην — ὅπη editt.

v. 43. ἐπ᾽ ἠόνι vulgo. V. seq. ὅπη eodem modo, et rursus v. 47.

v. 49. ἔμπνους ὕλη ed. pr. emend. Falk.

v. 50. Videtur aliunde intrusus — similia vidimus XL. 328. sqq. — hic non cohaeret, et imperfectum verbi tempus alienum est, ut de repetitione nihil dicam.

v. 54. ἀροτῶν τετρ. θ. editt. sine sensu, cf. II. 216.

σύζυγα μορφώσασα σοφὸν τόκον ἄσπορος ἰλὺς
ἔμπνοον ἐψύχωσε γονὴν ἐγκύμονι πηλῷ·
οἷς Φύσις εἶδος ὄπασσε τελεσφόρον· ἀρχεγόνου γὰρ
Κέκροπος οὐ τύπον εἶχον, ὃς ἰοβόλῳ ποδὸς ὁλκῷ
γαῖαν ἐπιξύων, ὀφιώδεϊ σύρετο ταρσῷ,
νέρθε δράκων, καὶ ὕπερθεν ἀπ᾽ ἰξύος ἄχρι καρήνου
ἀλλοφυὴς ἀτέλεστος ἐφαίνετο δίχροος ἀνήρ·
οὐ τύπον ἄγριον εἶχον Ἐρεχθέος ὃν τέκε Γαίη,
αὔλακι νυμφεύσας γαμίην Ἥφαιστος ἐέρσην·
ἀλλὰ θεῶν ἴνδαλμα γονῆς αὐτόχθονι ῥίζῃ
πρωτοφανὴς χρύσειος ἐμαιώθη στάχυς ἀνδρῶν·
καὶ Βερόης νάσσαντο πόλιν, πρωτόσπορον ἕδρην,
ἣν Κρόνος αὐτὸς ἔδειμε, σοφῆς ὅτε νεύματι Ῥείης
ὀκρυόεν θέτο δόρπον ἑῷ πολυχανδέϊ λαιμῷ,
καὶ λίθον Εἰλείθυιαν ἔχων βεβριθότι φόρτῳ,
θλιβομένης πολύπαιδος ἀκοντιστῆρα γενέθλης,
χανδὸν ὅλον ποταμοῖο ῥόον νεφεληδὸν ἀφύσσων,
στήθεϊ παφλάζοντι μογοστόκον ἔσπασεν ὕδωρ,
λύσας γαστέρος ὄγκον· ἐπασσυτέρω δὲ διώκων
δισσοτόκους υἷας, ἀνήρυγεν ἔγκυος αὐχήν,
πορθμὸν ἔχων τοκετοῖο λεχώϊον ἀνθερεῶνα.

---

v. 56. *ἄσπορος ὠδῆς* editt. Canteri *ὠδὶς* vertit Lubin. Veram lectionem postea invenit Falk. probat v. seq. Ad sensum non deterius fuisset *αὖλαξ*, cf. v. 64. *ὠδὶς* etiam Rhodomannus.

v. 57. *τομὴν* editt. cf. v. 65.

v. 58. *τελεσφόρος* editt. Sed *εἶδος τελεσφόρον* postulat oppositio *ἀτέλεστος ἀνήρ* v. 63.

v. 61. *ἐπ᾽ ἰξύος* editt.

v. 63. Rotundius esset: *ὃν τέκε, γαίης αὔλακι νυμφεύσας* etc.

v. 66. *πρωτοφαὴς χρ.* ed. pr. emendatius alt.

v. 72. *χαλδὸν* ed. pr. *χαλκὸν* ed. alt. ex obscura emend. Falk. voluitne *χαλκὸν* ad *λίθον* referre?

v. 74. *ἐπασσυτέρῳ* editt.

Ζεὺς τότε κοῦρος ἔην, ἔτι ποῦ βρέφος· οὔ ποτε πυκνῷ
θερμὸν ἀνασχίζουσα νέφος βητάρμονι παλμῷ,
ἀστεροπὴ σελάγιζε, καὶ οὐ Τιτηνίδι χάρμῃ,
Ζηνὸς ἀοσσητῆρες ὀϊστεύοντο κεραυνοί·
οὐ δὲ συνερχομένων νεφέων μυκήτορι ῥόμβῳ
βρονταίη βαρύδουπος ἐβόμβεεν ὄμβριος ἠχώ.
ἀλλὰ πόλις Βερόη προτέρη πέλεν, ἣν ἅμα γαίῃ
πρωτοφανὴς ἐνόησεν ὁμήλικα σύμφυτος Αἰών.
οὐ τότε Ταρσὸς ἔην τερψίμβροτος, οὐ τότε Θήβη,
οὐ τότε Σάρδιες ἦσαν, ὅπῃ Πακτωλίδος ὄχθης,
χρυσὸν ἐρευγομένης, ἀμαρύσσεται ὄλβιος ἰλύς,
Σάρδιες, Ἠελίοιο συνήλικες· οὐ γένος ἀνδρῶν,
οὐ τότε τις πόλις ἦεν Ἀχαιϊὰς, οὐδὲ καὶ αὐτὴ
Ἀρκαδίη προσέληνος· ἀνεβλάστησε δὲ μούνη
πρεσβυτέρη Φαέθοντος, ὅθεν φάος ἔσχε Σελήνη·
καὶ φθαμένη χθόνα πᾶσαν, ἑῷ παμμήτορι κόλπῳ
Ἡελίου νεοφεγγὲς ἀμελγομένη σέλας αἴγλης
καὶ φάος ὀψιτέλεστον ἀκοιμήτοιο Σελήνης,
πρώτη κυανέης ἀπεσείσατο κῶνον ὁμίχλης,
καὶ χάεος ζοφόεσσαν ἀπεστυφέλιξε καλύπτρην·
καὶ φθαμένη Κύπρον τε καὶ ἴσθμιον ἄστυ Κορίνθου,
πρώτη Κύπριν ἔδεκτο φιλοξείνῳ πυλεῶνι.

---

v. 78. *ἀνασχίσασα* editt. contra metrum; *ἀνασχίσσασα* consulto non dedi.

v. 86. *ὅπη* vulgo.

v. 89. *πτόλις* editt.

v. 91. *πρεσβυτέρους* editt. aperto errore.

v. 93. *ἀμεργομένη* editt. sed propter praecedentia alterum argute dedit.

v. 94. *ὑψιτέλεστον* editt. male: loquitur de luna *post* solem nata.

v. 97. *Κύπριον καὶ ἴσθμ.* editt. emend. Herm. Orph. p. 762.

ἐξ ἁλὸς ἀρτιλόχευτον, ὅτε βρυχίην Ἀφροδίτην
Οὐρανίης ὤδινεν ἀπ᾽ αὔλακος ἔγκυον ὕδωρ,
ὁππόθι νόσφι γάμων ἀρόσας ῥόον ἄρσενι λύθρῳ,
αὐτοτελὴς μορφοῦτο θυγατρογόνῳ γόνος ἀφρῷ·
καὶ Φύσις ἔπλετο μαῖα· συναντέλλων δὲ θεαίνῃ,
στικτὸς ἱμὰς, στεφανηδὸν ἐπ᾽ ἰξύϊ κύκλον ἑλίξας,
αὐτομάτῳ ζωστῆρι δέμας μίτρωσεν ἀνάσσης.
καὶ θεὸς ἰχνεύουσα δι᾽ ὕδατος ἄψοφον ἀκτήν,
οὐ Πάφον, οὐκ ἐπὶ Βύβλον ἀνέδραμεν, οὐ πόδα χέρσῳ
Κωλιάδος ῥηγμῖνος ἐφήρμοσεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
ὠκυτέρῃ στροφάλιγγι παρέτρεχεν ἄστυ Κυθήρων.
καὶ χρόα φυκιόεντι περιτρίψασα κορύμβῳ,
πορφυρέη πέλε μᾶλλον· ἀκυμάντοιο δὲ πόντου,
χεῖρας ἐρετμώσασα θετόκον ἔσχισεν ὕδωρ
νηχομένη, καὶ στέρνον ἐφαπλώσασα θαλάσσῃ,
σιγαλέην ἀνέκοπτε χαρασσομένην ἅλα ταρσῷ·
καὶ δέμας ἠώρησε· διχαζομένης δὲ γαλήνης
ποσσὶν ἀμοιβαίοισιν ὀπίστερον ὤθεεν ὕδωρ.
καὶ Βερόης ἐπέβαινε· ποδῶν δ᾽ ἐπίβαθρα θεαίνης,
ἐξ ἁλὸς ἐρχομένης, ναέτης ἐψεύσατο Κύπρου.

---

v. 100. *ἔγγυον* ed. pr. emend. Falk.

v. 101. *ῥόος* ed. alt. ex infelici coniect. Falk. Dedi veram lectionem ed. pr.

v. 102. *γένος* editt. sine sensu. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 113. *στέρνον ἐρετμώσασα* editt. participio male e vers. praeced. repetito. Restitui usitatum vocabulum. Mox *θαλάσσῃ* ed. alt.

v. 114. *ἄλλα* ed. pr. emend. Falk.

v. 115. *ἠώρησε* vulgo.

v. 117. *ἐπέβη, νεπόδων δ᾽ ἐπὶ βάθρα θ.* ed. pr. unum *ἐπίβαθρα* correxerat Falk. sed in ed. alt. rursus male *ἐπίβατρα* excusum. Totum praeclare emend. Cun.

πρώτη Κύπριν ἔδεκτο, καὶ ὑψόθι γείτονος ὅρμου
αὐτοφυεῖς λειμῶνες, ἐρευγόμενοι βρύα ποίης,
ἤνθεον ἔνθα καὶ ἔνθα· πολυψαμάθῳ δ' ἐνὶ κόλπῳ
ἠϊόνες ῥοδέοισιν ἐφοινίσσοντο κορύμβοις·
πέτρη δ' ἀφριόωσα, θυώδεος ἔγκυος οἴνου,
πορφυρέην ὠδῖνα χαραδραίῳ τέκε μαζῷ,
ληναίαις λιβάδεσσι κατάσκιον ὄμβρον ἐέρσης·
* * * * * * *
ἀργεννὴ κελάρυζε γαλαξαίῳ χύσις ὁλκῷ·
αὐτοχύτου δὲ μύροιο μετάρσιον ἀτμὸν ἑλίσσων,
ἠερίους ἐμέθυσσε πόρους εὔοδμος ἀήτης.
καὶ τότε θοῦρον Ἔρωτα, γονῆς πρωτόσπορον ἀρχήν,
ἁρμονίης κόσμοιο φερέσβιον ἡνιοχῆα,
ἀρτιφανὴς ὤδινεν ἐπ' ὀφρύσι γείτονος ὅρμου·
καὶ πάϊς ὠκυπόδης, κόπον ἄρσενα ποσσὶ τινάξας,
γαστρὸς ἀμαιεύτοιο μογοστόκον ἔφθασεν ὥρην,
μητρὸς ἀνυμφεύτοιο μεμυκότα κόλπον ἀράξας,
θερμὸς ἔτι πρὸ τόκοιο· κυβιστητῆρι δὲ παλμῷ
δινεύων πτερὰ κοῦφα, πύλας ὤϊξε λοχείης.

---

v. 123. *ἔγγυος οἴνου* ed. pr. em. Falk.

v. 125. *κατάσκιον* dicere potuit, si hic, ut alibi, ad *κιεῖν* et *σκίδνασθαι* retulit. Est igitur *e torcularis lacu dispersus*, derivatus, *imber roris*. Tantus est tumor hominis! Poterat *κατάῤῥυτον*, vel f. *κατάσσυτον*, sed fruatur genio suo. Post hunc versum lacunam esse, nexus turbatus ostendit. Recte lactis mentio in huiusmodi descriptionibus non praetermittitur, conf. XXII. 16. sqq. Sed hic initium interiit. Obiter monendum, *ὁλλῷ* pro *ὁλκῷ* excusum esse in ed. alt.

v. 129. *θοῦρον ἄρηα* ed. pr. certatim emendarunt Falk. et Cant.

v. 132. *τόκον* editt. Dedi, quod proximum videbatur; sed *κρότον*, *κτύπον* alius fortasse praetulisset.

v. 135. *κυβηστητῆρι* ed. pr.

καὶ ταχὺς αἰγλήεντι θορὼν ἐπὶ μητρὸς ἀγοστῷ,
ἄστατος ἀκλινέεσσιν Ἔρως ἀνεπάλλετο μαζοῖς,
στήθεϊ παιδοκόμῳ τετανυσμένος· εἶχε δὲ φορβῆς
ἵμερον αὐτοδίδακτον· ἀνημέλκτοιο δὲ θηλῆς
ἄκρα δακὼν, γονίμων λιβάδων τεθλιμμένον ὄγκον,
οἰδαλέων ἀκόρητος ὅλον γλάγος ἔσπασε μαζῶν.
'Ρίζα βίου, Βερόη, πολίων τροφὸς, εὖχος ἀνάκτων,
πρωτοφανὴς, Αἰῶνος ὁμόσπορε, σύνθρονε κόσμου,
ἕδρανον Ἑρμείαο, Δίκης πέδον, ἄστυ θεμίστων,
ἔνδιον Εὐφροσύνης, Παφίης δόμος, οἶκος Ἐρώτων,
Βάκχου τερπνὸν ἔδεθλον, ἐναύλιον Ἰοχεαίρης,
Νηρεΐδων ἀνάθημα, Διὸς δόμος, Ἄρεος αὐλή,
Ὀρχομενὸς Χαρίτων, Λιβανηΐδος ἄστρον ἀρούρης,
Τηθύος ἰσοέτηρος, ὁμόδρομος Ὠκεανοῖο,
ὃς Βερόην ἐφύτευσεν ἑῷ πολυπίδακι παστῷ,
Τηθύος ἰκμαλέοισιν ὁμιλήσας ὑμεναίοις,
ἥνπερ Ἀμυμώνην ἐπεφήμισαν, εὖτέ ἑ μήτηρ
ὑδρηλῆς φιλότητος ὑποβρυχίῃ τέκεν εὐνῇ·
ἀλλά τις ὁπλοτέρη πέλεται φάτις, ὅττι μιν αὐτὴ
ἀνδρομέης Κυθέρεια κυβερνήτειρα γενέθλης
Ἀσσυρίῳ πάνλευκον Ἀδώνιδι γείνατο μήτηρ.
καὶ δρόμον ἐννεάκυκλον ἀναπλήσασα σελήνης,
φόρτον ἐλαφρίζει· φθάμενος δέ μιν ὠκέϊ ταρσῷ,

---

v. 139. *εἶχε δὲ Φοίβην* editt. emendavit Cun. sed, quod ab initio habent, *στήθει* reliquit.

v. 141. *ὄγκῳ* editt. sine constructione.

v. 143. *πτολίων* editt.

v. 148. *νηρείδων* ed. pr.

v. 157. *γείτονα* ed. pr. probabiliter emend. Falk. Caeterum facile intelligitur, cur *πανλεύκῳ Ἀδ.* scribendum non sit.

v. 158. Rhodomannus adscripsit: „videtur hic esse defectus.“

v. 159. *ἐλαφρίζειν* ed. pr. *ἐλάφριζεν· φθάμενος* ed. alt. ex emend. Falk.

ἐσσομένων κήρυκα, Λατινίδα δέλτον ἀείρων,
εἰς Βερόης ὠδῖνα μογοστόκος ἤλυθεν Ἑρμῆς
καὶ Θέμις Εἰλείθυια· καὶ οἰδαλέου διὰ κόλπου
στεινομένης ὠδῖνος ἀναπτύξασα καλύπτρην,
ὀξὺ βέλος κούφιζε πεπαινομένου τοκετοῖο,
θεσμὰ Σόλωνος ἔχουσα· παρεζομένη δὲ λοχείῃ,
λυσιτόκῳ βαρὺ νῶτον ἐπικλίνασα θεαίνῃ,
Κύπρις ἀνωδίνεσκε, καὶ Ἀτθίδος ὑψόθι βίβλου
παῖδα σοφὴν ἐλόχευσε, Λακωνίδες οἷα γυναῖκες
υἱέας ὠδίνουσιν ἐπ᾽ εὐκύκλοιο βοείης.
καὶ τόκον ἀρτιλόχευτον ἀπέπτυε θήλεϊ κόλπῳ,
ἄρσενα μαῖαν ἔχουσα, δικασπόλον υἱέα Μαίης·
καὶ βρέφος εἰς φάος ἦγεν· ἐχυτλώσαντο δὲ κούρην
τέσσαρες, ἄστεα πάντα διϊππεύοντες, ἀῆται,
ἐκ Βερόης ἵνα γαῖαν ὅλην πλήσωσι θεμίστων.
τῇ δὲ λοχευομένῃ πρωτάγγελος εἰσέτι θεσμῶν,
Ὠκεανὸς πόρε χεῦμα λεχώϊον ἴξυϊ κόσμου,
ξενίῳ τελαμῶνι χέων μιτρούμενον ὕδωρ·
χερσὶ δὲ γηραλέῃσιν ἐς ἀρτιτόκου χρόα κούρης,
σπάργανα, πέπλα Δίκης ἀνεκούφισε σύντροφος Αἰών,
μάντις ἐπεσσομένων, ὅτι γήραος ἄχθος ἀμείβων,
ὡς ὄφις ἀδρανέων φολίδων σπείρημα τινάξας,

---

v. 160. *ἐσσομένην κήρυκα* editt. male, cf. v. 180.

v. 165. *παρεζομένη* editt. quasi Venus esset, sed in Themi-em (v. 162.) assidentem et Lucinae partes agentem dorsum gra-ius affectum declinat Venus et ita partum edit.

v. 166. *βαρύνωτον* editt.

v. 167. *Κύπριν* editt. monstra lectionis, quotquot hic sunt, ubinus expressit.

v. 169. *εὐκυκλοῖο* ed. pr. emend. Falk.

v. 170. *ἐπέπτυε* editt. contra Nonni usum.

v. 175. *τῇδε* iunctim editt.

ἔμπαλιν ἡβήσειε, λελουμένος οἴδμασι θεσμῶν·
θεσπεσίην δὲ θύγατρα λοχευομένης Ἀφροδίτης,
σύνθροον ἐκρούσαντο μέλος τετράζυγες Ὧραι.
Καὶ Παφίης ὠδῖνα τελεσσιγόνοιο μαθόντες,
θῆρες ἐβακχεύοντο· λέων δέ τις, ἁβρὸν ἀθύρων,
χείλεϊ μειλιχίῳ ῥαχίην ἠσπάζετο ταύρου,
ἀκροτέροις στομάτεσσι φίλον μυκηθμὸν ἰάλλων·
καὶ τροχαλῇ βαρύδουπον ἐπιῤῥήσσων πέδον ὁπλῇ,
ἵππος ἀνεκροτάλιζε, γενέθλιον ἦχον ἀράσσων·
καὶ ποδὸς ὑψιπόροιο θορὼν ἐπιβήτορι παλμῷ
πόρδαλις αἰολόνωτος ἐπεσκίρτησε λαγωῷ·
ὠρυγῆς δ' ὀλόλυγμα χέων φιλοπαίγμονι λαιμῷ,
ἀδρύπτοις γενύεσσι λύκος προσπτύξατο ποίμνην·
καί τις ἐνὶ ξυλόχοισι λιπὼν κεμαδοσσόον ἄγρην,
ἄλλον ἔχων γλυκὺν οἶστρον, ἁμιλλητῆρι χορείῃ
ὀρχηστὴρ ἐρίδαινε κύων βητάρμονι κάπρῳ·
καὶ πόδας ὀρθώσασα, περιπλεχθεῖσα δὲ δειρῇ,
ἄρκτος ἀδηλήτῳ δαμάλην ἠγκάσσατο δεσμῷ·
πυκνὰ δὲ κυρτώσασα φιλέψιον ἄντυγα κόρσης,
πόρτις ἀνεσκίρτησε, δέμας λιχμῶσα λεαίνης,
ἡμιτελὲς μύκημα νέων πέμπουσα γενείων·
καὶ φιλίων ἐλέφαντι δράκων ἔψαυεν ὀδόντων.
καὶ δρύες ἐφθέγξαντο· γαληναίῳ δὲ προσώπῳ
ἠθάδα πέμπε γέλωτα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
τερπομένων ὁρόωσα λεχωΐα παίγνια θηρῶν.

---

v. 186. ἀδρὸν ἀθύρων editt. cf. XLIV. 32.

v. 189. τροχαλαῖς editt. nullo nexu. Rhodomannus ὁπλ[illegible] fine versus.

v. 194. προπτύξατο ed. pr. emendatum in alt.

v. 198. Prioribus verbis ad antecedd. relatis, post ὀρθ[illegible] male punctum in cornu ponunt editt. δειρῇ ed. alt.

v. 201. δέχας λιχμώσασα λ. ed. pr. emend. Falk.

πᾶσι μὲν ἀμφελέλιζε γεγηθότα κύκλον ὀπωπῆς,
πᾶσιν ὁμοῦ· μούνην δὲ συῶν οὐκ ἤθελε λεύσσειν
τερπωλὴν, ἅτε μάντις, ἐπεὶ συὸς εἰκόνι μορφῆς
Ἄρης καρχαρόδων, θανατηφόρον ἰὸν ἰάλλων,
ζηλομανὴς ἤμελλεν Ἀδώνιδι πότμον ὑφαίνειν.

Καὶ Βερόην γελόωσαν, ἔτι βρέφος, ἅμματι χειρῶν
δεξαμένη παρὰ μητρὸς, ὅλου κόσμοιο τιθήνη,
παρθένος Ἀστραίη, χρυσέης θρέπτειρα γενέθλης,
ἔννομα παππάζουσαν ἀνέτρεφεν ἔμφρονι μαζῷ·
παρθενίῳ δὲ γάλακτι ῥοὰς βλύζουσα θεμίστων,
χείλεα παιδὸς ἔδευσε, καὶ ἔβλυεν εἰς στόμα κούρης,
Ἀτθίδος ἡδυτόκοιο περιθλίψασα μελίσσης
δαιδαλέην ὠδῖνα πολυτρήτοιο λοχείης,
κηρία φωνήεντα σοφῷ κεράσασα κυπέλλῳ·
εἴ ποτε διψαλέη ποτὸν ᾔτεεν, ὤρεγε κούρῃ
Πύθιον, Ἀπόλλωνι λάλον πεφυλαγμένον ὕδωρ,
ἢ ῥόον Ἰλισσοῖο, τὸν ἔμπνοον Ἀτθίδι Μούσῃ
Πιερικαὶ δονέουσιν ἐπ' ἠόνι Φοιβάδες αὖραι·
καὶ στάχυν ἀστερόεντα περιγνάμψασα, κορύμβων
χρύσεον οἷά περ ὅρμον ἐπ' αὐχένι θήκατο κούρης.
κοῦραι δ' ἁβρὰ λοετρὰ, χορίτιδες Ὀρχομενοῖο,
ἀμφίπολοι Παφίης, μεμελημένον ἐννέα Μούσαις
ἐκ κρήνης ἀρύοντο νοήμονος ἵππιον ὕδωρ.

---

v. 207. ὀπωπαῖς ed. pr. emend. Falk.

v. 215. ἔννομα παπταίνουσαν editt. elegantem et verissimam lectionem invenit Falk.

v. 218. μελίσσας, accusativo casu, editt. male.

v. 221. ἤτεεν ed. pr. mox κούρη utraque editio.

v. 224. πίερι καὶ — ἠόνι editt.

v. 225. 226. Hi duo versus in editt. paulo inferius post v. 229. leguntur, alieno loco. Etenim aristae ad Gratias nihil faciunt, sed Astraeae debentur, quae Virgo est inter sidera.

Καὶ Βερόη βλάστησεν, ὁμόδρομος Ἰοχεαίρῃ,
δίκτυα θηρητῆρος ἀερτάζουσα τοκῆος·
καὶ Παφίης ὅλον εἶδος ὁμόγνιον εἶχε τεκούσης,
καὶ πόδας αἰγλήεντας· ὑπερκύψασα δὲ πόντου,
χιονέῳ σκαίρουσα Θέτις βητάρμονι ταρσῷ,
ἄλλην ἀργυρόπεζαν ἴδεν Θέτιν· αἰδομένη δὲ
κρύπτετο, δειμαίνουσα πάλιν στόμα Κασσιεπείης.
Ἀσσυρίην δ' ἑτέρην δεδοκημένος ἄζυγα κούρην,
Ζεὺς πάλιν ἐπτοίητο, καὶ ἤθελεν εἶδος ἀμεῖψαι·
καί νύ κε φόρτον Ἔρωτος ἔχων ταυρώπιδι μορφῇ,
ἀκροβαφὴς πεφόρητο δι' ὕδατος ἴχνος ἐρέσσων,
κουφίζων ἀδίαντον ὑπὲρ νώτοιο γυναῖκα,
εἰ μὴ μνῆστις ἔρυκε βοοκραίρων Ὑμεναίων
Σιδονὶς, ἀστερόεν δὲ μέλος ζηλήμονι λαιμῷ,
νυμφίος Εὐρώπης, μυκήσατο ταῦρος Ὀλύμπου,
μὴ βοὸς ἰσοτύποιο δι' αἰθέρος εἰκόνα τεύχων,
ποντοπόρων στήσειε νεώτερον ἄστρον Ἐρώτων.
καὶ Βερόην, διεροῖσιν ὀφειλομένην Ὑμεναίοις,
γνωτῷ λεῖπεν ἄκοιτιν, ἐπιχθονίης περὶ νύμφης
ὑσμίνην γαμίην πεφυλαγμένος Ἐννοσιγαίου.
Τοίη ἔην Βερόη, Χαρίτων θάλος· εἴποτε κούρη
λαροτέρην σίμβλοιο μελίῤῥυτον ἧπυε φωνὴν,
ἡδυεπὴς ἀκόρητος ἐφίστατο χείλεσι Πειθώ·
καὶ πινυτὰς οἴστρησαν ἀκηλήτων φρένας ἀνδρῶν

---

v. 231. *δύκτια* ed. pr. emend. Falk.

v. 243. *ζηλήμονι δαίμων* editt. Mecum emend. Cant.

v. 253. *οἴστρησεν* editt. ubi hunc versum excipiebat v. turbato ordine. Transposuit et correxit Scaliger. Transpos[itione] opus esse, negabat Cunaeus, v. 255. *ἔκρυπτον*, sc. *ὀφθα[λμούς]* legens. Frustra. Similiter Schrad. ad Mus. p. 173. „nou[...]rius, puto, legeres *ἔκρυπτον*, certe *φαιδρότεροι χαρίτεσσιν*, subintelligendum *ἦσαν*.“ Eosdem versus 255. 256. mire co[...]

ὀφθαλμοὶ γελόωντες, ἀκοντιστῆρες Ἐρώτων.
Ἀσσυρίης δ' ἔκρυπτεν ὁμήγυριν ἥλικος ἥβης
φαιδροτέραις χαρίτεσσιν, ὅσον πλέον ἄστρα καλύπτει,
ἀνεφέλους ἀκτῖνας ὀϊστεύουσα, Σελήνη
πλησιφαής· λευκοὶ δὲ παρὰ σφυρὰ νείατα κούρης
πορφυρέοις μελέεσσιν ἐφοινίσσοντο χιτῶνες.
οὐ νέμεσίς ποτε τοῦτο, καὶ εἰ πλέον ἥλικος ἥβης
τηλίκον ἔλλαχεν εἶδος, ἐπεί νύ οἱ ἀμφὶ προσώπῳ
κάλλεα διχθαδίων ἀμαρύσσετο φαιδρὰ τοκήων.
Ἦν τότε Κύπρις ἰδοῦσα, νοήμονος ἔγκυος ὀμφῆς,
ὠκυτέρην ἐλέλιζε περιστρωφῶσα μενοινήν·
καὶ νόον ἱππεύσασα περὶ χθόνα πᾶσαν ἀλήτην,
φαιδρὰ παλαιγενέων διεμέτρεε βάθρα πολήων·
ὅττι φερωνυμίην ἑλικώπιδος εἶχε Μυκήνης,
στέμματι τειχιόεντι περιζωσθεῖσα Μυκήνη
Κυκλώπων κανόνεσσι, καὶ ὡς Νοτίῳ παρὰ Νείλῳ
Θήβης ἀρχεγόνοιο φερώνυμος ἔπλετο Θήβη·
καὶ Βερόης μενέαινεν ἐπώνυμον ἄστυ χαράξαι,
ἀντιτύπων μεθέπουσα φιλόπτολιν οἶστρον ἐρώτων.
φραζομένη δὲ Σόλωνος ἀλεξικάκων στίχα θεσμῶν,
δόχμιον ὄμμα τίταινεν ἐς εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
γνωτῆς ζῆλον ἔχουσα δικασπόλον· ἑσσυμένη δὲ
ἠερίην ἀψῖδα διεῤῥοίζησε πεδίλῳ

Wakef. Sylv. III. p. 73. ἔκρυπτον — ὅσον μέον· ἄστρα κ. addens: „μέονα opinor pro μείονα, ut πλέονα πλείονα: nam novitates affectat Nonnus; et nihil aliud loco conveniens temere excogitabitur.“ Temere! Ἔκρυπτεν etiam Rhodomannus.

v. 262. κάλλεϊ editt.

v. 263. ἔγγυος ed. pr. emend. in ed. alt. Praeterea ab initio versus praestitisset fortasse τὴν τότε etc.

v. 275. Concinnius esset ἑσσυμένῳ — πεδίλῳ.

εἰς δόμον Ἁρμονίης παμμήτορος, ὁππόθι νύμφη
εἴκελον οἶκον ἔναιε τύπῳ τετράζυγι κόσμου
αὐτοπαγῆ· πίσυρες δὲ θύραι στιβαροῖο μελάθρου
ἀῤῥαγέες πισύρεσσιν ἐμετρήθησαν ἀήταις·
καὶ δόμον ἐῤῥύοντο περίτροχον, εἰκόνα κόσμου,
δμωΐδες ἔνθα καὶ ἔνθα· μεριζομένων δὲ θυρέτρων,
Ἀντολίη, θεράπαινα, πύλην περιδέδρομεν Εὔρου,
καὶ Ζεφύρου πυλεῶνα Δύσις, θρέπτειρα Σελήνης,
καὶ Νότιον πυρόεντα Μεσημβριὰς εἶχεν ὀχῆα,
καὶ πυκινὴν νεφέεσσι παλυνομένην δὲ χαλάζῃ,
Ἄρκτος, ὑποδρήστειρα πύλην ἐπέτασσε Βορῆος.
    Κεῖθι Χάρις προθοροῦσα, συνέμπορος Ἀφρογενείῃ,
Εὔρου κόψε θύρετρον Ἑώϊον· ἐνδόμυχος δέ,
ἀντολίης κροκόεντος ἀρασσομένου πυλεῶνος,
ἄνδραμεν Ἀστυνόμεια, διάκτορος· ἱσταμένην δὲ
Κύπριν ἐσαθρήσασα παρὰ προπύλαια μελάθρου,
ποσσὶ παλιννόστοισι προάγγελος ἦλθεν ἀνάσσῃ.
ἣ μὲν ἐποιχομένη πολυδαίδαλον ἱστὸν Ἀθήνης
κερκίδι πέπλον ὕφαινεν· ὑφαινομένου δὲ χιτῶνος
πρώτην γαῖαν ἔπασσε μεσόμφαλον· ἀμφὶ δὲ γαίῃ

v. 277. *δρόμον Ἁρμ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 278. *ἴκελον* editt.

v. 280. *ἐμιτρώθησαν* editt. nimis inepta imagine; sed eundem errorem vidimus XXVI. 367.

v. 281. *καὶ δόλον* editt. Emendavit etiam Rhodomannus. Idem *εἰκόνι*.

v. 287. *ἐπέτασσε* fortasse sanum est, sed aptius dixisset *ἐφύλασσε*.

v. 288. *προθορῶσα — ἠριγενείῃ* editt. sine sensu. Sermo est de Venere, cf. v. 263. 275. sqq. quam Gratia comitatur.

v. 289. *θύρεθρον* editt.

v. 291. *ἄνδρα μὲν* ed. pr. emend. Falk.

v. 296. *ἔτασσε* tentaverat Falk. sed Cun. vulgatam recte defendit.

οὐρανὸν ἐσφαίρωσε, τύπῳ κεχαραγμένον ἄστρων·
συμφερτὴν δὲ θάλασσαν ἐφήρμοσε σύζυγι γαίῃ.
καὶ ποταμοὺς ποίκιλλεν· ἐπ' ἀνδρομέῳ δὲ μετώπῳ
ταυροφυὴς μορφοῦτο κερασφόρος ἔγχλοος εἰκών·
καὶ πυμάτην παρὰ πέζαν ἐϋκλώστοιο χιτῶνος
ὠκεανὸν κύκλωσε περίδρομον ἄντυγι κόσμου.
ἀμφίπολος δέ οἱ ἦλθε, καὶ ἐγγύθι θήλεος ἱστοῦ,
ἱσταμένην ἤγγειλε παρὰ προθύροις Ἀφροδίτην.
καὶ θεὸς, ὡς ἤκουσε, μίτους ῥίψασα χιτῶνος,
θέσκελον ἱστοπόνων ἀπεσείσατο κερκίδα χειρῶν·
καὶ ταχινὴ πυκάσασα δέμας χιονώδεϊ πέπλῳ
φαιδροτέρη χρυσέης ὑπερίζανεν ἠθάδος ἕδρης,
δεχνυμένη Κυθέρειαν· ἀναΐξασα δὲ θώκου
τηλεφανῆ κύδηνεν ἐπερχομένην Ἀφροδίτην.
καὶ Παφίην ἵδρυσεν ἐπὶ θρόνον ἐγγὺς ἀνάσσης
Εὐρυνόμη τανύπεπλος· ἀτυζομένου δὲ προσώπου
Κύπριν ὀπιπεύουσα κατηφέϊ μάρτυρι μορφῇ,
παντρόφος Ἁρμονίη φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ·
Ῥίζα βίου, Κυθέρεια, φυτοσπόρε, μαῖα γενέθλης,
ἐλπὶς ὅλου κόσμοιο, τεῆς ὑπὸ νεύματι βουλῆς
ἀπλανέες κλώθουσι πολύτροπα νήματα Μοῖραι —

* * * * * * * *

εἰρομένη θέσπιζε, καὶ ὡς βιότοιο τιθήνη,
ὡς τροφὸς ἀθανάτων, ὡς σύγχρονος ἥλικι κόσμῳ,
εἰπὲ, τίνι πτολίων, βασιληΐδος ὄργανα φωνῆς,

---

v. 302. ἄντυγα scribitur in ed. alt. nostrum praestat ed. pr.

v. 310. κύδηνεν editt.

v. 317. Post hunc versum iam Falk. aliquid desiderabat. Apertum est, deesse et finem orationis ab Harmonia dicendae et initium eius, qua Venus respondet.

v. 318. εἰρομένη editt. Harmoniam interrogatura Venus aderat, cf. v. 328. sqq.

λυσιπόνων ἀτίνακτα φυλάσσεται ἤϊα θεσμῶν;
ὅττι πολυχρονίοιο πόθου δεδονημένον ἰῷ,
Ἥρης κέντρον ἔχοντα κασιγνήτων Ὑμεναίων,
εἰς χρόνον ἱμείροντα τριηκοσίων ἐνιαυτῶν,
Ζῆνα γάμοις ἔζευξα· χάριν δέ μοι, ἄξιον ἔργων
μισθὸν ἑοῦ θαλάμοιο νοήμονι νεῦσε καρήνῳ,
ὅττι μιῇ πολίων, ὧν ἔλλαχον, ἐγγυαλίξει
θεσμὰ Δίκης· ποθέω δὲ δαήμεναι, εἰ χθονὶ Κύπρου,
ἠὲ Πάφῳ τάδε δῶρα φυλάσσεται, ἠὲ Κορίνθῳ,
ἢ Σπάρτῃ, Λυκόοργος ὅθεν πέλεν, ἠὲ καὶ αὐτῆς
κούρης ἡμετέρης, Βερόης, εὐήνορι πάτρῃ.
ἀλλὰ δίκης ἀλέγιζε, καὶ ἁρμονίην πόρε κόσμῳ
Ἁρμονίη γεγαυῖα βιοσσόος· εἰς σὲ γὰρ αὐτὴ
πέμψεν ἐπειγομένην με θεμιστοπόλων τροφὸς ἀνδρῶν
παρθένος ἀστερόεσσα· τὸ δὲ πλέον ἔννομος Ἑρμῆς
τοῦτο γέρας μοι ἔδωκε, βιαζομένους ἵνα μούνη
ἀνέρας, οὓς ἔσπειρα, γάμου θεσμοῖσι σαώσω.
Ὣς φαμένην θάρσυνε θεὰ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
γίνεο θαρσαλέη· μὴ δείδιθι, μῆτερ Ἐρώτων·
ἑπτὰ γὰρ ἐν πινάκεσσιν ἔχω μαντήϊα κόσμου,
καὶ πίνακες γεγάασιν, ἐπώνυμοι ἑπτὰ πλανήτων.
πρῶτος ἐϋτροχάλοιο φερώνυμός ἐστι Σελήνης·
δεύτερος Ἑρμείαο πίναξ χρύσειος ἀκούει,
στίλβων, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται ὄργια θεσμῶν·
οὔνομα σὸν μεθέπει ῥοδόεις τρίτος· ὑμετέρου γὰρ

v. 324. Iunge: *ἔζευξα γάμοις Ζῆνα, ἱμείροντα εἰς χρ. τρ. ἐνιαυτῶν*, propterea *πολυχρόνιον πόθον* dixit v. 322.

v. 327. *πτολίων* editt.

v. 329. Quam parum caute hic de Corintho, Sparta et Lycurgo garriat, alibi videbimus.

v. 336. *γέρας μοις ἔοικε, βιαζομένου ἵνα μ.* ed. pr. *γέρας μοι ἔοικε, βιαζομένου* ed. alt. ex emendat. Falk. parum sufficiente.

ἀστέρος ἠῴοιο φέρει τύπον· ἑπταπόρων δὲ
τέτρατος, Ἠελίοιο, μεσόμφαλός ἐστι πλανήτων·
πέμπτος, ἐρευθιόων, πυρόεις κικλήσκεται Ἄρης·
καὶ φαέθων, Κρονίδαο, φατίζεται ἐκτὸς ἀλήτης·
ἕβδομος ὑψιπόλοιο Κρόνου πέλεν, οὔνομα, φαίνων.
τοῖς ἔνι ποικίλα πάντα μεμορμένα θέσφατα κόσμου
γράμματι φοινικόεντι γέρων ἐχάραξεν Ὀφίων.
ἀλλ', ἐπεὶ ἰθυνόων με διείρεαι εἵνεκα θεσμῶν,
πρεσβυτέρη πολίων πρεσβήϊα ταῦτα φυλάσσω·
εἴτ' οὖν Ἀρκαδίη προτέρη πέλεν, ἢ πόλις Ἠοῦς,
Σάρδιες εἰ γεγάασι παλαίτεραι, εἰ δὲ καὶ αὐτὴ
Ταρσὸς ἀειδομένη πρωτόπτολις, εἰ δέ τις ἄλλη,
οὐκ ἐδάην· Κρόνιος δὲ πίναξ τάδε πάντα διδάσκει,
τίς προτέρη βλάστησε, τίς ἔπλετο σύγχρονος Ἠοῦς.
Εἶπε· καὶ ἡγεμόνευεν ἐς ἀγλαὰ θέσφατα τοίχου.
καὶ μόγις ἔδρακε χῶρον, ὅπῃ Βερόης περὶ πάτρης
θέσφατον ὀψιτέλεστον Ὀφιονίῃ γράφε τέχνῃ
ἐν πίνακι Κρονίῳ, πεφυλαγμένον οἴνοπι μίλτῳ·

---

v. 346. *ἠώοιο* editt.

v. 347. *ἑπτὰ πλανήτων* editt. e versu praeced.

v. 354. *πρεσβυτέρους πτολίων* ed. pr. *πρεσβυτέραις πτολ.* ed. alt. ex emend. Falk. Singularem requiri, et natura rei et seq. monstrant.

v. 355. *πτόλις* rursus editt.

v. 358. *χρόνιος — πίναξ* editt. male, cf. v. 350. 363. 369.

v. 361. *ὅπη — περιπάτρης* ed. pr. *περὶ πάτρης* ed. alt. auctore Falk. Praeterea aut *μόγις* in hoc versu corruptum est aut excidit aliquid: *vix conspexit locum, ubi tabulae illae, cu[m] in eam incideret, ubi Beroës mentio.* Idem vocabulum, for[s] repetitum, turbare potuit, veluti: *καὶ μόγις ἔδρακε χῶρον, ὅπ[η] μαντήϊα κόσμου ἑπτὰ πέριξ πινάκεσσιν ἔσαν γεγραμμένα μίλτ[ῳ] θέσκελον ὡς ἴδε χῶρον, ὅπῃ Βερόης* etc. Fieri tamen potuit, [ut] *μόγις* male scriberetur. Certe nemo haereret, si legeretur: *κ[αὶ] πέλας ἔδρακε χῶρον* etc.

v. 363. *πεφυλαγμένον — μίλτῳ* durius explicabitur; pau[lo] melius dixisset *κεχαραγμένον*.

πρωτοφανὴς Βερόη πέλε σύγχρονος ἥλικι κόσμῳ,
νύμφης ὀψιγόνοιο φερώνυμος, ἣν μετανάσται
υἱέες Αὐσονίων, ὑπατήϊα φέγγεα Ῥώμης,
Βηρυτὸν καλέσουσιν, ἐπεὶ Λιβάνῳ πέσε γείτων —
* * * * * * * *
τοῖον ἔπος δεδάηκε θεοπρόπον. ἀλλ' ὅτε δαίμων
θέσκελον ἑβδομάτου πίνακος παρεμέτρεεν ἀρχήν,
δεύτερον ἐσκοπίαζεν, ὅπῃ παρὰ γείτονι τοίχῳ
ποικίλα παντοίης ἐχαράσσετο δαίδαλα τέχνης
μαντιπόλοις ἐπέεσσιν· ὅτι πρώτιστα νοήσει
Πὰν νόμιος σύριγγα, λύρην Ἑλικώνιος Ἑρμῆς,
δίθροον ἁβρὸς Ὕαγνις ἐϋτρήτου μέλος αὐλοῦ,
Ὀρφεὺς μυστιπόλοιο θεηγόρα χεύματα μολπῆς,
καὶ Λίνος εὐεπίην Φοιβήϊος, Ἀρκὰς ἀλήτης
μέτρα δυωδεκάμηνα καὶ Ἠελίοιο πορείην,
μητέρα τικτομένων ἐτέων τετράζυγι δίφρῳ·
καὶ σοφὸς Ἐνδυμίων, ἑτερότροπα δάκτυλα κάμψας,
γνώσεται ἄστατα κύκλα παλιννόστοιο Σελήνης
τριπλόα· καὶ στοιχεῖον ὁμόζυγον ἄζυγι μίξας,
Κάδμος ἐϋγλώσσοιο διδάξεται ὄργια φωνῆς,
θεσμὰ Σόλων ἄχραντα, καὶ ἔννομον Ἀτθίδι πεύκῃ
συζυγίης ἀλύτοιο συνωρίδα δίζυγα Κέκροψ.

---

v. 367. *καλέουσιν* editt. sed futurum requiritur, ut in oraculo. Locus est impeditissimus et sine dubio luxatus. Nota est derivatio nominis Beryti (vid. Comment.), sed quid illud cum Romanis et eorum lingua commune habeat, extricare non possum. Quidquid sit, sive vocabulum Lat. ut *verutum*, temere comparaverit, sive serius urbis nomen *Felix Iulia* respexerit, sequens illud: *ἐπεὶ Λ. π. γ.* neque convenit, neque sufficit ad explicandam rem. Si vera nominis etymologia urgenda esset, legi fortasse posset: *ἐπεὶ λιβάσιν (aquis) πέλε γείτων.*

v. 370. *ὅπη* editt.

v. 376. *φοιβήιος* ed. pr. Mox *Ἀρκὰς* suspectum.

v. 382. *διδάσκεται* editt.

καὶ Παφίῃ, μετὰ πάντα πολύτροπα δαίδαλα Μούσης,
πυκνὰ πολυσπερέων παρεμέτρεεν ἔργα πολήων·
καὶ πίνακος, γραπτοῖο μέσην ὑπὲρ ἄντυγα κόσμου,
τοῖον ἔπος σοφὸν εὗρε πολύστιχον Ἑλλάδι Μούσῃ·
σκῆπτρον ὅλης Αὔγουστος ὅτε χθονὸς ἡνιοχεύσει,
Ῥώμη μὲν ζαθέῃ δωρήσεται Αὐσόνιος Ζεὺς
κοιρανίην, Βερόῃ δὲ χαρίζεται ἡνία θεσμῶν,
ὁππότε θωρηχθεῖσα φερεσσακέων ἐπὶ νηῶν,
φύλοπιν ὑγρομόθοιο κατευνήσει Κλεοπάτρης·
πρὶν γὰρ ἀτασθαλίη πολιπόρθιος οὔποτε λήξει,
εἰρήνην κλονέουσα σαόπτολιν, ἄχρι δικάζει
Βηρυτὸς, βιότοιο γαληναίοιο τιθήνη,
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον, ἀκαμπέϊ τείχεϊ θεσμῶν
ἄστεα πυργώσασα, μία πτόλις ἄστεα κόσμου.
Καὶ θεὸς, ὁππότε πᾶσαν Ὀφιονίην μάθεν ὀμφήν,
εἰς ἑὸν οἶκον ἵκανε παλίνδρομος· ἑζομένου δὲ
υἱέος ἐγγὺς ἔθηκεν ἑὴν χρυσήλατον ἕδρην·
καὶ μέσον ἀγκὰς ἑλοῦσα γαληνιόωντι προσώπῳ,
πεπταμέρῳ πήχυνε γεγηθότι κοῦρον ἀγοστῷ,
γούνασι κουφίζουσα φίλον βάρος· ἀμφότερον δὲ
καὶ στόμα παιδὸς ἔκυσσε καὶ ὄμματα· θελξινόου δὲ
ἁπτομένη τόξοιο, καὶ ἀμφαφόωσα φαρέτρην,
οἶά περ ἀσχαλόωσα δολόφρονα ῥήξατο φωνήν·

---

v. 386. *παρέτρεπεν* edit. pr. particulam *δέ* anteponebat Fall
et sic habet ed. alt. postea tamen idem veram lectionem iuveni
v. 391. Pro *χαρίζεται* futurum reponere non ausus sum, c
v. 395.
v. 394. *πτολιπόρθιος* editt.
v. 395. *δικάζειν* ed. pr. emend. Falk.
v. 399. *Θέος*, omisso *καί*, ed. pr. voculam restituit Falk.
v. 400. *οἶκον ἔναιε π.* editt. inepte.
v. 402. *ἐγκὰς ἑλ.* ed. pr. emend. Falk.
v. 405. *ἔκυσε* editt. metro pessumdato.

Ἐλπὶς ὅλου βιότοιο, παραίφασις Ἀφρογενείης,
νηλειὴς ἐμὰ τέκνα βιήσατο μοῦνα Κρονίων·
ἐννέα γὰρ πλήσασα μογοστόκα κύκλα Σελήνης,
δριμὺ βέλος μεθέπουσα δυηπαθέος τοκετοῖο,
Ἁρμονίην ἐλόχευσα, καὶ ἄλγεα ποικίλα πάσχει
ἀχνυμένη· κούρην δὲ μογοστόκον ἔλλαχε Λητώ,
Ἄρτεμιν Εἰλείθυιαν, ἀρηγόνα θηλυτεράων.
τέκνον Ἀμυμώνης ὁμογάστριον, οὔ σε διδάξω,
ὡς λάχον ἐξ ἁλὸς αἷμα καὶ αἰθέρος· ἀλλὰ τελέσσαι
ἤθελον ἄξιον ἔργον, ὅπως περὶ μητρὶ θαλάσσῃ,
οὐρανόθεν γεγαυῖα, καὶ οὐρανὸν ἐν χθονὶ πήξω·
ἀλλὰ κασιγνήτης ἐπὶ κάλλεϊ σεῖο τιταίνων,
θέλγε θεούς, καὶ μᾶλλον ἴσον βέλος εἶν ἐνὶ θεσμῷ
πέμπε Ποσειδάωνι καὶ ἀμπελόεντι Λυαίῳ,
ἀμφοτέροις μακάρεσσιν· ἐγὼ δέ σοι, ἄξια μόχθων,
δῶρον ἐκηβολίης, ἐπεοικότα μισθὸν ὀπάσσω·
δώσω σοὶ χρυσέην γαμίην χέλυν, ἣν ἐπὶ παστῷ
Ἁρμονίῃ πόρε Φοῖβος· ἐγὼ δέ τοι ἐγγυαλίξω,
ἄστεος ἐσσομένου μνημήϊον, ὄφρα κεν εἴης
καὶ μετὰ τοξευτῆρα λυρόκτυπος, ὥςπερ Ἀπόλλων.

---

v. 413. *ἀχνυμένην κούρην δὲ μ.* editt.

v. 419. *σεῖο* et otiose et male positum est: non enim cum proximo *κάλλεϊ*, sed cum remotiore genit. *κασιγνήτης* iungendum, importunum est. Praeterea *τιταίνων* accusat. *τόξα* aut *νεῦρα* postulat, non facile supprimendum. Ambigo igitur, utrum *σεῖο* in *τόξα* mutandum dicam, an versum cum hoc vocabulo, veluti: *σεῖο τιταίνων τόξον ἐρωτοτόκον τε καὶ ἱμερόεντας ὀϊστούς, θέλγε θ.* excidisse statuam. Caeterum mandata facit Amor Lib. seq. v. 23. sqq.

v. 426. *ἐσσομένων* editt. sine sensu.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΒ.

Τεσσαρακοστὸν ὕφηνα τὸ δεύτερον, ᾗχι λιγαίνω
Βάκχου τερπνὸν ἔρωτα, καὶ ἵμερον Ἐννοσιγαίου.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΒ.

Ὣς φαμένη παρέπεισε· μεταχθονίῳ δὲ πεδίλῳ
θερμὸς Ἔρως ἀκίχητος ὑπηνέμιον πόδα πάλλων
ὑψινεφὴς πτερόεντι κατέγραφεν ἠέρα ταρσῷ,
τόξα φέρων φλογόεντα· κατωμαδίη δὲ καὶ αὐτὴ
μειλιχίου πλήθουσα πυρὸς κεχάλαστο φαρέτρη.
ὡς δ᾽ ὁπότ᾽, ἀνεφέλοιο δι᾽ αἰθέρος ὀξὺς ὁδίτης,
ἐκταδίῳ σπινθῆρι τιταίνεται ὄρθιος ἀστήρ,
ἢ στρατιῇ πολέμοιο φέρων τέρας, ἤ τινι ναύτῃ,
αἰθέρος ἔγραφε νῶτον ὀπισθιδίῳ ποδὸς ὁλκῷ·
ὣς τότε θοῦρος Ἔρως πεφορημένος ὀξέι ῥοίζῳ,
παλλομένων πτερύγων ἀνεμώδεα βόμβον ἰάλλων,
ἠερόθεν ῥοίζησε· καὶ Ἀσσυρίῃ παρὰ πέτρῃ
ἔμπυρα δισσὰ βέλεμνα μιῇ ξυνώσατο νευρῇ
παρθενικῆς ὑπ᾽ ἔρωτος, ὁμοίϊον εἰς πόθον ἕλκων
διχθαδίους μνηστῆρας ὁμοζήλων Ὑμεναίων,
δαίμονα βοτρυόεντα καὶ ἡνιοχῆα θαλάσσης.

---

v. 1. *μετὰ χρονίῳ* editt.
v. 5. *φαρέτρην* ed. pr. emend. Falk.
v. 6. *ἀννεφέλοιο* editt.
v. 8. *πτολέμοιο* editt.

Τῆμος ὃ μὲν βαθὺ κῦμα λιπὼν ἁλιγείτονος ὅρμου,
ὃς δὲ Τύρου μετὰ πέζαν ἔσω Λιβάνοιο καρήνων,
ἤντεον εἰς ἕνα χῶρον· ἀπὸ βλοσυροῖο δὲ δίφρου
πόρδαλιν ἱδρώοντα Μάρων ἀνέλυσε λεπάδνων·
καὶ κόνιν ἐξετίναξε, καὶ ἔκλυσεν ὕδατι πηγῆς,
θερμὸν ἀναψύχων κεχαραγμένον αὐχένα θηρῶν.
ἔνθα μολὼν ἀκίχητος Ἔρως ἐπὶ γείτονι κούρῃ
δαίμονας ἀμφοτέρους διδυμάονι βάλλεν ὀϊστῷ,
βακχεύσας Διόνυσον, ἄγειν κειμήλια νύμφῃ,
εὐφροσύνην βιότοιο καὶ οἴνοπα βότρυν ὀπώρης,
οἰστρήσας δ' ἐς ἔρωτα κυβερνητῆρα τριαίνης,
διπλόον ἕδνον ἔρωτος ἄγειν ἁλιγείτονι κούρῃ,
ναύμαχον ὑγρὸν Ἄρηα καὶ αἰόλα δεῖπνα τραπέζης.
καὶ πλέον ἔφλεγε Βάκχον, ἐπεὶ νόον οἶνος ἐγείρει
εἰς πόθον· ὁπλότερον δὲ πολὺ πλέον ἄφρονι κέντρῳ
Βάκχον Ἔρως τόξευεν, ὅλον βέλος εἰς φρένα πήξας·
ἔφλεγε δ', ὅσσον ἔθελγεν, ἐπιστάξας μέλι πειθοῦς,
θελγομένην ἀχάλινον ἔχων πειθήνιον ἥβην.
ἀμφοτέρους δ' οἴστρησε· δι' αἰθερίης δὲ κελεύθου
κυκλώσας βαλίοισιν ὁμόδρομον ἴχνος ἀήταις,
νηχομένῳ, νόθος ὄρνις, ἀνηώρητο πεδίλῳ,

---

v. 19. ἤντεον insolentius mihi hoc nexu dici videtur, usitatum esset ἤλυθον.

v. 20. ἀνέσχισε λεπ. ed. pr. ἀνέσχησε λεπ. ed. alt. ut Falk. emendasse dicitur; sed error subesse videtur. Rhodomannus in Falkeuburgii adnotatione ἀνέσχησε mutavit in ἀνέλυσε.

v. 25. νύμφης editt. male, cf. v. 28. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 30. ἔγειρεν scribi volebat Herm. ad Orph. p. 84.

v. 31. ὁπλοτέρων editt. confuso mox versuum ordine: nam post hunc versum sequitur vulgo v. 34. quem excipiunt vv. 32. 33. Transponendi necessitas aperta est.

v. 37. ἀνηώρητο editt.

τοῖον ἔπος βοόων φιλοκέρτομος· ἀνέρας οἴνῳ
εἰ κλονέει Διόνυσος, ἐγὼ πυρὶ Βάκχον ὀρίνω.
    Καὶ θεὸς ἀμπελόεις, ἀντώπιον ὄμμα τιταίνων,
ἁβρὸν ἐϋπλοκάμοιο δέμας διεμέτρεε νύμφης,
θάμβος ἔχων ὀχετηγὸν ἐς ἵμερον· ἀρχομένων δὲ
ὀφθαλμὸς προκέλευθος ἐγίνετο πορθμὸς ἐρώτων.
πλάζετο μὲν Διόνυσος ἔσω τερψίφρονος ὕλης,
λάθριος εἰς Βερόην πεφυλαγμένον ὄμμα τιταίνων,
καὶ κατὰ βαιὸν ὄπισθεν ἐς ἀτραπὸν ἤϊε κούρης·
οὐ δέ οἱ εἰσορόωντι κόρος πέλεν· ἱσταμένην γὰρ
παρθένον ὅσσον ὄπωπε, τόσον πλέον ἤθελε λεύσσειν.
καὶ Κλυμένης φιλότητος ἀναμνήσας πρόμον ἄστρων,
Ἠέλιον λιτάνευεν, ὀπισθοτόνων ἐπὶ δίφρων
αἰθερίῳ στατὸν ἵππον ἀνασφίγγοντα χαλινῷ,
μηκύνειν γλυκὺ φέγγος, ἵνα βραδὺς εἰς δύσιν ἔλθῃ
φειδομένῃ μάστιγι παλιμφυὲς ἦμαρ ἀέξων.
καὶ Βερόης μετρηδὸν ἐπ᾽ ἴχνεσιν ἴχνος ἐρείδων,
οἷά περ ἀγνώσσων, περιδέδρομεν· ἐκ Λιβάνου δὲ —
* * * * * *
οἰδαλέου ποδὸς ἴχνος ὑποκλέπτων, Ἐνοσίχθων
ἐντροπαλιζομένῳ βραδυπειθέϊ χάζετο ταρσῷ,

---

v. 38. Fortasse *φιλοκέρτομον*.

v. 42. *ἀρχομένῳ* editt. male.

v. 43. *πορμὸς ἐρώτων* ed. pr. emend. Falk.

v. 48. *λεύσειν* vulgo.

v. 51. *στρατὸν ἵππον* ed. pr. correxit Falk.

v. 53. *παλιφυὲς* ed. pr. emend. Falk.

v. 55. Vel ante vel post verba *ἐκ Λιβάνου δὲ* suspicor plura de Neptuno excidisse: de quo nunc tam pauca sequuntur, ut quomodo Beroën primum oculis viderit, visam perdite amaverit, ne verbo quidem dictum reperias. Plura vide in Comment.

καὶ νόον ἀστήρικτον ὁμοίïον εἶχε θαλάσσῃ,
κύμασι παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο μερίμνης.
Καὶ γλυκερῆς ἀκόρητος ἔσω Λιβανηΐδος ὕλης
οἰώθη Διόνυσος ἐρημαίῃ παρὰ νύμφῃ,
οἰώθη Διόνυσος· Ὀρειάδες εἴπατε Νύμφαι,
τί πλέον ἤθελεν ἄλλο φιλαίτερον, ἢ χρόα κούρης
μοῦνος ἰδεῖν, δυςέρωτος ἐλεύθερος Ἐννοσιγαίου;
καὶ δολίην Διόνυσος ἔχων ἀγέλαστον ὀπωπήν,
παρθενικὴν ἐρέεινεν Ἀδώνιδος ἀμφὶ τοκῆος,
ὡς φίλος, ὡς ὁμόθηρος ὀρίδρομος· ἱσταμένης δὲ
στήθεϊ χεῖρα πέλασσε δυςίμερον· ἄκρα δὲ μίτρης
ὡς ἀέκων ἔθλιψεν· ἐπιψαύουσα δὲ μαζῶν
δεξιτερὴ νάρκησε γυναιμανέος Διονύσου·
καὶ κύσε νηρίθμοισι φιλήμασι, λάθριος ἕρπων,
χῶρον, ὅπῃ πόδα θῆκε, καὶ ἣν ἐπάτησε κονίην
παρθενικὴ, ῥοδόεντι καταυγάζουσα πεδίλῳ·
καὶ γλυκὺν αὐχένα Βάκχος ἐδέρκετο, καὶ σφυρὰ κούρης
νεισσομένης, καὶ κάλλος, ὅπερ φύσις ὤπασε νύμφῃ,
κάλλος, ὅπερ φύσις εὗρε· καὶ οὐ ξανθόχροϊ κόσμῳ
χρισαμένη Βερόη ῥοδοειδέα κύκλα προςώπου,
ψευδομένας ἐρύθηνε νόθῳ σπινθῆρι παρειάς·
οὐ χροὸς ἀντιτύποιο διαυγέϊ μάρτυρι χαλκῷ
μιμηλῆς ἐγέλασσεν ἐς ἄπνοον εἶδος ὀπωπῆς,
κάλλος ἐὸν κρίνουσα· καὶ οὐ τεχνήμονι θεσμῷ
πολλάκις ἰσάζουσα παρ᾽ ὀφρύσιν ἄκρα κομάων
πλαζομένης ἔστησε μετήλυδα βότρυν ἐθείρης.

---

v. 60. κλυκερῆς — Λιβανηίδος ed. pr. emend. in alt.
v. 64. ἐλεύθερον Rhodomannus.
v. 72. ὅπη vulgo.
v. 76. κόσμου editt.
v. 78. ἐρύθηνε ed. pr.

ἀλλὰ γυναιμανέοντα πολὺ πλέον ὀξέϊ κέντρῳ
ἀγλαΐαι κλονέουσιν ἀκηδέστοιο προςώπου,
καὶ πλόκαμοι ῥυπόωντες ἀκοσμήτοιο καρήνου
ἁβρότεροι γεγάασιν, ὅτ' ἀπλεκέες καὶ ἀλῆται
χιονέῳ στιχόωσι παρήοροι ἀμφὶ προςώπῳ.
Καί ποτε διψήσασα μετέστιχε γείτονα πηγήν,
οὐρανίου πυρόεντος ἱμασσομένη κυνὸς ἀτμῷ,
χείλεσι καρχαλέοισι· καθελκομένῳ δὲ καρήνῳ
κάμπτετο κυρτωθεῖσα, καὶ εἰς στόμα πολλάκι κούρη
χερσὶ βαθυνομένῃσιν ἀρύετο πάτριον ὕδωρ,
ἄχρι κορεσσαμένη λίπε νάματα· χαζομένης δέ,
ἱμερτῇ Διόνυσος ὑποκλίνας γόνυ πηγῇ,
κοιλαίνων παλάμας, ἐρατὴν μιμήσατο κούρην,
νέκταρος αὐτοχύτοιο πιὼν γλυκερώτερον ὕδωρ.
καί μιν ἐςαθρήσασα, πόθου δεδονημένον οἴστρῳ,
πηγαίη βαθύκολπος ἀσάμβαλος ἴαχε Νύμφη·
Ψυχρὸν ὕδωρ, Διόνυσε, μάτην πίες· οὐ δύναται γὰρ
σβέσσαι δίψαν ἔρωτος ὅλος ῥόος Ὠκεανοῖο.
εἴρεο σὸν γενέτην, ὅτι τηλίκον οἶδμα περήσας,
νυμφίος Εὐρώπης οὐκ ἔσβεσεν ἱμερόεν πῦρ,
ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ἔκαμνεν ἐν ὕδασιν· ὑγροπόρου δὲ
μάρτυρα λάτριν Ἔρωτος ἔχεις Ἀλφειὸν ἀλήτην,
ὅττι τόσοις ῥοθίοισι, δι' ὕδατος ὕδατα σύρων,
οὐ φύγε θερμὸν ἔρωτα, καὶ εἰ πέλεν ὑγρὸς ἀκοίτης.
Ὣς φαμένη, πηγαῖον ἐδύσατο σύγχροον ὕδωρ
Νηϊὰς ἀκρήδεμνος, ἐπεγγελόωσα Λυαίῳ.

v. 88. παρήοροι editt.
v. 94. κορεσσαμένου ed. pr. emendavit Falk.
v. 105. ἔχει Ἀλφ. editt. Emendavit etiam Rhodomannus.
v. 107. ουφ' ὑγε ed. pr. emend. Falk.
v. 108. σύγχροον ὕδωρ, ut explicari potest, ita vereor, ut rectius sit, quam σύγχροον, toties in simili causa repetitum.

καὶ θεὸς ὑγρομέδοντι Ποσειδάωνι μεγαίρων,
εἶχε φόβον καὶ ζῆλον, ἐπεὶ πίε παρθένος ὕδωρ
ἀντὶ μέθης· καὶ κωφὸν ἐς ἠέρα ῥήξατο φωνήν,
οἷά περ εἰσαΐουσαν ἔχων πειθήμονα κούρην·
Παρθένε, δέχνυσο νέκταρ· ἔα φιλοπάρθενον ὕδωρ·
φεῦγε ποτὸν κρηναῖον, ὅπως μὴ σεῖο κορείην
ὑδατόεις κλέψειεν ἐν ὕδασι Κυανοχαίτης,
ὅττι γυναιμανέων δολόεις πέλε· Θεσσαλίδος δὲ
Τυροῦς οἶδας ἔρωτα, καὶ ὑγροπόρους ὑμεναίους·
καὶ σὺ ῥόον δολόεντα φυλάσσεο, μὴ σέο μίτρην
ψευδαλέος λύσειε, γαμοκλόπος ὥσπερ Ἐνιπεύς.
ἤθελον εἰ γενόμην καὶ ἐγὼ ῥόος, ὡς Ἐνοσίχθων,
καὶ κελάδων πήχυνα ποθοβλήτῳ παρὰ πηγῇ
διψαλέην ἀφύλακτον ἐμὴν Λιβανηΐδα Τυρώ.
Εἶπε θεός· μελέων δὲ μετάτροπον εἶδος ἀμείψας,
ὁππόθι παρθένος ἦεν, ἐδύσατο δάσκιον ὕλην
Εὔϊος, ἀγρευτῆρι πανείκελος· ἁβροκόμῳ δὲ
ἀλλοφυὴς ἄγνωστος ὁμίλεεν ἄζυγι κούρῃ,
εἴκελος ἡβητῆρι· καὶ ἀκλινὲς ἀμφὶ προσώπῳ
ψευδαλέον μίμημα σαόφρονος ἔπλασεν αἰδοῦς.
καὶ πῇ μὲν σκοπίαζεν ἐρημάδος ἄκρον ἐρίπνης,
πῇ δὲ τανυπτόρθοιο βαθύσκιον εἰς ῥάχιν ὕλης,
εἰς πίτυν ὄμμα φέρων βεβιημένον, ἄλλοτε πεύκην,
ἢ πτελέην ἐδόκευε· φυλασσομένου δὲ προσώπου
ὄμμασι λαθριδίοισιν ἐδέρκετο γείτονα κούρην,

v. 124. Nonnus ita locutus est, quasi hic primum venatoris formam Bacchus induisset; sed talem iam supra v. 65. 67. sqq. vidimus, eumque multo audacius se gerentem, quam hic. Quid hoc est?

v. 128. ἴκελος editt.

v. 130. πῆ ed. pr. ut v. seq.

v. 133. ἐδόκευσε editt.

μή μιν ἀλυσκάσσειε μετάτροπος· ἠϊθέῳ γάρ,
κάλλος ὀπιπεύοντι καὶ ἥλικος ὄμματα κούρης,
Κυπριδίων ἐλάχεια παραίφασίς ἐστιν Ἐρώτων.

Καὶ Βερόης σχεδὸν ἦλθε, καὶ ἤθελε μῦθον ἐνίψαι,
καί οἱ ἐριπτοίητον ὑπὸ στόμα μῦθος ἀλήτης
γλῶσσαν ἐς ἀκροτάτην ἐτιταίνετο, χείλεϊ γείτων,
ἐκ φρενὸς ἀΐσσων καὶ ἐπὶ φρένα νόστιμος ἕρπων·
ἀλλὰ φόβον γλυκύπικρον ἔχων, αἰδήμονι σιγῇ
εἰς φάος ἐσσυμένην παλινάγρετον ἔσπασε φωνήν.
καὶ μόγις ὑστερόμυθον ὑπὸ στόμα δεσμὸν ἀράξας,
αἰδοῦς ἀμβολιεργὸν ἀπεσφήκωσε σιωπήν,
καὶ Βερόην ἐρέεινε, χέων ψευδήμονα φωνήν·

Ἄρτεμι, πῇ σέο τόξα; τίς ἥρπασε σεῖο φαρέτρην;
πῇ λίπες, ὃν φορέεις ἐπιγουνίδος ἄχρι, χιτῶνα;
πῇ σέο κεῖνα πέδιλα, θοώτερα κυκλάδος αὔρης;

---

v. 135. *ἀλυσκάζειε* editt. contra grammaticam; quamquam vel correctior forma offendat. Ea iam ab Rhodomanno restituta erat.

v. 136. *ὀπιπεύοντι ἥλικος* ed. pr. copula omissa, quam Falk. supplevit.

v. 138. Post hunc versum duo integra folia a librario videntur permutata esse. Sequuntur enim contra omnem nexum vv. 197 — 265. incl. et tunc demum vv. 139 — 196. incl., aperte cum v. 138. cohaerentes, alieno loco intrusi deprehenduntur. „Ea singula Scaliger transposuit admirabili felicitate: quod magis manifestum esset, si totus hic liber recuderetur.“ Verissime haec dicuntur in I. Scal. Coniectaneis ad calcem Animadvv. Cunaei p. 213. Si cui res, recuso libro, nondum satis manifesta est, is Commentar. nostrum adeat.

v. 140. *γλώσσην ἀκροτ.* editt. emend. idem Scal.

v. 141. *ἐκ χθονὸς ἀΐσσων* editt. absurde. Correxerat iam Rhodomannus.

v. 144. Fortasse *ὑστερόμυθος, ὑπὸ στ.*

v. 147. *πῆ* ed. pr. ut mox saepius.

v. 148. *ἐπὶ γουνίδος* ed. pr. emend. Falk.

πῆ χορὸς ἀμφιπόλων; πῆ δίκτυα; πῆ κύνες ἀργαί;
οὐ δρόμον ἐντύνεις κεμαδοσσόον· οὐκ ἐθέλεις γὰρ
ἀγρώσσειν, ὅθι Κύπρις Ἀδώνιδος ἐγγὺς ἱκάνει.
Ἔννεπε, θάμβος ἔχων ἀπατήλιον· ἐν κραδίῃ δὲ
παρθενικὴ μείδησεν· ἀπειροκάκῳ δὲ μενοινῇ
αὐχένα γαῦρον ἄειρεν, ἀγαλλομένη χάριν ἥβης,
ὅττι, γυνή περ ἐοῦσα, φυὴν ἤϊκτο θεαίνῃ·
οὐ δὲ δόλον γίνωσκε νοοπλανέος Διονύσου.
καὶ πλέον ἄγνυτο Βάκχος, ἐπεὶ πόθον οὐ μάθε κούρη,
νήπιον ἦθος ἔχουσα, καὶ ἤθελεν, ὄφρα δαείη
οἶστρον ἑὸν βαρύμοχθον, ἐπισταμένης ὅτι κούρης,
ὄψιμος ἠϊθέῳ περιλείπεται ἐλπὶς ἐρώτων,
ἐσσομένης φιλότητος· ἐπ᾽ ἀπρήκτῳ δὲ μενοινῇ
ἀνέρες ἱμείρουσιν, ὅτ᾽ ἀγνώσσουσι γυναῖκες.
καὶ θεὸς ἦμαρ ἐπ᾽ ἦμαρ ἔσω πιτυώδεος ὕλης,
δείελος, εἰς μέσον ἦμαρ, ἑώϊος, ἕσπερος ἕρπων,
παρθενικῇ παρέμιμνε, καὶ ἤθελεν εἰσέτι μίμνειν·
πάντων γὰρ κόρος ἐστὶ παρ᾽ ἀνδράσιν, ἡδέος ὕπνου,
μολπῆς τ᾽ εὐκελάδοιο, καὶ ὁππότε κάμπτεται ἀνὴρ
εἰς δρόμον ὀρχηστῆρα· γυναιμανέοντι δὲ μούνῳ
οὐ κόρος ἐστὶ πόθων· ἐψεύσατο βίβλος Ὁμήρου.
Καὶ μογέων Διόνυσος ὑπεβρυχᾶτο σιωπῇ,
δαιμονίῃ μάστιγι τετυμμένος, ἔνδοθι πέσσων
κρυπτὸν ἀκοιμήτων ὑποκάρδιον ἕλκος ἐρώτων.
ὡς δ᾽ ὅτε βοῦς ἀκίχητος, ἔσω πλαταμῶνος ὁδεύων,

---

v. 151. *ἐντυπέεις* ed. pr. ab eod. Falk. emendata.

v. 159. Hic versus vulgo sequenti postponitur, apertissimo errore, qui Falkenb. non fugit. Praeterea editur *νήπιον εἶδος* in utraque edit. et *δαείη* in alt.

v. 170. *ἐστὶ πόθεν* ed. pr. emend. Falk.

v. 173. *κρυττὸν* ed. alt.

ἐσμὸν ὀρεσσινόμων παρεμέτρεεν ἠθάδα ταύρων,
οἰστρηθεὶς ἀγέληθεν, ὃν εὐπετάλῳ παρὰ λόχμῃ
βούτυπος ὀξυόεντι μύωψ ἐχαράσσετο κέντρῳ
ἀπροϊδής· ὀλίγῳ δὲ δέμας βεβολημένος οἴστρῳ,
τηλίκος ἐστυφέλικτο, καὶ ὄρθιον ὑψόθι νώτου
ἂψ ἀνασειράζων παλινάγρετον ἔκλασεν οὐρήν,
κυρτὸς ἐπιτρίβων σκοπέλων ῥάχιν· ἀντίτυπον δὲ
ὀξὺ κέρας δόχμωσεν, ἀνούτατον ἠέρα τύπτων·
οὕτω καὶ Διόνυσον, ὃν ἔστεφε πολλάκι νίκη,
βαιὸς Ἔρως οἴστρησε, βαλὼν πανθελγέϊ κέντρῳ.
Ὀψὲ δὲ, μαστεύων γλυκὺ φάρμακον εἰς Ἀφροδίτην,
Πανὶ δασυστέρνῳ, Παφίης ἐγκύμονι μύθῳ,
Κυπριδίην ἄγρυπνον ἑὴν ἀνέφαινεν ἀνάγκην,
καὶ βουλὴν ἐρέεινεν, ἀλεξήτειραν ἐρώτων.
καὶ καμάτους Βάκχοιο πυριπνείοντας ἀκούων,
Πὰν κερόεις ἐγέλασσε· κατεκλάσθη δὲ μενοινήν,
οἰκτείρων δυσέρωτα δυσίμερος· εἶπε δὲ βουλὴν
Κυπριδίην· ὀλίγην δὲ παραίφασιν εἶχεν ἐρώτων,
ἄλλον ἰδὼν φλεχθέντα μιῆς σπινθῆρι φαρέτρης·
Ξυνὰ παθὼν, φίλε Βάκχε, τεὰς ᾤκτειρα μερίμνας·
καὶ σὲ πόθεν νίκησεν Ἔρως θρασύς; εἰ θέμις, εἰπεῖν,
εἰς ἐμὲ καὶ Διόνυσον Ἔρως ἐκένωσε φαρέτρην.

---

v. 177. Hunc versum rursus sequens in editt. male antecedit. Mecum emend. Cunaeus.

v. 179. *ὄρθιος* editt. sine recto sensu.

v. 180. *ἀνασυράζων* ed. pr. emend. Falk.

v. 195. *καί σε πόθεν* editt. sine interrogatione.

v. 196. Post hunc versum in editt. legitur v. 266. cum seqq. usque ad finem libri, versibus 197 — 265. incl. inter versus 138. et 139. male intrusis. De praeclara Scaligeri transpositione dictum ad v. 138.

ἀλλὰ φόβῳ πεπέδησο· φιλεῦέ, πῇ σέο θύρσοι
ἀνδροφόνοι; πῇ φρικτὰ κεράατα; πῇ σέο χαίτη
γλαυκὰ πεδοτρεφέων ὀφιώδεα δεσμὰ δρακόντων;
πῇ στομάτων μύκημα βαρύβρομον· ὢ μέγα θαῦμα,
παρθένον ἔτρεμε Βάκχος, ὃν ἔτρεμε φῦλα γιγάντων·
γηγενέων ὀλετῆρα φόβος νίκησεν Ἐρώτων·
τοσσατίων δ' ἤμησεν ἀρειμανέων γένος Ἰνδῶν,
καὶ μίαν ἱμερόεσσαν ἀνάλκιδα δείδιε κούρην·
δείδιε θηλυτέρην ἁπαλόχροον· ἐν δὲ κολώναις
θηροφόνῳ νάρθηκι κατεπρήϋνε λεόντων
φρικαλέον μύκημα, καὶ ἔτρεμε θῆλυν ἀπειλήν.
ἀλλὰ πόθου δολίοιο πολύτροπον ἦθος ἐνίψω·
πᾶσα γυνὴ ποθέει πλέον ἀνέρος· αἰδομένη δὲ
κεύθει κέντρον Ἔρωτος, ἐρωμανέουσα καὶ αὐτή,
καὶ μογέει πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ σπινθῆρες Ἐρώτων
θερμότεροι γεγάασιν, ὅτε κρύπτουσι γυναῖκες
ἐνδόμυχον πραπίδεσσι πεπαρμένον ἰὸν Ἐρώτων.
καὶ γὰρ ὅτ' ἀλλήλῃσι πόθων ἐνέπουσιν ἀνάγκην
λυσιπόνοις ὀάροισιν ὑποκλέπτουσι μερίμνας
Κυπριδίας· σὺ δέ, Βάκχε, τεῶν ὀχετηγὸν ἐρώτων,
μιμηλῆς ἐρύθημα φέρων ἀπατήλιον αἰδοῦς,
οἷα σαοφρονέουσαν ἔχων ἀγέλαστον ὀπωπήν,
ὡς ἀέκων, Βερόης σχεδὸν ἵστασο· καὶ λίνα πάλλων,
θαύματι μὲν δολίῳ ῥοδοειδέα δέρκεο κούρην,
κάλλος ἐπαινήσας, ὅτι τηλίκον οὐ λάχεν Ἥρη·

v. 197. *πεπέδητο* editt. restituit idem Scaliger, qui transposuit. Sed fortasse hic adhuc quaedam desunt. Mox *πῆ* ed. pr. hic et in proximis versib.

v. 198. *χαίτη* editt. sed appositio ferenda non est; aut igitur *χαίτης δεσμὰ* sunt, aut *χαίτῃ*, quod propius videbatur.

v. 199. *παιδοτρεφέων* ed. pr. quod in alt. emendatum reperio.

v. 221. Inter hunc et seq. versum ponuntur in editt. duo ver-

καὶ Χάριτας κίκλησκε χερείονας· ἀμφοτέρων δὲ
μορφῆς μῶμον ἔνιπτε, καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ Ἀθήνης·
καὶ Βερόην ἀγόρευε, φαεινοτέρην Ἀφροδίτης.
κούρη δ᾽ εἰσαΐουσα τεὴν ψευδήμονα μομφήν,
αἴνῳ τερπομένη πλέον ἵσταται· οὐκ ἐθέλει γὰρ
ὄλβον ὅλον χρύσειον, ὅσον ῥοδέης περὶ μορφῆς
εἰσαΐειν, ὅτι κάλλος ὑπέρβαλεν ἥλικος ἥβης.
πεπταμένη δὲ μέτωπον ἀφειδέϊ χειρὶ πατάξας,
ψευδαλέον σέο θάμβος ἐχέφρονι δείκνυε σιγῇ·
παρθενικὴν δ᾽ ἐς ἔρωτα νοήμονι θέλγε σιωπῇ,
κινυμένων βλεφάρων ἀντώπια νεύματα πέμπων.
ἀλλὰ φόβος μεθέπει σε, σαόφρονος ἐγγύθι κούρης·
εἰπὲ, τί σοὶ ῥέξει μία παρθένος; οὐ δόρυ πάλλει,
οὐ ῥοδέη παλάμη τανύει βέλος· ἔγχεα κούρης
ὀφθαλμοὶ γεγάασιν, ἀκοντιστῆρες Ἐρώτων·
παρθενικῆς δὲ βέλεμνα ῥοδώπιδές εἰσι παρειαί.
ἕδνα δὲ σοῖο πόθοιο, τεῆς κειμήλια νύμφης,
μὴ λίθον Ἰνδῴην, μὴ μάργαρα χειρὶ τινάξῃς,
οἷα γυναιμανέοντι πέλει θέμις· εἰς Παφίην γὰρ
ἀμφιέπεις τεὸν εἶδος ἐπάρκιον· εὐαφέος δὲ

---

sus 229. 230. quibus omnis orationis series perturbatur. Infra recte cohaerebunt.

v. 227. *ὄβλον* excusum in edit. alt. Mox *Κροίσειον* erunt fortasse, qui malint. Sed nihil mutandum, cf. v. 311.

v. 229. *πεπταμένην* editt. Caeterum hunc et seq. versum vulgo post v. 221. legi, supra ad hunc ipsum vers. adnotavimus.

v. 230. *σέο Βάκχον* editt. recte emendavit Falk. inter Scal. Coniectt. cf. v. 153. Idem error recurrit v. 369.

v. 232. *θαύματα πέμπων* editt. quod v. 220. defendere nolim.

v. 235. *ῥοδέῃ παλάμῃ* ed. alt. fortasse verius.

v. 236. *ὀφθαλμὸς* editt.

v. 239. *Ἰνδώην* editt.

κάλλεος ἱμείρουσι καὶ οὐ χρυσοῖο γυναῖκες.
μαρτυρίης ἑτέρης οὐ δεύομαι· ἁβροκόμου γὰρ
ποῖα παρ' Ἐνδυμίωνος ἐδέξατο δῶρα Σελήνη;
Κύπριδι ποῖον Ἄδωνις ἐδείκνυεν ἕδνον ἐρώτων;
ἄργυρον Ὠρίων οὐκ ὤπασεν Ἠριγενείῃ·
οὐ Κέφαλος πόρεν ὄλβον ἐπήρατον· ἀλλ' ἄρα μοῦνος,
χωλὸς ἐών, Ἥφαιστος ἀθελγέος εἵνεκα μορφῆς
ὤπασε ποικίλα δῶρα, καὶ οὐ παρέπεισεν Ἀθήνην·
οὐ πέλεκυς χραίσμησε λεχώϊος· ἀλλὰ θεαίνης
ἱμείρων, ἀφάμαρτε. σὲ δὲ ζυγίων Ὑμεναίων
φέρτερον, ἢν ἐθέλῃς, θελκτήριον ἄλλο διδάξω·
βάρβιτα χειρὶ λίγαινε, τεῆς ἀναθήματα Ῥείης,
Κύπριδος ἁβρὸν ἄγαλμα παροίνιον· ἀμφοτέροις δέ,
πλήκτροις καὶ στομάτεσσι χέων ἑτερόθροον ἠχώ,
Δάφνην πρῶτον ἄειδε, καὶ ἀσταθέος δρόμον Ἠχοῦς,
καὶ κτύπον ὑστερόφωνον ἀσιγήτοιο θεαίνης,
ὅττι θεοὺς ποθέοντας ὑπέκφυγον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
μέλπε Πίτυν φυγόδεμνον, ὀρειάδι σύνδρομον αὔρῃ,
Πανὸς ἀλυσκάζουσαν ἀνυμφεύτους Ὑμεναίους·
μέλπε μόρον φθιμένης αὐτόχθονα· μέμφεο γαίῃ.
καὶ τάχα δακρύσειε, γοήμονος ἄλγεα νύμφης
καὶ μόρον οἰκτείρουσα· σὺ δὲ φρένα τέρπεο σιγῇ,
μυρομένης δρόων μελιηδέα δάκρυα κούρης·

---

v. 248. ἀθελγέος, activo sensu, de forma invenusta, quae neminem capit.

v. 253. βαρβίδα ed. pr. emend. Falk.

v. 258. ἀπέκφυγον editt.

v. 259. πίτυν — ὀρειάδα (Ὀρειάδα ed. alt.) αὔρης vulgo, sine sensu.

v. 261. πέλπε πόρον — γαίῃ sine distinctione ed. pr. μέλπε πόρον φθιμένης, αὐτ. ed. alt.

v. 263. καὶ μόθον editt. rursus male.

οὐδὲ γέλως πέλε τοῖος, ἐπεὶ πλέον οἴνοπι μορφῇ
ἱμερταὶ γεγάασιν, ὅτε στενάχουσι γυναῖκες.
μέλψον ἐρωμανέουσαν ἐπ' Ἐνδυμίωνι Σελήνην·
μέλπε γάμον χαρίεντος Ἀδώνιδος· εἰπὲ καὶ αὐτὴν
αὐχμηρὴν ἀπέδιλον ἀλωομένην Ἀφροδίτην,
νυμφίον ἰχνεύουσαν ὀρίδρομον· οὐδὲ σὲ φεύγει
πατρῴων ἀΐουσα μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων.
σοὶ μὲν ἐγὼ τάδε πάντα, δυςίμερε Βάκχε, πιφαύσκω·
ἀλλά με καὶ σὺ δίδαξον ἐμῆς θελκτήριον Ἠχοῦς.
Ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμπε γεγηθότα παῖδα Θυώνης.
καί ποτε νηπιάχοισιν ἐν ἤθεσιν εἴρετο κούρη
υἷα Διὸς παρεόντα, τίς ἔπλετο, καὶ τίνος εἴη;
καὶ πρόφασιν μόγις εὗρε παρὰ προθύροις Ἀφροδίτης
ὄρχατον ἀμπελόεντα, καὶ ὄμπνια λήϊα γαίης,
καὶ δροσερὸν λειμῶνα, καὶ αἰόλα δένδρα δοκεύων
ἤθεσι κερδαλέοισι· καὶ, οἷά τε γηπόνος ἀνὴρ,
ἀμφὶ γάμου τινὰ μῦθον ἀσημάντῳ φάτο φωνῇ·
Εἰμὶ τεοῦ Λιβάνοιο γεωμόρος· ἢν ἐθελήσῃς,
ἀρδεύω σέο γαῖαν, ἐγὼ σέο καρπὸν ἀέξω,
Ὡράων πισύρων νοέων δρόμον· ἱσταμένην δὲ
νύσσαν ὀπιπεύων φθινοπωρίδα, τοῦτο βοήσω·
σκορπίος ἀντέλλει βιοτήσιος· ἔστι δὲ κῆρυξ

---

v. 265. Iam supra ad v. 138. observavimus, male hic inter vv. 265. et 266. insertos legi vv. 159 — 196. incl. iustum vero ordinem a Scalig. restitutum esse. Rhodomannus ad *μορφῇ* adscripsit: „hic aliquid deesse videtur."

v. 271. *πατρώων* editt. *ἀΐουσα* scil. Beroë.

v. 275. *ἤρετο κούρην* editt.

v. 283. Fortasse *ἀρδεύσω*, certe futurum rectius esset; vel *ἀρδεύων*, — *ἀέξω* · — *νοέω δρόμον*. Etenim *νοέω* malim propter seqq. quae divisionem continent et ab illa sententia pendent. De velato sensu totius loci non opus est monere.

v. 286. *σκορπίος ἀνέτελλε β.* ed. pr. emend. Falk.

αὔλακος εὐκάρποιο, βόας ζεύξωμεν ἀρότρῳ.
Πληϊάδες δύνουσι· πότε σπείρωμεν ἀρούρας;
αὔλακες ὠδίνουσιν, ὅτε δρόσος εἰς χθόνα πίπτει,
λουομένην Φαέθοντι. καὶ Ἀρκάδος ἐγγὺς ἁμάξης,
χείματος ὀμβρήσαντος, ἰδὼν Ἀρκτοῦρον, ἐνίψω·
διψαλέη πότε γαῖα Διὸς νυμφεύεται ὄμβρῳ;
εἴαρος ἀντέλλοντος, ἑώϊος εἰς σὲ βοήσω·
ἄνθεα σεῖο τέθηλε· πότε κρίνα καὶ ῥόδα λέξω;
καὶ σταφυλὴν ὀρόων, θέρεος παρεόντος, ἐνίψω·
ἄμπελος ἡβώωσα πεπαίνεται, ἄμμορος ἄρπης·
παρθένε, σὸν γάνος ἦλθε· πότε τρυγόωμεν ὀπώρην;
σὸς στάχυς ἠέξητο, καὶ ἀμητοῖο χατίζει·
λήϊον ἀμήσω σταχυηφόρον· ἀντὶ δὲ Δηοῦς
μητρὶ τεῇ ῥέξαιμι θαλύσια, Κυπρογενείῃ·
ἠνίδε, πῶς ὑάκινθος ἐπέτρεχε γείτονι μύρτῳ·
πῶς γελάᾳ νάρκισσος, ἐπιθρώσκων ἀνεμώνῃ·
δέξο δὲ γειοπόνον με, τεῆς ὑποεργὸν ἀλωῆς·
ὑμετέρης με κόμισσε φυτηκόμον Ἀφρογενείης,
ὄφρα φυτὸν πήξαιμι φερέσβιον, ἡμερίδων δὲ

v. 287. ζεύξω μὲν ed. pr. ab eod. emendata.

v. 288. σπείρωμεν ἀρότρῳ editt. vocabulo e versu praeced. male repetito.

v. 290. λουομένην Φ. editt. sed hoc non facile verum, confer tamen Cun. ad XLIII. 431. Sermo est de auctumno; igitur λυομένην, in quod proxime incidas, legi non potest; an καιομένην scil. antea, vel κυσσαμένην Φ.?

v. 292. Fortasse νυμφεύσεται.

v. 294. καὶ ῥόδαξλλω ed. pr. ῥόδα τ' ἄλλα ed. alt. ex infelici coniectura Falk.

v. 297. παρθένε σύγγονος ἦλθε editt. sine sensu; imperativum rescribere, π. σύγγονος, ἐλθὲ, tegit mendum, non tollit.

v. 301. ἠνὶ δὲ ed. pr. emendatum in alt.

v. 302. γελάα editt.

ὄμφακα γινώσκω νεοθηλέα, χερσὶν ἀφάσσων·
οἶδα, πόθεν ποτὲ μῆλα πεπαίνεται· οἶδα φυτεῦσαι
καὶ πτελέην τανύφυλλον, ἐρειδομένην κυπαρίσσῳ·
ἄρσενα καὶ φοίνικα γεγηθότα θήλεϊ μίσγω,
καὶ ῥόδον, ἣν ἐθέλῃς, παρὰ μίλακι καλὸν ἀέξω·
μή μοι χρυσὸν ἄγοις κομιδῆς χάριν· οὐ χρέος ὄλβου·
μισθὸν ἔχω δύο μῆλα, μιῆς ἕνα βότρυν ὀπώρης.
Τοῖα μάτην ἀγόρευε, καὶ οὐκ ἠμείβετο κούρη,
Βάκχου μὴ νοέουσα γυναιμανέος στίχα μύθων.
ἀλλὰ δόλῳ δόλον ἄλλον ἐπέφραδεν Εἰραφιώτης·
καὶ Βερόης ἀπὸ χειρὸς ἐδέχνυτο δίκτυα θήρης,
οἷά τε θαμβήσας τεχνήμονα· πυκνὰ δὲ σείων,
εἰς χρόνον ἀμφελέλιζε, καὶ εἴρετο πολλάκι κούρην·
Τίς θεὸς ἔντεα ταῦτα, τίς οὐρανίη κάμε τέχνη;
τίς κάμε; καὶ γὰρ ἄπιστον ἔχω νόον, ὅττι τέλεσσεν
ζηλομανὴς Ἥφαιστος Ἀδώνιδι τεύχεα θήρης.
Εἶπεν, ἀκηλήτοιο παραπλάζων φρένα κούρης.
καί ποτε πεπταμένων ἀνεμωνίδος ὑψόθι φύλλων
νήδυμον ὕπνον ἴαυεν· ὄναρ δέ οἱ ἔπλετο κούρη,
εἵματι νυμφιδίῳ πεπυκασμένη· ἀντίτυπον γὰρ
ἔργον, ὅπερ τελέει τις ἐν ἤματι, νυκτὶ δοκεύει.
βουκόλος ὑπνώων, κεραοὺς βόας εἰς νομὸν ἕλκει·
δίκτυα θηρητῆρι φαείνεται ὄψις ὀνείρου·
γειοπόνοι δ' εὕδοντες ἀροτρεύουσιν ἀρούρας,
αὔλακα δὲ σπείρουσι φερέσταχυν· ἀζαλέῃ δὲ

v. 311. *μή μιν χρ. ἄγεις* ed. pr. unum pronomen emendatum in ed. alt. cura Falk.

v. 318. *ἀμφελέλιξε καὶ ἤρετο* editt.

v. 320. *τελέσσαι* editt. constructione imperfecta, — nisi forte oratio haec paulo longior fuit. *τέλεσσεν* etiam Rhodomannus.

v. 325. *ἀντίτυμον* ed. pr. emend. Falk.

ἄνδρα μεσημβρίζοντα κατάσχετον αἴθοπι δίψῃ
εἰς ῥόον, εἰς ἀμάρην ἀπατήλιος ὕπνος ἐλαύνει.
οὕτω καὶ Διόνυσος, ἔχων ἰνδάλματα μόχθων,
μιμηλῷ πτερόεντα νόον πόμπευεν ὀνείρῳ.
καὶ σκιεροῖσι γάμοισιν ὁμίλεεν· ἐγρόμενος δέ,
παρθένον οὐκ ἐκίχησε, καὶ ἤθελεν αὖτις ἰαύειν·
καὶ κενεὴν ἐκόμισσε μινυνθαδίης χάριν εὐνῆς,
εὕδων ἐν πετάλοισι ταχυφθιμένης ἀνεμώνης.
μέμφετο δ' ἀφθόγγων πετάλων χύσιν· ἀχνύμενος δὲ
Ὕπνον ὁμοῦ καὶ Ἔρωτα καὶ ἑσπερίην Ἀφροδίτην
τὴν αὐτὴν ἱκέτευεν ἰδεῖν πάλιν ὄψιν ὀνείρου,
φάσμα γάμου ποθέων ἀπατήλιον· ἄγχι δὲ μύρτου
πολλάκι Βάκχος ἴαυε, καὶ οὐ γαμίου τύχεν ὕπνου·
ἀλλὰ πόνον γλυκὺν εἶχε· ποθοβλήτῳ δὲ καὶ αὐτὸς
λυσιμελὴς Διόνυσος ἐλύετο γυῖα μερίμνῃ·
Καὶ Βερόης γενετῆρι συνέμπορος, υἱεῖ Μύῤῥης,
θηροσύνην ἀνέφηνεν· ἀκοντιστῆρι δὲ θύρσῳ
στικτὰ νεοσφαγέων ὑπεδύετο δέρματα νεβρῶν,
λάθριος εἰς Βερόην δεδοκημένος· ἱσταμένου δὲ
παρθένος ἄστατον ὄμμα φυλασσομένη Διονύσου,
φάρεϊ μαρμαίρουσαν ἑὴν ἔκρυψε παρειήν.
καὶ πλέον ἔφλεγε Βάκχον, ὅτι δρηστῆρες Ἐρώτων
αἰδομένας ἔτι μᾶλλον ὀπιπεύουσι γυναῖκας,
καὶ πλέον ἱμείρουσι καλυπτομένοιο προσώπου.

---

v. 331. κατίσχεται αἴθοπι δ. ed. pr. ab eod. Falk. emendata.

v. 334. Fortasse πτερόεντι.

v. 337. ἐνόμισσε editt.

v. 347. ἀνέφηνεν editt.

v. 348. νοοσφαγέων editt. inepte; emend. Falk. Mox fortasse ὑπεδύσατο scribendum.

v. 353. ὅτι μᾶλλον editt.

Καί ποτε μουνωθεῖσαν Ἀδώνιδος ἄζυγα κούρην
ἀθρήσας, σχεδὸν ἦλθε, καὶ ἀνδρομέης ἀπὸ μορφῆς
εἶδος ἑὸν μετάμειψε, καὶ ὡς θεὸς ἵστατο κούρῃ·
καί οἱ ἑὸν γένος εἶπε, καὶ οὔνομα, καὶ φόνον Ἰνδῶν,
καὶ χορὸν ἀμπελόεντα, καὶ ἡδυπότου χύσιν οἴνου,
ὅττι μιν ἀνδράσιν εὗρε· φιλοστόργῳ δὲ μενοινῇ
θάρσος ἀναιδείῃ κεράσας, ἀλλότριον αἰδοῦς,
τοίην ποικιλόμυθον ὑποσσαίνων φάτο φωνήν·

Παρθένε, σὸν δι' ἔρωτα καὶ οὐρανὸν οὐκέτι ναίω·
σῶν πατέρων σπήλυγγες ἀρείονές εἰσιν Ὀλύμπου·
πατρίδα σὴν φιλέω πλέον αἰθέρος· οὐ μενεαίνω
σκῆπτρα Διὸς γενετῆρος, ὅσον Βερόης ὑμεναίους·
ἀμβροσίης σέο κάλλος ὑπέρτερον· αἰθερίου δὲ
νέκταρος εὐόδμοιο τεοὶ πνείουσι χιτῶνες.
παρθένε, θάμβος ἔχω, σέο μητέρα Κύπριν ἀκούων,
ὅττι σε κεστὸς ἔλειπεν ἀθελγέα· πῶς δὲ σὺ μούνη
σύγγονον εἶχες Ἔρωτα, καὶ οὐ μάθες οἶστρον ἐρώτων;
οὔ σε τέκε Γλαυκῶπις ἢ Ἄρτεμις· ἀλλὰ σὺ, κούρη,
Κύπριδος αἷμα φέρουσα, τί Κύπριδος ὄργια φεύγεις;
ἀλλ' ἐρέεις Γλαυκῶπιν ἀπειρήτην ὑμεναίων·

v. 357. κούρη editt. Mecum emend. Falk.

v. 362. ὑποσσαίνον φᾶτο ed. pr. emend. Falk.

v. 364. σῶν πατέρων σπ. aptum esset, si Beroës maiores troglodytae fuissent. Nunc dubito. Proximum esset σῶν πετρῶν σπ. ut πέτρῃ Διβαν. v. 533. sed spondei displicent. An σῶν σκοπέλων σπ.?

v. 367. ἀμφροσίης excusum in ed. alt.

v. 369. παρθένε βακχὸς ἐγὼ — ἀκούω editt. mira confusione, sed non inaudita, cf. v. 223.

νόσφι γάμου βλάστησε, καὶ οὐ γάμον οἶδεν Ἀθήνη.
μὴ γένος αἰσχύνῃς μητρώϊον· Ἀσσυρίου δὲ
εἰ ἐτεὸν χαρίεντος Ἀδώνιδος αἷμα κομίζεις,
ἁβρὰ τελεσσιγάμοιο διδάσκεο θεσμὰ τοκῆος,
καὶ Παφίης ζωστῆρι, συνήλικι πείθεο κεστῷ,
καὶ γαμίων πεφύλαξο δυσάντεα μῆνιν Ἐρώτων·
νηλέες εἰσὶν Ἔρωτες, ὅτι χρέος, ὁππότε ποινὴν
ἀπρήκτου φιλότητος ἀπαιτίζουσι γυναῖκας·
οἶσθα γὰρ, ὡς πυρόεσσαν ἀτιμήσασα Κυθήρην
μισθὸν ἀγηνορίης φιλοπάρθενος ὤπασε Σύριγξ,
ὅττι, φυτὸν γεγαυῖα, νόθῃ δονακώδεϊ μορφῇ
καὶ φύγε Πανὸς ἔρωτα, πόθους τ᾽ ἔτι Πανὸς ἀείδει·
καὶ θυγάτηρ Λάδωνος, ἀειδομένου ποταμοῖο,
ἔργα γάμων στυγέουσα, δέμας δενδρώσατο Νύμφη,
ἔμπνοα συρίζουσα· καὶ ὀμφήεντι κορύμβῳ
Φοίβου λέκτρα φυγοῦσα, κόμην ἐστέψατο Φοίβου.
καὶ σὺ πόθον δασπλῆτα φυλάσσεο, μή σε χαλέψῃ
θερμὸς Ἔρως βαρύμηνις· ἀφειδήσασα δὲ μίτρης,
διπλόον ἄμφεπε Βάκχον, ὀπάονα καὶ παρακοίτην·
καὶ λίνα σεῖο τοκῆος, Ἀδώνιδος, αὐτὸς ἀείρων,
λέκτρον ἐγὼ στορέσοιμι κασιγνήτης Ἀφροδίτης.
ποῖά σοι Ἐννοσίγαιος ἐπάξια δῶρα κομίσσει;
ἦ ῥά σοι ἕδνα γάμοιο δεδέξεται ἁλμυρὸν ὕδωρ,

v. 381. Erat, cum ὅτι in ὅτε vel ὅπῃ mutandum censerem.

v. 383. ἀτιμήσας Ἀφροδίτην editt. quasi Syrinx v. seq. masculinum esset. Cur autem ἀτιμήσασ᾽ Ἀφροδίτην in Nonno quidem scribi non possit, facile est intellectu.

v. 384. μῦθον ἀγηνορίης editt. sine sensu.

v. 386. πόθους δ᾽ ἔτι editt.

v. 397. δεδέξεται de Neptuno inter verba κομίσσει et στορέσει

καὶ στορέσει, πνείοντα δυσώδεα πόντιον ὀδμήν,
δέρματα φωκάων, Ποσιδήϊα πέπλα θαλάσσης;
δέρματα φωκάων μὴ δέχνυσο· σεῖο δὲ παστῷ
Βάκχας ἀμφιπόλους, Σατύρους θεράποντας ὀπάσσω·
δέξο μοι ἕδνα γάμοιο καὶ ἀμπελόεσσαν ὀπώρην·
εἰ δ' ἐθέλεις δόρυ θοῦρον, Ἀδώνιδος οἷά τε κούρη,
θύρσον ἔχεις, ἐμὸν ἔγχος· ἔα γλωχῖνα τριαίνης.
φεῦγε, φίλη, φίλον ἦχον ἀσιγήτοιο θαλάσσης,
φεῦγε δυσαντήτων Ποσιδήϊον οἶστρον ἐρώτων.
ἄλλη Ἀμυμώνη παρελέξατο Κυανοχαίτης·
ἀλλὰ γυνὴ μετὰ λέκτρον ὁμώνυμος ἔπλετο πηγή.
καὶ Σκύλλῃ παρίαυε, καὶ εἰναλίην θέτο πέτρην·
Ἀστερίην δ' ἐδίωκε, καὶ ἔπλετο νῆσος ἐρήμη·
παρθενικὴν δ' Εὔβοιαν ἐνεῤῥίζωσε θαλάσσῃ.
οὗτος Ἀμυμώνην μνηστεύεται, ὄφρα καὶ αὐτὴν
λαϊνέην τελέσει μετὰ δέμνιον· οὗτος ὀπάσσει,
ἕδνον ἑῶν θαλάμων, ὀλίγον ῥόον, ἢ βρύον ἅλμης,
ἢ βυθίην τινὰ κόχλον· ἐγὼ δέ σοι εἵνεκα μορφῆς
ἴσταμαι, ἀσχαλόων, τίνα σοι, τίνα δῶρα κομίσσω·

---

satis importunum est, imprimis cum mox *δέχνυσο*, v. 400. et *δέξο*, v. 402. de puella sequatur. Si sanum est, vertendum videtur: *an sumet mare, quod tibi det?* ut fere XLVIII. 546. sq. *δέξο — ὄφρα πόρῃς.*

v. 404. Fort. *ἔχοις*, sed cf. v. 470. V. sq. *φίλον ἦχον* si dixit, inepte dixit; an *λάλον ἦχον?*

v. 413. *μεταδέμνιον* editt. Praeterea malis fortasse *τελέσῃ.*

v. 416. *τίνα σοι δῶρα κ.* ed. pr. id, quod dedi, Falkenburgio debetur, qui *ποτέ* etiam inserendum proposuit. Fortasse praestitisset: *τίνα σοι φίλα δῶρα κ.* Receptam scripturam probavit Rhodomannus.

οὐ χατέει χρυσοῖο τέκος χρυσέης Ἀφροδίτης.
ἀλλά σοι ἐξ Ἀλύβης κειμήλια πολλὰ κομίσσω·
ἄργυρον ἀργυρόπηχυς ἀναίνεται. εἰς σὲ κομίσσω
δῶρα διαστίλβοντα φεραυγέος Ἠριδανοῖο·
Ἡλιάδων δ᾽ ὅλον ὄλβον ἐπαισχύνει σέο μορφή,
λευκὸν ἐρευθιόωσα· βολαῖς δ᾽ ἀντίῤῥοπος Ἠοῦς,
εἴκελος ἠλέκτρῳ Βερόης ἀμαρύσσεται αὐγήν·
καὶ λίθον ἀστράπτοντα τεοῦ χροὸς οἶδεν ἐλέγχειν
μάρμαρα τιμήεντα· μὴ εἴκελον αἴθοπι λύχνῳ,
λυχνίδα, σοὶ κομίσοιμι· σέλας πέμπουσιν ὀπωπαί.
μὴ καλύκων ῥοδόεντος ἀναΐσσοντα κορύμβου
σοὶ ῥόδα δῶρα φέροιμι· ῥοδώπιδές εἰσι παρειαί.

Τοῖον ἔπος κατέλεξε· καὶ οὔατος ἔνδοθι κούρη
χεῖρας ἐρεισαμένη διδύμας ἔφραξεν ἀκουάς,
μὴ πάλιν ἄλλον Ἔρωτι μεμηλότα μῦθον ἀκούσῃ,
ἔργα γάμου στυγέουσα· ποθοβλήτῳ δὲ Λυαίῳ
μόχθῳ μόχθον ἔμιξε. τί κύντερόν ἐστιν ἐρώτων,

---

v. 417. χρυσῆς editt.

v. 421. Particula δέ fortasse eiicienda.

v. 423. ἴκελος editt.

v. 424. τεοῦ χροὸς εἶδος ἐλέγχει editt. sine sensu. Iunge: μάρμαρα τιμ. τεοῦ χροὸς οἶδεν ἐλέγχ. λίθ. ἀστρ. Rhodomannus, qui commate distinxit post ἀστράπτοντα, adscripsit μὴ λίθον.

v. 425. ἴκελον editt.

v. 426. κομίσοι σέλας ed. pr. emend. Falk.

v. 427. καλύμων editt. Correxerat iam Rhodomannus.

v. 431. Cum ἔρωτι scriptum invenisset in editt. Schraderus ad Mus. pag. 229. Ἔρωτι rescribendum proposuit. Comparat XXXVII. 135.

ἢ ὅτε θυμοβόροιο πόθου λυσσώδεϊ κέντρῳ
ἀνέρας ἱμείροντας ἀλυσκάζουσι γυναῖκες,
καὶ πλέον οἶστρον ἄγουσι σαόφρονες; ἐνδόμυχος δὲ
διπλόος ἐστὶν ἔρως, ὅτε παρθένος ἀνέρα φεύγει.

Ὣς ὃ μὲν οἰστρήεντι πόθου μαστίζετο κεστῷ·
παρθενικῆς δ' ἀπέμιμνεν· ἀμιτροχίτωνι δὲ κούρῃ
σύνδρομον ἀγρώσσοντα νόον πόμπευεν ἀλήτην,
κέντρον ἔχων γλυκύπικρον. ἀνεσσύμενος δὲ θαλάσσης,
ἵκμενα διψαλέοιο δι' οὔρεος ἴχνια πάλλων,
παρθενικὴν μάστευε Ποσειδάων μετανάστης,
ἄβροχον ὑδατόεντι περιῤῥαίνων χθόνα ταρσῷ·
καί οἱ, ἔτι σπεύδοντι παρὰ κλέτας εὔβοτον ὕλης,
οὔρεος ἄκρα κάρηνα ποδῶν ἐλελίζετο παλμῷ,

* * * * * * *

εἰς Βερόην σκοπίαζε· καὶ ἐκ ποδὸς ἄχρι καρήνου
κούρης ἱσταμένης διεμέτρεεν ἔνθεον ἥβην·
ὀξὺ δὲ λεπταλέοιο δι' εἵματος, οἷα κατόπτρῳ,
ὄμμασιν ἀπλανέεσσι τύπον τεκμαίρετο κούρης,
οἷά τε γυμνωθέντα παρακλιδὸν ἄκρα δοκεύων
στήθεα μαρμαίροντα· πολυπλεκέεσσι δὲ δεσμοῖς
μαζῶν κρυπτομένων φθονερὴν ἐπεμέμφετο μίτρην,
δινεύων ἑλικηδὸν ἐρωμανὲς ὄμμα προσώπου,
παπταίνων ἀκόρητος ὅλον δέμας· οἰστρομανὴς δὲ

---

v. 439. *ἀπέμιμνεν, er blieb weg*, quod pro lingua Graeca nove et insolenter dictum.

v. 446. Deesse hic nonnulla, nexus turbatus satis docet; neque sufficit, corrigere: *ὡς Βερόην σκ.* vel: *καὶ Β. σ.*

v. 455. *παπταίνων δ' ἀκόρητος — — οἰστρομανὲς δὲ εἰν.* editt. *οἰστρομανὴς* etiam Rhodomannus.

εἰναλίην Κυθέρειαν ἁλὸς μεδέων Ἐνοσίχθων
μοχθίζων ἱκέτευε· καὶ ἀγραύλῳ παρὰ ποίμνῃ
παρθένον ἱσταμένην φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ·

Ἑλλάδα καλλιγύναικα γυνὴ μία πᾶσαν ἐλέγχει·
οὐ Πάφος, οὐκέτι Λέσβος ἀείδεται· οὐκέτι Κύπρου
οὔνομα καλλιτόκοιο φατίζεται· οὐκέτι μέλψω
Νάξον ἀειδομένην εὐπάρθενον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
εἰς τόκον, εἰς ὠδῖνας ἐνικήθη Λακεδαίμων·
οὐ Πάφος, οὐκέτι Λέσβος· Ἀμυμώνης δὲ τιθήνη,
ἀντολίη, σύλησεν ὅλον κλέος Ὀρχομενοῖο,
μούνην ἀμφιέπουσα μίαν Χάριν· ὁπλοτέρη γὰρ
τριςσαίων Χαρίτων, Βερόη βλάστησε τετάρτη.
παρθένε, κάλλιπε γαῖαν, ὅπερ θέμις· οὐ σέο μήτηρ
ἐκ χθονὸς ἐβλάστησεν, ἁλὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
πόντον ἔχεις ἐμὸν ἕδνον ἀτέρμονα, μείζονα γαίης·
σπεῦσον ἐριδμαίνειν ἀλόχῳ Διὸς, ὄφρα τις εἴπῃ,
ὅττι δάμαρ Κρονίδαο καὶ εὐνέτις Ἐννοσιγαίου
πάντοθι κοιρανέουσιν, ἐπεὶ νιφόεντος Ὀλύμπου
Ἥρη σκῆπτρον ἔχει, Βερόη κράτος ἔσχε θαλάσσης.

---

v. 457. ἀγλαύρῳ ed. pr. emend. Falk.

v. 461. καλλοτόκοιο ed. pr. nostrum ed. alt. obtulit.

v. 463. εἰς τόκον, εἰς ὠδῖνας fortasse sanum est, cf. IV. 93. sed fortasse scripsit εὔτοκος εἰς ὠδῖνας —.

v. 464. τιθήνην editt. sine sensu. Initio versus notanda repetitio hemistichii paulo remotioris v. 460.

v. 467. τρισσαίων, nescio an Nonnus scribere voluerit. Praesto erat τρισσάων, imo numeris dactylicis τρισσατίων vel τριχθαδίων.

v. 470. Fort. ἔχοις. Sed cf. v. 404.

οὔ σοι Βασσαρίδας μανιώδεας ἐγγυαλίξω,
οὐ Σάτυρον σκαίροντα, καὶ οὐ Σειληνὸν ὀπάσσω·
ἀλλὰ τελεσσιγάμοιο τεῆς θαλαμηπόλον εὐνῆς
Πρωτέα σοι καὶ Γλαῦκον ὑποδρηστῆρα τελέσσω·
δέχνυσο καὶ Νηρῆα, καί, ἢν ἐθέλῃς, Μελικέρτην·
καὶ πλατύν, ἀενάου μιτρούμενον ἄντυγι κόσμου,
Ὠκεανὸν κελάδοντα τεὸν θεράποντα καλέσσω·
σοὶ ποταμοὺς ξύμπαντας ὀπάονας ἕδνον ὀπάσσω.
εἰ δὲ καὶ ἀμφιπόλοις ἐπιτέρπεαι, εἴς σε κομίσσω
θυγατέρας Νηρῆος· ἀναινομένη δὲ γενέσθω
μαῖα Διωνύσοιο τεὴ θαλαμηπόλος, Ἰνώ.

Ἔννεπε· χωομένην δὲ λιπὼν δυςπειθέα κούρην,
ἠέρι μῦθον ἔειπε χέων ἀνεμώδεα φωνήν·

Μύῤῥης ὄλβιε κοῦρε, λαχὼν εὔπαιδα γενέθλην,
τιμὴν μοῦνος ἔχεις διδυμάονα· μοῦνος ἀκούεις
καὶ γενέτης Βερόης καὶ νυμφίος Ἀφρογενείης.

Τοῖα μὲν Ἐννοσίγαιος ἱμάσσετο κέντορι κεστῷ·
πολλὰ δὲ δῶρα τίταινεν Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ,
κούρης ἕδνον ἔρωτος. ὁμοπλέκτῳ δὲ βελέμνῳ
ὄλβον ἄγων Διόνυσος, ὅσον παρὰ γείτονι Γάγγῃ

---

v. 476. *Σιληνὸν* editt.

v. 479. *δέχνυσο καὶ γενετῆρα* editt. ut videatur de Adonide fluvio cogitari posse, speciosius quam verius. Etenim inter hos maiorum gentium Deos marinos Nereus potius exspectabatur, ut recte vidit Cunaeus.

v. 486. *δυςπενθέα κούρην* editt.

v. 488. *λαθὼν* editt. serius emend. Falk.

v. 493. Fortasse magis accommodate dixisset *ὁμοπλήκτῳ — βελέμνῳ*.

χρυσοφαεῖς ὠδῖνες ἐμαιώσαντο μετάλλων,
πολλὰ μάτην ἱκέτευε θαλασσαίην Ἀφροδίτην.

Καὶ Παφίη δεδόνητο· πολυμνήστοιο δὲ κούρης
ἀμφοτέρους μνηστῆρας ἐδείδιεν· ἀμφοτέρων δὲ
ἰσοτύπων ὁρόωσα πόθον καὶ ζῆλον ἐρώτων,
Ἄρεϊ νυμφιδίῳ Βερόης κήρυξεν ἀγῶνα,
καὶ γάμον αἰχμητῆρα, καὶ ἱμερόεσσαν Ἐνυώ.
καί μιν ὅλην πυκάσασα γυναικείῳ τινὶ κόσμῳ,
Κύπρις ἐπ' ἀκροπόληος ἑῆς ἱδρύσατο πάτρης
παρθένον ἀμφήριστον ἀέθλιον ἁβρὸν ἐρώτων·
ἀμφοτέροις δὲ θεοῖσι μίαν πιστώσατο φωνήν·

Ἤθελον, εἰ δύο παῖδας ἐγὼ λάχον, ὄφρα συνάψω
τὴν μὲν ὀφειλομένην Ἐνοσίχθονι, τὴν δὲ Λυαίῳ·
ἀλλ' ἐπεὶ οὐ γενόμην διδυμητόκος, οὐδὲ κελεύει
θεσμὰ γάμων ἄχραντα, μίαν ξυνήονα κούρην
ζεῦξαι διχθαδίοισιν ἀμοιβαίοις παρακοίταις,
ἀμφὶ μιῆς ἀλόχοιο μόθος νυμφοστόλος ἔστω·
οὐ γὰρ ἄτερ καμάτου Βερόης λέχος· ἀμφὶ δὲ νύμφης
ἄμφω ἀεθλεύσοιτε γάμου προκέλευθον ἀγῶνα·
ὃς δέ κε νικήσει, Βερόην ἀνάεδνον ἀγέσθω.
ἀμφοτέροις φίλος ὅρκος· ἐπεὶ περιδείδια κούρης
γείτονος ἀμφὶ πόληος, ὅπη πολιοῦχος ἀκούοι,
πατρίδα μὴ Βερόης, Βερόης διὰ κάλλος, ὀλέσσω·

---

v. 505. Alibi *ξυνώσατο* in simili causa frequentat.

v. 512. *καμάτοιο Βερ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 514. *νικήσεις Βερ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 515. *φίλος ὅρκος* scil. *ἔστω*, quod male omissum.

v. 516. *ὅπη* edidit.

συνθεσίας πρὸ γάμοιο τελέσσατε, μὴ μετὰ χάρμην
πόντιος Ἐννοσίγαιος, ἀτεμβόμενος περὶ νίκης,
γαῖαν ἀϊστώσειεν ἑῆς γλωχῖνι τριαίνης·
μὴ κοτέων Διόνυσος Ἀμυμώνης περὶ λέκτρων,
ἄστεος ἀμπελόεσσαν ἀμαλδύνειεν ἀλωήν.
εὐμενέες δὲ γένεσθε μετὰ κλόνον· ἀμφότεροι δὲ
φίλτρου ζῆλον ἔχοντες, ὁμοφροσύνης ἐνὶ θεσμῷ
κάλλεϊ φαιδροτέρῳ κοσμήσατε πατρίδα νύμφης.

Ὣς φαμένης, μνηστῆρες ἐπήνεον· ἀμφοτέροις δὲ
ἔμπεδος ὅρκος ἔην Κρονίδης καὶ γαῖα καὶ αἰθήρ,
καὶ Στυγίαι ῥαθάμιγγες· ἐπιστώσαντο δὲ Μοῖραι
συνθεσίας. καὶ δῆρις ἀέξετο, πομπὸς ἐρώτων,
καὶ κλόνος· ἀμφοτέρους δὲ γαμοστόλος ὥπλισε Πειθώ.
οὐρανόθεν δὲ μολόντες, ὀπιπευτῆρες ἀγῶνος
σὺν Διῒ πάντες ἔμιμνον, ὅσοι ναετῆρες Ὀλύμπου,
μάρτυρες ὑσμίνης Λιβανηΐδος ὑψόθι πέτρης.

Ἔνθα φάνη μέγα σῆμα ποθοβλήτῳ Διονύσῳ·
κίρκος ἀελλήεις, χαλάσας πτερὸν, ἔγκυον αὔρης,
βοσκομένην ἐδίωκε πελειάδα· τὴν δέ τις ἄφνω
ἐκ χθονὸς ἁρπάξας ἁλιαίετος εἰς βυθὸν ἔπτη,

---

v. 525. *πατρίδα νίκης* editt. *κούρης* volebat Scaliger; dedi, quod propius esset.

v. 526. *ἐπήνεον* editt. praecedens participium, ut in accusat. poni potuisset, ita genit. quoque casu rectum est.

v. 528. *στυγέαι* editt. usitatam formam non ignoravit Falk.

v. 529. *συνθέας* ed. pr. nostrum dedit Falk. sed f. *συνθέσιας*, mutato accentu scribere praestitisset.

v. 536. *βοσκομένην*, i. e. semina colligentem in terra, ut recte mox *ἐκ χθονὸς ἁρπάξας*; sed *ἐδίωκε* sic non satis aptum.

φειδομένοις ὀνύχεσσι μετάρσιον ὄρνιν ἀείρων.
καί μιν ἰδὼν, Διόνυσος ἀπέπτυεν ἐλπίδα νίκης·
ἔμπης δ' εἰς μόθον ἦλθεν· ἐπ' ἀμφοτέρων δὲ κυδοιμῷ
ὄμματι μειδιόωντι πατὴρ κεχάρητο Κρονίων,
δῆριν ἀδελφειοῖο καὶ υἱέος ὕψι δοκεύων.

---

v. 540. κυδοιμῶν editt.
v. 542. ἀδελφοῖο editt.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΓ.

Δίζεο τεσσαρακοστὸν ἔτι τρίτον, ὁππόθι μέλπω
Ἄρεα κυματόεντα καὶ ἀμπελόεσσαν Ἐννώ.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΓ.

Ὣς ὁ μὲν ἐγρεκύδοιμος Ἄρης, ὀχετηγὸς Ἐρώτων,
νυμφιδίης ἀλάλαζε μάχης θαλαμηπόλον ἠχώ,
καὶ γαμίου πολέμοιο θεμείλια πῆξεν Ἐνυώ·
καὶ κλόνον αἰθύσσων Ἐνοσίχθονι καὶ Διονύσῳ
θοῦρος ἔην Ὑμέναιος· ἐς ὑσμίνην δὲ χορεύων,
χάλκεον ἔγχος ἄειρεν Ἀμυκλαίης Ἀφροδίτης
Ἄρεος ἁρμονίην Φρυγίῳ μυκώμενος αὐλῷ.
καὶ Σατύρων βασιλῆϊ καὶ ἡνιοχῆϊ θαλάσσης
παρθένος ἦεν ἄεθλος· ἀναινομένη δὲ σιωπῇ,
εἰναλίου μνηστῆρος ἔχειν μετανάστιον εὐνήν,
ὑγρὸν ὑποβρυχίων ὑπεδείδιε παστὸν ἐρώτων,
καὶ πλέον ἤθελε Βάκχον· ἔϊκτο δὲ Δηϊανείρῃ,
ἥ ποτε, νυμφιδίοιο περιβρομέοντος ἀγῶνος,
ἤθελεν Ἡρακλῆα· καὶ ἀσταθέος ποταμοῖο
ἵστατο δειμαίνουσα βοοκραίρους Ὑμεναίους.

---

v. 1. *Ἔρως, ὀχετ. Ἐρ.* ed. pr. In archetypo supra *ἔρως* notatum esse *ἄρης*, et ita legendum esse, auctor est Falk.

v. 3. *πτολέμοιο* editt.

v. 7. *μυκώμενον αὐλῷ* editt. quod cum non coiret cum sententia, Scaliger versum transposuit, collocans post v. 17. Levi mutatione transpositionem evitari, monstravit Cunaeus.

v. 11. *ἐπεδείδιε* edd. Correxi. *Hermannus.*

Καὶ δρόμον αὐτοκέλευστον ἔχων ἑλικώδεϊ ῥόμβῳ
ἀνέφελος σάλπιζε μέλος πολεμήϊον αἰθήρ·
καὶ βλοσυρὸν μύκημα χέων λυσσώδεϊ λαιμῷ,
Ἀσσυρίῳ τριόδοντι κορύσσετο Κυανοχαίτης,
σείων πόντιον ἔγχος· ἀπειλήσας δὲ θαλάσσῃ
εἰς ἐνοπὴν Διόνυσος ἐκώμασεν οἴνοπι θύρσῳ,
μητρὸς ὀρεσσινόμοιο καθήμενος ἅρματι Ῥείης.
καί τις ἀεξομένη παρὰ Μυγδόνος ἄντυγα δίφρου
ἄμπελος αὐτοτέλεστος ὅλον δέμας ἔσκεπε Βάκχου,
βόστρυχα μιτρώσασα, κατάσκια σύζυγι κισσῷ·
καί τις ὑπὸ ζυγόδεσμα περίπλοκον αὐχένα σείων,
τρηχαλέον μύκημα σεσηρότι χείλεϊ πέμπων,
θηγαλέῳ χθονὸς ἄκρα λέων ἐχαράξατο ταρσῷ·
καὶ βραδὺς ἑρπύζων, ἐλέφας παρὰ γείτονι πηγῇ
ὄρθιον ἀγνάμπτοιο ποδὸς στήριγμα κολάψας,
ὄμβριον ἀζαλέοισιν ἀνήφυσε χείλεσιν ὕδωρ·
καὶ προχοὰς ξήραινε· κονιομένων δὲ ῥοάων
πηγαίην ἀχίτωνα μετήγαγε διψάδα Νύμφην.

Καὶ θεὸς ὑγρομέδων ἐκορύσσετο· Νηρεΐδων δὲ
ἦν κλόνος· ἰκμαλέοι δὲ θαλασσαίων ἀπὸ νώτων

---

v. 17. *ἀννέφελος* editt. ut aliquoties supra, quod tacite correctum. *πτολεμήϊον* editt. Caeterum post hunc vers. Scal. v. 7. male inserebat.

v. 27. Sententia facilior esset, si hic versus cum sequenti sedem permutaret.

v. 30. *π. στήρ. κολάψας* de vestigio, altius terrae impresso.

v. 33. *γηγαίην* ed. pr. emend. Falk.

v. 35. *θαλασσαίων ἀπὸ νώτων — ἐστρατόωντο* mire dictum, si est: *ex aquis ad certamen progrediebantur.* Exspectes aut *θαλάσσ. ἀπὸ νήσων*, aut, si metrum sinat, *φαλαιναίων ἐπὶ νώτων*, etsi *νῶτα θαλάσσης* per se recte dicantur. Conf. infra v. 253. sqq.

δαίμονες ἐστρατόωντο· τανυπτόρθοις δὲ κορύμβοις
δῶμα Ποσειδάωνος ἱμάσσετο, πόντιον ὕδωρ·
καὶ χθονίου λοφόεντος ἀρασσομένου κενεῶνος,
ἡμερίδες Λιβάνοιο μετοχλίζοντο τριαίνῃ.
καί τινα βοσκομένην μελανόχροον ἐγγύθι πόντου
εἰς βοέην ἀγέλην Ποσιδήϊον ἅλματι ταρσῶν
Θυιάδες ἐῤῥώοντο· τανυγλήνοιο δὲ ταύρου
ἣ μὲν ἐφαπτομένη ῥάχιν ἔσχισεν· ἣ δὲ μετώπου
διχθαδίης ἀτίνακτα διέθλασεν ἄκρα κεραίης·
καί τις ἀλοιητῆρι διέτμαγε γαστέρα θύρσῳ·
ἄλλη πλευρὸν ἔτεμνεν ὅλον βοός· ἡμιθανὴς δὲ
ὕπτιος αὐτοκύλιστος ὑπώκλασε ταῦρος ἀρούρῃ·
καὶ βοὸς ἀντιτόμοιο κυλινδομένοιο κονίῃ
ἣ μὲν ὀπισθιδίους πόδας ἔσπασεν· ἣ δὲ λαβοῦσα
50 προςθιδίους ἐρύεσκε· πολυστροφάλιγγι δὲ ῥιπῇ
ὄρθιον ἐσφαίρωσεν ἐς ἠέρα δίζυγα χηλήν.

Καὶ στρατιῆς Διόνυσος ἐκόσμεεν ἡγεμονῆας,
στήσας πέντε φάλαγγας ἐς ὑδατόεσσαν Ἐνυώ.
τῆς πρώτης στιχὸς ἦρχε Κίλιξ εὐάμπελος Οἰνεύς,
υἱὸς Ἐρευθαλίωνος, ὃν ἤροσεν ἐγγύθι Ταύρου,
Φυλλίδος ἀγραύλοισιν ὁμιλήσας ὑμεναίοις·
τῆς δ' ἑτέρης ἡγεῖτο μελαγχαίτης Ἑλικάων
ξανθοφυὴς ῥοδέοισι παρηΐσιν· ἀμφὶ δὲ δειρῇ

---

v. 36. Obscuriorem locum transponebat Scaliger ita, ut versus se exciperent in hunc modum: 36. 39. 38. 37. obloquente Cunaeo.

v. 40. Rhodomannus μελανόχροος.

v. 41. Ποσιδήϊον ἅλμα γεραίρων ed. pr. Ποσ. ἅρμα γεραίρων ed. alt. e coniect. Falk. qui lacunam hic esse suspicabatur. Secutus sum Cunaeum, licet trepidanter: fortasse enim omnino lacuna hic est. Vid. Comment.

v. 51. δίζυγα χελλὴν ed. pr. emend. Falk.

πλοχμὸς εὐστροφάλιγγος ἕλιξ ὑπεσύρετο χαίτης·
Οἰνοπίων τριτάτης, Στάφυλος προμάχιζε τετάρτης,
Οἰνομάου δύο τέκνα, φιλακρήτοιο τοκῆος·
πέμπτης δ᾽ ἡγεμόνευε Μελάνθιος, ὄρχαμος Ἰνδῶν,
ὃν τέκεν Οἰνώνη Κισσηΐς· ἀμφὶ δὲ κούρῳ
φυταλίης πλέξασα θυώδεος ἄκρα πετήλων,
σπάργανα βοτρυόεντα πέριξ εἰλίξατο μήτηρ,
υἱέα χυτλώσασα μέθης ἐγκύμονι ληνῷ.
τοίη κισσοφόροισιν ὀϊστεύουσα βελέμνοις,
σύνδρομος ἀμπελόεντι φάλαγξ ἐκορύσσετο Βάκχῳ·
καὶ στρατιὴν θώρηξε, χέων λαοσσόον ἠχώ·
Βασσαρίδες μάρνασθε· κορυσσομένου δὲ Λυαίου,
αὐλὸς ἐμὸς κερόεις, πολεμήϊον ἦχον ἀράσσων,
ἀντίτυπον φθέγξαιτο μέλος μυκήτορι κόχλῳ·
καὶ διδύμοις πατάγοισι μόθου χαλκόθροον ἠχὼ
τύμπανα δουπήσειεν· Ἐνυαλίῳ δὲ χορεύων,
Γλαῦκον ὀϊστεύσειε Μάρων ῥηξήνορι θύρσῳ·
καὶ πλοκάμους Πρωτῆος ἀήθεϊ δήσατε κισσῷ,
καὶ Φαρίου πόντοιο λιπὼν Αἰγύπτιον ὕδωρ,
νεβρίδα ποικιλόνωτον ἔχων μετὰ δέρματα φώκης,
αὐχένα κυρτώσειεν ἐμοὶ θρασύν· εἰ δύναται δὲ
Σειληνῷ μεθύοντι κορυσσέσθω Μελικέρτης·

---

v. 62. *Ἰνδῶν*, nescio, an verum sit; occurrunt tamen Indi rursus v. 165. et 227. Sed Melanthium hunc aliunde non novimus. Erat, cum *ἀνδρῶν* corrigerem.

v. 64. Rotundior esset oratio, si scriberetur *ἄκρα πέτηλα*.

v. 68. *φύλαξ ἐκορύσσετο* editt. cf. v. 53. et 92.

v. 74. *ἐνυαλίῳ* editt. *marino* Lubin. absurdissime.

v. 76. *πλοκάμους Νηρῆος* editt. Mecum emend. Cun. recte: nam *Νηρεύς* sequitur v. 84. et Proteum flagitant proxima, cf. I. 13. sqq.

v. 80. *Σιληνῷ* editt. mox *μεθιύοντι* excusum in ed. alt.

καὶ ναέτην Τμώλοιο μετὰ βρυόεντας ἐναύλους
γηραλέον Φόρκυνα διδάξατε θύρσον ἀείρειν·
καὶ Σάτυρος μενέχαρμος, ἐὸν νάρθηκα τινάσσων,
διψαλέον Νηρῆα μεταστήσειε θαλάσσης,
ἀμπελόεις δὲ γένοιτο γέρων, χερσαῖος ἀλωεὺς
ἀγραύλοις παλάμῃσι· καὶ ἀρτιφύτων ἀπὸ κήπων
βόστρυχα μιτρώσασθε Παλαίμονος οἴνοπι δεσμῷ·
καί μιν ἀποδρήσσοντα μετ᾽ Ἰσθμιάδος βυθὸν ἅλμης
πόντιον ἡνιοχῆα κομίσσατε μητέρι Ῥείῃ,
εἰναλίῃ μάστιγι κυβερνητῆρα λεόντων·
οὐ γὰρ ἐμὸν κατὰ πόντον ἀνεψιὸν εἰσέτ᾽ ἐάσω·
ἀθρήσω δὲ φάλαγγα δορικτήτοιο θαλάσσης
νεβρίδι κοσμηθεῖσαν· ἀπειρήτῃσι δὲ Νύμφαις
κύμβαλα Νηρεΐδεσσιν ὀπάσσατε· μίξατε Βάκχαις
Ὑδριάδας· Θέτιδος δὲ, καὶ εἰ γένος ἐστὶ θαλάσσης,
μούνης ξεινοδόκοιο φυλάξατε δῶμα θεαίνης·
Λευκοθέης δ᾽ ἀπέδιλα συνάψατε ταρσὰ κοθόρνοις·
χερσαίη δὲ φανεῖσα, συνέμπορος εὐάδι Βάκχῃ,
Δωρὶς ἀερτάσσειεν ἐμὴν θιασώδεα πεύκην,
καὶ βυθίη Πανόπεια, τιναξαμένη βρύον ἅλμης,

---

v. 86. *ἀρτυφύτων ἀ. κήτων* ed. pr. emend. Falk. etsi prius voc. rursus male edit. in ed. alt. – Caeterum *ἀλωεὺς ἀγραύλοις παλάμῃσι* mire dicitur.

v. 88. *ἰσθιάδος* ed. pr. correxit Falk.

v. 91. *ἐάσσω* editt.

v. 93. *κοσμιθεῖσαν* ed. pr. emend. Falk.

v. 94. *κύμβαλα βασσαρίδεσσιν* editt. Dedi emendationem Scaligeri, quam nexus verborum postulat.

v. 99. *ἀερτάζειεν* editt. ut in his formis saepius peccatum. Correxerat iam Rhodomannus.

βόστρυχα μιτρώσειεν ἐχιδνήεντι κορύμβῳ·
Εἰδοθέη δ' ἀέκουσα περίκροτα ῥόπτρα δεχέσθω·
καὶ πόθον ἶσον ἔχουσαν ἐρωμανέοντι καὶ αὐτῷ
τίς νέμεσις Γαλάτειαν ὑποδρήσσειν Διονύσῳ,
ἕδνον Ἀμυμώνης θαλαμηπόλον ὄφρα τελέσσῃ
ἱστοπόνῳ παλάμῃ Λιβανηΐδι πέπλον ἀνάσσῃ; —
ἀλλὰ γένος Νηρῆος ἐάσατε· ποντοπόρους γὰρ
δμωΐδας οὐκ ἐθέλω, Βερόῃ μὴ ζῆλον ἐγείρω.
καὶ κομόων γλωχῖνι τανυπτόρθοιο μετώπου,
Πὰν ἐμὸς οὐρεσίφοιτος ἀτευχέϊ χειρὶ πιέζων
θηγαλέῃ πλήξειε Ποσειδάωνα κεραίῃ,
στέρνου μεσσατίοιο τυχὼν εὐκαμπέσιν αἰχμαῖς,
ἢ σκοπέλῳ λοφόεντι· διαῤῥήξειε δὲ χηλαῖς
δισσοφυῆ Τρίτωνος ὁμόζυγα κύκλον ἀκάνθης.
Γλαῦκος, ἁλιβρέκτοιο διάκτορος Ἐννοσιγαίου,
Βάκχῳ ὑποδρήσσειε, περίκροτα χερσὶν ἀείρων,
αὐχενίῳ τελαμῶνι παρήορα τύμπανα Ῥείης.
οὐ μούνης Βερόης πέρι μάρναμαι, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
νύμφης ἡμετέρης περὶ πατρίδος· οὔ μιν ἀράξας
ἱσταμένην ἀτίνακτον ἁλὸς μεδέων Ἐνοσίχθων,
εἰναλίην περ ἐοῦσαν, ἀμαλδύνειε τριαίνῃ,
ὅττι κορυσσομένῳ θωρήξομαι· ἀμφότερον γάρ,
εἰ λάχε γείτονα πόντον, ἔχει φυτὰ μυρία Βάκχου,

---

v. 103. ἔχουσα ἐρ. ed. alt.

v. 107. ἐάσατε editt.

v. 117. παρήορα editt.

v. 118. περιμάρναμαι ed. pr. emendatius ed. alt.

v. 119. ὑμετέρης ed. pr. emend. Falk.

v. 121. παρέουσαν editt.

νίκης ἡμετέρης σημήϊον· ἀγχιάλου γὰρ
* * * * * * *
ἀλλὰ παλαιοτέρην μετὰ Παλλάδα μάρτυρι Βάκχῳ
Κέκροψ ἄλλος ἵκοιτο δικασπόλος, ὄφρα καὶ αὐτὴ
ἄμπελος ἀείδοιτο φερέπτολις, ὥσπερ ἐλαίη·
καὶ πόλιος τελέσας ἱερὸν τύπον, οὔ μιν ἐάσω
ἐγγὺς ἁλός· κραναὰς δὲ ταμὼν νάρθηκι κολώνας,
γείτονα Βηρυτοῖο γεφυρώσω βυθὸν ἅλμης,
χερσώσας σκοπέλοισιν ἁλὸς πετρούμενον ὕδωρ·
τρηχαλέη δὲ κέλευθος ἰσάζεται ὀξέϊ θύρσῳ.
ἀλλὰ πάλιν μάρνασθε, Μιμαλλόνες, ἠθάδι νίκῃ
θαρσαλέαι· κταμένων δὲ νεόῤῥυτον αἷμα Γιγάντων
νεβρὶς ἐμὴ μεθέπουσα μελαίνεται· εἰσέτι δ᾽ αὐτὴ
ἀντολίη τρομέει με, καὶ εἰς πέδον αὐχένα κάμπτει
Ἰνδὸς Ἄρης· Βρομίῳ δὲ λιτήσια δάκρυα λείβων,
δάκρυα κυματόεντα, γέρων ἔφριξεν Ὑδάσπης.
καὶ διερὴν μετὰ δῆριν, ἔχων Λιβανηΐδα νύμφην,
ἓν γέρας ἱμείροντι χαρίζομαι Ἐννοσιγαίῳ,
ἣν ἐθέλῃ μέλψειεν ἐμῶν ὑμέναιον ἐρώτων,
μοῦνον ἐμῇ Βερόῃ μὴ δόχμιον ὄμμα τανύσσῃ.

Τοῖον ἔπος κατέλεξεν· ἀπειλητῆρι δὲ μύθῳ
κερτομέων Διόνυσον ἀμείβετο Κυανοχαίτης·

---

v. 124. *ὑμετέρης* ed. pr. emend. idem Falk. Mox cum aperte imperfecta esset oratio, Scaliger non debebat *ἀγχιάλοιο* tentare. Deest tale quid: *ἀγχιάλου γὰρ ἀμφὶ κλέτας Λιβάνου μοι ἀέξεται οἰνὰς ὀπώρη.*

v. 126. *ἴλλοιτο* ed. pr. emend. Falk.

v. 128. *πτόλιος* editt. Mox *τελέσας ἢ ἔρον τύπον* ed. pr. *τελέσας ἦρον τύπον* ed. alt. ex infelici coniect. Falk. Dedi, quod proximum erat; sed fortasse *σταθερὸν* sensui magis convenisset.

v. 142. *ἐμὴ Βερόη*, editt. quasi vocativus esset.

Αἰδόμενος, Διόνυσε, κορύσσομαι, ὅττι τραίνης
ἤρισας αἰχμητῆρι, φυγὼν βουπλῆγα Λυκούργου· —
οὐκ ἄγαμαί ποτε τοῦτο, σελασφόρε· μητροφόνου γὰρ
ἐκ πυρὸς ἐβλάστησας, ὅθεν πυρὸς ἄξια ῥέζεις. —
ἀλλὰ, φίλοι Τρίτωνες, ἀρήξατε, δήσατε Βάκχας,
ποντοπόρους τελέσαντες· ὀρεσσαύλου δὲ φορῆος
τύμπανα Σειληνοῖο κατακλύζοιτο θαλάσσῃ
κύματι συρομένοιο· καὶ οἰδαίνοντι ῥεέθρῳ
νηχομένου Σατύροιο φιλεύϊος αὐλὸς ἀλάσθω
εἰς πλόον αὐτοέλικτον· ἐν εὐΰδρῳ δὲ μελάθρῳ
Βασσαρίδες στορέσειαν ἐμὸν λέχος ἀντὶ Λυαίου.
οὐ χατέω Σατύρων, οὐ Μαινάδας εἰς μόθον ἕλκω·
Νηρεΐδες γεγάασιν ἀρείονες· ἀλλὰ θαλάσσῃ
διψαλέαι κρύπτοιντο Μιμαλλόνες· οἰνοχύτου δὲ
ἀντὶ μέθης πιέτωσαν ἐμῆς ἁλὸς ἁλμυρὸν ὕδωρ,
καί τις, ἐλαυνομένη διερῇ Πρωτῆος ἀκωκῇ,
Βασσαρὶς αὐτοκύλιστος ὀλισθήσειε θαλάσσῃ,
ὀρχηθμὸν θανάτοιο κυβιστήσασα Λυαίῳ.
δεῦρο, Θέτις, σκοπίαζε· τεὸς Διόνυσος ἀλύξας
καλὰ φιλοξείνῳ ζωάγρια δῶκε θαλάσσῃ.
Αἰθιόπων δὲ φάλαγγας ἐρύσσατε καὶ στίχας Ἰνδῶν,

---

v. 147. *κερασφόρε* scripsit Cunaeus, nescio, an consulto. Sed recte reprehendas cum illo *ineptum*, addo, obscurum, *acumen*, si poëta hunc et seq. vers. ita interposuit, uti legimus: de quo dubitare licebit.

* v. 151. *Σιληνοῖο* editt.

v. 155. *Βασσαρίδων στορέσειεν* editt. aperto errore.

v. 164. *κακὰ φιλοξ.* ed. pr. recte emend. Falk. *καλὰ* ironice dictum est.

v. 165. *ἐρύσσατο* editt.

ληΐδα Νηρεΐδεσσι· κακογλώσσοιο δὲ νύμφης
Δωρίδι δούλια τέκνα κομίσσατε Κασσιεπείης,
ποινὴν ὀψιτέλεστον· ἀμαιμακέτῳ δὲ ῥεέθρῳ
Ὠκεανὸς πυρόεντα λελουμένον ἀστέρα Μαίρης,
ληναίης προκέλευθον ἀκοιμήτοιο χορείης,
Σείριον ἀμπελόεντα, μεταστήσειεν Ὀλύμπου.
ἀλλὰ σὺ, Λύδιε Βάκχε, χερείονα θύρσον ἐάσας,
δίζεό σοι βέλος ἄλλο, καὶ αἰόλα δέρματα νεβρῶν
κάτθεο, σῶν μελέων ὀλίγον σκέπας· οὐρανίου δὲ
εἴ σε Διὸς γαμίη μαιώσατο νυμφιδίη φλόξ,
ἄρτι πυρὶ πτολέμιζε, πυριτρεφές· ἄρτι κεραυνῷ
πατρῴῳ προμάχιζε κυβερνητῆρι τριαίνης,
καὶ στεροπὴν κούφιζε, καὶ αἰγίδα πάλλε τοκῆος·
οὐ γὰρ Δηριάδης σε μένει πρόμος· οὐ Λυκοόργου
οὗτος ἀγὼν, Ἀράβων τ᾽ ὀλίγος μόθος· ἀλλὰ θαλάσσης
τοσσατίης. τρομέων δὲ καὶ εἰσέτι πόντιον αἰχμὴν,
οὐρανὸς ἡμετέρην βυθίην δεδάηκεν Ἐνυώ·
καὶ πρόμος ὑψικέλευθος ἐμῆς τριόδοντος ἀκωκῆς
πειρήθη Φαέθων, ὅτε δύσμαχος ἀμφὶ Κορίνθου
εἰς μόθον ἀστερόεντα κορύσσετο πόντιος Ἄρης·
ὑψώθη δὲ θάλασσα κατ᾽ αἰθέρος· Ὠκεανῷ δὲ
λούετο διψὰς ἅμαξα, καὶ ὕδασι γείτονος ἅλμης

---

v. 166. *καὶ κογλόσιο δὲ ν.* ed. pr. emend. Falk.

v. 169. *Ὠκεανοῦ* editt. sed verbum postulat nominativum. Praeterea *ἀστέρα μοίρης* ed. pr. hic a Falk. emendata.

v. 172. *ἐάσσας* editt.

v. 173. *δέρματα νευρῶν* editt. Correxerat etiam Rhodomannus.

v. 174. *σῶν βελέων* editt.

v. 180. *Ἀράβων ὀλίγος μ.* omissa copula, editt.

v. 184. *ὅτι* editt.

βάψας θερμὰ γένεια κύων ἐψύχετο Μαίρης,
καὶ βυθίων κενεῶνες ἀνυψώθησαν ἐναύλων,
κύματα πυργώσαντες· ἱμασσομένοιο δὲ πόντου
οὐρανίῳ δελφῖνι θαλάσσιος ἤντετο δελφίς.

Ὣς εἰπὼν, τριόδοντι μυχοὺς ἐτίναξε θαλάσσης,
καὶ ῥοθίῳ κελάδοντι καὶ οἰδαίνοντι ῥεέθρῳ
ἠέρα μαστίζοντες ἐβόμβεον ὕδατος ὁλκοί.
καὶ διεροῖς σακέεσσιν ἐθωρήχθη στρατὸς ἅλμης·
καὶ βυθίου Κρονίωνος ἁλιβρέκτῳ παρὰ φάτνῃ
ἐγχείην ἐλέλιζεν ὑποβρυχίην Μελικέρτης,
ζεύξας Ἴσθμιον ἅρμα, καὶ ὑγροπόρου βασιλῆος
ἔγχος ἁλικνήμιδι παρῃώρησεν ἀπήνῃ,
τριχθαδίῃ γλωχῖνι θαλάσσια νῶτα χαράττων,
ζεύξας Ἴσθμιον ἅρμα· καὶ ἱππείῳ χρεμετισμῷ
Ἰνδῴων κελάδημα συνεπλατάγησε λεόντων.
καὶ δρόμον ὑγρὸν ἔλαυνε· τιταινομένοιο δὲ δίφρου,
ἄκρον ὕδωρ ἀδίαντος ἐπέγραφεν ἄβροχος ὁπλή.
Τρίτων δ' εὐρυγένειος ἐπέκτυπε Θυιάδι χάρμῃ,

---

v. 188. βάψας ἑρμαγένεια editt. Monstrum lectionis, unde nomen propr. fecerunt. Conf. si tanti est, I. 236. sqq. Veram lectionem ante me Canterus agnovit. Et Rhodomannus.

v. 199. παρῃώρησεν editt.

v. 200. διχθαλίῃ γλωχῖνι editt. contra rei veritatem. θαλάττια editt.

v. 201. Vereor, ut hic et sequens versus huc pertineant. Leonum mentio ad Bacchi currum spectat, cf. v. 22. sed quid est, quod Bacchi currus et fortia facta non amplius commemorantur? Vid. Comment. Obiter moneo, v. alt. Ἰνδῴων vulgo legi.

v. 204. ἀδίαντον editt. Mecum emendavit Wakef. Sylv. III. p. 23. mox ἄβροτος ὁπλὴ legendum proponens.

ὃς διδύμοις μελέεσσιν ἔχει βροτοειδέα μορφὴν
ἀλλοφυῆ, χλοάουσαν, ἀπ' ἰξύος ἄχρι καρήνου
ἡμιτελής· διερῆς δὲ παρήορος ἰξύος ὁλκῷ,
δίπτυχος ἰχθυόεντι τύπῳ περικάμπτεται οὐρή.
καὶ διερῇ μάστιγι, θαλασσαίῃ παρὰ φάτνῃ
ζεύξας ὠκυπόρῳ πεφορημένον ἅρμα θυέλλῃ,
Γλαῦκος ἀνιπποπόδων λοφιὴν ἐπεμάστιεν ἵππων,
καὶ Σατύρους ἐδίωκεν· ἁλιῤῥοίζῳ δὲ κυδοιμῷ
Πὰν κερόεις, ἀβάτοισιν ἐν ὕδασι κοῦφος ὁδίτης,
ἄβροχος αἰγείῃσιν ἀνακρούων ἅλα χηλαῖς,
ἄστατος ἐσκίρτησε, καλαύροπι πόντον ἀράσσων,
πηκτίδι συρίζων πολέμου μέλος· ἐν ῥοθίοις δὲ
μιμηλὴν ἀΐων ἀνεμώλιον εἰκόνα φωνῆς,
ποσσὶν ὀρεσσινόμοισι διέτρεχε πόντιον ὕδωρ,
μαστεύων κτύπον ἄλλον· ὑπηνέμιος δὲ καὶ αὐτὴ
τικτομένη σύριγγι διώκετο πόντιος ἠχώ.
ἄλλος ἐϋκρήπιδα λόφον νησαῖον ἑλίξας,
ῥῖψεν ἐφ' Ὑδριάδεσσιν· ἀποπλαγχθεῖσα δὲ πέτρη
Νηρεΐδων, ἐτίναξε Παλαίμονος ἔμβρυον αὐλήν.

Πρωτεὺς δ' Ἴσθμιον οἶδμα λιπὼν Παλληνίδος ἅλμης,
εἰναλίῳ θώρηκι κορύσσετο, δέρματι φώκης·
ἀμφὶ δέ μιν στεφανηδὸν ἐπέῤῥεον αἴθοπες Ἰνδοί,
Βάκχου κεκλομένοιο, καὶ οὐλοκόμων στίχες ἀνδρῶν
φωκάων πολύμορφον ἐπηχύναντο νομῆα.

---

v. 207. ἐπ' ἰξύος editt. male.
v. 208. παρήορος vulgo.
v. 209. οὐρῆς editt. impedita constructione, cf. v. 542.
v. 212. ἀνιπποπόδων ed. pr. emend. Falk.
v. 217. πυκτίδι ed. pr. emendat. in ed. alt.
v. 218. ἀνεμώνιον editt.

σφιγγομένου δὲ γέροντος ἔην ἑτερόχροος εἰκών·
Πρωτεὺς γὰρ μελέεσσι τύπον μίμηλον ὑφαίνων,
πόρδαλις αἰολόνωτος ἑὴν ἐστίξατο μορφήν,
καὶ φυτὸν αὐτοτέλεστον ἐπὶ χθονὸς ὄρθιον ἔστη,
δενδρώσας ἑὰ γυῖα· τινασσομένων δὲ πετήλων
ψευδαλέον ψιθύρισμα Βορειάδι σύρισεν αὔρῃ·
καὶ γραπταῖς φολίδεσσι κεκασμένα νῶτα χαράξας,
εἷρπε δράκων· μεσάτου δὲ πιεζομένου κενεῶνος
σπεῖραν ἀνῃώρησεν· ὑπ᾽ ὀρχηστῆρι δὲ παλμῷ
ἄκρα τιταινομένης ἐλελίζετο κυκλάδος οὐρῆς,
καὶ κεφαλὴν ὤρθωσεν· ἀποπτύων δὲ γενείων
ἰὸν ἀκοντιστῆρα κεχηνότι σύρισε λαιμῷ·
καὶ δέμας ἀλλοπρόσαλλον ἔχων σκιοειδέϊ μορφῇ,
φρῖξε λέων, σύτο κάπρος, ὕδωρ ῥέε· καὶ χρόος Ἰνδῶν
ὑγρὸν ἀπειλητῆρι ῥόον σφηκώσατο δεσμῷ,
χερσὶν ὀλισθηρῇσιν ἔχων ἀπατήλιον ὕδωρ·
κερδαλέος δὲ γέρων πολυδαίδαλον εἶδος ἀμείβων,
εἶχε Περικλυμένοιο πολύτροπα δαίδαλα μορφῆς,
ὃν κτάνεν Ἡρακλῆς, ὅτε δάκτυλα δισσὰ συνάψας,
ψευδαλέον μίμημα νόθης ἔθραυσε μελίσσης·
χερσαίην δὲ γέροντος ἐκυκλώσαντο πορείην
πώεα κητώεντα· φιλοψαμάθοιο δὲ φώκης
οἰγομένῳ βαρύδουπον ὕδωρ ἐπεπάφλασε λαιμῷ.

---

v. 238. ἀνηώρησεν editt.

v. 249. ἔψαυσε μελίσσης ed. pr. ἔψευσε ed. alt. male sic iubente Falkenb.

v. 251. κηώεντα editt. minus apte; certe illud de suavi potius odore usurpatur, qui alienus est a phoca. Fortasse κητώεντα cf. I. 274. — Id etiam Rhodomanno inventum restitui. *Hermannus*.

Θυγατέρων δὲ φάλαγγα φιλεύϊον εἰς μόθον ἕλκων,
ἔγχεϊ κυματόεντι γέρων ὡπλίζετο Νηρεύς,
ποντοπόρῳ τριόδοντι καταθρώσκων ἐλεφάντων,
δεινὸς ἰδεῖν· πολλαὶ δὲ παρ᾽ ἠόνα γείτονες ὄχθαι
εἰναλίῃ Νηρῆος ἐδοχμώθησαν ἀκωκῇ.
Νηρεΐδων δὲ γένεθλα συνεκρούσαντο τοκῆϊ
ὑσμίνης ἀλάλαγμα· καὶ εἰς μόθον ὑψόθι πόντου
ἡμιφανὴς ἀπέδιλος ἐβακχεύθη χορὸς ἅλμης.
καὶ Σατύρων ἀσίδηρος ἐπαΐσσουσα κυδοιμῷ,
ἀρχαίην ἐπὶ λύσσαν ἀνέδραμεν ἄστατος Ἰνώ,
λευκὸν ἐρευγομένη μανιώδεος ἀφρὸν ὑπήνης.
καὶ βλοσυρὴ Πανόπεια, διαΐσσουσα γαλήνης,
γλαυκὰ θαλασσαίης ἐπεμάστιε νῶτα λεαίνης.
καὶ ῥόπαλον δυσέρωτος ἀειρομένη Πολυφήμου,
εἰναλίη Γαλάτεια κορύσσετο λυσσάδι Βάκχῃ.
κουφίζων δ᾽ ἀτίνακτον ἁλιτρεφέων ἐπὶ νώτων,
πομπίλος ἠέρταζε δι᾽ ὕδατος ἄβροχον Ἰνώ.
ὡς δέ τις ἱππεύων ἐλατὴρ ὑπὸ κυκλάδι τέχνῃ,
δοχμώσας ὅλον ἵππον ἀριστερὸν ἐγγύθι νύσσης,

---

v. 255. *ποντοπόρῳ Τρίτωνι κατ.* editt. inepte, cf. v. 305.

v. 256. *ἠόνα* vulgo.

v. 261. *ἐπαιθύσσουσα* editt. errore aliquoties obvio.

v. 262. *νύσσαν* editt. serius emend. Falk. *ἐπὶ λύσσαν ἀνέδραμεν, recurrit ad antiquum furorem;* fortasse recte; exspectabam tamen *μετὰ λύσσαν*, sententia paulo aliter concepta.

v. 265. *νῶτα φαλαίνης* voluerat Scaliger, improbante Cunaeo.

v. 269. Importuna est Ino, post vv. 261 — 63. rursus hic commemorata. Collocare vv. 268. 269. aut ante, aut post illos superiores, non placet. Fortasse aliud Deae marinae nomen latet. Caeterum Ino pugnans reprimitur infra a Sileno, v. 327. s.

v. 270. *ἀπὸ κ. τ.* ed. alt. nescio, unde.

δεξιτερὸν κάμψειε, παριεμένοιο χαλινοῦ,
κέντρῳ ἐπισπέρχων, προχέων πλήξιππον ἀπειλήν,
ὀκλάζων ἐπίκυρτος, ἐπ' ἄντυγι γούνατα πήξας,
ἰξύϊ καμπτομένῃ· καὶ ἑκούσιον ἵππον ἐλαύνων,
φειδομένῃ παλάμῃ τεχνήμονι βαιὸν ἱμάσσει,
ὄμμα βαλὼν κατόπισθε· παρελκομένου δὲ προσώπου,
δίφρον ὀπισθοτόνοιο φυλάσσεται ἡνιοχῆος·
ὣς τότε Νηρεΐδες διερὴν περὶ νύσσαν ἀγῶνος
ἰχθύας ὠκυπόροισιν ἐοικότας ἤλασαν ἵπποις.
ἄλλη δ' ἀντικέλευθον ἁλίδρομον εἶχε πορείην·
νώτῳ δ' ἰχθυόεντι καθιππεύουσα γαλήνης,
ἡνίοχος δελφῖνος, ὑπερκύψασα θαλάσσης,
ὑγρομανῆ δρόμον εἶχε· φανεὶς δέ τις ὑγρὸς ὁδίτης
μεσσοφανὴς δελφῖνας ὁμόζυγας ἔσχισε δελφίς.

Καὶ ποταμοὶ κελάδησαν ἐς ὑσμίνην Διονύσου,
θαρσύνοντες ἄνακτα, καὶ ἀενάων ἀπὸ λαιμῶν
ὑδατόεν μύκημα κεχηνότος Ὠκεανοῖο,

---

v. 272. *παριεμένοιο* ed. pr. emend. Falk. etsi vocab. rursus in ed. alt. male excusum est.

v. 274. *γούνατα κάμψας* editt. corruptione e seq. participio orta, cf. XXXVII. 355.

v. 281. Locus est impeditissimus. Post illam nimis longam comparationem v. 270 — 80. *ἄλλη* de alia quadam Nympha ita nude sequi non potuit, nisi pluribus Nympharum nominibus rursus interpositis. Fortasse igitur hic quoque nonnulla exciderunt. Sed fortasse corruptum est *ἄλλη* et legendum *Βάκχη*, ita et *ἀντικέλευθος πορεία* et *ὑγρομανὴς δρόμος* v. 284. argutius dici videbuntur, durius part. *ὑπερκύψασα*.

v. 282. *γνωτῷ δ' ἰχθ.* editt. si haec ab antecedd. pendent, recte se habere poterit *καθιππ. γαλήνης* adeoque *Γαλήνης*; si distinguenda sunt, scribendum videbitur *Γαλήνη*.

ἄγγελος ὑσμίνης Ποσιδήϊος ἔβρεμε σάλπιγξ·
καὶ πελάγη κυρτοῦτο, συναιχμάζοντα τριαίνῃ·
Ἰκαρίῳ Μυρτῷος ἐπέτρεχεν· ἀγχιφανὴς δὲ
Ἑσπερίῳ Σαρδῷος, Ἴβηρ ἐπεσύρετο Κελτῷ,
οἰδαίνων πελάγεσσι, καὶ ἠθάδι δίζυγι πόντῳ
βόσπορος ἀστήρικτος ἐμίγνυε καμπύλον ὕδωρ·
Αἰγαίου δὲ ῥέεθρα συναιθύσσοντες ἀέλλῃ
Ἰονίης κενεῶνες ἐμαστίζοντο θαλάσσης
συζυγέες· Σικελῆς δὲ παρὰ σφυρὰ θυιάδος ἅλμης
κύμασι πυργωθεῖσα συνέκτυπεν Ἀδριὰς ἅλμη
ἀγχινεφής· καὶ χόχλον ἑλὼν, ὑπὸ Σύρτιος ὕδωρ
εἰναλίῃ σάλπιγγι Λίβυς μυκήσατο Νηρεύς·
καί τις ἀναΐξας ῥοθίων, χερσαῖος ὁδίτης,
εἰς σκοπιὴν πόδα λαιὸν ἐρείσατο· δεξιτερῷ δὲ
οὔρεος ἄκρα κάρηνα ταμὼν ἐνοσίχθονι ταρσῷ,
Μαινάδος ἀψαύστοιο κατηκόντιζε καρήνου·
καὶ βυθίῳ τριόδοντι καταιχμάζων Διονύσου,
ἅλμασι μητρῴοισιν ἐβακχεύθη Μελικέρτης.

Βασσαρίδων δὲ φάλαγγες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῷ,
ὧν ἣ μὲν δονέουσα μετήλυδα βότρυν ἐθείρης,
εἰς μόθον ὑδατόεντα κορύσσετο φοιτάδι λύσσῃ,
ἄστατος οἰστρηθεῖσα ποδῶν βητάρμονι παλμῷ·
ἣ δὲ, Σάμου Θρήϊσσαν ὑπὸ σπήλυγγα Καβείρων
ναssαμένη, Λιβάνοιο παρεσκίρτησεν ἐρίπνῃ,
βάρβαρον αἰθύσσουσα μέλος Κορυβαντίδος ἠχοῦς·

---

v. 291. *Μυρτῶος* et v. seq. *Σαρδῶος* editt. supple *πόντος*.

v. 306. *μητρώοισι* editt. furens, uti Ino mater.

v. 313. *αἰθύσσουσα μέλος* insolenter dictum, fortasse, quia caput furibunda iactat. Melius dixisset *εὐάζουσα μέλος*. Sensus tamen recte se habet, mox enim respondet *ὑπεβρυχᾶτο*, v. 316.

ἄλλη ἀπὸ Τμώλοιο, λεχωΐδος ὕψι λεαίνης,
ἄρσενα μιτρώσασα κόμην ὀφιώδεϊ δεσμῷ,
Μαιονὶς ἀκρήδεμνος ὑπεβρυχᾶτο Μιμαλλών·
καὶ ποδὸς ἴχνος ἔπηξε μετήορον ὑψόθι λόχμης,
μιμηλαῖς γενύεσσιν ἐπαφριόωσα θαλάσσῃ.
Σειληνοὶ δὲ Κίλισσαν ἀναβλύζοντες ἐέρσην,
Μυγδονίων ἐλατῆρες ἐθωρήσσοντο λεόντων,
καὶ βυθίῳ καναχηδὸν ἐπισκιρτῶντες ὁμίλῳ,
ἀμπελόεν παλάμῃσιν ἀνέσχεθον ἔργον Ἐνυοῦς·
καὶ παλάμας τανύσαντο λεοντείην ἐπὶ δειρήν,
δραξάμενοι πλοκαμῖδος· ἀμαιμακέτους δὲ φορῆας
θαρσαλέοι λασίοισιν ἀνεκρούσαντο χαλινοῖς.
ἁρπάξας δὲ τένοντα χαραδρήεντος ἐναύλου,
Σειληνὸς πολέμιζε Παλαίμονι· φοιταλέην δὲ
ἐγχεϊ κισσήεντι δι' ὕδατος ἤλασεν Ἰνώ.
ἄλλῳ δ' ἄλλος ἔριζε· καὶ οὐκ ἠδέσσατο Βάκχη,
θύρσῳ ἀκοντιστῆρι καταΐσσουσα τριαίνης,
Βάκχη θῆλυς ἐοῦσα· προασπίζων δὲ θαλάσσης
Πανὶ φιλοσκοπέλῳ μετανάστιος ἤρισε Νηρεύς
πήχεϊ παφλάζοντι· δαφοινήεντι δὲ κισσῷ
δαίμονα Παλληναῖον Ὀρεστιὰς ἤλασε Βάκχη·

---

v. 317. *μετήορον* editt. Praeterea mirum est *ὑψόθι λόχμης*, si ad Baccham, leaena vectam, v. 314., pertinet. An alia est: *ἢ ποδὸς ἴ. ἔπ.* et fortasse *ὑψόθεν ὄχθης —?*

v. 319. *Σιληνοὶ* editt.

v. 322. *ἔργον Ἐνυοῦς* non telum est, sed bellum. E v. 328. coniicias *ἔγχος Ἐν.* sed vide, an praestet *ἕρκος Ἐνυοῦς.*

v. 325. *βαρσαλέοι* ed. pr. emend. Falk.

v. 327. *Σιληνὸς πτολέμιζε* vulgo.

v. 329. *ἠδέσσατο* editt.

οὐ δέ μιν ἐστυφέλιξεν· ἐπερχόμενον δὲ Λυαίῳ
Γλαῦκον ἀκοντιστῆρι Μάρων ἀπεδείσατο θύρσῳ.
ὑψινεφὴς δ' ἐλέφας μελέων ἐνοσίχθονι παλμῷ
δινεύων στατὸν ἴχνος ἀκαμπέϊ γούνατος ὁλκῷ
χείλεσι μηκεδανοῖσι χαμευνάδι μάρνατο φώκῃ.
καὶ Σάτυροι ῥώοντο κυβιστητῆρι κυδοιμῷ
ταυροφυεῖς, κεράεσσι πεποιθότες· ἐσσυμένων δὲ
ἀλλοφανὴς κεχάλαστο δι' ἰξύος ὄρθιος οὐρή.
Σειληνῶν δὲ φάλαγγες ἐπέῤῥεον, ὧν ὃ μὲν αὐτῶν
ποσσὶ διχαζομένοις ἐποχημένος ἰξύϊ ταύρου,
συμπλεκέων ἔθλιψε μέλος διδυμόθροον αὐλῶν.
καὶ πλοκάμους βαλίῃσι συναιθύσσουσα θυέλλαις,
Μυγδονὶς ἐκροτάλιζεν ὁμόζυγα κύμβαλα Βάκχη,
καὶ λοφιὴν ἐπίκυρτον ἐμάστιε λυσσάδος ἄρκτου
θηρὸς ὑποβρυχίης ἀντώπιον· ἀγροτέρη δὲ
πόρδαλις οὐρεσίφοιτος ἐλαύνετο κέντορι θύρσῳ.
καί τις ἀμερσινόοιο κατάσχετος ἅλματι λύσσης,
ἴχνεσιν ἀβρέκτοισιν ἐπεσκίρτησε θαλάσσῃ,
οἷα Ποσειδάωνος ἐπισκαίρουσα καρήνῳ·
λὰξ ποδὶ κύματα τύψεν· ἐπηπείλησε δὲ πόντῳ
σιγαλέῳ, καὶ κωφὸν ὕδωρ ἐπεμάστιε θύρσῳ
Βασσαρὶς ὑγροφόρητος· ἀπὸ πλοκάμοιο δὲ νύμφης

---

v. 340. *ῥόωντο* ed. pr. emend. Falk.

v. 343. *Σιληνῶν* vulgo.

v. 345. *μέλος ἑτερόθροον* editt. productione in Nonno non ferenda.

v. 347. *Βάκχαις* editt. sine sensu.

v. 354. Oratio *ἀσύνδετος* suspecta est, etsi illud *λὰξ π. κ. τ.* tanquam repetitio versus 352. spectari potest. Fortasse *ἐπισκιρτῶσα* legendum v. 352.

ἀφλεγέος σελάγιζε κατ᾽ αὐχένος αὐτόματον πῦρ,
θάμβος ἰδεῖν· κινυρὴ δὲ παρ᾽ ἠόνι, γείτονι πόντῳ,
φύλοπιν εἰσορόωσα θαλασσομόθου Διονύσου,
αἰνοπαθὴς Ψαμάθη πολυταρβέα ῥήξατο φωνήν·

Εἰ Θέτιδος χάριν οἶσθα, καὶ εὐπαλάμου Βριαρῆος,
εἰ μάθες Αἰγαίωνα, τεῶν χραισμήτορα δεσμῶν,
Ζεῦ ἄνα, Βάκχον ἔρυκε μεμηνότα· μηδὲ νοήσω
δουλοσύνην Νηρῆος ὁμοῦ Φόρκοιο τελευτῇ·
μὴ Θέτις αἰολόδακρυς ὑποδρήσσειε Λυαίῳ·
δμωΐδα μή μιν ἴδοιμι παρὰ Βρομίῳ, χθόνα Λυδῶν
ὀψομένην μετὰ πόντον, Ἀχιλλέα, Πηλέα, Πύῤῥον,
υἱωνὸν, πόσιν, υἷα μιῇ στενάχουσαν ἀνίῃ·
Λευκοθέην δ᾽ ἐλέαιρε γοήμονα, τῆς παρακοίτης
υἷα λαβὼν, ἐδάϊξε, τὸν ἀστόργοιο τοκῆος
παιδοφόνοι γλωχῖνες ἐδαιτρεύσαντο μαχαίρης.

Ὣς φαμένης ἤκουσε δι᾽ αἰθέρος ὑψιμέδων Ζεύς,
καὶ Βερόης ὑμέναιον ἐπέτρεπεν Ἐννοσιγαίῳ,
καὶ μόθον ἐπρήϋνε γαμοστόλον· οὐρανόθεν γὰρ
νυμφιδίην ἀτέλεστον ἀναστέλλοντες ἐνυώ,

---

v. 358. *ἠόνι* editt.

v. 360. *ῥίξατο* excusum in ed. alt.

v. 362. *χρ. θεσμῶν* editt.

v. 364. *Νηρῆος μετὰ φώκοιο τελευτήν*, editt. *N. ἐπὶ Γλαύκοιο τελευτῇ* coniiciebat Cun. Probabo, quod scripsi, in Comment. Rhodomannus: „mendosus versus."

v. 366. *δμωΐδα — παρὰ Βρομίων* ed pr. primum tantum vocab. emendatius scriptum in ed. alt. totum locum emendavit Cun. qui seqq. quoque verss. 367. 368. in ordinem redegit, cum vulgo ederetur: *ὀψομένην ἔτι πότμον Ἀχιλλέϊ, Πηλέϊ, Πύῤῥῳ — στενάχουσιν ἀ.* Male Scaliger et parum sufficienter unum *ἐπίποτμον* tentabat. *Στενάχουσαν* etiam Rhodomannus.

Βάκχον ἀπειλητῆρες ἐκυκλώσαντο κεραυνοί.
καὶ θεὸς ἀμπελόεις, γαμίῳ δεδονημένος ἰῷ,
κούρην μὲν μενέαινε· πατὴρ δέ μιν ὑψιμέδων Ζεὺς
βρονταίης ἀνέκοπτε μέλος σάλπιγγος ἀράσσων,
καὶ πόθον ὑσμίνης ἀνεσείρασε πάτριος ἠχώ.
ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐχάζετο νωθρὸς ὁδίτης,
στυγνὸς, ὀπισθοβόλῳ δεδοκημένος ὄμματι κούρην·
οὔασι δ᾽ αἰδομένοισιν ἀειδομένων ἐνὶ πόντῳ,
ζῆλον ἔχων, ἤκουεν Ἀμυμώνης ὑμεναίων.
καὶ γάμον ἡμιτέλεστον ἁλίβρομος ἤπυε σύριγξ,
καὶ δονέων ἄσβεστον ἐν ὕδασι νυμφίδιον πῦρ,
παστὸν Ἀμυμώνης θαλαμηπόλος ἤπυε Νηρεύς·
καὶ μέλος ἔπλεκε Φόρκυς· ὁμοζήλῳ δὲ πορείῃ
Γλαῦκος ἀνεσκίρτησεν· ἐβακχεύθη Μελικέρτης·
καὶ ζυγίην Γαλάτεια διακρούουσα χορείην,
ἄστατος ὀρχηστῆρι ποδῶν ἐλελίζετο παλμῷ,
καὶ γάμιον μέλος εἶπεν, ἐπεὶ μάθε καλὰ λιγαίνειν,
ποιμενίῃ σύριγγι διδασκομένη Πολυφήμου.
Καὶ Βερόης διεροῖσιν ὁμιλήσας ὑμεναίοις,
νυμφίος Ἐννοσίγαιος ἐφίλατο πατρίδα νύμφης·
καὶ Βερόης ναέτῃσιν, ἑῆς κειμήλιον εὐνῆς,
Ἄρεος εἰναλίοιο θαλασσαίην πόρε νίκην.
καὶ γάμος ὄλβιος ἦεν, ἐπεὶ βυθίῳ παρὰ παστῷ
ἄξιον ἕδνον Ἔρωτος Ἄραψ ἐκομίσσατο Νηρεύς,
Ἡφαίστου σοφὸν ἔργον, Ὀλύμπια δαίδαλα, νύμφη,

v. 385. *γάμον ἡμιτέλ.* i. e. *iam* quasi semipatratum.

v. 387. *πλαστὸν Ἀ. θαλαμηπόλον ἤπυε Ν.* editt. Verbum nescio an recte repetatur e v. 385. potuisset *ἤνεσε*, ut XLVII. 461. Per se elegans esset: *παστὸν — ἤρτυε*, sed sentio, quid opponi possit.

v. 400. *Ὀλύμπια δαΐδα ν.* editt. aperto errore.

ὄλβον ἄγων, κάλυκάς τε φέρων, ἕλικάς τε τιταίνων,
ὁππόσα Νηρεΐδεσσιν ἀμιμήτῳ κάμε τέχνῃ
Λήμνιος ἐργοπόνος παρὰ Κύπριδι· καὶ μέσον ἅλμης
ἔμπυρον ἄκμονα πάλλεν ὑποβρυχίην τε πυράγρην,
φυσαλέου χοάνοιο περίδρομον ἆσθμα τιταίνων
ποιητοῖς ἀνέμοισιν· ἀναπτομένης δὲ καμίνου,
ἐν ῥοθίοις ἄσβεστον ἐβόμβεεν ἐνδόμυχον πῦρ.
Νηρεὺς μὲν τάδε δῶκε πολύτροπα· δῶκε δὲ κούρῃ
Περσικὸς Εὐφρήτης πολυδαίδαλον εἶδος ἀράχνης·
χρυσὸν Ἴβηρ πόρε Ῥῆνος· ἐχεκτεάνων δὲ μετάλλων
ἤλυθεν εἴκελα δῶρα γέρων Πακτωλὸς ἀείρων
χερσὶ φυλασσομένῃσιν, ὅτι πρόμον ἔτρεμε Λυδῶν
Βάκχον, ἐὸν βασιλῆα, καὶ ἔτρεμε γείτονα Ῥείην
Μυγδονίης πολιοῦχον, ἑῆς χθονός· Ἠριδανὸς δὲ
Ἡλιάδων ἤλεκτρα ῥυηφενέων ἀπὸ δένδρων
δῶρα πόρε στίλβοντα· καὶ ἀργυρέης ἀπὸ πέτρης
Στρυμὼν ὅσσα μέταλλα, καὶ ὁππόσα Γεῦδις ἀείρει,
ἕδνον Ἀμυμώνῃ δωρήσατο Κυανοχαίτης.

Ὣς ὁ μὲν ἀρτιχόρευτος ὑποβρυχίῳ παρὰ παστῷ
γήθεεν, Ἐννοσίγαιος· ἀμειδήτῳ δὲ Λυαίῳ
γνωτὸς Ἔρως φθονέοντι παρήγορον ἴαχε φωνήν·

---

v. 401. κάλυκας, flores, arte effictos? an καλάθους? κύλικας?

v. 402. sq. Νηρεΐδεσσιν . . . . . . νετέχνη λ. ἐργοπόνος πα . . . . . . δικαίεσον ἅλμης ed. pr. priorem versum mecum emend. Falk. in alt. idem tentabat παρὰ κύμασι, κ. μ. ἁ.

v. 408. τάδε δῶρα π. editt. verbo male in verbosissimo poëta subintelligendo.

v. 410. Ἴβηρ — Ῥῆνος ut supra XXIII. 94.

v. 411. ἴκελα δῶρα editt.

v. 419. ἀρτιλόχευτος editt. sine sensu.

Νυμφοκόμους, Διόνυσε, τί μέμφεαι εἰςέτι κεστούς;
οὐ Βρομίῳ Βερόης γάμος ἔπρεπεν, ἀλλὰ θαλάσσης
ἄρμενος ἦν γάμος οὗτος, ὅτι βρυχίης Ἀφροδίτης
παῖδα λαβὼν ἔζευξα θαλασσοπόρῳ παρακοίτῃ·
ἁβροτέρην δ᾽ ἐφύλαξα τεοῖς θαλάμοις Ἀριάδνην,
ἐκ γενεῆς Μίνωος, ὁμόγνιον· οὐτιδανὴν δέ,
πόντιον αἷμα φέρουσαν, Ἀμυμώνην λίπε πόντῳ.
ἀλλὰ λιπὼν Λιβάνοιο λόφον καὶ Ἀδώνιδος ὕδωρ,
ἵξεαι εἰς Φρυγίην εὐπάρθενον, ἧχί σε μίμνει
ἄβροχον Ἠελίοιο λέχος Τιτηνίδος Αὔρης·
καὶ στέφος ἀσκήσασα μάχης καὶ παστάδα κούρης
Θρήκη νυμφοκόμος σε δεδέξεται, ἧχι καὶ αὐτὴ
Παλλήνη καλέει σε δορυσσόος, ἧς παρὰ παστοὺς
ἀθλοφόρον γαμίοισι περιστέψω σε κορύμβοις,
ἱμερτὴν τελέσαντα παλαισμοσύνην Ἀφροδίτης.

Τοῖα γυναιμανέοντι κασιγνήτῳ φάτο Βάκχῳ
θοῦρος Ἔρως· πτερύγων δὲ πυρώδεα βόμβον ἰάλλων,
ἠερίῃ, νόθος ὄρνις, ἀνῃώρητο πορείῃ,
καὶ Διὸς εἰς δόμον ἦλθεν. ἀπ᾽ Ἀσσυρίοιο δὲ κόλπου
ἁβροχίτων Διόνυσος ἀνήϊεν εἰς χθόνα Λυδῶν,
Πακτωλοῦ παρὰ πέζαν, ὅπῃ χρυσαυγέϊ πηλῷ

---

v. 422. *νυμφοκόμε Δ.* editt. emendavit Rhodom. teste Herm. ad Orph. p. 719.

v. 429. *λιπὼν Λιβάνοιο, λιπὼν καὶ Ἀδ.* editt.

v. 430. *ἦχι* ed. pr. V. seq. Cunaeus absurde reprehendit Nonnum, quasi dixisset *λέχος ἄβροχον Ἠελίοιο*, *lectum a Sole non rigatum.* Non intellexit poëtam censor.

v. 433. *Θρήκη νυμφοκόμος ἑ δεδ.* editt. Mox *ἦχι* ed. pr. *Σὲ* iam Rhodomannus.

v. 439. *ἀνηώρητο* vulgo.

v. 442. *ὅπη* editt.

ἀφνειῆς ψαμάθοιο μέλαν φοινίσσεται ὕδωρ·
Μαιονίης δ᾽ ἐπέβαινε, καὶ ἵστατο, μητέρι Ῥείῃ
Ἰνδῴης ὀρέγων βασιλήϊα δῶρα θαλάσσης·
καλλείψας δὲ ῥέεθρα βαθυπλούτου ποταμοῖο,
καὶ Φρύγιον κενεῶνα, καὶ ἁβροβίων γένος ἀνδρῶν,
Ἀρκτῴην παρὰ πέζαν ἑὴν ἐφύτευσεν ὀπώρην,
Εὐρώπης πολίεθρα μετ᾽ Ἀσίδος ἄστεα βαίνων.

v. 443. *ἀφνειῆς Λιβάνοιο* editt. sine sensu, cf. 429. Nostrum probat X. 146.

v. 445. *Ἰνδώης* editt.

v. 447. *γένος Ἰνδῶν* editt. alieno loco; de Lydis sermo est, cf. v. 441.

v. 448. *Ἀρκτώην* vulgo, et v. sq. *πτολίεθρα*.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΔ.

Τεσσαρακοστὸν ὕφηνα τὸ τέτρατον, ἧχι γυναῖκας
δέρκεο μαινομένας, καὶ Πενθέος ὄγκον ἀπειλῆς.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΑ.

Ἤδη δ' Ἰλλυρίης Δαυλάντιον ἔθνος ἀρούρης,
καὶ πέδον Αἱμονίης, καὶ Πήλιον ἄκρον ἐάσας,
Ἑλλάδος ἐγγὺς ἵκανε, καὶ Ἀονίῃ παρὰ πέζῃ
στῆσε χορούς· ἀΐων δὲ μέλος μυκήτορος αὐλοῦ
Πανὶ Ταναγραίῳ θιάσους ἐστήσατο ποιμήν·
καὶ κρήνη κελάδησεν, ὅπῃ χθονὸς ἄκρον ἀράξας
ὑγρὸς ὄνυξ ἵππειος ἐπώνυμον ἔγλυφεν ὕδωρ·
Ἀσωπὸς δ' ἐχόρευε, πυρίπνοα χεύματα σύρων,
καὶ προχοὰς ἐλέλιξε· σὺν Ἰσμηνῷ δὲ τοκῆϊ
κυκλάδας αἰθύσσουσα ῥοὰς ὠρχήσατο Δίρκη.
καί ποτέ τις, δρυόεντος ἀναΐξασα κορύμβου,
ἡμιφανὴς ἐλίγαινεν Ἁμαδρυὰς ὑψόθι δένδρου,
οὔνομα κυδαίνουσα κορυμβοφόρου Διονύσου·
πηγαίη δ' ὁμόφωνος ἀσάμβαλος ἴαχε Νύμφη.
Καὶ κτύπος οὐρεσίφοιτος ἀδεψήτοιο βοείης
Πενθέος ἀσπόνδοισιν ἐπεσμαράγησεν ἀκουαῖς·
οἰνοφόρῳ δ' ἀθέμιστος ἄναξ ἐπεχώσατο Βάκχῳ,

---

v. 2. ἑάσσας editt.
v. 6. ὅπη, ut solent, editt.
v. 7. ἵππειον editt.
v. 12. Pro more Nonni exspectabam ἔκτοθι δένδρον.

καὶ στρατιὴν ἐκόρυσσε μαχήμονα· κέκλετο δ᾽ ἄλλοις,
ἄστεος ἑπταπόροιο περιφράξαι κενεῶνας.
οἳ μὲν ἐπεκλήϊσσαν ἀμοιβάδις· ἐξαπίνης δὲ
αὐτόματοι κληῗδες ἀνωΐγνυντο πυλάων,
καὶ δολιχῷ πυλεῶνι μάτην ἐπέβαλλον ὀχῆας
ἠερίοις θεράποντες ἐριδμαίνοντες ἀήταις.
οὐ τότε τις πυλαωρὸς ἰδὼν ἀνεσείρασε Βάκχην·
Σειληνοὺς δὲ γέροντας ἀτεύχεας ἀσπιδιῶται
ἔτρεμον αἰχμητῆρες· ὁμογλώσσῳ δ᾽ ἀλαλητῷ,
κεκλομένου βασιλῆος ἀφειδήσαντες ἀπειλῆς,
πολλάκις ὠρχήσαντο· σὺν εὐτύκτοις δὲ βοείαις
κυκλάδος ἐστήσαντο σακεσπάλον ἅλμα χορείης,
ἀντίτυπον μίμημα φιλοσμαράγων Κορυβάντων.
φρικαλέαι δ᾽ ἰάχησαν ἐν οὔρεσι λυσσάδες ἄρκτοι·
καὶ γέννυν αἰθύσσουσα καὶ ὑψιπότητον ἐρωὴν
πόρδαλις ἠώρητο· λέων δέ τις ἁβρὸς ἀθύρων,
μειλίχιον βρύχημα συνήλικι πέμπε λεαίνῃ.
Ἤδη δ᾽ αὐτοέλικτος ἐσείετο Πενθέος αὐλή,
ἀκλινέων σφαιρηδὸν ἀναΐσσουσα θεμέθλων·
καὶ πυλεὼν δεδόνητο, θορὼν ἐνοσίχθονι παλμῷ,
πήματος ἐσσομένοιο προάγγελος· αὐτόματος δὲ
λάϊνος Ὀγκαίης ἐλελίζετο βωμὸς Ἀθήνης,

---

v. 19. *κενεῶνας* dixit, ubi vulgaris usus *πυλεῶνας* postulasset.

v. 21. *ἀνηώγνυντο* editt. *ἀνωΐγνυντο* iam Rhodomannus.

v. 22. Malim *δολιχοὺς — ὀχῆας*.

v. 25. *Σιληνοὺς* editt.

v. 28. *εὐτήκτοις* ed. pr. emend. Falk. non deterius fuisset *εὐπήκτοις*.

v. 30. vulgo ante v. 34. sine sensu legitur.

v. 32. Suspecta constructio *γέννυν αἰθύσσουσα καὶ — ἐρωήν*, cf. v. 61. Fortasse *καθ᾽ ὑψιπότητον ἐρωήν*.

v. 33. *πάρδαλις ἠώρητο — ἁβρὸς ἐρώτων* editt. Emendatio certa, cf. XLI. 186.

ὅν ποτε Κάδμος ἔδειμεν, ὅτε βραδυπειθέϊ ῥιπῇ
μόσχου πυργοδόμοιο φερέπτολις ὤκλασε χηλή·
ἀμφὶ δὲ θεῖον ἄγαλμα πολισσούχοιο θεαίνης
αὐτομάτη ῥαθάμιγγι θεόσσυτος ἔβλυεν ἱδρώς,
δεῖμα φέρων ναέτῃσι· καὶ ἐκ ποδὸς ἄχρι καρήνου,
ἄγγελος ἐσσομένων, βρέτας Ἄρεος ἔῤῥεε λύθρῳ.
Καὶ ναέται δεδόνηντο· φόβῳ δ' ἐλελίζετο μήτηρ
Πενθέος αὐχήεντος· ἐβακχεύθη δὲ μενοινήν,
μνησαμένη προτέροιο δαφοινήεντος ὀνείρου,
πικρὰ προθεσπίζοντος, ἐπεὶ πάρος ὑψόθι λέκτρων,
ἐξότε κοιρανίην πατρώϊον ἥρπασε Πενθεύς,
πάννυχον ὑπναλέοις δάροις εὕδουσαν Ἀγαύην,
φάσματα μιμηλοῖο διεπτοίησεν ὀνείρου,
ἀπλανέος θρώσκοντα δι' εὐκεράου πυλεῶνος·
ἔλπετο γὰρ, Πενθῆα χοροίτυπον ἁβρὸν ὁδίτην,
ἄρσενα κοσμήσαντα γυναικείῳ χρόα πέπλῳ,
ῥῖψαι πορφυρόνωτον ἐπὶ χθόνα φᾶρος ἀνάκτων,
θύρσον ἐλαφρίζοντα, καὶ οὐ σκήπτροιο φορῆα.
καί μιν ἰδεῖν ἐδόκησε πάλιν Καδμηῒς Ἀγαύη,
ἑζόμενον σκιεροῖο μετάρσιον ὑψόθι δένδρου·
καὶ φυτὸν ὑψικάρηνον, ὅπῃ θρασὺς ἕζετο Πενθεύς,
θῆρες ἐκυκλώσαντο, καὶ ἄγριον εἶχον ἐρωήν,
δένδρον ἀπειλητῆρι μετοχλίζοντες ὀδόντι,
τρηχαλέαις γενύεσσι· τινασσομένοιο δὲ δένδρου,
κύμβαχος αὐτοκύλιστος ἕλιξ δινεύετο Πενθεύς·

---

v. 40. *ὅτε* vel *ὅπῃ βρ.* Sed idem fere est. Paulo ante *Κάμος* excusum in ed. alt.

v. 45. *ἄγγελον* editt. Sed talia non construuntur in hunc modum.

v. 46. *δεδόνοιτο* ed. pr. emend. Falk.

v. 60. *ὅπη* vulgo.

καί μιν ἐδηλήσαντο τεθηπότα μαινάδες ἄρκτοι·
ἀγροτέρη δὲ λέαινα, διαΐσσουσα προςώπου,
πρυμνόθεν ἔσπασε χεῖρα· καὶ ἄσχετα μαινομένη θὴρ
ἡμιτόμου Πενθῆος ἐρεισαμένη πόδα λαιμῷ,
θηγαλέοις ὀνύχεσσι διέθρισεν ἀνθερεῶνα·
αἱμαλέον δὲ κάρηνον ἐκούφισεν ἅρπαγι θύρσῳ
οἰκτρὰ δαϊζομένου· καὶ ἐδείκνυε μάρτυρι Κάδμῳ
παλλομένη· βροτέην δ᾽ ἀλιτήμονα ῥήξατο φωνήν·
Εἰμὶ τεὴ θυγάτηρ θηροκτόνος· εἰμὶ δὲ μήτηρ
Πενθέος ὀλβίστοιο, τεὴ φιλότεκνος Ἀγαύη·
τηλίκον ὤλεσα θῆρα· λεοντοφόνοιο δὲ νίκης
δέχνυσο τοῦτο κάρηνον, ἐμῆς πρωτάγριον ἀλκῆς·
τηλίκον οὔ ποτε θῆρα κατέκτανε σύγγονος Ἰνώ·
οὐ κτάνεν Αὐτονόη· σὺ δὲ σύμβολα παιδὸς Ἀγαύης
πῆξον ἀριστοπόνοιο τεοῦ προπάροιθε μελάθρου.
Τοῖον ὄναρ βλοσυρωπὸν ὑπόχλοος εἶδεν Ἀγαύη.
ἔνθεν ἐριπτοίητον ἀπωσαμένη πτερὸν ὕπνου,
ὀρθρινὴ καλέσασα θεηγόρον υἷα Χαρικλοῦς,
μάντιας ἐσσομένων, φονίους ἐδίδαξεν ὀνείρους.
Τειρεσίας δ᾽ ἐκέλευσε, θεοπρόπος, ἄρσενα ῥέξαι
ταῦρον, ἀοσσητῆρα δαφοινήεντος ὀνείρου,

---

v. 65. Fortasse dedit *δεδουπότα*.

v. 66. *καταΐσσουσα* cum mala fide scripsisset Cunaeus, ridet Nonnum, quasi leaenam in faciem irruere et sic manum evellere dixisset. Sed *λ. διαΐσσ. προσώπου* leaena est, quae ante faciem, ante oculos *somniantis* proruere videtur.

v. 70. *τάρσῳ* editt. *θύρσῳ* scribendum ostendi ad Eurip. Bacch. 1133. *Hermannus.*

v. 75. *ὤλεσε θ.* editt.

v. 81. *ἀριπτοίητον* editt.

v. 82. *θεηγόνον υἷα Χ.* editt. cf. v. 84.

Ζηνὸς ἀλεξικάκοιο θεοκλήτῳ παρὰ βωμῷ,
μηκεδανῆς ἐλάτης παρὰ δένδρεον, ἧχι Κιθαιρὼν
πέπταται ὑψικάρηνος· Ἀμαδρυάδεσσι δὲ Νύμφαις
θῆλυν ὄϊν σήμαινε θυηπολέειν παρὰ λόχμῃ.
ἔγνω δ' ἔμφρονα θῆρα, καὶ ἀγρώσσουσαν Ἀγαύην
παιδὸς ἑὴν ὠδῖνα, καὶ ὠλεσίτεκνον ἀγῶνα,
καὶ κεφαλὴν Πενθῆος· ἐν ἀφθόγγῳ δὲ σιωπῇ
κρύψεν ὀνειρείης ἀπατήλιον εἰκόνα νίκης,
Πενθέα μὴ βαρύμηνιν, ἑὸν βασιλῆα, χαλέψῃ.
Πειθομένη δὲ γέροντι σοφῷ, φιλότεκνος Ἀγαύη
εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ὁμόστολος ἤϊε Κάδμῳ,
Πενθέος ἑσπομένοιο· καὶ εὐκεράῳ παρὰ βωμῷ
θῆλυν ὄϊν κερόεντι συνέμπορον ἄρσενι ταύρῳ,
ἧχι Διὸς πέλεν ἄλσος, ὀρειάδος ἔμπλεον ὕλης,
Ζηνὶ καὶ Ἀδρυάδεσσι μίαν ξύνωσε θυηλὴν
Κάδμος Ἀγηνορίδης, θεοτερπέα βωμὸν ἀνάψας,
ῥέζων ἀμφοτέροισιν· ἀναπτομένοιο δὲ πυρσοῦ,
κνίσση μὲν περίφοιτος ἕλιξ συνενήχετο καπνῷ,
εὐόδμῳ στροφάλιγγι· δαϊζομένου δ' ἄρα ταύρου,
ὄρθιος αἱμαλέης αὐτόσσυτος αὐλὸς ἐέρσης
χεῖρας ἐρευθιόωντι φόνῳ πόρφυρεν Ἀγαύης. — —

*   *   *   *   *

---

v. 86. *θεοκλήτῳ — βωμῷ*, ara, *ad quam invocatur deus*, cf. XLVI. 298. XLVII. 730.

v. 87. *ἦχι* ed. pr.

v. 91. *παιδὸς ἑῆς ὠδ.* editt. Sermo est de Pentheo, ut vulgata sic vera esse non possit. Sed vereor ut locus persanatus sit: fortasse poëta dedit *γαστρὸς ἑῆς ὠδ.*

v. 93. *κρύψεν ὠρειρείης* ed. pr. emend. a Falk.

v. 97. *Πενθέος ἐσσομένοιο* editt. sine sensu. Emendaverat etiam Rhodomannus.

v. 99. *ἦχι* ed. pr.

v. 106. Quae hunc versum sequuntur usque ad v. 118, nescio,

αὐχένιον δὲ τένοντα πέριξ στεφανηδὸν ἑλίξας,
οἰδαλέην ἐπίκυρτον ἑὴν δοχμώσατο δειρήν,
μείλιχος εἰλικόεντι δράκων μιτρούμενος ὁλκῷ·
στέμματι δ' ὁλκαίῳ κεφαλὴν κυκλώσατο Κάδμου
πρηῢς ὄφις, καὶ γλῶσσα πέριξ λίχμαζεν ὑπήνην,
μειλιχίῳ φίλον ἰὸν ἀποπνείουσα γενείῳ
οἰγομένῳ· καὶ θῆλυς ὄφις μιτρώσατο κόρσην
Ἁρμονίης, ξανθοῖσι περιπλεχθεῖσα κορύμβοις.
καὶ διδύμων ὀφίων πετρώσατο γυῖα Κρονίων,
ὅττι παρ' Ἰλλυρικοῖο δρακοντοβότου στόμα πόντου
Ἁρμονίη καὶ Κάδμος, ἀμειβομένοιο προσώπου,
λαϊνέην ἤμελλον ἔχειν ὀφιώδεα μορφήν. —
[τοῖον ἴδεν ποτὲ φάσμα, καὶ ὀμφήεντος ὀνείρου
μνησαμένη, δεδόνητο φόβῳ φιλότεκνος Ἀγαύη.]
καὶ φόβον ἄλλον ἔχουσα μετὰ προτέρου φόβον ὕπνου,
νόστιμος εἰς δόμον ἦλθε σὺν υἱέϊ καὶ γενετῆρι.

---

an huc pertineant et integra sint. Imprimis ostendit mentio Harmoniae v. 114. 117. quam una cum Cadmo ad sacrificium egressam esse, non noveramus, vid. vv. 95 — 97. neque inter redeuntes conspicimus v. 122. Praeterea tota narratio ita est comparata, ut nescias, utrum de portento, inter sacrificandum oblato, an de somnio sermo sit. Accedunt dubia circa vv. 119 — 121. Et v. 107. quod attinet, quocunque sensu accipienda sit narratio, initium deest: dicendum enim erat, unde hi serpentes venerint.

v. 112. Fort. *ἀποπτύουσα γ.*

v. 113. *μιτρώσατο ταρσῷ* editt. sed sic sequentia nullum sensum habent. In extremis vocabulis saepe pessime peccatum.

v. 115. *ὀφίων μιτρώσατο γ.* editt. sensu vix ac ne vix quidem idoneo.

v. 119. Iudicium de hoc et seq. v. pendet ab antecedentibus, inde etiam efficiendum, an *τότε* corrigendum sit. Distichon per se spectatum, variatio videatur versus 80. vel fortasse *ἐπίλογος*, post v. 94. collocandus.

v. 122. *νόστιμον* editt.

Ἤδη δ᾽ ἑπταπόροιο δι᾽ ἄστεος ἵπτατο φήμη,
ὄργια κηρύσσουσα χοροπλεκέος Διονύσου·
οὐδέ τις ἦν ἀχόρευτος ἀνὰ πτόλιν· ἀγρονόμων δὲ
εἰαρινοῖς πετάλοισιν ἐμιτρώθησαν ἀγυιαί·
καὶ θάλαμον Σεμέλης χλοερῷ σκιόωσα κορύμβῳ,
νυμφιδίου σπινθῆρος ἔτι πνείοντα κεραυνοῦ,
αὐτοφυὴς ἐμέθυσσεν ἕλιξ εὐώδεϊ καρπῷ.
φρικτὰ δὲ παπταίνων πολυειδέα θαύματα Βάκχου,
ζῆλον ἔχων ὑπέροπλον ἄναξ κυμαίνετο Πενθεύς·
καὶ κενεῆς προχέων ὑπερήνορα κόμπον ἀπειλῆς,
τοῖον ἔπος δμώεσσιν ἀτάσθαλος ἴαχε Πενθεύς·

Λυδὸν ἐμὸν θεράποντα κομίσσατε, θῆλυν ἀλήτην,
δαινυμένου Πενθῆος ὑποδρηστῆρα τραπέζης,
οἰνοτόκῳ ποτὸν ἄλλο διαστάζοντα κυπέλλῳ,
ἢ γλάγος, ἢ γλυκὺ χεῦμα· * κασιγνήτης δὲ τεκούσης
Αὐτονόην * λύγοισιν ἀμοιβαίοισιν ἱμάσσων.
κύμβαλα δ᾽ ἠχήεντα διαῤῥίψαντες ἀήταις,
καὶ πάταγον Βερέκυντα, καὶ Εὔϊα τύμπανα Ῥείης,
ἕλκετε Βασσαρίδας, μανιώδεας ἐνθάδε Βάκχας,
ἀμφιπόλους Βρομίοιο συνήλυδας, ἃς ἐνὶ Θήβῃ
Ἰσμηνοῦ διεροῖσιν ἀκοντίζοντες ἐναύλοις

---

v. 134. Mirum et suspectum orationis initium. Bacchi nomen non facile supprimendum erat. Rhodomannus ἐμοί.

v. 136. Fort. οἰνοδόχῳ — κυπέλλῳ.

vv. 137. 138. Etsi Falkenb. correxit κασιγνήτην — ἱμάσσω, quod in ed. alt. receptum, locus tamen aperte turbatus remanet. Nimis multa offendunt, quam ut hic apte exponi possint. Metrum salvum esset, si λύγοισιν in ἄγνοισιν aut πληγῇσιν mutaretur. Sed haec non sufficiunt, vid. Comment. Ad v. 138. Rhodomannus adnotavit: „forte deest hic aliquid."

v. 140. πάταγον — διαῤῥίψαντες durum est. Fortasse κάλαμον.

v. 141. ἐνθάδε, *huc?* imo ἕλκετε repetendum.

ληΐδας, Ἀονίαις ποταμηΐσι μίξατε Νύμφαις
ἥλικας· Ἀδρυάδας δὲ γέρων δέξαιτο Κιθαιρών,
ἄλλαις Ἀδρυάδεσσιν ὁμόζυγας ἀντὶ Λυαίου·
καὶ πλοκάμους τμήξωμεν ἀκερσεκόμου Διονύσου.
ἅξατε πῦρ θεράποντες, ἐπεὶ ποινήτορι θεσμῷ,
ἐκ πυρὸς εἰ πέλε Βάκχος, ἐγὼ πυρὶ Βάκχον ὀπάσσω.
Ζεὺς Σεμέλην ἐδάμασσεν, ἐγὼ Διόνυσον ὀλέσσω·
εἰ δέ κε πειρήσαιτο καὶ ἡμετέροιο κεραυνοῦ,
γνώσεται, οἷον ἔχω χθόνιον σέλας· οὐρανίου γὰρ
θερμοτέρους σπινθῆρας ἐμὸν λάχεν ἀντίτυπον πῦρ·
σήμερον αἰθαλόεντα μετ' ἀμπελόεντα τελέσσω.
εἰ δὲ μόθον στήσειε, μαχήμονα θύρσον ἀείρων,
γνώσεται, οἷον ἔχω χθόνιον δόρυ· καί μιν ὀλέσσω,
οὐ ποδός, οὐ λαγόνων, οὐ στήθεος, οὐ κενεώνων
ὠτειλὴν μεθέποντα· καὶ οὐ βουπλῆγι δαΐξω
κυρτὰ βοοκραίροιο κεράατα δισσὰ μετώπου·
οὐδὲ διατμήξω μέσον αὐχένος· ἀλλά ἑ τύψω
ἔγχεϊ χαλκείῳ τετορημένον εἰς πτύχα μηροῦ,
ὅττι Διὸς μεγάλοιο γονὴν ἐψεύσατο μηροῦ,
καὶ πόλον, ὡς ἑὸν οἶκον· ἐγὼ δέ μιν ἀντὶ μελάθρου,
ἀντὶ Διὸς πυλεῶνος, ἐνέρτερον Ἄϊδι πέμπω,
ἠέ μιν αὐτοκύλιστον ἀλυσκάζοντα καλύψω

---

v. 144. ἀονίῃς editt.

v. 145. δέξοιτο editt. contra Nonni usum.

v. 147. Parum hic cohaerens versus, supra sub initium orationis exspectari poterat, ubi de servo fugitivo, vi reducendo et fortasse flagris caedendo, v. 138. sermo erat.

v. 151. εἰ δέ γε editt. Correxi. *Hermannus.*

v. 154. καὶ ἀμπελόεντα editt. contra sensum. Rhodomannus τὸν ἀμπελόεντα.

v. 164. πέμψω ed. alt. e coniect. Falk.

κύμασιν Ἰσμηνοῖο, καὶ οὐ χρέος ἐστὶ θαλάσσης.
οὐ δέχομαι βροτὸν ἄνδρα νόθον θεόν· εἰ θέμις εἰπεῖν,
ψεύσομαι, ὡς Διόνυσος, ἐμὸν γένος· οὐκ ἀπὸ Κάδμου
αἷμα φέρω χθονίοιο· πατὴρ δ᾽ ἐμός, ὄρχαμος ἄστρων,
Ἥλιός με φύτευσε, καὶ οὐκ ἔσπειρεν Ἐχίων·
τίκτε Σεληναίη με, καὶ οὐκ ἐλόχευσεν Ἀγαύη·
εἰμὶ γένος Κρονίδαο, καὶ αἰθέρος εἰμὶ πολίτης·
οὐρανὸς ἀστερόφοιτος ἐμὴ πόλις· ἵλατε, Θῆβαι·
Παλλὰς ἐμὴ παράκοιτις, ἐμὴ δάμαρ ἄμβροτος Ἥβη·
Πενθεῖ μαζὸν ὄρεξε μετ᾽ Ἄρεα δεσπότις Ἥρη,
καὶ ζαθέη μετὰ Φοῖβον ἐγείνατο Πενθέα Λητώ·
Ἄρτεμιν ἱεμένην νυμφεύσομαι· οὐ δ᾽ ἐμὲ φεύγει,
ὥς ποτε Φοῖβον ἔφευγεν ἑῆς μνηστῆρα κορείης,
μῶμον ἀλυσκάζουσα κασιγνήτων ὑμεναίων.
εἰ δὲ τεὴν Σεμέλην οὐκ ἔφλεγεν οὐρανίη φλόξ,
παιδὸς ἑῆς διὰ μῶμον ἑὸν δόμον ἔφλεγε Κάδμος·
ἀστεροπὴν δὲ κάλεσσε χαμαιγενὲς ἁπτόμενον πῦρ,
καὶ δαΐδων ὀνόμηνε σέλας σπινθῆρα κεραυνοῦ.

Ὣς φαμένου βασιλῆος, ἐπεστρατόωντο μαχηταὶ
ὁπλοφόροι, κενεοῖσιν ἐριδμαίνοντες ἀήταις.
καὶ στρατὸς ἄσπετος ἦεν ἔσω πιτυώδεος ὕλης,
ἴχνια μαστεύοντες ἀθηήτοιο Λυαίου.

---

v. 168. *ὧς καὶ δῖον ἐμοὶ γένος* coniiciebat Scal. contra nitente Cunaeo.

v. 169. *ἅρμα φέρων* ed. pr. *αἷμα φέρων* ed. alt. e Falkenb. coniectura, nondum sufficiente.

v. 173. *πτόλις* editt.

v. 177. An *φεύγοι?*

v. 181. *ἔφλεγε Βάκχος* editt. emend. Scalig.

v. 183. *ὀνόμηνε* editt.

Ὄφρα μὲν ἐνναέτησιν ἄναξ ἐπετέλλετο Πένθεύς,
τόφρα δὲ καὶ Διόνυσος, ἀφεγγέα νύκτα δοκεύων,
τοῖον ἔπος πρὸς Ὄλυμπον ἀνίαχε κυκλάδι Μήνῃ·

Ὦ τέκος Ἠελίοιο, πολύστροφε, πάντροφε Μήνη,
ἅρματος ἀργυφέοιο κυβερνήτειρα, Σελήνη,
εἰ σὺ πέλεις Ἑκάτη πολυώνυμος, ἐννυχίη δὲ
πυρσοφόρῳ παλάμῃ δονέεις θιασώδεα πεύκην,
ἔρχεο, νυκτιπόλος, σκυλακοτρόφος, ὅττι σὲ τέρπει
κνυζηθμῷ γοόωντι κυνοσσόος ἔννυχος ἠχώ·
Ἄρτεμις εἰ σὺ πέλεις ἐλαφηβόλος, ἐν δὲ κολώναις
νεβροφόνῳ σπεύδουσα συναγρώσσεις Διονύσῳ,
ἔσσο κασιγνήτοιο βοηθόος· ἀρχεγόνου γὰρ
αἷμα λαχὼν Κάδμοιο, διώκομαι ἔκτοθι Θήβης,
μητρὸς ἐμῆς Σεμέλης ἀπὸ πατρίδος· ὠκύμορος γὰρ
θνητὸς ἀνὴρ κλονέει με θεημάχος· ὡς νυχίη δὲ
νυκτελίῳ χραίσμησον ἐλαυνομένῳ Διονύσῳ·
εἰ δὲ σὺ Περσεφόνεια νεκυσσόος, ὑμέτεραι δὲ
ψυχαὶ Ταρταρίοισιν ὑποδρήσσουσι θοώκοις,
νεκρὸν ἴδω Πενθῆα, καὶ ἀχνυμένου Διονύσου
δάκρυον εὐνήσειε τεὸς ψυχοστόλος Ἑρμῆς·
σεῖο δὲ Τισιφόνης μανιώδεος ἠὲ Μεγαίρης
Ταρταρίῃ μάστιγι λαθίφρονα παῦσον ἀπειλὴν
γηγενέος Πενθῆος, ἐπεὶ δυσμήχανος Ἥρη
ὀψίγονον Τιτῆνα νέῳ θώρηξε Λυαίῳ.
ἀλλὰ σὺ φῶτα δάμασσον ἀθέσμιον, ὄφρα γεραίρῃς

---

v. 198. συναγρώσσειν editt.

v. 200. διωκόμενα ἔκτοθι Θ. ed. pr. emend. Falk.

v. 211. Τιτῆνα ἐμοὶ θ. editt. emend. Rhodom. vid. Herm. ad Orph. p. 753. et ad Eurip. Bacch. 530.

ἀρχεγόνου Ζαγρῆος ἐπωνυμίην Διονύσου.
Ζεῦ ἄνα, καὶ σὺ δόκευε μεμηνότος ἀνδρὸς ἀπειλήν·
κλῦθι, πάτερ καὶ μῆτερ· ἐλεγχομένου δὲ Λυαίου
σὴ στεροπὴ γαμίη Σεμέλης τιμορὸς ἔστω.

Ὣς φαμένου, ταυρῶπις ἀνίαχεν ὑψόθι Μήνη·
Νυκτοφαὲς Διόνυσε, φυτηκόμε, σύνδρομε Μήνης,
σῆς σταφυλῆς ἀλέγιζε· μέλει δ' ἐμοὶ ὄργια Βακχῶν
ὑμετέρων, ὅτι γαῖα φυτῶν ὠδῖνα πεπαίνει
μαρμαρυγὴν δροσόεσσαν ἀκοιμήτοιο Σελήνης
δεχνυμένη· σὺ δὲ, Βάκχε χοροιτύπε, θύρσα τιταίνων,
σῆς γενετῆς ἀλέγιζε· καὶ οὐ τρομέεις γένος ἀνδρῶν
ἀδρανέων, οἷς κοῦφος ἀεὶ νόος, ὧν καὶ ἀνάγκη
Εὐμενίδων μάστιγες ἀναστέλλουσιν ἀπειλάς.
σὺν σοὶ δυςμενέεσσι κορύσσομαι· ἶσα δὲ Βάκχῳ,
κοιρανέω μανίης ἑτερόφρονος· εἰμὶ δὲ Μήνη
Βακχιάς, οὐχ ὅτι μοῦνον ἐν αἰθέρι μῆνας ἑλίσσω,
ἀλλ', ὅτι καὶ μανίης μεδέω, καὶ λύσσαν ἐγείρω.
οὐ χθονίην σέθεν ὕβριν ἐγὼ νήποινον ἐάσω·
ἤδη γὰρ Λυκόοργος, ἀπειλήσας Διονύσῳ,
ὃ πρὶν ἐὼν ταχύγουνος, ὃ Μαινάδας ὀξὺ διώξας,

---

v. 219. *ἀλέγιζε*, imperat. recte se habet; nexus hic fere est: *cura tantum vitem tuam, et videbis, Lunam tibi favere;* ne fortasse tentes *ἀλεγίζω, ἐμοὶ μέλει ὄργ. B.* Sed enclit. *μοί* videor mihi iure mutasse.

v. 223. Fort. *τρομέοις*. Ita coniecit etiam Rhodomannus.

v. 224. *ὧ καὶ ἀνάγκη* ed. pr. emend. Falk.

v. 229. *λύσσαν ἀγείρω* editt. Mecum restituit Schrad. ad Mus. p. 53.

v. 230. *ἐάσσω* vulgo.

v. 231. *ἤδη γὰρ Διόνυσος ἀπ.* ed. pr. apertum errorem sustulit Falk.

τυφλὸς ἀλητεύει, καὶ δεύεται ἡγεμονῆος.
ἤδη δ' ἀμφὶ τένοντας Ἐρυθραίων δονακήων
κέκλιται ἔνθα καὶ ἔνθα, τεῆς αὐτάγγελος ἀλκῆς,
Ἰνδῶν νεκρὸς ὅμιλος· ἀναινομένῳ δὲ ῥεέθρῳ
ἄφρονα Δηριαδῆα πατὴρ ἔκρυψεν Ὑδάσπης,
ἔγχεϊ κισσήεντι τετυμμένον· αὐτὰρ ὁ φεύγων
πατρῴῳ βαρύθοντι κατηφέϊ πῖπτε ῥεέθρῳ.
Τυρσηνοὶ δεδάασι τεὸν σθένος, ὁππότε νηῶν
ὄρθιος ἱστὸς ἄμειπτο, καὶ ἀμπελόεις πέλεν ὄρπηξ
αὐτοτελής· τὸ δὲ λαῖφος ὑπὸ σκιεροῖσι πετήλοις
ἡμερίδων εὔβοτρυς ἀνηέξητο καλύπτρη·
καὶ πρότονοι σύριζον ἐχιδνήεντι κορύμβῳ,
ἰοβόλοι· βροτέην δὲ φυὴν καὶ ἐχέφρονα βουλὴν
δυσμενέες ῥίψαντες, ἀμειβομένοιο προσώπου,
ἀφραδέες δελφῖνες ἐνιπλώουσι θαλάσσῃ·
εἰσέτι κωμάζουσι καὶ ἐν ῥοθίοις Διονύσῳ,
οἷα κυβιστητῆρες, ἐπισκαίρουσι γαλήνῃ.
καὶ νέκυς ὑμετέρῳ βεβολημένος ὀξέϊ θύρσῳ
χεύμασιν Ἀσσυρίοισι καλύπτεται Ἰνδὸς Ὀρόντης,
εἰσέτι δειμαίνων καὶ ἐν ὕδασιν οὔνομα Βάκχου.

Τοῖον ἔπος Βρομίῳ χρυσήνιος ἴαχε δαίμων.
ὄφρα μὲν εἰσέτι Βάκχος ὁμίλεε κυκλάδι Μήνῃ,
τόφρα δὲ καὶ Ζαγρῆϊ χαριζομένη, Διονύσῳ
Περσεφόνη θώρηξεν Ἐριννύας· ἀχνυμένῳ δὲ
ὀψιγόνῳ χραίσμησε κασιγνήτῳ Διονύσῳ.

---

v. 239. πατρώῳ editt.

v. 241. πέσεν ὄρπηξ editt. contra sensum.

v. 242. λαῖφος σκ. omissa praepositione, ed. alt.

Αἱ δὲ Διὸς χθονίοιο δυσάντεϊ νεύματι κόρσης,
Εὐμενίδες, Πενθῆος ἐπεστρατόωντο μελάθρῳ,
ὧν ἣ μὲν ζοφεροῖο διαθρώσκουσα μελάθρου,
Ταρταρίην ἐλέλιζεν ἐχιδνήεσσαν ἱμάσθλην·
Κωκυτοῦ δὲ ῥέεθρον ἀρύετο καὶ Στυγὸς ὕδωρ,
καὶ χθονίῃ ῥαθάμιγγι δόμους ἔῤῥαινεν Ἀγαύης
οἷα προθεσπίζουσα γόον καὶ δάκρυα Θήβης·
Ἀκταίην δὲ μάχαιραν ἀπ᾽ Ἀτθίδος ἤγαγε δαίμων.
ἀρχαίην Ἰτύλοιο μιαιφόνον, ᾗ ποτὲ μήτηρ
Πρόκνη θυμολέαινα σὺν ἀνδροφόνῳ Φιλομήλῃ
τηλυγέτην ὠδῖνα διατμήξασα σιδήρῳ,
παιδοβόρῳ Τηρῆϊ φίλην δαιτρεύσατο φορβήν·
κείνην χειρὶ φέρουσα, φόνων ὀχετηγὸν, Ἐριννύς,
ἀρχεκάκοις ὀνύχεσσι διαγλύψασα κονίην,
Ἀττικὸν ἔκρυφεν ἆορ ὀρεσσιφύτῳ παρὰ ῥίζῃ
μηκεδανῆς ἐλάτης, ᾗ Μαινάδες, ὁππόθι Πενθεὺς

---

v. 258. *νεύματι Ῥείης* editt. *νεύματι κραίρης* tentabat Scalig. Male!

v. 260. *ὧν ἣ μέν.* Recte ita Furiarum una distingui poterat, si deinde de reliquis simili modo singulatim dicebatur. Sed nihil huiusmodi sequitur, nisi lacunam statuas post v. 277. Atqui plurali numero vv. 256 — 259. Furias poëta non semel in medium produxit.

v. 263. *ἔῤῥαιεν* editt.

v. 264. *προθεσπίζοντα* ed. pr. probabiliter emend. Falk. nisi forte hic luxatio est.

v. 265. *ἀπ᾽ ἀτμίδος* ed. pr. emend. Falk.

v. 266. *ἥν ποτε μ.* editt. sed dativum postulat seutentia.

v. 270. *ὀχετηγὸς* editt. minus apte.

v. 273. *ἡμαινάδες* ed. pr. emend. Falk. laudans XLV. 19. cf. supra v. 87.

μέλλε θανεῖν ἀκάρηνος· ἐπαμήσασα δὲ κόχλῳ
Γοργόνος ἀρτιφόνοιο νεόῤῥυτον αἷμα Μεδούσης,
πορφυρέαις ἔχρισε Λιβυστίσι δένδρον ἐέρσαις.
καὶ τὰ μὲν ἐν σκοπέλοις τεχνήσατο Μαινὰς Ἐριννύς.

Ὀρφναίοις δὲ πόδεσσι δόμων ἐπεβήσατο Κάδμου
νυκτιφαὴς Διόνυσος, ἔχων ταυρώπιδα μορφήν,
αἰθύσσων Κρονίην μανιώδεα Πανὸς ἱμάσθλην·
βακχεύσας δ' ἀχάλινον Ἀρισταίοιο γυναῖκα,
Αὐτονόην ἐκάλεσσε, καὶ ἴαχε θυιάδι φωνῇ·

Ὀλβίη, Αὐτονόη, Σεμέλης πλέον· ἀρτιγάμου γὰρ
υἱέος εἰς ὑμέναιον ἐριδμαίνεις καὶ Ὀλύμπῳ·
αἰθέρος ἥρπασας εὖχος, ἐπεὶ λάχεν ἁβρὸν ἀκοίτην
Ἄρτεμις Ἀκταίωνα, καὶ Ἐνδυμίωνα Σελήνη.
οὐ θάνεν Ἀκταίων, οὐκ ἔλλαχε θηρὸς ὀπωπήν,
οὐ στικτῆς ἐλάφοιο τανυγλώχινα κεραίην,
οὐ νόθον εἶδος ἔδεκτο, καὶ οὐκ ἐψεύσατο μορφήν,

---

v. 274. *θαλιεῖν* ed. pr. emend. idem Falk.

v. 275. *Γ. αὐτοφόνοιο* editt. sine sensu.

v. 276. *ἔχρισε λυβιστίσι δ.* ed. pr. *ἔχρισσε Λιβυστίσι δ.* ed. alt. e Falkenb. emendatione, cum novo errore coniuncta.

v. 277. *σκοπέλοισι τεχνήσατο μαινὰς Ἀγαύη* editt. Prius correxit Herman. ad Orph. p. 762. posterius discipulo emendandum reliquit. Ratio est aperta, si versus huc pertinet, cf. v. 270.

v. 279. *νυκτιφανὴς* coniiciebat Falk.

v. 281. *Ἀρισταΐδαο* volebat Scal. sed recte Cun. vulgatam defendit.

v. 285. *λάχες* editt. Mecum emend. V. D. ap. Villois. Epist. Vinar. p. 21.

v. 289. *οὐκ* (*οὐ* ed. alt.) *ἐψεύσατο νύμφη*, editt. *καθὼς ἐφήμη* tentabat Cun. V. D. ap. Villois. putabat, satis esse si vers. 289. post v. 290. collocaretur. Malui meam rationem sequi.

οὐ κύνας ἀγρευτῆρας ἑοὺς ἐνόησε φονῆας·
ἀλλὰ κακογλώσσων στομάτων κενεόφρονι μύθῳ
υἱέος ὑμετέροιο μόρον ψεύσαντο βοτῆρες,
νυμφίον ἐχθαίροντες ἀνυμφεύτοιο θεαίνης.
οἶδα, πόθεν δόλος οὗτος· ἐπ' ἀλλοτρίοις ὑμεναίοις,
εἰς γάμον, εἰς Παφίην ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες.
ἀλλὰ θυελλήεντι διαθρώσκουσα πεδίλῳ,
σπεῦδε, μολεῖν ἀκίχητος ἐς οὔρεα· κεῖθι μολοῦσα,
ὄψεαι Ἀκταίωνα, συναγρώσσοντα Λυαίῳ,
Ἄρτεμιν ἐγγὺς ἔχοντα, καὶ αἰόλα δίκτυα θήρης,
ἐνδρομίδας φορέοντα, καὶ ἀμφαφόωντα φαρέτρην.
ὀλβίη, Αὐτονόη, Σεμέλης πλέον, ὅττι θεαίνης
εἰς γάμον ἐρχομένης ἑκυρὴ πέλες Ἰοχεαίρης·
Ἰνοῦς καλλιτόκοιο μακαρτέρη, ὅττι θεαίνης
σὸς πάϊς ἔλλαχε λέκτρα, τὰ μὴ λάχεν Ὦτος ἀγήνωρ·
οὐ θρασὺς Ὠρίων πέλε νυμφίος Ἰοχεαίρης.
χάρματι δ' ἡβήσας, σέθεν υἱέος εἵνεκα νύμφης,
κωμάζει σέο Κάδμος ὀρεσσαύλῳ παρὰ παστῷ,
σείων ἠερίοις ἀνέμοις χιονώδεα χαίτην.
ἔγρεο, καὶ σὺ γένοιο γαμοστόλος, εὔλοχε μῆτερ·
ἅρμενος οὗτος Ἔρως, ὅττι νυμφίον Ἄρτεμις ἁγνή,
υἷα κασιγνήτοιο, καὶ οὐ ξένον εἶχεν ἀκοίτην.
ἀλλὰ θεὰ φυγόδεμνος ἐπὴν ποτε παῖδα λοχεύσῃ,
υἱέα κουφίζουσα σαόφρονος Ἰοχεαίρης

---

v. 294. οὗτος ἐπ' sine distinctione editt.

v. 302. κῆρυξ πέλες editt. ἑκυρὰ proposuit Falk.

v. 303. μακαρτάτη editt. cum comparat. necessarius esset.

v. 312. ἑὴν ποτε editt. emend. Herm. ad Orph. p. 753.

v. 313. κουφίζουσα ἑὰς φρένας ἰοχεαίρης ed. pr. ἑὰς φρένας ἰοχεαίρῃ ed. alt. ex infelici coniect. Falkenburgii. Veram lectio-

πήχεϊ παιδοκόμῳ, ζηλήμονι δεῖξον Ἀγαύῃ.
τίς νέμεσίς ποτε τοῦτο, κυνοσσόος εἰ παρὰ παστῷ
ἤθελε θηρητῆρα λαγωβόλον υἷα λοχεῦσαι,
εἴκελον Ἀκταίωνι φιλοσκοπέλῳ τε Κυρήνῃ,
μητρῴων ἐλάφων ἐποχημένον ὠκέϊ δίφρῳ;

nem vidit Scaliger; duriore constructione Herm. l. c. correxerat: υἱέα, κουφίζουσα τεῆς φρένας Ἰοχεαίρης, — δεῖξον Ἀ. Rhodomanni coniectura est τεῆς.

v. 315. κυνοσσόε εἰ π. editt. emend. Rhodom. teste Herm. ibid.

v. 317. ἴκελον editt.

v. 318. μητρώων editt. mox δίφρω ed. pr.

NONNOΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΜΕ.

Πέμπτον τεσσαρακοστὸν ἴδε πλέον, ἧχι νοήσεις,
Πενθέος ἄκρα κάρηνα καὶ ὠλεσίτεκνον Ἀγαύην.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΜΕ.

Ὣς φαμένου Βρομίοιο, δόμων ἐξέδραμε νύμφη,
χάρματι λυσσήεντι κατάσχετος, ὄφρα νοήσῃ
νυμφίον Ἀκταίωνα, παρήμενον Ἰοχεαίρῃ.
καί οἱ ἐπειγομένῃ σφαλερῷ ποδὶ σύνδρομος αὔραις
εἰς ὄρος ἀκρήδεμνος ὁμάρτεε Μαινὰς Ἀγαύη·
καὶ Κρονίης μάστιγος ἱμασσομένη φρένα κέντρῳ,
ἄσκοπον ἐῤῥοίβδησε μεμηνότι χείλεϊ φωνήν·
Οὐτιδανῷ Πενθῆϊ κορύσσομαι, ὄφρα δαείη,
θαρσαλέην ὅτι Κάδμος Ἀμαζόνα τίκτεν Ἀγαύην.
ἔμπλεος ἠνορέης καὶ ἐγὼ πέλον· ἢν ἐθελήσω,
καὶ γυμναῖς παλάμῃσιν ὅλον Πενθῆα δαμάσσω,
καὶ στρατιὴν εὔοπλον ἀτευχέϊ χειρὶ δαΐζω·
θύρσον ἔχω· μελίης δ' οὐ δεύομαι, οὐ δόρυ πάλλω·

v. 3. *νυμφίος* editt. Emendaverat iam Rhodomannus.

v. 6. *καὶ χρονίης* ed. pr. *κρονίης* ed. alt. e coniect. Falk. cf. XLIV. 280.

v. 7. *μεμηλότι* vulgo. Emendaverat iam Rhodomannus.

v. 8. *ὄφρα δαμείη* editt. contra sensum.

v. 10. *καὶ ἐγὼ πλέον* editt. quod hoc nexu non ferendum. Mox perinde est, sive partic. *δέ* inseratur, sive omittatur.

vv. 11. 12. Concinnitas postulat: *δαμάζω — δαΐζω*, aut *δαμάσσω — δαΐξω*.

ἔγχεϊ δ' ἀμπελόεντι δορυσσόον ἀνέρα βάλλω·
οὐ φορέω θώρηκα, καὶ εὐθώρηκα δαμάσσω.
κύμβαλα δ' αἰθύσσουσα καὶ ἀμφιπλῆγα βοείην,
κυδαίνω Διὸς υἷα, καὶ οὐ Πενθῆα γεραίρω.
Λύδιά μοι δότε ῥόπτρα· τί μέλλετε Θυιάδες ὧραι;
ἵξομαι εἰς σκοπέλους, ὅθι Μαινάδες, ἧχι γυναῖκες
ἥλικες ἀγρώσσοντι συναγρώσσουσι Λυαίῳ.
ζῆλον ἔχω, Διόνυσε, λεοντοφόνοιο Κυρήνης.
φείδεό μοι Βρομίοιο, θεημάχε, φείδεο, Πενθεῦ·
εἰς σκοπέλους ἀκίχητος ἐλεύσομαι, ὄφρα καὶ αὐτή,
Εὔϊον ἀείδουσα, χοροίτυπον ἴχνος ἑλίξω·
οὐκέτι βοτρυόεντος ἀναίνομαι ὄργια Βάκχου,
οὐκέτι Βασσαρίδων στυγέω χορόν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
δειμαίνω Διόνυσον, ὃν ἤροσεν ἄφθιτος εὐνή,
ὃν Διὸς ὑψιμέδοντος ἐχυτλώσαντο κεραυνοί·
ἔσσομαι ὠκυπέδιλος, ὁμήλυδος Ἰοχεαίρῃς
δίκτυα κουφίζουσα, καὶ οὐ κλωστῆρας Ἀθήνης.
Ὣς φαμένη πεπότητο νέη σκαίρουσα Μιμαλλών,
ληναίης μεθέπουσα φιλεύϊον ἅλμα χορείης,
Βάκχον ἀνευάζουσα, καὶ ἀείδουσα Θυώνην·
καὶ Σεμέλην ὑπάτοιο Διὸς κίκλησκε γυναῖκα,
καὶ σέλας εὐφαέων γαμίων ἐλίγαινε κεραυνῶν.
Καὶ χορὸς ἐν σκοπέλοισιν ἔην πολύς· ἀμφὶ δὲ πηγαὶ

---

v. 14. *δορυσσόον αὐχένα* editt. absurde.

v. 16. *καὶ εὐπήληκα βοείην* editt. quod verum esse non potest; sed fortasse vera lectio adhuc latet. Interim cf. v. 44.

v. 29. Si quid tribuendum esset distinctioni, in fine versus positae, legendum foret *ὁμόδρομος Ἰοχεαίρῃς*, maiore orationis concinnitate. Rhodomannus *ὁμήλυτος*.

vv. 31. 32. *πεπότητον ἐσκαίρουσα μ. ληγαίης* ed. pr. emend. Falk.

v. 36. Suspectum *πηγαί*; an *πηγαῖς*? *πέτραι*? cf. v. 41.

ἴαχον· ἑπταπύλου δὲ πέδον περιδέδρομε Θήβης
ἠχὴ ποικιλόμορφος· ὁμογλώσσῳ δ' ἀλαλητῷ
μελπομένων βαρύδουπος ἐπεσμαράγησε Κιθαιρών·
καὶ δροσόεις κελάδησεν ἅλὸς κτύπος· ἦν δὲ νοῆσαι
δένδρεα κωμάζοντα, καὶ αὐδήεσσαν ἐρίπνην.
καί τις ἑοῦ θαλάμοιο χοροίτυπος ἔκθορε κούρη
αὐλὸς ὅτε τρητοῖσι πόροις ἰάχησε κεραστής·
καὶ κτύπος ἀμφιβόητος ἀδεψήτοιο βοείης
παρθενικὰς βάκχευσεν· ἀπ' εὐτύκτων δὲ μελάθρων
εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ἐρημάδας ἤλασε Βάκχας.
καί τις ἀνοιστρηθεῖσα θυελλήεντι πεδίλῳ
κούρη λυσιέθειρα διέσσυτο παρθενεῶνος,
κερκίδα καλλείψασα καὶ ἱστοτέλειαν Ἀθήνην·
καὶ παλαμῶν ἀκόμιστον ἀποῤῥίψασα χιτῶνα,
μίσγετο Βασσαρίδεσσι, καὶ Ἀονὶς ἔπλετο Βάκχη.
Τειρεσίας δ' ἱέρευσεν ἀλεξικάκῳ Διονύσῳ,
βωμὸν ἀναστήσας, ἵνα Πενθέος ὕβριν ἐρύξῃ
καὶ χόλον ἀπρήϋντον ἀποσκεδάσειε Λυαίου·
ἀλλὰ μάτην ἱκέτευσεν, ἐπεὶ λίνον ἤλυθε Μοίρης.
καὶ Σεμέλης γενέτην ἐκαλέσσατο μάντις ἐχέφρων,
ὄφρα μεταστήσωσι χοροστασίην Διονύσου.

---

v. 39. *μελπομένῳ* editt.

v. 40. *ἁλὸς κτύπος* in hoc loco mira res! an *καὶ δρυόεις κελάδησε λάλος κτύπος?*

v. 43. *πόρου ἰάχ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 50. *καὶ πλοκάμων ἀκόμ.* editt. sed sic *χιτῶνα* in *καλύπτρην* mutandum. Intelligo vestem, quam texebat, et nunc e manibus dimittit, cf. v. anteced.

v. 54. *χορὸν* editt.

v. 57. *μεταστήσωσι* pluribus modis offendit. Quae sequuntur, vv. 58 — 65. monstrant, non ad removendum, sed simul instituendum Bacchi chorum invitari potuisse Cadmum a Tiresia. Fuitne *μετανοστήσωσι*, vel potius *μετανοστήσειε?*

βριθομένοις δὲ πόδεσσι γέρων ὠρχήσατο Κάδμος,
στέψας Ἀονίῳ χιονώδεα βόστρυχα κισσῷ·
Τειρεσίας δ᾽ ὁμόφοιτος, ἑὸν πόδα νωθρὸν ἑλίσσων,
Μυγδονίῳ Φρύγα κῶμον ἀνακρούων Διονύσῳ,
εἰς χορὸν ἀΐσσοντι συνέμπορος ἤϊε Κάδμῳ,
γηραλέον νάρθηκι θεουδέα πῆχυν ἐρείσας.
ἀθρήσας δὲ γέροντας ὁμήλυδας ὄμματι λοξῷ,
Τειρεσίαν καὶ Κάδμον, ἀτάσθαλος ἴαχε Πενθεύς·
Κάδμε, τί μαργαίνεις; τίνι δαίμονι κῶμον ἐγείρεις;
Κάδμε, μιαινομένης ἀποκάτθεο κισσὸν ἐθείρης,
κάτθεο καὶ νάρθηκα νοοπλανέος Διονύσου·
Ὀγκαίης δ᾽ ἀνάειρε σαόφρονα χαλκὸν Ἀθήνης.
νήπιε Τειρεσία στεφανηφόρε, ῥῖψον ἀήταις
σῶν πλοκάμων τάδε φύλλα, νόθον στέφος· ἀντὶ δὲ θύρσου
Φοίβου μᾶλλον ἄειρε τεὴν Ἰσμηνίδα δάφνην.
αἰδέομαι σέο γῆρας· ἀμετροβίων δὲ καὶ αὐτῶν
μάρτυρα σῶν ἐτέων, πολιὴν πλοκαμῖδα γεραίρω·
εἰ μὴ γὰρ τόδε γῆρας ἐρήτυε καὶ σέο χαίτη,
καί κεν ἀλυκτοπέδῃσιν ἐγὼ σέο χεῖρας ἑλίξας,
δέσμιον ἀχλυόεντι κατεσφρήγισσα μελάθρῳ.
σὸς νόος οὔ με λέληθε· σὺ γὰρ Πενθῆϊ μεγαίρων,
μαντοσύναις δολίῃσι νόθον θεὸν ἀνέρα τεύχεις,
δῶρα λαβὼν Λυδοῖο παρ᾽ ἀνέρος ἠπεροπῆος,
δῶρα πολυχρύσοιο φατιζομένου ποταμοῖο.
ἀλλ᾽ ἐρέεις, ὅτι Βάκχος ἐποίνιον εὗρεν ὀπώρην·
οἶνος ἀεὶ μεθύοντας ἐφέλκεται εἰς Ἀφροδίτην,
εἰς φόνον ἀσταθέος νόον ἀνέρος οἶνος ἐγείρει.

---

v. 58. βριθομένον ed. pr. emend. Falk.
v. 60. Τειρεσίας δ᾽ ὁμ. ed. pr. emendatum in alt.
v. 65. Κάδμον ἀτάσθαλον editt. male.
v. 84. οἶνος ἐγείρει, cf. XLII. 30.

ἀλλὰ Διὸς γενετῆρος ἔχει δέμας ἠδὲ χιτῶνας·
χρύσεα πέπλα φέρων, οὐ νεβρίδας, ὑψιμέδων Ζεὺς
ἀστράπτει μακάρεσσι· καὶ ἀνδράσι μάρναται Ἄρης,
χάλκεον ἔγχος ἔχων, οὐκ οἴνοπα θύρσον ἀείρων·
οὐ βοέοις κεράεσσι κερασφόρος ἐστὶν Ἀπόλλων.
μὴ ποταμὸς Σεμέλην νυμφεύσατο, καὶ τέκε νύμφη
υἷα νόθον κερόεντα βοοκραίρῳ παρακοίτῃ;
ἀλλ' ἐρέεις· Γλαυκῶπις ἐς ἄρσενα δῆριν ἱκάνει,
σύγγονον ἔγχος ἔχουσα καὶ ἀσπίδα, Παλλὰς Ἀθήνη,
* * * * * * * *
αἰγίδα καὶ σὺ τίταινε τεοῦ Κρονίδαο τοκῆος. —
Ὣς φαμένου Πενθῆος, ἀμείβετο μάντις ἐχέφρων·
Τί κλονέεις Διόνυσον, ὃν ἤροσεν ὑψιμέδων Ζεύς,
ὃν Κρονίδης ὤδινε πατὴρ ἐγκύμονι μηρῷ,
παιδοκόμῳ δὲ γάλακτι θεητόκος ἔτρεφε Ῥείη,
ὃν πάρος ἡμιτέλεστον, ἔτι πνείοντα τεκούσης,
ἀφλεγέες σπινθῆρες ἐχυτλώσαντο κεραυνοῦ;
οὗτος ἀμαλλοτόκῳ Δημήτερι μοῦνος ἐρίζει,
ἀντίτυπον σταχύεσσιν ἔχων εὔβοτρυν ὀπώρην.
ἀλλὰ χόλον Βρομίοιο φυλάσσεο· δυσσεβίης δὲ
σοί, τέκος, ἢν ἐθέλῃς, ἴκελόν τινα μῦθον ἐνίψω·
Τυρσηνῶν ποτὲ παῖδες ἐναυτίλλοντο θαλάσσῃ,

---

v. 85. ἠὲ χιτῶνας editt.

v. 92. γλαυκῶπις ὡς ἄρσ. ed. pr. ὅτ' ἄρσ. ed. alt. ex infelici coniect. Falk. Ἐς etiam Rhodomannus.

v. 94. Palam est, hunc versum Baccho, non Cadmo dici potuisse, cf. XLVI. 10. sqq. Praeterea oratio in antecedd. aperte imperfecta est, ut lacuna necessario statuenda sit. Male Cunaeus poetae vitio vertit, quod librariis tribuendum. Vid. Comment.

v. 96. Διόνυσος editt. vel Lubino verum vidente.

v. 104. Σικελόν τινα μ. coniiciebat Falk.

ξεινοφόνοι, πλωτῆρες ἀλήμονες, ἅρπαγες ὄλβου,
πάντοθεν ἁρπάζοντες ἐπάκτια πώεα μήλων·
καὶ πολὺς ἔνθα καὶ ἔνθα δορικτήτων ἀπὸ νηῶν,
εἰς μόρον ὑδατόεντα γέρων ἐκυλίνδετο ναύτης
ἡμιθανής· ἕτερος δὲ, προασπίζων ἔτι ποίμνης
ἀμφιλαφῆς πολιῆσι φόνῳ φοινίσσετο ποιμήν.
ἔμπορος εἰ τότε πόντον ἐπέπλεεν, εἴ ποτε Φοίνιξ
ὤνια Σιδονίης ἁλιπόρφυρα πέπλα θαλάσσης
εἶχεν, ὑπὲρ πόντοιο λαβὼν Τυρσηνὸς ἀλήτης,
ἀπροϊδὴς πεφόρητο ῥυηφενέων ἐπὶ νηῶν·
καί τις ἀνὴρ νήποινον ἀπείρονα φόρτον ὀλέσσας,
εἰς Σικελὴν Ἀρέθουσαν ἀνὴρ πορθμεύετο Φοίνιξ,
δέσμιος, ἁρπαμένοιο λιπόπτολις ἄμμορος ὄλβου.
Ἀλλὰ δύω Διόνυσος, ἐπίκλοπον εἶδος ἀμείψας,
Τυρσηνοὺς ἀπάφησε· νόθην δ᾽ ὑπεδύσατο μορφήν,
ἱμερόεις ἅτε κοῦρος, ἔχων ἀχάρακτον ὑπήνην,
αὐχένι κόσμον ἔχων χρυσήλατον· ἀμφὶ δὲ κόρσην
στέμματος ἀστράπτοντος ἔην αὐτόσσυτος αἴγλη
λυχνίδος ἀσβέστοιο, καὶ ἔγχλοα νῶτα μαράγδου,
καὶ λίθος Ἰνδῴη, χαροπῆς ἀμάρυγμα θαλάσσης·
καὶ χροῒ δύσατο πέπλα, φαάντερα κυκλάδος Ἠοῦς,
ἄρτι χαρασσομένης, Τυρίῃ πεπαλαγμένα κόχλῳ.
ἵστατο δ᾽ αἰγιαλοῖο παρ᾽ ὀφρύσιν, οἷα καὶ αὐτὸς

---

vv. 108. et 109. aut corrupti, aut alieno loco intrusi. Cohaererent, si legeretur: *ἀπὸ ποιμνῶν (ταύρων) — γέρων ἐκυλίνδετο βούτης.*

v. 116. Suspectum *καί τις ἀνήρ*, cum *ἀνὴρ — Φοίνιξ* sequatur; fort. *καί τις ἄφαρ νήποινος* etc.

v. 119. *ἐπίκλοπος* editt.

v. 120. *ὑπεδύσσατο* vulgo.

v. 124. *σμαράγδου* ed. alt. quia id necessarium putabat Falk.

v. 125. *Ἰνδώης χ.* editt.

ὁλκάδος ἱμείρων ἐπιβήμεναι· οἱ δὲ θορόντες,
φαιδρὸν ἐλῄσαντο δολοπλόκον υἷα Θυώνης,
καὶ κτεάνων γύμνωσαν· ὑποτροχόωσα δὲ σειρὴ
χερσὶν ὀπισθοτόνοισιν ἐμιτρώθη Διονύσου.
καὶ νέος ἐξαπίνης μέγας ἔπλετο θέσπιδι μορφῇ,
ἀνδροφυής, κερόεις, ὑψούμενος ἄχρις Ὀλύμπου,
νύσσων ἠερίων νεφέων σκέπας· εὐκελάδῳ δὲ
ὡς στρατὸς ἐννεάχιλος ἐῷ μυκήσατο λαιμῷ.
μηκεδανοὶ δὲ κάλωες ἐχιδναῖοι πέλον ὁλκοί,
ἔμπνοα μορφωθέντες ἐς ἀγκύλα νῶτα δρακόντων·
καὶ πρότονοι σύριζον· ὑπηνέμιος δὲ κεραστὴς
ὁλκαίαις ἕλικεσσιν ἀνέδραμεν εἰς κέρας ἱστοῦ·
καὶ χλοεροῖς πετάλοισι κατάσκιος, ἠέρι γείτων,
ἱστὸς ἔην κυπάρισσος ὑπέρτατος· ἐν δὲ μεσόδμῃ
κισσὸς ἀερσιπότητος ἀνήϊεν, αἰθέρι γείτων,
σειρὴν αὐτοέλικτον ἐπιπλέξας κυπαρίσσῳ·
ἀμφὶ δὲ πηδαλίοισιν, ὑπερκύψασα θαλάσσης,
Βακχιὰς ἀμπελόεντι κάμαξ ἐβαρύνετο καρπῷ·
πρύμνη δ' ἡδυπότοιο βαρυνομένη Διονύσου,
οἶνον ἀναβλύζουσα, μέθης βακχεύετο πηγή·
ἀμφὶ δὲ σέλματα πάντα διὰ πρῴρης ἀνιόντες
θῆρες ἀεξήθησαν· ἐμυκήσαντο δὲ ταῦροι,
καὶ βλοσυρὸν κελάδημα λέων βρυχήσατο λαιμῷ.
Τυρσηνοὶ δ' ἰάχησαν· ἐβακχεύοντο δὲ λύσσῃ,
εἰς φόβον οἰστρηθέντες· ἀεξιφύτοιο δὲ πόντου,
ἄνθεα κυματόεντες ἀπέπτυον ὕδατος ὁλκοί·
καὶ ῥόδον ἐβλάστησε, καὶ ὑψόθεν, ὡς ἐνὶ κήπῳ,
ἀφροτόκοι κενεῶνες ἐφοινίσσοντο θαλάσσης·

---

v. 131. *σειρὴν* ed. pr. emend. Falk.
v. 147. *πρύμνης δ' ἡδ. βαθυνομένου Δ.* editt. sine sensu.
v. 149. *σέλματι πάντα* ed. pr. emend. Falk.

καὶ κρίνον ἐν ῥοθίοις ἀμαρύσσετο. δερκομένων δὲ
ψευδομένους λειμῶνας, ἐβακχεύθησαν ὀπωπαί,
καί σφιν ὄρος βαθύδενδρον ἐφαίνετο, καὶ νομὸς ὕλης,
καὶ χορὸς ἀγρονόμων, καὶ πώεα μηλοβοτήρων·
καὶ κτύπον ᾠΐσαντο λιγυφθόγγοιο νομῆος,
ποιμενίῃ σύριγγι μελιζομένοιο νοῆσαι·
καὶ λιγυρῶν ἀΐοντες ἐϋτρήτων μέλος αὐλῶν,
μεσσατίου πλώοντες ἀτέρμονος ὑψόθι πόντου,
γαῖαν ἰδεῖν ἐδόκησαν· ἀμερσινόῳ δ' ὑπὸ λύσσῃ
εἰς βυθὸν ἀΐσσοντες, ἐπωρχήσαντο γαλήνῃ,
ποντοπόροι δελφῖνες· ἀμειβομένου δὲ προσώπου,
εἰς φύσιν ἰχθυόεσσαν ἐμορφώθη γένος ἀνδρῶν.
Καὶ σὺ, τέκος δολόεντα χόλον πεφύλαξο Λυαίου·
ἀλλ' ἐρέεις· μεθέπω δέμας ἄλκιμον· ἀμφιέπω δὲ
φρικτὸν ὀδοντοφύτων αὐτόσπορον αἷμα Γιγάντων.
δαιμονίην φύγε χεῖρα γιγαντοφόνου Διονύσου,
ὅς ποτε Τυρσηνοῖο παρὰ κρηπῖδα Πελώρου
Ἄλπον ἀπηλοίησε, θεημάχον υἱὸν ἀρούρης,
μαρνάμενον σκοπέλοισι, καὶ αἰχμάζοντα κολώναις·
μαινομένου δὲ Γίγαντος ὑποπτήσσων στίχα λαιμῶν,
οὐ τότε κεῖνο κάρηνον ὁδοιπόρος ἔστιχε πέτρης·
εἰ δέ τις ἀγνώσσων ἀβάτῳ πεφόρητο κελεύθῳ,
μαστίζων θρασὺν ἵππον, ὑπὲρ σκοπέλοιο νοήσας,
χερσὶ πολυσπερέεσσι περίπλοκον υἱὸς ἀρούρης
ἡνιόχον καὶ πῶλον ἑῷ τυμβεύσατο λαιμῷ.
πολλάκι δ' εὐδένδροιο δι' οὔρεος εἰς νομὸν ἕλκων

---

v. 162. μελιζομένοιο βοτῆος editt. sine omni sensu.
v. 173. Πελωροῦ editt. emend. Scalig.
v. 176. στίχε δαίμων editt. quod ab eod. Scal. emendatum.
v. 179. ὑπὲρ σκοπέλοιο νομήσας ed. pr. emend. Falk.
v. 180. περίπλοκος editt.

μῆλα μεσημβρίζοντα, γέρων δαιτρεύετο ποιμήν.
οὐ τότε δ' αἰπολίοισι παρήμενος ἢ παρὰ μάνδραις,
συμφερτοῖς δονάκεσσι μελίζετο μουσοπόλος Πάν·
οὐ κτύπον ὑστερόφωνον ἀμείβετο πηκτίδος Ἠχώ·
ἀλλὰ, λάλον περ ἐοῦσαν, ἐθήμονι σύνθροον αὐλῷ
Πανὸς ἀσιγήτοιο κατεσφρηγίσσατο σιγή,
ὅττι Γίγας τότε πᾶσιν ἐπέχραεν· οὐ τότε βούτης,
οὐ χορὸς ὑλοτόμων τις ὁμήλικας ἤκαχε Νύμφας,
τέμνων νήϊα δοῦρα, καὶ οὐ σοφὸς ὁλκάδα τέκτων
δουροπαγὲς γόμφωσεν ὁδοιπόρον ἅρμα θαλάσσης,
εἰσόκε κεῖνα κάρηνα παρέστιχε Βάκχος ὁδεύων,
σείων Εὔϊα θύρσα· παρερχομένῳ δὲ Λυαίῳ
ὑψινεφὴς περίμετρος ἐπέχραεν υἱὸς ἀρούρης,
ἀσπίδα πετρήεσσαν ἑοῖς ὤμοισιν ἀείρων·
καὶ σκόπελον βέλος εἶχεν· ἐπεσκίρτησε δὲ Βάκχῳ,
γείτονα πετρήεσσαν ἔχων ὑψίδρομον αἰχμήν,
ἢ πίτυν, ἢ πλατάνιστον ἀκοντίζων Διονύσῳ.
ὡς ῥόπαλον πίτυν εἶχε, καὶ ὡς θοὸν ἆορ ἑλίσσων
πρυμνόθεν αὐτόρριζον ἐκούφισε θάμνον ἐλαίης.
ἀλλ' ὅτε τηλεβόλους ὀρέων ἐκένωσε κολώνας,
καὶ σκιερῆς βαθύδενδρος ἐγυμνώθη ῥάχις ὕλης,
θυρσομανὴς τότε Βάκχος, ἑὸν βέλος [ἐν χερὶ πάλλων,]
εἰς σκοπὸν ἠκόντιζε, καὶ ἠλιβάτου τύχεν Ἄλπου

---

v. 184. Fortasse praestitisset *οὐδὲ τότ' αἰπ.*

v. 187. *αὐλῶν* ed. pr. emend. Falk.

v. 191. *ὁλκάδα τέμνων* editt. participio male repetito.

v. 202. *οὐ τότε τηλεβ.* editt. sed cf. v. 204. Speciosum esset: *εὖτε δὲ τηλ.* sed errorem pepereruut praecedd. vv. 177. 184. 189. Rhodomannus *καὶ τότε.*

v. 203. *σκιεροῖς* editt. Correxit etiam Rhodomannus.

v. 204. *ἑὸν βέλος* ed. pr. reliquis omissis; *ἑὸν βέλος ὀξὺ ἀείρων* ed. alt. uti Falk. infeliciter suppleverat versum.

εἰς πλατὺν ἀνθερεῶνα· κατ᾽ ἀσφαράγοιο δὲ μέσσου
ὀξυτενὴς χλοάουσα διέσσυτο Βακχιὰς αἰχμή.
ἔνθα Γίγας, ὀλίγῳ τετορημένος ὀξέϊ θύρσῳ,
ἡμιθανὴς κεκύλιστο, καὶ ἔμπεσε γείτονι πόντῳ,
πλησάμενος βαθύκολπον ὅλον κενεῶνα θαλάσσης·
ὑψώσας δὲ ῥέεθρα Τυφαονίης διὰ πέτρης,
θερμὰ κασιγνήτοιο κατέκλυσε νῶτα χαμευνῆς,
ἔμπυρον ὑδατόεντι καταψύχων δέμας ὁλκῷ.
'Αλλὰ, τέκος, πεφύλαξο, μη εἴκελα καὶ σὺ νοήσῃς,
Τυρσηνῶν ἅτε παῖδες, ἅτε θρασὺς υἱὸς ἀρούρης.
Εἶπε, καὶ οὐ παρέπεισεν· ἀταρβήτῳ δὲ πεδίλῳ
εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ὁμόσσυτος ἤϊε Κάδμῳ,
ὄφρα χοροῦ ψαύσειε· σιδηροφόροις δὲ μαχηταῖς,
ἀσπίδα κουφίζων, κορυθαιόλος ἴαχε Πενθεύς·
Δμῶες ἐμοὶ, στείχοντες ἐν ἄστεϊ καὶ μέσον ὕλης,
ἄξατέ μοι βαρύδεσμον ἀνάλκιδα τοῦτον ἀλήτην,
ὄφρα τυπεὶς Πενθῆος ἀμοιβαίῃσιν ἱμάσθλαις,
μηκέτι φαρμακόεντι ποτῷ θέλξειε γυναῖκας,
ἀλλὰ γόνυ κλίνειεν· ἀπὸ σκοπέλων δὲ καὶ αὐτὴν
μητέρα βακχευθεῖσαν, ἐμὴν φιλότεκνον 'Αγαύην,
φοιτάδος ἀγρύπνοιο μεταστήσασθε χορείης,
λυσσαλέης ἐρύσαντες ἀνάμπυκα βότρυν ἐθείρης.'
"Ως φαμένου Πενθῆος, ὀπάονες ὠκέϊ ταρσῷ
ἔδραμον ὑψικόμοιο δυσέμβατον εἰς ῥάχιν ὕλης,
ἴχνια μαστεύοντες ὀριπλανέος Διονύσου.
καὶ μόγις ἀθρήσαντες ἐρημάδος ἀγχόθι πέτρης
θυρσομανῆ Διόνυσον, ἐπεῤῥώσαντο μαχηταί·
καὶ παλάμαις Βρομίοιο περὶξ ἔσφιγξαν ἱμάντας,

v. 214. ἴκελα editt.
v. 220. ἐν ἄστεϊ nescio, an verum sit; e v. 323. urbis mentionem defendas, sed in proximis v. 229. sqq. omissam miror.

δεσμὰ βαλεῖν ἐθέλοντες ἀνικήτῳ Διονύσῳ·
ἀλλ' ὃ μὲν ἦεν ἄφαντος, ἑῷ πτερόεντι πεδίλῳ
ἀΐξας ἀκίχητος· ἐν ἀφθόγγῳ δὲ σιωπῇ
δαιμονίῃ θεράποντες ἐδουλώθησαν ἀνάγκῃ,
μῆνιν ἀλυσκάζοντες ἀθηήτοιο Λυαίου
ταρβαλέοι. καὶ Βάκχος, ὁμοΐος ἀσπιδιώτῃ,
ἄζυγα ταῦρον ἔχων, ἐδράξατο χειρὶ κεραίης,
ὡς θεράπων Πενθῆος, ἀπειλείων Διονύσῳ
ψευδομένῳ κερόεντι· καὶ ὡς κοτέοντι προςώπῳ
Πενθέος ἐγγὺς ἵκανε μεμηνότος· ἐζομένου δὲ
λυσσαλέου βασιλῆος ἀγήνορα κόμπον ἀθύρων,
φρικαλέην ἀγέλαστος ἐπίκλοπον ἴαχε φωνήν·
Οὗτος ἀνὴρ, σκηπτοῦχε, τεὴν οἴστρησεν Ἀγαύην·
οὗτος ἀνὴρ ἐθέλει βασιληΐδα Πενθέος ἕδρην·
ἀλλὰ λαβὼν κερόεντα δολόφρονα Βάκχον ἀλήτην,
δῆσον ἀλυκτοπέδῃσι τεῶν μνηστῆρα θοώκων,
καὶ κεφαλὴν πεφύλαξο βοοκραίρου Διονύσου,
μή σε βαλὼν πλήξειε τανυγλώχινι κεραίῃ.
Ὣς φαμένου Βρομίοιο, κατάσχετος ἔμφρονι λύσσῃ,
μῦθον ἀπειλητῆρα θεημάχος ἴαχε Πενθεύς·
Δήσατε, δήσατε τοῦτον, ἐμῶν συλήτορα θώκων·
οὗτος ἐμοῖς σκήπτροισι κορύσσεται· αὐτὸς ἱκάνει,
Καδμείην ἐθέλων Σεμέλης πατρώϊον ἕδρην.
καλὸν ἐμοὶ, Διόνυσον, ὃν ἤροσε λάθριος εὐνὴ,
ἀνδροφυῆ τινὰ ταῦρον ἔχειν ξυνήονα τιμῆς,

---

v. 243. *μεμηνότος· ἐξομένου δέ* editt. Fortasse verius dedissem *ἐσσομένου δὲ λυσσαλέου β.* Etiam Rhodomannus *ἑζομένου*.

v. 247. *οὗτος αἰὴρ* excusum in ed. alt.

v. 249. *μνηστῆρα θοράκων* ed. pr. emend. Falk.

v. 253. *θεημάχον* editt.

v. 254. *ἐμῆς σ. θώκων* ed. pr. emend. Falk.

v. 258. *ἀνδροφυῶν* ed. pr. emend. Falk.

βουκεράῳ νόθον εἶδος ἐπαυγάζοντα μετώπῳ,
ὃν μετὰ Πασιφάην Σεμέλη τάχα γείνατο ταύρῳ,
βοσκομένῳ, κερόεντι συναπτομένη παρακοίτῃ.
Εἶπε, καὶ ἀγραύλοιο πόδας ταύροιο πιέζων,
σφίγξεν ἀλυκτοπέδῃσι· λαβὼν δέ μιν ἀντὶ Λυαίου,
ἤγαγεν, ἱππείης πεπεδημένον ἐγγύθι φάτνης,
ὡς Σεμέλης θρασὺν υἷα, καὶ οὔ τινα ταῦρον ἐέργων.
Βασσαρίδων δὲ φάλαγγα, περίπλοκον ἅμματι χειρῶν,
δέσμιον εὐρώεντι κατεσφρήγισσε μελάθρῳ,
εἰς γλαφυρόν τινα κοῖλον ἀτερπέος οἶκον ἀνάγκης,
Κιμμερίων μίμημα δυσέκβατον, ἄμμορον Ἠοῦς,
ἀμφιπόλους Βρομίου θιασώδεας, ὧν ὕπο δεσμῷ
θλιβομέναις παλάμῃσιν ἐμιτρώθησαν ἱμάντες·
χαλκείῃ δὲ πόδεσσιν ἐπεσφρηγίζετο σειρῇ.
Ἀλλὰ ταχυστροφάλιγγος ὅτε δρόμος ἦλθε χορείης,
Μαινάδες ὠρχήσαντο· θυελλήεσσα δὲ Βάκχη,
ἄστατα δινηθεῖσα ποδῶν βητάρμονι παλμῷ,
ἀῤῥαγέων ἀνέκοπτε παλίλλυτον ὁλκὸν ἱμάντων·
καὶ παλάμαις κροτάλιζεν ἐλεύθερον Εὔϊον ἠχὼ
εὐρύθμοις πατάγοισιν· ὑπὸ στροφάλιγγι δὲ ταρσῶν
χαλκοβαρὴς σφριγόωσα ποδῶν ἐσχίζετο σειρή.
καὶ δόμον ἀχλυόεντα θεόσσυτος ἔστεφεν αἴγλη,

---

v. 259. *βουκεράων* editt. si quid veri in hoc genitivo, legendum: *βουκεράων — ἀπαυγάζοντα μετώπων*; sed praefero alterum. Etiam Rhodomannus *βουκεράῳ*.

v. 269. Fortasse potius *Κιμμέριον μίμημα* —.

v. 271. *βλιβομένῃς* ed. pr. *θλιβομένῃς* ed. alt. e coniect. Falk.

v. 273. *ὅτι δρόμος* editt.

v. 277. *παλάμας* editt.

v. 278. *ταρσῷ* editt. sine sensu.

v. 279. *σφριγόωσα*, ad quam vocem etiam Rhodomannus haesit, non intelligo. Voluitne *σφίγγουσα*?

Βασσαρίδων ζοφεροῖο καταστάζουσα μελάθρου·
καὶ σκοτίου πυλεῶνες ἀνεπτύσσοντο βερέθρου
αὐτόματοι· τρομερῷ δὲ τεθηπότες ἅλματι ταρσῶν
Βασσαρίδων βρύχημα, καὶ ἄγριον ἀφρὸν ὀδόντων,
εἰς φόβον ἠπείγοντο φυλάκτορες. αἳ δὲ φυγοῦσαι,
νόστιμον ἴχνος ἔκαμψαν ἐρημάδος εἰς ῥάχιν ὕλης,
ὧν ἣ μὲν βοέην ἀγέλην δαιτρεύσατο θύρσῳ
ῥινοτόρῳ, καὶ χεῖρας ἑὰς ἐμιήνατο λύθρῳ,
ταυρείην ὀνύχεσσι διασχίζουσα καλύπτρην
τρηχαλέην· ἑτέρη δὲ δαφοινήεντι κορύμβῳ
εἰροπόκων ἄῤῥηκτα διέτμαγε πώεα μήλων·
ἄλλη δ' αἶγας ἔπεφνεν· ἐφοινίσσοντο δὲ λύθρου
αἱμαλέαις λιβάδεσσι, δαϊζομένης ὑπὸ ποίμνης·
ἄλλη δὲ τριέτηρον ἀφαρπάξασα τοκῆος,
ἄτρομον ἀστυφέλικτον ἀθέσμιον ὑψόθεν ὤμων
ἵστατο κουφίζουσα, μεμηλότα παῖδα θυέλλαις,
ἑζόμενον γελόωντα, καὶ οὐ πίπτοντα κονίῃ·
καὶ γλάγος ᾔτεε κοῦρος, ἑὴν ἅτε μητέρα, Βάκχην,
στήθεα δ' ἀμφαφάασκεν· ἀνυμφεύτοιο δὲ κούρης
αὐταμάτην γλαγόεσσαν ἀνέβλυον ἰκμάδα μαζοί.

---

v. 282. ἀνεπτήσσοντο editt. Correxerat etiam Rhodomannus.

v. 287. δαιτρεύσατο ταύρων editt. recte emendavit Cun. nisi versum excidisse putaveris.

v. 288. μιήνατο ed. pr. emend. Falk.

v. 292. ἐφοινίσσοντο δὲ λύθρῳ editt. quod verum esse nequit. Alius fortasse ἐφοιν. δὲ χεῖρας ut v. 288. maluisset: ego πέτραι coniiciebam. λύθρου Hermannus ad Eur. Bacch. 730.

v. 293. ἔτι ποίμνης editt. quod servavit Hermannus l. c.

v. 296. μεμηνότα editt. sine sensu. Correxit etiam Hermannus ad Eur. Bacch. 746.

v. 298. ᾔτεε κ. ed. pr.

v. 300. μαζοῦ editt. Correxit etiam Rhodomannus.

παιδὶ δὲ πειναλέῳ λασίους πετάσασα χιτῶνας,
χείλεσι νηπιάχοισι νεόῤῥυτον ὤρεγε θηλήν,
παρθενικὴ δ' ἐκόρεσσεν ἀήθεϊ κοῦρον ἐέρσῃ·
πολλαὶ δ' ἀρτιτόκοιο μετοχλισθέντα τεκούσης
τέκνα δασυστέρνοιο τιθηνήσαντο λεαίνης·
ἄλλη δίψιον οὖδας ἐπέκτυπεν ὀξέϊ θύρσῳ,
ἄκρον ὄρος πλήξασα νεοσχιδές· αὐτοτελὴς δὲ
οἶνον ἐρευγομένη κραναὴ πορφύρετο πέτρη·
λειβομένου δὲ γάλακτος ἀρασσομένης ἀπὸ πέτρης,
πίδακες αὐτοχύτοισιν ἐλευκαίνοντο ῥεέθροις·
ἄλλη ῥῖψε δράκοντα κατὰ δρυός· ἀμφὶ δὲ δένδρῳ
σπεῖραν ὄφις κύκλωσε, καὶ ἔπλετο κισσὸς ἀλήτης,
πρέμνον ἑλισσομένῳ σκολιῷ μιτρούμενος ὁλκῷ,
ἀμφελελιζομένων μιμούμενος ἅλμα δρακόντων.
καὶ Σάτυρος πεφόρητο, σεσηρότα θῆρα κομίζων,
τίγριν ἀπειλητῆρα, καθημένον ὑψόθι νώτου,
ἄγριον ἦθος ἔχοντα, καὶ οὐ ψαύοντα φορῆα·
καὶ συὸς ἄκρα γένεια γέρων Σειληνὸς ἐρύσσας,
κάρχαρον ἠκόντιζεν ἐς ἠέρα κάπρον ἀθύρων·
ἄλλος ἀελλήεντι ποδῶν ἐπιβήτορι παλμῷ
εἰς λοφιὴν ἀκίχητος ἐπῃώρητο καμήλου·
καί τις ὑπὲρ νώτοιο θορὼν, ἐποχήσατο ταύρῳ.
Καὶ τὰ μὲν ἐν σκοπέλοισι· λυροδμήτῳ δ' ἐνὶ Θήβῃ
θαύματα ποικίλα Βάκχος ἐδείκνυε πᾶσι πολίταις·

---

v. 309. *ἐρεσσομένης* ed. pr. quod servavit Hermannus ad Eur. Bacch. 698. *ἀρασσομένης* ed. alt. ex em. Falkenb.

v. 313. *πρέμνος* editt.

v. 314. Fort. *ἅμμα δρ.* etsi vulgata explicari potest e v. 312. — Editionum scripturam, *μιτρούμενον ἅλμα* correxi ad Eurip. Bacch. 732. *Hermannus.*

v. 318. *Σιληνὸς* editt.

v. 321. *ἀπηώρητο* editt.

καὶ σφαλεροῖσι πόδεσσιν ἐβακχεύοντο γυναῖκες
χείλεσιν ἀφροκόμοισιν· ὅλη δ' ἐλελίζετο Θήβη,
καὶ φλογεροὺς σπινθῆρας ἀπηκόντιζον ἀγυιαί·
σείετο πάντα θέμεθλα, καὶ ὡς βοέων ἀπὸ λαιμῶν,
ἀκλινέες πυλεῶνες ἐμυκήσαντο μελάθρων·
καὶ δόμος ἀστυφέλικτος ἀναβρομέεσκε κυδοιμῷ,
λαϊνέῃ σάλπιγγι χέων αὐτόσσυτον ἠχώ.
Οὐ δὲ χόλου Διόνυσος ἐπαύσατο· δαιμονίην δὲ
φθογγὴν ἠερόφοιτον ἐς ἑπταπόρων ἴτυν ἄστρων,
λυσσήεις ἅτε ταῦρος, ἑῷ μυκήσατο λαιμῷ.
καὶ κλονέων Πενθῆα μεμηνότα μάρτυρι πυρσῷ,
μαρμαρυγῆς ἔπλησεν ὅλον δόμον· ἀμφὶ δὲ τοίχους
ἀντιπόρους σελάγιζε πολυσχιδὲς ἁλλόμενον πῦρ,
δαιομένῳ σπινθῆρι κατάσσυτον· ἀμφὶ δὲ πέπλοις
πορφυρέοις καὶ στέρνον ἁλιχλαίνου βασιλῆος
πυρσὸς ἕλιξ πεφόρητο, καὶ οὐκ ἔφλεξε χιτῶνας·
κεκριμέναι δ' ἀκτῖσιν ἀποσπάδες ἅλματι θερμῷ,
ἐκ ποδὸς εἰς μέσα νῶτα, δι' ἰξύος εἰς ῥάχιν ἄκρην,
Πενθέος ἀμφὶ τένοντα μετήλυδες ἔτρεχον αὐγαί·
πολλάκι δ' αὐτοπόροιο πυρὸς βητάρμονι παλμῷ
γηγενέος βασιλῆος ἐϋστρώτων ἐπὶ λέκτρων
ἀφλεγέας σπινθῆρας ἀπέπτυε θέσκελος αἴγλη.

---

v. 330. ἀναβρομέεσκε θορύβῳ editt. Nostrum dedit Dorv. ad Charit. p. 680. ed. Lips. Rhodomannus: „Pro θορύβῳ aliud deest."

v. 333. ἑπταπόλων editt.

v. 335. μεμηνότα editt.

v. 338. κατάσσυτος editt.

v. 341. ἅλματι θεσμοὺς editt. Rhodomannus: „Et hic mendum."

v. 343. ἔτρεχον αὖραι vulgo.

v. 344. πολλαὶ δ' αὐτοπ. editt.

καὶ σέλας αὐτοέλικτον ἰδὼν, βρυχήσατο Πενθεύς·
κέκλετο δὲ δμώεσσιν ἄγειν ἀλκτήριον ὕδωρ,
ὄφρα κατασβέσσωσιν ἀναπτομένην φλόγα πυρσοῦ,
δῶμα περιρραίνοντες ἀλεξικάκοισι ῥεέθροις·
καὶ γλαφυρῶν γυάλων ἐφάνη γυμνούμενον ὕδωρ,
καὶ, μεγάλη περ ἐοῦσα, ῥόον τερσαίνετο πηγή,
ἄγγεσι νηρίθμοισιν ἀφυσσομένου ποταμοῖο.
καὶ πόνος ἀχρήϊστος ἔην, καὶ ἐτώσιον ὕδωρ,
καὶ διεραῖς λιβάδεσσιν ἀέξετο βαλλόμενον πῦρ
θερμοτέραις ἀκτῖσι· καὶ ὡς πολέων ἀπὸ ταύρων
μυκηθμοῦ κελάδοντος ὑπωροφίη πέλεν ἠχώ,
βρονταῖς δ' ἐνδομύχοισιν ἐπέκτυπε Πενθέος αὐλή.

v. 351. γλαφυρῶν σάλων ed. pr. emend. Falk.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΣΤ.

Ἕκτον τεσσαρακοστὸν ἴδε πλέον, ἧχι νοήσεις
Πενθέος ἄκρα κάρηνα, καὶ ὀλεσίτεκνον Ἀγαύην.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΜΣΤ.

Ἀλλ' ὅτε δὴ γίνωσκεν ἀνὴρ θρασὺς, ὅττι λυθέντος
αὐτομάτου δεσμοῖο σιδηροφόρων ἀπὸ χειρῶν
Μαινάδες ἐσσεύοντο, μετήλυδες εἰς ῥάχιν ὕλης,
καὶ δόλον ἀλλοπρόσαλλον ἀθηήτου Διονύσου,
ἄστατος ὑβριστῆρι χόλῳ κυμαίνετο Πενθεύς·
καί μιν ἰδὼν παρεόντα παλίνδρομον, ἠθάδι κισσῷ
βόστρυχα μιτρωθέντα, καὶ ἄπλοκον ὑψόθεν ὤμων
μηκεδανῆς ὀρόων κεχαλασμένον ὁλκὸν ἐθείρης,
τοῖον ἀπεῤῥοίβδησεν ἔπος λυσσώδεϊ λαιμῷ·
Ἠδὺς ὁ Τειρεσίαν ἀπατήλιον εἰς ἐμὲ πέμπων·
οὐ δύναται σέο μάντις ἐμὸν νόον ἠπεροπεύειν·
ἄλλοις ἔννεπε ταῦτα. Θεὰ πόθεν υἱέϊ Ῥείη
οὐ Διῒ μαζὸν ὄρεξε, καὶ ἔτρεφεν υἷα Θυώνης;
εἴρεο Δικταίης κορυθαιόλον ἄντρον ἐρίπνης,
εἴρεο καὶ Κορύβαντας, ὅπῃ ποτὲ κοῦρος ἀθύρων,

---

v. 1. *γίνωσκεν ἔρως* ed. pr. *Ἄρης* ed. alt. e coniect. Falk. Nostrum invenit Scaliger. Rhodomannus *ἄναξ θρασύς*.

v. 12. *υἱέϊ Ῥείης* editt. cf. XLVII. 621.

v. 15. *ὅπηποτε* ed. pr. *ὅπῃ ποτὲ* ed. alt. et ab initio *γείνατο κ. Κορ.* cum male huc traheretur coniectura Falk. ad v. 41. pertinens; *εἴρεο κ. Κ. ὅπως πέλε* tentabat Cun. Praeterea inter hunc et praecedentem versum ponitur vulgo v. 17. praepostere. Transposuit Scaliger, frustra renitente Cunaeo.

μαζὸν Ἀμαλθείης κουροτρόφον αἰγὸς ἀμέλγων,
Ζεὺς μένος ἠέξησε, καὶ οὐ γλάγος ἔσπασε Ῥείης.
ἢ θεὸς, ἠὲ γόης ἀπεμάξαο καὶ σὺ τεκοῦσαν·
ψευδομένην Σεμέλην Κρονίδης ἔφλεξε κεραυνῷ·
ἅζεο, μὴ Κρονίδης μετὰ μητέρα καὶ σὲ δαμάσσῃ.
βάρβαρον οὐ μεθέπω καὶ ἐγὼ γένος· ἀρχέγονος δὲ
Ἰσμηνός μ' ἐφύτευσε, καὶ οὐ τέκε λυγρὸς Ὑδάσπης·
Δηριάδην οὐκ οἶδα, καὶ οὐ Λυκόοργος ἀκούω.
ἀλλὰ σὺν ὑμετέροις Σατύροις καὶ θυιάσι Βάκχαις
Δίρκης λεῖπε ῥέεθρα, καὶ, ἢν ἐθέλῃς, σέο θύρσῳ
κτεῖνε παρ' Ἀσσυρίοισι νεώτερον ἄλλον Ὀρόντην.
οὐ σὺ γένος Κρονίωνος Ὀλύμπιον· ὀλλυμένης γὰρ
ἀστεροπαὶ βοόωσιν ὀνείδεα σεῖο τεκούσης,
καὶ κρυφίων λεχέων ἐπιμάρτυρες εἰσὶ κεραυνοί·
οὐ Δανάην μετὰ λέκτρα κατέφλεγεν ὑέτιος Ζεύς,
καὶ γνωτὴν ἀδόνητον ἐμοῦ Κάδμοιο κομίζων,
Εὐρώπην ἐφύλαξε, καὶ οὐκ ἔκρυψε θαλάσσῃ.
οἶδα μὲν, ὡς ἀλόχευτον ἔτι βρέφος αἰθερίη φλὸξ
ὤλεσεν αἰθομένης μετὰ μητέρος· ἡμιτελῆ δὲ
λῦσε νόθην ὠδῖνα μαραινομένου τοκετοῖο·
εἰ δέ μιν οὐκ ἐδάμασσεν, ὅτι χθονίων ὑμεναίων
κρυπταδίης φιλότητος ἀναίτιος ἐσσὶ τεκούσης,

v. 17. ὁ Ζεὺς μ' ἠέξησε — ἔσπασα Ῥ. editt. pessime; ὁ Ζ. ἠέξητο — ἔσπασε Ῥ. coniecerat Cunaeus, qui versum a Scal. huc reiectum, ante v. 15. recte sic legi contendit.

v. 18. γονῆς ἀπέμαξας καὶ σὺ τεκούσης editt. Rhodomannus: „mendum." Certa est emendatio, quam dedi; sed fortasse praeterea ἠλεὸς ἠὲ γ. scribendum. Pessime iuterpolavit versum Cunaeus, scribens: εἰ θεὸς ἐσσὶ, γονὴν ἀπομάσσεο καὶ σὺ τοκῆος, quae absurda sunt.

v. 22. τέκεν ὑγρὸς Ὑδάσπης editt. epitheto nimis otioso.

πείθομαι, ὡς ἐνέπεις, ἀέκων δὲ σὲ παῖδα καλέσσω
Ζηνὸς ἐπουρανίοιο, καὶ οὐ φλεχθέντα κεραυνῷ·
καὶ σύ με τοῦτο δίδαξον ἀληθέϊ μάρτυρι μύθῳ·
Ζεὺς γενέτης πότε Φοῖβον ἢ Ἄρεα γείνατο μηρῷ;
εἰ Διὸς ἔλλαχες αἷμα, μετέρχεο κύκλον Ὀλύμπου,
αἰθέρα ναιετάων, λίπε Πενθέϊ πατρίδα Θήβην.
ὤφελες, ἄρμενον ἄλλον ἀμεμφέα μῦθον ἐνίψαι,
ψεύδεϊ κερδαλέῳ κεράσας θελξίφρονα Πειθώ,
ὅττι σε παιδοτόκῳ Κρονίδης τέκεν ἠθάδι κόρσῃ.
οὐ τάχα τόσσον ἄπιστον ἔην ἔπος, ὅττι καὶ αὐτὸν
Βάκχον ἀνυμφεύτῳ μετὰ Παλλάδα τίκτε καρήνῳ.
ἤθελον, εἰ γένος ἔσχες Ὀλύμπιον· αἴθε Κρονίων
ὑψιμέδων σε φύτευσεν, ὅπως, Διὸς αἷμα διώκων,
νικήσω Διόνυσον, Ἐχίονος υἱὸς ἀκούων.
Ὣς φαμένου, νεμέσιζε θεός, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
κρύπτων δαιμονίης ὑποκάρδιον ὄγκον ἀπειλῆς·
Βάρβαρα θεσμὰ φέρουσαν ἐπολβίζω χθόνα Κελτῶν,
ἧχι νέων βρεφέων καθαρὴν ὠδῖνα διδάσκων,
Ῥῆνος ἀσημάντοιο θεμιστοπόλος τοκετοῖο,
αἵματος ἀγνώστοιο νόθον γένος οἶδεν ἐλέγξαι.
οὐ μὲν ἐγὼ Ῥήνοιο φατιζομένου ποταμοῖο
χεύμασιν οὐτιδανοῖσι δικάζομαι· ἀλλὰ ῥεέθρων
πιστότεροι κήρυκες ἐμοὶ γεγάασι κεραυνοί.
κρείσσονα μαρτυρίην στεροπῆς μὴ δίζεο, Πενθεῦ·

---

v. 38. ὡς ἔν ἔπεισα, ἑκών editt. ὡς ἐνέπουσιν, ἑκών volebat Rhodom. teste Herm. ad Orph. p. 753.

v. 41. γείτονα μηρῷ ed. pr. emend. Falk.

v. 50. σ' ἐφύτευσεν editt.

v. 54. ἐπολβίζων ed. pr. emend. Falk.

v. 55. ἦχι ed. pr.

v. 60. διδάασι editt.

v. 61. Πενθεύς vulgo; sed vocativum voluit Falk.

ὕδατι μὲν Γαλάτης, σὺ δὲ πείθεο μάρτυρι πυρσῷ.
οὐ χατέω Πενθῆος ἐγὼ χθονίοιο μελάθρου·
δῶμα Διωνύσοιο πέλει πατρώϊος αἰθήρ·
καὶ χθονὸς εἰ κρίσις ἦεν, ἢ ἀστερόεντος Ὀλύμπου,
εἰπέ μοι εἰρομένῳ· τίνα φέρτερον αὐτὸς ἐνίψῃς,
οὐρανὸν ἑπτάζωνον, ἢ ἑπταπύλου χθόνα Θήβης;
οὐ χατέω Πενθῆος ἐπιχθονίοιο μελάθρου·
μοῦνον ἐμῆς κύδαινε μελισταγὲς ἄνθος ὀπώρης,
μὴ ποτὸν ἀμπελόεντος ἀτιμήσῃς Διονύσου,
Ἰνδοφόνῳ Βρομίῳ μὴ μάρναο· θηλυτέρῃ δέ,
εἰ δύνασαι, πολέμιζε μιῇ ῥηξήνορι Βάκχῃ.
σοὶ τάχα καλὸν ἔθεντο προμάντιες οὔνομα Μοῖραι,
ὑμετέρου θανάτοιο προάγγελον· αἰνοπαθῆ δέ,
οὐ νέμεσις, Πενθῆα, πεδοτρεφέος γενετῆρος
γηγενὲς αἷμα φέροντα, φέρειν μίμημα Γιγάντων·
οὐ νέμεσις, καὶ Βάκχον, Ὀλύμπιον αἷμα γενέθλης
Ζηνὸς ἔχειν μίμημα γιγαντοφόνοιο τοκῆος.
εἴρεο Τειρεσίαν· τίνι χώεαι. εἴρεο Πειθώ·
τίς Σεμέλῃ παρίαυε, τίς ἤροσε παῖδα Θυώνης.
εἰ δὲ μαθεῖν ἐθέλεις χοροτερπέος ὄργια Βάκχου,
φάρεα καλλείψας βασιλήϊα, τέτλαθι, Πενθεῦ,
θήλεα πέπλα φέρειν, καὶ γίνεο θῆλυς Ἀγαύη·

---

v. 66. Fortasse ἐνίψεις.

v. 69. κύδηνε editt.

v. 72. πτολέμιζε μ. editt.

v. 73. μᾶλλον ἔθεντο — μοίρης editt. Μοῖραι iam Rhodomannus. μᾶλλον servavit Hermannus ad Eurip. Bacch. 501.

v. 79. Πειθώ fortasse inter Semeles ancillas quaerenda, cf. VIII. 193. vel aliter etiam explicanda est. Sed vide, ne Πυθοῖ scribendum sit.

v. 82. Πενθεῦς ed. pr. emend. Falk.

v. 83. θῆλυς Ἀγαύη sanum non puto; desidero nomen an-

μὴ δέ σε θηρεύοντα παραΐξωσι γυναῖκες.
ἢν δὲ τεῇ παλάμῃ θηροκτόνα τόξα τανύσσῃς,
Κάδμος ἐπαινήσει σε, συναγρώσσοντα τεκούσῃ.
Βάκχῳ μοῦνος ἔριζε, καὶ, εἰ θέμις, Ἰοχεαίρῃ,
ὄφρα λεοντοφόνον σε μετ' Ἀκταίωνα καλέσσω·
κάτθεο τεύχεα ταῦτα· σιδηροφόρους δὲ μαχητὰς
χερσὶν ἀθωρήκτοισιν ἐμαὶ κτείνουσι γυναῖκες.
εἰ δέ σε νικήσωσιν ἀτευχέϊ θήλεϊ χάρμῃ
ἔντεσι κοσμηθέντα, τίς αἰνήσειε πολίτης
ἄνδρα γυναικείῃ κεκαφηότα δηϊοτῆτι;
Βασσαρὶς οὐ τρομέει πτερόεν βέλος, οὐ δόρυ φεύγει·
ἀλλὰ δόλῳ κρυφίῳ πυκάσας ἄγνωστον ὀπωπήν,
ὄψεαι ὄργια πάντα χοροπλεκέος Διονύσου.

Ὣς εἰπὼν, παρέπεισεν, ἐπεὶ νόον ἀνδρὸς ἱμάσσων,
φοιταλέης ἐδόνησε κατάσχετον ἅλματι λύσσης,
φάσματα ποικιλόμορφα μεμηνότι Πενθέϊ φαίνων·
καὶ σφαλερῇ Πενθῆος ἐπεσμαράγησεν ἀκουῇ,
δαιμονίης σάλπιγγος ἀλάστορα δοῦπον ἀράσσων.
καὶ Βρομίῳ συνάεθλος, ἐπέχραε Πενθέϊ Μήνη
δαιμονίῃ μάστιγι· συνερχομένης δὲ Λυαίῳ
λυσσήεις θρασὺς οἶστρος ἀμερσινόοιο Σελήνης

---

drogyni; vv. 110. sqq. vulgatam non probant. Servavit vulgatam Hermannus ad Eurip. Bacch. 812.

v. 99. *Πενθέϊ δῶκεν* editt. in quibus hic versus ante vers. 105. vulgo legitur. Quo in loco cum penderet constructio, Scaliger lacunam statuebat circa v. 105. negabat Cunaeus, lectione ita constituta: *Πενθέϊ δείξας φρικτὸν Ἐχ.* etc. parum probabiliter.

vv. 100. 101. in editt. post v. 105. collocati reperiuntur, nexu aperte turbato. Vid. Comment.

v. 102. *Πενθέϊ μήτηρ* editt. veram lectionem monstrat v. 104. *οἶστρος Σελήνης.*

φρικτὸς Ἐχιονίδην προτέρης μετέθηκε μενοινῆς,
ἀνέρα δ᾽ ἐπποίησε. καὶ εἰς δόμον ἤλυθε Πενθεὺς
οἰστρομανὴς, ποθέων θιασώδεος ὄργια Βάκχου·
φωριαμοὺς δ᾽ ὤϊξε θυώδεας, ἧχι γυναικῶν
κέκλιτο Σιδονίης ἁλιπόρφυρα πέπλα θαλάσσης.
καὶ χροῒ ποικιλόνωτον ἐδύσατο πέπλον Ἀγαύης·
Αὐτονόης δ᾽ ἔσφιγξεν ἐπὶ πλοκαμῖσι καλύπτρην,
στήθεα μιτρώσας βασιλήϊα κυκλάδι μίτρῃ·
καὶ πόδας ἐσφήκωσε γυναικείοισι πεδίλοις·
χειρὶ δὲ θύρσον ἄειρε· μετερχομένοιο δὲ Βάκχας
ποικίλος ἰχνευτῆρι χιτὼν ἐπεσύρετο ταρσῷ.
Μιμηλοῖς δὲ πόδεσσιν ἕλιξ ὠρχήσατο Πενθεύς,
ἠδυμανής· λοξῷ δὲ πέδον κροτάλιζε πεδίλῳ
ἐκ ποδὸς αἰθύσσων ἕτερον πόδα· χεῖρα δὲ δισσὴν
θηλύνων ἑλέλιζεν ἀμοιβάδα δίζυγι παλμῷ,
οἷα γύνη παίζουσα χοροίτυπος· οἷα δὲ ῥόπτρῳ
δίκτυπον ἁρμονίην κροτέων ἑτερόζυγι χαλκῷ,
ἠερίαις μεθέηκεν ἀλήμονα βόστρυχον αὔραις,
Λυδὸν ἀνακρούων μέλος Εὐΐον. ἦ τάχα φαίης,
ἄγρια κωμάζουσαν ἰδεῖν λυσσώδεα Βάκχην.
καὶ διδύμους Φαέθοντας ἐδέρκετο, καὶ δύο Θήβας·

---

v. 105. φρικτὸν Ἐχιονίδην editt. de turbis ante et post hunc versum dictum ad vv. 99. 100. 101.

v. 108. ὤϊξεν εὐώδεας, ἧχι ed. pr. ὤϊξ᾽ εὐώδεας, ἧχι ed. alt. e coniect. Falk. probata Rhodomanno. Duriorem apostrophum respuit Nonnus.

v. 112. κυκλάδι τέχνῃ editt. quod hic alienum, cf. XLIII. 270. nostrum habet V. 312.

v. 119. δίζυγι χαλκῷ editt. e v. 121. Servavit Hermannus ad Eur. Bacch. 924.

v. 122. Mire interpositus versus et suspectus propter v. 111. sed cf. vv. 138. 141.

v. 125. Vid. Herm. ad Eur. Bacch. 912.

ἔλπετο δ᾽ ἀκαμάτων ἐπικείμενον ὑψόθεν ὤμων
Θήβης ἑπταπόροιο μετοχλίζειν πυλεῶνα.
Ἀμφὶ δέ μιν στεφανηδὸν ἐκυκλώσαντο πολῖται,
ὃς μὲν ἔχων τροχόεντα λόφον χθονὸς, ὃς δ᾽ ἐπὶ πέτρῳ
ὑψιφανής· ὃ δὲ πῆχυν ἐπ᾽ ἀνέρος ὦμον ἐρείσας,
ἴχνος ἀνῃώρησεν, ἐπὶ χθονὶ δάκτυλα πήξας·
καί τις ἐΰγλώχινα μετήϊεν ὄχθον ἀρούρης·
ἄλλος ἐπὶ προβλῆτος ἐπάλξιος, ὃς δὲ δοκεύων
δόχμιον ὄμμα τίταινεν ἀερσιλόφων ἐπὶ πύργων·
ὃς δὲ μέσας στεφανηδὸν ἐν ἄντυγι χεῖρας ἑλίξας,
ἴχνεσιν ἀκροπόροισιν ἀνήϊε κίονα βαίνων,
Πενθέα παπταίνων, δεδονημένον ἅλματι λύσσης,
θύρσον ἀερτάζοντα, καὶ αἰθύσσοντα καλύπτρην.
Ἤδη δ᾽ ἑπταπόροιο παρέδραμε τείχεα Θήβης,
αὐτομάτοις ἑλίκεσσιν ἀνοιγομένων πυλεώνων·
ἤδη δὲ πρὸ πόληος ἐς ἠέρα βόστρυχα σείων,
ἁβρὰ δρακοντοβότοιο παρέστιχε νάματα Δίρκης·
καὶ ποδὶ λυσσήεντι χοροίτυπον ἴχνος ἑλίσσων,
δαίμονος ἀμπελόεντος ὀπίστερον εἶχε πορείην.
Ἀλλ᾽ ὅτε χῶρον ἵκανεν, ὅθι δρύες, ᾗχι χορεῖαι,
καὶ τελεταὶ Βρομίου θιασώδεες, ᾗχι καὶ αὐτὴ
Βασσαρίδων ἀπέδιλος ἔην κεμαδοσσόος ἄγρη,
ἀμπελόεις τότε Βάκχος, ὀρειάδος ἔνδοθι λόχμης,

---

v. 131. *ἴχνη ἀνηώρησεν* editt. sed neque hoc, neque *ἴχνε᾽ ἀνηώρ.* Nonno satis convenit.

v. 132. *μετήϊεν ὄχλον ἀρούρης* editt. quod aperte falsum. Aliquando de instrumento agresti cogitabam, veluti *μοχλὸν ἀρ.* vel simile quid.

v. 133. *ἐπάξιος* editt. inepte. Rhodomannus: „*ἐπάξιος* suspectum.“

v. 138. *καλύπτρην* dubium est, vid. ad v. 122.

v. 145. *ἦχι* ed. pr. ut seq. quoque versu.

ἀρχαίην ἐλάτην, ἰσομήκεα γείτονι πέτρῃ,
δένδρον ἰδὼν περίμετρον, ἐγήθεεν, ἧς ὑπὸ θάμνῳ
ἀγχινεφεῖς πετάλοισιν ἐπεσκιόωντο κολῶναι·
ἀκρότατον δὲ κόρυμβον ἀφειδέϊ χειρὶ πιέζων
εἰς πέδον, εἰς πέδον εἷλκε· κατὰ χθόνα δ' ἔκτοθι Πενθεὺς

*   *   *   *   *

θαλλὸν ἀερσιπότητον· ἐπισφίγγων δὲ φορῆα,
ὕψι τιταινομένων ἐδράξατο χειρὶ κορύμβων·
καὶ πόδας ἔνθα καὶ ἔνθα παλινδίνητος ἑλίσσων,
ἄστατος ὀρχηστῆρι τύπῳ κουφίζετο Πενθεύς.

Καὶ τότε Βασσαρίδεσσι χορῖτιδες ἤλυθον ὧραι·
ἀλλήλαις δ' ἐκέλευον· ἀνεζώννυντο δὲ πέπλοις·
νεβρίδα δ' ἀμφεβάλοντο· καὶ οὐρεσίφοιτος Ἀγαύη
ἀφροκόμοις στομάτεσσιν ἀπεῤῥοίβδησεν ἰωήν·

Αὐτονόη, σπεύσωμεν, ὅπῃ χορός ἐστι Λυαίου,
καὶ κτύπος οὐρεσίφοιτος ἀκούεται ἠθάδος αὐλοῦ,
ὄφρα μέλος πλέξαιμι φιλεύϊον, ὄφρα δαείω,
τίς φθαμένη στήσειε χοροστασίην Διονύσῳ,
τίς τίνα νικήσειε θυηπολέουσα Λυαίῳ.
δηθύνεις ἀχόρευτε, καὶ ἡμέας ἔφθασεν Ἰνώ·
οὐκέτι πόντον ἔχει μετανάστιος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
ἐξ ἁλὸς ἦλθε θέουσα σὺν ὑγροπόρῳ Μελικέρτῃ·

---

v. 153. Graefius, non animadversa imitatione Euripidis, de qua dixi ad Bacchas v. 1056. 1062. coniecerat, *εἰς πέδον ἐγκλιδὸν εἷλκε· κατὰ χθόνα δ' ἔσχεθε Πενθεὺς θαλλὸν ἀερσιπότητον.* Ego lacunae signa posui, cui certam fidem facit Euripides. Rhodomannus: „*ἔκτοθι* displicet.“ *Hermannus.*

v. 158. *καί ποτε — χοροΐτιδες* editt.

v. 159. *ἀνεζώννυντο* ed. pr. emendatum in ed. alt.

v. 162. *σπεύσω μὲν ὅπη* ed. pr. *σπεύσωμεν ὅπη* ed. alt. et Rhodomannus.

v. 164. *πλέξοιμι* editt.

ἦλθε προασπίζουσα διωκομένου Διονύσου,
μὴ Πενθεὺς ἀθέμιστος ἐπιβρίσειε Λυαίῳ.
Μυστίδες, εἰς σκοπέλους, Ἰσμηνίδες ἔλθετε Βάκχαι,
καὶ τελετὰς στήσωμεν· ὁμοζήλῳ δὲ χορείῃ
Λυδαῖς Βασσαρίδεσσιν ἐρίζομεν, ὄφρα τις εἴπῃ·
Μυγδονίην νίκησε Μιμαλλόνα Μαινὰς Ἀγαύη.
Ὣς φαμένη, σκοπίαζε καθήμενον ὑψόθι δένδρου,
ἄγριον οἷα λέοντα, θεημάχον υἱέα μήτηρ·
καί μιν ἀγειρομέναις ἐπεδείκνυε Θυιάσι Βάκχαις·
υἱέα δ' ἔμφρονα θῆρα καλέσσατο λυσσάδι φωνῇ.
ἀμφὶ δέ μιν στεφανηδὸν ἐκυκλώσαντο γυναῖκες,
ἑζόμενον πετάλοισι· καὶ εὐπαλάμῳ τινὶ δεσμῷ
δένδρον ἐπηχύναντο, καὶ ἤθελον εἰς χθόνα ῥίπτειν
ἔρνος ὁμοῦ Πενθῆϊ· περισφίγξασα δὲ θάμνῳ
ὁλκὸν ὁμοζυγέος παλάμης ἐνοσίχθονι παλμῷ,
πρυμνόθεν αὐτόρριζον ἀνέσπασε δένδρον Ἀγαύη.
καὶ φυτὸν εἰς χθόνα πῖπτεν· ἐγυμνώθη δὲ Κιθαιρών·
καὶ θρασὺς αὐτοέλικτος ἄναξ, βητάρμονι παλμῷ,
κύμβαχος ἠερόθεν κεκυλισμένος ἤριπε Πενθεύς.
καὶ τότε μιν λίπε λύσσα νοοσφαλέος Διονύσου,
καὶ προτέρας φρένας ἔσχε τὸ δεύτερον· ἀμφὶ δὲ γαίῃ,
γείτονα πότμον ἔχων, κινυρὴν ἐφθέγξατο φωνήν·

---

v. 171. ἐπιβρύσειε ed. pr. emend. Falk.

v. 181. καὶ εὐπετάλῳ τ. δ. editt. emend. Scalig.

v. 183. θάμνον editt.

v. 186. ἐγυμνώθη recte de caesa sylva dici potuisset, de una arbore satis ineptum est.

v. 190. τοδεύτερον scriptum in ed. pr.

v. 191. Maluissem γ. πότμον ἰδών.

Νύμφαι Ἀμαδρυάδες με καλύψατε, μή με δαμάσσῃ
παιδοφόνοις παλάμῃσιν ἐμὴ φιλότεκνος Ἀγαύη.
μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ, ἀπηνέος ἴσχεο λύσσης·
θῆρα πόθεν καλέεις με, τὸν υἱέα; ποῖα κομίζω
στήθεα λαχνήεντα; τίνα βρυχηθμὸν ἰάλλω;
οὐκέτι γινώσκεις με, τὸν ἔτρεφες; οὐκέτι λεύσσεις;
σὴν φρένα, καὶ τεὸν ὄμμα τίς ἥρπασε; χαῖρε, Κιθαιρών·
χαίρετε, δένδρεα ταῦτα καὶ οὔρεα· σώζεο, Θήβη·
σώζεο καὶ σύ, φίλη παιδοκτόνε μῆτερ Ἀγαύη.
δέρκεο ταῦτα γένεια νεότριχα, δέρκεο μορφὴν
ἀνδρομέην· οὐκ εἰμὶ λέων· οὐ θῆρα δοκεύεις.
φείδεο σῆς ὠδῖνος, ἀμείλιχε, φείδεο μαζῶν·
Πενθέα παπταίνεις με, τὸν ἔτρεφες. ἴσχεο, φωνή·
μύθους σεῖο φύλαξον· ἀνήκοός ἐστιν Ἀγαύη.
εἰ δὲ κατακτείνεις με, χαριζομένη Διονύσῳ,
μούνη παῖδα δάμασσον, ἀγάστονε· μὴ δὲ δαμῆναι
Βασσαρίδων τεὸν υἷα νόθαις παλάμῃσιν ἐάσῃς.

Ὣς φάμενος, λιτάνευε, καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀγαύη.
ἀμφὶ δέ μιν δασπλῆτες ἐπεῤῥώοντο γυναῖκες
χερσὶν ὁμοζήλοισι· κυλινδομένου δὲ κονίῃ
ἣ μὲν ὀπισθιδίους πόδας εἴρυσεν· ἣ δὲ λαβοῦσα

---

v. 195. *καλέεις με τὸν υἱέα κομίζω* editt. admodum corrupte. Excidit *ἔτρεφες*, quod recurrit vv. 197. 204. unde sequens *ἦ ῥα* propter praecedens *τὸν* facile in *υἱέα* depravari potuit. Minus apte Falk. tentabat: *τὸν υἱέα σεῖο, κομίζων.* — Graefii emendationi, *τὸν ἔτρεφες; ἦ ῥα κομίζω*, praetuli faciliorem Rhodomanni. *Hermannus.*

v. 197. *λεύσεις* editt.

v. 208. *ἐάσσῃς* editt.

v. 212. *ὀπισθιδίους* quasi revera bestia quadrupes fuisset.

δεξιτερὴν προθέλυμνον ἀνέσπασεν· Αὐτονόη δὲ
λαιὴν ἀντερύεσκε· περιπλεχθεῖσα δὲ μήτηρ,
στήθεϊ παιδὸς ἔπηξεν ἑὸν πόδα· κεκλιμένου δὲ
αὐχένα τολμήεντι διέθρισεν ὀξέϊ θύρσῳ.
καὶ φονίῳ ταχύγουνος ἀνέδραμε χάρματι λύσσης·
αἱματόεν δὲ κάρηνον ἀτερπέϊ δείκνυε Κάδμῳ.
ψευδομένου δὲ λέοντος ἀγαλλομένη χάριν ἄγρης,
τοῖον ἀπεῤῥοίβδησεν ἔπος λυσσώδεϊ λαιμῷ·

Κάδμε μάκαρ, καλέω σε μακάρτερον· ἐν σκοπέλοις γὰρ
χερσὶν ἀθωρήκτοισιν ἀριστεύουσαν, Ἀγαύην
Ἄρτεμις ἐσκοπίαζε, καὶ εἰ πέλε δεσπότις ἄγρης,
ζῆλον ὑποκλέπτουσα λεοντοφόνου σέο κούρης.
καὶ Δρυάδες θάμβησαν ἐμὸν πόνον· ἡμετέρης δὲ
Ἁρμονίης γενέτης, κεκορυθμένος ἤθαδι λόγχῃ,
παῖδα τεὴν ἀσίδηρον ἐθάμβεε χάλκεος Ἄρης
θύρσον ἀκοντίζουσαν, ἀλοιητῆρα λεόντων,
κυδιόων· σὺ δὲ, Κάδμε, τεῶν ἐπιβήτορα θώκων,
Πενθέα δεῦρο κάλεσσον, ὅπως φθονερῇσιν ὀπωπαῖς
θηροφόνους ἱδρῶτας ὀπιπεύσειε Λυαίου.
δμῶες ἐμοὶ, στείχεσθε· παρὰ προπύλαια δὲ Κάδμου
πήξατε τοῦτο κάρηνον, ἐμῆς ἀναθήματα νίκης.

---

v. 214. *περιπλεχθεῖσα* editt. Voluitne fortasse *παραπλαγχθεῖσα*, vel *νοοπλαγχθεῖσα?*

v. 216. Excidisse hic nonnulla puto: de qua re dixi ad Eur. Bacch. 1118. et 1133. *Hermannus.*

v. 225. Fortasse *ὑμετέρης.*

v. 226. *κεκορυθμένον* ed. pr. emend. Falk.

v. 231. Exspectabam *ὀπιπεύσειεν Ἀγαύης*, cf. v. 249.

τηλίκον οὔποτε θῆρα κατέκτανε σύγγονος Ἰνώ·
Αὐτονόη, σκοπίαζε, καὶ αὐχένα κάμψον Ἀγαύῃ·
οὐ γὰρ ἐμοὶ λάχες εὖχος ὁμοίϊον· ὑμετέρου δὲ
μητρὸς Ἀρισταίοιο φατιζομένην ἔτι νίκην,
σῆς ἑκυρῆς, ἤσχυνα, λεοντοφόνοιο Κυρήνης.

Ἔννεπε, κουφίζουσα φίλον βάρος· εἰσαΐων δὲ
Κάδμος ἀγαλλομένης ἑτερόφρονα παιδὸς ἀπειλήν,
μίξας δάκρυσι μῦθον, ἀμείβετο πενθάδα φωνήν·

Οἷον θῆρα δάμασσας ἐχέφρονα, τέκνον Ἀγαύη;
οἷον θῆρα δάμασσας, ὃν ὑμετέρη τέκε γαστήρ;
οἷον θῆρα δάμασσας, ὃν ἐσπέρμηνεν Ἐχίων;
δέρκεο σεῖο λέοντα, τὸν εἰσέτι τυτθὸν ἀείρων,
παιδοκόμῳ κούφιζε γεγηθότι Κάδμος ἀγοστῷ·
δέρκεο σεῖο λέοντα, τὸν Ἁρμονίη σέο μήτηρ
πολλάκις ἠέρταζε, καὶ ὤρεγε μαζὸν ἀμέλγειν.
μαστεύεις σέο παῖδα τεῶν θηρήτορα μόχθων·

---

v. 234. *συγγενὲς Ἰνώ* editt.

v. 238. *ἤσχυνα* ed. pr.

v. 241. *μίξας* in ed. alt. excusum. Mox alius fortasse dedisset *πενθάδι φωνῇ*.

v. 242. *δάμασσας ὃν ἐχέφρονα* ed. pr. sed *ὃν* (ortum e vv. seqq.) ab archetypo abesse, auctor est Falk. *Ἀγαύῃ* ed. alt. vitiose.

v. 244. *ἐσπέρμηνεν* editt.

v. 245. *ἀείρω* editt. praeterea hunc versum vulgo excipit v. 247. turbato nexu. Emendavit et transposuit Cunaeus. In idem incidit V. D. ap. Villois. *ἀείρω* tantum male retinens.

v. 246. *παιδοκόμον — Κάδμου ἀγοστῷ* editt. emend. idem Cun. Rhodomannus: „mendum esse apparet."

πῶς καλέσω Πενθῆα, τὸν ἐν παλάμῃσιν ἀείρεις;
θῆρα τεὸν σκοπίαζε, καὶ υἱέα σεῖο νοήσεις.
ὃν κτάνες ἀγνώσσουσα, πόθεν σέο παῖδα καλέσσω;
καλὰ φέρεις, Διόνυσε, τεῷ θρεπτήρια Κάδμῳ·
καλά μοι Ἁρμονίης νυμφεύματα δῶκε Κρονίων·
Ἄρεος ἄξια ταῦτα καὶ Οὐρανίης Ἀφροδίτης.
Ἰνὼ πόντον ἔχει· Σεμέλην ἔφλεξε Κρονίων·
μύρεται Αὐτονόη κεροὲν τέκος· ἃ μέγα δειλή,
ἔκτανεν, ὃν τέκε μοῦνον, ἀώριον υἱὸν Ἀγαύη·
καὶ μογέει Πολύδωρος ἐμὰς λιπόπατρις ἀλήτης.
μοῦνος ἐγὼ λιπόμην νέκυς ἔμπνοος· εἰς τίνα φεύγω,
Πενθέος οἰχομένοιο, καὶ ὀλλυμένου Πολυδώρου;
τίς πόλις ὀθνείη με δεδέξεται; ἔῤῥε, Κιθαιρών·
γηροκόμους Κάδμοιο κατέκτανες· ἀμφοτέρους δὲ
νεκρὸν ἔχεις Πενθῆα, καὶ Ἀκταίωνα καλύπτεις.

Ὣς φαμένου Κάδμοιο, γόον κρουνηδὸν ἰάλλων,
δάκρυσι πηγαίοισι γέρων ἔκλαυσε Κιθαιρών·
καὶ δρύες ὠδύροντο, καὶ ἔκλαγον αἴλινα Νύμφαι
Νηϊάδες. πολιὴν δὲ κόμην ᾐδέσσατο Κάδμου
καὶ στοναχὴν Διόνυσος· ἀπενθήτου δὲ προσώπου,
μίξας δάκρυ γέλωτι, νόον μετέθηκεν Ἀγαύης,
καὶ πάλιν ἔμφρονα θῆκεν, ὅπως Πενθῆα νοήσῃ.

---

v. 255. οὐρανίης editt. sine sensu: non *coelestem* Venerem sed *Uraniam* h. e. *ex Urani caede ortam*, cruentam, voluit poëta.

v. 259. λιπόπατρις Ἀθήνης editt. sed verum vidit Falk.

v. 262. πτόλις editt.

v. 268. ἡδέσατο Βάκχος editt. postremum emendavit recte Scal.

Ἡ δὲ μεταστρέψασα νόον, καὶ ἄπιστον ὀπωπήν,
αὐτοπαγὴς, ἄφθογγος ἐπὶ χρόνον ἵστατο μήτηρ·
καὶ κεφαλὴν Πενθῆος ὀπιπεύουσα θανόντος,
ἤριπεν αὐτοκύλιστος· ὑπὲρ δαπέδοιο δὲ δειλὴ
βόστρυχον αἰσχύνουσα χυτῇ κεκύλιστο κονίῃ·
καὶ λασίους ἔῤῥιψεν ἀπὸ στέρνοιο χιτῶνας,
καὶ Βρομίου φιάλας θιασώδεας, αἵματος ὁλκῷ
στήθεα φοινίξασα, καὶ ἀσκεπέων πτύχα μαζῶν.
καὶ κύσεν υἱέος ὄμμα, καὶ ἔγχλοα κύκλα προσώπου,
καὶ πλοκάμους χαρίεντας ἐρευθομένοιο καρήνου·
ὀξὺ δὲ κωκύουσα τόσην ἐφθέγξατο φωνήν·

Νηλειὴς Διόνυσε, τεῆς ἀκόρητε γενέθλης,
δὸς προτέρην ἔτι λύσσαν ἐμοὶ πάλιν· ἄρτι γὰρ ἄλλην
χείρονα λύσσαν ἔχω πινυτόφρονα· δός μοι ἐκείνην
ἀφροσύνην, ἵνα θῆρα τὸ δεύτερον υἷα καλέσσω.
θῆρα βαλεῖν ἐδόκησα· νεοτμήτοιο δὲ κόρσης
ἀντὶ λεοντείης, κεφαλὴν Πενθῆος ἀείρω.
ὀλβίη Αὐτονόη βαρυδάκρυος, ὅττι θανόντα
ἔστενεν Ἀκταίωνα, καὶ οὐ κτάνεν υἱέα μήτηρ·
μούνη ἐγὼ γενόμην παιδοκτόνος· οὐ Μελικέρτην
ἔκτανεν, ἠὲ Λέαρχον ἐμὴ μετανάστιος Ἰνώ·
ἀλλὰ πατὴρ ἐδάμασσε, τὸν ἤροσεν. ἆ μέγα δειλή,
Ζεὺς Σεμέλῃ παρίαυεν, ὅπως Πενθῆα γοήσω·
Ζεὺς γενέτης Διόνυσον ἑῷ τεκνώσατο μηρῷ,
Καδμείην ἵνα πᾶσαν ἀϊστώσειε γενέθλην.
ἱλήκοι Διόνυσος· ὅλον γένος ὤλεσε Κάδμου.

---

v. 278. καὶ Βρομίους φιάλας, editt.

v. 286. τοδεύτερον ed. pr.

ἀλλὰ θεοκλήτου γαμίην μετὰ δαῖτα τραπέζης,
Ἁρμονίης μετὰ λέκτρον, ἐμοῦ μετὰ παστάδα Κάδμου
ἀρχαίην κιθάρην δονέων πάλιν αὐτὸς Ἀπόλλων,
θρῆνον ἕνα πλήξειε καὶ Αὐτονόη καὶ Ἀγαύη,
ὠκύμορον Πενθῆα καὶ Ἀκταίωνα λιγαίνων.
ἡμετέρης, φίλε κοῦρε, τί φάρμακόν ἐστιν ἀνίης;
οὔπω σοῖς θαλάμοισιν ἐκούφισα νυμφοκόμον πῦρ·
οὐ ζυγίων ἤκουσα τεῶν ὑμέναιον ἐρώτων·
ποῖον ἴδω σέο παῖδα παρήγορον; αἴθε σε Βάκχη
ἄλλη ἀπηλοίησε, καὶ οὐ πολύμοχθος Ἀγαύη.
μητέρι μαινομένῃ μὴ μέμφεο, δύσμορε Πενθεῦ·
Βάκχῳ μέμφεο μᾶλλον· ἀναίτιός ἐστιν Ἀγαύη.
χεῖρες ἐμαί, φίλε κοῦρε, τεὴν στάζουσιν ἐέρσην
αὐχένος ἀμηθέντος· ἀπ᾽ αὐτοχύτου δὲ καρήνου
αἷμα τεὸν μητρῷον ὅλον φοίνιξε χιτῶνα·
ναί, λίτομαι, Βρομίου, δότε μοι δέπας· ἀντὶ γὰρ οἴνου
λύθρον ἐμοῦ Πενθῆος ἐπισπένδω Διονύσῳ.
σοὶ μὲν ἐγὼ φιλόδακρυς, ἄωρε, τύμβον ἐγείρω,
χερσὶν ἐμαῖς ἀκάρηνον ἐνικρύψασα κονίῃ
σὸν δέμας· ὑμετέρῳ δ᾽ ἐπὶ σήματι τοῦτο χαράξω·
„εἰμὶ νέκυς Πενθῆος, ὁδοιπόρε, νηδὺς Ἀγαύης,
„παιδοκόμος μ᾽ ἐλόχευσε, καὶ ἔκτανε παιδοφόνος χείρ.“

---

v. 298. ταμίην ed. pr. emend. Falk.

v. 299. παστάδα κόσμου editt. sed error non fugit Falkenb.

v. 311. Fortasse ἀρτιχύτου; magis sobrie dixisset ἀρτιφάτου, ἀρτιλύτου.

v. 312. μητρῷον editt.

v. 316. ἐνὶ κρύψασα ed. pr. ἐπικρύψασα ed. alt. quia in Falk. coniecturis ita scriptum.

Ἔννεπε, λυσσώουσα σοφῇ φρενί· μυρομένης δέ,
Αὐτονόη γοόωσα παρήγορον ἴαχε φωνήν·

Ζῆλον ἔχω καὶ ἔρωτα τεῆς κακότητος, Ἀγαύη,
ὅττι περιπτύσσεις γλυκερὴν Πενθῆος ὀπωπήν,
καὶ στόμα, καὶ φίλον ὄμμα, καὶ υἱέος ἄκρα κομάων.
γνωτή, ἐπολβίζω σε, καὶ εἰ κτάνες υἱέα μήτηρ·
ἀντὶ γὰρ Ἀκταίωνος, ἀμειβομένης ἀπὸ μορφῆς
νεβρὸν ἐγὼ δάκρυσα, καὶ υἱέος ἀντὶ καρήνου
μηκεδανὴν ἐλάφοιο νόθην κτερέϊξα κεραίην.
σὴ δ' ὀδύνης ἐλάχεια παραίφασις, ὅττι θανόντος
οὐκ ἴδες ἀλλοῖον τύπον υἱέος· οὐ τρίχα νεβροῦ,
οὐ χηλὴν ἀνόητον ἐκούφισας, ἠὲ κεραίην·
μούνη δ' ἔδρακον υἷα, νόθον νέκυν· ἀλλοφυῆ δὲ
καὶ στικτὴν καὶ ἄναυδον ἐκώκυον εἰκόνα μορφῆς,
καὶ μήτηρ ἐλάφοιο, καὶ οὐκέτι παιδὸς ἀκούω.
ἀλλὰ σύ, κυδαίνουσα, Διὸς φιλοπαρθένε κούρη,
ἀνδρὸς ἐμοῦ, σέο Φοῖβον, Ἀρισταίοιο τοκῆα,
εἰς ἔλαφον μετάμειψον ἐμὴν βροτοειδέα μορφήν·
δὸς χάριν Ἀπόλλωνι· μετ' Ἀκταίωνα δὲ δειλὴν]
τοῖς αὐτοῖς σκυλάκεσσι καὶ Αὐτονόην πόρε φορβήν,
ἢ κυσὶν ὑμετέροισιν· ἐςαθρήσῃ δὲ Κιθαιρὼν
μητέρα καὶ μετὰ παῖδα κυνοσπάδα· μή δέ με δειλήν,

---

v. 327. δάκρυσσα editt.

v. 329. Argutum est σὴ — παραίφασις, etsi vereor, ne Nonnus σῆς δ' ὀδύνης sibi vindicet. Mox in ed. alt. excusum θανόντας.

v. 333. ἐγὼ κλύον εἰκόνα editt. male.

v. 340. κυσὶν ἡμετέροισιν editt. contra veritatem.

σῶν ἐλάφων μεθέπουσαν ἴσην κεραελκέα μορφήν,
ἄγρια μαστίζουσα, τεῇ ζεύξειας ἀπήνῃ.
χαῖρε φυτὸν Πενθῆος, ἀμείλιχε, χαῖρε, Κιθαιρών·
χαίρετε καὶ νάρθηκες ἀμερσινόου Διονύσου·
σώζεό μοι, Φαέθων τερψίμβροτε· λάμπε κολώναις·
λάμπε καὶ ἀμφοτέροις, Λητωΐδι καὶ Διονύσῳ·
εἰ δὲ τεαῖς ἀκτῖσι καὶ ἀνέρας οἶσθα δαμάσσαι,
σῷ καθαρῷ πυρὶ βάλλε καὶ Αὐτονόην καὶ Αγαύην·
ἔσσο δὲ Πασιφάης τιμηορὸς, ὄφρα γελάσσῃς,
Ἁρμονίης γενέτειραν ἀνιάζων Ἀφροδίτην.

Εἶπε· καὶ ὠλεσίτεκνος ὀδύρετο μᾶλλον Ἀγαύη.
καὶ νέκυν, ὃν κατέπεφνε, φίλη τυμβεύσατο μήτηρ,
πίδακα δακρυόεσσαν ἀναβλύζουσα προσώπου.
καὶ τάφον εὐποίητον ἐτεκτήναντο πολῖται.

Ὣς αἳ μὲν στενάχοντο κατηφέες· εἰσορόων δὲ
Βάκχος ἄναξ ἐλέαιρε· φιλοθρήνους δὲ γυναῖκας
μυρομένας ἀνέκοψεν, ἐπεὶ στοιχηδὸν ἑκάστῃ
λυσιπόνῳ κεράσας μελιηδέϊ φάρμακον οἴνῳ,
δῶκε ποτὸν ληθαῖον· ὀδυρομένοιο δὲ Κάδμου
πένθιμον ἐπρήϋνε γόον παιήονι μύθῳ·
ἀμφοτέρας δ' εὔνησε, καὶ Αὐτονόην καὶ Ἀγαύην,
ἐλπίδος ἐσσομένης πρωτάγγελα θέσφατα φαίνων.
Ἰλλυρίην δ' ἐπὶ γαῖαν, ἐς Ἑσπερίου χθόνα πόντου
Ἁρμονίην λιπόπατριν, ὁμόστολον ἥλικι Κάδμῳ,
ἀμφοτέρους πόμπευεν ἀλήμονας, οἷς χρόνος ἕρπων

v. 350. γελάσσῃ ed. pr.

v. 355. ἐτεκτήναντο editt.

ὤπασε πετρήεσσαν ἔχειν ὀφιώδεα μορφήν.
καὶ Σατύρους καὶ Πᾶνας ἔχων, καὶ λύγκας ἱμάσσων,
ἁβρὸς ἀσιγήτοισιν ἐκώμασε Βάκχος Ἀθήναις.

---

v. 568. ἔχων, λύγκας ed. pr. copulam e Cod. revocavit Falk.

ΝΟΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΖ.

Ἔρχεο τεσσαρακοστὸν ἐς ἕβδομον, ὁππόθι Περσεύς,
καὶ μόρος Ἰκαρίοιο, καὶ ἀβροχίτων Ἀριάδνη.

ΝΟΝΝΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΖ.

Ἤδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα δι' ἄστεος ἵπτατο φήμη
ἄγγελος αὐτοβόητος ἐρισταφύλου Διονύσου,
Ἀτθίδι φοιτήσαντος· ἀκοιμήτου δὲ Λυαίου
εἰς χορὸν εὐώδινες ἐβακχεύθησαν Ἀθῆναι.
καὶ πολὺς ἔβρεμε κῶμος· ὁμηγερέες δὲ πολῖται
εἵμασι δαιδαλέοισιν ἀνεχλαίνωσαν ἀγυιὰς
χερσὶ πολυσπερέεσσιν· ἀεξιφύτοιο δὲ Βάκχου
ἡμερίδων πετάλοισιν ἐμιτρώθησαν Ἀθῆναι
αὐτόματοι· φιάλας δὲ σιδηροφόρων διὰ μαζῶν
στήθεσι μυστιπόλοισιν ἀνεζώννυντο γυναῖκες·
παρθενικαὶ δ' ἐχόρευον· ἐπεστέψαντο δὲ κόρσης
ἄνθεϊ κισσήεντι περίπλοκον Ἀτθίδα χαίτην.
Ἰλισσὸς δ' ἐλέλιζε περὶ πτόλιν ἔμπνοον ὕδωρ,
κυδαίνων Διόνυσον· ὁμοζήλῳ δὲ χορείῃ
Εὔϊον ἐκρούοντο μέλος Κηφισσίδες ὄχθαι.
φυταλίη δ' ἀνέτελλεν· ἀπὸ χθονίοιο δὲ κόλπου
αὐτοφυής, γλυκεροῖο πεπαινομένου τοκετοῖο,

v. 10. ἀνεζώννυντο ed. pr. emend. Falk.
v. 12. Ἀτθίδα dici χαίτην, hic non exspectabam.
v. 15. Κηφησίδες editt. Κηφισίδες Rhodomannus.

βότρυς ἐλαιήεντος ἐφοινίχθη Μαραθῶνος.
καὶ δρύες ἐψιθύριζον· ἀνοιγομένων δὲ πετήλων
δίχροον ἠρεύγοντο ῥόδον λειμωνίδες ὧραι·
καὶ κρίνον αὐτοτέλεστον ἐμαιώσαντο κολῶναι.
Καὶ Φρυγίοις αὐλοῖσιν ἐπέκτυπεν αὐλὸς Ἀθήνης,
καὶ δίδυμον κελάδημα δόναξ ἐλίγαινεν Ἀχαρνεύς,
θλιβόμενος παλάμῃσιν· ὁμογλώσσων δ' ἀπὸ λαιμῶν
Μυγδονίη βαρύδουπος ὁμόθροος ἄζυγι κούρῃ
δίθροον ἁρμονίην ἐπιδήμιος ἴαχε Βάκχη,
πῆχυν ἐπικλίνουσα νέῃ Πακτωλίδι νύμφῃ·
καὶ φλόγα νυκτιχόρευτον ἀνέσχεθε δίζυγι πεύκῃ,
ἀρχεγόνῳ Ζαγρῆϊ, καὶ ὀψιγόνῳ Διονύσῳ.
μνησαμένη δ' Ἰτύλοιο καὶ ἱστοπόνου Φιλομήλης
σύνθροος αἰολόδειρος ἀνέκλαγεν Ἀτθὶς ἀηδών·
καὶ Ζεφύρου λάλος ὄρνις ὑπωροφίην χέε μολπήν,
μνῆστιν ὅλην Τηρῆος ἀποῤῥίψασα θυέλλαις.
Οὐδέ τις ἦν ἀχόρευτος ἀνὰ πτόλιν· αὐτὰρ ὁ χαίρων,
Βάκχος, ἐς Ἰκαρίου δόμον ἤλυθεν, ὃς πλέον ἄλλων
φέρτερος ἀγρονόμων, ἑτερότροπα δένδρα φυτεύων.
ἀγραύλοις δὲ πόδεσσι γέρων ἐχόρευεν ἁλωεύς,
ἀθρήσας Διόνυσον ἐπήλυδα· καλλιφύτων δὲ

---

v. 20. *δίθροον* editt. fortasse e v. 26. Emendaverat etiam Rhodomannus.

v. 25. *Μυγδονίης* editt. Correxerat etiam Rhodomannus.

v. 27. *ἐπικλίνουσα ἐῇ* editt. *νέῃ* intelligo de recens advena. Sic emendavit etiam Rhodomannus.

v. 31. *ἀνέκραγεν* editt. solemni errore.

v. 32. *Ζεφύρου δ' ἁλὸς ὄρνις* ed. pr. *καλὸς ὄρνις* ed. alt. e perversa coniectura Falk. Rhodomannus *καί που Δαυλιὰς ὄρνις.*

v. 35. *Βάκχος Ἰκαρίου* ed. pr. praeposit. restituit Falk.

v. 36. *φυτεύων* sanum, si in antecedenti sententia *ἦν* suppletur. Immo fortasse scribendum *ὃς πέλεν ἄλλων* etc. vel *φύτευεν.*

κοίρανον ἡμερίδων ὀλίγῃ ξείνισσε τραπέζῃ·
Ἠριγόνη δ' ἐκέρασσεν, ἀφυσσαμένη γλάγος αἰγῶν.
ἀλλά ἑ Βάκχος ἔρυκε· φιλοστόργῳ δὲ γεραιῷ
ὤπασε λυσιπόνοιο μέθης ἐγκύμονας ἀσκούς·
δεξιτερῇ δ' εὔοδμον ἔχων δέπας ἡδέος οἴνου,
ὤρεγεν Ἰκαρίῳ· φιλίῳ δ' ἠσπάζετο μύθῳ·
Δέξο, γέρον, τόδε δῶρον, ὃ μὴ δεδάασιν Ἀθῆναι·
ὦ γέρον, ὀλβίζω σε· σὲ γὰρ μέλψουσι πολῖται
τοῖον ἔπος δώσοντες· ὅτι κλέος εὗρεν ἐλέγξαι
Ἰκάριος Κελεοῖο, καὶ Ἠριγόνη Μετανείρης.
ζῆλον ἔχω προτέρης Δημήτερος, ὅττι καὶ αὐτὴ
ἄλλῳ γειοπόνῳ στάχυν ὄμπνιον ὤπασε Δηώ.
Τριπτόλεμος στάχυν εὗρε, σὺ δ' οἴνοπα βότρυν ὀπώρης·
Ἴκαρος, οὐρανίῳ Γανυμήδεϊ μοῦνος ἐρίζεις,
Τριπτολέμου προτέροιο μακάρτερε· θυμοβόρους γὰρ
οὐ στάχυες λύουσι μεληδόνας· οἰνοτόκοι δὲ
βότρυες ἀνδρομέης παιήονές εἰσιν ἀνίης.
Τοῖον ἔπος κατέλεξε· φιλοξείνῳ δὲ γεραιῷ
ἁβρὸν ἐγερσινόοιο δέπας πόρεν ἔμπλεον οἴνου.
καὶ πίεν ἄλλο μετ' ἄλλο γέρων φυτοεργὸς ἀλωεύς,
οἶστρον ἔχων ἀκόρητον ἐϋῤῥαθάμιγγος ἐέρσης·
κούρη δ' ἀντὶ γάλακτος ἀφυσσαμένη χύσιν οἴνου
ὤρεγε χειρὶ κύπελλον, ἕως ἐμέθυσσε τοκῆα.
ἀλλ' ὅτε δὴ κόρον εὗρε κυπελλοτόκοιο τραπέζης,
δόχμιος ἀμφιέλικτος, ἐρισφαλὲς ἴχνος ἑλίσσων,
ποσσὶν ἀμοιβαίοισιν ἀνεσκίρτησεν ἀλωεύς,
Ζαγρέος Εὔϊον ὕμνον ἀνακρούων Διονύσῳ.

---

v. 46. μέλπουσι π. editt.
v. 47. δώσοντες mire dictum, an φάσκοντες?
v. 52. ἐρίζει editt.
v. 63. **Fortasse dedit** δόχμιον ἀμφιέλικτον — ἴχνος —.

ἀγρονόμῳ δὲ γέροντι φυτηκόμος ὤπασε δαίμων
κλήματα βοτρυόεντα, φιλεύϊα δῶρα τραπέζης·
καί μιν ἄναξ ἐδίδαξεν, ἀεξιφύτῳ τινὶ τέχνῃ
κλάσσαι, βοθρῆσαί τε, βαλεῖν τ᾽ ἐνὶ κλήματα γύροις.
Ἄλλοις δ᾽ ἀγρονόμοισι γέρων φιλοεργὸς ἀλωεὺς
δῶρα φέρων Βρομίοιο καὶ ἀμπελόεσσαν ὀπώρην,
οἰνοφύτους ἐδίδαξε φυτηκομίας Διονύσου.
καὶ νομίῳ κρητῆρι βαλὼν ῥόον ἄσπετον οἴνου,
δαινυμένους ηὔφραινεν ἐπασσυτέροισι κυπέλλοις,
οἰνοδόκων θυόεσσαν ἀναπτύξας χύσιν ἀσκῶν.
καί τις ἐγερσινόοιο πιὼν ῥόον ἡδέος οἴνου,
Ἠριγόνης γενετῆρα φίλῳ μειλίξατο μύθῳ·
Εἰπέ, γέρον, πόθεν εὗρες ἐπὶ χθονὶ νέκταρ Ὀλύμπου;
οὐκ ἀπὸ Κηφισσοῖο φέρεις ξανθόχροον ὕδωρ·
οὐκ ἀπὸ Νηϊάδων μηλιηδέα δῶρα κομίζεις·
οὐ γὰρ ἀναβλύζουσι μελίῤῥυτα χεύματα πηγαί,
οὐ ῥόος Ἰλισοῖο χυτῷ φοινίσσεται ὁλκῷ·
οὐ ποτὸν ἔπλετο τοῦτο φιλοπτόρθοιο μελίσσης,
ὀξύτατον μερόπεσσι φέρον κόρον· ἀλλοφυὲς δὲ
καὶ μέλιτος γλυκεροῖο φέρεις γλυκερώτερον ὕδωρ·
πάτριον οὐ πόμα τοῦτο λοχεύεται Ἀτθὶς ἐλαίη·
λαρότερον δὲ γάλακτος ἔχεις ποτὸν, εὐμιγέος τε

v. 69. *βωθρῆσαί τε βαλεῖν ἐνὶ κλ. γήρης* ed. pr. *βοθρῆσαί τε βαλεῖν ἐνὶ κλ. γύροις* ed. alt. postremi vocab. emendatio tribuitur Falkenburgio. Egerunt de hoc versu Herm. ad Orph. p. 762. et Gerhard. Lectt. p. 201. vid. Comment. *τ᾽* addidit Rhodomannus.

v. 70. *φιλοεργὸς ἀλ.* fortasse verum est, fortasse scribendum *φυτοεργὸς*, ut vv. 58. 125. etc.

v. 75. *χύσιν ἄκρων* editt. cf. v. 42.

v. 87. *ποτὸν εὐμενέεσσι* editt. sine sensu. Videor mihi verum restituisse.

συμφερταῖς λιβάδεσσι μελικρήτου κυκεῶνος.
εἰ δὲ ποτὸν μερόπεσσιν ἀεξιφύτων ἀπὸ κήπων
ἐκ καλύκων δεδάασιν ἄγειν ῥοδοπήχεες Ὧραι,
καί κεν ἐγὼ καλέεσκον Ἀδώνιδος, ἢ Κυθερείης
εἰαρινὸν πόμα τοῦτο, ῥόδων εὔοδμον ἐέρσην.
λυσιπόνον καὶ ξεῖνον ἄγεις ποτόν· ἠερίοις γὰρ
πλαζομένας ἀνέμοισιν ἐμὰς ἐκέδασσε μερίμνας.
μή σοι δῶρον ἔδωκεν ἀπ᾽ αἰθέρος ἄμβροτος Ἥβη;
μή σοι τοῦτο κόμισσε τεῇ πολιοῦχος Ἀθήνη;
οὐρανόθεν κρητῆρα τίς ἥρπασεν, ἔνθεν ἀφύσσει
Ζηνὶ καὶ ἀθανάτοισι δέπας κεράσας Γανυμήδης;
ξεινοδόκου Κελεοῖο μακάρτερε, μήτι καὶ αὐτὸς
ἵλαον οὐρανόθεν ναέτην ξείνισσας Ὀλύμπου;
πείθομαι, ὡς θεὸς ἄλλος ἐκώμασε σεῖο μελάθρῳ,
καὶ φιλίης πόμα τοῦτο, τεῆς διὰ δεῖπνα τραπέζης,
Ἀτθίδι δῶρον ἔδωκεν, ἅτε στάχυν ὤπασε Δηώ.
Ἔννεπε, θαμβήσας γλυκερὸν ποτόν· ἐκ στομάτων δὲ
ἡδυμανὴς ἀλάλαζε χέων ἄγραυλον ἀοιδήν.
ἀγρονόμοι δ᾽ ἀρύοντες ἐπασσυτέροισι κυπέλλοις
πάντες ἐβακχεύθησαν ἀμερσινόῳ φρένας οἴνῳ·
ὄμματα δ᾽ ἐπλάζοντο· φιλακρήτοις δὲ κυπέλλοις
ἄργυφα πορφύροντο παρήϊα· γειοπόνων δὲ
στήθεα θερμαίνοντο· ποτῷ δ᾽ ἐβαρύνετο κόρση,
καὶ φλέβες οἰδαίνοντες ἐκυμαίνοντο καρήνου.

---

v. 96. πτολιοῦχος editt.

v. 97. κρατῆρα editt.

v. 109. *ἄργυφα — παρήϊα* de hominibus rusticis satis absurdum est; frustra tamen probabilem emendationem circumspicio. An *ἀτρέμα πορφύροντο, sensim sensimque?* Poterat *ἔγχλοα*, si pallorem exprimere volebat.

v. 110. *πότῳ δὲ βαρύνετο* editt. emend. Hermann. ad Orph. p. 696.

τοῖσι δὲ δερκομένοισιν ἐσείετο κόλπος ἀρούρης,
καὶ δρύες ὠρχήσαντο, καὶ ἐσκίρτησαν ἐρίπναι.
καὶ σφαλεραῖς λιβάδεσσιν ἀήθεος ἔμπλεος οἴνου,
ὕπτιος, αὐτοκύλιστος ἐπὶ χθόνα κάππεσεν ἀνήρ.
Καὶ χορὸς ἀγρονόμων, φονίῳ δεδονημένος οἴστρῳ,
τλήμονος Ἰκαρίοιο κατέτρεχε θυιάδι λύσσῃ,
οἷά τε φαρμακόεντα κεκρασσαμένου δόλον οἴνου·
ὃς μὲν ἔχων βουπλῆγα σιδήρεον, ὃς δὲ μακέλλῃ
θωρήξας ἕο χεῖρας, ὃ δὲ σταχυητόμον ἅρπην
κουφίζων, ἕτερος δὲ λίθον περίμετρον ἀείρων,
ἄλλος ἀνεπτοίητο, καλαύροπα χειρὶ τιταίνων,
γηραλέον πλήσσοντες· ἑλὼν δέ τις ἐγγὺς ἱμάσθλην,
Ἰκαρίου τέτρηνε δέμας δαμεσίχροϊ κέντρῳ.
Καὶ μογέων χθονὶ πῖπτε γέρων, φυτοεργὸς ἀλωεύς,
τυπτόμενος ῥοπάλοισιν· ἐπισκαίρων δὲ τραπέζῃ,
τύψε μέθης κρητῆρα· καὶ αἴθοπος εἰς χύσιν οἴνου
ἡμιθανὴς κεκύλιστο· βαρυνομένου δὲ καρήνου,
ἀγρονόμων πληγῇσιν ἀμοιβαίῃσι τυπέντος,
αἱμαλέῃ φοίνιξεν ὁμόχροον οἶνον ἐέρσῃ.
καὶ μόγις ἐκ στομάτων ἔπος ἴαχεν, Ἄϊδι γείτων·
Οἶνος ἐμοῦ Βρομίου, βροτέης ἄμπαυμα μερίμνης,
ὁ γλυκύς, εἰς ἐμὲ μοῦνον ἀμείλιχος· εὐφροσύνην γὰρ

---

v. 120. *σταχυηκόμον* editt. Praeterea *χεῖρας, καὶ ὃ σταχ.* in ed. alt. negligentius impressum.

v. 123. *ἱμάσθλην* de *stimulo* vix potuit dicere poëta; verum si comparas, quae sequuntur, vides, de huiusmodi instrumento cogitandum esse. Fortasse scribendum *ἐχέτλην*.

v. 124. *τέτρηνε* editt.

v. 130. *αἱμαλέην φ. ὁμόχροον οἴνου ἐέρσην* editt. perverse. Rhodomannus *αἱμαλέην φοίνιξεν ὁμόχροον οἶνος ἐέρσην*.

v. 132. Erunt fortasse, qui *ἀνάπαυμα* scribere malint, cf. v. 287.

ἀνδράσι πᾶσιν ὄπασσε, καὶ Ἰκαρίῳ πόρε πότμον·
ὁ γλυκὺς Ἠριγόνῃ πολεμήϊος· ἡμετέρην γὰρ
νηπενθὴς Διόνυσος ἐθήκατο πενθάδα κούρην.
Οὔπω μῦθος ἔληγε· μόρος δέ οἱ ἔφθασε φωνήν.
καὶ νέκυς ἔκτοθι κεῖτο, σαόφρονος ἔκτοθι κούρης,
ὄμμασι πεπταμένοισιν. ἐν ἀστρώτῳ δὲ χαμευνῇ
νήδυμον ὕπνον ἴαυον ὑπὲρ δαπέδοιο φονῆες
οἰνοβαρεῖς, νεκύεσσιν ἐοικότες· ἐγρόμενοι δέ,
ὃν κτάνον, ἀγνώσσοντες ἀνέστενον· ὑψόθι δ᾽ ὤμων
νεκρὸν ἐλαφρίζοντες ἀνήγαγον εἰς ῥάχιν ὕλης,
ἔμφρονα θυμὸν ἔχοντες· ἐν εὐύδρῳ δὲ ῥεέθρῳ
ὠτειλὰς ἐκάθηραν ὀρεσσιχύτῳ παρὰ πηγῇ·
καὶ νέκυν ἀρτιδάϊκτον, ὃν ἔκτανον ἄφρονι λύσσῃ,
ἀνδροφόνοις παλάμῃσιν ἐτυμβεύσαντο φονῆες.
Ψυχὴ δ᾽ Ἰκαρίοιο πανείκελος ἔσσυτο καπνῷ
εἰς νομὸν Ἠριγόνης· βροτέῃ δ᾽ ἰσάζετο μορφῇ
κοῦφον ὀνειρείης σκιερῆς εἴδωλον ὀπωπῆς,
ἀνδρὶ νεουτήτῳ πανομοίϊον· εἶχε δὲ δειλὴ
στικτὸν, ἀσημάντοιο φόνου κήρυκα, χιτῶνα,
αἵματι φοινίσσοντα καὶ αὐχμώοντα κονίῃ,
ῥωγαλέον πληγῇσιν ἀμοιβαίοιο σιδήρου.
καὶ παλάμας ὤρεξε· νεοσφαγέος δὲ δοκεύειν

---

v. 135. *Ἠριγόνης* editt.

v. 138. Rhodomannus *αὐτόθι* pro priore *ἔκτοθι.*

v. 145. *ἐκάθηρον* ed. pr. spiritum emendatum vides in ed. alt. praeterea nihil.

v. 147. *ἀνδροφόνοι παλ.* ed. pr. emendatius ed. alt. Sic etiam Rhodomannus.

v. 149. *εἰς δόμον* editt. sed cf. v. 180.

v. 150. *ἀνειρείης* ed. pr. emend. Falk. Rhodomannus *ἀειραμένη.*

v. 151. *πανομοίϊος* editt. quod fortasse sollicitandum non erat.

ἀπειλὰς μελέων ἐπεδείκνυε γείτονι κούρῃ.
παρθενικὴ δ' ὀλόλυζε φιλοθρήνοις ἐν ὀνείροις,
ὡς ἴδεν ἕλκεα τόσσα καρήατος, ὡς ἴδε δειλὴ
λύθρον ἐρευγομένοιο νεόῤῥυτον ἀνθερεῶνος.
καὶ σκιόεις γενέτης ἔπος ἔννεπε πενθάδι κούρῃ·
"Ἔγρεο, δειλαίη, καὶ δίζεο σεῖο τοκῆα·
ἔγρεο, καὶ μεθύοντας ἐμοὺς μάστευε φονῆας·
εἰμὶ τεὸς γενέτης βαρυώδυνος, ὃν χάριν οἴνου
ἀγρονόμοι δασπλῆτες ἐδηλήσαντο σιδήρῳ.
ὦ τέκος, ὀλβίζω σε· σὺ γὰρ κταμένοιο τοκῆος
οὐ καναχὴν ἤκουσας ἀρασσομένοιο καρήνου,
οὐ πολιὴν ἐνόησας, ἐρευθομένην ὑπὸ λύθρῳ,
οὐ τέκυν ἀρτιδάϊκτον, ἐπισπαίροντα κονίῃ,
πατροφόνους κορύνας οὐκ ἔδρακες· ἀλλά σε δαίμων
ἔκτοθι πατρὸς ἔρυκε· τεὴν δ' ἐφύλαξεν ὀπωπήν,
μὴ μόρον ἀθρήσειε δαϊζομένου γενετῆρος.
αἵματι πορφύροντας ἐμοὺς σκοπίαζε χιτῶνας·
χθιζὰ γὰρ οἰνωθέντες ἀμοιβαίοισι κυπέλλοις,
ἀγρονόμοι, βλύζοντες ἀήθεος ἰκμάδα Βάκχου,
ἀμφ' ἐμὲ κυκλώσαντο· δαϊζόμενος δὲ σιδήρῳ,
μηλονόμους ἐκάλεσσα, καὶ οὐκ ἤκουσαν ἰωήν·
μούνη δ' ὑστερόφωνος ἐμὸν κτύπον ἔκλυεν Ἠχώ,
θρήνοις ἀντιτύποισι τεὸν στενάχουσα τοκῆα.
οὐκέτι κουφίζουσα καλαύροπα μεσσόθεν ὕλης,
εἰς νομὸν ἀνθεμόεντα καὶ εἰς λειμῶνας ἱκάνεις,
σὴν ἀγέλην βόσκουσα σὺν ἀγραύλῳ σέο πατρί·

v. 166. *καναχῆς ἤκουσας* editt.

v. 171. *μὴ μόνον ἀθρήσειε* ed. pr. emend. Falk. et Cant. eadem probabilitate *φόνον* se offerebat.

v. 181. *σ. ἀγραύλῳ παρακοίτῃ* editt. sed coniugem non habuit. Corruptio fortasse orta, cum pronomen omissum esset. Similem errorem vidimus supra XL. 111.

οὐκέτι δενδροκόμοιο τεῆς ψαύουσα μακέλλης,
κῆπον ἐς εὐώδινα φέρεις ἀμαρήϊον ὕδωρ·
ἀλλὰ μελιῤῥαθάμιγγος ἐμῆς ἀκόρητος ὀπώρης,
κλαῖε τεὸν γενέτην με δεδουπότα· καί σε νοήσω
ὀρφανικὴν ζώουσαν, ἀπειρήτην ὑμεναίων.

Ὣς φαμένη, πτερόεσσα παρέδραμεν ὄψις ὀνείρου.
κούρη δ᾽ ἐγρομένη, ῥοδέας ἤμυξε παρειάς·
πενθαλέοις δ᾽ ὀνύχεσσιν ἀκαμπέας ἔξεσε μαζούς,
καὶ δολιχῆς προθέλυμνον ἀνέσπασε βότρυν ἐθείρης.
καὶ βόας ἀθρήσασα, παρισταμένους ἔτι πέτρῃ,
παρθένος ἀχνυμένη κινυρῇ βρυχήσατο φωνῇ·

Πῇ νέκυς Ἰκαρίοιο, φίλαι φθέγξασθε κολῶναι·
πότμον ἐμοῦ γενετῆρος ἐθήμονες εἴπατε ταῦροι·
πατρὸς ἐμοῦ κταμένοιο τίνες γεγάασι φονῆες;
πῇ μοι ἐμὸς γενέτης γλυκὺς οἴχεται; ἦ ῥα διδάσκων
γείτονα καλλιφύτοιο νέους ὄρπηκας ὀπώρης,
πλάζεται ἀγρονόμοισι παρήμενος; ἢ τινι βούτῃ
δενδροκόμῳ παρέμιμνε, συνέστιος εἰλαπινάζων;
εἴπατε μυρομένῃ, καὶ τλήσομαι, εἰσόκεν ἔλθῃ.
εἰ μὲν ἔτι ζώει γενέτης ἐμὸς, ἔρνεα κήπου
ἀρδεύσω παλίνορσος, ἅμα ζώουσα τοκῆϊ·
εἰ δὲ πατὴρ τέθνηκε, καὶ οὐκέτι δένδρα φυτεύει,
ἀθρήσω μόρον, ἶσον ἐπιφθιμένῳ γενετῆρι.

---

v. 184. ἀκόρητον editt.

v. 186, ἀπειρήτων ὑμεν. ed. pr. emend. Falk.

v. 189. ἔξεσε μυροὺς ed. pr. μηροὺς ed. alt. e coniect. Falk. Mecum emendavit Wakef. Sylv. III. p. 56.

v. 191. ἔτι πείρῃ ed. pr. emend. Falk.

v. 193. πῆ ed. pr. uti mox v. 196.

v. 198. παρήμενος, ἤτινι editt.

v. 201. εἰ μὲν ζώει ed. pr. emend. Falk.

Ὡς φαμένη, ταχύγουνος ἀνέδραμεν εἰς ῥάχιν ὕλης,
ἴχνια μαστεύουσα νεοσφαγέος γενετῆρος.
οὐ δέ οἱ εἰρομένῃ θρασὺς αἰπόλος, οὐ παρὰ λόχμαις
παρθένον οἰκτείρων, ἀγεληκόμος ἔννεπε βούτης
ἴχνιον ἀστήρικτον ἀκηρύκτοιο τοκῆος·
οὐ νέκυν Ἰκαρίοιο γέρων ἐπεδείκνυε ποιμήν·
ἀλλὰ μάτην ἀλάλητο· μόγις δέ μιν εὗρεν ἀλωεύς,
καὶ κινυροῖς στομάτεσσι δυσάγγελον ἴαχε φωνήν,
καὶ τάφον ἐγγὺς ἔδειξε νεοτμήτοιο τοκῆος.

Παρθενικὴ δ' ἀΐουσα, σαόφρονι μαίνετο λύσσῃ·
καὶ πλοκάμους τίλλουσα φίλῳ παρακάτθετο τύμβῳ
παρθένος ἀκρήδεμνος ἀσάμβαλος· αὐτοχύτοις δὲ
δάκρυσιν ἀενάοισι λελουμένον εἶχε χιτῶνα.
χείλεσι δ' ἀφθόγγοισιν ἐπεσφρηγίσσατο σιγὴν
εἰς χρόνον· Ἠριγόνῃ δὲ κύων ὁμόφοιτος ἐχέφρων
κνυζηθμῷ γοόωντι συνέστιχε πενθάδι κούρῃ,
καί οἱ ὀδυρομένῃ συνοδύρετο. μαινομένη δὲ
εἰς φυτὸν ὑψικάρηνον ἀνέδραμεν· ἀμφὶ δὲ δένδρῳ
ἀγχονίῳ σφίγξασα περίπλοκον αὐχένα δεσμῷ,
αὐτοφόνῳ στροφάλιγγι μετάρσιος ὤλετο κούρη,
ἀμφοτέρους δονέουσα πόδας βητάρμονι παλμῷ.
καὶ θάνε, καὶ μόρον εἶχεν ἑκούσιον· ἀμφὶ δὲ κούρην
πυκνὰ κύων δεδόνητο, καὶ ἴαχε πένθιμον ἠχώ,
ὄμμασι θηρείοισι νοήμονα δάκρυα λείβων.

---

v. 217. *εἶ δε χιτῶνα* ed. pr. *εἶ δὲ χ.* ed. alt.

v. 221. *μαινομένη* sc. virgo, etsi fieri potuit, ut versus sequeretur, virginem diserte nominans. Canis masculino genere dicitur, vid. ad v. 225.

v. 225. Male in editis hic versus sequenti postponitur ita, ut canis et foeminino (*δονέουσα*) et masculino (*λείβων* v. 28.) genere simul dicatur. Masculinum genus redit vv. 230. 240. 244.

Οὐδὲ κύων ἀφύλακτον ἐρημάδα κάλλιπε κούρην·
ἀλλὰ φυτῷ παρέμιμνεν, ἐπήλυδα θῆρα διώκων,
πόρδαλιν, ἠὲ λέοντα· παρερχομένοισι δ' ὁδίταις
νεύμασιν ἀφθόγγοις ἐπεδείκνυεν ἄζυγα κούρην,
δεσμοῖς ἀγχονίοισι περίπλοκον ὑψόθι δένδρου.
οἳ δέ μιν οἰκτείροντες, ἀνήϊον εἰς φυτὸν ὕλης
ἴχνεσιν ἀκροβάτοισιν· ἀπ' εὐπετάλων δὲ κορύμβων
παρθενικὴν ἀδμῆτα κατήγαγον· ἀγχιφανῆ δὲ
γαῖαν ἐκοιλαίνοντο πεδοσκαφέεσσι μακέλλαις.
τοῖς ἅμα καὶ πεπόνητο κύων πινυτόφρονι θυμῷ·
πενθαλέῳ δ' ἐβάθυνε πέδον τεχνήμονι ταρσῷ,
θηγαλέοις ὀνύχεσσι χυτῆς χθονὸς ἄκρα χαράσσων.
καὶ νέκυν ἀρτιδάϊκτον ἐπεκτερέϊξαν ὁδῖται·
καὶ ξεινῆς μεθέπων ὑποκάρδιον ὄγκον ἀνίης,
εἰς ἑὸν ἔργον ἕκαστος ἀνέδραμεν ὀξέϊ ταρσῷ·
αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔμιμνε κύων παρὰ γείτονι τύμβῳ
Ἠριγόνης ὑπ' ἔρωτι· θελήμονι δ' ὤλολε πότμῳ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ ἐλέαιρεν· ἐν ἀστερόεντι δὲ κύκλῳ
Ἠριγόνην στήριξε λεοντείῳ παρὰ νώτῳ·
παρθενικὴ δ' ἄγραυλος ἔχει στάχυν· οὐ γὰρ ἀείρειν
ἤθελεν οἴνοπα βότρυν, ἑοῦ γενέταο φονῆα.
Ἰκάριον δὲ γέροντα συνήλυδα γείτονι κούρῃ
εἰς πόλον ἀστερόφοιτον ἄγων, ὀνόμηνε Βοώτην
φαιδρὸν, ἁμαξαίης ἐπαφώμενον Ἀρκάδος ἄρκτου·

---

v. 234. *οὐ δέ μιν οἰκτ,* ed. pr. emend. Falk.

v. 235. *ἀκροτάτοισιν* editt. cf. XLVI. 136.

v. 236. *ἀγχινεφῆ — γαῖαν* editt. absurde; praeterea *κατήκαγον* ed. alt.

v. 242. *ξυνῆς* ed. alt. volente Falkenb.

v. 245. *ὤλετο πότμῳ* ed. alt. corrigente ita Falkenb. Sciens retinui lectionem antiquam.

v. 251. *ἀνόμηνε* editt.

καὶ κύνα μαρμαίροντα, καταΐσσοντα λαγωοῦ,
ἔμπυρον ἄστρον ἔθηκεν, ὅπῃ περὶ κύκλον Ὀλύμπου
ποντιὰς ἀστερόεντι τύπῳ ναυτίλλεται ὁλκάς.
καὶ τὰ μὲν ἔπλασε μῦθος Ἀχαιϊκὸς, ἠθάδα πειθὼ
ψεύδεϊ συγκεράσας· τὸ δ' ἐτήτυμον, ὑψιμέδων Ζεὺς
ψυχὴν Ἠριγόνης σταχυώδεος ἀστέρι κούρης
οὐρανίης ἐπένειμεν ὁμόζυγον· αἰθερίου δὲ
ἄγχι κυνὸς κύνα θῆκεν, ὁμοΐον εἴδεϊ μορφῆς,
Σείριον ὃν καλέουσιν ὁμόῤῥυτον· Ἰκαρίου δὲ
ψυχὴν ἠερόφοιτον ἐπεξείνωσε Βοώτῃ.
καὶ τὰ μὲν οἰνοφύτῳ Κρονίδης πόρεν Ἀτθίδι γαίῃ,
ἓν γέρας ἐντύνων καὶ Παλλάδι καὶ Διονύσῳ.
Ἰλισσοῦ δὲ ῥέεθρα μελίῤῥυτα Βάκχος ἐάσας,
ἁβρὸς ἐς ἀμπελόεσσαν ἐκώμασεν ἄντυγα Νάξου·
ἀμφὶ δέ μιν πτερὰ πάλλεν Ἔρως θρασύς· ἐρχομένου δὲ
μελλογάμου Κυθέρεια προηγεμόνευε Λυαίου·
ἄρτι γὰρ ὑπνώουσαν ἐπ' αἰγιαλοῖσιν ἐάσας,
παρθενικὴν λιπόπατριν ἀμείλιχος ἔπλεε Θησεύς,
συνθεσίας δ' ἀνέμοισιν ἐπέτρεπεν. ὑπναλέην δὲ
ἀθρήσας Διόνυσος ἐρημαίην Ἀριάδνην,

---

v. 254. *ὅπη* ed. pr.

v. 255. *ναυτίλλεται ὁλκῷ* editt. *ναυτ. Ἀργώ* volebat Scaliger; nos hanc intelligimus. *ὁλκὰς* etiam Rhodomannus.]

v. 261. *ὁμόῤῥυτον* verum non est, neque facile scribendum *ὁμόῤῥοθον*, *ὁμόστολον* aut *ὁμόσσυτον*: etenim desideratur Sirii epitheton, quod ipsius potius naturam, non illam cum altero cane necessitudinem exprimat. Fortasse *ὁμώνυμον* scripsit. — Malim *ἐπώνυμον*. *Hermannus.*

v. 262. Alius malit *ἐπεξύνωσε.*

v. 265. *ἐάσσας* editt.

v. 266. *ἄντυγα μαζοῦ* ed. pr. emend. Falk.

v. 269. *ἐάσσας* editt.

v. 271. *συνθεσίας τ' ἀνέμ.* editt.

θαύματι μῖξεν ἔρωτα· χοροπλεκέεσσι δὲ Βάκχαις
γλώσσῃ θαμβαλέῃ πεφυλαγμένον ἔννεπε μῦθον·

Βασσαρίδες, μὴ ῥόπτρα τινάξατε· μὴ κτύπος ἔστω
ἢ ποδὸς, ἢ σύριγγος· ἐάσατε Κύπριν ἰαύειν·
ἀλλ' οὐ κεστὸν ἔχει σημάντορα Κυπρογενείης.
πείθομαι, ὡς δολόεντι Χάρις νυμφεύεται Ὕπνῳ·
ἀλλ' ἐπεὶ ὄρθρος ἔλαμψε, καὶ ἐγγύθι φαίνεται ἠώς,
Πασιθέην εὕδουσαν ἐγείρατε· τίς παρὰ Νάξῳ,
τίς Χάριν ἐχλαίνωσεν ἀνείμονα; μὴ πέλεν Ἥβη;
ἀλλὰ δέπας μακάρων τίνι κάλλιπε; μὴ παρὰ πόντῳ
κέκλιται αἰγλήεσσα, βοῶν ἐλάτειρα, Σελήνη;
καὶ πόθεν Ἐνδυμίωνος ἐθήμονος ἐκτὸς ἰαύει;
μὴ Θέτιν ἀργυρόπεζαν ἐπ' αἰγιαλοῖσι δοκεύω;
ἀλλ' οὐ γυμνὸν ἔχει ῥοδόεν δέμας. εἰ θέμις, εἰπεῖν,
Ναξιὰς Ἰοχέαιρα πόνων ἀμπαύεται ἄγρης,
θηροφόρους ἱδρῶτας ἀποσμήξασα θαλάσσῃ·
τίκτει γὰρ γλυκὺν ὕπνον ἀεὶ πόνος· ἀλλ' ἐνὶ λόχμῃ
Ἄρτεμιν ἑλκεχίτωνα τίς ἔδρακε; μίμνετε, Βάκχαι·
στῆθι, Μάρων· μὴ δεῦρο χορεύσατε· λῆγε λιγαίνων,
Πὰν φίλε, μὴ σκεδάσειας ἑώϊον ὕπνον Ἀθήνης,
καὶ τίνι Παλλὰς ἔλειπεν ἑὸν δόρυ; καὶ τίς ἀείρει
χαλκείην τρυφάλειαν ἢ αἰγίδα Τριτογενείης;

Τοῖα μὲν ἔννεπε Βάκχος· ἀπὸ ψαμάθοιο δὲ δειλή,
ὕπνον ἀποσκεδάσασα, δυσίμερος ἔγρετο κούρη,
καὶ στόλον οὐκ ἐνόησε, καὶ οὐ πόσιν ἠπεροπῆα·
ἀλλὰ σὺν ἀλκυόνεσσι Κυδωνιὰς ἔστενε νύμφη,

v. 276. ἐάσσατε editt.
v. 287. πόνων ἀναπαύεται? cf. v. 152.
v. 297. ἐνόησεν οὐ πόσιν ed. pr. emend. Falk.

ἠϊόνας μεθέπουσα, βαρύβρομον ἔθνον ἐρώτων.
ἠΐθεον δ᾽ ὀνόμηνεν· ἐμαίνετο δ᾽ ἐγγύθι πόντου,
ὁλκάδα διζομένη· φθονερῷ δ᾽ ἐπεμήνιεν ὕπνῳ,
καὶ Παφίης πολὺ μᾶλλον, ἐμέμφετο μητρὶ θαλάσσῃ·
καὶ Βορέην ἱκέτευε, καὶ ὅρκιον εἶπεν ἀήτην,
ὅρκιον Ὠρείθυιαν, ὅπως πάλιν εἰς χθόνα Νάξου
κοῦρον ἄγοι· γλυκερὴν δὲ τὸ δεύτερον ὁλκάδα λεύσσῃ·
Αἰόλον ᾔτεε μᾶλλον, ἀθελγέα· λισσομένῃ δὲ
πείθετο, καὶ κατένευσε, καὶ ἀντικέλευθον ἀήτην
πέμψεν, ἵνα πνεύσειε· ποθοβλήτοιο δὲ κούρης
οὐ Βορέης ἀλέγιζε, δυςίμερος· ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
παρθενικῇ κοτέοντο τάχα ζηλήμονες αὖραι,
αἳ τότε νῆα κόμισσαν ἐς Ἀτθίδα. παρθενικὴν δὲ
αὐτὸς Ἔρως θάμβησεν· ἀπενθήτῳ δ᾽ ἐνὶ Νάξῳ
εἰςιδέειν ἐδόκησεν ὀδυρομένην Ἀφροδίτην·
ἦν δὲ φαεινοτέρη καὶ ἐν ἄλγεσι· καί μιν ἀνίη
ἀχνυμένην κόσμησε· κινυρομένη δ᾽ Ἀριάδνη
εἴκαθεν εἰς κρίσιν ἦκα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,

---

v. 299. *βαρύδρομον* editt.

v. 300. *ὀνόμηνεν* editt.

v. 302. *Παφίης — θαλάσσης* editt. perverse.

v. 303. *ἀήτῃ* editt. contra sensum.

v. 305. *τοδεύτερον — λεύσῃ* ed. pr. prius rectius scriptum in ed. alt.

v. 306. *μεσσομένη δὲ* ed. pr. *λισσομένη* ed. alt. ut praeceperat Falk.

v. 310. *τάχα τηλήμονι* ed. pr. emend. Falk.

v. 312. *ἐρῶν θ. ἀπ᾽ εὐθήτῳ* ed. pr. *ἐρῶν θ. ἀπευκταίῳ* ed. alt. ex infelici coniect. Falk. cui vera lectio serius demum in mentem venit. Eam restituit etiam Rhodomannus.

v. 316. *ἐς κρίσιν ἦκε* editt. *ἦ κε* proponebat Falk. *εἰ κρίσις ἦε* tentabat Cun. Verissimum est adverb. *ἦκα*. Rhodomannus: *εἰ κρίσις ἦκε.*

ἱμερόεν γελόωσα· καὶ εἴκαθεν ὄμματα Πειθοῦς
καὶ Χαρίτων καὶ Ἔρωτος ἐπήρατα δάκρυσι κούρης.
ὀψὲ δὲ δακρυόεσσα τόσην ἐφθέγξατο φωνήν·
Ὕπνος ἐμοὶ γλυκὺς ἦλθεν, ἕως γλυκὺς ᾤχετο Θησεύς.
αἴθε με τερπομένην οὐ κάλλιπεν· ὑπναλέη δὲ
Κεκροπίην ἐνόησα, καὶ ἐνδόθι Θησέος αὐλῆς
ἁβρὸς ἔην ὑμέναιος ἀειδομένης Ἀριάδνης,
καὶ χορός· ἡμετέρη δ' ἐπεκόσμεε τερπομένη χεὶρ
εἰαρινοῖς πετάλοισι τεθηλότα βωμὸν Ἐρώτων·
καὶ γάμιον στέφος εἶχον· ἔην δέ μοι ἐγγύθι Θησεύς,
εἵμασι νυμφιδίοισι θυηπολέων Ἀφροδίτῃ.
ὤμοι, ποῖον ὄνειρον ἴδον γλυκύν· ἀλλά με φεύγων,
ᾤχετο, καλλείψας ἔτι παρθένον· ἵλαθι, Πειθοῖ·
ταῦτά μοι ἀχλυόεσσα γαμοστόλος ὤπασεν ὀρφνή,
καὶ φθονερὴ τάδε πάντα φαεσφόρος ἥρπασεν Ἠώς·
ἐγρομένη δ' οὐχ εὗρον ἐμὸν πόθον· ἦ ῥα καὶ αὐταὶ
εἰκόνες ἀντιτύπων ζηλήμονές εἰσιν ἐρώτων,
ὅττι τελεσσιγάμων ἀπατήλιον ὄψιν ὀνείρων
ἱμερτὴν ἐνόησα, καὶ ἱμερόεις φύγε Θησεύς;
εἰς ἐμὲ καὶ φίλος Ὕπνος ἀνάρσιος· εἴπατε, πέτραι,
εἴπατέ μοι δυσέρωτι· τίς ἥρπασεν ἀστὸν Ἀθήνης;
εἰ Βορέης πνεύσειεν, ἐς Ὠρείθυιαν ἱκάνω·
ἀλλά μοι Ὠρείθυια χολώσεται, ὅττι καὶ αὐτὴ
αἷμα φέρει Μαραθῶνος, ὅθεν φίλος ἔπλετο Θησεύς.

---

v. 318. *δάκρυα* editt. aperto errore.

v. 320. *ὤχετο* editt.

v. 321. *ἔτι κάλλιπεν* editt. sine sensu. Similem structuram vid. v. 366. Mox *ὑπναλέην δὲ* editur vulgo; male.

v. 327. *ἕλμασι νυμφ.* editt. *coniunctionibus spons.* lepide Lubin. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 328. *ὤμοι* ed. pr. deinde *οἷον* utraque edit. cf. v. 521.

v. 329. *παρθένος* editt. Emendavit etiam Rhodomannus.

εἰ Ζέφυρος κλονέει, Ζεφυρηΐδι δείξατε νύμφῃ,
Ἴριδι, μητρὶ Πόθοιο, βιαζομένην Ἀριάδνην·
εἰ Νότος, εἰ θρασὺς Εὖρος, ἐς Ἠριγένειαν ἱκάνω,
μεμφομένη φθονερῶν ἀνέμων δυςέρωτι τεκούσῃ.
δὸς κενεὴν πάλιν, Ὕπνε, φίλην χάριν, ἶσον ἐκείνῳ
πέμπων ἄλλον ὄνειρον ἐπήρατον, ὄφρα νοήσω
Κύπριδος ὑπναλέης γλυκερὴν ἀπατήλιον εὐνήν·
μοῦνον ἐμοῖς δήθυνον ἐπ' ὄμμασιν, ὄφρα νοήσω
ἄπνοον οἶστρον Ἔρωτος ὀνειρείων Ὑμεναίων.
εἰ μὲν ἐς Ἀτθίδα γαῖαν, ἐπίκλοπε νυμφίε Θησεῦ,
σὸν πλόον ἐκ Νάξοιο μετήγαγον ἅρπαγες αὖραι,
εἰπέ μοι εἰρομένῃ, καὶ ἐς Αἰόλον αὐτίκα βαίνω,
μεμφομένη ῥοθίοισι καὶ οὐχ ὁσίοισιν ἀήταις·
εἰ δέ με, τὴν λιπόπατριν, ἐρημάδι πάρθετο Νάξῳ,
καὶ, σέθεν ἀγνώσσοντος, ἀμείλιχος ἔπλεε ναύτης,
ἤλιτεν εἰς Θησῆα, καὶ εἰς Θέμιν, εἰς Ἀριάδνην·
μηκέτι ναυτίλος οὗτος ἴδοι ποτὲ πομπὸν ἀήτην
μὴ δέ μιν ἀσταθέεσσι συνιππεύοντα θυέλλαις
ἵλαος ἀθρήσειε γαληναῖος Μελικέρτης·
ἀλλὰ Νότος πνεύσειεν, ὅτε χρέος ἐστὶ Βορῆος·
Εὖρον ἴδοι, Ζεφύρου κεχρημένος· εἰαρινοὶ δὲ
ποντοπόροις ὅτε πᾶσιν ἐπιπνείουσιν ἀῆται,
χειμερίῃ τότε μοῦνος ὁμιλήσειε θαλάσσῃ.

---

v. 355. *ἀγνώσσοντες — ἔπλεε Θησεὺς* ed. pr. recte emendaverat Falk. sed *ἀγνώσσοντες* mansit in ed. alt.

v. 357. *αὐτὸς ἴδοι πομπὸν* ed. pr. *ποτὲ* interpositum in ed. alt. corrigente Falk. Sed plura potuissent inveniri, ut *πάλι* vel *τινά*.

v. 361. *εἰαρινοῖς* editt. minus apte.

v. 363. *χειμερίῃ ποτέ* editt. quod fortasse non damnandum.

ἤλιτε ναυτίλος οὗτος ἀθέσμιος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
ἀασάμην, ποθέουσα σαόφρονος ἀστὸν Ἀθήνης.
αἴθε μιν οὐκ ἐπόθησα δυςίμερος· εἰς Παφίην γὰρ
ὁππόσον ἱμερόεις, τόσον ἄγριος ἔπλετο Θησεύς·
οὔ τάδε μοι κατέλεξεν, ἐμὸν μίτον εἰςέτι πάλλων·
οὔ τάδε μοι κατέλεξε παρ' ἡμετέρῳ λαβυρίνθῳ.
αἴθε μιν ἔκτανε ταῦρος ἀμείλιχος· ἴσχεο, φωνή,
ἀφροσύνης· μὴ κτεῖνε νέον γλυκύν· ὤμοι ἐρώτων·
Θησεὺς ἔπλεε μοῦνος ἐς εὐώδινας Ἀθήνας.
οἶδα, πόθεν με λέλοιπε· μιῇ τάχα παρθενικάων
σύμπλοον ἔσχεν ἔρωτα, καὶ ἐν Μαραθῶνι χορεύει
εἰς ἑτέρης γάμον ἄλλον· ἐγὼ δ' ἔτι Νάξον ὁδεύω.
παστὸς ἐμὸς πέλε Νάξος, ἐπίκλοπε νυμφίε Θησεῦ·
ὤλεσα καὶ γενέτην καὶ νυμφίον· ὤμοι ἐρώτων·
οὐχ ὁρόω Μίνωα, καὶ οὐ Θησῆα δοκεύω·
Κνωσσὸν ἐμὴν προλέλοιπα, τεὰς οὐκ εἶδον Ἀθήνας·
πατρὸς ἐνοσφίσθην καὶ πατρίδος· ἆ μέγα δειλή,
ἔδνον ἐμῆς φιλότητος ὕδωρ ἁλός· εἰς τίνα φεύγω;
τίς θεὸς ἁρπάξει με, καὶ εἰς Μαραθῶνα κομίσσει,
Κύπριδι καὶ Θησῆϊ δικαζομένην Ἀριάδνην;
τίς με λαβὼν κομίσειε δι' οἴδματος; αἴθε καὶ αὐτὴ
ὑμετέρης μίτον ἄλλον ἴδω πομπῆα κελεύθου·
τοῖον ἔχειν ἐθέλω καὶ ἐγὼ μίτον, ὥς κεν ἀλύξω
Αἰγαίης ἁλὸς οἶδμα, καὶ εἰς Μαραθῶνα περήσω,

---

v. 364. *ἤλιτεν οὗτος ἄθεσμος ὁ ναυτίλος* editt. versu a Nonni elegantia alienissimo.

vv. 368. 369. *αὐτὰ δέ μοι κατέλεξεν* et v. alt. *κατέλεξε* editt. Mecum emendavit Cunaeus, oscitanter *κατέλεξας* scribens, quasi id in utroque versu vel propter metrum fieri possit.

v. 381. *ὕδωρ χολοὺς ἐς τίνα* ed. pr. *ὕδωρ καλὸν* ed. alt. e coniect. Falk. *ὕδωρ ἁλός* recte Scalig.

ὄφρα περιπτύξω σε, καὶ εἰ στυγέεις Ἀριάδνην,
ὄφρα περιπτύξω σε, τὸν ὁρκαπάτην παρακοίτην.
δέξο με, σῶν λεχέων θαλαμηπόλον, ἢν ἐθελήσῃς,
καὶ στορέσω σέο λέκτρα, μετὰ Κρήτην Μαραθωνίς,
οἷά τε ληϊσθεῖσα· καὶ ὀλβίστη σέο νύμφη
τλήσομαι, ὡς θεράπαινα, πολύκροτον ἱστὸν ὑφαίνειν,
καὶ φθονεροῖς ὤμοισιν ἀήθεα κάλπιν ἀείρειν,
καὶ γλυκερῷ Θησῆϊ φέρειν ἐπιδόρπιον ὕδωρ,
μοῦνον ἴδω Θησῆα· καὶ ἡμετέρη ποτὲ μήτηρ
ἀγρονόμοις θήτευε, καὶ αὐχένα κάμψε νομῆϊ·
βοσκομένῳ δ' ὀάριζεν ἀφωνήτῳ τινὶ ταύρῳ,
καὶ βοῒ ταῦρον ἔτικτε· μελιζομένου δὲ βοτῆρος
πηκτίδος οὐ πόθον ἔσχεν, ὅσον μυκηθμὸν ἀκούειν.
οὐ μὲν ἐγὼ ψαύσοιμι καλαύροπος, οὐ περὶ φάτνῃ
στήσομαι· ἡμετέρης δὲ παρέσσομαι ἐγγὺς ἀνάσσης·
φθεγγόμενον δὲ νυῷ σε, καὶ οὐ μυκηθμὸν ἀκούω·
καὶ τεὸν ἱμερόεντα γάμων ὑμέναιον ἀείδω,
ζῆλον ὑποκλέπτουσα νεοζυγέος σέο νύμφης.

---

v. 391. *Κρήτην Ἀριάδνην* ed. pr. sine sensu. *Κρήσσην Ἀριάδνην* ed. alt. corrigente Falkenburgio. Sed oppositio requiritur, et quod attinet prius vocabulum, *μετὰ Κρήτην* idem involvit, quod Falk. quaesivit, quamquam proprium esset: *μετὰ Κρήσσην, Μαραθωνίς*. — Praestaret *Μαραθῶνι*. Compara v. 704. *Hermannus.*

v. 392. *ὀλβίστη — νύμφη* editt.

v. 399. *μελιζομένοιο βοτ.* editt. deficiente copula.

v. 400. *μηκυθμὸν* ed. pr.

v. 401. Fortasse *ψαύσαιμι — παρὰ φ.*

v. 403. *φθεγγομένῳ Μίνωϊ καὶ οὐ μ.* editt. Rhodomannus: „mendum.“ *φθεγγόμενον Θησῆα κ.* volebat Scal. pessumdato orationis nexu. Sed fortasse locus nondum est integer, et excidit aliquid.

v. 405. *ὑπκλέπτουσα ἐριζυγέος* ed. pr. emend. Falk.

στῆσον Ναξιάδεσσι παρ' ἠόσι ποντοπορεύων,
στῆσον ἐμοὶ σέο νῆα· τί, ναυτίλε, καὶ συ χαλέπτεις;
ὣς ἄρα καὶ σὺ πέλεις Μαραθώνιος· εἰ μὲν ἱκάνεις
εἰς ἐρατὴν σέο γαῖαν, ὅπῃ δόμος ἐστὶν Ἐρώτων,
δέξο με δειλαίην, ἵνα Κέκροπος ἄστυ νοήσω·
εἰ δέ με καλλείψεις, καὶ, ἀμείλιχε, ποντοπορεύεις,
εἰπὲ τεῷ Θησῆϊ κινυρομένην Ἀριάδνην,
μεμφομένην ἀτέλεστον ἐπίκλοπον ὅρκον ἐρώτων.
οἶδα, πόθεν Θησῆος ὑπόσχεσιν ἠπεροπῆος
θῆκεν Ἔρως βαρύμηνις ἀνήνυτον· ἀντὶ γὰρ Ἥρης,
ἣν ζυγίην καλέουσιν, ἀπειρογάμοιο θεαίνης,
ὤμοσεν ἀχράντοιο γαμήλιον ὅρκον Ἀθήνης·
Παλλάδος ὅρκον ὄμοσσε· τί Παλλάδι καὶ Κυθερείῃ;

Τοῖα κινυρομένης ἐπετέρπετο Βάκχος ἀκούων·
Κεκροπίην δ' ἐνόησε, καὶ οὔνομα Θησέος ἔγνω,
καὶ στόλον ἐκ Κρήτης ἀπατήλιον· ἄγχι δὲ κούρης,
ἔνθεον εἶδος ἔχων ἀμαρύσσετο· παρθενικὴν δὲ
φέρτερον εἰς πόθον ἄλλον ἐμάστιε κέντορι κεστῷ
θοῦρος Ἔρως περίφοιτος, ὅπως Μινωΐδα κούρην
πειθομένην ζεύξειε κασιγνήτῳ Διονύσῳ.
καὶ κινυρὴν δυσέρωτα παρηγορέων Ἀριάδνην,
τοῖον ἔπος φάτο Βάκχος ἑῇ φρενοθελγέϊ φωνῇ·

Παρθένε, τί στενάχεις ἀπατήλιον ἀστὸν Ἀθήνης;
μνῆστιν ἔχεις Θησῆος; ἔχεις Διόνυσον ἀκοίτην,
ἀντὶ μινυνθαδίου πόσιν ἄφθιτον· εἰ δέ σε τέρπει

---

v. 406. ἠόσι editt.
v. 409. ὅπη ed. pr.
v. 415. ἀνήλυτον ed. pr. emend. Falk.
v. 418. ὅρμον ὄμοσσε ed. pr. emend. Falk.
v. 419. κινυρομένης ἐτέρπετο ed. pr. emend. idem Falk. praeterea proponens μάλ' ἐτέρπετο.

ἥλικος ἠϊθέου βροτόεν δέμας, οὗ ποτε Θησεὺς
εἰς ἀρετὴν καὶ κάλλος ἐριδμαίνει Διονύσῳ.
ἀλλ' ἐρέεις· ναετῆρα πεδοσκαφέος λαβυρίνθου,
δισσοφυῆ φοίνιξεν ὁμόζυγον ἀνέρα ταύρῳ·
οἶδας ἀοσσητῆρα τεὸν μίτον· οὐ γὰρ ἀγῶνα
εὗρεν ἀεθλεύειν κορυνηφόρος ἀστὸς Ἀθήνης,
εἰ μὴ θῆλυς ἄμυνε ῥοδόχροος· οὐ σε διδάξω
καὶ Παφίην, καὶ Ἔρωτα, καὶ ἠλακάτην Ἀριάδνης.
αἰθέρος οὐκ ἐρέεις ὅτι μείζονές εἰσιν Ἀθῆναι·
οὐ Διῒ παμμεδέοντι πανείκελος ἔπλετο Μίνως,
σὸς γενέτης· οὐ Κνωσσὸς ὁμοιΐός ἐστιν Ὀλύμπῳ.
οὐδὲ μάτην στόλος οὗτος ἐμῆς ἀπεβήσατο Νάξου·
ἀλλὰ Πόθος σε φύλαξεν ἀρειοτέροις ὑμεναίοις.
ὀλβίη, ὅττι λιποῦσα χερείονα Θησέος αὐλὴν
δέμνιον ἱμερόεντος ἐσαθρήσεις Διονύσου·
τί πλέον ἤθελες εὖχος ὑπέρτερον; ἀμφότερον γὰρ
οὐρανὸν οἶκον ἔχεις, ἑκυρὸς δέ σοί ἐστι Κρονίων.
οὐ σοὶ Κασσιέπεια δυνήσεται ἰσοφαρίζειν,
παιδὸς ἑῆς διὰ κόσμον Ὀλύμπιον· αἰθερίους γὰρ
δεσμοὺς Ἀνδρομέδῃ καὶ ἐν ἀστράσιν ὤπασε Περσεύς·
ἀλλὰ σοὶ ἀστερόεν τελέσω στέφος, ὥς κεν ἀκούσῃς
εὐνέτις αἰγλήεσσα φιλοστεφάνου Διονύσου.

Εἶπε, παρηγορέων· καὶ ἐπάλλετο χάρματι κούρη,
μνῆστιν ὅλην Θησῆος ἀποῤῥίψασα θαλάσσῃ,
οὐρανίου μνηστῆρος ὑποσχεσίην ὑμεναίων

v. 434. *φοίνιξεν* ed. pr. emendatum in alt. et ab Rhodomanno.

v. 435. *εἶδας ἀοσσητ.* ed. pr. emend. Falk. data optione inter *οἶδας* et *εἶδες*; prius ed. alt. recepit, probavitque Rhodomannus.

v. 437. *θῆλυς ἔμιμνε ῥ.* editt. inepte.

v. 438. *Ἀριάδνην* editt. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 450. *Ἀνδρομέδης* editt. Correxit etiam Rhodomannus.

δεξαμένη. καὶ παστὸν Ἔρως ἐπεκόσμεε Βάκχῳ·
καὶ χορὸς ἐσμαράγησε γαμήλιος· ἀμφὶ δὲ παστῷ
ἄνθεα πάντα τέθηλε· καὶ εἰαρινοῖσι πετήλοις
Νάξον ἐκυκλώσαντο χορίτιδες Ὀρχομενοῖο·
καὶ θαλάμους ἐλίγαινεν Ἀμαδρυάς· ἀμφὶ δὲ πηγαῖς
Νηϊὰς ἀκρήδεμνος ἀσάμβαλος ἤνεσε Νύμφη
δαίμονι βοτρυόεντι συναπτομένην Ἀριάδνην.
Ὀρτυγίη δ' ὀλόλυζε· πολισσούχοιο δὲ Φοίβου
γνωτῷ νυμφίον ὕμνον ἀνακρούουσα Λυαίῳ,
εἰς χορὸν ἐσκίρτησε, καὶ ἀστυφέλικτος ἐοῦσα.
πορφυρέοις δὲ ῥόδοισι, περίτροχον ἄνθος ἐρέπτων,
μάντις Ἔρως πυρόεις στέφος ἔπλεκε σύγχροον ἄστρων,
οὐρανίου στεφάνοιο προάγγελον· ἀμφὶ δὲ νύμφης
Ναξιάδος σκίρτησε γαμοστόλος ἑσμὸς Ἐρώτων.

Καὶ ζυγίοις θαλάμοισιν, ὁμιλήσας ὑμεναίοις,
Χρυσοπάτωρ πολύπαιδα γονὴν ἔσπειρεν ἀκοίτης·
καὶ δολιχὴν πολιοῖο χρόνου στροφάλιγγα κυλίνδων,
μητέρος εὐώδινος ἑῆς ἐμνήσατο Ῥείης.
καὶ Χαρίτων πλήθουσαν ἀμεμφέα Νάξον ἐάσας,
Ἑλλάδος ἄστεα πάντα μετήϊεν· ἱπποβότου δὲ
Ἄργεος ἐγγὺς ἵκανε, καὶ εἰ λάχεν Ἴναχον Ἥρη.

---

v. 459. *χοροίτιδες* editt.

v. 460. *ἀμαδριάς* ed. pr. emend. Falk.

v. 466. *πορφ. τε ῥ. π. ἄνθος ἐρώτων* editt. sine sensu. Cunctanter recepi emendationem fortasse non satis certam.

v. 467. *σύγχροος ἀστρῶν* editt. male.

vv. 468. sq. *προάγγελος — νύμφας Ναξιάδας* editt. non melius. *προάγγελον* etiam Rhodomannus.

v. 471. Notandum *χρυσοπάτωρ* de Baccho, Sole.

οἱ δέ μιν οὐκ ἐδέχοντο· χοροπλεκέας δὲ γυναῖκας
καὶ Σατύρους ἐδίωκον· ἀπηρνήσαντο δὲ θύρσους,
μή ποτε δηλήσαιτο Πελασγικὸν ἕδρανον Ἥρη
ζηλήμων, βαρύμηνις ἐπιβρίθουσα Λυαίῳ·
Σειληνοὺς δὲ γέροντας ἐρήτυον. ἀγνυμένας δὲ
Ἰναχίδας Διόνυσος ὅλας οἴστρησε γυναῖκας·
μυκηθμῷ δ' ἀλάλαζον Ἀχαιΐδες· ἀντομένοις δὲ
ἔχραον ἐν τριόδοισιν· ἐπὶ σφετέροισι δὲ δειλαὶ
ἀρτιτόκοις βρεφέεσσιν ἐπωξύνοντο μαχαίρας,
ὧν ἡ μὲν ξίφος εἷλκε, καὶ ἔκτανεν υἱέα μήτηρ·
ἄλλη δὲ τριέτηρον ἀπηλοίησε γενέθλην·
καί τις ἀνηκόντιζεν ἐς ἠέρα κοῦρον ἀλήτην,
εἰσέτι μαστεύοντα φίλον γλάγος· ὀλλυμένων δὲ
Ἴναχος ἀρτιτόκων βρεφέων ἐπεμαίνετο πότμῳ·
μήτηρ δ' ἔκτανεν υἷα, καὶ οὐ πόθος ἔπλετο μαζῶν
παιδοκόμων, οὐ μνῆστις ἀναγκαίου τοκετοῖο·
Ἀστερίων δ', ὅθι πολλὰ θαλύσια μείζονος ἥβης
ἠϊθέων κείροντο λιπότριχος ἄνθεα κόρσης,
αὐτοὺς παῖδας ἔδεκτο, καὶ οὐκέτι βόστρυχα χαίτης.

Καί τις ἰδών τινα λάτριν ἐπερχομένοιο Λυαίου,
τοῖον ἔπος κατέλεξε, Πελασγίδος ἀστὸς ἀρούρης·

---

v. 480. *ἐπιβρίζουσα* editt. Correxit etiam Rhodomannus, qui ad adnotationes adscripsit: „*ἐπιβρίζουσα* displicet."

v. 481. *Σιληνοὺς* editt.

v. 483. *ἀντομένης δέ* ed. pr. emend. Falk.

v. 484. *δειλαῖς* ed. pr. *δειλοῖς* ed. alt. ex infelici coniect. Falk.

v. 485. *μαχαίραις* editt.

v. 487. *ἄλλη τριέτηρον* ed. pr. particulam revocavit Falk.

Οὗτος, ὃ βότρυν ἔχων, διφυὲς γένος, ἄξιον Ἥρης
Ἄργος ἔχει Περσῆα, καὶ οὐ χατέει Διονύσου·
ἄλλον ἔχω Διὸς υἷα, καὶ οὐ Βάκχοιο χατίζω.
ποσσὶ πολυσκάρθμοισι πατεῖ Διόνυσος ὀπώρην·
ἴχνεσιν ὑψιπόροισιν ἐμὸς γόνος ἠέρα τέμνει.
μὴ κισσῷ δρεπάνην ἰσάζετε· καὶ γὰρ ἀρείων
Βάκχου θυρσοφόρου δρεπανηφόρος ἔπλετο Περσεύς.
εἰ στρατὸν Ἰνδὸν ἔπεφνεν· ἀέθλιον ἶσον ἐνίψω
Γοργοφόνῳ Περσῆϊ, καὶ Ἰνδοφόνῳ Διονύσῳ.
εἰ δὲ πολυκλύστοιο παρ' Ἑσπέριον κλίμα πόντου
ὁλκάδα λαϊνέην Τυρσηνίδα πῆξε θαλάσσῃ,
κῆτος ὅλον περίμετρον ἐμὸς πετρώσατο Περσεύς.
εἰ δὲ τεὸς Διόνυσος ἐρημονόμῳ παρὰ πόντῳ
ὑπναλέην ἐσάωσεν ἐπ' ἠϊόνων Ἀριάδνην,
δεσμοὺς Ἀνδρομέδης πτερόεις ἀνελύσατο Περσεύς,
ἄξιον ἔδνον ἔχων πετρώδεα θῆρα θαλάσσης.
οὐ κλυτὸς ἀνδρομανῆ, Παφίης χάριν, οὔ ποτε Περσεὺς
Θησέος ἱμείρουσαν ἑὴν ἐῤῥύσατο νύμφην·
ἀλλὰ σαοφρονέοντα γάμον λάχεν· ὡς Σεμέλην δέ,
οὐ Δανάην πυρόεντες ἐτεφρώσαντο κεραυνοί·
ἀλλὰ πατὴρ Περσῆος Ὀλύμπιος, ὄμβρος ἐρώτων
χρύσεος εἰς γάμον ἦλθε, καὶ οὐ φλογόεις παρακοίτης.
οὐκ ἄγαμαί ποτε τοῦτον ἐγὼ πρόμον· ἐν παλάμῃ γὰρ

---

v. 503. Exspectes *μὴ θύρσῳ δρ.* e v. seq. sed cf. v. 522.

v. 509. *περίμ. ὅλον πετρώσατο* editt. inepta repetitione.

v. 514. *οὗτος ἀνδρομέης* ed. pr. *οὗτος ὃς ἀνδρομέης* ed. alt. e coniect. Falk. qua oratio imperfecta relinquitur. Si recte mentem poëtae assecutus sum, reprehenditur Bacchus, qui Ariadnen, adhuc alius viri amore flagrantem, suam facere potuerit, ita nunquam egisse Perseum. Rhodomannus: „*οὗτος ἔλ'* vel *δ'*."

ποῖον ἔχει δόρυ θοῦρον Ἀρήϊον; ἴσχεο, Περσεῦ·
Γοργοφόνῳ δρεπάνῃ μὴ μάρναο θῆλεϊ κισσῷ·
μὴ σέο χεῖρα μίαινε γυναικείοισι κοθόρνοις·
μὴ κυνέην Ἀΐδαο τεοῖς κροτάφοισι τινάξῃς
στέμματος ἀμπελόεντος ἐναντίον· ἢν δ' ἐθελήσῃς,
Ἀνδρομέδην θώρηξον ἀθωρήκτῳ Διονύσῳ.
χάζεό μοι, Διόνυσε, καὶ ἵππιον Ἄργος ἐάσας,
Θήβης ἑπταπύλοιο πάλιν βάκχευε γυναῖκας·
κτεῖνε νέον Πενθῆα· τί Περσέϊ καὶ Διονύσῳ;
Ἴναχον ὠκυρέεθρον ἀναίνεο· καὶ σὲ δεχέσθω
Θήβης ἀφνειῆς ποταμὸς βραδύς· οὐ σὲ διδάξω
Ἀσωπὸν βαρύγουνον ἔτι ζείοντα κεραυνῷ.

Τοῖον ἔπος κατέλεξεν, ἐπεγγελόων Διονύσῳ.
Ἀργείην δὲ φάλαγγα Πελασγιὰς ὥπλισεν Ἥρη·
μαντιπόλῳ δ' ἤϊκτο Μελάμποδι· χωομένη δὲ
Γοργοφόνῳ Περσῆϊ μαχήμονα ῥήξατο φωνήν·

Οὐρανίης βλάστημα γονῆς, κορυθαίολε Περσεῦ,
σὴν δρεπάνην ἀνάειρε, μὴ ἀπτολέμῳ τινὶ θύρσῳ
ἀδρανέες τεὸν Ἄργος ἀϊστώσωσι γυναῖκες·
μὴ τρομέοις ἕνα μοῦνον ὄφιν, ζωστῆρα κομάων,
ὅττι δαφοινήεσσα τεὴ θηροκτόνος ἅρπη
λήϊα τοσσατίων ὀφίων ἤμησε Μεδούσης.
Βασσαρίδων δὲ φάλαγγι κορύσσεο· χαλκορόφου δὲ
μνώεο παρθενεῶνος, ὅπῃ Δανάης διὰ κόλπου

---

v. 527. ἐάσσας editt.

v. 531. ἀφνειής ed. pr. accentum emend. Falk.

v. 539. ἀϊστώσουσι γ. editt.

v. 543. χαλκοφόρου editt. facili errore.

v. 544. ὅπη editt.

χρύσεον ὄμβρον ἔχευε γαμοκλόπον ὑέτιος Ζεύς,
μὴ Δανάη μετὰ λέκτρα, μετὰ χρυσέους ὑμεναίους
οὐτιδανὴ γόνυ δοῦλον ὑπογνάμψειε Λυαίῳ.
δεῖξον, ὅτι Κρονίωνος ἐτήτυμον αἷμα κομίζεις·
δεῖξον, ὅτι χρύσειον ἔχεις γένος· οὐρανίου δὲ
λέκτρα τεοῦ κήρυξον ἐχεκτεάνου νιφετοῖο.
καὶ Σατύροις πολέμιζε· κορυσσομένῳ δὲ Λυαίῳ
φοίνιον ὄμμα τίταινε δρακοντοκόμοιο Μεδούσης·
καὶ μετὰ πικρὸν ἄνακτα πολυκλύστοιο Σερίφου,
λαΐνεον νέον ἄλλον ἐξαθρήσω Πολυδέκτην.
σὺν σοὶ πανδαμάτειρα κορύσσεται Ἀργολὶς Ἥρη,
μητρυιὴ Βρομίοιο· προασπίζων δὲ Μυκήνης,
σὴν δρεπάνην κούφιζε σαόπτολιν, ὄφρα νοήσω
ἑσπομένην Περσῆϊ δορικτήτην Ἀριάδνην.
κτεῖνε βοοκραίρων Σατύρων στίχα· Βασσαρίδων δὲ
ὄμματι Γοργείῳ βροτέην μετάμειψον ὀπωπὴν
εἰς βρέτας αὐτοτέλεστον ὁμοίϊον· ἀντιτύπῳ δὲ
κάλλεϊ πετρήεντι τεὰς κόσμησον ἀγυιάς,
Ἰναχίαις ἀγορῇσιν ἀγάλματα ποικίλα τεύχων.
τί τρομέεις Διόνυσον, ὃν οὐ Διὸς ἤροσαν εὐναί;

---

v. 546. *Δανάης* editt.

v. 547. *οὐτιδανῷ* ed. alt. iubente Falkenb. Retinui lect. edit. princ. quia *Δανάη οὐτιδανή* alliterationem argute quaesitam continere videbatur.

v. 551. *πτολέμιζε*, *καρνσσομένῳ* ed. pr. posterius recte scriptum in ed. alt. et ab Rhodomanno.

v. 553. *καὶ κατὰ π.* editt. male. Mecum emend. Cant. Et Rhodomannus, qui adscripsit: „Ovid. Met. 5."

v. 558. *ἐσσομένην* editt. nimis languide.

v. 561. *ἀντιτύπων δὲ* editt.

εἰπὲ, τί σοὶ ῥέξειε; μετάρσιον ἠεροφοίτην
πεζὸς ὑπὲρ δαπέδοιο πότε πτερόεντα κιχήσει;

Ἔννεπε, θαρσύνουσα· καὶ εἰς μόθον ἔπτατο Περσεύς·
καὶ ναέτας καλέουσα Πελασγιὰς ἔβρεμε σάλπιγξ,
ὧν ὃ μὲν αἰχμητῆρος ἐκούφισε Λυγκέος αἰχμήν,
ὃς δὲ παλαιοτέροιο Φορωνέος, ὃς δὲ Πελασγοῦ·
ἄλλος ἀνηέρταζεν Ἀβαντίδα χειρὶ βοείην,
καὶ μελίην Προίτοιο, καὶ Ἀκρισίοιο φαρέτρην
ἄλλος ἀνὴρ κούφιζεν· ὃ δὲ θρασὺς εἰς μόθον ἔστη,
ἄορ ἔχων Δαναοῖο, τό πέρ ποτε γυμνὸν ἀείρων,
θυγατέρας θώρηξεν ἐς ἀνδροφόνους ὑμεναίους·
ἄλλος ἔην κρατέων πέλεκυν μέγαν, ὃν παρὰ βωμῷ
Ἴναχος, ἀστυόχοιο θυηπόλος ἔνθεος Ἥρης,
ἵστατο κουφίζων, βοέων τμητῆρα μετώπων.
καὶ στρατὸς ἐγρεκύδοιμος ἀερσιπόδων ὑπὲρ ἵππων
ἔδραμε μαρναμένου μετὰ Περσέος· ὃς δὲ παρέστη,
φρικαλέοις στομάτεσσι μάχης ἀλαλαγμὸν ἰάλλων,
πεζὸς ἀνήρ· καὶ τόξα συνήρμοσε κυκλάδι νευρῇ·
καὶ γλαφυρὴν ἤειρεν ὑπὲρ νώτοιο φαρέτρην·
καὶ πρόμος Ἀργείων δρεπανηφόρος ἔπλετο Περσεύς,
καὶ πόδας ἠερίοισιν ἐπεσφήκωσε πεδίλοις,
καὶ κεφαλὴν κούφιζεν ἀθηήτοιο Μεδούσης.

Λυσικόμους δ' Ἰόβακχος ἑὰς ἐκόρυσσε γυναῖκας
καὶ Σατύρους κερόεντας· ἐβακχεύθη δὲ κυδοιμῷ,
ἠερίην πτερόεντος ἰδὼν προμάχοιο πορείην·

---

v. 575. θυγατέρας κούφιζεν ἐς ἀνδρ. editt. verbo e v. 573. male repetito.

v. 580. ἔδραμε insolentius dictum; an ἔχραε?

v. 581. θηγαλέοις στομάτ. editt. inepte, cf. v. 595.

χειρὶ δὲ θύρσον ἄειρεν, ἑοῦ προβλῆτα προσώπου
κουφίζων ἀδάμαντα, Διὸς πετρούμενον ὄμβρῳ
λᾶαν, ἀλεξητῆρα λιθογλήνοιο Μεδούσης,
ὄφρα φύγῃ σέλας ἐχθρὸν ἀθηήτοιο προσώπου.

Βασσαρίδων δὲ φάλαγγας ἰδὼν καὶ θύσθλα Λυαίου,
φρικαλέον γελόων κορυθαίολος ἔννεπε Περσεύς·

Ἡδύς, ὁ θύρσον ἔχων χλοερὸν βέλος, εἰς ἐμὲ βαίνων,
οὐτιδανοῖς πετάλοισι κορύσσεαι, Ἄρεα παίζων·
εἰ Διὸς ἔλλαχες αἷμα, τεὴν ἀνάφαινε γενέθλην·
εἰ ποταμοῦ χρύσειον ἔχεις Πακτώλιον ὕδωρ,
χρυσὸν ἔχω γενετῆρα· πατὴρ δ' ἐμὸς ὑέτιος Ζεύς·
ἠνίδε φοινίσσοντα θεμείλια παρθενεῶνος,
λείψανα κεῖνα φέροντα ῥυηφενέος νιφετοῖο.
ἀλλὰ φύγε κλυτὸν Ἄργος, ἐπεὶ σέο δήϊος Ἥρη
ἔλλαχεν ἕδρανα ταῦτα, τεῆς ὀλέτειρα τεκούσης,
μή σε τὸν οἰστρήσαντα καὶ οἰστρηθέντα τελέσσῃ,
μή σε πάλιν μανίῃ τεθοωμένον ὀψὲ νοήσω.

Ὣς εἰπὼν, προμάχιζεν· ἀνεπτοίησε δὲ Βάκχας,
Ἄρεα θωρήξασα καὶ ἀμητῆρα Μεδούσης,
Ἥρη πανδαμάτειρα· καταιθύσσουσα δὲ Βάκχου
ἀστεροπῆς μίμημα, θεόσσυτον ἀλλόμενον πῦρ,

---

v. 592. ἀεξητῆρα ed. pr. emend. Falk.

v. 601. ἠνὶ δὲ φ. ed. pr.

v. 603. τέο δήϊος editt.

v. 606. τευθοωμένον ed. pr. τεθεωμένον ed. alt. e coniect. Falk. qui et τεθολωμένον proposuerat, male utrumque. τεθοωμένον etiam Rhodomannus.

v. 608. Ἀρεϊ editt.

ῥῖψε κατὰ Βρομίοιο σελασφόρον αἴθοπα λόγχην.
καὶ γελόων Διόνυσος ἀμείβετο Θυιάδι φωνῇ·
Οὐ τόσον ἀστράπτουσαν ἔχεις ἀσίδηρον ἀκωκήν·
οὐ δύνασαι κλονέειν με, καὶ εἰ λάχες ἔμπυρον αἰχμήν·
οὐδ' ἐμὲ πημαίνει στεροπὴ Διός· ἡμιτελῆ γὰρ
νήπιον εἰσέτι Βάκχον ἐκυκλώσαντο κεραυνοί,
ἀφλεγὲς ἆσθμα χέοντες ἀδηλήτῳ Διονύσῳ.
καὶ σὺ μέγα φρονέων δρεπανηφόρε παύεο Περσεῦ·
Γοργόνος οὐ μόθος οὗτος ὀλιζόνος· οὐ μία νύμφη
Ἀνδρομέδη βαρύδεσμος ἀέθλιον· ἀλλὰ Λυαίῳ
δῆριν ἄγεις, ὃς Ζηνὸς ἔχει γένος, ᾧ ποτὲ μούνῳ
Ῥείη μαζὸν ὄρεξε φερέσβιον, ὃν ποτε πυρσῷ
ἀστεροπῆς γαμίης μαιώσατο μειλιχίη φλόξ,
ὃν Δύσις, ὃν θάμβησεν Ἑωσφόρος, ᾧ στίχες Ἰνδῶν
εἴκαθον, ὃν τρομέων καὶ Δηριάδης, καὶ Ὀρόντης,
ἠλιβάτων ἀπέλεθρον ἔχων ἴνδαλμα Γιγάντων,
ἤριπεν, ᾧ θρασὺς Ἄλπος ὑπώκλασεν, υἱὸς ἀρούρης,
ἀγχινεφὲς περίμετρον ἔχων δέμας, ᾧ γόνυ κάμπτει
λαὸς Ἄραψ, Σικελὸς δὲ μελίζεται εἰσέτι ναύτης
Τυρσηνῶν νόθον εἶδος ἁλίδρομον, ὧν ποτε μορφὴν
ἀνδρομέην ἤμειψα μετάτροπον· ἀντὶ δὲ φωτῶν

---

v. 613. *εἰ τόσον ἀστρ.* editt. sine sensu.

v. 615. *οὐ δέ με πημαίνει* editt.

v. 616. *νήπιον εἰπέτι* ed. pr. emend. Falk. Mox *ἐκυκλώσαντο* ut bene dici potuit, ita usus Nonni eo ducit, ut *ἐχυτλώσαντο* potius dictum putem, quod verbum alibi frequentat. Cf. v. 623.

v. 627. *ἤριπον* editt.

v. 630. *Τυρσηνῶν εἶδος ἄνδρομον* ed. pr. *Τυρσηνῶν κακὸν ἦθος ἁλίδρομον* ed. alt. e coniect. Falk. qui *εἶδος* quoque probabat. Rhodomannus ad Falkenburgii *κακὸν εἶδος* adscripsit: „vel *νέον*."

ἰχθύες ὀρχηστῆρες ἐπισκαίρουσι θαλάσσῃ.
Θήβης δ' ἑπταπύλου γόον ἔκλυες· οὐ σὲ διδάξω
αἰνομανῆ Πενθῆα καὶ ὠλεσίτεκνον Ἀγαύην·
φήμης δ' οὐ χατέεις, ἢ μάρτυρος, ὅττι Λυαίου
πειρήθη τεὸν Ἄργος· Ἀχαιϊάδες δὲ καὶ αὐταὶ
σφωϊτέρας ὠδῖνας ἔτι στενάχουσι γυναῖκες.
ἀλλά, φίλος, πολέμιζε, καὶ αἰχμάζοντα κορύμβοις
αἰνήσεις τάχα Βάκχον, ὅτι πτερὰ σεῖο πεδίλων
ὄψεαι ἀῤῥαγέεσσιν ἐμοῖς εἴκοντα κοθόρνοις·
οὔποτε Βασσαρίδων σκεδάσεις μόθον· οὔποτε λήξω
πέμπων οἴνοπα θύρσον· ἐγὼ τεὸν Ἄργεϊ δείξω
ἔγχεϊ κισσήεντι πεπαρμένον ἀνθερεῶνα,
καὶ δρέπανον πετάλοις νικώμενον· οὐ σὲ σαώσει
Ζεὺς ἐμός, οὐ Γλαυκῶπις ὁμόγνιος, οὐ σέθεν Ἥρη,
καὶ μάλα περ κοτέουσα μενεπτολέμῳ Διονύσῳ·
ἀλλὰ κατακτείνω σε· καὶ αὐχήεσσα Μυκήνη
ὄψεται ἀμηθέντα τὸν ἀμητῆρα Μεδούσης·
ἤ σε περισφίγξας, ἐνὶ λάρνακι μείζονι θήσω,
πλωτὸν ἀκοντίζων σε τὸ δεύτερον ἠθάδι πόντῳ·
ἣν δ' ἐθέλῃς, ἐπίβηθι τεῆς πάλιν ὀψὲ Σερίφου.
ἣν δὲ τεῇ χρυσέῃ μεγαλίζεαι ἀμφὶ γενέθλῃ,
οὐτιδανὴν συνάεθλον ἔχε χρυσέην Ἀφροδίτην.

---

v. 635. *φήμης τ' οὐ χατέεις* editt.

v. 637. *ἔτι στένουσι γυναῖκες* ed. pr. emend. Falk.

v. 638. *πτολέμιζε* editt.

v. 642. Oratio esset concinnior, si legeretur *πέμπων οἶν. θύρσον, ἕως τεὸν* etc.

v. 649. *μείζονι δήσω* editt.

v. 650. *τοδεύτερον* ed. pr.

v. 653. *χρυσῆν* editt.

Ὣς εἰπὼν, προμάχιζεν· ἐπεστρατόωντο δὲ Βάκχαι
καὶ Σάτυροι πολέμιζον. ὑπὲρ Βρομίου δὲ καρήνου
αἰθύσσων πτερὰ κοῦφα μετάρσιος ἵπτατο Περσεύς·
ὑψώσας δ' Ἰόβακχος ἑὸν δέμας, αἰθέρι γείτων
ἄπτερος ὑψικέλευθος ἀείρετο μείζονι ταρσῷ,
ἱπταμένου Περσῆος ὑπέρτερος· ἐπταπόρῳ δὲ
αἰθέρι χεῖρα πέλασσε, καὶ ὡμίλησεν Ὀλύμπῳ,
καὶ νεφέλας ἔθλιψε· φόβῳ δ' ἐλελίζετο Περσεύς,
δεξιτερὴν ἀκίχητον ὀπιπεύων Διονύσου,
ἠελίου ψαύουσαν, ἐφαπτομένην δὲ σελήνης.

Ἀλλὰ λιπὼν Διόνυσον, ἐμάρνατο Θυιάσι Βάκχαις·
καὶ παλάμῃ δονέων θανατηφόρον ὄμμα Μεδούσης,
λαϊνέην ποίησε κορυσσομένην Ἀριάδνην.
καὶ πλέον ἔβρεμε Βάκχος, ἰδὼν πετρώδεα νύμφην·
καί νύ κεν Ἄργος ἔπερσε, καὶ ἐπρήνιξε Μυκήνας,
καὶ Δαναῶν ἤμησεν ὅλην στίχα, καί νύ κεν αὐτὴν
μαρναμένην ἄγνωστον ἀνούτατον οὔτασεν Ἥρην,
μάντιος ἀντιτύποιο νόθῃ βροτοειδέϊ μορφῇ,
καὶ νύ κεν ὠκυπέδιλος ὑπὲρ μόρον ἔφθιτο Περσεύς·
εἰ μή μιν κατόπισθε φανεὶς πτερόεντι πεδίλῳ,
χρυσείης πλοκαμῖδος ἑλὼν ἀνεσείρασεν Ἑρμῆς,
καί μιν ἀλεξικάκῳ φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ·

Ζηνὸς γνήσιον αἷμα, νόθος ζηλήμονος Ἥρης,
οἶσθα μὲν, ὥς σε σάωσα διϊπετέων ἀπὸ πύργων,

---

v. 655. πτολέμιζον editt.

v. 658. μείζονι ταρσῷ parum apte dicitur; desideres ῥιπῇ vel παλμῷ.

v. 667. ἴτρεμε Βάκχος editt. sine sensu.

v. 677. ὡς ἐσάωσα editt. omisso pronomine.

καί σε Λάμου ποταμοῖο θυγατράσιν ὤπασα Νύμφαις
εἰςέτι κουρίζοντα· πάλιν δέ σε χερσὶν ἀείρων,
εἰς δόμον ὑμετέρης κουροτρόφον ἤγαγον Ἰνοῦς·
καὶ σὺ τεῷ ῥυτῆρι φέρων χάριν υἱέϊ Μαίης,
γνωτὲ, μάχην εὔνησον ὁμόγνιον· ἀμφότεροι γὰρ
Περσεὺς καὶ Διόνυσος ἑνὸς βλάστημα τοκῆος·
μὴ στρατὸν Ἀργείων, μὴ μέμφεο Περσέος ἅρπην·
οὐ γὰρ ἑκὼν ἐς Ἄρηα κορύσσεται· ἀλλά μιν Ἥρη
ὥπλισε· μαντιπόλου δὲ Μελάμποδος εἴδεϊ μορφῆς
μάρναται ἀμφαδίην· σὺ δὲ χάζεο, δῆριν ἐάσας,
μή σοι ἐπιβρίσειε πάλιν δυσμήχανος Ἥρη.
ἀλλ᾽ ἐρέεις ἀλόχοιο τεῆς μόρον· εὐκλέϊ πότμῳ
μαρναμένη τέθνηκε· σὺ δὲ φθιμένην Ἀριάδνην
ὤφελες ὀλβίζειν, ὅτι τηλίκον εὗρε φονῆα,
οὐρανίης γεγαῶτα καὶ οὐ βροτέης ἀπὸ φύτλης,
κήτεος ἀμητῆρα καὶ ἱπποτόκοιο Μεδούσης.
οὐ λίνα Μοιράων ἐπιπείθεται· οὐρανίου γὰρ
κάτθανεν Ἠλέκτρη Διὸς εὐνέτις· ᾤχετο δ᾽ αὐτὴ
ᾧ Διῒ νυμφευθεῖσα κασιγνήτη σέο Κάδμου,
Εὐρώπη, μετὰ λέκτρον Ὀλύμπιον· ὑμετέρη δὲ

---

v. 678. *σελάμου*, iunctim, ed. pr. emend. Falk.

v. 687. *ἐάσσας* vulgo.

v. 688. *ἐπιβρίξειε* editt. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 694. *οὐ λίνα Μ.* sanum est; Scaliger male sollicitabat, scribens *ᾧ λίνα Μ. ἐ.* cf. II. 678. VI. 94. Mox *οὐράνιον γάρ* ed. pr. *οὐράνιος γ.* ed. alt. e perversa Falk. coniectura. *Οὐρανίου* etiam Rhodomannus.

v. 696. *τῷ Διῒ* suspectum, neque enim facile *τῷ* pro *τούτῳ*, *τῷ αὐτῷ* sumi hic poterit. Non magis placeret *ἡ Διῒ νυμφευθεῖσα*, aut *σῷ Διῒ ν.* — Scripsi *ᾧ Διῒ.* *Hermannus.*

εἰςέτι γαστρὶ φέρουσα τεὸν τόκον ὤλετο μήτηρ·
οὐ Σεμέλη πρὸ μόροιο πύλας ἐπέρησεν Ὀλύμπου,
ἀλλ᾽ ὅτε πότμον ἔδεκτο. καὶ ὀλλυμένη σέο νύμφη
ἵξεται ἀστερόφοιτον ἐς οὐρανόν· ἡμετέρης δὲ
Πλειάδος ἑπταπόροιο φανήσεται ἐγγύθι Μαίης.
τί πλέον ἤθελεν ἄλλο φιλαίτερον, ἢ χθονὶ λάμπειν
αἰθέρα ναιετάουσα μετὰ Κρήτην Ἀριάδνη;
ἀλλὰ σὺ κάτθεο θύρσον, ἔα δ᾽ ἀνέμοισιν ἐνυώ·
καὶ βρέτας αὐτοτέλεστον ἐπιχθονίης Ἀριάδνης,
οὐρανίης στήριξον ὅπῃ βρέτας ἵσταται Ἥρης.
μὴ πόλιν ἐκπέρσειας, ὅπῃ σέθεν αἷμα τοκήων·
ὑμετέρης δὲ γέραιρε βοοκραίρου πέδον Ἰοῦς,
εὐνήσας σέο θύρσον· Ἀχαιϊάδας δὲ γυναῖκας
αἰνήσεις μετόπισθεν, ἐπεὶ ταυρώπιδος Ἥρης
βωμὸν ἀναστήσουσι καὶ εὐθαλάμου σέο νύμφης.

---

v. 701. *ἀστερόφοιτος* editt. sed cf. v. 251.

v. 703. *ἤθελες* editt. sed sic v. seq. participium accus. casu dicendum fuisset, aut: *ἤθελες —, εἰ — λάμπει —.* Minus apte. *Εἰ χθονὶ λάμπει* coniecit Rhodomannus.

v. 705. *ἐαδ᾽ ἀνέμοισιν* ed. pr.

v. 707. *οὐρανίης* scil. *Ἥρης.* Mox *ὅπη* vulgo, ut solet.

v. 708. *πτόλιν — ὅπη* editt. Quod in fine versus legitur *τοκήων* pl. num. explicari potest; sed poëta fortasse *τοκῆος* dedit, de solo Iove.

v. 709. *πέδον Ἰνοῦς* editt. contra veritatem. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 712. *ἀναστήσωσι* editt. quasi *ἐπὴν* praecessisset, nisi *ἐπεὶ*, ut passim *εἰ*, cum coniunct. struxit.

Τοῖον ἔπος κατέλεξε, καὶ Ἵππιον Ἄργος ἐάσας,
εἰς πόλον αὖτις ἵκανεν, ἐπ᾽ ἀμφοτέροισι κεράσσας
θεσμὸν ὁμοφροσύνης, καὶ Περσέϊ καὶ Διονύσῳ.
οὐδὲ μὲν αὐτόθι μίμνεν ἐπὶ χρόνον Ἀργολὶς Ἥρη·
ἀλλὰ μεταστρέψασα νόθην βροτοειδέα μορφήν,
θέσκελον εἶδος ἔχουσα, πάλιν νόστησεν Ὀλύμπῳ.
Ἰναχίῃ δὲ φάλαγγι γέρων ἀγόρευε Μελάμπους,
Λυγκέος ἀρχεγόνοιο θεουδέος αἷμα Πελασγοῦ·

Μαντιπόλῳ πείθεσθε, καὶ οἴνοπι σείσατε Βάκχῳ,
σείσατε χάλκεα ῥόπτρα, καὶ Εὔια τύμπανα Ῥείης,
Ἰναχίην μὴ πᾶσαν ἀϊστώσειε γενέθλην,
μὴ μετὰ νήπια τέκνα καὶ ἡβητῆρας ὀλέσσῃ,
μὴ τεκέων μετὰ πότμον ἀποκτείνειε γυναῖκας·
ἀλλὰ θυηπολίην θεοτερπέα ῥέξατε Βάκχῳ,
καὶ Διΐ, καὶ Περσῆϊ χορεύσατε, καὶ Διονύσῳ.

Ὣς εἰπὼν, παρέπεισεν· ἀολλίζοντο δὲ λαοί,
Βάκχῳ νυκτιχόρευτον ἀνακρούοντες ἀοιδήν·
καὶ τελετὰς στήσαντο· θεοκλήτῳ δὲ πορείῃ
ῥόπτρα μὲν ἐπλατάγησεν· ἐπεκροτέοντο δὲ θύρσοι,
καὶ δαΐδες σελάγιζον· ὁμηγερέες δὲ πολῖται
μυστιπόλῳ χρίοντο παρήϊα λευκάδι γύψῳ·

---

v. 713. ἐάσσας vulgo.

v. 716. οὐδέ μιν αὐτόθι editt.

v. 726. ῥῆξατε ed. pr. emendat. in ed. alt. et ab Rhodomanno.

v. 730. Fort. χορείῃ potius legendum.

v. 731. Suspectus θύρσων κρότος. An ταρσοί?

v. 733. λευκάδι γύψῳ, cf. VI. 170.

τύμπανα δ' ἐπλατάγησεν· ἀρασσομένοιο δὲ χαλκοῦ,
δίκτυπος ἔβρεμε δοῦπος· ἐφοινίσσοντο δὲ βωμοὶ
σφαζομένων στοιχηδὸν ἐπασσυτέρων ἀπὸ ταύρων·
κτείνετο δ' ἄσπετα μῆλα· καὶ ἀνέρες αἴθοπι βωμῷ
Βάκχον ἐμειλίξαντο, καὶ ἱλάσκοντο γυναῖκες·
καὶ μέλος ἠερόφοιτον ἐπέκτυπε θῆλυς ἰωή,
κῶμον ἀμειβομένη ζωάγριον· Ἰναχίδες δὲ
Μαινάδες ἐῤῥίψαντο λαθίφρονα λύσσαν ἀήταις.

NONNOT TOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΤ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΗ.

Δίζεο τεσσαρακοστὸν ἐς ὄγδοον αἷμα Γιγάντων,
Παλλήνην τε δόκευε, καὶ ὑπαλέης τόκον Αὔρης.

ΝΟΝΝΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΜΗ.

Αὐτὰρ ὅ πορδαλίων ἐποχημένος ἄντυγι δίφρου,
Θρηϊκίη περίφοιτος ἐκώμασε, Βάκχος, ἀρούρῃ,
ἵππιον ἀρχεγόνοισ Φορωνέος οὖδας ἐάσας·
οὐ δὲ χόλον πρήϋνε παλίγκοτον Ἰναχὶς Ἥρη
Ἄργεος οἰστρηθέντος· Ἀχαιϊάδων δὲ γυναικῶν
λύσσης μνῆστιν ἔχουσα, πάλιν θωρήσσετο Βάκχῳ.
καὶ δολιὰς ἀνέφαινε λιτὰς παμμήτορι Γαίῃ,
ἔργα Διὸς βοόωσα, καὶ ἠνορέην Διονύσου,
γηγενέων ὀλέσαντος ἀμετρήτων νέφος Ἰνδῶν.
καὶ Σεμέλης ὅτε παῖδα φερέσβιος ἔκλυε μήτηρ
Ἰνδῴην ταχύποτμον ἀϊστώσαντα γενέθλην,
μνησαμένη τεκέων, πλέον ἔστενεν· ἀμφὶ δὲ Βάκχῳ
αὐτογόνων θώρηξεν ὀρίδρομα φῦλα Γιγάντων,
ὑψιλόφους ἕο παῖδας ἀνοιστρήσασα κυδοιμῷ·

---

v. 1. *παρδαλίων* editt.

v. 3. *ἐάσσας*, vulgo, ut solet.

v. 4. *πρήυνε παλίγκοιτον* ed. pr. emendat. in alt.

v. 5. *Ἄρεος οἰστρηθέντος* editt. male. Cf. XLVII. 476. 482. sqq.

v. 11. *Ἰνδώην* editt.

v. 13. *αὐτογόνῳ θώρ. ὀ. φ. λεόντων* editt. Posterius vocab. ante me emend. Scal. Utrumque Rhodomannus.

Παῖδες ἐμοὶ, μάρνασθε κορυμβοφόρῳ Διονύσῳ
ἠλιβάτοις σκοπέλοισιν, ἐμῆς δ' ὀλετῆρα γενέθλης,
Ἰνδοφόνον Διὸς υἷα, κιχήσατε· μηδὲ νοήσω
σὺν Διῒ κοιρανέοντα νόθον σκηπτοῦχον Ὀλύμπου.
δήσατε, δήσατε Βάκχον, ὅπως θαλαμηπόλος εἴη,
ὁππότε Πορφυρίωνι χαρίζομαι εἰς γάμον Ἥβην,
καὶ Χθονίῳ Κυθέρειαν· ὅτε Γλαυκῶπιν ἀείσω
εὐνέτιν Ἐγκελάδοιο, καὶ Ἄρτεμιν Ἀλκυονῆος·
ἄξατέ μοι Διόνυσον, ἵνα Κρονίωνα χαλέψω,
δουλοσύνην ὁρόωντα δορικτήτοιο Λυαίου·
ἠέ μιν οὐτάζοντες ἀλοιητῆρι σιδήρῳ
κτείνατέ μοι, Ζαγρῆϊ πανείκελον, ὄφρα τις εἴπῃ
ἢ θεὸς ἢ μερόπων τις, ὅτι Κρονίδαο γενέθλη
Γαῖα χολωομένη διδύμους θώρηξε φονῆας,
πρεσβυτέρους Τιτῆνας ἐπὶ προτέρῳ Διονύσῳ,
ὁπλοτέρους δὲ Γίγαντας ἐπ' ὀψιγόνῳ Διονύσῳ.
Ὣς φαμένη, στίχα πᾶσαν ἀνεπτοίησε Γιγάντων·
γηγενέων δὲ φάλαγγες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῷ,
ὃς μὲν ἔχων Νυσαῖον ἐδέθλιον, ὃς δὲ σιδήρῳ

---

v. 19. *ὕπη θαλαμηπόλος* editt. sine sensu.

v. 20. *χαρίσσομαι* volebat Cun. aptius ad sensum, sed forma displicet.

v. 21. Idem Cun. corrigebat: *καὶ χθονίην ναέτειραν ὅτε γλ.* etc. infeliciter. Chthonius est proprium Gigantis nomen. Simile quid videtur voluisse V. D. ap. Villois. Epist. Vin. p. 21. qui *φονέῳ* dicitur emendasse.

v. 27. *Κρονίδαο γενέθλη* editt. turbata constructione.

v. 33. *ἔχων νησαῖον ἐδέθλιον* coniecit V. D. ap. Villois. in quam lectionem ego quoque incideram. Sed licebit de Nysa Thraciae cogitare, ut nomen proprium apte dici potuerit. Maior difficultas est in seq. *σιδήρῳ*. Etsi enim *ἄορ τινὸς* occurrat infra v. 81. parum tamen haec arma Terrae filiis apta. Fortasse et hic nomen proprium subest, vel scribendum *ὃς δ' ἀσίδηρος —*. Etiam Rhodomannus *νησαῖον*.

ὑψινεφῆ κενεῶνα χαραδρήεντα κολάψας,
αἰχμάζων σκοπέλοισιν ἐθωρήχθη Διονύσῳ·
ὃς δὲ λόφον πετραῖον ἁλικρήπιδος ἀρούρης,
ἄλλος ἁλιζώνοιο διαῤῥήξας ῥάχιν ἰσθμοῦ,
εἰς ἐνοπὴν ἔσπευδεν· ἀμετρήτοισι δ' ἀγοστοῖς
Πήλιον ὑψικάρηνον ἀνηκόντιζε Πελωρεύς,
γυμνώσας Φιλύρης γλαφυρὸν δόμον· ἁρπαμένου δὲ
ἀσκεπέος σκοπέλοιο, γέρων ἐλελίζετο Χείρων,
ἀνδροφυὴς ἀτέλεστος ὁμήλικι σύμπλοκος ἵππῳ.
Ἡμερίδων δὲ κόρυμβον ἔχων, ὀλετῆρα Γιγάντων,
Βάκχος ἀερσιλόφοιο κατέτρεχεν Ἀλκυονῆος,
οὐ δόρυ θοῦρον ἔχων, οὐ φοίνιον ἄορ ἀείρων·
ἀλλὰ πολυσπερέας παλάμας ἐδάϊξε Γιγάντων,
αἰχμάζων ἑλίκεσσι· φιλακρήτῳ δὲ κυπέλλῳ
φρικτὰ πεδοτρεφέων ἐδαΐζετο φῦλα δρακόντων·
τυπτομένων δὲ Γίγαντος ἐχιδνοκόμων κεφαλάων
αὐχένες ἀμηθέντες ἐπωρχήσαντο κονίῃ.
κτείνετο δ' ἄσπετα φῦλα· δαϊζομένων δὲ Γιγάντων
αἵματος ἀενάου ποταμοὶ ῥέον· ἀρτιχύτοις δὲ
πορφυρέοις ῥοθίοισιν ἐπορφύροντο χαράδραι·
γηγενέων δὲ φάλαγγες ἐβακχεύοντο δρακόντων,
βόστρυχα δειμαίνοντες ἐχιδνοκόμου Διονύσου.
καὶ πυρὶ μάρνατο Βάκχος, ἐς ἠέρα δαλὸν ἰάλλων
ἀντιβίων ὀλετῆρα· δι' ὑψιπόρου δὲ κελεύθου
Βακχιὰς αὐτοέλικτος ἐπέτρεχεν ἁλλομένη φλόξ,

---

v. 48. Aptius dixisset φῦλα Γιγάντων, etsi vulgata explicari poterit.

vv. 51 — 53. turbant nexum et ita comparati sunt, ut non initio pugnae, aut medio certamine, sed sub finem demum huiusmodi sententiam exspectes, ut fortasse post v. 86. Praeterea medio illorum, v. 52. ἀρτιχύτους habent editt.

γυιοβόρῳ σπινθῆρι καταΐσσουσα Γιγάντων·
καί τις ἀπειλητῆρι φέρων σέλας ἀνθερεῶνι,
ἡμιδαὴς σύριζε δράκων πυριθαλπέϊ λαιμῷ,
καπνὸν ἀποπτύων, οὐ λοίγιον ἰὸν ἰάλλων.

Καὶ κλόνος ἄσπετος ἦεν· ἐπ᾽ ἀντιβίων δὲ καρήνων
Βάκχος ἀνῃώρητο, μαχήμονα δαλὸν ἀείρων,
καὶ χθονίῳ πρηστῆρι δέμας θέρμαινε Γιγάντων
ἀντίτυπον μίμημα διοβλήτοιο κεραυνοῦ·
καὶ δαΐδες σελάγιζον· ἐπ᾽ Ἐγκελάδου δὲ καρήνῳ
ἠέρα θερμαίνων ἐλελίζετο πυρσὸς ἀλήτης·
ἀλλά μιν οὐκ ἐδάμασσε, καὶ οὐ χθονίου πυρὸς ἀτμῷ
Ἐγκέλαδος γόνυ κάμψεν· ἐπεὶ πεφύλακτο κεραυνῷ.
Ἀλκυονεὺς δ᾽ ἀπέλεθρος ἐπεσκίρτησε Λυαίῳ,
Θρηϊκίοις σκοπέλοις κεκορυθμένος· ἀμφὶ δὲ Βάκχῳ
ὑψινεφῆ κούφιζε ῥάχιν δυςχείμονος Αἵμου
εἰς σκοπὸν ἀχρήϊστον, ἀνουτήτου Διονύσου·
καὶ σκοπιὴν ἔῤῥιψεν· ἐφαπτόμεναι δὲ Λυαίου
νεβρίδος ἀῤῥήκτοιο, διεσχίζοντο κολῶναι·
Ἠμαθίης δὲ κάρηνα νέος γύμνωσε Τυφωεὺς
ὑψιφανής, προτέρῳ πανομοίϊος, ὅς ποτε πολλοὺς
ῥωγαλέους κενεῶνας ἐκούφισε μητρὸς ἀρούρης,
πετραίοις βελέεσσι καταιχμάζων Διονύσου.

---

v. 59. *γυιοβόλῳ σπινθῆρι* editt. languide et inepte.

v. 64. *ἀνηώρητο* editt.

v. 66. *διοβλήτοιο καρήνου* editt. e vers. seq. Recte emendavit Scal.

v. 70. *πέφλεκτο κεραυνῷ* voluerat Scalig. sed recte vulgatam lect. defendit Cunaeus, cf. v. 89.

v. 76. *ἀῤῥήτοιο* editt. Mecum emend. V. D. ap. Villois. Et Rhodomannus.

v. 80. *Διονύσου* suspectum: non enim de novi Typhonis, Alcyonei (v. 71. sqq.), pugna adversus Bacchum, sed antiqui

καί τινος ἀσπαίροντος ἐπὶ χθονὸς ἄορ ἐρύσσας,
Βάκχος ἄναξ κεκόρυστο Γιγαντείοισι καρήνοις,
ἰοβόλων πλοκάμων ὀφιώδεα λήϊα κείρων·
καὶ στρατὸν αὐτοτέλεστον ἀτευχέϊ χειρὶ δαΐζων,
μάρνατο λυσσήεις, χλοερῶν ἐπιβήτορα δένδρων
κισσὸν ἔχων τανύφυλλον, ἀκοντιστῆρα Γιγάντων.
Καί νύ κε πάντας ἔπεφνεν ἑῷ ῥηξήνορι θύρσῳ·
ἀλλὰ παλινδίνητος ἑκὼν ἀνεχάζετο χάρμης,
δυσμενέας ζώοντας ἑῷ γενετῆρι φυλάσσων.
Καί νύ κεν εἰς Φρυγίην ταχὺς ἔδραμεν ὠκέϊ ταρσῷ·
ἀλλά μιν ἄλλος ἄεθλος ἐρήτυεν, ὄφρα θανόντων
τοσσατίων ἕνα φῶτα κατακτείνειε φονῆα,
Παλλήνης γενέτην θανατηφόρον, ὅς ποτε κούρης
οἶστρον ἔχων ἀθέμιστον ἁμαρτιγάμων ὑμεναίων,
συζυγίην ἀνέκοπτεν· ἀμετρήτους δὲ δαΐζων
μελλογάμους μνηστῆρας ἀπέθρισεν, ὧν ὑπὸ λύθρῳ
κτεινομένων καναχηδὸν ἐφοινίσσοντο πάλαιστραι,
εἰσόκε Βάκχος ἵκανε, Δίκης πρόμος· ἀγχιγάμου δὲ
Παλλήνης δυσέρωτι παριστάμενος γενετῆρι,
ῥιγεδανῆς ὑμέναιον ἀτάσθαλον ᾔτεε κούρης,
ποικίλα δ' ὤρεγε δῶρα· καὶ αἰτίζοντι Λυαίῳ

Typhonis certamine contra Iovem sermo esse debebat, velut καταιχμάζων Διὸς ἄντα, vel Διὸς αὐτοῦ. Sed fortasse librarii quaedam omiserunt, ubi huiusmodi versus de antiquo Typhone praecedebat, et continuata comparatione: οὕτω καὶ Ἀλκυονεὺς τότε μάρνατο — idem sequebatur, Bacchi nomine in fine posito, uti nunc v. 80. legimus.

v. 81. Hic quoque aliquid turbatum; versus bis legitur in ed. pr. et altero loco καίτονος, quod Falk. in Lectt. emendavit. Praeterea ἄορ suspectum, vid. ad v. 33. neque facile conciliandum cum ἀτευχέϊ χειρὶ v. 84.

v. 97. παλαίσται editt. Nobiscum correxit V. D. ap. Villois.
v. 100. ἤτει ed. pr.

φρικτὸς ἀνὴρ κήρυξε παλαισμοσύνην ὑμεναίων·
καί μιν ἄγων ἐπέβησε κακοξείνοιο παλαίστρης,
ὁππόθι τολμήεσσα δορυσσόος ἵστατο κούρη,
νυμφιδίην ὤμοισιν ἐλαφρίζουσα βοείην.

Καὶ τότε Κύπρις ἔην ἐναγώνιος· ἦν δ' ἐνὶ μέσσῳ
γυμνὸς Ἔρως, καὶ στέμμα γαμήλιον ὤρεγε Βάκχῳ·
ἦν δὲ παλαισμοσύνη νυμφοστόλος· ἀργυφέῳ δὲ
ἁβρὸν ἀνεχλαίνωσεν ἑὸν δέμας εἵματι Πειθώ,
νίκην μελλογάμοιο προθεσπίζουσα Λυαίου.
καὶ βριαρῶν μελέων ἀπεδύσατο φάρεα κούρη·
καὶ δόρυ θοῦρον ἔθηκε γαμήλιον· ἁβροτέρη δὲ
Σιθονὶς ἀκρήδεμνος ἀσάμβαλος ἵστατο κούρη,
ἡδυφανής, ἀσίδηρος· ἐρευθιόωντι δὲ δεσμῷ
ἀκλινέων τροχόεσσαν ἴτυν μιτρώσατο μαζῶν·
καὶ δέμας ἀσκεπὲς ἦεν· ἀμετρήτων δὲ κομάων
ἀσκεπέες πλοκαμῖδες ἐπέρρεον αὐχένι κούρης·
καὶ κνήμας ἀνέφαινε, καὶ ἀσκεπέων πτύχα μηρῶν,
γυμνῆς φαινομένης ἐπιγουνίδος· ἀμφὶ δὲ μηροῖς
ἥρμοσε λευκὸν ὕφασμα, γυναικείης σκέπας αἰδοῦς·
καὶ χρόα πιαλέῳ πεπαλαγμένον εἶχεν ἐλαίῳ,

---

v. 108. *ἀργυρέῳ* excusum in ed. alt.

v. 109. *δέμας εἵμιν πειθώ* ed. pr. emend. Falk.

v. 114. *ἡμιφανὴς* editt. quod cum seqq. pugnat; ambigebam tamen inter *ἡδυφανὴς* et *θηλυφανής*.

v. 118. *ἀσκεπέων πτύχα μηρῶν* primo adspectu pugnare videtur cum iis, quae sequuntur vv. 119. 120. *ἀμφὶ δὲ μηροῖς ἥρμοσε λ. ὕφασμα;* ut in *ἀσκεπέων πτύχα μαζῶν*, XLVI. 279. ultro incidas. Parum tamen huic lectioni proxima favent, propter quae *πτύχα γούνων* malis. Sed videtur res conciliari posse ita, ut dicas, eam primum, positis vestibus, nudam stetisse, post cingulum femoribus circumdedisse, ut luctaturi apud Hom. facere solent.

καὶ παλάμας πολὺ μᾶλλον, ὅπως ἀλύτων ἀπὸ χειρῶν
ὑγρὸν ὀλισθήσειε πιεζομένη χρόα κούρη.
Καὶ βλοσυροῖς στομάτεσσιν ἀπειλήσασα Λυαίῳ,
νυμφοκόμῳ μνηστῆρι παρίστατο· διχθάδιον δὲ
αὐχένι δεσμὸν ἔβαλλεν ὁμόζυγι πήχεος ὁλκῷ·
ἀλλὰ παλινδίνητον ἑὴν ἀνελύσατο δειρὴν
Βάκχος, ἀποῤῥίψας ἁπαλόχροα δάκτυλα κούρης,
δεσμοῖς θηλυτέροισι περίπλοκον αὐχένα σείων·
καὶ διδύμας στεφανηδὸν ἐπ' ἰξύϊ χεῖρας ἑλίξας,
Παλλήνην ἐτίναξε ποδῶν ἑτεραλκέϊ παλμῷ·
καὶ ῥοδέης παλάμης ἐδράξατο· Κυπριδίην δὲ
εἶχε παραιφασίην, χιονώδεα χεῖρα πιέζων·
οὐδὲ τόσον μενέαινεν ἐπὶ χθονὶ παῖδα κυλίνδειν,
ὅσσον ἐπιψαύειν ἁπαλοῦ χροὸς, ἡδέϊ μόχθῳ
τερπόμενος· καὶ ἔκαμνε, δολοπλόκον ἆσθμα τιταίνων,
ὡς βροτός· ἀμβολίῃ δὲ θελήμονι κάλλιπε νίκην.
Παλλήνη δ' ἐρόεσσα, πάλης τεχνήμονι παλμῷ,
θηλυτέραις παλάμῃσι δέμας κούφιζε Λυαίου·
οὐ δέ μιν ἠέρταζε, τόσον βάρος· ἀλλὰ καμοῦσα,
ἄρσενα γυῖα λέλοιπεν ἀνικήτου Διονύσου.
καὶ θεὸς ἀντιτύπῳ περιδέσμιον ἅμματι χειρῶν
παρθενικὴν ἐρόεσσαν ἑλὼν, ἅτε θύρσον ἀείρων,

---

v. 123. *πιεζομένη χρόα κούρη* editt. sine sensu. V. praeced. *ἀλύτων ἀπὸ χειρῶν* argute dictum de Bacchi, *Λυαίου*, non facile solvendis manibus, cf. v. 167.

vv. 125. 126. *διχθαδίῳ δὲ αὐχένι δεσμὸς ἔβαλλε* editt. absurde. *δεσμὸν* etiam Rhodomannus.

v. 130. *ἐπ' αὐχένι χεῖρας ἑλίξας* editt. contra mentem poëtae, cf. seqq. imprimis v. 153. seqq. Corruptio e v. praeced. orta.

v. 137. *ἀμβολίην δὲ θελήμονα κ. νίκην* editt. *νίκης* corrigebat V. D. ap. Villois. Frustra. Rhodomannus *νίκῃ*.

v. 140. Fortasse *οὐδὲ μὲν ἠέρτ.*

v. 142. *ἀντιτύπων* editt. minus bene.

δόχμιον ἀμφιέλικτον ἐκούφισεν ὑψόθεν ὤμου·
χειρὶ δὲ φειδομένῃ βριαρὴν ἀπεσείσατο κούρην·
Παλλήνην δ' ἀτίνακτον ὅλην ἐτανύσσατο γαίῃ.
καὶ δολίοις βλεφάροισιν ἑὴν ἐλέλιζεν ὀπωπήν,
κούρης ἁβροκόμου κεκονιμένα γυῖα δοκεύων,
καὶ πλοκάμους ῥυπόωντας ἀκηδέστοιο καρήνου·
ἀλλὰ παλινδίνητος ἀναΐξασα κονίης,
ὄρθιος ἐστήριξε τὸ δεύτερον ἴχνια κούρη·
καὶ τροχαλῇ Διόνυσος ἀφειδέϊ γούνατος ὁρμῇ,
γαστέρα Παλλήνης κρατέων, ἑτεραλκέϊ παλμῷ
παρθενικὴν μενέαινεν ὑπὲρ δαπέδοιο κυλίνδειν·
καὶ παλάμας μετέθηκεν, ἐπὶ πλευροῖσιν ἑλίξας,
αὐχένα κυρτώσας ἐπικάρσιον· ἀμφὶ δὲ νώτῳ
μεσσατίῳ κύκλωσεν ὀπίστερα δάκτυλα κάμψας,
ἢ σφυρὸν, ἢ κνήμην δεδοκημένος, ἢ γόνυ κόψειν.
καὶ θεὸς αὐτοκύλιστος ἑκούσιος ἤριπε γαίῃ,
οὐτιδανῇ παλάμῃ νικώμενος· ἱμερόεν δὲ

---

v. 146. *ἐτανήσατο* ed. pr. emend. Falk.

v. 151. *ἴχνια κούρης* editt. Mecum emend. V. D. ap. Villois.

v. 154. *μενέαεν* ed. pr. emend. Falk.

vv. 157 et 158. Locus impeditus et obscurus. Si *κάμψας* sanum, dicuutur haec de Baccho, sed non video, quomodo ille post ea, quae antecedunt, simul *ἀμφὶ νώτῳ ὀπίστερα δάκτυλα κυκλῶσαι* potuerit. Deinde mirum, eum nunc inter hos nisus sua sponte succumbere: quod si dolo faciebat, mouere debebat poëta. Igitur lacunam statuemus circa v. 158. ut alia quaedam in vv. 160. sqq. suadere videntur? Fortasse. Interim mira est lectio v. 158. in ed. pr. *δεδοκημένην ἢ γόνυ κάμψειν*, quod in ed. alt. auctore Falk. mutatum in *δεδοκημένος — κάμψειν*, ego ulterius emendare conatus sum. Sed foeuininum *δεδοκημένην* eo ducit, ut totum locum de puella dici suspicari possis: *ἀμφὶ δὲ νώτῳ μ. κύκλωσεν ὀπίστερα δάκτυλα κούρη, ἢ σφυρὸν, ἢ κνήμην δεδοκημένη, ἢ γόνυ κάμψειν.* Iam sequentia bene cohaererent. Vid. Comment.

φάρμακον εἶχεν ἔρωτος· ἐνὶ γλυκερῇ δὲ κονίῃ
κουφίζων ἐρόεις ἐπὶ νηδύϊ φόρτον ἐρώτων,
ὕπτιος αὐτὸς ἔμιμνε, καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρην·
ἀλλά μιν ἐσφήκωσε πόθου φρενοθελγέϊ δεσμῷ.
ἣ δὲ ταχυστροφάλιγγι ποδῶν νωμήτορι παλμῷ
ἴχνιον ἠώρησεν· ἐρωμανέος δὲ Λυαίου
ἄρσενα λύσατο χεῖρα· θεὸς δ' ὑπ' ὀλίζονι ῥιπῇ
γυῖα μεταστρέψας, ῥοδέην ἐτανύσσατο κούρην,
ἐν δαπέδῳ στορέσας· καὶ ἐπὶ χθονὶ κέκλιτο κούρη
χεῖρας ἐφαπλώσασα· τιταινομένη δ' ἐπὶ πέζαν
εὐπαλάμῳ σφήκωσεν ὁμόζυγον αὐχένα δεσμῷ.

Ὠκυτέροις δὲ ποδέσσι πατὴρ κατὰ μέσσον ὀρούσας,
ἀθλεύειν ἐθέλουσαν ἑὴν ἀνεσείρασε κούρην·
καὶ γαμίην ἀνέκοψεν ἀεθλοσύνην ὑμεναίων,
νίκην ἱμερόεσσαν ἐπιτρέψας Διονύσῳ,
μή μιν ἀποκτείνειεν ἔχων ἀστεμφέϊ δεσμῷ.
καὶ Διὸς αἰνήσαντος, ἀεθλοφόρον μετὰ νίκην,
γνωτὸν Ἔρως ἔστεψε γάμων πομπῆϊ κορύμβῳ,
ἱμερτὴν τελέσαντα παλαισμοσύνην ὑμεναίων.
καὶ πέλε τοῖος ἄεθλος ὁμοίϊος, ὡς ὅτε κούρην,
χρυσοφαῆ προπάροιθε γαμήλια δῶρα κυλίνδων,
Ἱππομένης νίκησεν ἐπειγομένην Ἀταλάντην.

---

v. 161. φάρμακόν ἐστιν ἔρωτος editt. parum apte hoc loco.

v. 165. πόθου νωμήτορι ταρσῷ editt. pro emendat. nostra est locus similis XVIII. 140.

v. 166. ἠώρησεν editt.

v. 167. ὑπολίζονι Rhodomannus.

v. 170. τιταινομένη, nominat. casu editt. sine sensu; sed perinde est, sive τιταινομένῃ, sive τιταινομένης scribatur.

v. 172. ὠκυτέρας δὲ πόδεσσι ed. pr. emend. Falk.

Ἀλλ' ὅτε νυμφοκόμοιο μάχης ἐτέλεσσεν ἀγῶνα
Βάκχος, ἔτι στάζων γαμίους ἱδρῶτας ἀέθλων,
Σιθόνα μὲν πρήνιξε, τετυμμένον ὀξέϊ θύρσῳ,
μνηστήρων ὀλετῆρα· κυλινδομένου δὲ κονίῃ,
κούρῃ θύρσον ἔδωκε μιαιφόνον ἕδνον ἐρώτων.
καὶ γάμος ἦν πολύϋμνος· ἀσιγήτῳ δ' ἐνὶ παστῷ
Σειληνοὶ κελάδησαν· ἐπωρχήσαντο δὲ Βάκχαι,
καὶ Σάτυροι μεθύοντες ἀνέπλεκον ὕμνον ἐρώτων,
συζυγίην μέλποντες ἀεθλοφόρων ὑμεναίων.
Νηρεΐδων δὲ φάλαγγες ὑπὸ σφυρὰ γείτονος ἰσθμοῦ
νυμφιδίῃ Διόνυσον ἐμιτρώσαντο χορείῃ,
καὶ μέλος ἐφθέγξαντο· παρὰ Θρηΐκι δὲ πόντῳ
ξεινοδόκος Βρομίοιο γέρων ὠρχήσατο Νηρεύς·
καὶ γαμίη Γαλάτεια περισκαίρουσα θαλάσσῃ,
Παλλήνην ἐλίγαινε, συναπτομένην Διονύσῳ·
καὶ Θέτις ἐσκίρτησε, καὶ εἰ πέλε νῆϊς ἐρώτων·
καὶ γαμίην ἔστεψεν ἀλιζώνου ῥάχιν ἰσθμοῦ,
Παλλήνης ὑμέναιον ἀνευάζων Μελικέρτης·
καί τις Ἁμαδρυάδων φλογερῇ παρὰ γείτονι Λήμνῳ
νυμφιδίην Θρηΐσσαν Ἀθωϊὰς ἥψατο πεύκην.

---

v. 184. *Βάκχος ὅτε στάζων*, editt. e v. praeced. Mecum emend. V. D. ap. Villois.

v. 186. *ὀρετῆρα* ed. pr. emend. Falk.

v. 189. *Σιληνοὶ κ. ἐ. δὲ Βάκχῳ* editt. aperto errore. *Βάκχοι* voluerat V. D. ap. Villois.

v. 196. *γαμίη Γαλάτεια* editt. male.

v. 198. *Θέτις — νῆϊς ἐρώτων* igitur ante nuptias, cum Peleo contractas? Vid. Comment.

v. 199. *χάριν Ἰσθμοῦ* editt. emendaverunt Falk. in curis secundis et V. D. ap. Villois. Cf. v. 37.

v. 202. *ἥψατο λόχμῃ* editt. sine sensu; neque sufficit *λόχμην* rescribere, cf. vv. 210. 641. *λόχμην* Rhodomannus.

καὶ φιλίοις ὀάροισι παρηγορέων ἕο νύμφην,
μυρομένην γενετῆρα, φιλεύϊος εἶπεν ἀκοίτης·
Παρθένε, μὴ στενάχιζε τεὸν δυσέρωτα τοκῆα·
παρθένε, μὴ στενάχιζε τεῆς μνηστῆρα κορείης·
τίς γενέτης ἔσπειρε, καὶ εἰς γάμον ἤγαγε κούρην;
σὸν κενεὸν λίπε πένθος, ὅτι κταμένοιο τοκῆος,
Σιθόνος ὑμετέροιο, Δίκη γελόωσα χορεύει·
χερσὶ δὲ παρθενίῃσι γαμήλιον ἁψαμένη πῦρ,
ἣ γάμον ἀγνώσσουσα, τεὸν γάμον εἰσέτι μέλπει,
Οἰνόμαον πάλιν ἄλλον ὀπιπεύουσα θανόντα.
Οἰνόμαος μὲν ὄλωλε· καταφθιμένου δὲ τοκῆος
τέρπεται Ἱπποδάμεια σὺν ἀρτιγάμῳ παρακοίτῃ·
καὶ σὺ, τεοῦ γενέταο πόθους ῥίψασα θυέλλαις,
τέρπεο βοτρυόεντι συναπτομένη παρακοίτῃ,
μῶμον ἀλευομένη πατρώϊον· οὔ σε διδάξω
Σιθόνος ἐχθρὸν ἔρωτα καὶ ἀμβολίην ὑμεναίων,
ὃς φονίῃ παλάμῃ γαμβροκτόνον ἔγχος ἀείρων,
γηραλέην σε τέλεσσεν, ἀπειρήτην Ἀφροδίτης,
συζυγίην δ' ἐκέδασσεν ἀνυμφεύτων σέο λέκτρων.
μνηστήρων σκοπίαζε σεσηπότα λείψανα νεκρῶν,
οὓς Παφίη κόσμησε, καὶ ἔκτανε θοῦρις Ἐριννύς·
ἠνίδε κεῖνα κάρηνα, θαλύσια σεῖο μελάθρων,
λύθρον ἔτι στάζοντα κακοξείνων ὑμεναίων.
Σιθόνος οὐ μεθέπεις χθόνιον γένος· οὐράνιος δὲ
πείθομαι ὥς σε λόχευσε τεὸς Θρηΐκιος Ἄρης·
πείθομαι, ὡς Κυθέρεια τεὴν ὤδινε γενέθλην·
καὶ σὺ τεῶν διδύμων ἀπεμάξαο θεσμὰ τοκήων,
Ἄρεος ἦθος ἔχουσα, καὶ ἀγλαΐην Ἀφροδίτης·

v. 203. σέο νύμφην ed. pr. emend. Falk.
v. 224. ἠνὶ δὲ σεῖο κάρηνα θ. σεῖο μελάθρῳ editt.

πείθομαι ὥς σε φύτευσεν ἄναξ ἐναγώνιος Ἑρμῆς,
ἁβρὰ τελεσσιγάμοιο μολὼν ἐπὶ δέμνια Πειθοῦς,
καί σε παλαισμοσύνην ἐδιδάξατο πομπὸν ἐρώτων.
Εἶπε παρηγορέων, ἀχέων παιήονι μύθῳ·
μυρομένης δ' εὔνησεν ἐπήρατα δάκρυα κούρης.
καὶ γαμίης δήθυνεν ἐπὶ χρόνον ἐγγύθι κούρης,
τερπόμενος φιλότητι νεοζυγέων ὑμεναίων.
Παλλήνης δὲ μέλαθρα λιπὼν καὶ Θρῇκα Βορῆα,
Ῥείης εἰς δόμον ἦλθεν, ὅπῃ Φρυγίῃ παρὰ πέζῃ
δαίμονος εὐώδινος ἔσαν Κυβεληΐδες αὐλαί.
ἐνθάδε θηρεύουσα παρὰ σφυρὰ Δίνδυμα πέτρης,
Ῥυνδακὶς οὐρεσίφοιτος ἀέξετο παρθένος Αὔρη,
εἰσέτι νῆϊς ἔρωτος, ὁμόδρομος Ἰοχεαίρης,
ἀπτολέμων φεύγουσα νοήματα παρθενικάων,
Ἄρτεμις ὁπλοτέρη Ληλαντιάς, ἥν ποτε Τιτήν,
νυμφεύσας Περίβοιαν, ἀπόσπορον Ὠκεανοῖο,
πρεσβυγενὴς Λήλαντος, ἀελλόπον ἥροσε κούρην,
κούρην ἀντιάνειραν, ἀπειρήτην Ἀφροδίτης.
ἣ μὲν ἀνεβλάστησεν, ὑπέρτερος ἥλικος ἥβης,
ἱμερτή, ῥοδόπηχυς, ἀεὶ χαίρουσα κολώναις·
πολλάκι δ' ἀγρώσσουσα κατέτρεχε λυσσάδος ἄρκτου,
καὶ δόρυ θοῦρον ἔπεμπε, καταιχμάζουσα λεαίνης,

v. 232. ἐπιδέμνια Π. ed. pr. emend. Falk.
v. 237. νεοζυγίων editt. Correxit iam Rhodomannus.
v. 238. Θρῆκα Β. editt.
v. 239. ὄπη vulgo editur.
v. 240. αὖραι editt. cf. IX. 162. Emendavit etiam Rhodomannus.
v. 245. τιτὴν ed. pr. τιτθὴν ed. alt. male. Aura Τιτηνίς est v. 441.
v. 248. Ἀντιάνειραν ed. alt. cum Lubino, tamquam nomen proprium; male.

οὐ κεμάδας κτείνουσα, καὶ οὐ βάλλουσα λαγωούς·
ἀλλὰ δαφοινήεσσαν ἐλαφρίζουσα φαρέτρην,
ὠμοβόρων τόξευεν ὀρίδρομα φῦλα λεόντων
θηροφόνοις βελέεσσιν· ἐπωνυμίη δὲ καὶ ἔργῳ
ὀξυτάτον δρόμον εἶχεν, ὀρειάσι σύνδρομος αὔραις.
Καί ποτε διψαλέοιο πυραυγέϊ καύματος ὥρῃ
παρθένος ὑπνώουσα πόνων ἀμπαύετο θήρης·
καὶ δέμας ἁπλώσασα Κυβηλίδος ὑψόθι ποίης,
κρᾶτα περικλίνασα σαόφρονος ἔρνεϊ δάφνης,
εὗδε μεσημβρίζουσα, καὶ ἐσσομένων ὑμεναίων
ἱμερτὴν ἐνόησε προμάντιος ὄψιν ὀνείρου,
ὅττι θεὸς πυρόεις, τανύσας βέλος αἴθοπι νευρῇ,
θοῦρος Ἔρως, τόξευε λαγωβόλος ἔνδοθι λόχμης,
οὐτιδανοῖς βελέεσσιν ὀϊστεύων στίχα θηρῶν·
παιδὶ δὲ θηρεύοντι συνέμπορος υἷϊ τε Μύῤῥης
Κύπρις ἔην γελόωσα· καὶ ἵστατο παρθένος Αὔρη,
Ἀρτέμιδος μετὰ τόξον, ἀήθεος ὑψόθεν ὤμου
ἀγρευτῆρος Ἔρωτος ἐλαφρίζουσα φαρέτρην·
αὐτὰρ ὃ θῆρας ἔπεφνεν, ἕως ἐκορέσσατο νευρῆς,
βάλλων πορδαλίων βλοσυρὸν στόμα καὶ γένυν ἄρκτου·
ζωγρήσας δὲ λέαιναν, ἑῷ πανθελγέϊ κεστῷ
θῆρα πιεζομένην, φιλοπαίγμονι δεῖξε τεκούσῃ.
παρθενικὴ δ᾽ ἐδόκησε κατὰ κνέφας, ὅττι καὶ αὐτὴν
πῆχυν ἐπικλίνουσαν Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ

---

v. 253. *καὶ κεμάδας* editt. contra mentem poëtae.

v. 255. *θυμοβόρων — λεόντ.* editt. absurde.

v. 257. *σύνδρομον* editt. minus convenienter.

v. 260. *ὑψόθι ποίου* ed. pr. emendavit Falk.

v. 263. *προμάντιον* editt. Emendavit Rhodomannus.

v. 265. *ἔνδοθι λόχμου* ed. pr. emend. Falk.

v. 267. *υἷϊ Μύῤῥης* editt. sed antecedentia postulant, ut *παιδὶ θηρεύοντι* de Amore sumamus; igitur copula necessaria: *υἷα* vide v. 834.

μάργος Ἔρως ἐρέθιζεν, ὑπογνάμπτων Ἀφροδίτη
ληϊδίης γόνυ δοῦλον ὑπερφιάλοιο λεαίνης,
τοῖον ἔπος βοόων· στεφανηφόρε μῆτερ Ἐρώτων,
αὐχένα σοὶ κλίνουσαν ἄγω φιλοπάρθενον Αὔρην·
ἀλλὰ, ποθοβλήτοιο χορίτιδες Ὀρχομενοῖο,
στέψατε κεστὸν ἵμαντα γαμοστόλον, ὅττι μενοινὴν
τοσσατίην νίκησεν ἀνικήτοιο λεαίνης.
τοῖον ἔπος μαντῷον ὀρεστιὰς ἔδρακεν Αὔρη·
οὐδὲ μάτην πρὸς Ἔρωτας ἔην ὄναρ, ὅττι καὶ αὐτοὶ
εἰς λίνον ἄνδρα φέρουσι, καὶ ἀγρώσσουσι γυναῖκα.
Κούρη δ' ἐγρομένη πινυτόφρονι μαίνετο δάφνῃ,
καὶ Παφίῃ καὶ Ἔρωτι μαχέσσατο, καὶ πλέον Ὕπνῳ
χώσατο τολμήεντι, καὶ ἠπείλησεν Ὀνείρῳ,
καὶ πετάλοις νεμέσιζε καὶ ἀφθόγγῳ φάτο φωνῇ·
Οὐ νέμεσις, παρὰ μύρτον ὀνείρατα ταῦτα νοῆσαι·
Δάφνη, τί κλονέεις με; τί Κύπριδι καὶ σέο δένδρῳ;
ἀασάμην εὕδουσα τεοὺς ὑπὸ γείτονας ὄζους,
σὸν φυτὸν ἐλπομένη φιλοπάρθενον· ὑμετέρης δὲ
φήμης οὐκ ἐτύχησε καὶ ἐλπίδος. ὣς ἄρα, Δάφνη,
σὸν δέμας ἀλλάξασα, τεὸν νόον εὗρες ἀμεῖψαι;
μὴ γαμίῃ μετὰ πότμον ὑποδρήσσεις Ἀφροδίτῃ;

---

v. 281. χοροίτιδες editt.

v. 284. ἔπος μαντῷον — ἔδρακεν Α. editt. Rectius dixisset, aut ὄναρ — ἔδρακεν, aut ἔπος — ἔκλυεν —. Cf. v. 279.

v. 291. Nescio, an hic versus orationem satis apte incipiat: erat, cum mihi melius post v. 298. legi videretur. Praeterea ὀνείρατα — δοκῆσαι usitatius fuisset.

v. 293. εὕδουσα τεοὺς ὑπὸ — ὄζους, quasi subsit: στείχουσα, σπεύδουσα — ὥστε εὕδειν ἐκεῖ.

v. 295. ἐτύχησε scil. σὸν φυτὸν — σῆς φ. κ. σῆς ἐλπίδος, argute; ne quis ἐτύχησα corrigat. Rhodomannus ad v. 294. 295. adscripsit „mendum.“ Edd. ἐλπίδος, ὡς ἄρα δάφνη.

v. 297. ὑποδρήσεις editt. emend. Schrad. ad Mus. p. 48.

οὐ πιννυτῆς τόδε δένδρον, ἀπ᾽ ἀρτιγάμοιο δὲ νύμφης·
μαχλάδος οὗτος ὄνειρος ἐπάξιος· ἦ ῥά σε Πειθώ,
ἦ ῥά σε χειρὶ φύτευσε τεὸς δαφναῖος Ἀπόλλων;

Εἶπεν, ὁμοῦ κοτέουσα φυτῷ, καὶ Ἔρωτι, καὶ Ὕπνῳ.
καί ποτε θηρεύουσα κατ᾽ οὔρεα δεσπότις ἄγρης,
καύματος αἰθαλόεντος ἱμασσομένη χρόα πυρσῷ,
Ἄρτεμις ἔντυε δίφρον, ὅπως ἅμα Νηΐσι Νύμφαις
θερμὸν ὀρεσσιχύτοισι δέμας ψύξειε λοετροῖς,
ἡνίκα μέσσον ἔην φλογερὸν θέρος, ἡνίκα πάλλων
καρχαλέης πυρόεντα μεσημβρινὸν ἦχον ἱμάσθλης,
Ἠέλιος σελάγιζε λεοντείων ἐπὶ νώτων.
καὶ κεμάδας ζυγίοισι συνεκλήϊσσε λεπάδνοις
Ἄρτεμις οὐρεσίφοιτος· ἐπεμβαίνουσα δὲ δίφρου,
λάζετο καὶ μάστιγα καὶ ἡνία παρθένος Αὔρη,
καὶ κεραὴν ἤλαυνε θυελλήεσσαν ἀπήνην.
ἀενάου δὲ θύγατρες ἀνάμπυκες Ὠκεανοῖο
δμωΐδες ἐῤῥώοντο συνήλυδες Ἰοχεαίρης,
ὧν ἡ μὲν ταχύγουνος ἔην προκέλευθος ἀνάσσης,
ἄλλη δ᾽ ἰσοκέλευθος, ἀναστείλασα χιτῶνα,
ἐγγὺς ἔην· ἑτέρη δὲ τανυκνήμιδος ἀπήνης

---

v. 302. *θηρεύουσα* cohaeret arctius cum participio *ἱμασσομένη*: inter venandum calore defatigata currum parat, parari iubet.

v. 304. *ἤντυε* editt. Mox mirum est *ἅμα Νηΐσι Ν.* sed nihil mutandum, cf. v. 313.

v. 307. *μεσημβρινὸν ἦχον ἱμάσθλης πάλλων* ineptissimus Nonni tumor est, quem emendare nec possum nec volo.

v. 313. *ἀενάου θυγατέρες ἀν.* ed. pr. emend. Falk.

v. 317. *τανυκνήμιδος Ἀθήνης* editt. quod admodum lepide Lubin. vertit. Mecum emend. V. D. ap. Villois. qui in hoc libro multa mihi praeripuit. Eadem confusio a Scalig. sublata XXIV. 115. Correxit etiam Rhodomannus.

ἁπτομένη πείρινθος, ὁμόδρομον εἶχε πορείην.
καὶ σέλας Ἰοχέαιρα διαυγάζουσα προσώπου,
ἀμφιπόλων ἤστραψεν ὑπέρτερος, ὡς ὅτε δίφρῳ
αἰθερίῳ πέμπουσα φιλαργύπνων φλόγα Ταύρων,
ἀνεφέλους ἀκτῖνας ὀϊστεύουσα, Σελήνη
πλησιφαὴς ἀνέτελλε πυριτρεφέων μέσον ἄστρων,
οὐρανίην στίχα πᾶσαν ἀμαλδύνουσα προσώπῳ·
τῇ σέλας ἶσον ἔχουσα διέτρεχεν Ἄρτεμις ὕλην,
εἰςόκε χῶρον ἵκανεν, ὅπῃ κελάδοντι ῥεέθρῳ
Σαγγαρίου ποταμοῖο διϊπετὲς ἕλκεται ὕδωρ.
Αὔρη δ' ἀμφιέλισσαν ἑὴν ἀνέκοψεν ἱμάσθλην,
καὶ κεμάδας χρυσέοισιν ἀνακρούουσα χαλινοῖς,
ἀμφὶ ῥοὰς ἵστησε φεραυγέα δίφρον ἀνάσσης·
καὶ θεὸς ἐκ δίφροιο κατέδραμεν· ἐκ δέ οἱ ὤμων
τόξα μὲν Οὖπις ἔδεκτο, καὶ ἰοδόκην Ἑκαέργη,
Ὠκεανοῦ δὲ θύγατρες ἐΰπλοκα δίκτυα θήρης,
*καὶ * * * * ἐνδρομίδας δὲ ποδῶν ἀνελύσατο Λοξώ.*

---

v. 318. *Πείρινθος* ed. alt. cum Lubino, quasi nomen propr. esset. Hic Villois. ipse veram lectionem praeoccupavit.

v. 320. *ὑπέρτερον* Rhodomannus. *ὡς ἐνὶ δίφρῳ* editt. pendente oratione.

v. 321. *ταύρων*, sive *δίφρῳ*, sive *φλόγα* iungas, erit, quod displiceat. An *φλόγα πυρσῶν?*

v. 322. *ἀννεφέλους* editt.

v. 324. *προσώπου* editt. Mecum V. D. ap. Villois.

v. 325. *ἣ σέλας* editt. saltem *ᾗ*.

v. 326. *ὅπη* vulgo.

v. 327. *διϊπετὲς ἕλκ. ὕδωρ* ed. pr. emend. Falk.

v. 334. *καὶ βλύνας' ἐνδρ.* ed. pr. *καὶ κύνας. Ἐνδρομίδας δὲ* ed. alt. ex infelicissima Falk. coniectura. Dianam, curru vectam, arcum et pharetram gestasse, par erat, retia, mirum; sed canes adeo ipsos super humeris portasse, quis credat! Neque haec in Callim. h. in Dian. 15. sq. 142. sqq. Manifestum est, verbum requiri ad v. praecedentem, si ille huc pertinet, veluti *κούφι-*

ἣ δὲ, μεσημβρίζουσα, σέβας φιλοπάρθενον αἰδοῦς
ἐν προχοαῖς ἐφύλαξε, διερπύζουσα ῥοάων
ἴχνεσι φειδομένοισι· καὶ ἐκ ποδὸς ἄχρι καρήνου,
ἀμφιπεριζφίγγουσα πόδας διδυμάονι μηρῷ,
ἀκροβαφῆ κατὰ βαιὸν ἀναστείλασα χιτῶνα,
κρυπτόμενον μετρηδὸν ὅλον δέμας ἔκλυσε κούρη.
λοξὰ δὲ παπταίνουσα δι' ὕδατος ἄσκοπος Αὔρη
τολμηροῖς βλεφάροισιν ἀναιδήτοιο προσώπου
ἁγνὸν ἀθηήτοιο δέμας διεμέτρεε κούρης,
θέσκελον εἰσορόωσα σαόφρονος εἶδος ἀνάσσης·
καὶ πόδας ἁπλώσασα, τιταινομένων παλαμάων,
δαίμονι νηχομένῃ συνενήχετο παρθένος Αὔρη.
ἡμιφανὴς δ' ἀτέλεστος ἔσω ποταμηΐδος ὄχθης
ἰκμαλέας ῥαθάμιγγας ἀποσμήξασκε κομάων
Ἄρτεμις ἀγροτέρη· σχεδόθεν δέ οἱ ἀγρότις Αὔρη
μαζοὺς ἀμφαφόωσα, θεημάχον ἴαχε φωνήν·

σαν. Si vero alieuus est et eiiciendus, suspicor eiusmodi lectionem: *καὶ σκέπας ἐνδρομίδας τε ποδῶν* etc. Vid. Comment.

v. 335. *σέλας φιλοπ.* editt. nostrum redit infra v. 930. Sed praecedens *μεσημβρίζουσα*, ita nude positum, magnopere languet; si nihil erat, quod adderetur, melius dixisset: *ἣ δὲ σαοφρονέουσα* —. Caeterum cf. v. 307.

v. 338. Sensum huius versus quod attinet, cf. II. 111. sed videndum, an suo loco legatur? Constructio melius procederet, si ante v. 340 vel 341. collocaretur.

v. 340. *μετρηδὸν* editt. male: voluit *sensim sensimque.* In fine versus *κούρη* Diaua est, cf. vv. 342. 351. 415.

v. 347. *ἡμιφανὴς ἀτέλεστος* editt. sine particula, quasi ad Auram haec pertiuerent.

v. 348. *ἀποσμήξασα κομάων* editt. oratione imperfecta ita, ut post hunc versum, aut iu medio sequenti, lacuna statuenda sit, si quis participium defendere velit. Sed Ionicas istas formas in *ασκον* saepe iu participia depravatas esse, alibi demoustravi.

v. 349. *ἀγροτέρη, σχεδὸν δέ οἱ* ed. pr. *ἀγροτέρη τε· σχεδὸν δ.* ed. alt. e perversa coniect. Falk. utrumque sine metro.

Ἄρτεμι, μοῦνον ἔχεις φιλοπάρθενον οὔνομα κούρης,
ὅττι διὰ στέρνων κεχαλασμένον ἄντυγι θηλῆς
θῆλυν ἔχεις Παφίης, οὐκ ἄρσενα μαζὸν Ἀθήνης,
καὶ ῥοδέους σπινθῆρας ὀϊστεύουσι παρειαί·
ἀλλὰ δέμας μεθέπουσα ποθοβλήτοιο θεαίνης,
καὶ σὺ γάμων βασίλευε σὺν ἁβροκόμῳ Κυθερείῃ,
δεξαμένη θαλάμου τινὰ νυμφίον· ἢν δ' ἐθελήσῃς,
Ἑρμείῃ παρίαυε, καὶ Ἄρεϊ λεῖψον Ἀθήνην·
ἢν δ' ἐθέλῃς, ἀνάειρε βέλος καὶ τόξον Ἐρώτων,
εἰ μεθέπεις θρασὺν οἶστρον ὀϊστοκόμοιο φαρέτρης.
ἰλήκοι τεὸν εἶδος· ἐγὼ σέο πολλὸν ἀρείων·
δέρκεο, πῶς μεθέπω βριαρὸν δέμας· ἠνίδε μορφὴν
ἄρσενα, καὶ Ζεφύροιο θοώτερον ἴχνιον Αὔρης·
δέρκεο, πῶς σφριγόωσι βραχίονες· ἠνίδε μαζοὺς
ὄμφακας, οἰδαίνοντας, ἀθήλεας· ἦ τάχα φαίης,
ὅττι τεοὶ γλαγόεσσαν ἀναβλύζουσιν ἐέρσην·
πῶς παλάμην μεθέπεις ἁπαλόχροα; πῶς σέο μαζοὶ
οὔ τινα κύκλον ἔχουσι περίτροχον, οἷά περ Αὔρης,
αὐτόματοι κήρυκες ἀσυλήτοιο κορείης;
Ἔννεπε κερτομέουσα· κατηφιόωσα δὲ σιγῇ,
σύννομος οἰδαίνοντι χόλῳ κυμαίνετο δαίμων,

---

v. 352. *ἄντυγι θῆλυς* ed. pr. *ἄντυγα θηλῆς* ed. alt. *κεχαλασμένος ἄντυγι θηλῆς* scribitur in Lectt. Falkenb. Caeterum hic versus vulgo sequenti postponitur.

v. 355. *ἄλλο δέμας* editt.

v. 356. *σὺν ἀβρόμῳ K.* ed. pr. restituit Falk.

v. 358. Exspectabam *κ. Ἄρεϊ λεῖπε Κυθήρην.*

v. 361. *ἐγὼ σέο μᾶλλον ἀείρω* editt. *κάλλος ἀρείων* tentabat Cun. minus bene.

v. 362. *ἠνὶ δὲ* ed. pr. ut rursus v. 364.

v. 369. *αὐτομάτους κήρυκας* editt.

v. 370. *κατηπιόωσα* editt.

v. 371. Nisi fallor, voluit *σύννοος* sententiae accomodatius.

καὶ φονίους σπινθῆρας ἀνηκόντιζον ὀπωπαί·
ἐκ προχοῆς δ' ἀνέπαλτο· πάλιν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
καὶ καθαραῖς λαγόνεσσι τὸ δεύτερον ἥρμοσε μίτρην
ἀχνυμένη· Νέμεσιν δὲ μετήϊεν· εὗρε δὲ κούρην
ὑψινεφῆ παρὰ Ταῦρον, ὅπῃ παρὰ γείτονι Κύδνῳ
παῦσε Τυφαονίης ὑψαύχενα κόμπον ἀπειλῆς·
καὶ τροχὸς αὐτοκύλιστος ἔην παρὰ ποσσὶν ἀνάσσης,
σημαίνων, ὅτι πάντας ἀγήνορας εἰς πέδον ἕλκει
ὑψόθεν εἰλυφόωσα δίκης ποινήτορι κύκλῳ,
δαίμων παιδαμάτειρα, βίου στροφόωσα πορείην·
ἀμφὶ δέ οἱ πεπότητο παρὰ θρόνον ὄρνις ἀλάστωρ,
γρὺψ πτερόεις· πισύρων δὲ ποδῶν κουφίζετο παλμῷ,
δαίμονος ἱπταμένης αὐτάγγελος, ὅττι καὶ αὐτὴ
τέτραχα μοιρηθέντα διέρχεται ἕδρανα κόσμου,
ἀνέρας ὑψιλόφους ἀλύτῳ σφίγγουσα χαλινῷ,
ἀντίτυπον μίμημα, καὶ ὡς κακότητος ἱμάσθλῃ,
ὡς τροχὸν αὐτοκύλιστον, ἀγήνορα φῶτα κυλίνδει.
ἔγνω δ', ὡς ἐνόησε θεὰν χλοάοντι προσώπῳ,
Ἄρτεμιν ἀχνυμένην, φονίης πλήθουσαν ἀπειλῆς·
καί μιν ἀνειρομένη, φιλίῳ μειλίξατο μύθῳ·
Σὸν χόλον, Ἰοχέαιρα, τεαὶ βοόωσιν ὀπωπαί·
Ἄρτεμι, τίς κλονέει σε θεημάχος υἱὸς ἀρούρης;
τίς πάλιν ἐβλάστησεν ὑπὲρ δαπέδοιο Τυφωεύς;
μὴ Τιτυὸς παλίνορσος, ἐρωμανὲς ὄμμα τιταίνων,

---

v. 374. *τοδεύτερον* ed. pr. perverso suo more.

v. 376. *ὅπη* vulgo.

v. 383. *γὺψ πτερόεις* ed. alt. per errorem.

v. 389. *θεὰ* editt. minus apte. Debebam fortasse praeterea *χλοόωντι πρ.*

v. 391. *ἀειρομένη* editt. *ἀνειρομένην* dicitur coniecisse V. D. ap. Villois. sed sine dubio rectum voluit. V. seq. *βοοῶσιν* ed. pr. accentum emend. Falk.

εἵματος ἀψαύστοιο τεῆς ἔψαυσε τεκούσης;
Ἄρτεμι πῆ σέο τόξα, καὶ Ἀπόλλωνος ὀϊστοί;
τίς πάλιν Ὠρίων σε βιάζεται; εἰςέτι κεῖται
κεῖνος, ὃς ὑμετέροιο πάλαι ψαύεσκε χιτῶνος,
μητρὸς ἔσω λαγόνων τέκυς ἄπνοος· εἰ δέ τις ἀνὴρ
χερσὶ ποθοβλήτοισι τεῶν ἐδράξατο πέπλων,
σκορπίον ἄλλον ἄεξε, τεῆς ποινήτορα μίτρης·
εἰ δὲ πάλιν θρασὺς Ὦτος, ἢ αὐχήεις Ἐπιάλτης
συζυγίην μενέαινε τεῶν ἀκίχητον ἐρώτων,
κτεῖνον ἀνυμφεύτοιο τεῆς μνηστῆρα χορείης·
εἰ δὲ γυνὴ πολύτεκνος ἀτιάζει σέο Λητώ,
ἄλλη λαϊνέη Νιόβη κλαύσειε γενέθλην·
τίς φθόνος, εἰ λίθον ἄλλον ὑπὲρ Σιπύλοιο τελέσσω;
μή σε πατὴρ διὰ λέκτρα μετὰ Γλαυκῶπιν ὀρίνει;
μὴ τεὸν Ἑρμάωνι γάμον κατένευσε Κρονίων,
οἷα καὶ Ἡφαίστῳ καθαρῆς ὑμέναιον Ἀθήνης;
εἰ δὲ γυνὴ κλονέει σε, τεὴν ἅτε μητέρα Λητώ,
ἔσσομαι ἀχνυμένης τιμήορος Ἰοχεαίρης.
Οὔπω μῦθος ἔληγεν· ἀλεξικάκῳ δὲ θεαίνῃ
τοῖον ἔπος φθαμένη σκυλακοτρόφος ἴαχε κούρη·
Παρθένε πανδαμάτειρα, κυβερνήτειρα γενέθλης,
οὐ Ζεύς, οὐ Νιόβη με, καὶ οὐ θρασὺς Ὦτος ὀρίνει·
οὐ Τιτυὸς βαθύπεπλον ἐμὴν ἀνεσείρασε Λητώ·
οὐ νέος Ὠρίων με βιάζεται, υἱὸς ἀρούρης·

---

v. 397. πῆ σέο τόξα ed. pr.

v. 399. πάλιν ἔψαυσε χιτῶνος editt. πάλαι ἔψαυσε χ. V. D. ap. Villois. quam emendationem Hermanno ad Orph. p. 719. satisfacere potuisse, miror. Formam Ion. ψαύεσκε vid. VI. 54. neque ψαύσασκε in dubium vocandum.

v. 407. ἄλλην Rhodomannus.

v. 415. φαμένη tentabat V. D. ap. Villois. Male.

v. 418. Τιτυὸς βαρύπεπλος editt. ridiculo errore.

ἀλλά με κερτομέουσα βαρύστομος ὀξέϊ μύθῳ
ἤκαχε Ληλάντοιο πάϊς, δυςπάρθενος Αὔρη·
ἀλλὰ τί σοι τάδε πάντα διΐξομαι; αἰδέομαι γάρ,
αἶσχος ἐμῶν μελέων ἐνέπειν, καὶ ὀνείδεα μαζῶν·
μητρὶ δ' ἐμῇ πάθον ἄλγος ὁμοίϊον· ἀμφότερον γὰρ
ἐν Φρυγίῃ Νιόβη διδυμητόκον ἤκαχε Λητώ,
καὶ πάλιν ἐν Φρυγίῃ με θεημάχος ἤκαχεν Αὔρη·
ἀλλ' ἡ μὲν νόθον εἶδος ἀμειψαμένη πόρε ποινήν,
Ταντaλὶς αἰνοτόκεια, καὶ εἰςέτι δάκρυα λείβει
ὄμμασι πετραίοισιν· ἀνιηθεῖσα δὲ μούνη
αἶσχος ἔχω νήποινον, ἐπεὶ φιλοπάρθενος Αὔρη
δάκρυσιν οὐ λίθον εἶδε λελουμένον, οὐκ ἴδε πηγήν,
μῶμον ἀπαγγέλλουσαν ἀφειδέος ἀνθερεῶνος.
ἀλλὰ σὺ κυδαίνουσα τεὴν Τιτηνίδα φύτλην,
δὸς μετὰ μητρῴην ἑτέρην χάριν, ὄφρα νοήσω
λαϊνέης ἀτίνακτον ἀμειβομένης δέμας Αὔρης·
μὴ δὲ τεὴν ἔμφυλον ὀδυρομένην λίπε κούρην,
μή μοι ἐπεγγελόωσαν ἴδω πάλιν ἄτροπον Αὔρην,
ἠέ μιν οἰστρήσειε τεὴ χαλκήλατος ἅρπη.

Ὣς φαμένην θάρσυνε Δίκη, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Λητῴη φυγόδεμνε, κυνοσσόε, σύγγονε Φοίβου,

---

v. 423. *αἶσχος ἑῶν μ.* editt. Nobiscum emend. V. D. ap. Villois. Et Rhodomannus.

v. 431. *οὐκ ἴδε σιγὴν* editt. emend. Scal. cf. v. 447. sq.

v. 434. *μητρώην* editt.

v. 438. Expectes *ἀλλά μιν οἰστρ.* sed explicari potest sic: *ne videam ridere me Auram, non mutatam,* cf. v. 435. *aut furibundam reddat falx tua.*

v. 439. *ὥς φαμένη θάρσυνε γυνὴ κ.* editt. sine sensu. Uti Nemesis mox *Ἀδρήστεια* v. 452. vocatur, ita hic *Δίκη* est.

v. 440. *Λητώη* editt.

οὐ μὲν ἐμῷ δρεπάνῳ Τιτηνίδα παῖδα κολάσσω·
οὐ δέ μιν ἐν Φρυγίῃ τελέσω πετρώδεα νύμφην,
Τιτήνων γεγαυῖα παλαίτατον αἷμα καὶ αὐτή,
μή ποτέ μοι μέμψαιτο πατὴρ Λήλαντος ἀκούων·
ἓν δέ σοι, Ἰοχέαιρα, χαρίζομαι· ἀγρότις Αὔρη
παρθενικὴν ἤλεγξε, καὶ οὐκέτι παρθένος ἔσται·
καί μιν ἐσαθρήσειας, ὀρεσσιχύτου διὰ κόλπου
δάκρυσι πηγαίοισιν ὀδυρομένην ἔτι μίτρην.
Εἶπε παρηγορέουσα· καὶ οὔρεα κάλλιπε κούρη,
Ἄρτεμις, ἑζομένη κεμάδων τετράζυγι δίφρῳ·
καὶ Φρυγίης ἐπέβαινεν· ὁμοζήλῳ δὲ πορείῃ
παρθένος Ἀδρήστεια μετίχε δύσμαχον Αὔρην,
γρῦπας ἀμιλλητῆρας ὑποζεύξασα χαλινῷ.
καὶ ταχινὴ πεφόρητο δι' ἠέρος ὀξέϊ δίφρῳ·
καὶ δρόμον ἐστήριξεν ὑπὲρ Σιπύλοιο καρήνου,
Τανταλίδος προπάροιθε λιθογλήνοιο προσώπου,
πτηνῶν τετραπόδων σκολιοὺς σφίγγουσα χαλινούς.
Αὔρης δ' ἐγγὺς ἵκανεν ἀγήνορος· ὑψίνοον δὲ
αὐχένα δειλαίης ὀφιώδεϊ τύψεν ἱμάσθλῃ·
καί μιν ἀνεστυφέλιξε δίκης τροχοειδέϊ κύκλῳ,
καὶ νόον ἄφρονα κάμψεν ἀκαμπέος· ἀμφὶ δὲ μίτρην

---

v. 441. *Τιτηνίδα παῖδα*, cf. v. 245. Mox *κομάσσω* est in ed. pr. emend. Falk.

v. 445. *ἓν δέ σοι* ed. pr. emend. in alt.

v. 448. Fortasse *ἐπὶ μίτρῃ*.

v. 453. *γρῦπας* ed. pr *γύπας* ed. alt.

vv. 458. 459. *ὑψινόου δὲ αὐχένα λιναίης ὀφιώδεα, τύψεν ἱμάσθλῃ* ed. pr. *ὑψινόου δ. α. λιναίῃ* (in Lectt. *ληναίῃ*) *ὀφιώδεα τ. ἱμάσθλῃ* ed. alt. e coniect. Falk. *ποινaίῃ ὀφιώδεϊ τ. ἱμάσθλῃ* Cun. coniecit. *δειλαῖον* vel *θηναῖον ὀφιώδεϊ τ. ἱμάσθλῃ* Dorvill. ad Char. p. 669. sq. *αὐχένα λαϊνέην ὀφιώδεϊ τ. ἱμάσθλῃ* Toup. ad Theocr. Vol. II. p. 403. e versu 435. Nisi me omnia fallunt, veram lectionem dedi. Rhodomannus: „mendum."

παρθενικῆς ἐλέλιζεν ἐχιδνήεσσαν ἱμάσθλην
Ἀργολὶς Ἀδρήστεια· χαριζομένη δὲ θεαίνῃ,
καὶ μάλα περ κοτέοντι κασιγνήτῳ Διονύσῳ
ὥπλισεν ἄλλον ἔρωτα, καὶ εἰ πέλε νῆϊς ἐρώτων,
Παλλήνης μετὰ λέκτρα, μετὰ φθιμένην Ἀριάδνην,
τὴν μὲν λειπομένην ἐνὶ πατρίδι, τὴν δ' ἐνὶ γαίῃ
ἀλλοτρίῃ πετραῖον, Ἀχαιΐδος ὡς βρέτας Ἥρης,
καὶ Βερόης πολὺ μᾶλλον ἀνηνύστων περὶ λέκτρων.
Καὶ Νέμεσις πεπότητο νιφοβλήτῳ παρὰ Ταύρῳ,
εἰσόκε Κύδνον ἵκανε τὸ δεύτερον· ἀμφὶ δὲ κούρῃ
ἡδὺς ὅλῳ Διόνυσον Ἔρως οἴστρησεν ὀϊστῷ·
καὶ πτερὰ κυκλώσας, ἐπεβήσατο κοῦφος Ὀλύμπου.
Καὶ θεὸς οὐρεσίφοιτος ἱμάσσετο γείτονι πυρσῷ·
οὐ γὰρ ἔην ἐλαχεῖα παραίφασις· οὐ τότε κούρης
ἐλπίδα Κυπριδίην, οὐ φάρμακον εἶχεν ἐρώτων·
ἀλλά μιν ἔφλεγε μᾶλλον Ἔρως θελξίφρονι πυρσῷ
θυιάδος ὀψιτέλεστον ἀπειθέος εἰς γάμον Αὔρης.
καὶ μογέων ἔκρυπτεν ἑὸν πόνον· οὐ δ' ἐνὶ λόχμαις
Κυπριδίοις ὀάροισιν ὁμίλεεν ἐγγύθεν Αὔρης,

---

vv. 464. 465. Hemistichia in duobus his versib. permutanda putabat Ill. Ouvaroff: *ὤπλισεν ἄλλ. ἔρωτα κασιγν. Δ. καὶ μάλα π. κοτ. καὶ εἰ π. ν. ἐ.* quod pro v. 469. paulo commodius.

v. 468. Fort. *ἀλλοδάπῃ πετρ.* certe evitari potuisset haec Attica correptio, cf. tamen XXXI. 91. etc.

v. 469. *περὶ λέκτρων ἀνην. Βερόης* scil. *κοτέοντι Διονύσῳ*, v. 464. duriore constructione. Nihil proficitur, si *ἐπὶ* aut *μετὰ* rescripseris. Vid. ad vv. 464. sq.

v. 471. *τοδεύτερον* ed. pr. Redit Nemesis ad Cydnum et Taurum montem, cf. v. 376. sqq.

v. 472. *ἡδὺν — Διόνυσον* editt. minus apte quia hic *κοτέων*, cf. v. 464.

v. 474. *γείτονι πυρσῷ* etsi explicari potest, sequens tamen sententia suadet *μείζονα*.

μή μιν ἀλυσκάσσειε· τί κύντερον, ἢ ὅτε μοῦνοι
ἀνέρες ἱμείρουσι, καὶ οὐ ποθέουσι γυναῖκες;
καὶ μέθεπε πραπίδεσσι πεπηγμένον ἰὸν Ἐρώτων,
παρθένος εἰ δρόμον εἶχε κυνοσσόον ἔνδοθι λόχμης·
Κυπριδίοις δ' ἀνέμοισιν ἀειρομένοιο χιτῶνος,
μηρὸν ὀπιπεύων, θηλύνετο Βάκχος ἀλήτης.
ὀψὲ δὲ παφλάζοντι πόθῳ δεδονημένος Αὔρης,
Βάκχος ἀμηχανέων ἔπος ἴαχε λυσσάδι φωνῇ·

Πανὸς ἐγὼ δυσέρωτος ἔχω τύπον, ὅττι με φεύγει
παρθένος ἠνεμόφοιτος· ἐρημονόμῳ δὲ πεδίλῳ
πλάζεται ἀστήρικτος, ἀθηήτου πλέον Ἠοῦς.
ὄλβιε, Πάν, Βρομίοιο πολὺ πλέον, ὅττι με φεῦγον
φάρμακον εὗρες ἔρωτος ἐνὶ φρενοθελγέϊ φωνῇ·
οὸν κτύπον ὑστερόφωνος ἀμείβεται ἄστατος Ἠχώ,
φθεγγομένη λάλον ἦχον ὁμοίϊον· εἴθε καὶ αὐτὴ
ἐκ στομάτων ἕνα μῦθον ἀνήρυγε παρθένος Αὔρη.
οὗτος ἔρως οὐ πᾶσιν ὁμοίϊος· οὐδὲ γὰρ αὐτὴ
παρθενικαῖς ἑτέρῃσιν ὁμότροπον ἦθος ἀέξει.
ποῖον ἐμῆς ὀδύνης πέλε φάρμακον; ἦ ῥά ἑ θέλξω

---

v. 481. *ἀλυσκάζειε — ὅτε μαίνοι* ed. pr. postremum tantum emend. in ed. alt. auctoribus Falk. et Cant. *Ἀλυσκάσσειε* Rhodomannus.

v. 484. *παρθένον εἰς δρόμον εἶχε* editt. sine sensu.

v. 485. *Κυπριδίοις ἀνέμοισιν* editt. sine nexu orationis.

v. 492. *ὅττι με φεύγων* editt. *ὅττι ματεύων* emendabat Cun. Praetuli meum inventum: *quia invenisti remedium id, quod me fugit, in cantu.*

v. 497. *οὐ Πανὸς ὁμοίϊος* volebat V. D. ap. Villois. sed sequens vers. obstat.

v. 499. *ὀδύνης ποτὲ φ. ἦ ῥά σε θέλξω* editt. *πόρε* volebat V. D. ap. Villois. quasi *Ἔρως* suppleri posset.

νεύματι Κυπριδίῳ; πότε θέλγεται ἄτροπος Αὔρη
κινυμένοις βλεφάροισιν; ἐρωμανὲς ὄμμα τιταίνων,
τίς γαμίοις ὀάροισι παραπλάζει φρένας ἄρκτου
εἰς Παφίην, ἐς Ἔρωτα; τίς ὡμίλησε λεαίνῃ;
τίς δρυῒ μῦθον ἔλεξε; τίς ἄπνοον ἥπαφε πεύκην;
τίς κραναὴν παρέπεισε, καὶ εἰς γάμον ἤγαγε πέτρην;
ποῖος ἀνὴρ θέλξειεν ἀκηλήτου νόον Αὔρης;
ποῖος ἀνὴρ θέλξειεν; ἀμιτροχίτωνι δὲ κούρῃ
τίς γάμον, ἢ φιλότητος ἀρηγόνα κεστὸν ἐνίψῃ;
τίς γλυκὺ κέντρον Ἔρωτος, ἢ οὔνομα Κυπρογενείης;
μᾶλλον Ἀθηναίη τάχα πείσεται· οὐδέ με φεύγει
Ἄρτεμις ἀπτοίητος, ὅσον φιλοπάρθενος Αὔρη.
αἴθε φίλοις στομάτεσσιν ἔπος τόδε μοῦνον ἐνίψῃ·
Βάκχε, μάτην ποθέεις, μὴ δίζεο παρθένον Αὔρην.

Ἔννεπεν, ἀνθεμόεντος ἔσω λειμῶνος ὁδεύων,
εἰαρινοῖς ἀνέμοισι· καὶ εὐόδμῳ παρὰ μύρτῳ
ἡδὺ μεσημβρίζων πόδας εὔνασεν· ἀμφὶ δὲ δένδρῳ
κέκλιτο συρίζουσαν ἔχων Ζεφυρήϊον αὔρην,
καὶ καμάτῳ καὶ ἔρωτι κατάσχετος· ἑζομένῳ δέ,
ἥλικος αὐτομέλαθρος ὑπερκύψασα κορύμβου,

---

v. 500. *πότε θέλγεται Αὔρη* ed. pr. *ἄτροπος Α.* ed. alt. cum Falk. optionem dedisset inter hoc et *ἀγρότις*.

v. 505. Non videtur *κραναὴν πέτρην* iunxisse, sed *κραναὴν*, ut *κρανίην κρανέην* dixisse de *corno* arbore, nisi fortasse usitatior forma reponenda.

v. 511. *ἀποίητος* ed. pr. *ἀπτόητος* ed. alt. sed Falk. recte emendaverat.

v. 512. An: *αἴθε — ἔνιψεν;* at non dixit.

παρθένος ἀκρήδεμνος Ἀμαδρυὰς ἔννεπε Νύμφη,
Κύπριδι πιστὰ φέρουσα καὶ ἱμερόεντι Λυαίῳ·
Οὐ δύναταί ποτε Βάκχος ἄγειν ἐπιδέμνιον Αὔρην,
εἰ μή μιν βαρύδεσμον ἀλυκτοπέδῃσι πεδήσῃ,
δεσμοῖς Κυπριδίοισι πόδας καὶ χεῖρας ἑλίξας,
ἠέ μιν ὑπνώουσαν ὑποζεύξας ὑμεναίοις,
παρθενικῆς ἀνάεδνον ὑποκλέψειε κορείην.
Ὣς φαμένη, παλίνορσος ὁμήλικι κεύθετο θάμνῳ,
δυσαμένη δρυόεντα πάλιν δόμον· αὐτὰρ ὁ κάμνων,
Βάκχος ἐρωτοτόκοισι νόον πόμπευεν ὀνείροις.
ψυχὴ δ' ἠνεμόφοιτος ἀποφθιμένης Ἀριάδνης,
νήδυμον ὑπνώοντι παρισταμένη Διονύσῳ,
ζηλήμων μετὰ πότμον, ὀνειρείῳ φάτο μύθῳ·
Ἀμνήμων Διόνυσε τεῶν προτέρων ὑμεναίων
Αὔρης ζῆλος ἔχει σε, καὶ οὐκ ἀλέγεις Ἀριάδνης·
ὤμοι ἐμοῦ Θησῆος, ὃν ἥρπασε πικρὸς ἀήτης,
ὤμοι ἐμοῦ Θησῆος, ὃν ἔλλαχεν ἀνέρα Φαίδρη.
οὐ τάχα μοι πέπρωτο φυγεῖν ψεύδορκον ἀκοίτην·

---

v. 520. *Ἀδωνιὰς ἔννεπε Ν.* editt. Nihil huc facit Nympha Adonidis fluvii in Phoenicia, cf. XX. 144. Sed nexus evincit, me vere emendasse.

v. 521. Gravius dixisset *ἱμείροντι Λυαίῳ.*

v. 522. Fort. simplicius *ἐπὶ δέμνιον Α.*

v. 523. Fort. *πεδήσει.*

v. 528. *παλίνδρομον* ed. pr. emend. Falk. *παλίνδρομος* Rhodomannus.

v. 530. *ἀπὸ φθιμένης Ἀ.* editt.

v. 534. *ζῆλον ἔχει* editt.

vv. 535. 536. *ὤμοι* utrimque editt. et *Φαίδρα.*

v. 537. *ψεύδορκον ἀήτην* editt. e v. 535. emend. in secundis curis Falk. Sensus est: *ut videtur, fata in perpetuum perfidos mihi maritos destinant, nonne alter me dereliquit, et alteri rursus nupsi.* Caeterum eodem fere sensu *ψεύδορκον ἀλήτην* scribere licuisset.

οὐ γλυκὺς ὑπναλέην με λίπεν νέος; ἀντὶ δὲ κείνου
νυμφεύθην δυςέρωτι καὶ ἠπεροπῆϊ Λυαίῳ.
ὤμοι, ὅτ' οὐ βροτὸν ἔσχον ἐγὼ ταχύποτμον ἀκοίτην,
καί κεν ἐρωμανέοντι κορυσσομένη Διονύσῳ,
Λημνιάδων γενόμην καὶ ἐγὼ μία θηλυτεράων.
ἀλλὰ πολυσπερέων γαμίων ἐπιβήτορα λέκτρων,
νυμφίον ὀρκαπάτην, μετὰ Θησέα, καὶ σὲ καλέσσω·
εἰ δέ σε δῶρον ἔρωτος ἀπαιτίζει σέο νύμφη,
δέξο μοι ἠλακάτην, φιλοτήσιον ἕδνον ἐρώτων,
ὄφρα πόρῃς, ἀθέμιστε, φιλοσκοπέλῳ σέο νύμφῃ
δῶρα τεῆς ἀλόχου Μινωΐδος, ὄφρα τις εἴπῃ·
δῶκε μίτον Θησῆϊ, καὶ ἠλακάτην Διονύσῳ.
καὶ σὺ, μετὰ Κρονίωνα, λέχος μετὰ λέκτρον ἀμείβων,
ἔργα γυναιμανέος μιμήσαο σεῖο τοκῆος,
οἶστρον ἔχων ἀκόρητον ἀμοιβαίης Ἀφροδίτης·
Σιθονίης τ' ἀλόχοιο νεοζυγέων ὑμεναίων,
Παλλήνης, γάμον οἶδα, καὶ Ἀλθαίης ὑμεναίους·
σιγήσω φιλότητα Κορωνίδος, ἧς ἀπὸ λέκτρων
τρεῖς Χάριτες γεγάασιν ὁμόζυγες· ἀλλὰ, Μυκῆναι,
πότμον ἐμὸν φθέγξασθε, καὶ ἄγριον ὄμμα Μεδούσης·
καὶ φθονερῆς ἐς ἔρωτα βιαζομένης Ἀριάδνης
ἠϊόνες Νάξοιο, βοήσατε· νυμφίε Θησεῦ,
Μινώη καλέει σε, χολωομένη Διονύσῳ.
ἀλλὰ τί Κεκροπίης μιμνήσκομαι; εἰς Παφίην γὰρ
μέμφομαι ἀμφοτέροις, καὶ Θησέϊ, καὶ Διονύσῳ.

---

v. 540. *ᾤμοι* vulgo, ut supra.

v. 553. Versus suspectus; si deesset, nemo hic desideraret et sufficeret *Παλλήνης γάμον οἶδα* etc. Caeterum mirum est, Nonnum hos Bacchi in Althaeam et Coronidem amores tam supine tractasse. Vide Comment.

v. 560. *Μινώη κλωνέει σε* editt. sensu perverso.

Ὣς φαμένη, σκιόεντι πανείκελος ἔσσυτο καπνῷ.
καὶ θρασὺς ἔσσυτο Βάκχος, ἀποσκεδάσας πτερὸν ὕπνου·
μυρομένην δ᾽ ᾤκτειρεν ὀνειρείην Ἀριάδνην.
καὶ δόλον ἀλλοπρόσαλλον ἐδίζετο πομπὸν ἐρώτων·
νύμφης δ᾽ Ἀστακίδος προτέρων ἐμνήσατο λέκτρων,
πῶς ἐρατὴν δολόεντι ποτῷ νυμφεύσατο κούρην,
ὕπνον ἔχων πομπῆα μεθυσφαλέων ὑμεναίων.

Ὄφρα μὲν ἤθελε Βάκχος ἐπεντύνειν δόλον εὐνῆς,
τόφρα δὲ φοιταλέη Δηλαντιὰς ἔδραμε κούρη,
πίδακα μαστεύουσα, κατάσχετος αἴθοπι δίψῃ.
οὐ δὲ λάθεν Διόνυσον ὀρίδρομος ἄστατος Αὔρη
διψαλέη· ταχινὸς δὲ θορὼν ἐπὶ πυθμένα πέτρης,
θύρσῳ γαῖαν ἄρασσε· διχαζομένη δὲ κολώνη
αὐτομάτην ὤδινε μέθην εὐώδεϊ μαζῷ,
χεύματι πορφύροντι· χαριζόμεναι δὲ Λυαίῳ
δμωΐδες Ἠελίοιο κατέγραφον ἄνθεσιν Ὧραι,
πίδακος ἄκρα μέτωπα· καὶ εὐόδμοισιν ἀήταις
ἀρτιφύτου λειμῶνος ἱμάσσετο νήδυμος ἀήρ·
εἶχε δὲ Ναρκίσσοιο φερώνυμα φύλλα κορύμβων,
ἠϊθέου χαρίεντος, ὃν εὐπετάλῳ παρὰ Λάτμῳ
νυμφίος Ἐνδυμίων κεραῆς ἔσπειρε Σελήνης,

---

v. 565. ὤκτειρεν editt.

v. 570. δόλον εὐνῇ editt. Ill. Ouvaroff coniecerat δόλον Αὔρη fortasse verius.

v. 575. διχαζομένης δὲ κολώνης editt. nullo verborum nexu.

v. 576. εὐώδινι μαζῷ editt. contra metrum. Emendaverat etiam Rhodomannus.

v. 582. ὅς εὐπετάλῳ π. Λ. editt. ὅσ᾽ εὐπετ. aut ὃν εὐπετ. proposuerat Falk. Posterius mecum probabat Schrad. ad Mus. p. 223. praeterea κεραῇ — Σελήνῃ coniiciens; male. ὃν probavit etiam Rhodomannus.

ὅς πάρος ἠπεροπῆος ἔϋχροος εἴδεϊ κωφῷ
εἰς τύπον αὐτοτέλεστον ἰδὼν μορφούμενον ὕδωρ,
κάτθανε, παπταίνων σκιοειδέα φάσματα μορφῆς·
καὶ φυτὸν ἔμπνοον εἶχεν Ἀμυκλαίης ὑακίνθου·
ἱπτάμεναι δ' ἀγεληδὸν ἐπ' ἀνθεμόεντι κορύμβῳ,
εἰαρινῶν ἐλίγαινον ἀηδόνες ὑψόθι φύλλων.
Κεῖθι δὲ διψώωσα μεσημβριὰς ἔτρεχεν Αὔρη·
ἀμφὶ δέ οἱ βλεφάροισιν Ἔρως κατέχευεν ὀμίχλην.
ἦλθε δὲ, διψώωσα Διὸς χύσιν, εἴ τινα πηγήν,
ἢ ῥόον ἀθρήσειεν ὀρεσσιχύτου ποταμοῖο.
ἀλλ' ὅτε Βακχείην ἀπατήλιον ἔδρακε πηγήν,
δὴ τότε οἱ βλεφάρων σκιόεν νέφος ἤλασε Πειθώ,
τοῖον ἔπος βοόωσα γάμου πρωτάγγελον Αὔρῃ·
„παρθενικὴ, μόλε δεῦρο· τελεσσιγάμοιο δὲ πηγῆς
„εἰς στόμα δέξο ῥέεθρα, καὶ εἰς σέο κόλπον ἀκοίτην."
κούρη δ' ἄσμενος εἶδε· παραπροχυθεῖσα δὲ πηγῇ,
χείλεσιν οἰγομένοισιν ἀνήφυσεν ἰκμάδα Βάκχου.
παρθενικὴ δὲ, πιοῦσα, τόσην ἐφθέγξατο φωνήν·
Νηϊάδες, τί τὸ θαῦμα; πόθεν πέλε νήδυμον ὕδωρ;
τίς ποτὸν ἔβλυσε τοῦτο; τίς οὐρανίη τέκε γαστήρ;

---

v. 584. *ἠβητῆρος ἔϋχροος ἤθεϊ κούφῳ* tentabat Cun. sine necessitate. Sensus est: *vidit aquam, mutatam in formam pulchri deceptoris* etc.

vv. 588. 589. vulgo inverso ordine leguntur: *εἰαριναὶ δ' ἐλίγαινον ἀ. ὑ. φ. ἱπταμένων ἀγεληδὸν* etc. in ed. pr. *ἱπτάμεναι ἀγελ.* in ed. alt. e perversa Falk. coniect.

v. 590. *κεῖθι δὲ διψώουσα* editt.

v. 592. *κεῖθι διαψώουσα Δ. χ. ἤ τινα π.* editt. errore e v. 590. orto. Lacunam putabat Scalig. sed rectius Cun de emendatione cogitavit, scribens *ἦλθε δὲ διφώουσα*. Rhodomannus: „quid si *εἴ ποθι διφώουσα.*"

v. 596. *πρωτάγγελον· αὔρη* editt. Ante me emendav. Ill Ouvaroff.

v. 599. *παρὰ προχυθεῖσα* excusum in ed. alt.

ἔμπης τοῦτο πιοῦσα, ποτὶ δρόμον οὐκέτι βαίνω·
ἀλλὰ πόδες βαρύθουσι, καὶ ἤδέϊ θέλγομαι ὕπνῳ,
καὶ σφαλερῶν στομάτων ἀπαλόθροον ἦχον ἰάλλω.

Εἶπε, καὶ ἀστήρικτον ἑοῦ ποδὸς εἶχε πορείην·
ἤϊε δ' ἔνθα καὶ ἔνθα πολυπλανέεσσι πορείαις,
πυκνὰ περὶ κροτάφοισι τιτασσομένοιο καρήνου·
καὶ κεφαλὴν ἔκλινεν ἐρειδομένην σχεδὸν ὤμῳ.
εὗδε δ' ὑπὲρ δαπέδοιο, τανυπτόρθῳ παρὰ δένδρῳ
παρθενίην ἀφύλακτον ἐπιτρέψασα χαμευνῇ.
καὶ πυρόεις βαρύγουνον Ἔρως δεδοκημένος Αὔρην,
οὐρανόθεν κατέπαλτο· γαληναίῳ δὲ προσώπῳ
μειδιόων ἀγόρευεν, ὁμοφρονέων Διονύσῳ·
ἀγρώσσεις, Διόνυσε· μένει δέ σε παρθένος Αὔρη.
ὣς εἰπὼν, ἐς Ὄλυμπον ἐπείγετο, καὶ πτερὰ πάλλων,
εἰαρινοῖς πετάλοισιν, ἐχάζετο, τοῦτο χαράξας·
νυμφίε, λέκτρα τέλεσσον, ἕως ἔτι παρθένος εὕδει·
σιγῇ ἐφ' ἡμείων, μὴ παρθένον ὕπνος ἐάσῃ.

Καί μιν ἰδὼν Ἰόβακχος ἐπ' ἀστρώτοιο χαμευνῆς
νυμφιδίου ληθαῖον ἀμεργομένην πτερὸν ὕπνου,
ἄψοφος ἀκροτάτοισιν ἀσάμβαλος ἴχνεσιν ἕρπων,
κωφὸν ἀφωνήτοιο μετήϊε δέμνιον Αὔρης.
χειρὶ δὲ φειδομένῃ γλαφυρὴν ἀπέθηκε φαρέτρην

---

v. 606. ἀπαλόχροον ἦχον editt. inepte. Mecum emend. V. D. ap. Villois.

vv. 607. et 608. nimis sibi similes sunt, sed fortasse scribendum saltem: πολυπλανέεσσιν ὁδείαις.

v. 610. σχεδὸν ὤμων editt. male.

v. 611. εὗρε δ' ὑπὲρ δ. τ. περὶ δένδρῳ editt. Prius emendarunt Cant. et Rhodomannus.

v. 613. βαρύγουνος Ἔρως editt. absurde.

v. 620. ἐάσσῃ editt.

παρθενικῆς, καὶ τόξα κατέκρυφε κοιλάδι πέτρῃ,
μή μιν ὀϊστεύσειε, τιναξαμένη πτερὸν ὕπνου·
καὶ δεσμοῖς ἀλύτοισι πόδας σφηκώσατο κούρης,
καὶ παλάμαις ἑλικηδὸν ἐπεσφρηγίσσατο σειρήν,
μή μιν ἀλυσκάσσειεν· ἐπιστορέσας δὲ κονίῃ
παρθενικὴν βαρύϋπνον ἑτοιμοτάτην Ἀφροδίτῃ,
Αὔρης ὑπναλέης γαμίην ἔκλεψεν ὀπώρην.
καὶ πόσις ἦν ἀνάεδρος· ὑπὲρ δαπέδοιο δὲ δειλὴ
οἰνοβαρὴς ἀτίνακτος ἐνυμφεύθη Διονύσῳ·
καὶ σκιεραῖς πτερύγεσσι περισφίγγων δέμας Αὔρης,
Ὕπνος ἔην Βάκχοιο γαμοστόλος, ὅττι καὶ αὐτὸς
πειρήθη Παφίης, καὶ ὁμόζυγός ἐστι Σελήνης,
καὶ τυχίης φιλότητος ὁμόστολός ἐστιν Ἐρώτων.
καὶ γάμος ὡς ὄναρ ἔσκε· πολυσκάρθμῳ δὲ πορείῃ
εἰς χορὸν αὐτοέλικτον ἀνεσκίρτησε κολώνη·
ἡμιφανὴς δ' ἐδόνησεν Ἀμαδρυὰς ἥλικα πεύκην·
μούνη δ' ἦν ἀχόρευτος ἐν οὔρεσι παρθένος Ἠχώ·
αἰδομένη δ' ἀκίνητος ἐκεύθετο πυθμένι πέτρης,
μὴ γάμον ἀθρήσειε γυναιμανέος Διονύσου.

Καὶ τελέσας ὑμέναιον ἀδουπήτων ἐπὶ λέκτρων,
νυμφίος ἀμπελόεις, πεφυλαγμένον ἴχνος ἀείρας,
νύμφης μὲν κύσε χεῖλος ἐπήρατον· ἀκλινέας δὲ
λῦσε πόδας καὶ χεῖρας· ἀπὸ σκοπέλου δὲ φαρέτρην
χειρὶ λαβὼν καὶ τόξα, πάλιν παρακάτθετο νύμφῃ.

---

v. 626. *κατέκρυβε* editt. contra poëtae usum.

v. 629. *δειρὴν* ed. pr. *σειρὴν* rescripsit Falk. Sed fortasse praestitisset simplicior constructio: *καὶ παλάμας ἑ. ἐ. σειρῇ.*

v. 630. *ἀλυσκάζειεν* editt.

v. 631. *ἑτοιμοτάτην Ἀφροδίτην* editt.

v. 642. *μοῦνος — παρθένος ἠχώ.* editt.

καὶ Σατύρων σχεδὸν ἦλθεν, ἔτι πνείων ὑμεναίων,
ὑπναλέης ἀνέμοισιν ἐπιτρέψας λέχος Αὔρης.
Νύμφη δ' ἐκ φιλότητος ἀνέδραμε· λυσιμελῆ δὲ
ὕπνον ἀκηρύκτων ἀπεσείσατο μάρτυν ἐρώτων·
θάμβει δ' εἰσορόωσα σαόφρονος ἔκτοθι μίτρης
στήθεα γυμνωθέντα, καὶ ἀσκεπέος πτύχα μηροῦ,
καὶ γαμίῃ ῥαθάμιγγι περιστιχθέντα χιτῶνα,
ἁρπαμένην ἀτάεδνον ἀπαγγέλλοντα κορείην,
μαίνετο παπταίνουσα· καὶ ἥρμοσε κυκλάδα μίτρην,
στέρνα πάλιν σκιόωσα, καὶ ἠθάδος ἴχνια μαζοῦ
παρθενίῳ ζωστῆρι μάτην ἐσφίγγετο δεσμῶν.
ἀχνυμένη δ' ὀλόλυζε, κατάσχετος ἅλματι λύσσης·
ἀγρονόμους δ' ἐδίωξε· καὶ εὐπετάλῳ σχεδὸν ὄχθης,
τινυμένη δολόεντα πόσιν ποινήτορι θεσμῷ,
μηλονόμους ἐδάιξεν· ἀμειλίκτῳ δὲ σιδήρῳ
βουκόλον ἔκτανε μᾶλλον, ἐπεὶ μάθε νυμφίον Ἠοῦς,
Τιθωνὸν χαρίεντα, δυσίμερον ἀνέρα βούτην,
ὅττι βοῶν ἀγέλαις μεμελημένον ἔσχε καὶ αὐτὴ
Λάτμιον Ἐνδυμίωνα βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη·
ἔκλυε καὶ Φρυγίοιο, τὸν ἔκτανε παρθένος ἄλλη,
Ὕμνου πικρὸν ἔρωτα, ποθοβλήτοιο νομῆος·
αἰπόλον ἔκτανε μᾶλλον, ὅλον χορὸν ἔκτανεν αἰγῶν
αἰνοπαθής, ὅτι Πᾶνα δυσίμερον ἔδρακε κούρη,

---

v. 650. ἐπιπνείων editt. male. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 651. ὑπναλέοις ἀνέμοισιν eaedem editt.

v. 652. λυσιμελὴς δὲ editt.

v. 660. παρθενίῳ ζωστῆρι μ. ἐ. δεσμῷ editt. inepte; sed neque id, quod dedi, neque παρθενίων ζωστῆρι — δεσμῶν satis placet. Fuitne fortasse: πάρθενίης σωτῆρι, — δεσμῷ?

v. 661. ἄμματι λύσσης ed. pr. emend. Falk.

v. 667. ἀγέλης μεμελ. editt.

ἰσοφυῆ μεθέποντα δασύτριχος αἰγὸς ὀπωπήν·
ἔλπετο γὰρ μάλα τοῦτο, πόθῳ δεδονημένος Ἠχοῦς
ὅττι μιν ὑπναλέην ἐβιήσατο μηλονόμος Πάν·
γειοπόνους δ' ἐδάμασσε πολὺ πλέον, ὅττι καὶ αὐτοὶ
Κύπριδι θητεύουσιν, ἐπεὶ πέλε γήπονος ἀνήρ,
Ἰασίων, Δήμητρος ἀμαλλοτόκου παρακοίτης·
ἔκτανε δ' ἀγρευτῆρα, παλαιοτέρῳ τινὶ μύθῳ
πειθομένη· Κέφαλον γάρ, ἀμήτορος ἀστὸν Ἀθήνης,
ἔκλυεν ἡβητῆρα ῥοδοστεφέος πόσιν Ἠοῦς·
Βακχείης δ' ἐδάϊξεν ὑποδρηστῆρας ὀπώρης,
ὅττι φιλακρήτοιο μέθης βλύζοντες ἐέρσην,
οἰνοβαρεῖς δυσέρωτες ὀπάονές εἰσι Λυαίου·
οὔπω γὰρ δεδάηκε δολοφροσύνην Διονύσου,
καὶ πόθον ἠπεροπῆα φιλακρήτου Κυθερείης·
ἀλλὰ φιλοσκοπέλων καλύβας ἐκένωσε νομήων,
αἵματι φοινήεντι περιῤῥαίνουσα κολώνας.

Καὶ νόον αἰθύσσουσα, κατάσχετος ἅλματι λύσσης,
Κύπριδος εἰς δόμον ἦλθεν· ἀπειλητῆρα δὲ κεστοῦ
λυσαμένη ζωστῆρα νεοκλώστοιο χιτῶνος,
ἁβρὸν ἀνικήτοιο δέμας μάστιζε θεαίνης·
καὶ βρέτας ἁρπάξασα τελεσσιγάμου Κυθερείης,
Σαγγαρίου σχεδὸν ἦλθε· κυλινδομένην δὲ ῥεέθρου
γυμναῖς Νηϊάδεσσι πόρεν γυμνὴν Ἀφροδίτην·

---

v. 674. *δεδονημένος Ἠοῦς* editt. emendavit mecum V. D. ap. Villois.

vv. 676. sq. *σεῖο πόνους δ' ἐδάμ. — γείτονος ἀνήρ* ed. pr. emendarunt Falk. et Cant. et hic quidem *γήπονος* rectius scribens.

v. 680. *πειθομένῃ* ed. pr. emend. Falk.

v. 681. *ἔκλυε θηρητῆρα* tentabat Falk. in curis secundis.

v. 690. Fort. argute voluit dicere *ζωστῆρα ἀπειλητῆρα κεστοῦ?* sed dixisset melius *ἀπειλήτειρα — κεστοῦ* de ipsa puella

καὶ μετὰ θεῖον ἄγαλμα, καὶ αὐτοέλικτον ἱμάσθλην,
δείκελον ἁβρὸν Ἔρωτος ἀπηκόνιζε κονίῃ·
καὶ κενεὸν λίπε δῶμα Κυβηλίδος Ἀφρογενείης.
φοιταλέη δ' ἀκίχητος ἐθήμονα δύσατο λόχμην,
καὶ σταλίκων ἔψαυσε, πάλιν δ' ἐμνήσατο θήρης·
καὶ διεροῖς βλεφάροισιν ἑὴν στενάχιζε κορείην,
ὀξὺ δὲ κωκύουσα τόσην ἐφθέγξατο φωνήν·

Τίς θεὸς ἡμετέρης ἀνελύσατο δεσμὰ κορείης;
εἰ μὲν ἐμὲ κνώσσουσαν ἐρημονόμων ἐπὶ λέκτρων,
εἶδος ὑποκλέπτων, ἐβιήσατο μητίετα Ζεύς,
οὐδὲ καὶ ἡμετέρην ἠδέσσατο γείτονα Ῥείην,
ἀγροτέρους μετὰ θῆρας ὀϊστεύσω πόλον ἄστρων·
εἰ δέ μοι ὑπναλέῃ παρελέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
πέρσω πασιμέλουσαν ὅλην πετρώδεα Πυθώ·
εἰ δὲ λέχος σύλησεν ἐμὸν Κυλλήνιος Ἑρμῆς,
Ἀρκαδίην προθέλυμνον ἐμοῖς βελέεσσιν ὀλέσσω,
καὶ τελέσω θεράπαιναν ἐμὴν χρυσάμπυκα Πειθώ·
εἰ δὲ δόλοις γαμίοισιν ὀνειρείων ὑμεναίων
ἀπροϊδὴς Διόνυσος ἐμὴν σύλησε κορείην,
ἵξομαι, ἧχι πέλει Κυβέλης δόμος· ὑψιλόφου δὲ
οἰστρομανῆ Διόνυσον ἀπὸ Τμώλοιο διώξω·
καὶ φονίην ὤμοισιν ἐπικρεμάσασα φαρέτρην,
εἰς Πάφον, εἰς Φρυγίην θωρήξομαι· ἀμφοτέροις γὰρ

---

v. 696. *μετὰ θ. ἄγαλμα* etc. Sensus est: *Post ea, quae contra Veneris statuam, cingulo suo pro flagello usa, fecerat* etc. sed inepte expressit.

v. 703. *θεσμὰ κορείης* editt. solenni errore. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 706. *ἠδέσατο* editt.

v. 710. *ἐμὸς Κυλλ. Ἑρμῆς* editt. Mecum emend. V. D. ap. Villois.

v. 715. *ἧχι πέλει* ed. pr.

τόξον ἐμὸν τανύσω, καὶ Κύπριδι, καὶ Διονύσῳ·
σοὶ πλέον, Ἰοχέαιρα, χολώομαι, ὅττι με, κούρη,
οὐ κτάνες ὑπναλέην, ἔτι παρθένον· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
σοῖς καθαροῖς βελέεσσιν ἐθωρήχθης παρακοίτῃ.
Ἔννεπε, καὶ τρομέουσαν ἑὴν ἀνεσείρασε φωνήν,
δάκρυσι νικηθεῖσα. τελεσσιγάμου δὲ Λυαίου
παιδοτόκου πλησθεῖσα γονῆς δυσπάρθενος Αὔρη
διπλόον ὄγκον ἄειρε· γυνὴ δ᾽ ἐπεμήνατο φόρτῳ,
ἄσχετα βακχευθεῖσα [γονῆς δυσπάρθενος Αὔρη]
εἰ σπόρος αὐτολόχευτος, ἢ ἀνέρος ἐξ ὑμεναίων,
ἠὲ θεοῦ δολίοιο· Διὸς δ᾽ ἐμνήσατο νύμφης,
Πλουτοῦς αἰνοτόκου Βερεκυντίδος, ἧς ἀπὸ λέκτρων
Τάνταλος ἐβλάστησε· καὶ ἤθελε γαστέρα τέμνειν,
ὄφρα δαϊζομένης ἀπὸ νηδύος ἄφρονι λύσσῃ
ἄτροφον ἡμιτέλεστον ἀϊστώσειε γενέθλην·
καὶ ξίφος ἠέρταζε· διὰ στέρνοιο δὲ γυμνοῦ
δεξιτερῇ μενέαινεν ἀφειδέϊ φάσγανον ἕλκειν·
πολλάκι δ᾽ ἀρτιτόκοιο μετήϊεν ἄντρα λεαίνης,
ὥς κεν ὀλισθήσειε θελήμονος εἰς λίνα Μοίρης·
ἀλλά μιν οὐρεσίφοιτος ὑπέκφυγε ταρβαλέη θήρ,
μή μιν ἀποκτείνειε· μυχῷ δ᾽ ἐκρύπτετο πέτρης,
σκύμνον ἐρημαίῃσιν ἐπιτρέψασα χαμευναῖς·

v. 721. *αὐτοῖς — βελέεσσιν* editt. nescio, an satis recte mutaverim.

v. 726. *ἐπεμήνατο* editt.

v. 727. Verba uncis inclusa e v. 725. male huc translata suspicor; ita factum, ut omitteretur verbum, quod seqq. postulant, veluti: *καὶ ἤθελε τοῦτο νοῆσαι, εἰ σπόρος* etc. *καὶ εἴρετο πολλάκις αὔρας, εἰ σπόρος* etc. Deesse quaedam putabat Scaliger. Rhodomannus: „locus corruptus."

v. 728. *ἢ σπόρος* editt.

v. 729. *ἠιθέου δολίοιο* editt. rursus inepte.

πολλάκι δ᾽ οἰδαλέοιο γυναικείου διὰ κόλπου
αὐτοφόνος μενέαινεν ἑκούσιον ἄορ ἐλάσσαι,
ὄφρα κεν αὐτόδμητος ὀνείδεα γαστρὸς ἀλύξῃ,
καὶ στόμα τερπομένης φιλοκέρτομον Ἰοχεαίρης·
καὶ νοέειν μενέαινεν ἑὸν πόσιν, ὄφρα καὶ αὐτὴ
υἱέα δαιτρεύσειεν ἀναινομένῳ παρακοίτῃ,
αὐτὴ παιδοφόνος καὶ ὁμευνέτις, ὄφρα τις εἴπῃ·
Πρόκνη παιδολέτειρα νέη πέλε δύσγαμος Αὔρη.
Καί μιν ὀπιπεύουσα νέων ἐγκύμονα παίδων
Ἄρτεμις ἐγγὺς ἵκανεν ἑῷ γελόωντι προσώπῳ,
δειλαίην δ᾽ ἐρέθιζε, καὶ ἀστόργῳ φάτο φωνῇ·
Ὕπνον ἴδον, Παφίης θαλαμηπόλον, εἶδον Ἐρώτων
ξανθῆς νυμφιδίης ἀπατήλια χεύματα πηγῆς,
ἧχι ποτῷ δολόεντι νεήνιδες ἥλικα μίτρην
ἅρπαγι παρθενίης γαμίῳ λύουσιν ὀνείρῳ·
εἶδον ἐγὼ κλέτας, εἶδον, ὅπῃ ζυγίῃ παρὰ πέτρῃ
ἀπροϊδὴς δολόεντι γυνὴ νυμφεύεται ὕπνῳ·
Κύπριδος εἶδον ὄρος φιλοτήσιον, ἧχι γυναικῶν
παρθενίην κλέπτοντες ἀλυσκάζουσιν ἀκοῖται.
εἰπὲ, γύναι φυγόδεμνε, τί σήμερον ἠρέμα βαίνεις;
ἢ πρὶν ἀελλήεσσα, πόθεν βαρύγουνος ὁδεύεις;
νυμφεύθης ἀέκουσα, καὶ οὐ τεὸν οἶδας ἀκοίτην·
οὐ δύνασαι κρύπτειν κρύφιον γάμον· οἰδαλέοι γὰρ
σὸν πόσιν ἀγγέλλουσι νεογλαγέες σέο μαζοί.

---

v. 742. *ἐλάσαι* editt.

v. 743. *αὐταδμοίητος* ed. pr. *αὐτάδμητος* ed. alt. e coniect. Falk. Fortasse dactylico numero scribendum erat: *αὐτοδάϊκτος.* Rhodomannus: „*αὐτόδμητος. ἢ αὐτοδάϊκτος.*"

v. 745. *καὶ αὐτὴ* scil. *ὡς Πρόκνη*, cf. v. 748.

v. 754. *ἧχι ποτῷ* ed. pr. Mox v. 756. *ὅπη* ead.

v. 763. *οἰδαλέον γὰρ* editt. — Nescio an recte: suspicor enim v. seq. pro *πόσιν* scribendum esse *πόνον.* *Hermannus.*

εἰπὲ δέ μοι, βαρύϋπνε, συοκτόνε, παρθένε, νύμφη,
πῶς μεθέπεις χλοάουσαν ἐρευθαλέην σέο μορφήν;
τίς σέο λέκτρα μίηνε; τίς ἥρπασε σεῖο κορείην;
ξανθαὶ Νηϊάδες, μὴ κρύπτετε νυμφίον Αὔρης.
οἶδα, γύναι βαρύφορτε, τεὸν λαθραῖον ἀκοίτην·
σὸς γάμος οὔ με λέληθε, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις,
σὸς πόσις οὔ με λέληθε· βαρυνομένῃ δέμας ὕπνῳ,
εὐνέτις ἀστυφέλικτος ἐνυμφεύθης Διονύσῳ.
ἀλλὰ τεὸν λίπε τόξον· αἰαινομένη δὲ φαρέτρην,
ὄργια μυστιπόλευε γυναιμανέος σέο Βάκχου,
τύμπανα χειρὶ φέρουσα, καὶ εὐκεράων θρόον αὐλῶν.
πρὸς δὲ τεῆς λίτομαί σε τελεσσιγάμοιο κορείης,
ποῖά σοι ὤπασεν ἕδνα τεὸς Διόνυσος ἀκοίτης;
μή σοι νεβρίδα δῶκε, τεῆς αὐτάγγελον εὐνῆς;
μή σοι χάλκεα ῥόπτρα τεῶν πόρε παίγνια παίδων;
πείθομαι, ὡς πόρε θύρσον, ἀκοντιστῆρα λεόντων·
καὶ τάχα κύμβαλα δῶκε, τάπερ δονέουσι τιθῆναι
φάρμακα νηπιάχοισι φιλοθρήνων ὀδυνάων.
　　Ἔννεπε, κερτομέουσα· καὶ ἔμπαλιν ᾤχετο δαίμων,
θῆρας ὀϊστεύουσα τὸ δεύτερον· ἀχνυμένη δὲ
ἠερίοις ἀνέμοισιν ἑὰς μεθέηκε μερίμνας.
　　Κούρη δ᾽ οὐρεσίφοιτος ἀμάρτυρος ὑψόθι πέτρης
ὀξὺ βέλος μεθέπουσα δυηπαθέος τοκετοῖο,

---

v. 767. μίηνε editt.
v. 768. μὴ κρύψετε editt.
v. 773. ἀναιμομένην δὲ φαρέτρην editt.
v. 776. τελεσσιγάμοιο κορείης fortasse argute dixit, sed dubito. Aliquando χορείης tentabam, sed neque hoc placet.
v. 779. ἦ σοι χάλκεα ῥ. editt. sed concinnitas postulat μὴ, ut v. praeced.
v. 783. ᾤχετο ed. pr. V. seq. τοδεύτερον ead.
v. 786. Clarius esset: Αὔρη δ᾽ οὐρεσίφοιτος —.

φρικαλέον βρύχημα λεχωΐδος εἶχε λεαίνης·
πέτραι δ' ἀντιάχησαν· ἐρισμαράγοιο δὲ κούρης
φθόγγον ἀμειβομένη μυκήσατο δύσθροος Ἠχώ.
καὶ παλάμας, ἅτε πῶμα, περισφίγξασα λοχείῃ,
κλεῖε θοὴν ὠδῖνα πεπαινομένου τοκετοῖο,
καὶ τόκον ἀρτιτέλεστον ἐρήτυεν· ἐχθομένη γὰρ
Ἄρτεμιν οὐ μενέαινεν ἐπ' ὠδίνεσσι καλέσσαι·
Ἡραίας δὲ θύγατρας ἀναίνετο, μή ποτε, Βάκχου
μητρυιῆς ἅτε παῖδες, ἐπιβρίσωσι λοχείῃ.
κούρη δ' ἀσχαλόωσα κατηφέα ῥῆξεν ἰωήν,
νυσσομένη κέντροισιν ἀπειρώδινος ἀνάγκης·
Οὕτως Ἰοχέαιραν ἴδω, καὶ Θοῦριν Ἀθήνην
οὕτως, ἀμφοτέρας ἐγκύμονας ὄφρα νοήσω.
Ἄρτεμιν ὠδίνουσαν ἐλέγξατε, μαιάδες Ὧραι,
μαρτυρίῃ τοκετοῖο, καὶ εἴπατε Τριτογενείῃ·
παρθενικὴ γλαυκῶπι, νεητόκε μῆτερ ἀμήτωρ.
οὕτω ξυνὰ παθοῦσαν ἴδω φιλοπάρθενον Ἠχώ,
Πανὶ παρευνηθεῖσαν, ἢ ἀρχεκάκῳ Διονύσῳ.
Ἄρτεμι, καὶ σὺ τεκοῦσα, παραίφασις ἔσσεαι Αὔρης,
θῆλυ γάλα στάζουσα λεχώϊον ἄρσενι μαζῷ.
Εἶπεν, ὀδυρομένη βαρυώδυνα κέντρα λοχείης.
καὶ τόκον Ἰοχέαιρα κατέσχεθε· παιδοτόκῳ δὲ
νύμφῃ μόχθον ὄπασσεν ἐρυκομένου τοκετοῖο.

---

v. 788. φοιταλέον βρύχημα editt. absurde.

v. 791. παλάμας ἅτε πῆμα editt. in quo nullum sensum invenio. Mecum faciebat Ill. Ouvaroff.

v. 800. Distinxi post οὕτως, ut sententiam languidissimam non nihil iuvarem. Sed fortasse ὄφρα corruptum est, et scripsit: οὕτως ἀμφοτέρας ἐγκύμονας ὀψὲ νοήσω.

v. 801. Μαινάδες ὧραι editt. aperto errore.

v. 808. βαρυώδινα κέντρα editt. contra metrum. Emendavit etiam Rhodomannus.

Καὶ τελετῆς Νίκαια κυβερνήτειρα Λυαίου,
μόχθον ὀπιπεύουσα καὶ αἴσχεα λυσσάδος Αὔρης,
τοίην κρυπταδίην οἰκτίρμονα ῥήξατο φωνήν·

Αὔρη, ξυνὰ παθοῦσα, κινύρεο καὶ σὺ χορείην·
γαστρὶ δὲ φόρτον ἔχουσα δυηπαθέος τοκετοῖο,
τέτλαθί μοι μετὰ λέκτρον ἔχειν καὶ κέντρα λοχείης,
τέτλαθι καὶ βρεφέεσσιν ἀήθεα μαζὸν ὀρέξαι.
καὶ σὺ πόθεν πίες οἶνον, ἐμῆς συλήτορα μίτρης;
καὶ σὺ πόθεν πίες οἶνον, ἕως πέλες ἔγκυος, Αὔρη;
καὶ σὺ πάθες, φυγόδεμνε, τάπερ πάθον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
μέμφεο νυμφοκόμων ἀπατήλιον ὕπνον ἐρώτων.
εἷς δόλος ἀμφοτέραις γάμον ἥρμοσεν· εἷς πόσις Αὔρης
παρθενικὴν Νίκαιαν ἐθήκατο μητέρα παίδων·
οὐκέτι τόξον ἔχω θηροκτόνον, οὐκέτι νευρήν,
ὡς πάρος, αὖ ἐρύω καὶ ἐγὼ βέλος· εἰμὶ δὲ δειλὴ
ἱστοπόιος θήλεια, καὶ οὐκέτι θοῦρις Ἀμαζών.

Ἔννεπεν, οἰκτείρουσα τελεσσιγόνου πόνον Αὔρης,
οἷά τε πειρηθεῖσα τόκου μογεροῖο καὶ αὐτή.
Λητῴη δ' ἀΐουσα βαρυφθόγγου κτύπον Αὔρης,
ἤλυθεν αὐχήεσσα τὸ δεύτερον ἐγγύθι νύμφης·
τειρομένην δ' ἐρέθιζε, καὶ ἴαχε κέντορι μύθῳ·

Παρθένε, τίς σε τέλεσσε λεχωΐδα μητέρα παίδων;
ἢ γάμον ἀγνώσσουσα πόθεν γλάγος ἔλλαχε μαζοῦ;

---

v. 814. *Αὔρη ξενὰ παθοῦσα* ed. pr. emend. Falk.

v. 819. *ἕως πέλεν ἔγκυος Αὔρη* editt. Mecum emend. V. D. ap. Villois.

v. 822. *ἥρμοσεν* fortasse rectum est, sed infra v. 872. est *ἥρπασεν*. — Utrumque recte, suo quodque loco, dictum. *Hermannus.*

v. 829. *Λητύη* editt. V. seq. *τοδεύτερον* ed. pr.

οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ὅτι παρθένος υἷα λοχεύει.
ἦ ῥα φύσιν μετάμειψε πατὴρ ἐμός; ἦ ῥα γυναῖκες
νόσφι γάμου τίκτουσι; σὺ γὰρ, φιλοπάρθενε κούρη,
ὠδίνεις νέα τέκνα, καὶ εἰ στυγέεις Ἀφροδίτην.
ἦ ῥα κυβερνήτειραν ἀναγκαίου τοκετοῖο
Ἄρτεμιν οὐ καλέουσι λεχωΐδες, ὅττι σὺ μούνη
εἰς τόκον ἀγροτέρης οὐ δεύεαι Ἰοχεαίρης;
οὐδὲ τεὸν Διόνυσον ἀμαιεύτων ἀπὸ κόλπων
ἔδρακεν Εἰλείθυια, τεῆς ὀλέτειρα γενέθλης·
ἀλλά μιν ἡμιτέλεστον ἐμαιώσαντο κεραυνοί.
μὴ κοτέεις, ὅτι παῖδας ἐνὶ σκοπέλοισι λοχεύεις;
καὶ σκοπέλων βασίλεια τόκου πειρήσατο, Ῥείη·
τίς νέμεσίς ποτε τοῦτο; κατ᾽ οὔρεα τέκνα λοχεύεις,
ὡς δάμαρ οὐρεσίφοιτος ὀρεσσινόμου Διονύσου.
    Ἔννεπε· καὶ κοτέουσα λεχωΐας ἄχνυτο νύμφη,
Ἄρτεμιν αἰδομένη καὶ ἐν ἄλγεσιν. ὦ μέγα δειλή·
ἐγγὺς ἔην τοκετοῖο, καὶ ἤθελε παρθένος εἶναι.
καὶ βρέφος εἰς φάος ἦλθε θοώτερον· Ἀρτέμιδος γὰρ
φθεγγομένης ἔτι μῦθον ἀκοντιστῆρα λοχείης,
διπλόος αὐτοκέλευστος ἐμαιώθη τόκος Αὔρης,
λυομένης ὠδῖνος, ὅθεν διδύμων ἀπὸ παίδων
Δίνδυμον ὑψικάρηνον ὄρος κικλήσκετο Ῥείης.

---

v. 834. *πιθόμην* editt. Reposui *πυθόμην* ex Odyss. ψ΄. 40. hymno Mercurii 263. 363. *Hermannus.*

v. 842. *τεῆς ὀλέτειρα γενέθλης* non videtur verum esse posse; ambigo tamen, utrum scribam: *τεῆς ὀλετῆρα χορείης*, an *τ. γενετῆρα γενέθλης.*

v. 844. *κοτέῃς* editt. an *μὴ κοτέσῃς* —? — Reposui *κοτέεις.* *Hermannus.*

v. 845. *ἣ σκοπ. βασίλεια*, offendor articulo, ut malim: *καὶ σκ. βασ.* vel versu cum anteced. sententia coniuncto: *λοχεύεις, ἧ* (*ubi*) *σκοπ. β.* etc. — Restitui *καὶ* pro *ἣ*. *Hermannus.*

v. 855. *Δίνδυμον* ed. alt. ex emendatione Falkenb.

καὶ θεὸς, ἀθρήσασα νέην εὔπαιδα γενέθλην,
τοῖον ἔπος παλίνορσος ἀμοιβαίῃ φάτο φωνῇ·
Μαῖα, γυνὴ, μάμμη, διδυμητόκε δύςγαμε νύμφη,
υἱέσι μαζὸν ὄρεξον ἀηθέα, παρθένε μῆτερ·
παππάζει σέο κοῦρος, ἀπαιτίζων σε τοκῆα·
εἰπὲ δὲ σοῖς τεκέεσσι τεὸν λαθραῖον ἀκοίτην.
Ἄρτεμις οὐ γάμον οἶδε, καὶ οὐ τρέφεν υἱέα μαζῷ·
σὸν λέχος οὔρεα ταῦτα, καὶ ἠθάδος ἀντὶ χιτῶνος
σπάργανα σῶν βρεφέων πολυδαίδαλα δέρματα νεβρῶν.
Εἶπε· καὶ ὠκυπέδιλος ἐδύσατο δάσκιον ὕλην.
καὶ καλέσας Νίκαιαν ἑὴν Κυβεληΐδα νύμφην,
μεμφομένην ἔτι λέκτρα, λεχωΐδα δείκνυεν Αὔρην
μειδιόων Διόνυσος· ἐρημονόμοιο δὲ κούρης
ἀρτιγάμοις ἀγόρευεν ἐπαυχήσας ὑμεναίοις·
Ἄρτι μόγις, Νίκαια, παραίφασιν εὗρες ἐρώτων·
ἄρτι πάλιν Διόνυσος ἐπίκλοπον ἤνυσεν εὐνήν·
παρθενικῆς δ' ἑτέρης γάμον ἥρπασεν· ἐν δὲ κολώναις,
ἣ πρὶν ἀλυσκάζουσα καὶ οὔνομα μοῦνον Ἐρώτων,
σοῖς θαλάμοις τύπον ἶσον ὀρεστιὰς ἔδρακεν Αὔρη.
οὐ μούνη γλυκὺν ὕπνον ἐδέξαο πομπὸν ἐρώτων,
οὐ μούνη πίες οἶνον ἐπίκλοπον ἅρπαγα μίτρης·
ἀλλὰ νέης ἄγνωστος ἀνοιγομένης ἀπὸ πηγῆς
νυμφοκόμος πάλιν οἶνος ἀνέβλυε, καὶ πίεν Αὔρη.
ἀλλὰ βέλος δεδαυῖαν ἀναγκαίου τοκετοῖο,

---

v. 858. *μαῖα γυνὴ μανίη διδυμ.* editt. sine sensu.

v. 859. *παρθένε μήτηρ* editt. Ab initio versus non difficile fuisset rescribere *υἱάσι*, sed consulto reliqui lect. ed. pr.

v. 860. *ἀπαιτίζων ἐ τοκῆα* ed. pr. emend. Falk.

v. 861. Versus sine particula fortasse melius coiret cum reliquis, si legeretur *εἰπὲ τεοῖς τεκέεσσι τ.*

v. 865. *δύσκιον ὕλην* ed. pr. emend. Falk.

πρὸς Τελετῆς λίτομαί σε, χοροπλεκέος σέο κούρης,
σπεῦσον ἀερτάζειν ἐμὸν υἱέα, μή μιν ὀλέσσῃ
τολμηραῖς παλάμῃσιν ἐμὴ δυσμήχανος Αὔρη·
οἶδα γὰρ, ὡς διδύμων βρεφέων ἕνα παῖδα δαμάσσει,
ἄσχετα λυσσώωσα· σὺ δὲ χραίσμησον Ἰάκχῳ·
ἔσσο φύλαξ ὠδῖνος ἀρειόνος, ὄφρα κεν εἴη
σῇ Τελετῇ θεράπαινα καὶ υἱέϊ καὶ γενετῆρι.

Ὣς εἰπὼν, παλίνορσος ἐχάζετο Βάκχος ἀγήνωρ,
κυδιόων Φρυγίοισιν ἐπ᾽ ἀμφοτέροις ὑμεναίοις
πρεσβυτέρης ἀλόχοιο καὶ ὁπλοτέρης περὶ νύμφης.
καὶ βαρὺ πένθος ἔχουσα τελεσσιτόκῳ παρὰ πέτρῃ,
παῖδας ἐλαφρίζουσα, λεχωΐας ἴαχε μήτηρ·

Ἠερόθεν γάμος οὗτος· ἐμὸν γόνον ἠέρι ῥίψω·
νυμφεύθην ἀνέμοισι, καὶ οὐ βροτέην ἴδον εὐνήν·
Αὔρης δ᾽ εἰς ὑμέναιον ἐπώνυμοι ἤλυθον αὖραι·
καὶ λοχίας ἐχέτωσαν ἐμὰς ὠδῖνας ἀῆται.
ἔῤῥετέ μοι, νέα τέκνα δολοῤῥαφέος γενετῆρος,
ὑμέας οὐκ ἐλόχευσα· τί μοι κακὰ θηλυτεράων;
ἀμφαδὸν ἄρτι, λέοντες, ἐλεύθεροι εἰς δόμον ὕλης
ἔλθετε θαρσήεντες, ὅτ᾽ οὐκέτι μάρναται Αὔρη·
καὶ σκυλάκων ἑλίκωπες ἀρειονές ἐστε λαγωοί·
θῶες, ἐμοὶ τέρπεσθε· παρ᾽ ἡμετέρῃ δὲ χαμευνῇ

v. 880. *λίσομαι* ed. pr. emend. Falk.

v. 884. *λυσσώουσα* editt.

v. 885. *ἀριόνος* ed. pr.

v. 890. *περὶ πέτρῃ* editt. e vers. praeced.

v. 898. *εἰς δόμον ὕλης* vix verum; sed scribere potuit *εἰς δόμον Αὔρης*, ut fere v. 901. vel *εἰς νομὸν ὕλης*.

v. 899. *ἐνθάδε θαρσήεντες* editt. aperto errore.

v. 900. *ἑλίκωνες παρειονές ἐστε λ.* editt. Nostrum in secundis curis dedit Falk. et Rhodomannus. *Ἑλίκωνοι ἀρείονες* voluit V. D. ap. Villois.

πόρδαλιν ἀπτοίητον ἐπισκαίροντα νοήσω·
ἄξατε σύννομον ἄρκτον ἀταρβέα· παιδοτόκου γὰρ
Αὔρης χαλκοχίτωνες ἐθηλύνθησαν ὀϊστοί.
αἰδέομαι μεθέπειν, μετὰ παρθένον, οὔνομα νύμφης·
μὴ βριαρὸν τεκέεσσιν ἐμόν ποτε μαζὸν ὀπάσσω·
μὴ παλάμῃ θλίψοιμι νόθον γάλα· μὴ δ' ἐνὶ λόχμαις,
θηροφόνος γεγαυῖα, γυνὴ φιλότεκνος ἀκούσω.
Ἔννεπε· καὶ διδύμους παῖδας χείρεσσι λαβοῦσα,
θῆκεν ὑπὸ σπήλυγγι λεχώϊα δεῖπνα λεαίνης·
ἀλλὰ Διωνύσοιο νέην εὔπαιδα γενέθλην,
πόρδαλις ὠμοβόροισι δέμας λιχμῶσα γενείοις,
ἔμφρονα μαζὸν ἔχουσα, σοφῷ μαιώσατο μαζῷ·
θαμβαλέοι δὲ δράκοντες ἐκυκλώσαντο λοχείην
ἰοβόλοις στομάτεσσιν, ἐπεὶ νέα τέκνα φυλάσσων,
μειλιχίους καὶ θῆρας ἐθήκατο νυμφίος Αὔρης.
Καὶ ποδὶ φοιταλέῳ Ληλαντιὰς ἄνθορε κούρη,
ἄγριον ἦθος ἔχουσα δασυστέρνοιο λεαίνης·
ἠερίαις τ' ἀκίχητος ἀνηκόντιζεν ἀέλλαις,
θηρείων ἕνα παῖδα διαρπάξασα γενείων·
καὶ παῖς ἀρτιλόχευτος, ὑπὸ στροφάλιγγι κονίης,
ἠερόθεν προκάρηνος ἐπωλίσθησεν ἀρούρῃ·
καί μιν ἀφαρπάξασα, φίλῳ τυμβεύσατο λαιμῷ,

---

v. 902. ἀπροίητον ed. pr. emend. in ed. alt. et ab Rhodomanno.

v. 904. Αὔρης χαλκοχίτωνος editt. contra sensum.

v. 909. Displicent spondei; potuisset παῖδας μετὰ χερσὶ λαβοῦσα, vel παῖδας παλάμῃσι λαβοῦσα.

v. 913. μαζὸν et μαζῷ non facile verum. Illustr. Ouvaroff coniiciebat aut σοφῷ — θεσμῷ, aut ἔμφρονα θυμόν. Posterius magis placet.

v. 921. ὑπὸ στροφ. κονίης suspicor hemistichium aliunde intrusum, adscriptum fortasse v. 928. Agnosceres Nonnum, si scriptum esset: εὐστροφάλιγγι χορείῃ vel saltem: ὑπὸ στροφάλιγγι χορείης.

δαινυμένη φίλα δεῖπνα. καὶ ἀστόργοιο τεκούσης
ταρβαλέη τέκος ἄλλο λεχωΐδος ἥρπασεν Αὔρης
παρθένος Ἰοχέαιρα· διαπτείχουσα δὲ λόχμην
παιδοκόμῳ κούφιζεν ἀήθεϊ κοῦρον ἀγοστῷ.
Καὶ Βρομίου μετὰ λέκτρα, μετὰ στροφάλιγγα λοχείης,
μῶμον ἀλυσκάζουσα γαμήλιον ἀγρότις Αὔρη,
ἀρχαίης μεθέπουσα σέβας φιλοπάρθενον αἰδοῦς,
Σαγγαρίου σχεδὸν ἦλθεν· ὀπισθοτόνῳ δ' ἅμα τόξῳ
εἰς προχοὰς ἀκόμιστον ἑὴν ἔῤῥιψε φαρέτρην,
καὶ βυθίῳ προκάρηνος ἐπεσκίρτησε ῥεέθρῳ,
ὄμμασιν αἰδομένοισιν ἀναινομένη φάος Ἠοῦς,
καὶ ῥοθίοις ποταμοῖο καλύπτετο· τὴν δὲ Κρονίων
εἰς κρήνην μετάμειψεν· ὀρεσσιχύτοιο δὲ πηγῆς
μαζοὶ κρουνὸς ἔην, προχοὴ δέμας, ἄνθεα χαῖται,
καὶ κέρας ἔπλετο τόξον εὐκραίρου ποταμοῖο
ταυροφυές, καὶ σχοῖνος ἀμειβομένη πέλε νευρή,
καὶ δόνακες γεγαῶτες ἐπεῤῥοίζησαν ὀϊστοί,
καὶ βυθὸν ἰλυόεντα διεσσυμένη ποταμοῖο
εἰς γλαφυρὸν κευθμῶνα χυτὴ κελάρυζε φαρέτρη.
Καὶ χόλον Ἰοχέαιρα κατεύνασεν· ἀμφὶ δὲ λόχμη
ἴχνια μαστεύουσα φιλοσκοπέλοιο Λυαίου,
ἤϊεν, ἀρτιλόχευτον ἀειρομένη βρέφος Αὔρης,
πήχεϊ κουφίζουσα νόθον βάρος· αἰδομένη δὲ
ὤπασεν ἄρσενα παῖδα κασιγνήτῳ Διονύσῳ.

---

v. 924. *δαινυμένη*, tam male locutus est, ut nescias, utrum Terra (vid. v. 922. *ἀρούρῃ*) an Aura devoraverit.

v. 925. *ταρβαλέης λέχος ἄλλο* editt. puncto in fine praeced. versus posito, sine omni sensu. 'Scaliger quaedam hic deesse putabat.

v. 934. *ὄμμασι μαινομένοισιν* editt. male, cf. vv. 930. 946.

v. 937. *μαζοὶ κρουνὸς ἔην* non placet, sed *μαζὸς κρουνὸς ἔην* alio modo laborat.

Νικαίῃ δ' ἑὸν υἷα πατὴρ πόρε, μαιάδι νύμφῃ·
ἣ δέ μιν ἠέρταζε, καὶ ἀκροτάτης ἀπὸ θηλῆς
παιδοκόμων θλίβουσα φερέσβιον ἰκμάδα μαζῶν,
κοῦρον ἀνηέξησε. λαβὼν δέ μιν ὑψόθι δίφρου,
νήπιον εἰσέτι Βάκχον, ἐπώνυμον υἷα τοκῆος,
Ἀτθίδι μυστιπόλῳ παρακάτθετο Βάκχος Ἀθήνῃ,
Εὔϊα παππάζοντα· θεὰ δέ μιν ἔνθοδι νηοῦ
Παλλὰς ἀνυμφεύτῳ θεοδέγμονι δέξατο κόλπῳ·
παιδὶ δὲ μαζὸν ὄρεξε, τὸν ἔσπασε μοῦνος Ἐρεχθεύς,
αὐτοχύτῳ στάζοντα νόθον γλάγος ὄμφακι μαζῷ.
καί μιν Ἐλευσινίῃσι θεὰ παρακάτθετο Βάκχαις·
ἀμφὶ δὲ κοῦρον Ἴακχον ἐκυκλώσαντο χορείῃ
νύμφαι κισσοφόροι Μαραθωνίδες· ἀρτιτόκῳ δὲ
δαίμονι νυκτιχόρευτον ἐκούφισαν Ἀτθίδα πεύκην.
καὶ θεὸν ἱλάσκοντο μεθ' υἱέα Περσεφονείης,
καὶ Σεμέλης μετὰ παῖδα· θυηπολίας δὲ Λυαίῳ
ὀψιγόνῳ στήσαντο, καὶ ἀρχεγόνῳ Διονύσῳ,
καὶ τριτάτῳ νέον ὕμνον ἐπεσμαράγησαν Ἰάκχῳ.
καὶ τελεταῖς τρισσῇσιν ἐβακχεύθησαν Ἀθῆναι·
καὶ χορὸν ὀψιτέλεστον ἀνεκρούσαντο πολῖται,
Ζαγρέα κυδαίνοντες ἅμα Βρομίῳ καὶ Ἰάκχῳ.

---

v. 948. *γαίῃ δ' ἑὸν υἷα πατὴρ π.* editt. Egregie emend. Scal. Rhodomannus: „f. *Αἰγαίῃ.*"

v. 951. *κοῦρον ἀνηέρησε* editt. certa est emendatio nostra. Occupavit Rhodomannus.

v. 957. *ὄμφακι μαζῷ* offendit, quia in ead. sententia v. praeced. *μαζὸν* dixit; sed fortasse hoc negligentiae ipsius poëtae tribuendum. An voluit *ὄμφακι θηλῇ*, vel *αὐτόχυτον — γλάγος ὄμφακι μήλῳ?* Cf. vv. 949. 950.

v. 958. Cf. cum toto hoc loco XXXI. 66. sqq.

v. 959. *Ἴαχον* excusum in ed. alt.

Οὐδὲ Κυδωναίων ἐπελήσατο Βάκχος ἐρώτων·
ἀλλὰ καὶ ὀλλυμένης προτέρης ἐμνήσατο νύμφης·
καὶ στέφανον περίκυκλον ἀποιχομένης Ἀριάδνης
μάρτυν ἑῆς φιλότητος ἀνεστήριξεν Ὀλύμπῳ,
ἄγγελον οὐ λήγοντα φιλοστεφάνων ὑμεναίων.
Καὶ θεὸς ἀμπελόεις, πατρώϊον αἰθέρα βαίνων,
πατρὶ σὺν εὐώδινι μιῆς ἔψαυσε τραπέζης,
καὶ βροτέην μετὰ δαῖτα, μετὰ προτέρην χύσιν οἴνου,
οὐράνιον πίε νέκταρ ἀρειοτέροισι κυπέλλοις,
σύνθρονος Ἀπόλλωνι, συνέστιος υἱέϊ Μαίης.

Pars anter. vasc: antiq. ex collect. Comitissae a Laval.

ΝΟΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ. Μ΄. 76΄.

Δείματι θεσπεσίῳ λῦτο γούνατα Δηριαδῆος.

AD VOLUMEN I.

Gemma ex collect. Viennensi.

delin et sculps. *Bogoutcharof.*

LIPSIAE

Sumtibus Fried. Chr. G. Vogelii.

de

Pars poster. vasc. antiq ex collect Comitissa a Laval.

ΝΟΝΝΟΥ

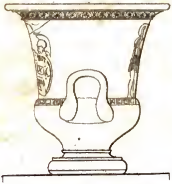
ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΩΝ. Μ. 221

Δωμήσας ἕνα τύμβον ἀπείριτον εὐρέϊ κόλπῳ

AD VOLUMEN II

delin et sculp *Bogoutcharof.*

1. pes Angl: et 6½ digit:

LIPSIAE

Sumtibus Fried. Chr. G. Vogelii.